L. gr. 91 5
Fick
E

<36634208360017

<36634208360017

Bayer. Staatsbibliothek

Die griechischen Personennamen

nach ihrer Bildung erklärt,
mit den Namensystemen verwandter Sprachen verglichen
und systematisch geordnet

von

August Fick, Dr. phil.

Göttingen,
Vandenhoeck & Ruprecht's Verlag.
1874.

57 F

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

Herrn

Hofrath Professor

Hermann Sauppe

in dankbarer Verehrung

gewidmet.

„Ζεῦξις war ursprünglich nur Koseform für Ζεύξιππος.“

Sauppe zu Platons Protagoras 318, B. C.

Bildung der griechischen Personennamen.

Die griechischen Personennamen zerfallen in drei scharf geschiedene Classen. Weitaus die Mehrzahl beruht auf dem „Vollnamen“, d. h. einem aus zwei Stämmen nach den Regeln der Composition gebildeten Compositum wie z. B. *Νικο-μήδης*. Die Länge dieser Namen veranlasste allerlei Kürzungen, die mit einem Worte „Koseformen“ genannt werden, weil ihnen allen etwas traulich-gemüthliches anhaftet, wie wir Deutschen noch heut eine Fride-rike im traulichen Verkehr Frida oder Rike, eine Doro-thea Dora oder Thea, eine Elisa-beth Elise oder Betty nennen. So wird aus *Νικο-μήδης*, indem vom zweiten Wortstamme nur der Anlaut erhalten bleibt und eine neue kosende Endung *ᾶς* angefügt wird: *Νικο-μ-ᾶς* (zweistämmige Koseform), oder, indem nur das erste Element *Νικο-* beibehalten wird: *Νικέας. Νῖκις. Νικίας. Νῖκυς. Νίκυλλος. Νίκων*, eine Namenreihe die nun freilich nicht bloss für den Namen *Νικο-μήδης*, sondern zugleich für alle mit *Νικο-* beginnenden Namen, wie *Νίκ-ιππος. Νικο-κλῆς. Νικό-στρατος* eintreten kann. Endlich kann auch bloss das zweite Element bewahrt bleiben und es entsteht so aus *Εὐρυ-κρέων, Παγ-κρέων* der vertretende Name *Κρέων*, aus *Εὐρυ-δάμας, Πολυ-δάμας* u. s. w. *Δάμας*, aus *Δαμο-γέρων Γέρων* u. s. w.

Geringer an Zahl und Bedeutung ist die zweite Namenclasse, die der von Namen abgeleiteten Namen. Diese sind fast durchweg ursprünglich adjectivischer Art, und werden durch adjectivische Suffixe von Namen hergeleitet, welche entweder Personen oder Gegenstände des Cultus und Mythos, oder Land und Leute, Volk, Stamm, Stadt bezeichnen, z. B. *Ἀπολλώνιος. Αἰακίδης. Κηρυκίδης* (*ὁ Κῆρυξ* = *Ἑρμῆς*). *Ὀμφαλίων* (vom heiligen *ὀμφαλός γῆς*). *Λακεδαιμόνιος* (von *Λακεδαίμων*). *Σουνιάδης* u. s. w. Adjectivisch zwar nicht der Form, aber doch

dem Sinne nach und daher hier einzufügen sind auch die als Personennamen verwendeten Volks- und Stammesnamen, wie *Ἴων. Δωριεύς. Ἀχαιός; Κρόβυζος. Βισάλτης. Λίβυς. Σκύθης.* Je nachdem der Name, von welchem der abgeleitete Name derivirt ist, auch als erster Theil in Vollnamen erscheint, oder nicht, zerfallen die abgeleiteten Namen in zwei Abtheilungen z. B. *Ἀπολλώνιος* vgl. *Ἀπολλό-δωρος. Ἀρτεμίσιος* vgl. *Ἀρτεμί-δωρος. Ἑκαταῖος* vgl. *Ἑκατό-δωρος*, wogegen die Stämme von *Ἀβαντίδης. Αἰακίδης. Σουνιάδης* nicht in Vollnamen erscheinen

Die dritte Classe, noch geringer an Umfang, ist die der übertragenen oder identificirenden Namen. Das Characteristische derselben besteht darin, dass die menschliche Person mit einem Namen bezeichnet wird, der eigentlich einem Wesen anderer Art zukommt. Zu Grunde liegt eine lebhafte Form der Vergleichung, welche die betreffende Person als ganz und gar identisch mit einem andern Wesen auffasst und demgemäss auch identisch benennt. Solche Namen, ursprünglich vielleicht Spitz- und Beinamen sind: *Σάτυρος = Τίτυρος. Τραγίσκος = Σατυρίσκος. Κάπρος* „Eber". *Ἰκτῖνος* „Weih". *Ἀτταγᾶς* „Haselhuhn". *Δόναξ* „Rohr" (gewachsen wie ein Rohr). *Σαρδόνυξ. Ἀστήρ* vgl. *ἀλίγκιος ἀστέρι καλῷ* bei Homer. Einige dieser Namen wie *Λέων. Λύκος. Ταῦρος*, welche auch in Vollnamen vorkommen, werden hierdurch zweideutig: *Λέων* kann „Löwe" bedeuten, wie *Κάπρος* „Eber", ebenso wohl aber auch Koseform zu *Αὐτο-λέων. Παντα-λέων* sein, denn wer seinem Namen nach *Αὐτο-λέων* „leibhafter Löwe" oder *Παντα-λέων* „ganz und gar Löwe" ist, kann natürlich auch mit kosender Kürzung *Λέων* „Löwe" genannt werden. *Ταῦρος* kann „Stier" heissen — vgl. den Beinamen *ὁ Βοῦς* — ebenso wohl aber auch Koseform zu dem alten Namen *Ταυρο-σθένης* sein. Endlich *Λύκος* lässt gar eine dreifache Deutung zu: *Λύκος* kann heissen „Wolf", indem der *Λύκος* genannte Mensch ganz und gar einem Wolfe gleichgesetzt und gleich benannt wird; oder aber *Λύκος* kann regelrechte Koseform zu einem der mit *Λυκο-* beginnenden Namen wie *Λυκό-οργος. Λυκό-φρων* sein; ebenso wohl jedoch kann *Λύκος* kosende Kürzung von *Ἀρηΐ-λυκος. Αὐτό-λυκος* sein, denn wer „in der Schlacht ein Wolf", ein „leibhafter Wolf" heisst, kann sicher auch kurzweg „Wolf" heissen. Der deutsche Name „Wolf" lässt dieselbe dreifache Deutung zu. Heisst eine jüdische

Familie „Wolf“, so ist sicher anzunehmen, dass die orientalische Phantasie hierbei einen identificierenden Vergleich gemeint hat; als Name ächtdeutscher Familien geht „Wolf“ auf ahd. Wolfo zurück und dieses Wolfo ist ebenso wohl Koseform zu Wolf-brand. Wolf-gang. Wolf-hard wie zu Brand-ulf. Gang-olf. Hard-ulf.

Die abgeleiteten und übertragenen Namen nehmen innerhalb der griechischen Namengebung einen äusserst beschränkten Raum ein, der sich noch bedeutend verengert, wenn wir auf die ältere Zeit zurückgehen. Diese scheint nur sehr wenige abgeleitete und vielleicht gar keine übertragene Namen zu kennen; dagegen dominirt der Vollname und die aus ihm entspringende Koseform fast unumschränkt; daher denn auch die Bildung des Voll- und Kosenamens näher untersucht werden muss, wenn man einen Einblick in das nationale griechische Namensystem gewinnen will.

Für den griechischen Vollnamen gelten folgende Gesetze:

1. Der Vollname ist zweistämmig und zwar ohne Ausnahme. Dem scheinen zwar Namen wie *Πϱο-ϑο-ήνωϱ* zu widersprechen, allein in Wahrheit sind auch hier nur zwei Stämme *Πϱοϑοο-* und *-ηνωϱ* verbunden; für die Namenbildung ist es völlig gleichgültig, ob der erste dieser Stämme selbst wieder ein zweistämmiges Compositum ist. Beispiele von componirten Anlautelementen sind im Griechischen nicht sehr häufig, während sie im Sanskrit die alte nationale Namengebung fast überwuchert haben. Es gehören hierher: *Ἀ-μομφ+άϱετος*. *Ἐμ-πεδο+κλῆς*. *Ἐξ-ακεστο+κλῆς*. *Εὐ-δαιμο+κλῆς*. *Εὐ-φϱ+άνωϱ* (*εὔφϱων*). *Θεό-δ+ιππος* (*Θεο-δο-* gottgegeben). *Θεο-δωϱο+μήδης*. *Ἱππ-αϱμό+δωϱος* und einige andere. Noch seltener sind die Vollnamen, deren zweiter Theil zweistämmig ist, wie *Πολ+υπ-οίτης* (= *Πολυ+ὑπο-οιτης*). *Πϱωτ+εσί-λαος* (*ἵημι*), und das scherzhafte *Πυϱγο+πολυ-νείκης* bei Plautus.

2. Die Stämme, aus denen der griechische Vollname gebildet wird, sind nicht beliebige zur Namenbildung zusammengeraffte Wörter der griechischen Sprache, sondern ein ganz bestimmter Ausschuss von Wörtern, die wir ihrer Verwendung entsprechend

als Namenwörter bezeichnen können. Einige dieser Namenwörter erscheinen nur im Anfange, andere nur am Ende, noch andere sowohl im Anfange als am Ende von Namen, z. B. *Προ-κλῆς*, *Ἀντί-νοος*, *Ἄρχ-ιππος* und *Ἵππ-αρχος*. Indem nun diese Namenwörter, sowohl im Anfange wie am Ende, mit sehr wenigen Ausnahmen, in einer Mehrzahl von Namen erscheinen, ergeben sich ganz feste Anfangs- und Endgruppen, also z. B. um bei den gegebenen Beispielen zu bleiben, die Anlautgruppe *Προ-* in *Πρό-ανδρος*. *Πρό-βουλος*. *Πρό-δικος*. *Προ-κλῆς* u. s. w., die Endgruppe *-νοος* in *Ἀντί-νοος*. *Ἀλκί-νοος*. *Ἀρσι-νόη*. *Εὔ-νοος*. *Ἰσχέ-νοος*. *Μεγιστό-νους* u. s. w., endlich die Anfangs- und Endgruppe *Ἀρχε-*, *-αρχος* in *Ἀρχ-άγαθος*. *Ἀρχε-άναξ*. *Ἀρχέ-βουλος*. *Ἀρχέ-δημος*. *Ἀρχέ-λαος* u. s. w. und *Ἀγάθ-αρχος*. *Ἀνάξ-αρχος*. *Βούλ-αρχος*. *Δήμ-αρχος*. *Λέ-αρχος* u. s. w. Der Umfang dieser Gruppen ist sehr verschieden, während die Anfangsgruppe *Μυρο-* nur die zwei Namen *Μυρό-πνους* und *Μυρ-ώπα* umfasst, gibt es 155 Namen auf *-κλῆς*, 122 auf *-ιππος*.

Aber, fragen wir nun, wie war es nun bei so fester Gruppenbildung aus einem einmal gegebenen Namenwörterausschuss nur möglich diesen Ausschuss zu erweitern, neue Wörter zu Namenwörtern zu stempeln und so den geschlossenen Kreis des Namensystems auszudehnen. Die Antwort ergiebt zugleich ein neues Gesetz.

3. Wollte der Grieche ein neues, bis dahin nicht als Namenwort verwendetes Wort, sei es in den Anfang, sei es in den Ausgang eines Namens bringen, so musste der Name so gebildet werden, dass er entweder mit dem Schluss- oder mit dem Anfangsgliede sich an eine bereits vorhandene Gruppe anschloss, nicht aber so, dass beide Theile neue Elemente enthielten, weil dem so geschaffenen neuen Produkte aller namenartige Klang gemangelt hätte. Wollte z. B. ein Athener der Aiantischen Phyle, oder aus einem Hause, das vom Aias sich herleitete, seinen Sohn nach diesem Heros benennen, so konnte er den Namen *Αἰαντό-δωρος* (kommt bei Plato vor) ganz richtig bilden, weil der Schlusstheil des Namens sich an die alte Namengruppe auf *-δωρος* z. B. in *Ἡρό-δωρος*. *Διό-δωρος*. *Κηφισό-δωρος*. *Θεό-δωρος* u. s. w. anlehnte, wenn auch der Anfangstheil *Αἰαντο-* neu und, so weit wir wissen, noch nicht zur Bildung von Vollnamen verwendet war. Ebenso nannte Phalaris einen

Sohn ganz richtig und tadellos *Παυρό-λας* mit Anschluss an *Μενέ-λας. Σθενέ-λας* u. s. w.; richtig ist ebenfalls der thasische Vollname *Σφοδρ-αγόρης* vgl. *Πυθ-αγόρας* u. s. w. gebildet. Ein neues Schlusswort enthält der schöne kyprische Name *Εὐ-έλθων*, richtig gebildet, weil angeschlossen an die grosse Anfangsgruppe *Εὐ-* in *Εὐ-αγόρας. Εὐ-μένης. Εὔ-ιππος* u. s. w. Ebenso richtig sind *Ἀμφι-άραος. Δι-όμιλος. Φιλ-αλήθης* gebildet, deren sonst nicht als Namenwörter vorkommende Schlusstheile *ἄραος, ὅμιλος* und *ἀληθής* durch den Anschluss an die alten Anfangsgruppen *Ἀμφι-, Δίο-* und *Φιλο-* getragen werden.

In der grossen Menge der griechischen Namen giebt es nur zwei, die der eben entwickelten Regel widersprechend, sowohl im Anfange wie am Ende neue, sonst nicht als Namenwörter gruppenhaft auftretende Elemente enthalten, nämlich *Ἐλαφό-στικτος* und *Θηλυ-μίτρης*. Der zweite Name beweist aber nichts; er ist offenbar ursprünglich kein griechischer Männername, sondern ein Sklavenname und nichts als eine scherzhaft poetische Umschreibung des Sklavennamens *Φρύξ* (*θηλυ-μίτρης* mit weiblicher Mitra angethan = Phryger). So bleibt nur der eine Name *Ἐλαφό-στικτος* im Widerspruch mit unserer Regel; möglich dass es eine Gruppe *Ἐλαφο-* gegeben.

4. Die Namenwörter gehören zu allen den Wortklassen, die überhaupt als Glieder des componirten Nomens erscheinen können; sie sind Verba und Verbalformen, Indeclinabeln (Adverbien, Präpositionen und Präfixe) Nomina (Adjective und Substantive).

Die wichtigsten Verba, die in griechischen Vollnamen erscheinen, sind: *ἀγ* führen. *ἁγ ἅζομαι. ἀγα, ἄγαμαι. ἁδ* gefallen. *αἰδ* scheuen. *αἱρέω. ἀκέομαι. ἀκούω. ἀλέξω. ἀλφ ἀλφαίνω. ἀμείβομαι. ἀμύνω. ἀνάσσω. ἀρ* fügen. *ἀράομαι. ἀρέσκω. ἀρκέω. ἄρχω. αὔξω. βαίνω (-βάτης). βλέπω. βάλλω (-βολος). βρι, βρίθω. βόσκω. γάνυμαι. γελ* lachen. *γεν* zeugen. *γερ* altern. *γνω* erkennen. *δαμ* bändigen. *δέκομαι. δέρκομαι. δο* geben. *ἐγερ* wecken. *εἰδ, ϝιδ* wissen. *ἐλα* treiben. *ἐλπ* hoffen. *ἐρα* lieben. *ἐργ* wirken. *ἐρύω, ἐρητύω, ἐρύκω. εὑρίσκω. εὔχομαι. ἔχω. ζεύγνυμι. ζω* leben. *θαλ* blühen. *θαρσ* wagen. *θυ* stürmen. *ἰαίνω, ἰάομαι. ἱκ* kommen. *ἰωκ = διώκω. καδ καίνυμαι. καρτ* stark sein. *κελ* treiben. *κλυ* hören. *κοέω, κοννέω. κορέννυμι. κρίνω. κτάομαι. κυθ, κεύθω. λάμπω. λέγω. λύω. μα* streben.

μεδ walten. *μειδ* lächeln. *μελ* sorgen. *μεν* denken. *μιγ* mischen. *μολ* gehen. *μύω*. *νέμω*. *ὀνίνημι*. *ὀπ* sehen. *ὄρνυμι*. *ὁρ* *ὁράω*. *ὀφέλλω*. *παύω*. *πέρθω*. *πείθω*. *πνέω*. *πράσσω*. *πρέπω*. *σίνομαι*. *συ* stürmen. *σπεύδω*. *ἵστημι* (*στη*). *στρέφω*. *σαω*, *σω* retten. *ταλ*, *τλη* tragen. *τέρπω*. *τίω*. *τρέφω*. *τυγχάνω*. *φα* scheinen. *φημί*. *φείδομαι*. *φεν* schlagen. *φέρω*, *οἴσομαι*. *φέρβω*. *φράζω*. *φρίσσω*. *φύρω*. *χαίρω*.

Während diese Verba zum weitaus grössten Theile sowohl am Anfange wie am Ende von Namen erscheinen, können die Indeklinabeln den griechischen Compositionsgesetzen gemäss nur am Anfange auftreten, also nur Anfangs-, keine Endgruppen bilden. Solche Anfangsgruppen bildende Indeklinabeln sind: *ἁ*- mit. *ἄγαν*. *ἄγχι*. *ἀμφί*. *ἀν*- negat. *ἀνά*. *ἀντί*. *ἀπό*. *ἀρι*-, *ἐρι*-. *διά* = *ζα*. *ἑκα*-, *ἑκατη*-. *ἐν*. *ἐξ*. *ἐπί*. *ἰθύς*. *ἶφι*. *κατά*. *κρύφα*. *μετά*. *νη*- negat. *ὄψι*. *παν*-. *παρά*. *περί*. *πρό* (*πρῶτος*). *προτί*. *σύν*. *τῆλε*. *τῆλυ*. *ὑπέρ*. *ὑπό* und *ὕψι*.

Die wichtigsten Adjective, welche zum Bau der griechischen Vollnamen verwendet werden, sind: *ἀγαθός*, *ἀμείνων*, *ἄριστος*. *ἁγνός*. *ἁρπαλο* = *ἁρπαλέος*. *αὐτός*. *βαθύς*. *γλαυκός*. *γοργός*. *γυλός* rund?. *δεινός*. *δεξιός*. *δῆλος* = *ζῆλος*. *δίδυμος*. *ἕλιξ*. *ἐτεός*. *ἔτυμος*. *εὐ*-. *εὐθύς*. *εὐρύς*. *ἱερός*. *ἰθύς*. *ἶσος*. *καλός* (*καλλι*-). *κυλλός*. *λαβρός*. *λαμο*-. *λευκός*. *μακρός*. *μέγας*. *μέλας*. *μέσος*. *μικρός*. *νέος*. *νόθος*. *ξανθός*. *ὀξύς*. *ὀρθός*. *πολύς*. *πραύς*. *σιμός*. *σοφός*. *σφοδρός*. *σῶς*. *τρεῖς*. *φίλος*. *ὠκύς*.

Von diesen Adjectiven erscheinen die meisten nur im Namenanfang, nur sehr wenige treten zugleich als Schlusselement auf, nämlich *ἀγαθός*, *ἀμείνων*, *ἄριστος*, *ἁγνός*, *δεξιός*, *δῆλος* und *ζῆλος*, *καλός*, *λευκός*, *σοφός* und *φίλος*. Auch diese scheinen ursprünglich nur am Namenanfang ihre Stelle gehabt zu haben und erst durch die Umdrehung älterer mit den fraglichen Adjectiven beginnender Namen an das Namenende gerückt zu sein. So ist *Ἀνδρ-άγαθος* entstanden aus *Ἀγαθ-άνωρ*. *Ἀρχ-άγαθος* aus *Ἀγάθ-αρχος*. *Δημ-άριστος* aus *Ἀριστό-δημος*. *Κλε-άριστος* aus *Ἀριστο-κλῆς*. *Νικ-αρίστη* aus *Ἀριστό-νικος*. *Ξεν-αρίστη* aus *Ἀριστό-ξενος*. *Τιμ-άριστος* aus *Ἀριστό-τιμος* nicht minder *Δήμ-αγνος* aus *Ἁγνό-δημος*. *Κλεί-σοφος* aus *Σοφο-κλῆς*. *Ἀρετα-φίλα* aus *Φιλ-αρέτη*. *Δημό-φιλος* aus *Φιλό-δημος*. *Θεό-φιλος* aus *Φιλό-θεος* u. s. w. Nur wo das erste Element der auf Adjective ausgehenden Namen ein Indeklinabile ist, mag

die Stellung der Adjective im Namenschlusse eine alte sein, wie in Ἐπ-ἀγαθος. Ἐπ-αμείνων. Μεγ-άριστος. Ἀμφι-δέξιος. Ἀρί-δηλος. Πολύ-ζηλος. Πάγ-καλος. Ζά-λευκος. Πάμ-φιλος. Περ-φίλα.

Die Substantiva, welche im griechischen Vollnamen auftreten, sind entweder Appellativa oder Eigennamen aus dem Cult und Mythus oder von Land und Leuten.

Die wichtigsten Appellativa sind: ἄγγελος. ἀγορά. αἴξ Ziege, Woge. αἶνος. αἶσα. αἰχμή. ἀλκή. ἄμβη. ἀμνός. ἄμπελος. ἀνήρ. ἄνεμος = Ἄνεμος. ἄνθος. ἀρετή. ἀρήν. ἀστήρ. ἄστυ. αὐγή. αὐλός, αὐλή. βία. βίος. βοή. βοῦς. βουλή. βρόμος. βροτός γαστήρ. δαΐ(δήϊος). δάφνη. δῆμος. δηρίς. δίαιτα. δίκη = Δίκη. δόλος. δόρυ, δρῦς. δράκων. δρόσος. εἰρήνη = Εἰρήνη. ἔλαφος. ἡμέρα. θάλασσα = Θάλασσα. θέμις = Θέμις. θεός. θεσμός. θήρ, θήρα. θοίνη. θυμός. θύρα. θύρσος. ἵμερος. ἰο-. ἵππος. ἰχθύς. καιρός = Καιρός. κάλαμος. καπνός. καρμός = κορμός. καρπός. κέρδος. κέρκος. κῆδος. κῖκυς. κιλλός. κισσός. κλέος. κλόνος. κοθώ. κόλος. κόμη. κόρη = Κόρη. κόρυς. κότος. κρόκος. κρότος. κῦδος. κύκλος. κῦμα. κύων. κώμη, κῶμος. λαγώς. λαός. λέων. λόχος. λύκος. μάνδρα. μάντις = Μάντις Apoll. μάχη. μέλι. μῆλα. μοῖρα = Μοῖρα. μολπή. μυῖα. μύρον. μύρτος. ναῦς. νῆσος. νίκη = Νίκη. νόος, νοῦς. ξένος. ὅδος. οἶκος. οἶνος. ὄϊς. οἰωνός. ὄνομα. ὄνος. ὅπλα. ὅρος. παίς. παλάμη. παρθένος = Παρθένος. πατήρ. πεδίον. πεῖρας. πέτρα. πλοῦτος. ποία, ποιμήν. πόλεμος. πόλις. πομπός. πύλη. πῦρ. πύργος. πῶλος. ῥαδαμός, ῥάδον = ῥόδον. σάκος. σάλος. σέλας. σῆμα. σθένος. σιμός. σκοπός. στέφος, στεφάνη. στόμα. στρατός. σῦς. σῦλα. ταῦρος. τέλος. χαλκός. χείρ. χήν. χιών. χοῖρος. χορός. χροά. χρυσός.

Diese Nomina erscheinen meistens sowohl im Anfange wie am Ende von Namen; nur im Anfange finden sich αἴξ. αἶσα. ἄστυ. γαστήρ. δῆρις. δόρυ. ἔλαφος. θύρσος. ἵμερος. ἰο-. ἰχθύς. κάλαμος. κορμός. κέρκος. κῖκυς. κίλλος. κισσός. κλόνος. κοθώ. κότος. κρόκος. κύκλος λαγώς. μέλι. μυῖα. μύρον. μύρτος. ὄϊς. οἰωνός. ὄνος. ὅρος. παίς. πεδίον. πέτρα. πύργος. σάλος. σῦς. ὕβρις. χαλκός. χήν. χιών.

Nur im Ausgange finden sich: ἄμβη. ἄμπελος. αὐγή. βροτός. κῆδος. κρέων. μάχη. νόος. πομπός. πῶλος. χροά.

Zugleich appellativ und als Eigennamen lassen sich auffassen: ἄνεμος = Ἄνεμος. δίκη = Δίκη. εἰρήνη = Εἰρήνη. θάλασσα = Θάλασσα. θέμις = Θέμις. καιρός = Καιρός. μάντις

= *Μάντις* Apoll. *μοῖρα* = *Μοῖρα*. *νίκη* = *Νίκη*. *παρθένος* = *Παρθένος* = Athene, Artemis.

Die Eigennamen, welche in griechischen Vollnamen vorkommen, sind entweder dem Cultus und Mythus entnommen, oder bezeichnen Land und Leute. Zur ersten Gruppe gehören: *Ἀθήνη*. *Ἄμμων*. *Ἀπόλλων*. *Ἄρης*. *Ἄρτεμις*. *Ἀσκληπιός*. *Ἀσωπός*. *Ἀφροδίτη*. *Βάκχος*. *Διο-*, *Ζηνο-* zu Zeus. *Διόνυσος*. *Εἰρήνη*. *Ἑρμῆς*. *Ἑστία*. *Ἥλιος*. *Ἥρα*. *Ἡρακλῆς*. *Ἥφαιστος*. *Θέμις*. *Ἴσθμιος*. *Ἶσις*. *Ἰσμηνός*. *Ἴστρος*. *Κάϊκος*. *Καιρός*. *Καρνεῖος* Apoll. *Κάσιος* Zeus. *Κηφισός*. *Κυάνη* Quellnymphe. *Μήν*. *Μήτηρ* die Göttermutter. *Μοῖρα*. *Μοῦσα*. *Νεῖλος*. *Νίκη*. *Νύμφη*. *Νῦσα*. *Ὄλυμπος*, *Ὀλύμπιος*. *Πάν*. *Παρθένος*. *Πετραῖος* Poseidon. *Ποσειδῶν*. *Ποταμός*. *Πυθο-* zu *Πύθιος*. *Σέραπις*. *Σκάμανδρος*. *Στρύμων*. *Τριτο-*. *Ὕπατος* Zeus. *Φοῖβος*. *Ὧρος*.

Land und Leute bezeichnen: *Ἕλλην*. *Θῆβαι*. *Κύπρος*. *Λέσβος*. *Ῥόδος*. *Σόλοι*.

Alle die eben angeführten in Vollnamen auftretenden Eigennamen sind gewiss ursprünglich auf den Namenanfang beschränkt gewesen und erst später auch an das Ende gerückt. Die Namen auf *-αμμων* sind spät griechisch, wie auch *Ὡρ-απόλλων*; auch *Ἐπ-αφρόδιτος* und *Ἑρμ-αφρόδιτος* scheinen nicht alt zu sein, *Σαλα-βακχώ* ist ein Hetärenname, *-διος* in *Ἔν-διος*. *Εὔ-διος* geht auf *διϝ* Himmel, Tag, *Ἀρχ-ερμος* ist durch Umkehrung der Glieder aus *Ἕρμ-αρχος* entstanden, *Μουσήλιος* ist ganz jung, in den Namen auf *-θεμις* ist *θέμις* wohl appellativ zu fassen, *Κλεο-μήτρα* ist aus *Μητρο-κλῆς* entstanden, *Ἀντί-μοιρος* kann auch *μοῖρα* als Appellativ enthalten, *Φιλό-μουσος* ist jung, in den Namen auf *-νικος* ist ursprünglich *νίκη* als Sieg, nicht als Siegesgöttin zu verstehen, *Ἡρόπυθος*, *Φιλο-σέραπις*, *Ἡρο-σκάμανδρος* sind späte Bildungen, *Ἀμφι-τρίτη* endlich ist ein mythischer Name und der eigentliche Sinn von *Τριτο-* in *Τριτο-γένεια*. *Τρίτων*. *Ἀμφι-τρίτη* noch nicht ermittelt.

Die Gruppe auf *-κυπρος* ist gewiss jünger, als die mit *Κυπρο-* beginnende, *Ῥόδος* erscheint als Schlussglied nur in dem einen Namen *Πεισί-ῤῥοδος* (Rhodos beredend).

Sonach kann man mit Sicherheit behaupten, dass der mythische und lokale Eigenname, welcher in griechischen Vollna-

men sich findet, ursprünglich nur im Anfange, nicht am Ende der Namen erscheinen konnte.

5. Ein grosser Theil der ältesten und wichtigsten Namenwörter aus der Classe der Verba und Appellative konnte, wie wir gesehen, von jeher sowohl am Anfange als am Ende der Vollnamen eintreten; andere, Adjective und Eigennamen, die ursprünglich auf die erste Stelle beschränkt waren, sind späterhin auch an die zweite getreten. Die Folge dieser gleichen Anfangs- und Endgruppenbildung war, dass hier und da Vollnamen entstanden, welche mit Umkehrung der Glieder wieder Vollnamen ergaben, z. B. Ἱππό-στρατος — Στράτ-ιππος. Ursprünglich mag hierbei der Zufall gewaltet haben; allein die Zahl solcher Namenpaare ist im Griechischen so gross und die Entstehung des einen Namens aus dem andern — wie z. B. Ἄρχ-ερμος aus Ἕρμ-αρχος. Δήμ-αγνος aus Ἁγνό-δημος — oftmals so evident, dass wir in diesem Umkehren der Namenglieder ein bewusstes, heiteres Spiel des griechischen Volksgeistes erblicken dürfen.

S. 223 sind die sämmtlichen, hierhergehörigen Namenpaare verzeichnet; hier genügt es, die sich entsprechenden Namen der Gruppen Κλεο- und κλῆς aufzuführen: Κλε-άναξ — Ἀναξι-κλῆς. Κλέ-ανδρος — Ἀνδρο-κλῆς. Κλε-άριστος — Ἀριστο-κλῆς. Κλέ-αρχος — Ἀρχι-κλῆς. Κλεί-θεμις — Θεμιστο-κλῆς. Κλέ-ιππος — Ἱππο-κλῆς. Κλεί-σοφος — Σοφοκλῆς. Κλεό-βοια — Βου-κλείδης. Κλεό-βουλος — Βουλα-κλῆς. Κλεό-δημος — Δημο-κλῆς. Κλεό-δωρος — Δωρο-κλείδης. Κλεό-κριτος — Κριτο-κλῆς. Κλεο-κύδης — Κυδο-κλῆς. Κλεό-μαντις — Μαντι-κλῆς. Κλεο-μένης — Μενε-κλῆς. Κλεο-μήτρα — Μητρο-κλῆς. Κλεό-νικος — Νικο-κλῆς. Κλεό-ξενος — Ξενο-κλῆς. Κλεό-πατρος — Πατρο-κλῆς. Κλεο-πτόλεμος — Πολεμο-κλῆς. Κλεό-στρατος — Στρατο-κλῆς. Κλεό-τιμος — Τιμο-κλῆς. Κλεο-φίλη — Φιλο-κλῆς. Κλεό-φορος — Φερε-κλῆς. Κλεο-χάρης — Χαρι-κλῆς. Κλέ-οχος — Ἐχε-κλῆς. Κλεύ-μανδρος — Μανδρο-κλῆς. Κλε-ώνυμος — Ὀνομα-κλῆς.

Der Vollname, auf dem die griechische Namengebung wesentlich beruht, ist gemäss seiner Bildung aus zwei Stämmen durchweg von beträchtlicher Länge. Zweisilbige Vollnamen

sind äusserst selten, wie *Πέλ-οψ*. *Δρύ-οψ*. *Δόλ-οψ*; *Εὔ-φρων* muss ursprünglich *Ἐΰ-φρων*, *Προ-κλῆς* früher *Προ-κλέης* gelautet haben. Selten sind sogar die dreisilbigen, wie *Πρό-βουλος*. *Ἄ-φοβος*. *Στράτ-ιππος*. *Σώ-πολις* (ursprünglich *Σαο-πολις*); die grosse Mehrzahl der griechischen Vollnamen ist vier- und fünfsilbig wie *Ἡρό-δοτος*. *Πανό-δωρος*. *Διο-μήδης*; *Ἀπολλο-φάνης*. *Ἀρτεμί-δωρος*. *Μελησ-αγόρας*; die sechssilbigen sind selten, wie *Διονυσό-δοτος*. *Ἡρακλεό-δωρος*. *Ἡλιο-σέραπις*; noch längere Namen vermied der griechische Geschmack.

Die Länge der Vollnamen, unbequem für den Gebrauch, musste das Bestreben herbeiführen, die Namen zu erleichtern und zu kürzen. Die Erleichterung besteht wesentlich darin, dass die Anfangs- und Endwörter der Namen möglichst bequem auslauten. Der bequemste Auslaut der Nominalthemen im Griechischen ist *ο*, und so kommt es denn, dass die *ο*-Themenbildung in den griechischen Namen ungemein weit ausgedehnt ist, weiter als in der sonstigen griechischen Composition, die ja bekanntlich ebenfalls diese Neigung zeigt. Im Anlaut tritt *ο* als Wortschluss ein

1. für *α* in *Ἀθηνο-*. *Αἰχμο-*. *Δικο-*. *Ἡρο-* neben *Ἡρα-*. *Μανδρο-*. *Μοιρο-* neben *Μοιρα-*. *Νικο-*. *Νυμφο-*. *Σπουδο-*. *Τιμο-* neben *Τιμα-*, *Χαρμο-*;

2. für Themen auf *ν* in *Ἀμεινο-* (*ἀμείνων*). *Ἀπολλο-* neben *Ἀπολλων-ικέτης*. *Εὐδαιμο-* (*εὐδαίμων*). *Εὐφρο-* (*εὔφρων*). *Κρεισσο-* (*κρείσσων*). *Ποσειδο-* (*Ποσειδῶν*). *Στρυμο-* (*Στρύμων*);

3. für Themen auf *ος* (*ες*): *Ἀνθο-* (*ἄνθος*). *Κερδο-* (*κέρδος*). *Κλεο-* (*κλέος*). *Κυδο-* (*κῦδος*). *Μηδο-* (*μῆδος*). *Σθενο-κράτης* neben *Σθενέ-βοια*, *Μενέ-δημος*, *Τελέ-νικος* vgl. *σθένος*, *μένος*, *τέλος*;

4. für andere vollere Ausgänge in *Βασιλο-* (*βασιλεύς*). *Ἑρμο-* (*Ἑρμῆς*). *Θαυμο-* (*θαῦμα*). *Κυμο-* (*κῦμα*). *Λαγο-* (*λαγώς*). *Πυθο-* zu *Πύθιος*. *Σεραπο-* zu *Σέραπις*. *Στομο-* zu *στόμα*.

5. an consonantische Themen tritt o erweiternd, aber doch erleichternd, weil durch den Uebertritt in die *ο*-Flexion die Themen wohlklingender und leichter sprechbar werden, in: *Διο-* (*ΔιϜ*). *Θεμιστο-* (*θέμις*). *Λεοντο-* (*λέων*). *Μηνο-* (*Μήν*). *Μητρο-* (*Μήτηρ*). *Παιδο-* (*παίς*). *Πανο-* (*Πάν*). *Πατρο-* (*πατήρ*). *Χηνο-* (*χήν*). Dieselbe Erscheinung, Uebertritt der Themen in die *ο*-Flexion behufs ihrer Erleichterung, findet sich bei den

Stämmen, welche den Schlusstheil griechischer Vollnamen bilden.

1. *ο* tritt für *α* ein in *-αγορος* neben *-αγορας* (*ἀγορά*). *-αιχμος* neben *-αιχμης* (*αἰχμή*). *-αλκος* neben *-αλκης* (*ἀλκή*). *-αμβος* neben *-αμβης* (*ἄμβη*). *-θηρος* neben *-θηρας* (*θήρα*). *-κομος* neben *-κομης* (*κόμη* Haar). *-κυμος* neben *-κυμων* (*κῦμα*). *-μανδρος* (*μάνδρα*). *-νικος* vgl. *Νικο-* (*νίκη*). *-τιμος* vgl. *Τιμο-* neben *Τιμα-*. *-φημος* vgl. *Φημο-νόη* (*φήμη*). *-χαρμος* vgl. *Χαρμο-* (*χάρμη*).

2. für Themen auf *ν* in *-γειτος* neben *-γειτων* (*γείτων* Nachbar), *Ἀριστό-γειτος* neben *Ἀριστο-γείτων*. *Διό-γειτος* neben *Διο-γείτων*. *Θεό-γειτος* neben *Θεο-γείτων*. *Καλλί-γειτος* neben *Καλλι-γείτων*. *-φος* für *-φων* in *Ἄντι-φος* neben *Ἀντι-φῶν*. *Τήλε-φος* neben *Τηλε-φῶν*.

3. für Themen auf *ες* (*ης*) in *-ανθος* neben *-ανθης* vgl. *Ἀνθο-φορίων*. *-κλος* neben *-κλῆς* z. B. *Πάτρο-κλος* = *Πατρο-κλῆς*. *Πρό-κλος* neben *Προ-κλῆς*. *-μαρος* neben *-μάρης* in *Ἀμφί-μαρος* neben *Εὐ-μάρης*.

4. für andere vollere Ausgänge in *Πόλυ-βος* (*βοῦς*). *-ερμος*, *Ἄρχ-ερμος* vgl. *Ἕρμ-αρχος* (*Ἑρμῆς* Hermes). *-λλος*, *-λος* für *-λαος* z. B. *Ἔχε-λλος*, *Ἔχε-λος* neben *Ἐχέ-λαος*. *Σθένε-λος* neben *Σθενέ-λαος*. *-πος* neben *-πους* in *Μέλαμ-πος*, *Οἴδι-πος* neben *Μελάμ-πους*, *Οἰδί-πους*. *-σημος* vgl. *Σημο-* (*σῆμα*). *-ωνυμος* zu *ὄνομα*.

5. an consonantische Themen tritt *ο* in *-ανδρος* vgl. *Ἀνδρο-κλῆς*. *-πατρος*, *Κλεό-πατρος* vgl. *Πατρο-κλῆς*. *-μητρα* in *Κλεο-μήτρα* vgl. *Μητρο-κλῆς*.

Von der Themenerleichterung ist aufs genaueste die kosende Kürzung zu scheiden, woraus die Kosenamen hervorgehen. Wie im Deutschen, sind auch im Griechischen Namensysteme zwei Arten von Kosenamen vorhanden, zweistämmige und einstämmige. Die zweistämmigen Kosenamen beruhen darauf, dass von den zwei Stämmen des Vollnamens der erste völlig, vom zweiten nur der Anlaut bewahrt bleibt und dem so entstandenen Namentrumm eine neue kosende Endung angefügt wird: *Δημο-σθένης* (*Δημο-σθ*) *Δημοσθ-ᾶς*. Die einstämmigen Kosenamen dagegen entstehen durch die Beschränkung auf den einen der beiden Stämme, welche den Vollnamen bilden; je nachdem

der Anfangs- oder der Schlusstheil erhalten bleibt, entstehen die Anfangs- oder die Endkosenamen vgl. *Δημο-κράτης Δῆμος* und *Δαμο-γέρων Γέρων*.

Die zweistämmigen Kosenamen werden durch Antritt der kosenden Suffixe *ᾶς*, *ις*, *ώ*, seltener *ίας*, *ίων*, *εύς* an den Rest des Vollnamens gebildet, der durch Bewahrung des ersten Elements und des Anlauts vom zweiten entsteht. Lautet das zweite Element vocalisch an, so bleibt es ebenfalls bis zum ersten Consonant resp. Doppelconsonanten erhalten: *Ἐξ-ήκ-εστος*. *Ἐξηκ-ίας*. *Ἐπ-αφρόδιτος*. *Ἐπαφρ-ᾶς*.

Auf *ᾶς* gehen folgende zweistämmige Kosenamen aus: *Ἐπ-αφρ-ᾶς* aus *Ἐπ-αφρόδιτος*. *Ἑρμο-γ-ᾶς*, *Ἰσι-γ-ᾶς* aus *Ἑρμο-γένης*, *Ἰσι-γένης*. *Θου-δ-ᾶς* aus *Θεό-δοτος*. *Καρπο-κρ-ᾶς* aus *Καρπο-κράτης*. *Ἐπι-κτ-ᾶς* aus *Ἐπί-κτητος*. *Νικο-μ-ᾶς* aus *Νικο-μήδης*. *Ἀρι-μν-ᾶς* aus *Ἀρί-μνηστος*. *Λεων-ᾶς* aus *Λεώ-νατος*. *Ἀντι-π-ᾶς* aus *Ἀντί-πατρος*. *Κλεο-π-ᾶς* aus *Κλεό-πατρος*. *Δημο-σθ-ᾶς* aus *Δημο-σθένης*. *Θεο-φᾶς* aus *Θεο-φάνης*. *Κλεο-φ-ᾶς* aus *Κλεο-φάνης*.

Auf *ις*: *Δίο-γν-ις* aus *Διό-γνητος*. *Θέο-γν-ις* aus *Θεό-γνητος*. *Πρό-κρ-ις* Feminin zu *Πρό-κριτος*. *Φῶ-κρ-ις* Feminin zu *Φώ-κριτος*. *Λέω-μ-ις* aus *Λεω-μένης*. *Σῶ-μ-ις* aus *Σω-μένης*. *Θέο-μν-ις* aus *Θεό-μνηστος*. *Κλέο-μν-ις* aus *Κλεό-μναστος*. *Πόλυ-μν-ις* aus *Πολύ-μνηστος*. *Θέο-φ-ις* aus *Θεό-φιλος*.

Auf *ώ*: *Ἐπ-αφρώ* zu *Ἐπ-αφρόδιτος*. *Πολυ-ξ-ώ* zu *Πολύ-ξενος*. *Μενε-σθ-ώ* zu *Μενε-σθένης*.

Auf *ίας*: *Ἐξηκίας* zu *Ἐξήκεστος*.

Auf *ίων* vgl. *Ἐπαφρ-ίων* zu *Ἐπ-αφρόδιτος*. Auf *εύς*, *ος*, *ης*, *ιος*: *Εὐρυ-σθ-εύς* zu *Εὐρυ-σθένης*. *Αἴγι-σθ-ος* vgl. *Αἰγό-σθενα* Stadt. *Μενέ-σθ-ης*, *Μενέ-σθ-ιος* zu *Μενε-σθένης*.

Auf *ων*: *Ἀντί-γων* = *Ἀντί-γονος*, *Ἀντι-γένης*, *Ἐχέμμων* bei Homer = *Ἐχε-μένης*, *Πάμμων* bei Homer = *Παμ-μένης* (*Πάμ-μαχος*).

Eine ganz eigenthümliche Behandlung hat der alte Name *Παρ-μένων* gen. *Παρμένοντος*, fem. *Παρμένουσα* erfahren. Derselbe, part. praes. vom homerischen *παρμένειν* Stand halten, wird zuerst mit Abstossung der Endung zu *Παρμεν-* verkürzt, woraus durch Anfügung neuer kosender Suffixe *Παρμεν-ᾶς*, *Παρμεν-ίδης*, *Παρμεν-ίς*, *Πάρμεν-ις*, *Παρμέν-ιος*, *Παρμεν-ίσκος*, *Παρμεν-ίων* und *Παρμέν-ων* gen. *Παρμένωνος* entspringen.

Durch weitere Kürzung bis zum Anlaut des zweiten Elements entsteht die Basis *Παρμ-*, und aus dieser entspringen *Πάρμ-ις* neben *Πάρμεν-ις*, *Παρμ-ίσκος* neben *Παρμεν-ίσκος*, *Παρμ-ίων* neben *Παρμεν-ίων* und *Πάρμ-ων* gen. *Πάρμωνος* neben *Παρμέν-ων* gen. *Παρμένωνος*. Aehnlich entstehen aus *Ἀ-δάμας* g. *Ἀδάμαντος* die späten Namen *Ἄδαμ-ις* und *Ἄδαμ-ώ*, wie *Ἄδμ-ων* aus *Ἄδμ-ητος*.

-ίκ-ων vertritt schliessendes *-ικέτης* in *Ματρ-ίκων* = *Ματρ-ικέτας*, *Ἀπελλ-ίκων* vgl. *Ἀπολλων-ικέτης*, *Ἀθην-ίκων* vgl. *Ἰσμειν-ικέτας*, *Ζην-ικέτης*.

Die einstämmigen Kosenamen beruhen derauf, dass von dem zweistämmigen Vollnamen bloss ein Stamm übrig bleibt, der dann auf die mannigfaltigste Weise weitergebildet werden kann. Je nachdem das erste oder das zweite Element des Vollnamens beibehalten wird, entstehen zwei Classen einstämmiger Kosenamen, Anfangs- und Endkosenamen: *Ἵππ-αρχος*: *Ἱππίας*, *Δαμο-γέρων*: *Γέρων*.

Die Anfangskosenamen überwiegen weitaus an Zahl und noch mehr an mannigfaltiger Weiterbildung. Sie zerfallen je nach dieser Weiterbildung in zwei grosse Abtheilungen, indem entweder an das beibehaltene erste Element des Vollnamens gar kein neues Suffix tritt, sondern der erste Stamm einfach verselbständigt und auf eigne Füsse gestellt wird. So ist z. B. an *Στρῦμο-ς* = *Στρυμό-δωρος* kein neues Suffix *ο-ς* angetreten, sondern *Στρῦμο-ς* ist weiter nichts als der selbständig gewordene und selbständig flectirte erste Theil des Vollnamens *Στρυμό-δωρος*. — Im Deutschen ist diese Form der Kosenamen a priori selten, doch haben wir Karl-mann: Karl (nicht Karlo) und ags. Vulf neben ahd. Wolfo, wie *Λύκος* neben *Λύκων*. Im Sanskrit entspricht genau das Schema: Deva-datta: Deva, Aryama-datta: Aryama. Lautet das erste Vollnamenelement auf *α*, *η* aus, so endet der einfache einstämmige Anfangskosename auf *α-ς*, *ης*: *Ἄλκα-ς* vgl *Ἀλκα-μένης*. *Ἀρέτα* vgl. *Ἀρετα-φίλα*. *Ἕκα-ς* vgl. *Ἑκά-εργος*. *Θήρα-ς* vgl. *Θηρα-μένης*. *Ἴθα-ς* vgl. *Ἰθα-γένης*. *Κάρας* vgl. *Καρά-μαλλος*. *Κόμης* zu *Κόμ-αιθος*, *Εὐθυ-κόμας*. *Μέγα-ς* g. *Μέγα* vgl. *Μεγα-κλῆς*. *Πολείτα-ς*, *Πολίτη-ς* vgl. *Πολείτ-αρχος* (*πολίτης*). *Σκόπα-ς* vgl. *Σκοπ-άνωρ*

(*σκοπή*). Bei anderen Koseformen auf *ας* ist es zweifelhaft, ob sie nicht erst aus *έας*, *ᾶς* entstanden sind.

Am häufigsten endet der erste Vollnamenstamm auf *ο* aus; daher finden wir denn auch eine Menge Kosenamen auf *ος*, welche nur die selbständig flectirten Anfangselemente der entsprechenden Vollnamengruppen sind. Um diese meistens mit den wirklichen echten Bestandtheilen der Vollnamen lautlich zusammenfallenden Kosenamen vor dem Missverständniss zu schützen, als beständen sie in Wahrheit für sich selbst ohne Anlehnung an die entsprechenden zweistämmigen Namen, haben die Griechen die sinnreiche Auskunft ergriffen, die fraglichen Kosenamen für die weitaus grösste Zahl der Fälle durch den Accent von den betreffenden Wörtern der Sprache zu scheiden, indem der Kosename durchweg den Accent zurückzieht, während das entsprechende selbständige Wort meist am Ende betont wird. So sind die Namen *Γλαῦκος*, *Γόργος*, *Πύῤῥος*, Koseformen zu *Γλαύκ-ιππος*, *Γόργ-ιππος*, *Πύῤῥ-ανδρος* deutlich von den Adjectiven *γλαυκός*, *γοργός*, *πυῤῥός* geschieden und nur bei völligem Mangel an Einsicht in die griechische Namenbildung könnte man sie mit denselben schlechthin identificiren wollen.

Kosenamen, welche das auslautende -*ο* des ersten Vollnamenstammes flectiren, sind: *Ἄγαθος* vgl. *Ἀγαθο-κλῆς*. *Ἄγγελος* vgl. *Ἀγγέλ-ιππος*. *Ἄγλαος* vgl. *Ἀγλαο-σθένης*. *Ἅγνος* vgl. *Ἁγνό-δημος*. *Αἶθος* vgl. *Αἶθ-οψ*. *Ἀλθαία* vgl. *Ἀλθαι-μένης* (aus *Ἀλθαιο-μ°*). *Ἄλκιμος* vgl. *Ἀλκμ-ήνωρ*. *Ἱππ-άλκιμος*. *Ἄνθος* vgl. *Ἀνθο-φορίων*. *Ἀνθέμα* vgl. *Ἀνθεμό-κριτος*. *Ἄξιος* vgl. *Ἀξιό-νικος*. *Ἄρατος* vgl. *Ἀρατο-γένης*. *Ἄριστος* vgl *Ἀριστο-κλῆς*. *Ἅρπαλος* vgl. *Ἁρπά-λυκος* (für *Ἁρπαλο-λυκος*). *Ἄσμενος* vgl. *Ἀσμενό-φαντος*. *Βάσιλος* vgl. *Βασιλο-κλῆς*. *Βίος* vgl. *Βιο-τέλης*. *Βῶλος* = *Βοῦλος* vgl. *Βουλό-θεμις*. *Γάμος* vgl. *Γαμο-χαίρων*. *Γλαῦκος* vgl. *Γλαύκ-ιππος*. *Γόργος* vgl. *Γοργο-σθένης*. *Δήϊος* vgl. *Δηΐ-φοβος*. *Δῆμος* vgl. *Δημό-στρατος*. *Δάφνη* vgl. *Δαφν-αγόρας*. *Δέξιος* vgl. *Δεξιό-νικος*. *Δίαιτος* vgl. *Διαιτό-δημος*. *Δίδυμος* vgl. *Διδύμ-αρχος*. *Δίκαιος* vgl. *Δικαιό-πολις*. *Δῖος* vgl. *Δῖο-γένης*. *Ἴρανος* (*Εἰρήνη*) vgl. *Εἰρηνο-κλῆς*. *Ἔλαφος* vgl. *Ἐλαφό-στικτος*. *Ἔμπεδος* vgl. *Ἐμπεδο-κλῆς*. *Ἐξάκεστος* vgl. *Ἐξακεστο-κλῆς*. *Ἔρατος* vgl. *Ἐρατο-σθένης*. *Ἔτυμος* vgl. *Ἐτυμο-κλῆς*. *Εὔδαιμος* vgl. *Εὐδαιμο-κλῆς*. *Ζῆλος* vgl. *Ζήλ-αρχος*.

Θάλασσος vgl. *Θαλασσ-έρως*. *Θάλλος* vgl. *Θαλλ-έλαιος*. *Θεμίστα* vgl. *Θεμιστο-κλῆς*. *Θοῖνος* vgl. *Θύν-αρχος*. *Θῦμος* vgl. *Θυμόσοφος*. *Θύρσος* vgl. *Θυρσό-κομος*. *Ἴατρος* vgl. *Ἰατρό-δωρος*. *Ἵερος* vgl. *Ἱερο-φάνης*. *Ἵλαρος* vgl. *Ἱλαρο-κλῆς*. *Ἵμερος* vgl. *Ἱμερο-φῶν*. *Ἵππος* vgl. *Ἱππο-σθένης*. *Ἴσθμιος* vgl. *Ἰσθμιό-νικος*. *Ἰσμήνη* vgl. *Ἰσμηνό-δωρος*. *Ἶσος* vgl. *Ἰσο-κράτης*. *Ἴστρος* vgl. *Ἰστρόδοτος*. *Κάϊκος* vgl. *Καϊκο-σθένης*. *Καῖρος* vgl. *Καιρο-γένης*. *Κάλλιστος* vgl. *Καλλιστό-νικος*. *Κάπνος* vgl. *Καπνο-φάνης*. *Κάρμη* vgl. *Καρμ-άνωρ*. *Κάρνειος* vgl. *Καρνειό-δοτος*. *Κάρπος* vgl. *Καρπο-κράτης*. *Κάρτερος*, *Κράτερος* vgl. *Καρτερό-μαχος*. *Κάφισος* vgl. *Καφισό-τιμος*. *Κίσσος* vgl. *Κισσο-δέτης*. *Κλεῖνος* vgl. *Κλεινόμαχος*. *Κλεῖτος* vgl. *Κλείτ-αρχος*. *Κλόνος* vgl. *Κλόν-ηγος*. *Κλύτος* vgl. *Κλυτο-σθένης*. *Κόρος* vgl. *Κόρ-αγος*. *Κράτιστος* vgl. *Κρατιστο-τέλης*. *Κρῖνος* vgl. *Κρινό-βουλος*. *Κρίτος* vgl. *Κριτό-βουλος*. *Κρόκος* vgl. *Κροκο-δίκη*. *Κρότος* vgl. *Κρότ-ωπος*. *Κυάνη* vgl. *Κυάν-ιππος*. *Κῦδρος* vgl. *Κυδρο-γένης*. *Κύκλος* vgl. *Κυκλό-βολος*. *Κύλλος* vgl. *Κυλλο-ποδίας*. *Κῶμος* vgl. *Κώμ-αρχος*. *Λάβρος* vgl. *Λαβρό-δαμος*. *Λάμος* vgl. *Λαμ-ίππη*. *Λάμπος* vgl. *Λαμπυρίων* (*Λαμπο-π°*). *Λάμπρος* vgl. *Λαμπρο-κλῆς*. *Λεῦκος* vgl. *Λευκο-φάνης*. *Λῆναι* vgl. *Ληνό-βιος*. *Λόγος* vgl. *Λογο-θέτης*. *Λόχος* vgl. *Λόχ-αγος*. *Λύκος* vgl. *Λυκό-φρων*. *Μάκος*, *Μάκκος*, *Μάκρος* vgl. *Μακρό-βιος*. *Μάνδρος* vgl. *Μανδρο-κλῆς*. *Μέγιστος* vgl *Μεγιστο-κλῆς*. *Μήδη* vgl. *Μηδο-κρίτη*. *Μῆνος* vgl. *Μηνόδωρος*. *Μῆτρος* vgl. *Μητρό-δωρος*. *Μίκα*, *Μῖκρος* vgl. *Μίκιππος*. *Μόλος* vgl. *Μόλ-οβρος*, *Ἀγχί-μολος*. *Μόλπος* vgl. *Μολπό-θεμις*. *Μόνος* vgl. *Μονό-μαχος*. *Μοῦσος* vgl. *Μουσ-έρως*, *Φιλό-μουσος*. *Μύρος* vgl. *Μυρό-πνους*. *Νεῖλος* vgl. *Νειλο-γένης*. *Νέμεος* vgl. *Νεμεο-νίκης*. *Νέα* vgl. *Νεο-κλῆς*. *Νῆσος* vgl. *Νησοκλῆς*. *Νόθος* vgl. *Νοθο-κράτης*. *Νόμος* vgl. *Νομο-κράτεια*. *Νύμφος* vgl. *Νυμφό-δωρος*. *Νῦσος* vgl. *Νύσ-ανδρος*, *Διό-νυσος*. *Ξένος* vgl. *Ξενο-φῶν*. *Οἶνος* vgl. *Οἰνό-βιος*. *Οἶστρος* vgl. *Οιστρόβλης*. *Οἴωνος* vgl. *Οἰωνο-κλῆς*. *Ὄλυμπος* vgl. *Ὀλυμπο-γένης*. *Ὀλύμπιος* vgl. *Ὀλυμπιό-δωρος*. *Ὄρθος* vgl. *Ὀρθό-βουλος*. *Παρθένα* vgl. *Παρθεν-όπη*. *Πάτρα* vgl. *Πατρο-κλῆς*. *Πετραῖος* vgl. *Πετραιο-νίκα*. *Πίστος* vgl. *Πιστο-κλῆς*. *Πλεῖστος* vgl. *Πλειστοάναξ*. *Πλοῦτος* vgl. *Πλουτο-δοτήρ*. *Πόλεμος* vgl. *Πολεμο-κλῆς*. *Πόταμος* vgl. *Ποταμό-δικος*. *Πρᾷος* vgl. *Πρά-οχος*. *Πρᾶτος* vgl. *Πρατο-φάνης*. *Πρῶτος* vgl. *Πρωτο-φάνης*. *Πύρρος* vgl. *Πύρρανδρος*. *Ῥόδον* vgl. *Ῥοδο-φῶν*. *Ῥόπαλος* vgl. *Ῥοπαλο-φόρος*. *Σάρ-*

νακος vgl. *Σαρνακο-πολίτης*. *Σῆμος*, *Σᾶμος* vgl. *Σημ-αγόρας*, *Σαμο-κλῆς*. *Σίκελος* vgl. *Σικελο-κράτης*. *Σῖμος* vgl. *Σιμωνακτίδης*. *Σκάμανδρος* vgl. *Σκαμανδρ-ώνυμος*. *Σόφος* vgl. *Σοφο-κλῆς*. *Στάφυλος* vgl. *Σταφυλο-δαίμων*. *Στέφανος* vgl. *Στεφανή-φορος*, *Φιλο-στέφανος*. *Στρῦμος* vgl. *Στρυμό-δωρος*. *Σῦλος*, *Σύλλος* vgl. *Συλο-σῶν*. *Σάος*, *Σῶς* vgl. *Σαο-ναϊάδας*, *Σώ-βιος*. *Ταῦρος* vgl. *Ταυρο-σθένης*. *Ὕπατος* vgl. *Ὑπατό-δωρος*. *Φαῖδρος*, *Φαίδρα* vgl. *Φαιδρ-ωπίδης*. *Φαῖνος* vgl. *Φαινο-κλῆς*. *Φαία* vgl. *Φαιο-κόμης*. *Φᾶνος* vgl. *Φανο-κλῆς*. *Φάος* vgl. *Φώ-κριτος* (aus *Φαο-κριτος*) *Φίλα*, *Φίλη* vgl. *Φιλ-αρέτα*. *Φοῖβος* vgl. *Φοιβο-τέλης*. *Φροῦρος* vgl. *Φρούρ-αρχος*. *Φύλα* vgl. *Φυλο-μέδουσα*. *Χαῖρος* vgl. *Χαιρό-λας*. *Χάρμος* vgl. *Χαρμό-λαος*. *Χίονος* vgl. *Χιόν-ιππος* (*χιονό-βλητος*). *Χοῖρος* vgl. *Χοιρό-βοσκος*. *Χρῦσος* vgl. *Χρυσο-γένης*. *Ὧρος* vgl. *Ὡρό-θεος*.

Das auslautende *ω* des ersten Vollnamenstammes zeigen *Λεώς* vgl. *Λεω-χάρης* und *Σῶς* vgl. *Σώ-βιος*. Der Accent von *Λεώς* ist befremdlich, richtiger ist vielleicht der allgemeinen Regel gemäss *Λέως* zu schreiben.

Es giebt eine Anzahl Kosenamen auf *ις*, derivirt von Vollnamen, deren erstes Element auf *ι* ausgeht. Da nun aber, wie wir weiter hin sehen werden, ein kosendes Suffix *ι-ς* existirt, welches an jeden Auslaut des ersten Namentheils antreten kann, so ist es zweifelhaft, ob wir in den Koseformen auf *ι-ς*, deren Vollnamen im ersten Theile auf *ι* schliessen, das *ι*-Suffix, oder die Verselbständigung des ersten Elements zu sehen haben. Einige der hier in Frage kommenden Namen sind: *Ἄλεξις* vgl. *Ἀλεξί-βιος*. *Ἄμφις* vgl. *Ἀμφι-άραος*. *Ἄναξις* vgl. *Ἀναξί-μένης*. *Ἄρτεμις* vgl. *Ἀρτεμί-δωρος*. *Δέξις* vgl. *Δεξί-θεος*. *Εὔρεσις* vgl. *Εὐρησί-βιος*. *Ζεῦξις* vgl. *Ζευξί-δαμος*. *Θέρσις* vgl. *Θερσί-λοχος*. *Θῆρις* vgl. *Θηρί-μαχος*. *Ἶσις* vgl. *Ἰσί-δωρος*. *Ἶφις* vgl. *Ἰφι-γένεια*. *Κάλλις* vgl. *Καλλί-μαχος*. *Κράτις* vgl. *Κρατί-δημος*. *Κτῆσις* vgl. *Κτῆσι-κλῆς*. *Κῦδις* vgl. *Κυδί-μαχος*. *Λῦσις* vgl. *Λυσί-μαχος*. *Μάντις* vgl. *Μαντί-θεος*. *Μέμψις* vgl. *Μεμψί-δωρος*. *Μύρτις* vgl. *Μυρτι-φῶν*. *Ὄνησις* vgl. *Ὀνησι-κλῆς*. *Πεῖσις* vgl. *Πεισί-στρατος*. *Πόλις* vgl. *Πολί-αρχος*. *Πόσσις* vgl. *Ποσσι-κράτης*. *Πρᾶξις* vgl. *Πραξί-βουλος*. *Πύρις* vgl. *Πυρι-λάμπης*. *Τέρψις* vgl. *Τερψι-χόρα*. *Τῖσις* vgl. *Τισί-μαχος*. *Ὕψις* vgl. *Ὑψι-κράτης*. *Φάσις* vgl. *Φασί-μηλος*. *Φράσις* vgl. *Φρασι-κλῆς*. *Χέρσις* vgl. *Χερσι-κράτης*.

Lautet das erste Vollnamenelement auf *υ* aus, so geht der einfache Kosename auf *υς* aus. So z. B. *Βάθυς* vgl. *Βαθυ-κλῆς*. *Εὔθυς* vgl. *Εὐθύ-δημος*. *Ἧδυς* vgl. *Ἡδύ-λαλος*. *Θάρσυς* vgl. *Θαρσύ-μαχος*. *Θράσυς* vgl. *Θρασύ-βουλος*. *Πόλυς* vgl. *Πολυ-κράτης*. *Τῆλυς* vgl. *Τηλυ-κράτης*.

Der consonantische Ausgang des ersten Namentheils bleibt in den Koseformen: *Ἕλιξ* vgl. *Ἑλίκ-ανδρος*. *Μέλας* g. *Μέλανος* vgl. *Μελάν-ιππος*. *Ποίμην* vgl. *Ποίμ-ανδρος* (für *Ποιμεν-ανδρος*).

Während bei den ebenbehandelten Kosenamen kein neues Suffix an die ersten Glieder der Vollnamen antritt, sondern diese Anfangselemente selbst einfach als Koseformen verwendet werden, wird die grosse Mehrzahl der Anfangskosenamen so gebildet, dass an dem vorderen Stamm der Vollnamen neue Suffixe antreten, die gleichsam als Ersatz und Andeutung der verlorenen Schlussglieder dienen sollen. Diese neuen kosenden Suffixe scheiden wir am besten in zwei Classen, vocalische und consonantische, richtiger solche, bei denen ein Vocal und solche, bei denen ein Consonant die Hauptrolle spielt. Die vocalischen Suffixe zerfallen wieder in drei Gruppen: *ο*-, *ι*- und *υ*-Suffixe. Die einfachste Form der *ο*-Suffixe ist ein an anders als auf *ο* auslautende Stämme antretendes *ο-ς*, fem. *α*, *η*. Es tritt besonders an diejenigen ersten Vollnamenelemente, die auf *-σι* auslauten. So haben wir *Ἄλεξος* vgl. *Ἀλεξι-κράτης*. *Ἄρκεσος* vgl. *Ἀρκεσί-λαος*. *Βλέψος* vgl. *Βλεψί-δημος*. *Βόα*, *Βοία* vgl. *Βού-κολος*. *Δάμασος* vgl. *Δαμασί-στρατος*. *Ἕκατος* vgl. *Ἑκατη-βόλος*. *Ἔρασος* vgl. *Ἐρασι-κλῆς*. *Θῆλος* vgl. *Θηλυ-μίτρης*. *Θοῦρος* vgl. *Θουρί-μαχος*. *Ἴσθμος* vgl. *Ἰσθμιό-νικος*. *Κέλευσος* vgl. *Κελευσ-άνωρ*. *Κόρυθος* vgl. *Κορυθ-αίολος*. *Κτῆσος* vgl. *Κτησι-κλῆς*. *Λῦσος* vgl. *Λύσ-ανδρος*. *Μείλανος* vgl. *Μελάν-ιππος*. *Μνῆσος* vgl. *Μνησί-φιλος*. *Μόψος* vgl. *Μόψ-οπος* (*Μοψι-?*). *Μύρτος* vgl. *Μυρτι-φῶν*. *Ναῦσος* vgl. *Ναυσί-μαχος*. *Νίκασος* vgl. *Νικασί-μαχος*. *Ὄνησος* vgl. *Ὀνησί-φιλος*. *Πρᾶξος* vgl. *Πραξι-κλῆς*. *Πύλαιος* vgl. *Πυλαι-μένης*. *Ταλαός* vgl. *Ταλαι-μένης*. *Τέλλος* vgl. *Τελέ-δημος*. *Ὕπερος* vgl. *Ὑπερ-άνωρ*.

In *Ἀπολλώς* vgl. *Ἀπολλό-δωρος* ist das den ersten Stamm des Vollnamens auslautende *ο* gedehnt, wie in den Kosenamen auf *ώ* und *ων*.

Durch den Antritt eines feminalen *ι*, *j* an das *ο* entsteht die weibliche Koseform auf *ώ*, gen. *όος*, *οῦς*, voc. *οῖ*. Der Nominativ *ώ* beruht auf Dehnung des *ο* vor *ι*, das zu *j* gewandelt wird, also *Πειθώ* = *Πειθο-j*, im Genitiv *ό-ος*, *οῦς* bleibt die Kürze des *ο* und *ι* wird ebenfalls zu *j*, also *οῦς* = *ό-ος* = *οj-ος*, im Vocativ *οῖ* endlich tritt das reine Thema deutlich hervor. Formen wie *Πυθών* = *Πυθώ*, *Γοργόνη* = *Γοργώ* erklären sich durch Attraction der Maskulinthemen auf *ων* g. *ωνος* und *ονος*, z. B. *Πύθων* g. *Πύθωνος*, *Ἰάσων* g. *Ἰάσονος*; jedenfalls nöthigen sie nicht zu der Annahme, dass in *Πειθώ* ein *ν* eingebüsst, also *Πειθονι*, *Πειθονj* als Grundform anzusetzen sei, wofür sich allerdings die Flexion des Comparativs *ἀμείνων* g. *ἀμείνους* = *ἀμεινο-ν-ος* anführen liesse.

Nach dem Schema *ώ* = *ωj*, g. *όος* = *οjος*, voc. *οῖ* = *οῖ* sind gebildet: *Ἁβρώ* vgl. *Ἁβρο-κλῆς*. *Ἀγαθώ* vgl. *Ἀγαθο-κλῆς*. *Ἀγώ* vgl. *Ἀγέ-στρατος*. *Ἁγνώ* vgl *Ἁγνό-δημος*. *Ἀελλώ* vgl. *Ἀελλό-πους*. *Ἀθηνώ* vgl. *Ἀθηνο-κλῆς*. *Αἰαντώ* vgl. *Αἰαντό-δωρος*. *Αἰνησώ* vgl. *Αἰνησί-δημος*. *Ἀκεσώ* vgl. *Ἀκέσ-ανδρος*. *Ἀλεξώ* vgl. *Ἀλέξ-ανδρος*. *Ἀμεινώ* vgl. *Ἀμείν-ιππος*. *Ἀναξώ* vgl. *Ἀναξί-βιος*. *Ἀνδρώ* vgl. *Ἀνδρο-μάχη*. *Ἀνθώ* vgl. *Ἀνθο-κόμης*. *Ἀργώ* Schiff vgl. *Ἀργο-ναῦται*. *Ἀρετώ* vgl. *Ἀρετα-φίλα*. *Ἀριστώ* vgl. *Ἀριστο-κλῆς*. *Ἀρτεμώ* vgl. *Ἀρτεμι-δώρα*. *Ἀρχώ* vgl. *Ἀρχέ-λαος*. *Ἀσωπώ* vgl. *Ἀσωπό-δωρος*. *Αὐξώ* vgl. *Αὐξί-δημος*. *Ἀφρώ* vgl. *Ἀφρο-γένεια*. *Βασιλώ* vgl. *Βασιλο-δίκη*. *Βερώ* = *Βερε-νίκη*. *Βιώ* vgl. *Βι-άνωρ*. *Βοιώ* vgl. *Βού-κολος*. *Βριθώ* vgl. *Βριθ-αγόρας*. *Γελλώ* vgl. *Γελ-άνωρ*. *Γλαυκώ* vgl. *Γλαυκο-θέα*. *Γοργώ* vgl. *Γοργο-φόνη*. *Δηϊώ* vgl. *Δηϊ-άνειρα*. *Δαμνώ* vgl. *Δάμν-ιππος*. *Δαμώ*, *Δημώ* vgl. *Δαμο-μένης*, *Δημό-νικος*. *Δεινώ* vgl. *Δεινό-μαχος*. *Δεξώ* vgl. *Δέξανδρος*. *Δηρώ* vgl. *Δηρι-μάχεια*. *Δηώ* = *Δη-μήτηρ*. *Δικαιώ* vgl. *Δικαιό-πολις*. *Δικκώ* vgl. *Δικ-ήρης*. *Διονυσώ* vgl. *Διονυσό-δωρος*. *Δρυώ* vgl. *Δρύ-οψ*. *Δωρώ* = *Δωρο-δόχη*. *Εἰδώ* = *Εἰδο-θέα*. *Ἑλικώ* vgl. *Ἑλίκ-ανδρος*. *Ἐμπεδώ* vgl. *Ἐμπεδο-κλῆς*. *Ἐλπιδώ* vgl. *Ἐλπιδό-φορος*. *Ἐννώ* vgl. *Ἐνν-άλιος*. *Ἐρατώ* vgl. *Ἐρατο-κλῆς*. *Ἐρυξώ* vgl. *Ἐρυξί-μαχος*. *Ἱστιώ* vgl. *Ἱστί-αρχος*. *Εὐξώ* vgl. *Εὐξί-θεος*. *Ἡγησώ* vgl. *Ἡγησι-πύλη*. *Ζευξώ* vgl. *Ζεύξ-ιππος*. *Ζηλώ* vgl. *Ζήλ-αρχος*. *Θαλλώ* vgl. *Θαλλέ-λαιος*. *Θαρσώ* vgl. *Θαρσύ-μαχος*. *Θεμιστώ* vgl. *Θεμιστο-δίκη*. *Θηρώ* vgl. *Θηρα-μένης*. *Θουρώ* vgl. *Θουρί-μαχος*. *Θρασώ* vgl. *Θρασύ-βουλος*. *Ἰασώ* vgl. *Ἰασι-κλῆς*. *Ἱερώ* vgl. *Ἱερ-ώνυμος*. *Ἰνώ*

vgl. Ἰνό-φιλος. Ἰώ = Ἰο-χέαιρα. Ἱππώ vgl. Ἱππο-δάμεια. Ἰσθμώ vgl. Ἰσθμιό-νικος. Καλλιώ, Καλλώ vgl. Καλλι-κλῆς. Καλλιστώ vgl. Καλλιστό-νικος. Καρπώ vgl. Καρπό-φορος. Κερδώ vgl. Κερδ-ώνυμος. Κηφισώ vgl. Κηφισό-δοτος. Κλεινώ vgl. Κλειν-αρέτη. Κλησώ vgl. Κλεισί-θεμις. Κλειτώ vgl. Κλειτ-αρέτη. Κλειώ, Κλεώ vgl. Κλεο-δώρα. Κλυτώ vgl. Κλυτ-ίππη. Κρατώ vgl. Κράτ-ιππος. Κρατιστώ vgl. Κρατίστ-αρχος. Κρινώ vgl. Κρινό-βουλος. Κτησώ vgl. Κτησι-κλῆς. Κυλλώ vgl. Κύλ-ιππος. Κυμώ vgl. Κυμο-δόκη. Λαμώ vgl. Λαμ-ίππη. Λεοντώ vgl. Λεοντο-μένης. Λυσώ vgl. Λύσ-ιππος. Μακκώ, Μακρώ vgl. Μακρό-βιος. Μαντώ vgl. Μαντί-θεος. Μεγώ vgl. Μεγα-κλῆς. Μεγιστώ vgl. Μεγιστο-κλῆς. Μελανώ vgl. Μελάν-ιππος. Μηλώ vgl. Μηλό-βιος. Μητρώ vgl. Μητρό-δωρος. Μικρώ vgl. Μικρό-τρωξ. Μνησώ vgl. Μνησι-κλῆς. Μοιρώ vgl. Μοιρό-δωρος. Μορμώ = Μορμο-λύκη. Μυρώ vgl. Μυρ-ώπα. Μυρτώ vgl. Μυρτι-πνόη. Νειλώ vgl. Νειλο-γένης. Νησώ vgl. Νησο-κλῆς. Νικασώ, Νικησώ vgl. Νικασί-μαχος. Νικώ vgl. Νικό-μαχος. Νυμφώ vgl. Νυμφό-δωρος. Ξανθώ vgl. Ξανθ-ίππη. Ξενώ vgl. Ξενό-δοκος. Ὀβριμώ vgl. Ὀβριμο-πάτρα. Οἰνώ heisst eine der drei Οἰνο-τρόποι. Ὀνησώ vgl. Ὀνησί-φιλος. Πασώ vgl. Πασί-φιλος. Πατρώ vgl. Πατρό-δωρος. Πειθώ vgl. Πειθό-λαος. Πείρω, Πηρώ vgl. Πειρί-θοος. Πιστώ vgl. Πιστο-κλῆς. Πλειστώ vgl. Πλείστ-αινος. Πλουτώ vgl. Πλούτ-αρχος. Πραξώ vgl. Πραξι-τέλης. Προθώ vgl. Προθο-ήνωρ. Πρωτώ vgl. Πρωτο-γένης. Πυθώ vgl. Πυθο-κράτης. Πυργώ vgl. Πυργό-θεμις. Ῥοδώ vgl. Ῥοδ-όπη. Σθενώ, Σθεινώ vgl. Σθενέ-βοια. Στρατώ vgl. Στράτ-ιππος. Σαώ vgl. Σαο-λάϊχος. Σωσώ vgl. Σωσι-κράτης. Ταυρώ = Ταυρο-πόλα Artemis. Τερπώ vgl. Τέρπ-ανδρος. Τιμώ vgl. Τιμό-θεος. Τριτώ = Τριτο-γένεια Athene. Ὑψώ = Ὑψι-πύλη. Φαινώ vgl. Φαινο-κλῆς. Φαιώ vgl. Φαί-ανδρος. Φανώ vgl. Φανο-κλῆς. Φειδώ vgl. Φειδό-λαος. Φιλώ, Φιντώ vgl. Φιλό-θεος. Φυλώ vgl. Φυλο-μάχη. Χαριτώ vgl. Χαριτ-αίνη. Χορώ vgl. Χορο-νίκη. Χρυσώ vgl. Χρυσό-θεμις.

Durch Antritt von *ν* an das *ο*-Suffix entsteht die ungemein beliebte Koseform auf *ων* mit dem seltenen Feminin auf *αινα* = *α-ν-ια*, welches das ursprüngliche *α* = *ο* bewahrt hat z. B. Λάκων, f. Λάκαινα = Λακε-δαιμόν-ιος. Die ursprüngliche Kürze des Vocals bewahren einige uralte mythische Namen, wie Αἴσων g. Αἴσονος, Ἰάσων g. Ἰάσονος vgl. Ἰασι-κλῆς, daneben

hat jedoch Homer schon ων- z. B. in Ἀγάθωνά τε δῖον Ilias 24, 249, vgl. Ἀγαθο-κλῆς, und in der Blüthezeit der Sprache herrscht durchweg die Flexion ων g. ωνος. Dieser Koseform auf ων, g. ονος, ωνος entspricht ganz genau die ebenso verbreitete deutsche Form goth. -a, ahd. -o, deren Stamm ursprünglich -an lautet, z. B. ahd. Wolfo = Λύκων, Willo = Βούλων, Grimmo = Χρέμων. — Vocale, die den ersten Stamm des Vollnamens auslauten, schwinden vor der Endung ων, mit Ausnahme von Ἰσίων vgl. Ἰσί-δωρος, Ἰχθύων vgl. Ἰχθύ-βολος, Καλλίων neben Κάλλων vgl. Καλλι-κλῆς, Μητίων vgl. Μητί-οχος, Πολύων vgl. Πολυ-κράτης, Χαρίων vgl. Χαρι-κλῆς, ebenso bei einsilbigen Stämmen wie in Δρύ-ων vgl. Δρύ-οψ.

Die wichtigsten hierher gehörigen Namen sind: Ἅβρων vgl. Ἁβρο-κλῆς. Ἀγάθων vgl. Ἀγαθο-κλῆς. Ἀγήσων vgl. Ἀγησί-πολις. Ἀγλάων, Ἀγλῶν vgl. Ἀγλαο-σθένης, Ἀγλω-σθένης. Ἅγνων vgl. Ἁγνό-δημος. Ἄγρων vgl. Ἀγρό-λας. Αἴγων vgl. Αἴγι-σθος. Αἴθων vgl. Αἴθ-οψ. Αἴσων vgl. Αἰσο-σθένης. Αἴχμων vgl. Αἰχμο-κλῆς. Ἀκέσων vgl. Ἀκέσ-ανδρος. Ἄκρων vgl. Ἀκρό-δημος. Ἀλέξων vgl. Ἀλέξ-ανδρος. Ἄλκων vgl. Ἄλκ-ανδρος. Ἀλκίμων vgl. Ἀλκμ-ήνωρ. Ἀμείνων vgl. Ἀμεινο-κλῆς. Ἀμύνων vgl. Ἀμυνό-μαχος. Ἄνδρων vgl. Ἀνδρο-μένης. Ἀνεμώνιος vgl. Ἀνεμ-οίτας. Ἀπόλλων vgl. Ἀπολλό-δωρος. Ἀράτων vgl. Ἀρατο-γένης. Ἀρέτων vgl. Ἀρετα-φίλα. Ἀρίστων vgl. Ἀριστο-κλῆς. Ἅρμων vgl. Ἁρμο-κύδης. Ἄρνων vgl. Ἀρνο-κλῆς. Ἄρρων vgl. Ἄρρ-ιππος. Ἀρτάμων, Ἀρτέμων vgl. Ἀρτεμί-δωρος. Ἄρχων vgl. Ἀρχέ-δημος. Ἀσωνίδης vgl. Ἄσ-ανδρος. Ἀσκλάπων vgl. Ἀσκλαπιο-γένης. Ἄστων vgl. Ἀστυ-άναξ. Αὔξων vgl. Αὐξί-δημος. Αὔλων vgl. Αὐλο-σθένης. Βάκων, Βάκχων vgl. Βακ-ήνωρ. Βίων vgl. Βι-άνωρ. Βοίων, Βόων vgl. Βού-μυκος. Βούλων vgl. Βουλ-αγόρας. Γάστρων vgl. Γαστκο-δώρη. Γέλων vgl. Γελ-άνωρ. Γλαύκων vgl. Γλαύκ-ιππος. Γόργων vgl. Γοργο-σθένης. Γύλων vgl. Γύλ-ιππος. Δηΐων vgl. Δηΐ-λοχος. Δήμων, Δάμων vgl. Δημο-σθένης, Δαμο-μένης. Δάων vgl. Δά-οχος. Δάφνων vgl. Δαφν-αγόρας. Δείνων vgl. Δεινο-κράτης. Δέξων vgl. Δεξι-κλῆς. Δέρκων vgl. Δέρκ-ιππος. Διδύμων vgl. Διδύμ-αρχος. Δίκων vgl. Δικ-ήρης. Δίων vgl. Διό-γνητος. Δόλων vgl. Δόλ-οψ. Δώσων vgl. Δωσί-θεος. Δράκων vgl. Δράκ-αυλος Athene. Δρόμων vgl. Δρομο-κλῆς. Δρύων vgl. Δρύ-οψ. Ἑκάτων vgl. Ἑκατό-δωρος. Ἐλάφων vgl. Ἐλαφό-στικτος. Ἑλίκων vgl. Ἑλίκ-ανδρος. Ἐμπέδων vgl. Ἐμπεδο-κλῆς. Ἐράτων

vgl. Ἐρατο-κλῆς. Ἕρμων vgl. Ἑρμό-δωρος. Ἐτεωνεύς vgl. Ἐτεο-κλῆς. Ἐτύμων vgl. Ἐτυμο-κλῆς. Εὔων vgl. Εὔ-ανδρος. Εὐχωνίδας vgl. Εὐχ-ήνωρ. Ζήνων vgl. Ζηνό-δοτος. Ἥδων vgl. Ἡδυ-χάρης. Ἡλίων vgl. Ἡλιό-δωρος. Ἥρων vgl. Ἡρό-δοτος. Θάλων, Θάλλων vgl. Θάλ-ιππος, Θαλλ-έλαιος. Θάρσων vgl. Θαρσύ-μαχος. Θέων vgl. Θεό-φιλος. Θέρμων vgl. Θέρμ-ανδρος. Θέστων vgl. Θεστο-κλῆς. Θήρων vgl. Θήρ-ιππος. Θοίνων vgl. Θύν-αρχος. Θράσων vgl. Θράσ-ιππος. Θρασύνων vgl. Θρασύν-αλος. Θυμώνδας vgl. Θυμο-κλῆς. Ἰάσων, Ἰήσων vgl. Ἰασί-λαος. Ἱέρων vgl. Ἱερ-ώνυμος. Ἴθων vgl. Ἰθα-γένης. Ἴων vgl. Ἰο-φῶν. Ἵππων vgl. Ἱππο-κλῆς. Ἰσίων vgl. Ἰσί-δωρος. Ἴστρων vgl. Ἰστρό-δοτος. Ἰχθύων vgl. Ἰχθύ-βολος. Κάων vgl. Κα-γένης. Καλάμων vgl. Καλαμό-δρυς. Καλλίων, Κάλλων vgl. Καλλι-κλῆς. Καλλίστων vgl. Καλλιστό-μαχος. Καλώνδος vgl. Καλά-τυχος. Κάρπων vgl. Καρπο-κράτης. Καρτέρων vgl. Καρτερό-μαχος. Κέρδων vgl. Κερδ-ώνυμος. Κλεί-νων vgl. Κλεινό-δημος. Κλήσων vgl. Κλησ-ώνυμος. Κλείτων vgl. Κλειτ-ώνυμος. Κλέων vgl. Κλε-ώνυμος. Κόθων vgl. Κοθωκίδαι. Κόλων vgl. Κολ-ώτης. Κόμων vgl. Κόμ-αιθος. Κόρων vgl. Κορώ-βιος. Κράτων vgl. Κράτ-ανδρος. Κρείσσων vgl. Κρεσ-φόντης. Κρεῶνδαι vgl. Κρεώ-φυλος. Κρίνων vgl. Κρινό-βουλος. Κρίτων vgl. Κριτό-βουλος. Κρόκων vgl. Κροκο-δίκη. Κρότων vgl. Κρότ-ωπος. Κρύφων vgl. Κρυφ-αίνετος. Κτήσων vgl. Κτησι-κλῆς. Κύδων vgl. Κυδο-σθένης. Κύκλων vgl. Κυκλό-βολος. Κύ-λων vgl. Κύλ-ιππος. Κύνων vgl. Κυν-όρτας. Κώμων vgl. Κώμ-αρχος. Λάγων vgl. Λαγό-βιος. Λάκων = Λακε-δαιμόνιος. Λά-μων vgl. Λαμ-ίππη. Λάμπων vgl. Λαμπυρίων. Λάμπρων vgl. Λαμπρό-μαχος. Λαχάνων vgl. Λαχανο-δράκων. Λάων, Λέων vgl. Λαο-μέδων, Λεω-χάρης. Λεύκων vgl. Λεύκ-ιππος. Λύκων vgl. Λυκο-μήδης. Λύσων vgl. Λύσ-ανδρος. Μάκρων vgl. Μακρό-βιος. Μάνδρων vgl. Μανδρο-κλῆς. Μέγων vgl. Μεγα-κλῆς. Μεί-δων vgl. Μειδο-κλῆς. Μέλων vgl. Μελέ-αγρος. Μένων vgl. Μενέ-λαος. Μέτων vgl. Μετα-γένης. Μήδων vgl. Μηδο-κρίτη. Μήκων vgl. Μηκιο-νίκη. Μήλων vgl. Μηλό-βιος. Μητίων vgl. Μητί-οχος. Μήτρων, Μάτρων vgl. Μητρο-κλῆς, Ματρο-κλῆς. Μίκων, Μίκκων, Μίκρων, Σμίκων, Σμίκρων vgl. Μίκ-ιππος. Μίμνων vgl. Μιμνό-μαχος. Μίξων vgl. Μιξί-δημος. Μίσγων vgl. Μισγό-λας. Μνήσων vgl. Μνησί-θεος. Μόλων vgl. Μόλ-οβρος. Μόνων vgl. Μόν-αυλος. Μουσώνιος vgl. Μουσ-έρως. Μύρων vgl. Μυρό-πνους. Μύρτων vgl. Μυρτι-φῶν. Ναύσων

vgl. *Ναυσι-κράτης*. *Νέων* vgl. *Νεο-κλῆς*. *Νίκων* vgl. *Νίκ-ιππος*. *Νόθων* vgl. *Νοθο-κράτης*. *Νύμφων* vgl. *Νυμφό-δωρος*. *Ξένων* vgl. *Ξενό-δημος*. *Οἰνωνᾶς* vgl. *Οἰνό-βιος*. *Ὀνάσων* vgl. *Ὀνασί-νικος*. *Ὅπλων* vgl. *Ὁπλό-μαχος*. *Ὄρθων* vgl. *Ὀρθό-πολις*. *Παλαίων* vgl. *Παλαί-χθων*. *Πάντων* vgl. *Πάντ-ανδρος*. *Πάρων* vgl. *Παρ-αγόρας*. *Πάσων* vgl. *Πασι-κλῆς*. *Πάτρων* vgl. *Πατρό-δωρος*. *Παύσων* vgl. *Παυσ-ανίας*. *Πείθων* vgl. *Πειθό-λαος*. *Πείσων* vgl. *Πείσ-ανδρος*. *Πέλλων* vgl. *Πέλ-οψ*. *Πέρων* vgl. *Περι-κλῆς*. *Πέτρων* vgl. *Πετρο-κόραξ*. *Πίστων* vgl. *Πιστο-τέλης*. *Πλάτων* vgl. *Πλατύ-λαιμος*. *Πλείστων* vgl. *Πλειστο-άναξ*. *Πλούτων* vgl. *Πλουτο-κλῆς*. *Πόδων* vgl. *Ποδ-άρκης*. *Πολέμων* vgl. *Πολέμ-αρχος*. *Πολύων* vgl. *Πολυ-κράτης*. *Ποτάμων* vgl. *Ποταμο-δώριος*. *Πράξων* vgl. *Πραξι-τέλης*. *Προ-θόων* vgl. *Προθο-ήνωρ*. *Πρώτων* vgl. *Πρωτό-νικος*. *Πτέρων* vgl. *Πτερέ-λαος*. *Πτωΐων* vgl. *Πτωϊό-δωρος*. *Πύθων* vgl. *Πυθο-κλῆς*. *Πύλων* vgl. *Πυλ-ήνωρ*. *Πύρων* vgl. *Πυρι-λάμπης*. *Πύρρων*, *Πύρσων* vgl. *Πύρρ-ανδρος*, *Πύρσ-ανδρος*. *Ῥόδων* vgl. *Ῥοδο-φῶν*. *Σήμων* vgl. *Σημ-άγγελος*. *Σθένων* vgl. *Σθενέ-λαος*. *Σίμων* vgl. *Σιμωνακτίδης*. *Σίνων* vgl. *Σίν-ανδρος*. *Σόλων* vgl. *Σόλ-οικος*. *Σόφων* vgl. *Σοφ-αίνετος*. *Σπεύσων* vgl. *Σπεύσ-ανδρος*. *Στάσων* vgl. *Στασί-θεμις*. *Στράτων* vgl. *Στρατό-λαος*. *Στρύμων* vgl. *Στρυμό-δωρος*. *Σύλλων* vgl. *Συλο-σῶν*. *Σύνων* vgl. *Σύν-τροφος*. *Σάων* vgl. *Σαο-ναϊάδας*. *Σώσων* vgl. *Σωσί-βιος*. *Ταύρων* vgl. *Ταυρο-σθένης*. *Τέλων*, *Τέλλων* vgl. *Τελέ-νικος*. *Τελέσων* vgl. *Τελεσί-νικος*. *Τηλώνδης* vgl. *Τηλε-κλῆς*. *Τίμων* vgl. *Τιμ-άνωρ*. *Τίσων* vgl. *Τίσ-ανδρος*. *Τλήσων* vgl. *Τλησ-ήνωρ*. *Τρίτων* vgl. *Τριτο-πάτορες*. *Τρύφων* vgl. *Τρυφιό-δωρος*. *Τύχων* vgl. *Τύχ-ιππος*. *Φαίδρων*, *Φαίδων* vgl. *Φαιδρ-ωπίδης*. *Φαίνων* vgl. *Φαινο-κλῆς*. *Φάλων* vgl. *Φάλ-ανθος*. *Φάων* vgl. *Φώ-κριτος*. *Φάσων* vgl. *Φασί-μηλος*. *Φείδων* vgl. *Φειδό-στρατος*. *Φέρων* vgl. *Φερε-κλῆς*. *Φίλων*, *Φίλτων*, *Φίντων* vgl. *Φιλό-ξενος*. *Φράσων* vgl. *Φρασι-κλῆς*. *Φρίκων* vgl. *Φρικό-δημος*. *Χαίρων* vgl. *Χαιρε-φῶν*. *Χάλκων* vgl. *Χαλκο-σθένης*. *Χάρων* vgl. *Χάρ-οψ*. *Χαρίων* vgl. *Χαρι-κλῆς*. *Χαρίτων* vgl. *Χαριτ-αίνη*. *Χάρμων* vgl. *Χαρμό-λαος*. *Χείρων* vgl. *Χειρί-σοφος*. *Χίων* vgl. *Χιόν-ιππος*. *Χοίρων* vgl. *Χοιρό-βοσκος*. *Χρύσων* vgl. *Χρυσό-γονος*.

Die reich entwickelte Reihe der kosenden ι-Suffixe zerfällt in zwei Abtheilungen, jenachdem das ι ungesteigert, oder in der Steigerungsform ει antritt. Die erste Abtheilung besteht aus den Gliedern ι-ς, ιο-ς, ια-ς, ιων, ῑνο-ς, ῑνη-ς, die zweite enthält nur eine Grundform ειο-ς = εια-ς, letztere entfaltet sich zu den Gestaltungen είας, έας, ᾶς, ῆς, ας, ης, woraus denn wieder durch Antritt eines secundären ιο-ς, ιων die Formen αιο-ς, αιων erwachsen.

Die Reihe der ungesteigerten ι-Suffixe beginnen wir aus praktischen Rücksichten mit ι-ς, weil diese Form scheinbar die einfachste Gestalt des ι-Suffixes darstellt; anders stellt sich freilich die Sache, wenn wir sprachvergleichend zu Werke gehen. Dann stellt sich heraus, dass das kosende ι-ς erst aus der volleren Gestalt ιο-ς contrahirt ist, wenn gleich diese ι-Themen im Griechischen uralt sind, wie denn schon Homer *Κύπρι-ς* = *Κυπρο-γένεια* und *Χρόμι-ς* neben *Χρομίο-ς*, *Πάρι-ς*, *Πύρι-ς* vgl. *Πυρι-λάμπης* bietet. (Vgl. Angermann in Curtius Studien I, p. 1—61). Zu der Annahme einer Contraction von ι-ς aus ιο-ς nöthigen uns die verwandten Sprachen, welche ein ursprüngliches kosendes ι nicht kennen, wohl aber ein zu solchem Zwecke dienendes ursprüngliches Suffix ia. Es entspricht nämlich im Sanskrit iya (= ia), welches nach der Lehre Paninis an den ersten Stamm des Vollnamens gefügt Kosenamen bildet: Deva-datta: Deviya, Aryama-datta: Aryamiya, Upa-diça: Upiya, Citra-ketu: Citriya, Datta-çatru: Dattiya u. s w. Ebenso giebt es im Deutschen ein kosendes i, welches aber ein contrahirter ja-Stamm ist und kein ursprüngliches Suffix i darstellt, z. B. Ruodi vgl. Ruod-olf, Hludio vgl. Hlud-wîg (= *Κλυτίο-ς*), Trudi vgl. Trud-bold, Sigi vgl. Sig-frid, Hildi vgl. Hildebrand, Waldi vgl Walt-heri u. s. w. (s. Stark, Kosenamen der Germanen S. 53 ff.). Sonach hätten wir eigentlich von ιο-ς auszugehen, doch empfiehlt es sich aus practischen Gründen, die Form ι-ς an die Spitze zu stellen. — Die Form auf ια-ς ist ursprünglich mit der älteren und daher auch bei Homer dominirenden Form auf ιο-ς ganz identisch und zwar ist das α in ια-ς nicht etwa aus uralten Zeiten bewahrt geblieben, sondern erst in griechischer Sprachperiode hat sich aus phonetischen Gründen das thematische ο = ε in ιο-ς hinter dem ι-Vocal in α gewandelt, wie z. B. von *Κλύτιο-ς* das Patronym

Κλυτιά-δης gebildet wird, worin das *α* kein Bindevocal, sondern der phonetisch zu *α* umgewandelte Themavocal *ο* in *Κλυτιο-ς* ist. Doch kann dies hier nicht bewiesen werden; desto deutlicher ist die Entwicklung von *ιων* aus *ιο-ς*, und von *ῑνο-ς* aus *ιονο-ς* nachzuweisen, wie bei Behandlung dieser Themen geschehen wird.

Bei der Betrachtung der Koseformen auf *ι*, mit welchen wir unsere Darstellung der *ι*-Reihe beginnen, erhebt sich ein Bedenken, das oben schon berührt, hier noch einmal zur Sprache kommen muss. Lautet nämlich der erste Stamm des Vollnamens bereits auf *ι* aus, so können ja offenbar die entsprechenden Kosenamen auf *ι-ς* als blosse Verselbständigung des ersten Gliedes gefasst werden, wie *Λύκο-ς* = *Λυκό-φρων* und braucht gar kein *ι*-Suffix angenommen zu werden. Entscheiden lässt sich diese Frage vor der Hand noch nicht, es genügt hier, diejenigen Formen, in welchen das *ι-ς* als Auslaut des Anfangstheils der Vollnamen gedeutet werden kann, aufzuführen. Es sind dies: *Ἄγησι-ς* vgl. *Ἀγησί-λαος*. *Ἄκεσι-ς* vgl. *Ἀκεσί-μβροτος*. *Ἄλεξις* vgl. *Ἀλεξί-δημος*. *Ἄλκις* neben *Ἄλκιος* vgl. *Ἀλκι-σθένης*. *Ἄμφις* = *Ἀμφι-άραος* vgl. *Ἄμφιος*, *Ἀμφίας*. *Ἄναξις* neben *Ἀναξίων* vgl. *Ἀναξί-λαος*. *Ἄρτεμις* f. vgl. *Ἀρτεμι-δώρα*. *Γνῶσις* neben *Γνωσίας* vgl. *Γνωσί-δημος*. *Δοῦρις* vgl. *Δορί-μαχος*. *Ἔρυξις* neben *Ἐρυξίας* vgl. *Ἐρυξί-μαχος*. *Εὔρεσις* vgl. *Εὐρησί-βιος*. *Ζεῦξις* = *Ζεύξ-ιππος* vgl. *Ζευξί-δαμος* und *Ζευξίας*. *Ἧρις* vgl. *Ἡρί-γονος*. *Θέρσις* neben *Θερσίος* vgl. *Θερσί-λοχος*. *Θῆρις* vgl. *Θηρί-μαχος*. *Ἶσις* f. vgl. *Ἰσι-δώρα*. *Ἶφις* vgl. *Ἰφι-κλῆς*, *Ἰφι-άνασσα*. *Κάλλις* neben *Καλλίας* vgl. *Καλλι-κλῆς*. *Κράτις* vgl. *Κρατί-δημος*. *Κτῆσις* neben *Κτησίας* vgl. *Κτησι-κλῆς*. *Κῦδις* neben *Κυδίας* vgl. *Κυδί-μαχος*. *Λῦσις* neben *Λυσίας* vgl. *Λυσί-μαχος*. *Μάντις* neben *Μάντιος*, *Μαντίας* vgl. *Μαντί-θεος*. *Μῆτις* f. vgl. *Μητί-οχος*, *Μητι-άδουσα*. *Μύρτις* neben *Μυρτία* vgl. *Μυρτι-φῶν*. *Ὄνησις* neben *Ὀνασίας* vgl. *Ὀνησι-κλῆς*. *Πεῖσις* neben *Πεισίας* vgl. *Πεισί-στρατος*. *Πόλις* vgl. *Πολί-αρχος*. *Πόσις*, *Πόσσις* vgl. *Ποσσι-κράτης*. *Πρᾶξις* neben *Πραξίας* vgl. *Πραξι-κλῆς*. *Σῶσις* neben *Σώσιος*, *Σωσίας* vgl. *Σωσί-βιος*. *Τέλεσις* neben *Τελεσίας* vgl. *Τελεσι-κλῆς*. *Τέρψις* neben *Τερψίων* vgl. *Τερψι-χόρα*. *Τῖσις* neben *Τισίας* vgl. *Τισί-μαχος*. *Ὕψις* vgl. *Ὑψι-κλῆς*. *Φράσις* neben *Φράσιος*, *Φρασίας* vgl. *Φρασι-κλῆς*. *Χέρσις* neben *Χερσίας* vgl. *Χερσί-φρων*.

Nach Ausscheidung dieser Formen, in welchen das auslautende ι-ς als Auslaut des ersten Vollnamenstammes gedeutet werden, bleiben folgende Namen übrig, welche zweifellos ein neu angetretenes ι-Suffix enthalten: Ἆγις = Ἧγις neben Ἀγίας, Ἡγίας vgl. Ἀγέ-λαος = Ἡγέ-λεως. Ἄθηνις neben Ἀθήνιος, Ἀθηνίας vgl. Ἀθηνό-δωρος. Αἶχμις vgl. Αἰχμ-αγόρας. Ἄλλις neben Ἄλλιος vgl. Ἀλλο-γένης. Ἄνθις vgl. Ἀνθο-κόμης. Ἄριστις neben Ἀριστίας vgl. Ἀριστο-κλῆς. Αὖλις vgl. Αὐλο-σθένης. Βάκις, Βάκχις vgl. Βακ-ήνωρ. Βάσιλις vgl. Βασιλο-κλῆς. Βοῦλις neben Βουλίας vgl Βουλό-θεμις. Γύλις vgl. Γύλ-ιππος, Γύλιος Herakles. Δάμνις vgl. Δάμν-ιππος. Δᾶμις neben Δάμιος vgl. Δαμ-οίτας. Δάφνις vgl. Δαφν-αγόρας. Δεῖνις neben Δεινίας vgl. Δεινο-μένης. Ζῆνις vgl. Ζηνό-δοτος. Θίς g. Θίος vgl. Θίων = Θέων, Θεό-δοτος. Θράσις neben Θρασίος vgl. Θρασύ-βουλος. Ἶλις vgl. Ἴλ-αρχος. Ἵππις neben Ἱππίας vgl. Ἱππό-στρατος. Κάλαμις vgl. Καλαμό-δρυς. Κάρνις neben Κάρνειος vgl. Καρνεό-δοτος. Κῖκις neben Κίκιος vgl. Κίκ-ερμος. Κλεῖνις neben Κλεινίας vgl. Κλεινό-δημος. Κλῆτις neben Κλητίας vgl. Κλείτ-αρχος. Κόννις neben Κοννίος. Κόρρις vgl. Κόρρ-αγος. Κρῖνις vgl. Κρινό-βουλος. Κύπρις = Κυπρο-γένεια. Λάμις neben Λάμιος, Λαμίας vgl. Λαμ-ίππη. Λάμπις neben Λαμπίας vgl. Λαμ-πυρίων. Λύκις neben Λυκίας vgl. Λυκό-φρων. Μῆνις vgl. Μηνό-δωρος. Μᾶτρις vgl. Ματρο-κλῆς. Μοῖρις vgl. Μοιρό-δωρος. Μόλλις neben Μολιόνη = Μολίνη vgl. Μόλ-ορβος, Μούλιος. Μόλπις neben Μολπία vgl. Μολπό-θεμις. Μόρμις neben Μορμίας vgl. Μορμο-λύκη. Μοῦσις f. vgl. Μουσ-έρως. Μύρις vgl. Μυρό-πνους. Νεῖλος vgl. Νειλο-γένης. Νέστις vgl. Νεστό-πυρις. Νῖκις neben Νικίας vgl. Νικ-ήρατος. Νύμφις neben Νύμφιος vgl. Νυμφό-δωρος. Ξένις neben Ξενίας vgl. Ξενο-φῶν. Οἶκις vgl. Οἰκ-ωφέλης. Οἶνις neben Οἰνίας vgl. Οἰνό-βιος. Ὄλυμπις neben Ὀλύμπιος vgl. Ὀλυμπιό-δωρος. Πάρις vgl. Παραι-βάτης. Πάρθενις neben Παρθένιος vgl. Παρθενο-κλῆς. Πλεῖστις neben Πλειστίας vgl. Πλειστο-άναξ. Πόλλις neben Πόλλιος vgl. Πολλο-φάνης. Πόντις neben Πόντιος vgl. Ποντό-νοος. Πόταμις vgl. Ποταμο-δώριος. Πρᾶτις vgl. Πρατο-φάνης. Πρέπις vgl. Πρεπέ-λαος. Πρῶτις vgl. Πρωτο-φάνης. Πῦθις neben Πυθίας vgl. Πυθό-δωρος. Πύρις vgl. Πυρ-αίχμης, Πυρι-λάμπης. Σάραπις neben Σαραπίας vgl. Σαραπό-δωρος. Σθένις, Σθέννις neben Σθένιος vgl. Σθενέ-λαος. Σίμμις neben Σιμμίας. Σίνις neben

Σίν-ανδρος. *Στράττις* neben *Στράτιος* vgl. *Στράτ-ιππος*. *Σφόδρις* neben *Σφοδρίας* vgl. *Σφοδρ-αγόρης*. *Τέλλις* neben *Τελλίας* vgl. *Τελέ-νικος*. *Φαῖνις* neben *Φαίνιος* vgl. *Φαινο-κλῆς*. *Φάλις* neben *Φάλιος*, *Φαλίας* vgl. *Φάλ-ακρος*. *Φᾶνις* neben *Φάνιος*, *Φανίας* vgl. *Φανό-στρατος*. *Φέρσις* = *Φερσε-φόνη*. *Φίλις*, *Φίλτις*, *Φίντις* neben *Φιλίας*, *Φιλτίας*, *Φίντιος*, *Φιντίας* vgl. *Φιλό-θεος*. *Φοῖβις* vgl. *Φοιβο-τέλης*. *Φύλλις* vgl. *Φύλ-αρχος*. *Χαῖρις* neben *Χαιρίας* vgl. *Χαιρέ-δημος*. *Χάρμις* vgl. *Χαρμιόνη*, *Χάρμ-ανδρος*. *Χρῦσις* vgl. *Χρύσ-ιππος*. *Χίονις* neben *Χιόνιος* vgl. *Χιόν-ιππος*.

Die Kosenamen auf *ιος* sind in der classischen Gräcität ziemlich selten, ihr hohes Alter erhellt jedoch daraus, dass sie bei Homer unverhälltnissmässig häufig auftreten. Als Basis für die Koseformen auf *ι-ς* und *ια-ς* werden sie auch durch die verwandten Sprachen, Sanskrit und Deutsch erwiesen; es wurde oben schon auf die entsprechenden sskr. Bildungen: Aryamiya, Deviya, Upiya u. s. w. hingewiesen, im Deutschen lebt die Kosenamenbildung auf i (= ja) noch heute fort, so im Englischen: Dicky, Billy, Willy, Richy, ebenso bei den Schweizern in Ruodi (= Rud-olf), Werni (= Wern-her), Uli (= Ul-rich) u. s. w.

Bei Homer finden sich folgende einstämmige Kosenamen auf *ιος*, zu denen sich freilich die Vollnamen nicht überall nachweisen lassen: *Ἄγριος*. *Αἴνιος*. *Ἀλίη*. *Ἅλιος*. *Ἄμφιος*. *Ἀρκείσιος* vgl. *Ἀρκεσί-λαος*. *Ἄσιος*. *Βαλίος* Pferd. *Δολίος*. *Δρακίος*. *Ἐχίος*. *Θάλπιος*. *Θρασίος*. *Ἰκμάλιος*. *Καλήσιος*. *Κλονίος*. *Κλυτίος*. *Κτήσιος*. *Μούλιος*. *Ὁδίος*. *Ὀχήσιος*. *Ῥοδίος* Fluss. *Σάτνιος*. *Στιχίος*. *Στρατίος*. *Στροφίος*. *Σχεδίος*. *Τερπιάδης* (Sohn des *Τέρπιος*). *Τυχίος*. *Ὕρτιος* *Γυρτιάδης*. *Φαυσιάδης*. *Φήμιος*. *Φρονίος*. *Χρομίος*. Die Accentuation der angeführten Namen ist die der Dindorf'schen Homerausgabe; sie lässt sich leicht principieller gestalten, wenn man *Ἁλίος* und *Ἰκμαλίος* schreibt, dann beobachtet man wenigstens die durchgreifende Regel: *-ίος* nach kurzem, *΄ιος* nach langem Vocal. In der sonstigen Gräcität wird diese Regel übrigens nicht beobachtet, sondern der Accent immer zurückgezogen. Die Namen auf *ιος*, zu welchen die Vollnamen vorhanden, sind: *Ἀγάπιος* vgl. *Ἀγαπ-ήνωρ*. *Ἄγχιος* vgl. *Ἀγχί-μολος*. *Ἀθήνιος* vgl. *Ἀθηνο-κλῆς*. *Αἴτιος* vgl. *Αἴν-ιππος*. *Ἀκαῖος* vgl. *Ἀκά-δημος*. *Ἀκέστιος* vgl. *Ἀκεστό-δημος*.

Ἀλέξιος vgl. *Ἀλέξ-ανδρος*. *Ἄλκιος* vgl. *Ἄλκ-ανδρος*. *Ἄλλιος* vgl. *Ἀλλο-γένης*. *Ἄλφιος* vgl. *Ἀλφί-νους*. *Ἄμφῖος* vgl. *Ἀμφί-λοχος*. *Ἀνθέμιος* vgl. *Ἀνθεμό-κριτος*. *Ἀράτιος* vgl. *Ἀρατο-γένης*. *Ἀρεταῖος* vgl. *Ἀρετα-φίλα*. *Ἀρκείσιος* vgl. *Ἀρκεσί-λαος*. *Ἀρτέμιος* vgl. *Ἀρτεμί-δωρος*. *Ἄρχιος* vgl. *Ἀρχέ-λοχος*. *Ἄσιος* vgl. *Ἀσί-τιμος*. *Βλέπιος* vgl. *Βλέπυρος*. *Γρίος* vgl. *Γερ-άνωρ*. *Γνήσιος* vgl. *Γνησί-θεος*. *Δάμιος* vgl. *Δαμο-μένης*. *Δίαιος* vgl. *Δια-φάνης*. *Δολίος* Hom. vgl. *Δόλ-οψ*. *Δρακόντιος* vgl. *Δρακοντο-γένης*. *Δρακίος* Hom. vgl. *Δράκ-αυλος* Athene. *Ἐρασία* vgl. *Ἐρασι-κλῆς*. *Ἐχίος* Hom. vgl. *Ἐχε-κλῆς*. *Ζήλιος* vgl. *Ζήλ-αρχος*. *Ἡγήσιος* vgl. *Ἡγησί-πολις*. *Θαλίος* vgl. *Θάλ-ιππος*. *Θαύμιον* vgl. *Θαυμ-αρέτα*. *Θέρσιος* vgl. *Θερσί-λοχος*. *Θέστιος* vgl. *Θεστο-κλῆς*. *Θρασίος* Hom. vgl. *Θρασυ-μήδης*. *Ἱμέριος* vgl. *Ἱμερο-φῶν*. *Κέρκιος* vgl. *Κερκό-βολος*. *Κίκιος* vgl. *Κίκ-ερμος*. *Κλονίος* Hom. vgl. *Κλόν-ηγος*. *Κλυτίος* Hom. vgl. *Κλυτο-σθένης*. *Κρατήσιος* vgl. *Κρατησι-κλῆς*. *Λάγιος* vgl. *Λαγό-βιος*. *Λάμιος*, *Λαμία* vgl. *Λαμ-ίππη*. *Λαμπετίη* vgl. *Λάμπετος*, *Λαμπυρίων*. *Λάϊος* vgl. *Λαο-δάμος*. *Μάντιος* vgl. *Μαντί-θεος*. *Μένιος* vgl. *Μέν-ανδρος*. *Νήσιος* vgl. *Νησο-κλῆς*. *Νικήσιος* vgl. *Νικησί-δικος*. *Νύμφιος* vgl. *Νυμφό-δωρος*. *Ξάνθιος* vgl. *Ξάνθ-ιππος*. *Ὁδίος* Hom. vgl. *Ὁδοί-δοκος*. *Πάσιος* vgl. *Πασι-κλῆς*. *Πέτριος* vgl. *Πετρο-κόραξ*. *Πόλλιος* vgl. *Πολλο-φάνης*. *Πόντιος* vgl. *Ποντό-νοος*. *Σήμιος* vgl. *Σημ-άγγελος*. *Σθένιος* vgl. *Σθενέ-λαος*. *Σκόπιος* vgl. *Σκοπ-άνωρ*. *Σόφιος* vgl. *Σοφο-κλῆς*. *Στόμιος* vgl. *Στυμ-άργης*. *Στράτιος* vgl. *Στρατο-κλῆς*. *Σύλλιος* vgl. *Συλο-σῶν*. *Σώσιος* vgl. *Σωσι-κλῆς*. *Τέρπιος* zu *Τέρπ-ανδρος*. *Τιμήσιος* vgl. *Τιμησί-θεος*. *Τυχίος* Hom. vgl. *Τύχ-ανδρος*. *Ὕπιος* vgl. *Ὑπό-δικος*. *Φαίνιος* vgl. *Φαινο-κλῆς*. *Φάλιος* vgl. *Φάλ-ανθος*. *Φάνιος* vgl. *Φάν-ιππος*. *Φήμιος* vgl. *Φημο-νόη*. *Φιλήσιος* vgl. *Φιλησί-θεος*. *Φίντιος* vgl. *Φιλό-θεος*. *Φράσιος* vgl. *Φρασι-κλῆς*. *Χιόνιος* vgl. *Χιόν-ιππος*. *Χαρίσιος* vgl. *Χαρίσ-ανδρος*.

Der Form nach schliessen sich hier die Hetärennamen auf *-ιον* an; allein diese sind deutlich Verkleinerungsformen, was die auf *-ιος* nicht sind. Sie beruhen auf einer Uebertragung des deminutiven *-ιον* auf die Namengebung und sind dem ächt nationalen Namensysteme nur äusserlich angeschlossen. Sklaven und Hetären waren eben dem Griechen keine Personen, sondern Dinge und diese benannte man vielfach anders als Bürger und Bürgerkind. Es mag hier genügen einige dieser Hetären-

namen anzuführen: *Νίκιον, Νικάσιον* vgl. *Νικό-μαχος, Νικασί-μαχος. Ξάνθιον* vgl. *Ξανθ-ίππη. Πλείστιον* vgl. *Πλειστο-δίκη. Πράξιον* vgl. *Πραξι-νόα. Στεφάνιον* vgl. *Στεφανή-φορος. Φάνιον* vgl. *Φανό-θεμις. Χάρμιον* vgl. *Χάρμ-ιππος. Χρύσιον* vgl. *Χρυσό-θεμις.*

Die in der classischen Gräcität so ungemein beliebte Koseform auf *ίας, ίης* ist erst auf griechischem Boden aus den älteren Formen *ιος, ις* hervorgewachsen. Dafür spricht das Fehlen einer genau entsprechenden Form in den verwandten Sprachen, sowie die Seltenheit der Namen auf *ιας, ιης* bei Homer, der nur *Πελίης* und *Τειρεσίας* kennt. Die wichtigsten Namen auf *ιας*, neben denen oft die älteren Themen auf *ιος* und *ις* liegen, sind: *Ἀγαθίας* vgl. *Ἀγαθο-κλῆς. Ἀγασίας* vgl. *Ἀγασι-κλῆς. Ἀγίας = Ἡγίας* vgl. *Ἀγέ-λοχος = Ἡγέ-λοχος*, neben *Ἆγις = Ἧγις. Ἀγησίας = Ἡγησίας* neben *Ἄγησις = Ἡγήσιος* vgl. *Ἀγησι-άναξ = Ἡγησι-άναξ. Ἀγνίας* vgl. *Ἀγνο-κλῆς. Ἀθηνίας* neben *Ἀθήνιος, Ἄθηνις* vgl. *Ἀθηνό-δωρος. Αἰνίας* neben *Αἴνιος* vgl. *Αἰν-ιππος. Ἀκεσίας* neben *Ἀκέσιος, Ἄκεσις* vgl. *Ἀκεσί-μβροτος. Ἀκρίας* vgl. *Ἀκρό-δημος. Ἀλεξίας* neben *Ἀλέξιος, Ἄλεξις* vgl. *Ἀλεξί-δημος. Ἀλκίας* neben *Ἄλκιος, Ἄλκις* vgl. *Ἀλκ-ανδρος. Ἀμεινίας* vgl. *Ἀμεινο-κλῆς. Ἀμειψίας, Ἀμευσίας* vgl. (*Ἀμειψ-ανίας, Ἀμευσ-ανίας*). *Ἀμυνίας* vgl. *Ἀμυνό-μαχος. Ἀμφίας* neben *Ἄμφιος, Ἄμφις* vgl. *Ἀμφι-κλῆς. Ἀνδρίας* vgl. *Ἀνδρο-μένης. Ἀντίας* vgl. *Ἀντί-γονος. Ἀρεσίας* vgl. *Ἀρέσ-ιππος. Ἀριστίας* neben *Ἄριστις* vgl. *Ἀριστο-κλῆς. Ἀρνίας* vgl. *Ἀρνο-κλῆς. Ἀῤῥίας* vgl. *Ἀῤῥί-λεως. Ἀρχίας* neben *Ἄρχιος* vgl. *Ἀρχέ-λαος. Ἀσίας* neben *Ἄσιος* vgl. *Ἄσ-ανδρος. Ἀσκληπίας* vgl. *Ἀσκληπιό-δωρος. Ἀστίης* vgl. *Ἀστυ-άναξ. Αὐτίας* vgl. *Αὐτο-κλῆς. Βλεψίας* vgl. *Βλεψί-δημος. Βουλίας* neben *Βοῦλις* vgl. *Βουλ-αγόρας. Γελίας, Γελλίας* vgl. *Γελ-άνωρ. Γλαυκίας* vgl. *Γλαύκ-ιππος. Γνωσίας* neben *Γνῶσις* vgl. *Γνωσί-δικος. Γοργίας* vgl. *Γοργο-σθένης. Δαμασίας* vgl. *Δαμάσ-ιππος. Δαμίας* neben *Δάμιος, Δᾶμις* vgl. *Δαμο-μένης. Δεινίας* neben *Δεῖνις* vgl. *Δεινο-κλῆς. Δεξίας* neben *Δέξις* vgl. *Δεξί-θεος. Διδυμίας* vgl. *Διδύμ-αρχος. Ἐλπίας* vgl. *Ἐλπ-ήνωρ. Ἐμπεδίας* vgl. *Ἐμπεδο-κράτης. Ἐργίας* vgl. *Ἐργο-κλῆς. Ἑρμίας* vgl. *Ἑρμο-κράτης. Ἐρξίας* vgl. *Ἐρξι-μένης. Ἐρυξίας* vgl. *Ἐρυξί-μαχος. Εὐθίας* vgl. *Εὐθύ-δημος. Ἐχίας* neben *Ἔχιος* Hom. vgl. *Ἐχε-μένης. Ζευξίας* neben *Ζεῦξις* vgl. *Ζευξί-μαχος. Θαλλίας* vgl. *Θαλλέ-λαιος. Θαρσίας* vgl. *Θαρσύ-*

μαχος. *Θοινίας* vgl. *Θύν-αρχος*. *Ἱππίας* neben *Ἵππις* vgl. *Ἱπποσθένης*. *Ἰσμηνίας* vgl. *Ἰσμηνό-δωρος*. *Ἰσίας* vgl. *Ἰσ-αγόρας*. *Καλλίας* neben *Κάλλις* vgl. *Καλλί-στρατος*. *Καλλιστίας* vgl. *Καλλιστό-μαχος*. *Καπνίας* vgl. *Καπνο-φάνης*. *Καφισίας* vgl. *Καφισότιμος*. *Κλεινίας* neben *Κλεῖνις* vgl. *Κλεινό-δημος*. *Κλητίας* neben *Κλῆτις* vgl. *Κλειτ-αγόρας*. *Κριτίας* vgl. *Κριτο-κλῆς*. *Κτησίας* neben *Κτῆσις* vgl. *Κτησι-κλῆς*. *Κυδίας* neben *Κῦδις* vgl. *Κυδοσθένης*. *Κυλλίας* vgl. *Κυλλο-ποδίας*. *Κωμίας* vgl. *Κώμ-αρχος*. *Λαμίας* neben *Λάμιος*, *Λάμις* vgl. *Λαμ-ίππη*. *Λαμπίας* neben *Λάμπις* vgl. *Λαμπυρίων*. *Λαΐας*, *Λαίας* neben *Λάϊος* vgl. *Λαομέδων*. *Λεξίας* vgl. *Λεξι-φάνης*. *Λυκίας* neben *Λύκις* vgl. *Λυκομήδης*. *Λυσίας* neben *Λῦσις* vgl. *Λυσί-στρατος*. *Μαντίας* neben *Μάντιος* vgl. *Μαντι-κλῆς*. *Μεγαλίας* vgl. *Μεγαλο-κλῆς*. *Μεγιστίας* vgl. *Μεγιστο-κλῆς*. *Μειδίας* vgl. *Μειδό-κριτος*. *Μελησίας* vgl. *Μελήσ-ιππος*. *Μικρίης*, *Σμικρίας* vgl *Μίκ-ιππος*. *Μιξίας* vgl. *Μιξί-δημος*. *Μνησίας* vgl. *Μνησί-εργος*. *Ναυσίας* vgl. *Ναυσικράτης*. *Νικησίας* neben *Νικήσιος* vgl. *Νικησί-δικος*. *Νικίας* neben *Νῖκις* vgl. *Νικό-στρατος*. *Ξανθίας* neben *Ξάνθιος* vgl. *Ξάνθ-ιππος*. *Ξενίας* neben *Ξένις* vgl. *Ξενο-κράτης*. *Οἰνίας* neben *Οἶνις* vgl. *Οἰνό-βιος*. *Ὀνασίας* vgl. *Ὀνασι-μήδης*. *Παιδίας* vgl. *Παιδ-έρως*. *Παντίας* vgl. *Παντα-κλῆς*. *Πασίας* neben *Πάσιος* vgl. *Πασι-κλῆς*. *Παυσίας* vgl. *Παυσ-ανίας*. *Πειθίας* vgl. *Πείθανδρος*. *Πεισίας* vgl. *Πεισί-στρατος*. *Πελίας* vgl. *Πέλ-οψ*. *Πιστίας* vgl. *Πίστ-ανδρος*. *Πλειστίας* neben *Πλεῖστις* vgl. *Πλείσταινος*. *Πραξίας* neben *Πρᾶξις* vgl. *Πράξ-ανδρος*. *Πυθίας* neben *Πύθιος*, *Πῦθις* vgl. *Πυθ-αγόρας*. *Πυρρίας* vgl. *Πύρρ-ανδρος*. *Σεραπίας* vgl. *Σεραπό-δωρος*. *Σαμίας* neben *Σήμιος* vgl. *Σαμαγόρας*. *Σιμίας*, *Σιμμίας* vgl. *Σίμμις*. *Σπουδίας* vgl. *Σπουδοκράτης*. *Στησίας*, *Στασίας* vgl. *Στησ-ήνωρ*, *Στασ-άνωρ*. *Σφοδρίας* neben *Σφόδρις* vgl. *Σφοδρ-αγόρης*. *Σωσίας* neben *Σῶσις*, *Σώσιος* vgl. *Σωσί-βιος*. *Τελλίας* neben *Τέλλις* vgl. *Τελέ-δημος*. *Τελεσίας* neben *Τέλεσις* vgl. *Τελεσι-κλῆς*. *Τελευτίας* vgl. *Τελευτ-αγόρας*. *Τερψίας* vgl. *Τερψι-κλῆς*. *Τιμησίας* neben *Τιμήσιος* vgl. *Τιμησίθεος*. *Τισίας* neben *Τῖσις* vgl. *Τισι-κράτης*. *Τλησίας* vgl. *Τλησίμαχος*. *Τρυγίας* vgl. *Τρυγό-δωρος*. *Ὑβρίας* vgl. *Ὑβρ-αγόρας*. *Φαιδρίας* vgl. *Φαιδρ-ωπίδης*. *Φαλίας* neben *Φάλιος*, *Φάλις* vgl. *Φάλ-ανθος*. *Φανίας* neben *Φάνιος*, *Φᾶνις* vgl. *Φανό-στρατος*. *Φειδίας* vgl. *Φείδ-ιππος*. *Φερίας* vgl. *Φερε-κλῆς*. *Φιλίας* neben *Φίλις*; *Φιλτίας*, *Φιντίας* neben *Φίντις* vgl. *Φιλό-θεος*. *Φρασίας*

neben Φράσιος, Φράσις vgl. Φρασι-κλῆς. Φρικίας vgl. Φρικό-δημος. Χαιρίας neben Χαῖρις vgl. Χαιρέ-δημος. Χαρίας vgl. Χαρί-λαος, Χάρ-οψ. Χειρίας vgl. Χειρί-μαχος. Χερσίας neben Χέρσις vgl. Χερσι-δάμας.

Sehr selten bleibt der auslautende Vocal des ersten Stammes vor ιας bestehen. Dann wandelt sich ι in ιας zu *j*, dieses fällt zwischen zwei Vocalen aus und es sieht dann aus, als sei bloss ας angetreten. So in Κραταί-ας (für Κραται-*j*α-ς) vgl. Κραταί-γονος. Βαθύας (= Βαθυ-*j*ας) vgl. Βαθυ-κλῆς. Πολύας vgl. Πολυ-κράτης. Θρασύας vgl. Θράσυς, Θρασύ-μαχος. Ἰχθύας vgl. Ἰχθύων, Ἰχθύ-βολος.

Das kosende Suffix ιων verhält sich zu ιος, wie ων zu ος. Die innige Beziehung zwischeu ιος und ιων geht auch daraus hervor, dass beide in ihrer secundären Verwendung, d. h. an bereits fertige Namen tretend, genau in derselben Bedeutung fungiren: beide bilden Patronymica, vgl. Τελαμών-ιος und Ἀτρε-ίων.

Primär erscheint ιων in folgenden Kosenamen: Ἀγαθίων vgl. Ἀγαθο-κλῆς. Ἀγγελίων vgl. Ἀγγέλ-ιππος. Ἀγίων = Ἡγίων vgl. Ἀγέ-στρατος = Ἡγέ-στρατος. Ἀγλαΐων vgl. Ἀγλαο-φάνης. Ἀθηνίων vgl. Ἀθηνό-δωρος. Αἰσίων vgl. Αἰσ-ανίας. Αἰχμίων vgl. Αἰχμο-κλῆς. Ἀλεξίων vgl. Ἀλεξί-δημος. Ἀλλίων vgl. Ἀλλο-γένης. Ἁλμίων vgl. Ἁλμο-κράτης. Ἀμφίων vgl. Ἀμφι-κλῆς. Ἀναξίων vgl. Ἀναξί-λαος. Ἀνδρίων vgl. Ἀνδρο-κλῆς. Ἀνθεμίων vgl. Ἀνθεμό-κριτος. Ἀντίων vgl. Ἀντ-ανδρος. Ἀξίων vgl. Ἀξιό-νικος. Ἀπελλίων vgl. Ἀπολλό-δοτος. Ἀριστίων vgl. Ἀριστο-κλῆς. Ἁρπαλίων vgl. Ἁρπά-λυκος. Ἀρτεμίων vgl. Ἀρτεμί-δωρος. Ἀρχίων vgl. Ἀρχέ-λαος. Ἀσίων vgl. Ἄσ-ανδρος. Ἀσκλαπίων vgl. Ἀσκλαπιο-γένης. Γλαυκίων vgl. Γλαύκ-ιππος. Γοργίων vgl. Γόργ-ιππος. Δαμίων vgl. Δάμ-ανδρος. Δεξίων vgl. Δεξί-νους. Δωρίων vgl. Δωρό-θεος. Εἰρηνίων vgl. Εἰρήν-ιππος. Ἑλικίων vgl. Ἑλίκ-ανδρος. Ἐμπεδίων vgl. Ἐμπεδο-κλῆς. Ἐρξίων vgl. Ἔρξ-ανδρος. Ἐχίων, Ἐχείων vgl. Ἐχε-κράτης. Ζηνίων vgl. Ζηνό-δοτος. Ἡλίων vgl. Ἡλιό-δοτος. Θελξίων vgl. Θελξι-νόα. Θουδίων vgl. Θούδ-ιππος. Θερσίων vgl. Θερσί-λοχος. Θοινίων vgl. Θύν-αρχος. Θυρίων vgl. Θύρωρος. Ἱλαρίων vgl. Ἱλαρο-κλῆς. Ἱππίων vgl. Ἱππό-νικος. Ἰφίων vgl. Ἰφι-κλῆς. Καλλιστίων vgl. Καλλιστο-

γένης. Καρπίων vgl. *Καρπο-κράτης. Κερκίων* vgl. *Κερκό-βολος. Κλειτίων* vgl. *Κλειτ-αγόρας. Κορυθίων* vgl. *Κορυθ-αίολος. Κοττίων* vgl. *Κοττο-μένης. Κροκίων* vgl. *Κροκο-δίκη. Κτησίων* vgl. *Κτησι-κλῆς. Κυδρίων* vgl. *Κυδρο-κλῆς. Λαμπίων* vgl. *Λαμπυρίων. Λεοντίων* vgl. *Λεοντο-μένης. Μακρίων* vgl. *Μακρό-βιος. Μεγιστίων* vgl. *Μεγιστο-κλῆς. Μελανίων* vgl. *Μελάν-ιππος. Μητίων* vgl. *Μητί-οχος. Μικρίων* vgl *Μικρό-τρωξ. Μιλφίων* vgl. *Μιλφιδ-ίππη. Μνασίων* vgl. *Μνησί-λοχος. Μολίων* vgl. *Μόλ-ορχος. Μολπίων* vgl. *Μολπ-αγόρας. Μουσίων* vgl. *Μουσέρως. Νικησίων* vgl. *Νικησί-δικος. Νικίων* vgl. *Νίκ-ιππος. Ξενίων* vgl. *Ξενο-μένης. Ὀλυμπίων* vgl. *Ὀλυμπιό-δωρος. Ὀνησίων* vgl. *Ὀνησι-κράτης. Πασίων* vgl. *Πασι-κλῆς. Πατρίων* vgl. *Πατροκλῆς. Πεισίων* vgl. *Πεισ-ήνωρ. Πλουτίων* vgl. *Πλουτο-κλῆς. Ποιμνίων* vgl. *Ποίμ-ανδρος. Ποσίων* vgl. *Ποσεί-δωρος, Ποσσικράτης. Πραξίων* vgl. *Πραξι-κλῆς. Πρατίων* vgl. *Πρατό-λαος. Πρωτίων* vgl. *Πρωτο-φάνης. Πυθίων* vgl. *Πυθό-δωρος. Πυργίων* vgl. *Πυργο-τέλης. Ῥοδίων* vgl. *Ῥοδο-φῶν. Σμικρίων. Στεφανίων* vgl. *Στεφανή-φορος. Στασίων* vgl. *Στασί-οικος. Στρατίων* vgl. *Στράτ-ιππος. Σωσίων* vgl. *Σωσί-στρατος. Ταραξίων* vgl. *Ταραξ-άνδρα. Ταυρίων* vgl. *Ταυρο-σθένης. Τερψίων* vgl. *Τερψι-κλῆς. Τιμασίων* vgl. *Τιμασί-πολις. Ὑπερίων* vgl. *Ὑπερ-άνωρ. Ὑψίων* vgl. *Ὑψ-ήνωρ. Φανίων* vgl. *Φάν-ιππος. Φιλίων* vgl. *Φιλό-θεος. Φρουρίων* vgl. *Φρούρ-αρχος. Φυλλίων* vgl. *Φύλ-αρχος. Χαιρίων* vgl. *Χαιρέ-δημος. Χαρίων* vgl. *Χαρικλῆς, Χάρ-οψ. Χρυσίων* vgl. *Χρύσ-ιππος. Ψιχίων* vgl. *Ψιχόμαχος. Ὡρίων* vgl. *Ὡρο-απόλλων.*

Wie in *Αἴσων, Ἰάσων* g. *Αἴσονος, Ἰάσονος* das Suffix *ων* noch die alte Kürze zeigt, so flectirt auch *ιων* in einigen alten Namen, wie *Ἀμφίων, Μητίων* noch mit *ο*: *Ἀμφίονος, Μητίονος, Μητιονίδαι.* Der Erweiterung von *ων* in *Γοργόνη* entspricht das aus *ιο, ιων* erweiterte Suffix *ιονος, ῑνος.* Dass *ῑνος* aus *ιονος* hervorgegangen, lehren Formen wie *Ἑρμιόνη* neben *Ἑρμῖνος, Ἰλῖνος* neben *Ἰλιονεύς, Μολῖνη* neben *Μολιόνη, Χαρμιόνη* neben *Χαρμῖνος* und secundäre Bildungen wie *Δη-ιώνη* = *Δηω-ίνη* Tochter der Deo. Neben *ῑνος* erscheint seltner die Nebenform *ῑνης, ῑνας,* wie *ιας* neben *ιος, ειας* neben *ειος* auftritt. Zuweilen verschärft sich *ῑνος* zu *ιννος.* Die wichtigsten Kosenamen auf *ῑνος, ῑνας,* neben denen meist die Formen auf *ιων* noch vorhanden, sind: *Ἀκεστῖνος* vgl. *Ἀκεστό-δημος. Ἀλε-*

ξῖνος neben *Ἀλεξίων* vgl. *Ἀλεξί-δημος*. *Ἀναξῖνος* neben *Ἀναξίων* vgl. *Ἀναξί-λαος*. *Ἀριστῖνος* vgl. *Ἀριστίων*, *Ἀριστο-κλῆς*. *Ἀρχῖνος* neben *Ἀρχίων* vgl. *Ἀρχέ-δημος*. *Γρῖνος* neben *Γρίος* vgl. *Γερ-άνωρ*. *Δαμῖνος* neben *Δαμίων* vgl. *Δαμ-άρης*. *Ἐλεγξῖνος* vgl. *Ἐλεγξι-κλῆς*. *Ἐρασῖνος* vgl. *Ἐράσ-ιππος*. *Ἐργῖνος* vgl. *Ἐργίας*, *Ἐργο-κλῆς*. *Ἑρμῖνος* neben *Ἑρμιόνη* vgl. *Ἑρμο-γένης*. *Ἰλῖνος* neben *Ἰλιονεύς* vgl. *Ἴλ-αρχος*. *Καῖνος* vgl. *Κά-ανθος*. *Καλλῖνος* vgl. *Καλλίων*, *Καλλι-κλῆς*. *Καλλιστῖνος* vgl. *Καλλιστίων*, *Καλλιστό-νικος*. *Κερκῖνος* vgl. *Κερκίων*, *Κερκό-βολος*. *Κικῖνος* vgl. *Κίκιος*, *Κίκ-ερμος*. *Κρατῖνος* vgl. *Κρατί-δημος*. *Κτησῖνος* vgl. *Κτησίων*, *Κτησί-δημος*. *Λευκῖνος* vgl. *Λεύκ-ιππος*. *Λυκῖνος* vgl. *Λυκο-μήδης*. *Λυσῖνος* vgl. *Λυσί-μαχος*. *Μακρῖνος* vgl. *Μακρίων*, *Μακρό-βιος*. *Μολίνη* = *Μολιόνη* vgl. *Μόλ-ορχος*. *Μυρῖνος* vgl. *Μυρό-πνους*. *Πειθῖνος* vgl. *Πειθό-λαος*. *Πασῖνος* vgl. *Πασίων*, *Πασι-κλῆς*. *Περσῖνος* vgl. *Περσε-φόνη*. *Πρατῖνος* vgl. *Πρατίων*, *Πρατο-φάνης*. *Πρηξῖνος* vgl. *Πραξίων*, *Πραξι-κλῆς*. *Πυρρῖνος* vgl. *Πύρρ-ανδρος*. *Σμικρῖνος* vgl. *Σμικρίων*. *Σοφῖνος* vgl. *Σόφιος*, *Σοφο-κλῆς*. *Σπευσῖνος* vgl. *Σπεύσ-ιππος*. *Στεφανῖνος* vgl. *Στεφανίων*, *Στεφανή-φορος*. *Στασῖνος* vgl. *Στασίων*, *Στασί-χορος*. *Στρατῖνος* vgl. *Στρατίων*, *Στρατο-κλῆς*. *Σωσῖνος* vgl. *Σωσίων*, *Σωσί-βιος*. *Ταυρῖνος* vgl. *Ταυρίων*, *Ταυροσθένης*. *Φαλῖνος* = *Βαλῖνος* vgl. *Φάλ-ακρος* = *Βάλ-ακρος*. *Φιλῖνος* vgl. *Φιλίων*, *Φιλο-κλῆς*. *Φυρῖνος* vgl. *Φυρό-μαχος*. *Χαιρῖνος* vgl. *Χαιρίων*, *Χαιρέ-φιλος*. *Χαλκῖνος* vgl. *Χαλκ-ήνωρ*. *Χαρῖνος* vgl. *Χαρίων*, *Χαρι-κλῆς*, *Χάρ-οψ*. *Χαρμῖνος* neben *Χαρμιόνη* vgl. *Χάρμ-ιππος*. *Χοιρίνη* vgl. *Χοιρό-βοσκος*.

Auf *ινης*, *ῑνας*: *Ἀλκίνης* vgl. *Ἄλκιος*, *Ἀλκί-βιος*. *Δαΐνης* vgl. *Δηίων*, *Δά-οχος*. *Ἐλπίνης* vgl. *Ἐλπίας*, *Ἐλπ-ήνωρ*. *Καλλίνης* neben *Καλλῖνος*. *Κροκίνας* vgl. *Κροκίων*, *Κροκο-δίκη*. *Λευκίνης* neben *Λευκῖνος*. *Μυρίνης* neben *Μυρῖνος*. *Παιδίνας* vgl. *Παίδ-ιππος*. *Πρατίνας* neben *Πρατῖνος*. *Πυθίνας* vgl. *Πυθίων*, *Πυθ-αγόρας*. *Πυρρίνης* neben *Πυρρῖνος*. *Σμικρίνης* neben *Σμικρῖνος*. *Τηλίνης* vgl. *Τηλε-κλῆς*. *Φιλτίνας* vgl. *Φίλτις*.

Verschärfung von *ῑνο* zu *ῑννο* findet statt in: *Ἤριννα* vgl. *Ἡρό-δωρος*. *Κόριννος* vgl. *Κορώ-βιος*. *Λύκιννα* neben *Λυκῖνος*. *Μέλιννα* vgl. *Μελί-βοια*. *Μελίτιννα* vgl. *Μελί-φθογγος*. *Φίλιννα* neben *Φιλῖνος*.

In einigen Fällen tritt *ιων* erweiternd an Kosenamen an, ohne dass man gerade an patronymische Bildungen denken

dürfte. So in *Γοργυθίων* zu *Γόργυθος*. *Γρυλλίων* zu *Γρύλλος*. *Εὐαίων* zu *Εὔας*, *Εὐα-γένης*. *Θεωνίων* zu *Θέων*.

Indem das *ι*-Suffix in der verstärkten Form *ει* antritt, ergeben sich die Koseformen *ειος*, *ειας*, von denen die zweite jedenfalls jünger ist, wie *ιας* erst aus *ιος* entstanden ist.

Die alte Form *ειος* ist im Griechischen sehr selten geworden, es finden sich als Männernamen nur *Ὄρσειος* vgl. *Ὀρσί-λοχος* und *Πύρειος* vgl. *Πυρ-αίχμης*. Doch wird das hohe Alter der Form auf *ειος* verbürgt durch einige uralte Flussnamen, welche diesen Ausgang zeigen. Die Flüsse haben nämlich im Griechischen Männernamen, und zwar entweder Voll- oder Kosenamen. Vollnamen führen die Flüsse *Ἀσ-ωπός* vgl. *Ἄσ-ανδρος*, *Ἀσί-τιμος*. *Σκάμ-ανδρος* vgl. *Σκάμων*. *Μαί-ανδρος* vgl. *Μαίων*. *Ἰν-ωπός* vgl. *Ἰνώ*. Kosenamen sind *Ἐρασῖνος* vgl. *Ἐρασί-στρατος*, *Ἐρασινίδης* und, mit dem uns hier beschäftigenden Suffix *ειος* gebildet: *Ἀλφειός* vgl. *Ἀλφί-νους*, *Ἀλφεσι-βοία*. *Πηνειός* vgl. *Πηνέ-λεως*, *Πηνε-λόπη*. *Σπερχειός* vgl. *Σπέρχις*, *Σπερχύλος*, *Σπέρχων*, *Πολυ-σπέρχων*.

Weit häufiger als *ειος* erscheint *είας*, eine der beliebtesten Koseformen, welche sich zu einer Fülle von jüngeren Gestaltungen erschlossen hat. Zunächst wird aus *είας*, das nur in wenigen alten Namen wie *Αἰνείας* erscheint zu *έας*, vgl. *Αἰνέας* neben *Αἰνείας* schon bei Homer; die ionische Form von *έας* ist *έης*. Sodann wird *έας* zu *ᾶς*, *έης* zu *ῆς* contrahirt; schon bei Homer ist der Name *Αἰνέας* N. 541 zweisilbig zu lesen, also streng genommen *Αἰνᾶς* oder *Αἴνας* zu schreiben. Durch Zurückziehung des Accents endlich entsteht aus *ᾶς*, *ῆς*: *ας*, *ης*, Formen, die sich hier und da denn auch anders fassen und deuten lassen. — Dieser Suffixreihe *είας*, *έας*, *έης*, *ᾶς*, *ῆς*, *ας*, *ης* gehören folgende Bildungen an: *Ἁβρέας* vgl. *Ἁβρο-κλῆς*. *Ἀγαθᾶς* vgl. *Ἀγάθ-ιππος*. *Ἀγέας* = *Ἡγέας* vgl. *Ἀγε-άναξ* = *Ἡγῆναξ*. *Αἰνείας*, *Αἰνέας* (*Αἰνᾶς*) vgl. *Αἴν-ιππος*. *Αἰχμέας* vgl. *Αἰχμο-κλῆς*. *Ἀκεσᾶς* vgl. *Ἀκέσ-ανδρος*. *Ἀλεξέας*, *Ἀλεξᾶς* vgl. *Ἀλέξ-ανδρος*. *Ἀλλᾶς* vgl. *Ἀλλο-γένης*. *Ἀμύνας* (*ᾶς*?) = *Ἀμύν-ανδρος*. *Ἀνδρέας* vgl. *Ἀνδρο-μένης*. *Ἀνθέας* vgl *Ἀνθο-φορίων*. *Ἀντέας*, *Ἄντεια* vgl. *Ἄντ-ήνωρ*. *Ἀπελλᾶς*, *Ἀπελλῆς*, *Ἀπόλλας* vgl. *Ἀπολλο-γένης*. *Ἀργέας*, *Ἀργᾶς* vgl. *Ἀργι-όπη*.

Ἀριστείας, *Ἀριστέας* vgl. *Ἀριστο-κλῆς*. *Ἀρκέας* vgl. *Ἀρκε-φῶν*. *Ἀρσέας* vgl. *Ἄρσ-ιππος*. *Ἀρτεμᾶς* vgl. *Ἀρτεμί-δωρος*. *Ἀρχέας*, *Ἄρχας*, *Ἄρχης* vgl. *Ἄρχ-ανδρος*. *Ἀσκληπᾶς* vgl. *Ἀσκληπιό-δωρος*. *Ἀστέας* vgl. *Ἀστυ-δάμας*. *Αὐτέας* vgl. *Αὐτο-κλῆς*. *Βασιλᾶς* vgl. *Βασιλο-κλῆς*. *Γελέας* vgl. *Γελ-άνωρ*. *Γρᾶς* vgl. *Γερ-άνωρ*. *Δημέας*, *Δαμέας*, *Δημᾶς*, *Δημῆς* vgl. *Δημό-δοκος*. *Δάφνης* vgl. *Δαφν-αγόρας*. *Διονυσᾶς* vgl. *Διονυσό-δοτος*. *Δρομέας* vgl. *Δρομο-κλῆς*. *Ἐπέας* vgl. *Ἐπειοί*, *Ἐπι-κλῆς*. *Ἐργέας* vgl. *Ἐργο-κλῆς*. *Ἑρμείας*, *Ἑρμέας*, *Ἑρμᾶς*, *Ἑρμῆς* vgl. *Ἑρμο-κράτης*. *Ἱστᾶς* vgl. *Ἱστί-αρχος*. *Εὐᾶς* vgl. *Εὐ-αγόρας*, *Εὐα-γένης*. *Εὐφρέας* vgl. *Εὐφρ-άνωρ*. *Ζηνέας*, *Ζηνᾶς* vgl. *Ζηνο-φάνης*. *Ζωσᾶς* vgl. *Ζώσ-ιππος*. *Ἡρέας*, *Ἡρᾶς* vgl. *Ἡρό-δωρος*. *Ἡρακλέας*, *Ἡρακλᾶς* vgl. *Ἡρακλεό-δωρος*. *Ἡφαιστᾶς* vgl. *Ἡφαιστό-δωρος*. *Θαλέας*, *Θάλεια*, *Θαλῆς* vgl. *Θάλ-ιππος*. *Θαρσέας* vgl. *Θαρσ-αγόρας*. *Θεμιστέας*, *Θεμιστᾶς*, *Θεμίστης* vgl. *Θεμιστο-κλῆς*. *Θᾶς* vgl. *Θεα-γένης*, *Θεό-δοτος*. *Θέρσης* vgl. *Θερσ-αγόρας* (*Ἀλι-θέρσης*). *Θρασείας*, *Θρασέας* vgl. *Θρασύ-βουλος*, *Θράσ-ιππος*. *Ἰσέας*, *Ἰσῆς* vgl. *Ἴσ-ανδρος*. *Καικᾶς* vgl. *Καϊκο-σθένης*. *Καλλέας*, *Κάλλας*, *Κάλας* vgl. *Καλλι-σθένης*, *Καλ-ήμερος*, *Καλά-τυχος*. *Καρνέας* vgl. *Καρνεό-δοτος*. *Κατέας* vgl. *Κατά-κομος*. *Κίλλας*, *Κίλλης* vgl. *Κιλλι-κόων*. *Κισσέας*, *Κισσῆς* vgl. *Κισσο-κόμης*. *Κλητέας*, *Κλείτας* vgl. *Κλειτ-αγόρας*. *Κλονᾶς* vgl. *Κλόν-ηνος*. *Κλέας*, *Κλεύας*, *Κλέεια*, *Κλέα*, *Κλέη* vgl. *Κλέ-ανδρος*, *Κλεύ-μανδρος*. *Κόμης* vgl. *Κόμ-αιθος* (?). *Κόρης* vgl. *Κόρ-αγος*, *Κορώ-βιος* (?). *Κοττῆς* vgl. *Κοττο-μένης*. *Κρατέας*, *Κράτεια* vgl. *Κράτ-ιππος*. *Κρινέας*, *Κρινᾶς* vgl. *Κριν-αγόρας*. *Κτησᾶς* vgl. *Κτησι-κλῆς*. *Κύλλας*, *Κύλλης* vgl. *Κυλλο-ποδίας*. *Κυνέας* vgl. *Κυν-όρτας*. *Κωμᾶς* vgl. *Κώμ-αρχος*. *Λαχανᾶς* vgl. *Λαχανο-δράκων*. *Λεοντᾶς* vgl. *Λεοντο-μένης*. *Λόχης* vgl. *Λόχ-αγος* (?). *Λυκέας*, *Λυκᾶς*, *Λύκας*, *Λυκῆς* vgl. *Λυκο-μήδης*. *Λυσέας* vgl. *Λύσ-ανδρος*. *Μάνδρης* vgl. *Μανδρο-κλῆς*. *Μεγαλέας* vgl. *Μεγαλο-κλῆς*. *Μεγιστᾶς*, *Μεγίστης* vgl. *Μεγιστο-κλῆς*. *Μελέας* vgl. *Μελέ-ιππος*. *Μενέας*, *Μένεια*, *Μεννείας*, *Μεννέας* vgl. *Μενε-κλῆς*. *Μεριδᾶς* vgl. *Μεριδ-άρπαξ*. *Μήδεια* vgl. *Μηδο-κρίτη*. *Μηνᾶς* vgl. *Μηνό-δωρος*. *Μητρᾶς*, *Ματρέας* vgl. *Μητρό-δωρος*, *Ματρο-κλῆς*. *Μιμνῆς* vgl. *Μιμνό-μαχος*. *Μνασέας* vgl. *Μνησί-δημος*. *Μοιρέας* vgl. *Μοιρό-δωρος*. *Μολλῆς* vgl. *Μόλ-οβρος*. *Μολπᾶς* (*Μόλπας*) vgl. *Μολπό-θεμις*. *Μονᾶς* vgl. *Μον-άξιος*. *Μούσας* vgl. *Μουσ-έρως* (?). *Νικέας*, *Νικᾶς* vgl. *Νικό-δημος*. *Νύμφας* vgl. *Νυμφό-δωρος* (?). *Νύσας* vgl.

Νύσ-ανδρος (?). *Ξενέας*, *Ξένης* vgl. *Ξενο-χάρης*. *Ὀλυμπᾶς* vgl. *Ὀλυμπιο-γένης*. *Ὀνησᾶς* vgl. *Ὀνήσ-ιππος*. *Ὀνᾶς* vgl. *Ὄν-αγρος*. *Ὁπλῆς* vgl. *Ὁπλό-μαχος*. *Ὀρσέας*, *Ὄρσης* vgl. *Ὀρσί-λοχος*. *Ὀφέλας*, *Ὀφέλλας* vgl. *Ὀφέλ-ανδρος*, *Ὀφελλο-κλείδης*. *Παιδέας* vgl. *Παιδ-έρως*. *Πανέας* vgl. *Πάν-δοκος*. *Πανᾶς* vgl. *Πανό-δωρος*. *Πάντας* vgl. *Παντ-άγαθος* (?). *Πασέας*, *Πάσας* vgl. *Πασι-τέλης*. *Πατρέας*, *Πατρᾶς* vgl. *Πατρο-κλῆς*. *Πειθείας* vgl. *Πειθό-λαος*. *Πεισέας* vgl. *Πεισί-στρατος*. *Πέρσης* vgl. *Περσεύς*, *Περσε-φόνη*, *Λα-πέρσα*. *Πλάτης* vgl. *Πλατύ-λαιμος*. *Ποδῆς* vgl. *Ποδ-άρκης*. *Πόας* vgl. *Ποι-άνθης* (?). *Πολίας* vgl. *Πολί-αρχος*, *Πολυ-κράτης*. *Ποσειδῆς*, *Ποσιδῆς*, *Ποτιδᾶς* vgl. *Ποσειδ-ιππος*. *Ποσῆς* vgl. *Ποσεί-δωρος*. *Πραξέας*, *Πραξᾶς* vgl. *Πραξι-κλῆς*. *Πρωτέας* vgl. *Πρωτο-φάνης*. *Πτερᾶς* vgl. *Πτερέ-λαος*. *Πυθέας*, *Πυθέης*, *Πυθᾶς*, *Πυθῆς*, *Πύθης* vgl. *Πυθ-αγόρας*. *Πυργῆς*, *Πύργης* vgl. *Πυργοτέλης*. *Πύρρας* vgl. *Πύρρ-ανδρος*. *Σαραπᾶς* vgl. *Σαραπό-δωρος*. *Σαμέας* vgl. *Σάμ-ανδρος*. *Σιμᾶς*, *Σιμμέας*, *Σίμας* vgl. *Σιμωνακτίδης*. *Σιννέας*, *Σίννας* vgl. *Σίν-ανδρος*. *Σκόπας* vgl. *Σκοπάνωρ* (?). *Σπευσεάδης* vgl. *Σπεύσ-ανδρος*. *Στεφανᾶς* vgl. *Στεφανήφορος*. *Στασέας* vgl. *Στασί-οικος*. *Στομᾶς*, *Στόμας* vgl. *Στυμάργης*. *Συλέα*, *Σύλας*, *Σύλλας* vgl. *Συλο-σῶν*. *Σωσέας*, *Σωσᾶς*, *Σωσῆς* vgl. *Σώσ-ιππος*. *Ταυρέας* vgl. *Ταυρο-σθένης*. *Τελέας* vgl. *Τελέ-νικος*. *Τελεστᾶς* vgl. *Τελεστ-αγόρας*. *Τελεύτας* vgl. *Τελευτ-αγόρας*. *Τέρπης* vgl. *Τέρπ-ανδρος*. *Τηλέας*, *Τήλης* vgl. *Τηλεκλῆς*. *Τιμέας* vgl. *Τιμό-θεος*. *Τύχης* vgl. *Τύχ-ανδρος* (?). *Ὑβρέας* vgl. *Ὑβρ-αγόρας*. *Ὑπάτης* vgl. *Ὑπατό-δωρος* (?). *Φαινέας* vgl. *Φαίν-ιππος*. *Φαλέας* vgl. *Φάλ-ακρος*. *Φανείας*, *Φανᾶς* vgl. *Φανόδημος*. *Φιλέας*, *Φιλῆς* vgl. *Φιλό-θεος*. *Φύλης* vgl. *Φυλό-μαχος*. *Χαιρέας* vgl. *Χαιρέ-δημος*. *Χάλκας* vgl *Χαλκ-ήνωρ* (?). *Χαρέας*, *Χάρεια* vgl. *Χάρ-οψ*. *Χαριτῆς* vgl. *Χαριτ-αίνη*. *Χάρμης* vgl. *Χάρμ-ανδρος* (?). *Χειρέας* vgl. *Χειρί-μαχος*. *Χηνέας* vgl. *Χηνότροφος*. *Χρύσης* vgl. *Χρύσ-ιππος* (?).

Durch Antritt eines neuen, nicht immer patronymischen Suffixes *ιος* an die Themen auf *έας*, *ᾶς* entsteht die Suffixverbindung *αῖος*, in folgenden Namen vorkommend: *Ἀγαπαῖος* vgl. *Ἀγάπη*, *Ἀγαπ-ήνωρ*. *Ἀκεσαῖος* vgl. *Ἀκεσᾶς*, *Ἀκέσ-ανδρος*. *Ἀλκαῖος* vgl. *Ἄλκας*, *Ἀλκα-μένης*. *Ἀργαῖος* vgl. *Ἀργέας*, *Ἀργᾶς*. *Ἀρεταῖος* vgl. *Ἀρέτης*, *Ἀρετα-φίλα*. *Ἀρισταῖος* vgl. *Ἀριστέας*. *Ἀσαῖος* vgl. *Ἄσ-ανδρος*. *Βλεπαῖος* vgl. *Βλέπυρος*. *Δαφναῖος* vgl. *Δάφνης*, *Δάφνη*. *Δοξαῖος* vgl. *Δόξα*, *Δόξ-ανδρος*. *Εὐφραῖος*

vgl. *Εὐφρέας*, *Εὐφρα-γένης*. *Θεαῖος* vgl. (*Θεας* =) *Θᾶς*. *Ἰσαῖος* vgl. *Ἰσέας*, *Ἴσῆς*. *Καλαῖος* vgl. *Κάλας*. *Κομαῖος* vgl. *Κόμης*, *Κόμ-αιθος*. *Κορραῖος* vgl. *Κόρης*, *Κόρρ-αγος*. *Λεοντεαῖος* vgl. *Λεοντᾶς*, *Λεοντο-μένης*. *Λευκαῖος* vgl. *Λευκ-άνωρ*. *Μνησαῖος* vgl. *Μνασέας*. *Νεαῖος* vgl. *Νέα*, *Νεο-κλῆς*. *Νικαῖος* vgl. *Νικέας*, *Νικᾶς* (oder adj.). *Ξεναῖος* vgl. *Ξενέας*, *Ξένης*. *Ὀρθαῖος* vgl. *Ὀρθ-αγόρας*. *Παναῖος* vgl. *Πανᾶς*. *Περσαῖος* vgl. *Πέρσης*. *Πτολεμαῖος* vgl. *Πολεμά-δοκος*. *Πυρραῖος* vgl. *Πύρρος*, *Πύρρ-ανδρος*. *Σιμαῖος* vgl. *Σιμᾶς*. *Τιμαῖος* vgl. *Τιμέας*, *Τιμάδης*. *Τολμαῖος* vgl. *Τολμίδης* (adj.?). *Τυχαῖος* vgl. *Τύχης*, *Τύχ-ανδρος*. *Ὑψαῖος* vgl. *Ὑψ-ήνωρ*. *Φιλαῖος* vgl *Φιλέας*, *Φιλῆς*.

Einige dieser Namen lassen sich als adjectivische Bildungen direct vom Stammworte deuten, wie *Νικαῖος*, *Τολμαῖος*, bei andern mag die angegebene Erklärung zutreffen, doch erfordert die Sache eine gründlichere Untersuchung, als hier am Platze wäre. Noch vieldeutiger als die Namen auf *αιος* sind die auf *άων*, die nur Homer und der ganz alten Sprache eigen sind. Sie mögen hier ohne weiteren Erklärungsversuch aufgeführt werden; möglich dass eine *α*-Suffixreihe: *ας*, *αιος*, *αιων*, *αων* zu statuiren ist, zu der dann die auf *άων* gehören würden, wie: *Ἀλκμαίων*, *Ἀλκμάων*, *Ἀλκμάν* vgl. *Ἀλκμ-ήνωρ*. *Ἀρετάων* vgl. *Ἀρετα-φίλα*. *Ἑλικάων* vgl. *Ἑλίκ-ανδρος*. *Μαχάων* vgl. *Ἀνδρο-μαχος*. *Προτιάων* vgl. *Προτί-δημος*. *Παλαμάων* vgl. *Παλαμήδης*.

Durch Antritt des Suffixes *ᾶς* an die Kosenamen auf *ων* entsteht die Suffixverbindung *ωνᾶς*, *ώνη* in *Δημωνᾶς*, *Δαμώνη* vgl. *Δήμων*, *Δάμων*. *Διώνη* vgl. *Δίων*. *Ἡρωνᾶς* vgl. *Ἥρων*. *Θεωνᾶς* vgl. *Θέων*. *Καρπωνῆς* vgl. *Κάρπων*. *Κλεωνᾶς*, *Κλεωναῖος* vgl. *Κλέων*. *Πετρωνᾶς* vgl. *Πέτρων*. *Σιμωνᾶς*, *Σιμώνη* vgl. *Σίμων*. *Φιλωνᾶς* vgl. *Φίλων*. In diesen Namen ist *ᾶς* secundär verwendet, wie auch andere Suffixe an die Kosenamen auf *ων* treten, z. B. *ευς* in *Δηϊον-εύς*, *Ἰλιον-εύς*, *Ἐτεων-εύς*, *Μουσων-εύς*, *Κονων-εύς*, *ιων* in *Θεων-ίων*, *Κλεων-ίων* und *ω* in *Δεινων-ώ*.

Die Reihe der u-Suffixe besteht nur aus zwei Gliedern, *υ* und *ευ*, beide sind wenig zahlreich.

Von den Kosenamen auf *υ-ς* gehören nicht hierher diejenigen, welche von Vollnamen stammen, deren erstes Glied

auf *υ* auslautet, also *Βάθυς* vgl. *Βαθυ-κλῆς*. *Ἥδυς* vgl. *Ἡδυ-χάρης*. *Θράσυς* vgl. *Θρασύ-μαχος*. *Τῆλυς* vgl. *Τηλυ-κράτης*.

So bleiben als wirklich mit *υ*-Suffix weitergebildete Kosenamen nur: *Ζῆλυς* vgl. *Ζήλ-αρχος*. *Ἥρυς* vgl. *Ἡρό-δωρος*. *Ἵερυς* vgl. *Ἱερο-κλῆς*. *Ἵππυς* vgl. *Ἱππο-κλῆς*. *Ἴσχυς* vgl. *Ἰσχό-λαος*. *Νῖκυς* vgl. *Νικό-δημος*. *Μόρυς*, *Μόρυχος* vgl. *Ἀρχέ-μορος*. *Ἀγαθό-μορος*, *Μοιρα-γένης*. *Πρᾶτυς* vgl. *Πρατό-λαος*. *Σῶτυς* vgl. *Σωτέας*, *Σώ-βιος*. *Φίλυς* vgl. *Φιλό-θεος*. *Φίντυς* vgl. *Φιντίας*. *Φῶτυς* angelehnt an *Φώ-κριτος*.

Etwas häufiger ist das kosende Suffix *ευς*, das durchweg der älteren Sprache anzugehören scheint. Einige der hierher gehörigen Kosenamen stimmen lautlich mit sonstigen Wörtern der griechischen Sprache auf *ευς*. *Οἰκεύς* freilich, zu *Οἰκ-ωφέλης*, *Οἰκό-νομος* u. s. w., stimmt nur ganz zufällig mit *οἰκεύς* Knecht, da kein griechischer Mann „Knecht“ heissen kann, dagegen mag bei *Ἀριστεύς* *Δρομεύς*, *Ἱππεύς* der Grieche wirklich an die Wörter *ἀριστεύς* Bester, *δρομεύς* Läufer, *ἱππεύς* Reiter gedacht haben, obgleich in Wahrheit diese Namen ebenso gut Kosenamen (zu den Vollnamen auf *Ἀριστο-*, *Δρομο-* und *Ἱππο-*) sind, wie die übrigen hypokoristischen Formen auf *εύς*. Die wichtigsten Namen auf *εύς* sind: *Ἀγρεύς* vgl. *Ἀγρό-λας*. *Ἀκεσεύς* vgl. *Ἀκεσί-λαος*. *Ἀλκεύς* vgl. *Ἄλκ-ανδρος*. *Ἀνδρεύς* vgl. *Ἀνδρο-κλῆς*. *Ἀριστεύς* vgl. *Ἀριστο-κλῆς*. *Ἁρπαλεύς* vgl. *Ἁρπάλυκος* (*Ἁρπαλο-λυκο*). *Δαμνεύς* vgl. *Δάμν-ιππος*. *Δρομεύς* vgl. *Δρομο-κλῆς* *Θεμιστεύς* vgl. *Θεμιστο-κλῆς*. *Θηρεύς* vgl. *Θήρ-ιππος*. *Ἱππεύς* vgl. *Ἱππο-σθένης*. *Ἰφεύς* vgl. *Ἰφι-κλῆς*. *Καλλεύς* vgl. *Καλλί-μαχος*. *Κιλλεύς* vgl. *Κιλλι-κῶν*. *Κισσεύς* vgl. *Κισσο-κόμης*. *Κοπρεύς* (vgl. *Κοπρ-ώνυμος*). *Κρατιεύς* vgl. *Κρατί-δημος*. *Κυκλεύς* vgl. *Κυκλό-βολος*. *Λεοντεύς* vgl. *Λεοντο-μένης*. *Μεγιστεύς* vgl. *Μεγιστο-κλῆς*. *Μελανεύς* vgl. *Μελάν-ιππος*. *Μηκιστεύς* vgl. *Μηκιστό-φονος*. *Μνησεύς* vgl. *Μνησί-μαχος*. *Μολπεύς* vgl. *Μολπό-θεμις*. *Νησεύς* vgl. *Νησο-κλῆς*. *Νικεύς* vgl. *Νικό-στρατος*. *Οἰκεύς* vgl. *Οἰκ-ωφέλης*. *Οἰνεύς* vgl. *Οἰνό-βιος*. *Οἰωνεύς* vgl. *Οἰωνο-κλῆς*. *Ὁπλεύς* vgl. *Ὁπλό-μαχος*. *Παντεύς* vgl. *Παντα-κλῆς*. *Πεδιεύς* vgl. *Πεδιο-κράτης*. *Πειρεύς* vgl. *Πειρί-θοος*. *Περεύς* vgl. *Περι-θοῖδαι*, *Περι-κλῆς*. *Πενθεύς* vgl. *Πενθεσί-λεια*, *Μεγα-πένθης*. *Περσεύς* vgl. *Περσε-φόνη*. *Πλουτεύς* vgl. *Πλουτο-γένης*. *Ποντεύς* vgl. *Ποντό-νοος*. *Πρωτεύς* vgl. *Πρωτο-φάνης*.

Πυλαιεύς vgl. Πυλαι-μένης. Συλεύς vgl. Συλο-σῶν. Ὑψεύς vgl. Ὑψι-κλῆς. Φυλεύς vgl. Φυλο-δάμας. Χηνεύς vgl. Χηνό-τροφος.

Erweiterung von ευ durch α = ϳα = ια finden wir nur in Κρατεύας vgl. Κρατιεύς, Κρατί-δημος, Κράτ-ανδρος; dagegen tritt ευ erweiternd an Koseformen auf ων in Δηϊονεύς vgl. Δηΐων, Ἐτεωνεύς vgl. Ἐτεο-κλῆς. Κονωνεύς vgl. Κόνων und Μουσωνεύς vgl. Μουσ-έρως.

Die kosenden Suffixe, in denen ein k-Laut das wesentliche Element bildet, zerfallen in zwei Classen, die mit κ ακος, αξ, ακων, und die mit χ ιχος, ιχιος.

Die Kosenamen auf ακος entsprechen genau den sskr. auf aka, z. B. Aryama-datta: Aryama-ka. Deva-datta: Deva-ka. Vîra-sena: Vîra-ka. Çunas-karṇa: Çunaka. Die ursprüngliche Lautform ακος ist nur in wenigen griechischen Namen erhalten, z. B. Ἵππακος vgl. Ἱππο-κλῆς. Πύρρακος vgl. Πύρρ-ανδρος, nicht viel häufiger erscheint αξ, das übrigens von den Alten (mit den Beispielen πλοῦταξ ὁ πλούσιος, Ῥόδαξ ὁ Ῥόδιος) ausdrücklich als Hypokoristikon bezeugt ist. Es gehören hierher Θάρρηξ vgl. Θαρσύ-μαχος. Κύναξ vgl. Κυν-όρτας. Λάβραξ vgl. Λαβρό-δαμος. Φαίναξ vgl. Φαινο-κλῆς und mit anderem Vocal Θάρυξ vgl. Θαρύ-πας und Μόλυξ, Μόλυκος, Μόλυκκος vgl. Μόλ-οβρος. Eine eigene Gruppe bilden die Kosenamen auf ακων, worin ακο- durch das kosende Suffix ων erweitert ist. Es sind diese: Δεινάκων vgl. Δεινο-μένης. Ἐξάκων vgl. Ἔξ-οχος. Εὐδαιμάκων vgl. Εὐδαιμο-κλῆς. Ἡράκων, f. Ἡράκαινα vgl. Ἡρα-κλῆς, Ἡρό-δωρος. Ξενάκων vgl. Ξενο-φῶν. Πασάκων vgl. Πασί-μαχος. Φιλάκων vgl. Φιλό-θεος.

In den Kosenamen auf ιχος is tχ aus altem κ entstanden, wie in δέχομαι = δέκομαι. Es entsprechen im Sanskrit die Formen auf ika, wie in Aryama-datta: Aryamika. Upa-sena: Upika. Datta-çatru: Dattika. Deva-datta: Devika. Bhadra-çravas: Bhadrika. Yajña-datta: Yajñika u. s. w. Nicht minder entsprechen die gallischen Kosenamen auf ico z. B. Dêvo-gnâta: Dîvico. Kosenamen auf ιχος sind: Ἀθήνιχος vgl. Ἀθηνό-δωρος. Ἀπέλλιχος vgl. Ἀπολλο-γένης. Ἀρήϊχος vgl. Ἀρηΐ-θοος. Ἀσώπιχος vgl. Ἀσωπό-δωρος. Δεινίχα vgl. Δεινό-μαχος. Δώριχος vgl. Δωρό-θεος. Θεοδώριχος vgl. Θεοδωρο-μήδης. Θείβιχος vgl.

Θηβ-αγόρας. Ἰσμήνιχος vgl. *Ἰσμηνό-δωρος. Καλλίχα* vgl. *Καλλι-κλῆς. Κρανίχα* vgl. *Κραν αἰχμή. Λάμπιχος* vgl. *Λαμπυρίων. Λάϊχος* vgl. *Λαο-μέδων. Λεόντιχος* vgl. *Λεοντο-μένης. Μηνίχα* vgl. *Μηνό-δωρος. Μήτιχος* vgl. *Μητί-οχος. Μητρίχη* vgl. *Μητρό-δωρος. Μοίριχος* vgl. *Μοιρο-κλῆς. Μόριχος* vgl. *Ἀγαθό-μορος. Μυρτίχη* vgl. *Μυρτι-πνόη. Νικάσιχος* vgl. *Νικασί-μαχος. Οἴνιχος* vgl. *Οἰνό-βιος. Οἰώνιχος* vgl. *Οἰωνο-κλῆς. Ὀλύμπιχος* vgl. *Ὀλυμπιό-δωρος. Πάσιχον* vgl. *Πασί-φιλος. Πτόλιχος* vgl. *Πολί-αρχος. Ὀνησίχα* vgl. *Ὀνησι-κράτης. Πέλιχος, Πέλλιχος* vgl. *Πέλ-οψ. Πέτριχος* vgl. *Πετρο-κόραξ. Πόλλιχος* vgl. *Πολλο-φάνης. Πράτιχος* vgl. *Πρατο-φάνης. Πύρριχος* vgl. *Πύρρ-ανδρος. Σάμιχος* vgl. *Σάμ-ανδρος. Σίμιχος* = *Σίμμιχος. Στράτιχος* vgl. *Στράτ-ιππος. Σύλιχος* vgl. *Συλο-σῶν. Σωσίχα* vgl. *Σωσί-βιος.*

Durch die nicht immer patronymen Suffixe *ιδης, ιος* erscheint *ιχος* zu *ιχιδης, ιχιος* erweitert in: *Ἀσκλαπίχιος* vgl. *Ἀσκληπιό-δωρος. Μνησιχίδης* vgl. *Μνησί-φιλος. Ὀλυμπίχιος* vgl. *Ὀλύμπιχος;* erweiternd tritt *ιχος* an in: *Ἁβρών-ιχος* vgl. *Ἅβρων. Μόρυχος* vgl. *Μόρυς. Φιλώνιχος* vgl. *Φίλων.*

Der Bedeutung nach sind die *κ*- und *χ*-Suffixe nicht bloss einfach kosend, sondern zugleich verkleinernd, wie die auf *λ*, bei denen freilich die Deminutivbedeutung noch schärfer hervortritt.

Die kosenden *τ*-Suffixe zerfallen in zwei Abtheilungen, die auf *-τ (ητ), το-ς, τώ* und die auf *-της, -τωρ*. Die ersteren erinnern nur hier und da an participiale und adjectivische Bildungen, die auch sonst in der Sprache üblich sind, wie *Ἀργῆς* = *ἀργῆς, Λήϊτος* = *λήϊτος*, die auf *-της, -τωρ* dagegen vermischen sich vielfach mit den Nomina agentis, die mit diesen Suffixen gebildet werden.

Die Kosenamen auf *-ητ* bilden den Accusativ auch auf *ην* und es erhebt sich in Folge dessen die schwierige und an diesem Orte nicht zu lösende Frage, ob das *τ* der übrigen Casus bloss secundär an das ältere Suffix *η* angetreten (wie *δουρατ-, ἐρωτ-, ἱδρωτ-* nachweislich aus älteren Bildungen *δόρυ, ἔρος, ἱδρός* entstanden sind) oder ob der Accusativ *ην* aus *ητν* entstanden sei.

Die wichtigsten Kosenamen auf *ητ*, acc. *ην* und *ητα*, sind: *Δράκης* vgl. *Δρακίος, Δράκ-αυλος* (Athene). *Γέρης* vgl. *Γερ-άνωρ. Θαλῆς* vgl. *Θαλήτας, Θάλιππος. Κράτης* vgl. *Κρατι-σθένης. Κέλης* vgl. *κέλης. Κύνης* vgl. *Κυν-όρτας. Λέσχης* vgl.

Λεσχ-ηνόριος Apoll. *Μέγης* vgl. *Μεγα-κλῆς*. *Μέλης* vgl. *Μέλητος*, *Μελέ-αγρος*. *Μένης* vgl. *Μενέ-ιππος*. *Πάσης* vgl. *Πασίφιλος*. *Πόλλης* vgl. *Πολλο-φάνης*. *Σμίκρης* vgl. *Σμικρίας*. *Τέλλης* vgl. *Τέλλην*, *Τελέ-δημος*. *Φέρης* vgl. *Φερε-κλῆς*. *Χάρης* vgl. *Χάρ-οψ*. Zu *Λάχης*, *Πάχης*, *Χρέμης* u. a. sind die Vollnamen nicht erhalten.

Durch das Suffix *-το* sind gebildet: *Ἄλκετος* vgl. *Ἄλκανδρος*. *Ἔλατος* vgl. *Ἐλάσ-ιππος*. *Εὔρυτος* vgl. *Εὐρύ-πυλος*. *Ἔχετος* vgl. *Ἐχε-κλῆς*. *Ἴφιτος* vgl. *Ἰφι-κλῆς*. *Λάμπετος* vgl. *Λαμπυρίων*, *λαμπετάω*. *Λήϊτος* vgl. *Λαο-μέδων*, *λήϊτος* publicus. *Μένετος* vgl. *Μενέ-ξενος*. *Πέρατος* vgl. *Πειρί-θοος*, *πέρατος*. *Ὤκυτος* vgl. *Ὠκύ-αλος*. Eine späte Bildung ist *Νόητος* vgl. *Εὔ-νοος*. *Φιλύτα* geht zunächst auf *Φίλυς*. Durch Verbindung von *το* mit dem kosenden Suffix *ώ* entsteht *τώ* in *Ἀλφιτώ* vgl. *Ἀλφί-νους*. *Ἡδυτώ* vgl. *Ἡδυς*, *Ἡδυ-χάρης*. *Λαμπετώ*, *Λαμπιτώ* vgl. *Λαμπυρίων*, *Λάμπετος*. *Φιλυτώ* vgl. *Φιλύτα*, *Φίλυς*, *Φιλό-θεος*.

Die Kosenamen auf *-της* fallen zum grossen Theile mit den Nomina agentis und Secundärthemen auf *-της* zusammen. Während z. B. *Μέντης*, *Μενέστας*, *Γλαυκέτης*, *Θερσίτης*, *Μεγάτας* nicht an gleichlautende Appellativa erinnern, fallen *Ἁρμόστας*, *Βούτης*, *Ἀγήτας*, *Κομήτης*, *Κωμάστης*, *Ἱππότης*, *Ναύτης*, *Ὁδίτης* lautlich vollständig mit entsprechenden auch sonst in der Sprache gebräuchlichen Wörtern zusammen. Hier scheinen also Namen vorzuliegen, die, obwohl einstämmig, doch für sich völlig verständlich und nicht aus Vollnamen entstanden sind. Allein die Selbständigkeit dieser Namen auf *-της*, die sich mit den entsprechenden Nomina agentis lautlich decken, ist nur ein Schein. Mag immerhin der Name *Ἱππότης* mit *ἱππότης* der Reisige zusammenfallen, als Name betrachtet hängt *Ἱππότης* ebenso wohl von *Ἱππο-κλῆς* u. s. w. ab, wie z. B. *Ἱππίας*, *Ἵππων*. Ohne die Anlehnung an eine Vollnamengruppe, worin das Stammwort von *Ἱππότης* als erstes Element erscheint, wäre *Ἱππότης*, mag es noch so sehr durch seine lautliche Identität mit *ἱππότης* für sich verständlich und selbständig gebildet erscheinen, eben kein Name, es würde des Namenklanges entbehren, welcher den sämmtlichen einstämmigen Namen der griechischen Sprache erst durch ihren Anschluss an Vollnamen erwächst. Um das losere Verhältniss zu bezeichnen, worin Namen wie

Ἱππότης zu ihrer Vollnamengruppe stehen, ist in der systematischen Anordnung der griechischen Namen S. 145 ff. wiederholt der Ausdruck „angelehnt" oder „angeschlossen" verwendet, weil die Bezeichnung „Kosenamen" für die fraglichen Namen weniger passend erscheint. Jedoch besteht zwischen den Kosenamen und den angeschlossenen Namen kein principieller Unterschied; Ἱππότης ist als Name nur erträglich und möglich durch seinen Anschluss an die Ἱππο-Gruppe, wie z. B. Θερσίτης nur durch seinen Anschluss an Θερσί-λοχος als Name möglich und erträglich wird.

Dasselbe, was hier von den Namen auf -της, welche mit Appellativen lautlich zusammenfallen, gesagt ist, gilt auch für die Namen auf -τωρ, welche mit den entsprechenden Nomina agentis sich decken. Der Beweis hierfür liegt darin, dass die fraglichen Namen (einige uralte Erbstücke wie Νέστωρ ausgenommen) sich nur da finden, wo entsprechende Vollnamengruppen vorhanden sind, ein Beweis, dass Nomina auf -της, -τωρ nur dann als Namen fungiren können, wenn sie von Vollnamengruppen getragen werden.

Das folgende Verzeichniss der Namen auf -της, -τωρ zeigt die Richtigkeit dieser Behauptung. Auf -της gehen aus: Ἀγήτας vgl. Ἀγέ-λαος, Ἀγησί-λαος. Ἀγχίτης vgl. Ἀγχί-μολος. Ἀλκέτας, Ἀλκέτις f. vgl. Ἄλκ-ανδρος. Ἀμύντας vgl. Ἀμύν-ανδρος. Ἁρμόστας vgl. Ἁρμοξί-δαμος. Βακεύτας (βακχευτής) vgl. Βακ-ήνωρ. Βούτης, Βοώτης vgl. Βού-κολος. Γλαυκέτης vgl. Γλαύκ-ιππος. Δαμάστης vgl. Δαμασ-ήνωρ. Δερκέτης vgl. Δέρκ-ιππος. Δαμότις (δημότις) f. vgl. Δαμό-ξενος. Δηρίτης Ares vgl. Δηρι-μάχεια. Ζηλίτης vgl. Ζήλ-αρχος. Ζώτης, Ζώτιχος vgl. Ζώ-πυρος. Θαλήτας vgl. Θαλῆς, Θάλ-ιππος. Θαρσύτας vgl. Θρασύ-μαχος. Θερσίτης vgl. Θερσί-λοχος. Θυέστης vgl. Θυώνη. Ἰατάδης vgl. Ἰασικλῆς. Ἱππίτας (ἱππίτας· ἱπποφορβός Hesych) und Ἱππότης (ἱππότης) vgl. Ἱππο-κλῆς. (Κηδέστης vgl. Κήδων, Δημο-κήδης). Κομάτας, Κομήτης (κομήτης) vgl. Κόμ-αιθος. Κράντας vgl. Κραν-αίχμη. Κωμάστης (κομαστής) vgl. Κόμ-αρχος. Μαχαίτας, Μαχάτας, Μαχάτης von μαχάω desid. Μαχετᾶς vgl. Εὔ-μαχος. Μεγάτας vgl. Μεγα-κλῆς. Μελάντας vgl. Μελάν-ιππος. Μέντης vgl. Μέν-ανδρος. Μενέστας vgl. Μενέσ-αιχμος. Ναύτης vgl. Ναυ-κράτης, Ἀριστο-ναύτης. Νησιώτης (νησιώτης) vgl. Νησοκλῆς. Νικάτας = Νικήτης vgl. Νικασί-μαχος, Νικό-μαχος. Ὀδί-

της (ὁδίτης) vgl. Ὁδοι-τέλης. Ὀνήτης vgl. Ὀνησί-φιλος. Ὀξύντης (ὀξύνω) vgl. Ὀξύ-θεμις. Ὁπλίτης Fluss vgl. Ὁπλό-μαχος. Ὀρέστης vgl. Ὀρέσ-βιος. Ὀφέλτης, Ὀφελέστης vgl. Ὀφέλ-ανδρος. Ὀψίτης vgl. Ὀψι-γένης. Πανίτης, Παντίτης vgl. Πάν-αινος, Πάντ-αινος. Πολεμάτας vom desid., Πολεμίστας (πολεμίζω) vgl. Πολεμο-κράτης. Πολίτης (πολίτης) vgl. Πόλις, Πολί-αρχος. Πραξίτας vgl. Πραξι-κλῆς. Πυργώτης vgl. Πυργο-τέλης. Σαώτης Götterbeiwort vgl. Σαο-λάϊχος, Σωσί-βιος. Σελάστας (σέλας). Τελέστης vgl. Τελέ-στρατος, Τελεσί-στρατος. Φιλήτας und Φιλώτας (φιλόω) vgl. Φιλησί-θεος, Φιλό-θεος. Χαιρήτης (χαιρήσομαι) vgl. Χαιρέ-δημος. Χάρτας vgl. Χαρί-δημος, Χαρσί-φιλος.

Mit dem Suffix -τωρ sind gebildet: Ἄκτωρ, Ἀκτορίωνε vgl. Ἀγέ-λαος (υυ-υ). Αἰνήτωρ vgl. Αἰνησί-δημος, Αἴν-ιππος. Ἀκέστωρ vgl. Ἀκέσ-ανδρος. Ἀλέκτωρ, Ἀλεκτρύων vgl. Ἀλέξ-ανδρος (oder Ἀλεγ-ήνωρ. Ἀμύντωρ vgl. Ἀμύν-ανδρος. Ἀνάκτωρ vgl. Ἀνάξ-ιππος. Ἀρέστωρ vgl. Ἀρέσ-ανδρος. (Γενέτωρ vgl. Ἐγγενέτωρ, Εὐ-γενέτωρ). Δαμάστωρ vgl. Δαμασ-ήνωρ. Δμήτωρ vgl. Δμασ-αγόρας. Ἐλάστωρ vgl. Ἐλάσ-ιππος. Ἕκτωρ vgl. Ἐχέ-λαος. Ἡγήτωρ = Ἀγήτωρ vgl. Ἡγησί-λεως = Ἀγησί-λαος. Θέστωρ vgl. Θεστο-κλῆς. Κελεύτωρ vgl. Κελευσ-άνωρ. Κράντωρ vgl. Κραν-αίχμη, Εὐ-κράντη. Μάστωρ, Μάστειρα vgl. Μαί-ανδρος, Οἰνό-μαος. Μέντωρ vgl. Μέν-ανδρος. Μενέστωρ vgl. Μενέσ-αιχμος. Νικάτωρ = Νικήτωρ Beiname vgl. Νικασί-μαχος. Ὀνήτωρ vgl. Ὀνησί-φιλος. Σωτήρ Götterbeiwort vgl. Σώ-βιος, Σωσί-βιος. Τελέστωρ vgl. Τελεσί-στρατος. Φιλήτωρ vgl. Φιλησί-θεος. Φράστωρ vgl. Φρασί-δημος. Χαρτηρίς vgl. Χάρτας, Χαρί-δημος, Χαρσί-φιλος.

Das δ-Suffix hat im Griechischen zwei Hauptbedeutungen, eine allgemein adjectivische, Zubehör im weitesten Sinne bezeichnend, und eine verkleinernde in ίδ, ίδιον, ύδριον u. s. w. Demgemäss haben wir auch zwei Verwendungsarten des ableitenden δ in den griechischen Kosenamen zu unterscheiden. -δας, -δης, -διος und -δευς treten secundär an Koseformen ableitend, um irgend welche Beziehung zu den primären Kosenamen auszudrücken. Gewöhnlich fasst man diese Beziehung als eine patronyme, als müsste jeder Männername auf -δης den Träger desselben als einen Sohn oder Nachkommen eines Mannes

bezeichnen, welcher den einfachen Namen, an welches -δης getreten ist, geführt hätte. Dass dem nicht so ist, lehrt der Augenschein. Zwar sind die Gentilnamen auf -δης, wie Ἀλκμαιονίδης, uralt und die Dichter bilden diesen Gentilnamengebrauch erweiternd von Homer an mit grösster Leichtigkeit von jedem Namen das entsprechende Patronym auf -δης, allein ganz anders ist es, wenn wir die wirklichen Männernamen auf -δης ins Auge fassen. Diese sind mit verschwindenden Ausnahme nie Patronymika: von den hunderten griechischer Männer, welche Namen auf -δης führen, heisst kein Einziger nach seinem Vater ausser Δημάδης, welcher ein Sohn des Δημέας war und Ἰσαρχίδας, Sohn eines Ἴσαρχος. Mag übrigens noch ein oder der andere Fall patronymer Benennung, veranlasst durch den Dichtergebrauch, nachzuweisen sein, die Thatsache bleibt, dass die wirklichen Mannsnamen auf δης nicht die patronyme sondern eine ganz allgemeine Beziehung zu den Stammnamen ausdrücken. In diesem weitern Sinne stimmt die Verwendung des δ-Suffixes in der Namengebung ganz mit dem Celtischen; irisch Casside vgl. Cassi-vellaunus; gall. Togidia vgl. Togi-rix. gall. Magidius vgl. Magio-rix u. a. In der deutschen Namengebung wird das T-Suffix (germanisch = δ) zwar ebenfalls stark verwendet, doch nur mit deminuirender Kraft, und so decken sich zwar lautlich ahd. Wolfizo und Λυκίδης, Hludizo und Κλυτίδης, differiren aber in der Bedeutung. Die Aufzählung der äusserst zahlreichen Kosenamen auf -δης scheint für unsere Zwecke unnöthig; es genügt hier auf die ausgezeichnete Arbeit von Angermann über die Bildung der griechischen Patronymika, in Curtius Studien I, S. 1—63 zu verweisen.

Die Verwendung des δ-Suffixes in deminuirendem Sinne kommt in Namenbildungen wie Λαΐς, Θαΐς, Νικίδιον, Δημίδιον, Ξανθίδιον häufig genug vor, besonders aber haftet die verkleinernde Bedeutung an einer Weiterbildung des δ-Suffixes durch κ, nämlich an ισ-κο-ς, welche Suffixgestalt aus den beiden Deminutivsuffixen ιδ und κο componirt ist, wie man ja überhaupt die verkleinernden Suffixe zu häufen liebt. Auf ισκος, das auch sonst in der Sprache der Deminution dient, gehen folgende Namen aus:

Ἀνδρίσκος vgl. Ἀνδρο-κλῆς. Ἀρνίσκος vgl. Ἀρνο-κλῆς. Αὐλίσκος vgl. Αὐλο-σθένης. Βοΐσκος vgl. Βού-μυκος. Δαΐσκος vgl.

Δά-οχος. *Δαμίσκος* vgl. *Δάμ-ανδρος*. *Δίσκος* = *Διΐσκος* vgl. *Δί-φιλος*. *Δρομίσκος* vgl. *Δρομο-κλῆς*. *Ἰανίσκος* vgl. *Ἰάων*, *Ἴων*. *Καλαμίσκος* vgl. *Καλαμό-δρυς*. *Κορίσκος* vgl. *Κορώ-βιος*. *Κυνίσκος* vgl. *Κυν-όρτας*. *Λαγίσκα* vgl. *Λαγό-βιος*. *Λαμίσκος* vgl. *Λαμ-ίππη*. *Λυκίσκος* vgl. *Λυκό-φρων*, *Λύκος*. *Μελίσκος* vgl. *Μελέ-αγρος*, *Μελί-φθογγος*. *Μενίσκος* vgl. *Μεν-άλκας*. *Μηνίσκος* vgl. *Μηνό-δωρος*. *Μυρίσκος* vgl. *Μυρό-πνους*. *Νεβρίσκος* vgl. *Νέβρος*. *Ὀλυμπίσκος* vgl. *Ὀλυμπιό-δωρος*. *Παιδίσκη* vgl. *Παιδ-έρως*. *Πατρίσκος* vgl. *Πατρο-κλῆς*. *Ποδίσκος* vgl. *Ποδ-άρκης*. *Πομπίσκος* vgl. *Πόμπος*, *Ἀνδρό-πομπος*. *Ταυρίσκος* vgl. *Ταυρο-σθένης*. *Φαΐσκος* = *Φαι-ισκος* vgl *Φαί-ανδρος*. *Φανίσκος* vgl. *Φᾶνος*, *Φανο-κλῆς*. *Φιλίσκος* vgl. *Φιλό-θεος*, *Θεο-φιλίσκος*.

Suffixales *θ* zeigen nur drei Namen auf *υθος*: *Γόργυθος*, *Γοργυθίων* vgl. *Γόργ-ιππος*. *Σάμυθος* vgl. *Σάμ-ανδρος*. *Σμίκυθος*, *Σμικυθίων* vgl. *Σμίκων*.

Wenig zahlreich sind auch die Kosenamen auf *ην* f. *ηνη*: *Ἀλκμήνη* vgl. *Ἀλμ-ήνωρ*. *Δαμασήν* vgl. *Δαμάσ-ιππος*. *Δαμήν* vgl. *Δαμο-μένης*. *Πειρήν*, f. *Πειρήνη* vgl. *Πειρί-θοος*. *Πυθήν* vgl. *Πυθ-αγόρας*. *Τελλήν* vgl. *Τελέ-νικος*.

Möglicher Weise sind die Kosenamen auf *ητ-* und *ην-* zu combiniren mit den alten participialen Bildungen auf *αντ-*, denen wir unter den als Namen verwendeten Participien in erster Stelle begegnen werden, Grundform wäre *ἄντ* = *ηντ*, woraus *ητ* und *ην* entstehen können.

Diejenigen Kosenamen, welche suffixales *μ* enthalten, schliessen sich, wie die Themen mit *τ*-Suffix zum grossen Theile an Appellative, d. h. auch sonst in der Sprache vorkommende Bildungen an, wie z. B. *Αἴσιμος* = *αἴσιμος*, *Φαίδιμος* = *φαίδιμος*, *Ἡγέμων* = *ἡγέμων*, *Νίκημα* = *νίκημα*. Aber auch hier muss, wie bei den Themen auf *τ*-Suffix, ausgesprochen werden: nicht das Zusammenfallen mit den genannten Wörtern ist es, was die angeführten Namen zu Namen macht, ihnen Namenklang verleiht, sondern der Umstand, dass sie an Vollnamengruppen sich anschliessen, welche den Stamm der mit sonstigen sprachlichen Wörtern zusammenfallenden Namen als Namenwort enthalten. So ist *Αἴσιμος* als Name nur deshalb möglich, weil es eine Gruppe von Vollnamen giebt, die als erstes Element *Αἰσο-* enthält: *Αἰσο-σθένης*. *Αἰσ-ανίας*. *Αἴσ-ωπος*; ebenso ist es mit *Φαίδιμος* vgl. *Φαιδρ-ωπίδης*, *Ἡγέμων* vgl.

Ἡγέ-λεως, *Νίκημα* vgl. *Νικό-μαχος*, *Νικασί-μαχος*. Unter den Kosenamen auf *μ*-Suffix sind einige alte Bildungen, die vielleicht als zweistämmige Kosenamen aufzufassen sind und dann in dem *μ* den Anlaut des zweiten Vollnamentheils erhalten haben, wenigstens ist es, wenn *Ἐχέ-μμων* = *Ἐχεμένης* und *Πάμμων* = *Παμμένης* ist, wahrscheinlich, dass auch *Ἔχε-μος* so zu deuten ist. Hierher gehören *Αἴγίμιος* vgl. *Αἴγι-σθος*. *Εὔρυμος* vgl. *Εὐρυ-μένης*, *Ἔχεμος* vgl. *Ἐχε-μένης*. *Πέριμος* vgl. *Περι-μήδης*. *Τήλεμος* vgl. *Τηλέ-μαχος*. *Ὕψιμος* vgl. *Ὑψι-μέδων*.

Mit sonst vorhandenen Wörtern der Sprache decken sich: *Αἴσιμος* vgl. *αἴσιμος* und *Αἰσ-ανίας*. *Ἔρυμος*, *Ἔρυμνος* vgl. *ἐρυμνός*, *Ἐρύ-λαος*. *Τρόφιμος* vgl. *τρόφιμος* und *Σύν-τροφος*. *Ἰφθίμη* vgl. *ἴφθιμος* und *Ἰφι-άνασσα*. *Κάρπιμος* vgl. *κάρπιμος* und *Καρπο-κράτης*. *Κύδιμος* vgl. *κύδιμος* und *Κυδί-μαχος*. *Μόρσιμος* vgl. *μόρσιμος* und *Ἀρχέ-μορος*, *Μοιρα-γένης*. *Ὄψιμος* vgl. *ὄψιμος* und *Ὀψι-γένης*. *Τύχιμος* vgl. *τυχιμαῖος* und *Τύχ-ανδρος*. *Φαίδιμος* vgl. *φαίδιμος* und *Φαίδων*, *Φαιδρ-ωπίδης*. *Φρονίμη* vgl. *φρόνιμος* und *Εὔ-φρων*.

Die Kosenamen auf *-μος*, welche von Vollnamenanfängen auf *-σι-* stammen, also die Suffixgestalt *-σιμος* zeigen, decken sich oft, doch nicht immer, mit Adjectiven auf *-σιμος*. So *Ἀγάσιμος* vgl. *Ἀγασι-κλῆς*. *Αὔξιμος* vgl. *αὔξιμος* und *Αὐξί-δημος*. *Γελάσιμος* vgl. *γελάσιμος* und *Γελ-άνωρ*. *Ἐράσμιος*, *Ἐρασμονίδης* vgl. *ἐράσμιος*, *Ἐρασι-κλῆς*. *Ζώσιμος* vgl. *ζώσιμος* und *Ζώσ-ιππος*. *Ἴξιμος* vgl. *Ἰξίων*. *Μνήσιμος* vgl. *Μνησί-φιλος*. *Ὀνήσιμος* vgl. *ὀνήσιμος* und *Ὀνησί-φιλος*. *Ὀφέλσιμος* vgl. *ὀφέλσιμος* und *Ὀφέλ-ανδρος*. *Πανσίμα* vgl. *Πανσί-μαχος*. *Πράξιμος* vgl. *πράξιμος* und *Πραξι-τέλης*. *Στάσιμος* vgl. *στάσιμος* und *Στασί-οικος*. *Σώσιμος* vgl. *Σωσι-μένης*. *Φράσιμος* vgl. *Φρασί-δημος*. *Χρήσιμος* vgl. *χρήσιμος* und *Χρηστό-δημος*.

Sonstige Bildungen mit *μ*-Suffix sind: *Ἡγέμων* vgl. *ἡγεμών* und *Ἡγέ-λεως*. *Ἴδμων* vgl. *ἴδμων* und *Πολύ-ϊδος*, *Εἰδο-θέα*. *Νοήμων* vgl. *νοήμων* und *Εὔ-νοος*. *Φιλήμων* vgl. *φιλήμων* (?) und *Φιλησί-θεος*, *Φιλό-θεος*.

Ganz spät als Frauennamen verwendete Abstracte auf *-μα*, die sich aber ebenfalls an Vollnamengruppen anschliessen, sind: *Ἀγάπημα* vgl. *ἀγάπημα* und *Ἀγαπ-ήνωρ*. *Ἀξίωμα* vgl. *ἀξίωμα* und *Ἀξιό-νικος*. *Δώρημα* vgl. *Δωρό-θεος*, *Θεό-δωρος*, *Θεο-δώρητος*. *Νίκημα* vgl. *νίκημα* und *Νικασί-μαχος*, *Νικό-μαχος*. *Φι-*

λημάτιον vgl. φίλημα und Φιλησί-θεος, Φιλό-θεος. — Aehnlich Γνώμη später Frauenname vgl. Γνωσί-δικος, Πολύ-γνωτος.

Dunkel bleiben die Namen auf -αμος und -αμις wie: Λύγδαμος. Τέκταμος vgl. Τέκταφος. Τεύταμος. Τύρταμος vgl. Τυρταῖος, Τυρώ, Τύρων. Θύαμις vgl. Θυώνη, Καλλί-θυια. Ἰαμίδαι vgl. Ἰο-φῶν. Κέγχραμις. Κίσσαμις vgl. Κισσο-κόμης. Κρίσαμις vgl. Κρίσων. Λύγδαμις vgl. λύγδος, Λεύκ-ιππος. Gehört auch Ἄρταμις hierher? Σῶμις ist wohl aus Σω-μένης, Λέωμις aus Λεω-μήδης entstanden.

Das kosende λ-Suffix, welches den Reigen der eigentlichen Kosetypen schliessen mag, ist in dieser Verwendung uralt, wie daraus erhellt, dass auch in verwandten Sprachen Kosenamen durch l gebildet werden. Aus dem Anfangs- und Endelemente eines jeden Vollnamens, lehren die indischen Grammatiker, kann man durch Anfügung des Suffixes ila, hinter u und ṛ bloss la, hypokoristische Namen bilden z. B. Aryama-datta: Aryamila. Datta-çatru: Dattila. Deva-datta: Devila. Druma-sena: Drumila. Pitṛ-datta: Pitṛla. Bâhu-bala: Bâhula. Bhânu-datta: Bhânula; aus dem Schlusstheil des Vollnamens ist gebildet: Devadatta: Dattila. Die Inder übersahen, bei Aufstellung ihrer Regel, dass in einer Anzahl alter Kosenamen das auslautende a sich behauptet, also die Suffixgestalt a-la entsteht in: Açvapati: Açvala. Candra-ketu: Candralâ. Jîva-çarman: Jîvala. Devadatta: Devala. Bhaga-datta: Bhagala. Vṛka-karman: Vṛkala. Çata-yâtu: Çatala. Çyâma-jit: Çyâmala. Nicht minder dient das l-Suffix im deutschen Namensysteme zur Bildung kosender Formen z. B. Bado-mâr: Badilo, Patilo. Ber-wart: Berilo. Berhtmâr: Berhtilo. Bode-frid: Bodilo. Dago-berht: Dagilo. Diet-rîch: Dietilo. Drud-bold: Drudilo. Frid-rîch: Fridilo. Gode-bald: Godilo. Gund-hart: Gundilo. Hadu-brand: Hetilo. Heid-olf: Heidilo. Hildi-brand: Hildilo. Wolf-hart: Wolfilo = goth. Vulfila, Ulfila u. s. w.

Der Bedeutung nach sind die griechischen Kosenamen auf λ, gemäss der sonstigen Verwendung des λ-Suffixes wie in ἐπύλλιον, ναυτίλος, als Deminutive zu betrachten, ganz wie die entsprechenden Namen im Deutschen. Je nach dem Vocal vor

λ und dem einfachen oder doppelten Auftreten des λ erhalten wir die griechischen Kosetypen *ιλος*, *ιλλος* und *υλος*, *υλλος*.

Auf *ίλος* lauten aus: *Ζωΐλος* vgl. *Ζώ-ιππος*. *Θερσίλος* vgl. *Θερσί-λοχος*. *Θυμίλος* vgl. *Θυμο-χάρης*. *Καρτίλιος* vgl. *Καρτί-λας*. *Κυδίλα* (*Κύδιλλα*) vgl. *Κύδ-ιππος*. *Μνησίλα* vgl. *Μνησί-θεος*. *Μυρτίλος* vgl. *Μυρτι-φῶν*. *Ὀνησίλος* vgl. *Ὀνησι-κράτης*. *Πενθίλος* vgl. *Πενθεύς*, *Μεγα-πένθης*, *Πενθεσί-λεια*. *Ποντίλος* vgl. *Ποντό-νοος*. *Πυρρίλος* vgl. *Πύρρ-ανδρος*. *Στομίλος* vgl. *Στυμ-άργης*. *Σωΐλος* vgl. *Σω-κράτης*. *Ταξίλος*, *Ταξίλης* vgl. *Ταξι-κλῆς*. *Φαινίλας* vgl. *Φαινο-κλῆς*. *Χοιρίλος* vgl. *Χοιρό-βοσκος*.

Auf *ιλλος*: *Αἴθιλλα* vgl. *Αἴθ-οψ*. *Ἄρχιλλος* vgl *Ἀρχέ-λαος*. *Δόριλλος* vgl. *Δορύ-λαος*. *Εὔφριλλος* vgl. *Εὔφρ-άνωρ*. *Ἥριλλος* vgl. *Ἡρό-δωρος*. *Κόριλλα* vgl. *Κορώ-βιος*. *Λύσιλλα* vgl. *Λύσ-ιππος*. *Μέγιλλος* vgl. *Μεγα-κλῆς*. *Μύριλλα* vgl. *Μυρ-ώπα*. *Πό-σιλλα* vgl. *Ποσεί-δωρος*, *Ποσσι-κράτης*. *Ποτάμιλλα* vgl. *Ποταμο-δώριος*. *Πτωΐλλιος* vgl. *Πτωϊό-δωρος*. *Τελέσιλλα* vgl. *Τελεσί-νικος*. *Τέρψιλλος* vgl. *Τερψι-κλῆς*. *Τύχιλλα* vgl. *Τύχ-ανδρος*. *Ὕβριλλος* vgl. *Ὑβριλίδης*, *Ὑβρ-αγόρας*. *Χρύσιλλα* vgl. *Χρύσ-ιππος*.

Auf *ύλος*: *Αἰγύλος* vgl. *Αἰγί-πυρος*. *Ἀγύλος*, *Ἡγύλος* vgl. *Ἀγέ-στρατος*, *Ἡγέ-στρατος*. *Ἀκύλος* vgl. *Ἀκά-δημος*. *Ἀρκύλος* vgl. *Ἀρκε-φῶν*. *Ἀρχ-ύλος* vgl. *Ἀρχέ-λαος*. *Βαθύλος* vgl. *Βαθύ-λαος*. *Βακχύλος* vgl. *Βακ-ήνωρ*. *Δημύλος*, *Δαμύλος* vgl. *Δημο-σθένης*. *Δαῦλος* vgl. *Δά-οχος*. *Δερκύλος* vgl. *Δέρκ-ιππος*. *Ἑρ-μύλος* vgl. *Ἑρμό-δωρος*. *Ἐχύλος* vgl. *Ἐχέ-δημος*. *Ἡδύλος* vgl. *Ἡδυ-χάρης*. *Θαρσύλος* vgl. *Θαρσύ-μαχος*. *Θέστυλις* vgl. *Θεστο-κλῆς*. *Θρασύλος* vgl. *Θρασύ-βουλος*. *Ἰθύλος* vgl. *Ἰθυ-κλῆς*. *Ἰσ-χύλος* vgl. *Ἴσχυς*, *Ἰσχέ-πολις*. *Κερκύλας* vgl. *Κερκό-βολος*. *Κλεῦλος* vgl. *Κλέ-ιππος*. *Κρατύλος* vgl. *Κράτ-ανδρος*. *Κροκύλος* vgl. *Κροκο-δίκη*. *Μειδύλος* vgl. *Μειδο-κλῆς*. *Μικύλος*, *Μικκύλος* vgl. *Μίκ-ιππος*. *Μνασύλος* vgl. *Μνησί-δημος*. *Νικασύλος* vgl. *Νικασί-μαχος*. *Ὀνησύλος* vgl. *Ὀνησί-μαχος*. *Ὀξύλος* vgl. *Ὀξύ-θεμις*. *Παρύλα* vgl. *Παρ-αγόρας*. *Πρατύλος* vgl. *Πρατο-φάνης*. *Πρύλος* vgl. *Πρό-μαχος*. *Σαμύλος* vgl. *Σαμο-κλῆς*. *Σιμύλος*, *Σι-μυλᾶς* vgl. *Σῖμος*. *Σωσύλος* vgl. *Σωσι-κράτης*. *Φαινύλιος* vgl. *Φαινο-κλῆς*. *Φανύλος* vgl. *Φανό-δημος*. *Φαῦλος* vgl. *Φώ-κριτος*, *Φάων*. *Φειδύλος* vgl. *Φειδό-λαος*. *Φιντύλος* vgl. *Φίντυς*. *Χαιρυ-*

λίς vgl. Χαιρέ-φιλος. Χαρμύλος vgl. Χαρμό-λαος. Ψενδύλος vgl. Ψενδ-άνωρ.

Auf υλλος: Ἁβρυλλίς vgl. Ἁβρό-μαχος. Ἀγάθυλλος vgl. Ἀγαθ-άνωρ. Ἄνθυλλα vgl. Ἀνθο-κόμης. Ἀρίστυλλος vgl. Ἀριστο-κλῆς. Ἄστυλλος vgl. Ἀστυ-άναξ. Βάθυλλος vgl. Βαθύ-λαος. Γρύλλος vgl. Γερ-άνωρ. Δάμυλλος vgl. Δαμο-μένης. Δίυλλος vgl. Διό-δωρος. Δράκυλλος vgl. Δράκ-αυλος. Ἐράτυλλος vgl. Ἐρατο-σθένης. Ἔχυλλος vgl. Ἐχε-κράτης. Ἥρυλλος vgl. Ἧρυς, Ἡρα-κλῆς, Ἡρό-δωρος. Θέστυλλος vgl. Θέστυλις, Θεστο-κλῆς. Θρα-ΰλλος = Θρασυλλος vgl. Θρασύ-μαχος. Ἵππυλλος vgl. Ἵππυς, Ἱππο-κλῆς. Ἴσχυλλος vgl. Ἴσχυς, Ἰσχέ-πολις. Κράτυλλος vgl. Κρατί-δημος. Κρίτυλλα vgl. Κριτό-βουλος. Κτήσυλλα vgl. Κτησι-κλῆς. Μένυλλος vgl. Μενέ-δημος. Μνάσυλλα vgl. Μνησί-δημος. Νίκυλλος vgl. Νῖκυς, Νικο-μήδης. Ξένυλλος vgl. Ξενο-φῶν. Σίμυλλα vgl. Σῖμος. Στράτυλλα vgl. Στρατό-νικος. Τιμήσυλλα vgl. Τιμησι-κλῆς. Φάνυλλος vgl. Φανό-στρατος. Φάϋλλος vgl. Φάων, Φώ-κριτος. Φιλύλλιος vgl. Φίλυς, Φιλό-θεος. Ὤκυλλος vgl. Ὠκύ-θοος.

Neben den Kosenamen, welche soeben nach ihrer Suffixalbildung betrachtet wurden, giebt es im Griechischen noch eine Anzahl von Participien und participialen Bildungen, welche als Namen verwendet werden. Diese Participien scheinen auf den ersten Blick einstämmige, selbständige Bildungen, welche der Anlehnung an Vollnamen nicht bedürfen. Allein der Schein trügt: diese Participien sind von den zugehörigen Vollnamengruppen gerade ebenso abhängig, wie die eigentlichen Kosenamen und nur durch ihre Anlehnung an diese Gruppen erhalten sie Namenklang, sind nur hierdurch als Namen möglich. Der Beweis liegt einfach darin, dass, wie das folgende Verzeichniss nachweist, diese Participien nur da erscheinen, wo Vollnamengruppen liegen, kein einziges frei, ohne diese Anlehnung dasteht, wie es doch nothwendig der Fall sein müsste, wenn man diese Namen als freie nicht an das Vollnamensystem gefesselte Bildungen geschaffen hätte. Der Unterschied zwischen den eigentlichen Kosenamen und den Namen in participialer Form ist also keineswegs principiell, beide hängen gleicherweise vom Vollnamen ab, beide sind im Gegensatz zu diesen nach Form

und Sinn andeutende Namen, die nur ungefähr und im Allgemeinen die Bedeutung bezeichnen, welche der vollsinnige Vollname enthält, den sie ursprünglich nur zu vertreten bestimmt sind. So ist z. B. ein *Σωσί-πολις* Stadterhalter allerdings auch ein *Σώζων* ein Erhaltender, jedoch ist *Σώζων* ohne Nennung des Objects, dem Namen *Σωσί-πολις* gegenüber eine blasse und farblose Andeutung, die auch für die Namen *Σωσι-κράτης*, *Σωσι-μένης*, *Σωσί-λαος*, *Σώσ-ανδρος* kurz alle mit *Σωσι-* anlautende Namen eintreten kann, so gut wie *Σῶσις*, *Σωσίας*, *Σώσων*. Mit diesen Kosenamen ist also *Σώζων* dem Sinne nach völlig gleich, unterscheidet sich von diesen nur dadurch, dass es nach einer auch sonst in der Sprache üblichen Kategorie gebildet ist. — Auch das Deutsche hat Participien als vertretende Namen, wie Wigand, Freund, Heiland, aber wie im Griechischen sind auch diese deutschen participialen Namen als Namen nur durch Anschluss an Vollnamengruppen möglich und erträglich, wie denn z. B. Wîgand gar kein Name wäre und sein könnte, wenn nicht die Namengruppe: Wîh-hart, Wîcho, Hartwîg dem Wîgand Halt gebe. — Auch das Sanskrit bietet einige als Namen verwendete Participien, die jedoch wie im Griechischen und Deutschen durch Anlehnung an Vollnamengruppen als Namen getragen werden und möglich sind, z. B. Jaya-sena: Jayanta. Jîva-çarman: Jîvanta. Dama-ghosha, Arin-dama: Damayantî, Dânta. Yudhâ-jit, Yudhi-shṭhira: Yuyudhâna.

Die griechischen Namen, welche hierher gehören, zerfallen in zwei Classen: 1. alte Participien und participiale Bildungen auf *-αντ* und 2. Participien der lebendigen Sprache, die nur durch abweichende Betonung als Namen kenntlich gemacht werden. Die Namen auf *-αντ* sind entweder Participia pf. pass. von Verben auf *αίνω* oder Participia praes. von Verben auf *αω*. Von Verben auf *αίνω* stammen *Δείμας* g. *Δείμαντος* vgl. *δειμαίνω*, *Ἀ-δείμαντος*, *Δεισ-ήνωρ*, *Δεινο-μένης*. *Δίας* vgl. *Ἀ-διάντη*. *Ἐρύμας* vgl. *ἔρυμα*, *ἐρυμνός*, *Ἐρύ-λαος*. *Θείας* zu *θέσσασθαι* flehen, *Θεστο-κλῆς*, sskr. dhishaṇya andächtig sein. *Θαύμας* vgl. *θαῦμα*, *Θαυμ-αρέτα*. *Κέρδας* vgl. *κερδαίνω*, *Κερδώνυμος*, *Ἐπι-κέρδης*. *Κυδαντίδαι* vgl. *κυδαίνω*, *Κυδο-κλῆς*, *Κλεο-κύδης*. *Μέλας* g. *Μέλαντος* vgl. *μελαίνω* schwärze, *Μελάν-ωπος*. *Ὀνόμας αντος* vgl. *ὀνομαίνω*, *Ὀνομα-κλῆς*, *Κλε-ώνυμος*, gleichen Sinnes *Ὀνόμαστος* = *ὀνομαστός* part. von *ὀνομάζω*. *Πείρας* vgl.

περαίνω, *Πειρί-θοος*, *Παμ-πείρης*. In diesen Bildungen ist das *το* des Particips zu *τ* abgestumpft, wie in *ἄγνως* = *ἄγνωτος*, *ἄδμης* = *ἄδμητος*, *Περί-φας* neben *Περί-φαντος*, *Ἔκφας* neben *Ἔκ φαντος*, *Πολύ-φας* neben *Πολύ-φαντος*. In *Κέρδας* hat das Particip medialen oder activen Sinn wie *πολύτλητος* bei Homer „der viel ertragen hat“.

Alte Participia praes. von Verben auf *αω* sind: *Βίας* vgl. *βιάω*, *Βι-άνωρ*. *Δάμας* vgl. *δαμάω*, *Δαμασί-στρατος*. *Δοίας* vgl. *δοιή* Zweifel? *Ἔν-δοιος*, *Διδύμ-αρχος*. *Δρύας* vgl. *δριάω* sprosse, *Δρύ-οψ*, *Καλαμό-δρυς*. *Θόας* vgl. *Πρό-θοος*; *Θόας* aus *Θοαοντ*-von (*θοαω*) lautet in jüngerer Form -*θοων* in *Ἱππο-θόων* g. *Ἱππο-θόωντος* (*θοωντ* aus *θοοωντ* = *θοαοντ*). *Ποίας* von (*ποιαω*, *ποαω* grase, weide, zu) *ποία*, *πόα* Gras, *Ποι-άνθης*; *Ποίας* (aus *ποιαοντ*) lautet in jüngerer Form *πωντ* in *Εὐρυ-πῶν*, *Ναυ-πῶν* (*πων* aus *ποων* = *ποοων* = *ποαων*). *Τόλμας* zu *τολμάω*, *τολμή* vgl. *Τολμ-άριος*. *Φόρβας* vgl. *φορβή*, *Εὔφορβος*. *Φύλας* vgl. *φύλη*, *Φυλο-δάμας*, *Ἐχέ-φυλος*. *Χάρμας* vgl. *χάρμη*, *Χάρμ-ιππος*, *Ἱππό-χαρμος*.

Für *Θόας* und *Ποίας* wird die Herleitung von (*θόαω*, *ποιαω*) durch die neueren in Vollnamen erscheinenden Formen -*θοων* und -*πων* bewiesen; die sämmtlichen hierhergehörigen Namen erweisen sich als ganz regelrechte Contractionen von Participien auf *αοντ* zu *αντ*, wie im Dorischen *ἀμᾶντ* = *ἀμῶντ* mähend. Befremdlich ist nur auf den ersten Blick der Accent (*Τόλμαντ*-für zu erwartendes *Τολμᾶντ*-); allein dieser ist aus der allgemeinen Regel zu erklären, dass Namen den Ton gern möglichst zurückziehen.

Ob *Ἴδας* vgl. *Πολύ-ιδος*, *Εἰδο-θέα* und *Φείδας* vgl. *Φειδόλαος* von *αινω* oder *αω* herzuleiten ist zweifelhaft, *Ῥαδάμας* ist wohl wegen *ῥαδαμνός* auf (*ῥαδαμαινω*) zu beziehen, vgl. *Ῥαδάμανθυς*, *Ῥαδο-κλῆς* = *Ῥοδο-κλῆς*.

Namen, die sich mit wirklich vorkommenden Participien decken, sind: (part. praes.) *Ἀγρεύουσα* Schiffsname zu *ἀγρεύω* vgl. *Ἀγρ-οίτας*, *Μελέ-αγρος*. *Ἀγαπωμενός* zu *ἀγαπάω* vgl. *Ἀγαπήνωρ*. *Ἀγχομενός* zu *ἄγχω* vgl. *Ἀγχί-μολος*. *Αἰτοῦσα* zu *αἰτέω* vgl. *Παν-αίτιος*, *Θε-αίτητος*. *Ἀκουμενός* zu *ἀκέομαι* vgl. *Ἀκέσανδρος*. *Ἀλεξομενός* zu *ἀλέξω* vgl. *Ἀλέξ-ανδρος*. *Ἀμυνομενή* Schiffname zu *ἀμύνω* vgl. *Ἀμυνό-μαχος*. *Ἀνθοῦσα* Schiffname zu *ἀνθέω* vgl. *Ἀνθο-φορίων*, *Φερ-άνθη*. *Ἀρέσκων* zu *ἀρέσκω*

vgl. Ἀρέσ-ανδρος. Ἀρχομενίδης zu ἄρχομαι vgl. Ἀρχέ-λαος, Λέ-αρχος. Αὐξάνων zu αὐξάνω vgl. Αὐξί-δημος. Βρέμων zu βρέμω vgl. Βρόμερος, Ἔμ-βρομος. Εἰδομενή zu εἴδομαι vgl. Εἰδο-θέα, Παντ-είδυια. Κρατοῦσα zu κρατέω vgl. Κρατησί-λοχος. Κρατύνων zu κρατύνω vgl. Κρατί-δημος, Δημο-κράτης. Κυδαίνων zu κυδαίνω vgl. Κυδο-κλῆς, Κλεο-κύδης. Μελπομενή Muse, Μελπομενός zu μέλπω vgl. Μολπό-θεμις, Εὔ-μολπος. Νικῶσα zu νικάω vgl. Νικασί-μαχος, Νικό-μαχος, Καλλί-νικος. Ὀρνυμενός zu ὄρνυμαι vgl. Ὀρσί-λοχος, Δυκ-όρτας. Παίζων, Παίζουσα zu παίζω, vgl. Παιδ-έρως. Πείθουσα, Πειθομενή zu πείθω, vgl. Πειθό-λαος, Εὐ-πείθης. Στεφανοῦσα, Στεφανουμενή att. Schiffname zu στεφανόω, vgl. Στεφανή-φορος, Φιλο-στέφανος. Σώζων, Σώζουσα, Σωζομενός, Σωζομενή zu σώζω vgl. Σώ-ανδρος, Σώσ-ανδρος, Σωσι-κράτης. Φαέθων, Φαέθουσα zu φαέθω, vgl. Φώ-κριτος, Φάων. Φαινομενός, Φαινομενή zu φαίνομαι vgl. Φαινό-κριτος. Φέρουσα Nereide zu φέρω vgl. Φερε-κράτης, Εὐφορίων. Φιλοῦσα, Φιλουμενός zu φιλέω vgl. Φιλησί-θεος, Φιλόθεος, Θεό-φιλος. Χαίρουσα zu χαίρω vgl. Χαιρέ-δημος. Δημοχάρης.

Durch secundäre Suffixe sind erweitert Δαμναμενεύς zu δάμνημι vgl. Δάμν-ιππος, Πολύ-δαμνα. Ἰδομενεύς vgl. Πολύϊδος, Εἰδομένη, Παντ-είδυια, Εἰδο-θέα. Φιλουμενώ vgl. Φιλουμενός zu φιλέω, Φιλησί-θεος, Φιλό-θεος, Εὐ-φίλητος.

Participia aoristi: Ἀγασσαμενός zu ἄγαμαι, ἀγάσσασθαι vgl. Ἀγασι-κλῆς. Ἀκεσσαμενός zu ἀκέομαι, ἀκέσσασθαι vgl. Ἀκέσ-ανδρος. Ἀλεξαμενός zu ἀλέξω vgl. Ἀλέξ-ανδρος. Ἀρκέσας zu ἀρκέω vgl. Ἀρκεσί-λαος. Δεξαμενός zu δέκομαι vgl. Δεξίλαος, Θεο-δέκτης. Στησαμενός zu ἵστημι, στήσω vgl. Στήσανδρος. Τελέσας zu τελέω vgl. Τελέ-νικος, Τελεσί-νικος. Τισαμενός zu τίνω vgl Τισι-φόνη. Φαμενός zu φημί, φάσθαι, vgl. Φημο-νόη, Εὔ-φημος, Περι-φήτης.

Particip perf. act. nur Ἀραρώς ότος zu ἀραρίσκω vgl. Ἄρμενος, Ἀρσι-νόη, Πυλ-άρτης, Ἁρμό-νικος.

Participia perf. med. pass. auf μενος: Ἄσμενος = ἄσμενος vgl. Ἀσμενό-φαντος, Ἀδί-λεως, Ἄσ-ανδρος, Μητι-άδουσα, Ἀριάδνη zu ἁδ gefallen. Ἄρμενος = ἄρμενος vgl. Ἀραρώς, Δημάρμενος, Ἀρσι-νόη, Πυλ-άρτης, Ἁρμο-κύδης. Δεγμένος zu δέκεσθαι vgl. Δεξί-λαος, Λαό-δοκος, Θεο-δέκτης. Κεχαρίσμενος = κεχαρισμένος zu χαρίζομαι vgl. Χαρίσ-ανδρος, Εὐ-χάριστος.

Ὄρμενος zu ὄρνυμαι vgl. Ὀρσί-λοχος, Λυκ-όρτας. Στράμμενος = ἐστραμμένος zu στρέφω vgl. Στρεψ-ιππίδας, Ἀγά-στροφος, Στράβων. Σύμενος zu ἔσσυμαι vgl. Αὐτό-συτος, Ἀλκι-σοΐδας, Δόρυ-σσος, Λάο-σσος, Σόος, Σοΐδας. Πεφάσμενος zu φαίνω vgl. Φασι-θέα, Θεο-φάνης, Ἔκ-φαντος. Φιλήμενος, Πεφιλημένη zu φιλέω vgl. Φιλησί-θεος, Φιλό-θεος, Θεό-φιλος, Εὔ-φίλητος.

Participia auf το-ς: Αὔξητος zu αὐξάνω ήσω, vgl. Αὐξί-δημος. Ἔλπιστος zu ἐλπίζω vgl. Ἐλπιδή-φορος, Ἐλπ-ήνωρ, Εὔ-ελπις. Θρέπτος zu τρέφω vgl. Θρέψ-ιππος, Διϊ-τρέφης, Σύν-τροφος. Θαύμαστος zu θαυμάζω vgl. Θαύμας, Θαυμ-αρέτα. Ἵμερτος zu ἱμείρω vgl. Ἱμερο-φῶν, Ἵμερος. Κόμητος comatus vgl. Κόμ-αιθος, Ἁβρο-κόμης, Κομήτης. Μέλητος zu μέλω μελήσω vgl. Μελέ-αγρος, Δημο-μέλης. Νόητος zu νοέω vgl. Εὔ-νοος, Νοήμων. Ὀνόμαστος zu ὀνομάζω vgl. Ὀνόμας (von ὀνομαίνω), Ὀνομα-κλῆς, Κλε-ώνυμος. Φίλητος, Φιλήτη zu φιλέω vgl. Εὐ-φίλητος, Φιλησί-θεος, Φιλό-θεος, Θεό-φιλος.

Eine freiere Bildung ist Ὄρνυτος von dem Praesensthema ὄρνυ-μαι gebildet nach der Analogie von Ὀρνυμενός, vgl. Ὄρμενος, Ὀρσί-λοχος, Λυκ-όρτας.

Der einstämmige Kosename wird aus dem zweistämmigen Vollnamen nicht bloss in der Weise gebildet, dass mit Aufgabe des zweiten bloss das erste Element festgehalten wird, sondern ebenso durch Aufgebung des ersten und alleinige Festhaltung des zweiten Elements. Kosenamen dieser Art sind dann als solche kenntlich, wenn sie ein Element enthalten, das im griechischen Namensystem nur am Schlusse, nicht aber am Anfange von Vollnamen erscheint. So ist z. B. Γέρων g. οντος sicher durch kosende Kürzung aus Δαμο-γέρων entstanden, gerade wie der Amtstitel γέρων Aeltester aus dem homerischen δημογέρων, weil γέρων nicht am Anfange von Vollnamen erscheint, wo vielmehr γερα- in Γερ-άνωρ auftritt. Ebenso sicher geht Δάμας αντος auf Ἀνδρο-δάμας, Δημο-δάμας u. s. w., denn im Anlaute von Vollnamen erscheint nicht Δαμαντ- sondern Δαμασι- in Δαμασί-στρατος. Bei anderen einstämmigen Kosenamen muss es bei dem Mangel an Zeugnissen der Alten über diesen Punkt zweifelhaft bleiben, ob sie dem ersten oder zweiten Vollnamenelemente entstammen. Dies trifft überall da zu, wo

dasselbe Element in derselben Lautgestalt sowohl am Anfange als am Ende von Vollnamen als Namenwort vorkommt.

So ist z. B. Ἄγαθος regelrechte Koseform zu Ἀγαθο-κλῆς u. s. w., kann aber ebensowohl auch kosende Kürzung von Παντ-άγαθος sein, wogegen auch von Seiten des scheinbaren Sinnes von Ἄγαθος nichts einzuwenden ist, denn wer Παντ-άγαθος „Allgut" heisst, kann zweifellos auch Ἄγαθος „Gut" genannt werden.

Sichere Endkosenamen, oder wie man sagen könnte, Kosenamen a posteriori sind: Εὐ-αίμων u. s. w.: Αἵμων. Ἀριστ-αίνετος u. s. w.: Αἴνετος. Κάλλ-αισχρος: Αἶσχρος, Αἰσχρέας, Αἴσχρων; Αἰσχύλος, Αἰσχίνης. Εὐ-παρ-αίτητος, Θε-αίτητος: Αἴτητος. Ἱππ-άλκιμος: Ἄλκιμος vgl. Ἀλκμ-ήνωρ. Ἐπι-άλτης: Ἄλτης. Χρυσ-άμπελος: Ἄμπελος. Δημ-άρμενος: Ἄρμενος. Ἐπ-αφρόδιτος, Ἑρμ-αφρόδιτος: Ἀφρόδιτος. Ἐτεο-βουτάδαι: Βουτάδαι. Ἀριστο-γείτων u. s. w.: Γείτων. Ἐγ-γενέτωρ, Εὐ-γενέτωρ: Γενέτωρ. Δαμο-γέρων: Γέρων, Γερόντιος. Θεό-γνωστος, Πολύ-γνωτος u. s. w.: Γνῶτος, Γνώστη. Ἀνδρο-δάμας, Πουλυ-δάμας u. s. w.: Δάμας. Θεο-δέκτης, Πρόσ-δεκτος: Δεκτίων. Εὐ-δόκιμος: Δόκιμος. Παντ-είδυια: Εἴδυια. Ἐπ-ίστωρ, Συν-ίστωρ: Ἱστορίς. Ἐπ-έραστος: Ἔραστος. Ἀντ-έρως, Συν-έρως u. s. w.: Ἔρως. Λυκό-οργος: Ὄργη, Ὀργίλος. Πολύ-ευκτος: Εὔκτος. Ἀμφι-θόη, Ἱππο-θόη, Κυμο-θόη Nereiden: Θόη Nereide. Ἀπολλων-ικέτας u. s. w.: Ἱκέτας. Εὔ-καδμος, Θεό-κοσμος: Κάδμος, Κασμύλος, Κόσμος. Περι-κάστωρ: Κάστωρ. Δημο-κήδης u. s. w.: Κηδέστης, Κήδων. Ἐτεο-κλυμένη, Περι-κλύμενος: Κλύμενος, Κλυμένη. Ἐπί-κλητος: Κλῆτος. Κατα-κλῶθες die Parcen: Κλῶθες, Κλωθώ. Ζά-κονος: Κόνος, Κόνων. Δηϊ-κόων u. s. w.: Κόων. Διο-κορύστης, Ἱππο-κορύστης: Κορύστας. Ἀνα-κρέων, Μεγα-κρέων u. s. w.: Κρέων, Κρέουσα. Ἐπί-κτητος, Πολύ-κτητος: Κτῆτος. Αὐτο-λέων, Παντα-λέων: Λέων, Λέαινα. Ἀνδρο-μάχη, Εὔ-μαχος u. s. w.: Μάχα, Μαχίδας, Μαχάων, Μάχων. Ἀριστό-μέδων, Εὐρυ-μέδων u. s. w.: Μέδων, Μέδουσα. Ἀγα-μέμνων: Μέμνων. Ἀγα-μήστωρ, Θεο-μήστωρ u. s. w.: Μήστωρ, Μήστρα. Κλυται-μνήστρα, Ὑπερ-μνήστρα: Μνήστρα. Ἀγαθό-μορος, Ἀρχέ-μορος: Μόριχος, Μόρυς, Μόρυχος. Ἀριστο-ναύτης u. s. w.: Ναύτης, Ναυτεύς (?). Ἀλκί-νοος, Ἀντί-νοος, Εὔ-νοος: Νόητος, Νοήμων. Θε-όνατος, Λε-όνατος: Ὄνητος, Ὀνήτιχος. Ἐπ-όπτης, Ἱερ-όπτης: Ὄπτης. Δηϊ-οπίτης: Ὀπίτης. Ἀντί-παππος u. s. w.:

Πάππος, Παππίας, Πάππων. Λα-πέρσα du.: *Πέρσης, Πέρση* doch vergleiche *Περσε-φόνη. Ἀνδρό-πομπος, Θεό-πομπος* u. s. w.: *Πόμπος, Πόμπις, Πομπίσκος, Πομπύλος. Ἐμ-πρέπων, Πολυ-πρέπων: Πρέπων, Πρέπουσα. Εὔ-προπος, Θεό-προπος: Πρόπις. Ἀλκι-σοΐδας, Δόρυ-σσος, Λάο-σσος: Σόος, Σοΐδας, Σόων. Ἀγά-στροφος* u. s. w.: *Στροφίος, Σρόφακος. Λεω-τροφίδης, Σύν-τροφος: Τροφᾶς, Τροφίδης, Τρόφιμος. Ἀριστό-φαντος, Ἔκ-φαντος* u. s. w.: *Φαντίας, Φάντων. Εὐ-φίλητος: Φίλητος, Φιλήτη. Ἀνδρό-φορβος, Εὔ-φορβος: Φόρβος, Φόρβας. Πολυ-φράδμων· Φράδμων. Ἀρί-φρων, Εὔ-φρων* u. s. w.: *Φρόνιος, Φρόντις, Φρονίμη. Εὐ-χάριστος, Θεο-χάριστος: Χαρίστιος, Χαριστίων, Χαριστώ. Γοργ-ώπας, Δειν-ώπας, Ἀγάθ-ωπος, Φαιδρ-ωπίδης: Ὦπας, Ὤψ. Γοργ-ῶπις, Ῥοδ-ῶπις: Ὦπις. Δαμ-ωφέλης, Οἰκ-ωφελίων: Ὠφέλης, Ὠφελίας, Ὠφελίων*, vgl. *Ὀφέλ-ανδρος.*

Die im Folgenden aufgeführten Koseformen können ebensowohl dem vordern wie dem hintern Theile von Vollnamen entstammen: *Ἄγαθος, Ἀγάθη* vgl. *Ἀγαθο-κλῆς, Παντ-άγαθος, Πασ-αγάθη. Ἄριστος, Ἀρίστη* vgl. *Ἀριστό-δημος, Δημ-άριστος, Μεγ-αρίστη. Αἶθος* vgl. *Αἴθ-οψ, Ἀρί-αιθος. Ἄνθος* vgl. *Ἀνθο-κόμης, Χρύσ-ανθος. Ἀπόλλων* vgl. *Ἀπολλων-ικέτης, Ὡρ-απόλλων* (und *Ἀπολλό-δωρος*). *Ἄρατος* vgl. *Ἀρατο-γένης, Πολυ-άρατος. Δήϊος* vgl. *Δηΐ-μαχος, Μενε-δάϊος. Δίκαιος* vgl. *Δικαιό-πολις, Εὐ-δίκαιος. Ζῆλος* vgl. *Ζήλ-αρχος, Πολύ-ζηλος. Θάλλος* vgl. *Θαλλέ-λαιος, Εὔ-θαλλος. Θέρσης* vgl. *Θέρσ-ιππος, Ἱππο-θέρσης. Κάρπος* vgl. *Καρπό-φορος, Πάγ-καρπος. Κλύτος* vgl. *Κλυτο-μήδης, Ἀγά-κλυτος. Κλεῖτος* vgl. *Κλείτ-αρχος, Πολύ-κλειτος. Κόμης* vgl. *Κόμ-αιθος, Βαθυ-κόμης. Κρίτος* vgl. *Κριτό-βουλος, Βουλή-κριτος. Κρότος* vgl. *Κρότ-ωπος, Εὔ-κροτος. Λεῦκος* vgl. *Λεύκ-ιππος, Ζά-λευκος. Λύκος* vgl. *Λυκό-φρων, Αὐτό-λυκος. Μάντις* vgl. *Μαντι-κλῆς, Κλεό-μαντις. Μόλος, Μόλις* vgl. *Μόλ-οβρος, Ἀγχί-μολος, Ἀγχι-μόλιος. Πρέπις* vgl. *Πρεπέ-λαος, Παμ-πρέπιος. Σόφος* vgl. *Σοφο-κλῆς, Κλεί-σοφος. Τέρπης* vgl. *Τέρπ-ανδρος, Ἐπι-τέρπης. Φήμιος* vgl. *Φημιο-νόη, Εὔ-φημος.*

Auch im Sanskrit, Slavischen und Deutschen werden Kosenamen aus dem Schlusstheile der Vollnamen gebildet. Die indischen Grammatiker (Pâṇini) lehren, man könne aus dem Vollnamen Deva-datta (für jeden beliebigen zweistämmigen Voll-

namen genannt) nicht allein Deva, Devaka, Devika, Deviya und Devila, sondern ebensowohl aus dem zweiten Theile: Datta, Dattaka, Dattika, Dattiya und Dattila bilden.

Für das Slavische genüge es hier an das polnische Svatopolk: Polko zu erinnern, für das Germanische giebt Stark, Kosenamen der Germanen S. 12 ff. urkundliche Beispiele, aus denen ich einige hier anführe: Vulfus = Hun-ulfus. Faro = Burgundo-faro. Prandus = Rot-prandus. Brand = Her-brand. altnordisch Steinn = Thor-steinn. Grîmr = Thor-grîmr. Hildr = Svan-hildr. Ketel = Ulf-ketel. Fitela im Beovulf = an. Sin-fjötli u. s. w.

Wie im Deutschen zeigt sich im Griechischen die Neigung, inlautende Consonanten der Kosenamen zu verdoppeln. Der Grund hierfür ist wohl darin zu suchen, dass man den oft im Verhältniss zu den langen Vollnamen gar sehr verkürzten Koseformen wiederum einen gewissen Halt durch energische Aussprache zu geben bedacht war; ein etymologischer Grund wenigstens lässt sich für diese Erscheinung nicht auffinden. Deutsche Kosenamen mit verdoppelten Consonanten führt Stark, Kosenamen S. 19 ff., auf: Itta = Ita-berga. Ricca = Rigilda, Sicco = Sigbertus, Sigfridus, Sigerich. Aggo = Ago-bardus u. s. w.; griechische Kosenamen mit verdoppelter Konsonanz sind:

Ἀκκώ vgl. *Ἀκά-δημος*. *Βάσιλλος* neben *Βάσιλος*, *Βασιλοκλῆς*. *Γελλίας* neben *Γελίας*, *Γελλώ* neben *Γέλων* vgl. *Γελ-άνωρ*. *Γύλλις* neben *Γύλις* vgl. *Γύλ-ιππος*. *Δικκώ* neben *Δίκων* vgl. *Δικ-ήρης*. *Μάκκος*, *Μακκώ* neben *Μάκος*, *Μάκης* vgl. *Μακρόβιος*. *Μεννείας*, *Μεννέας* neben *Μενέας*, *Μέννης* neben *Μένης*, *Μεννίδας* neben *Μενίδας* vgl. *Μεν-άλκας*, *Μενέ-δημος*. *Μίκκος*, *Μικκίων*, *Μικκύλος*, *Μίκκων* neben *Μικίων*, *Μικύλος*, *Μίκων*. *Μολλῆς*, *Μόλλις* neben *Μόλος*, *Μολίων* vgl. *Μόλ-οβρος*, *Ἀγχίμολος*. *Πελλίας*, *Πέλλιχος*, *Πέλλων* neben *Πελίας*, *Πέλιχος* vgl. *Πέλ-οψ*. *Πλατθίς*, *Πλατθίον* neben *Πλαθάνη*, *Πλαθ-αίνη*. *Πολλύα* neben *Πολύα* vgl. *Πολυ-κράτης*. *Σθέννις* neben *Σθένις* vgl. *Σθενέ-λαος*. *Σιμμέας*, *Σιμμίας*, *Σίμμις*, *Σίμμιχος* neben *Σιμᾶς*, *Σιμίας*, *Σίμιχος*. *Σιννέας*, *Σίννας* neben *Σίνις*, *Σίνων* vgl. *Σίν-ανδρος*. *Στράττις* neben *Στράτιος*, *Στράτων*, *Στράτιππος*. *Σύλλος*, *Σύλλας*, *Σύλλιος*, *Συλλίς*, *Σύλλων* neben *Σῦλος*,

Σύλας, *Σύλιχος* vgl. *Συλο-σῶν*. *Τέλλος*, *Τέλλης*, *Τέλλην*, *Τελλίας*, *Τέλλις*, *Τέλλων* neben *Τελέας*, *Τέλων* vgl. *Τελέ-δημος*. *Φύλλις*, *Φυλλίδας*, *Φυλλίς*, *Φυλλίων* neben *Φύλης*, *Φυλίς*, *Φυλώ* vgl. *Φυλό-μαχος*. Ebenso *Ψαπφώ* = *Σαπφώ*, *Σαπφίων* neben *Ψαφίδαι*, *Ψάφων*.

Aber, so fragt vielleicht Mancher, wer bürgt uns denn dafür, dass die einstämmigen Namen des Griechischen wirklich in der eben beschriebenen Weise durch kosende Kürzung aus den Vollnamengruppen hervorgegangen sind? Konnte denn nicht auch ein guter Mensch geradezu durch den Namen *Ἄγαθος* „Gut" als ein solcher bezeichnet werden, muss durchaus diesem Namen ein Vollname wie *Ἀγαθο-κλῆς* oder *Ἐπ-άγαθος* zu Grunde liegen? Nun ist allerdings zuzugestehen und auch bereits zugestanden, dass das Griechische einige wenige einstämmige Namen aufweist, welche nicht aus Vollnamen erwachsen sind, nämlich die übertragenen oder identificirenden, welche die menschliche Person mit einem eigentlich einem andern Wesen zukommenden Namen bezeichnen, wie *Κάπρος*. *Ἰκτῖνος*. *Σάτυρος*. Aber von diesen wenigen Namen abgesehen, beruht die Masse der griechischen einstämmigen Namen durchaus auf dem zweistämmigen Namen und ist durch kosende Kürzung aus demselben entstanden. Der Beweis für diesen Satz, welcher die gesammte griechische Namengebung wie mit Einem Schlage aufhellt, liegt vor Allem darin, dass, wie die Darstellung des griechischen Namensystems S. 145 ff. deutlich vor Augen stellt, die einstämmigen Namen fast durchweg nur *da* liegen, wo eine entsprechende Vollnamengruppe existirt. Sowie ein neuer Vollname wie *Αἰαντό-δωρος*, *Εὐξέν-ιππος*, *Στρυμό-δωρος* entsteht, schliesst sich ihm sogleich wie durch göttliche Fügung eine entsprechende einstämmige Bildung, wie *Αἰαντώ*, *Εὐξένων*, *Στρῦμος*, *Στρύμων* an. Sehr selten nur entbehren einstämmige Namen des Vollnamenhaltes; dieselben sind aber, gegen die Masse ihresgleichen gehalten, so verschwindend wenige, dass man unbedenklich für diese Verlust des entsprechenden Vollnamens annehmen darf. So setzen *Σπέρχις*, *Σπερχύλος*, *Σπέρχων* nothwendig einen Namen wie *Σπερχ-άνωρ* voraus, der nur bis jetzt nicht belegt, vielleicht auch schon in sehr früher Zeit

verloren gegangen ist. Die Masse der einstämmigen Namen haben entsprechende Vollnamengruppen zur Seite und erweisen sich durch dieses Zusammentreffen als aus ihnen entstanden. Denn wäre der einstämmige Name selbständig gebildet, so müsste es ja eine Ausnahme sein, wenn er einmal mit Vollnamen zusammenträfe, welche das in ihm vorkommende sprachliche Element als ersten oder zweiten Theil enthielten; nun ist aber dieses Zusammentreffen nicht eine Ausnahme, sondern die Regel. Ebenso liegen auch die „angelehnten“ Namen, welche für sich einen selbständigen Sinn zu enthalten scheinen, ebenfalls nur da, wo ihr Stammwort auch in Vollnamen Verwendung findet, vgl. *Μέντης*, *Μέντωρ* und *Μέν-αιχμος*, *Μενέστας* und *Μενέσ-αιχμος*, *Φιλήτας* und *Φιλό-θεος*, *Σωζομενός* und *Σώ-βιος*, *Σωσί-βιος*.

Ein weiterer Beweis dafür, dass der einstämmige Name aus dem Vollnamen entspringt, liegt darin, dass eine grosse Anzahl von einstämmigen Namen, als selbständige Bildungen und nicht als kosende Kürzungen von Vollnamen betrachtet, völlig sinnlos dem Inhalte nach und unrichtig gebildet der Form nach erscheinen, während sie als Andeutungen der entsprechenden Vollnamen den Ansprüchen an Sinn und Form genügen. So sind die Namen *Ἀγασίας. Ἀκεσᾶς. Ἄλεξος. Ἀλλᾶς. Ἀμειψίας. Ἄμφις. Ἄναξις. Ἀντίων. Αὐτέας. Βάθυς. Βίος. Βλέψος. Γέρων. Δῆμος. Δίαιτος. Δοῦρις. Ἕκατος. Ἐξάδιος. Ἱστᾶς. Εὐρυάδης. Ζῆλυς. Θάλασσος. Θεμίστα. Θᾶς. Θήρας. Θοῖνος. Θῦμος. Ἴστρος. Κλέας. Κόρυθος. Κρῖνος. Κῶμος. Λεώς. Λόχος. Μῆνος. Μύρος. Νεῖλος. Ναύσων. Νύμφος. Ὄλυμπος. Παντίας. Ποδίσκος. Πόλεμος. Πόλυς. Πόσσις. Σῆμος. Στέφανος. Στρῦμος. Σῶσος. Τελέας. Τῆλυς. Χέρσις. Χίονος. Χρῦσος* und viele, viele andere, fasst man sie als selbständige Bildungen, theils sinnlos, theils in einer sonst unerhörten Weise gebildet, während sie als Kürzung von entsprechenden Vollnamen nach Sinn und Bildung völlig unanstössig sind.

Der dritte Beweis für die Abstammung der einstämmigen Namen von den zweistämmigen liegt darin, dass eine Anzahl Personen neben dem für sich völlig verständlichen Vollnamen einen aus diesem gekürzten und nur als Andeutung desselben verständlichen einstämmigen Namen tragen, der also nothwendig aus dem Vollnamen entsprungen sein muss. Meist sind es

mythische Personen, Götter und göttliche Wesen, welche solche Doppelnamen führen. Die wichtigsten sind: Ἄμφις = Ἀμφιάραος. Ἀφρώ = Ἀφρο-γένεια. Δηώ = Δη-μήτηρ. Εἰδώ = Εἰδο-θέα. Ἕκατος = Ἑκατη-βόλος. Der Herakleide Εὐρυ-σθένης heisst, wie mir mein College, Hr. Dr. Greef, mittheilt, in anderen Quellen auch Εὐρυσθεύς. Ἥρυλλος und Ἡράκων = Ἡρακλῆς. Θυῖα vgl. Ὠρεί-θυια. Ἶφις = Ἰφι-άνασσα. Κίσσος Dionys = Κισσο-δέτης. Κύπρις = Κυπρο-γένεια. Ταῦρος Dionys = Ταυρό-μορφος. Ταυρώ Artemis = Ταυρο-πόλα. Τριτώ = Τριτο-γένεια. Ὑψώ = Ὑψι-πύλη.

Seltener findet sich die eben bezeichnete Doppelnamigkeit bei menschlichen Personen. So wird der König Ἀμύνανδρος von Epirus bei Polybius einmal Ἀμύνας (schreibe Ἀμυνᾶς) genannt, bei Demosthenes (Rede 35) heisst ein Zeuge (20) Φιλτιάδης Κτησίου Ξυπεταιών, und unmittelbar darauf (34) Φιλτιάδης Κτησικλέους Ξυπεταιών, also Κτησίας = Κτησι-κλῆς, das schönste Beispiel jedoch, dass eine und dieselbe Person neben dem Vollnamen den zugehörigen Kosenamen führte, ist und bleibt Plato Protagoras 318 B. C. Hier ist, wie Sauppe scharfsinnig erkannte, unter dem zweimal genannten Ζεύξιππος Ἡρακλεώτης der berühmte Maler Ζεῦξις aus Heraklea zu verstehen, dessen Vollname, bei dem ihn Plato ehrend nennt, also Ζεύξιππος war, wozu Ζεῦξις, wie Sauppe sehr richtig bemerkt, ursprünglich nur Koseform ist.

Den vierten Beweis dafür, dass der einstämmige Griechenname aus dem Vollnamen entspringt, liefern ausdrückliche Zeugnisse der alten Grammatiker, von denen ich das wichtigste, bei Immanuel Bekker, Anecdota Graeca II, 856, Berlin 1816, hierher setze: Τῶν ὑποκοριστικῶν τύποι εἰσὶν ἕξ, ὧν ὁ μὲν πρῶτος εἰς ων, οἷον Βακχυλίδης Βάκχων, Λακεδαιμόνιος Λάκων· ὁ δὲ δεύτερος πάλιν εἰς ων, παραλήγοντος τοῦ ι, οἷον μωρίων ὁ μωρός. ὁ δὲ τρίτος εἰς αξ, ὡς Ῥόδαξ ὁ Ῥόδιος καὶ πλοῦταξ ὁ πλούσιος· ὁ τέταρτος εἰς ας, ὡς Ζηνᾶς ὁ Ζηνόδωρος καὶ Μητρᾶς ὁ Μητρόδωρος· ὁ δὲ πέμπτος εἰς κος, ὡς γραμματίσκος ὁ γραμματεὺς καὶ πυργίσκος ὁ πύργος. ὁ ἕκτος εἰς λος, ὡς ναύτιλος ὁ ναύτης καὶ δριμύλος ὁ δριμύς· ὁ δὲ Ὦρός φησιν ὅτι καὶ ὁ εἰς ν καὶ ὁ εἰς υς καὶ ὁ εἰς ις ὑποκοριστικά, εἰς ν μὲν οἷον, εἰς υς δὲ καμμῦς, κλαυσῦς, λαρδῦς, ἀπφῦς, διονῦς, εἰς ις δὲ ὁ κομβίς τοῦ κομβίς. Τῶν δὲ

θηλυκῶν τύποι τρεῖς, ὁ εἰς ω, οἷον Ὑψώ Ὑψιπύλη, Εἰδώ Εἰδοθέα καὶ Ἀφρώ ἡ Ἀφροδίτη κ. τ. λ.

Diese auf Dionysios Thrax und Oros zurückgehende grammatische Ueberlieferung ist freilich durch manchen Irrthum entstellt. So ist z. B. Διονῦς, eine späte Abkürzung für Διόνυσος, ganz falsch unter die Deminutiva eingereiht, welche ein suffixales υς zeigen. Noch übler ist die durchgängige Vermengung der Deminutiv- und der Kosenamenbildung. Beide sind aber schon der Form nach gänzlich verschieden und daher auseinander zu halten: durch die Deminutivbildung wächst das Wort, vgl. μωρός: μωρίων, ναύτης: ναύτιλος, δριμύς: δριμύλος, die Kosenamenbildung verkürzt den zweistämmigen Namen, indem von den zwei Stämmen entweder der erste und der Anlaut des zweiten, oder nur *einer* übrig bleibt: Ἐπαφρόδιτος : Ἐπαφρ-ᾶς. Δημο-σθένης : Δῆμος. Δαμο-γέρων : Γέρων. Von diesen Irrthümern abgesehen, behält die angezogene Lehre der alten griechischen Nationalgrammatiker doch bedeutenden Werth, indem sie uns bezeugt, dass die kosende Kürzung der Namen von den Griechen selbst richtig erkannt und grammatisch fixirt worden. Unter den Beispielen ist besonders Λακεδαιμόνιος : Λάκων von Bedeutung, denn hierdurch werden sämmtliche Namen auf ων zu Kosenamen gestempelt. Schwerlich ging der Scharfsinn der alten Grammatiker übrigens so weit, dass sie den Volksnamen Λάκων als Hypokoristikon zu Λακεδαιμόνιος erkannt hätten; vielmehr sind mit Λακεδαιμόνιος und Λάκων wohl die griechischen Männernamen gemeint, und die Erfassung von Λάκων als Koseform zu Λακεδαιμόνιος wird wohl darauf beruhen, dass ein Mann, welcher den officiellen Namen Λακεδαιμόνιος führte, noch in später Zeit im Hause und im Kreise der Bekannten Λάκων genannt wurde. Das Beispiel Βακχυλίδης : Βάκχων ist durchaus nicht zu bezweifeln; hier tritt allerdings nicht in der gewöhnlichen Weise einstämmige Koseform für den Vollnamen ein, sondern eine kürzere für eine längere Koseform, ein Gebrauch, der im Leben häufiger vorgekommen sein mag, wenn wir ihn auch nicht durch weitere Beispiele belegen können. Die Beispiele Μητρόδωρος : Μητρᾶς, Ζηνόδωρος : Ζηνᾶς stempeln alle einstämmige Namen auf ᾶς zu Kosenamen, und da nun, wie wir sahen, ᾶς aus εας, ειας erwuchs, auch die auf εας, ειας u. s. w. Sonach besitzen wir für alle

kosenden Hauptformen Zeugnisse der Alten: für *ις* *Ἄμφις* = *Ἀμφι-άραος*, *Ἶφις* = *Ἰφι-άνασσα*, für *έας*, *ᾶς* *Ζηνᾶς* = *Ζηνό-δωρος*, *Μητρᾶς* = *Μητρό-δωρος*, für *ώ* *Ἀφρώ* = *Ἀφρο-γένεια*, *Εἰδώ* = *Εἰδο-θέα*, *Ὑψώ* = *Ὑψι-πύλη*, für *ων* *Λάκων* = *Λα-κε-δαιμόνιος*.

Der fünfte und letzte Beweis für die Abkunft der einstämmigen griechischen Namen von den Vollnamen beruht darauf, dass die oben entwickelten Principien der griechischen Namenbildung — Anfangs- und Endgruppen, Kosenamen durch Festhalten des einen der beiden Stämme des Vollnamens — nicht auf das griechische Sprachgebiet beschränkt sind, sondern sich (mit Ausnahme der Italiker) in den Namensystemen aller indogermanischen Völker genau wiederholen, so dass mit voller Sicherheit der Satz aufgestellt werden kann, dass die griechischen Principien der Namenbildung zu dem alten indogermanischen Erbe gehören, dass bereits das indogermanische Urvolk seine Namen nach diesen selben Principien gebildet hat.

Ehe wir den griechischen Sprachboden verlassen, um die alten den griechischen conformen Namenbildungsgesetze in den übrigen Sprachen unserer Völkerfamilie darzustellen, mag noch bemerkt werden, dass die Erkenntniss der Kosenamenbildung ein willkommenes Licht auf eine grosse Anzahl griechischer Ortsnamen wirft, die häufig von Kosenamen der ältesten Ansiedler abgeleitet sind. So ist *Κλεωναί* zweifellos Siedlung eines uralten *Κλέων*, der attische Demos *Ἰωνίδαι* umfasst die Nachkommen und Gaugenossen eines alten *Ἴων* (vgl. *Ἰο-φῶν*), *Πάτραι* heisst von einem alten *Πατρᾶς* vgl. *Πατρο-κλῆς*, wie *Γέλα* (= *Γελά-πολις*) von einem Siedler *Γελέας*, *Γελᾶς* vgl. *Γελ-άνωρ* benannt ist. Besonders deutlich tritt diese Namengebung bei den griechischen feminalen Inselnamen auf *ος* hervor, die sonst völlig räthselhaft, sich als kosende Bildungen leicht deuten lassen. Zunächst sind diese Namen nach Analogie von *Πελοπό-ννησος*, *Ἑκατό-ννησοι* durch Anfügung von *νῆσος* zu vervollständigen, wodurch denn auch klar wird, warum sie, obgleich auf *ος* ausgehend, doch weiblichen Geschlechts sind. So erhalten wir *Ἄνδρο-ς* = *Ἀνδρό-νησος* = *Ἀνδρο-κλεό-νησος*, d. h. die Insel *Ἄνδρο-ς* hiess eigentlich *Ἀνδρό-νησος* und *Ἄν-δρο-* der erste Theil dieses Namens ist Koseform zu dem Namen des ersten Siedlers oder Beherrschers, welcher einen Namen

aus der Gruppe *Ἀνδρο-* wie *Ἀνδρο-κλῆς*, *Ἀνδρό-τιμος* u. s. w. führte; *Κέω-ς* = *Κεώ-νησος*, von *Κεω* = *Καο* vgl. *Κά-ανθος*, *Κεάδης* bei Homer, *Πρό-κεως* und *Ναυσι-κάα; Δῆλος* vgl. *Δηλ-όπτιχος*, *Ἀρί-δηλος*, also für *Δηλό-νησος; Κύθνος* vgl. *Κυθ-ώνυμος*, *Μαμά-κυθος*; *Μῆλο-ς* vgl. *Μηλό-βιος*; *Κίμωλος* für *Κιμωλό-νησος* enthält den uralten Vollnamen zu *Κίμων*, wahrscheinlich *Κίμωλος* = *Κιμό-λεως*, *Κιμό-λαος; Φολέγανδρο-ς* enthält einen uralten Vollnamen *Φολέγ-ανδρος*, der sonst nicht nachzuweisen ist; *Θήρα* ist, wie die Alten sehr richtig angeben, Siedlung eines *Θήρας* vgl. *Θηρα-μένης;* der Siedler von *Κάσο-ς* hiess etwa *Κάσ-ανδρος*, der von *Ῥόδος Ῥοδο-φῶν*, *Ῥοδο-κλῆς* u. s. w.; *Τῆλος* heisst nach einem *Τηλε-κλῆς*, *Τηλέ-μαχος* u. s. w.; *Κῶς*, *Κόως*, nach einem Manne *Κόων*, *Λήλανδρος* hat wieder einen alten Vollnamen bewahrt; der Oekist von *Πάρος* hatte einen Namen aus der Gruppe *Παρα-* wie *Παρα-βάτης*, *Παρ-αγόρας*, endlich *Χίος* heisst nach einem *Χίων* = *Χιόν-ιππος*.

Der Nachbarschaft wegen bemerke ich hier noch, dass die Thraker ihre Namen genau nach denselben Principien wie die Griechen, und setzen wir hinzu, wie alle Indogermanen bildeten. Ohne Einsicht in die thrakische Sprache, die uns leider fast ganz verschlossen ist, erkennt man doch leicht *Ἀβρο-ζέλμης*. *Ἀβρού-πολις*. *Ζάλμολξις* als Vollnamen, *Σεύθης* als Kosenamen; noch beweisender jedoch für die völlig indogermanische Namengebung der Thraker ist es, dass der Bruder eines *Ῥησκού-πορις* den Namen *Ῥῆσκος* führt. Alle indogermanischen Völker lieben nämlich in der Verwendung der Voll- und Kosenamen in *der* Art zu spielen, dass man von Brüderpaaren den einen mit dem Vollnamen, den andern mit dem Kosenamen benennt; vgl. sskr. Danda-dhâra, der Bruder heisst Danda, Sanat-kumâra, Bruder: Sanaka, *Ἵππ-αρχος*, Bruder: *Ἱππίας*, *Κυμοθόη : Κυμώ*, beide Nereiden, fränkisch Karlmann, Bruder: Karl. Ganz ebenso heisst der Bruder des Thrakerfürsten *Ῥησκού-πορις : Ῥῆσκος* und ist damit die thrakische Namengebung als indogermanisch erwiesen.

Die den Griechen nächstverwandte Sprache, die italische, versagt uns ihren Beistand, indem die Italiker die alte prächtige, auf zweistämmigen Vollnamen beruhende indogermanische Namengebung aufgegeben und aus den Trümmern alter Kosenamen und neu gebildeten Spitznamen ein neues zwei- und

dreinamiges System aufgeführt haben. Mit der Zeit wird es gelingen, Reste der alten Namengebung nachzuweisen; es haben sich selbst einige wenige Vollnamen erhalten, wie O-piter; Herr Prof. Windisch macht mich auch auf Popli-cola in seinem Verhältniss zu Publius, Publilius aufmerksam; auch ist zu beachten, dass manche italische Namen solche Elemente enthalten, die in andern Sprachen als Namenwörter zur Bildung von Vollnamen verwendet werden, so z. B. Nerius, Nero = Ἄνδρων vgl. Ἀνδρέας, Ἀνδρο-κλῆς, Hostus, Hostilius vgl. slav. Gostĭ-rad, Gostĭlo, ad. Gast-hart, Gasto, Gastilo. Doch diese Anknüpfung des neumodigen italischen Namensystems an die altindogermanische näher zu verfolgen, ist hier nicht der Ort, wenden wir uns zu den Völkern, welche die alte Namenbilduug intact bewahrt haben.

Celtische Namengebung.

Am nächsten liegen die Celten, die der südeuropäischen Gruppe angehörig, den Gräcoitalikern näher als irgend sonst ein Volk verwandt sind. Den Nachweis, dass die celtische Namengebung auf denselben Principien wie die griechische beruhe, verdanke ich der gütigen Mittheilung des Hrn. Prof. Windisch, welcher auf meine Anfrage, wie es in Hinsicht der Namen bei den Celten stände, mir die hierunter mit gütiger Erlaubniss des Gebers abgedruckten Voll- und Kosenamen freundlichst übersandte, und sich damit das Verdienst erworben hat, die Systematik der celtischen Namengebung für alle Zeit definitiv festgestellt zu haben.

1) Gall. Adiatu-mârus, Adiato-rix, cymr. addiad longing, desire. (Glück S. 1 ff.)
Adiatunnus, Adiatullus (etwa wie Desiderius?)

2) Belatu-cadrus, Belatu-mâra (cymr. cadr decorus, bel bellum).
Belatullus. (Glück S. 6).

3) Gall. Toutio-rix, cymr. Tût-nerth = *Touto-nertus, Tût-mab = gall. *Touto-mapus, Tûtri = gall. *Touto-rix.
ir. Tuath-char = gall. *Touto-carus.

Gall. Toutus, Toutius, Toutillus, Toutonius.
Cymr. Tûtûc = gall. *Toutâcus.
Ir. Tuathal = gall. *Toutalus.
Tuathalán = gall. *Toutalânus.
Tuathan = gall. *Toutânus. (Glück S. 64).

4) Cymr. Bûd-gualan = gall. *Bôdio-vellaunus. (Glück S. 54).
Gall. Bôdio-casses.
Cymr. Bûdat = gall. *Bôdiatus.
Bûdic = gall. *Bôdicus.
Ir. Buadach vgl. gall. Teuto-bôdiaci. (Glück S. 55. 56).
ir. buad victoria (cf. germ. Beute).

5) Gall. Catu-volcus, Catu-rix etc., cymr. Cat-môr = gall. *Catu-mârus (Hathu-mêr).
gall. Catullus, cymr. Catôc, Cadawc etc. (Glück 47).
ir. cath Kampf, ir. folg celer, velox. (Glück 56).

6) Gall. Cingeto-rix, Ver-cingeto-rix.
gall. Cingius, Cinges gen. Cingetis. (Glück 75).
ir. cing. vir fortis acc. cingid (N. cinget-). (Z.[2] 255).

7) Gall. Cintu-genus = ir. Cét-gen. Cintugnâtus.
gall. Cintus. (Glück 60, Z.[2] 307).

8) Dago-vassus.
gall. Dagânia fem. (Glück 12).
cymr. da (= dag) bonus, dacawn = dagân bonum.

9) Caratus, Caratullus, altbrit. Caratâcus (cymr. Caratauc, Caradawg), Carantillus, Carantinus etc. (Glück 7).
ir. car amicus (carus).

10) Dubno-rix, Dumno-rix, Dubno-talus alta fronte praeditus.
gall. Dubnus, Domnitius, Dumnâcus etc. Glück 68 ff. giebt hierzu reiches Material.
cymr. dwfn profunditas, profundus, ir. domun mundus (gäl. domhan mundus und oceanus). Nach Glück, der goth. diup vergleicht, liegen dem Worte die Begriffe „gross, weit“ zu Grunde.
cymr. tal frons.

11) Elvo-rix, Elvio-mârus.
Elvus, Elvius, Elvetius. (Glück 10. 112).
Etymologie unbekannt.

12) Magio-rix.
Magianus, Magiatus, Magiâcus. (Glück 21).

13) Mori-tasgus.
Tasgetius. (Glück 33).
14) Togi-rix, Τογι-δουμνος.
Togius, Togiâcus. (Glück 71. 72).
15) Vasso-rix, Dago-vassus, cymr. Con-guas (*Cuno-vassus), Guasduin, Drût-guas.
cymr. Guassauc, arem. Wessilôc (*Vassilâcus). (Glück 12).
cymr. guass, guas puer, servus (Vasall).
16) Vepo-talus.
Vepus, Veponius, Veponia. (Glück 73).
cymr. guep visage, tal frons.
17) Vergo-brêtus (judicium exsequens).
Vergilius. (Glück 131).
cymr. guerg efficax.
18) Gwyn-lliw (*Vindo-livus), Gwyn-deg (*Vindo-tacius), Teg-wynn (dass. mit umgekehrten Bestandtheilen), ir. Find-char.
Vindus, Vindius, ir. Find Finn, cymr. Gwynn, Guinan. (Glück 74).
*vindus cf. got. hveit albus, cymr. lliw, ir. lí, lat. livor color, cymr. teg serenus, pulcher.
19) Virido-mârus, Virdo-mârus.
Viridus. (Glück 77).
cymr. gwyrdd green, verdant; gwrdd stout, ardent.
20) Catu-volcus (alacer ad pugnam).
Volcae, Volcius. (Glück 56).
ir. folg *velox*, celer.

Geleitet durch die Fingerzeige meines geehrten Mitforschers habe ich, wenn auch des Celtischen wenig kundig, unternommen, die Namenbildungsprincipien, wie sie von Windisch als auch für das Celtische gültig erwiesen sind, an einer grössern Masse celtischer Namen durchzuführen. Ich wählte dazu die von Glück in seiner schönen Schrift „die celtischen Namen bei Caesar" gesammelten Namen und lasse dieselben ohne weitere Bemerkung hierunter folgen, in der Hoffnung, dass Hr. Prof. Windisch als Entdecker der celtischen Namensystematik diese nur als vorläufiger Nothbehelf gemeinte Arbeit bald durch eine bessere ersetzen möge.

System der celtischen Namengebung.

Aido-, Aedo- zu irisch aed, aodh Feuer, Gluth.
irisch Aed-gal vgl. Con-gal, Art-gal, Fin-gal.
Aidui, Aedui, Haedui gall. Volk.
kymr. Aedd, Aidan, Aeddan.
irisch Aid, Aed, Aodh. Aidan, Aedan, Aodhan.
Vgl. *Αἴθ-οψ. Αἶθος. Αἰθίων. Αἴθων. Ἀρί-αιθος. Πύῤῥ-αιθος. Φίλ-αιθος.*

Ago- zu irisch agh Kampf, *ἀγών*.
Ago-mârus.
irisch Aig-nert (= Ago-nertus).
Agetus.
Vgl. *Ἀγών-ιππος. Ἀγωνέας. Εὐ-άγων.*

Agro- zu irisch aer Kampf.
kymr. Aer-thirn (= Agro-tigernus).
Agron König von Illyrien.
Ver-agri gall. Volk. Sy-agrius, wenn gallisch = Su-agrius vgl. Su-.
Vgl. *Ἀγρο-λέων. Ἄγρων. Μελέ-αγρος.*

Ate- Partikel, kymr. at-, ad-, irisch aith-, ath-, re-.
At-eula vgl. brit. Jolus zu irisch íul, éol sapientia. At-êsui vgl. Êsu-nertus. Ate-boduus, Ate-bodua vgl. Boduo-gnâtus. Ate-gnâta.
brit. Ate-cotti vgl. Cottius. Cottalus. Alpes Cottiae.

Ad-, Praeposition und Präfix, irisch ad = lat. ad zu.
Ad-ginnus. Ad-gennia. Ad-gentius vgl. Gentius. Ad-namatius vgl. Namatius. Ad-bogius vgl. Ver-com-bogius. Ad-lêdus vgl. Lêdus Fluss. Ad-lucca. Ad-vocisus vgl. Voccio, kymr. Cat-guocaunus (= Catu-vocaunus). Ad-volenus, Ad-volena vgl. Volu-gesus. — A-trebates von ad-treb wohnen.
brit. Ad-mînius vgl. cambr. mwyn fein.

Adiatu- zu kymr. addiad desiderium, vgl. Jantu-.
Adiatu-mârus. Adiato-rîx.
Adiatunnus. Adiatullus.

Anavo- zu kymr. anau harmonia, poesis.
kymr. Anau-gen (= Anavo-genus).

Anavo Frauenname.

kymr. Anau (= Anavus). Anauôc (= Anavâcus).

Ande- gegen, irisch int-, inn-, ἀντί.

And-iourus vgl. Jura Gebirg. Ande-cumborius vgl. irisch cumar, comar Thal. Ande-dûnis vgl. -dûnum Stadt. Ande-brogius vgl. Brogi-mârus zu brog Land. Ande-broci-rîx lies Ande-brogi-rîx. Ande-roudus vgl. Roudus, irisch ruadh roth.

Ande-cavi Volk vgl. Melo-cavus Ort. Ande-camulum Ort vgl. Camulus Kriegsgott. Ande-matunnum Ort vgl. Matu-gut. Ande-ritum zu rit Furth.

Andus. Andiccus. Andâcus.

Andes Geburtsort Vergils.

Vgl. Ἀντί-γονος. Ἀντί-λοχος. Ἀντί-οχος. Ἀντέας. Ἀντίας. Ἀντίων.

Ambi- um, irisch imb-, imme, im, ἀμφί.

Amb-actus auch Standesname. Amb-illius vgl. Illio-mârus. Ambi-gatus vgl. irisch gáth sapiens. Ambi-rênus zu Rhênus Rhein.

Amb-iliati vgl. Iliâtus. Ambi-touti vgl. Touto- Volk. Ambi-dravi zu Dravus Drau. Ambi-barii vgl. kymr. bar ira, am-far (= ambi-barius) ira plenus. Ambi-vareti vgl. -varetus.

Vgl. Ἀμφί-αλος. Ἀμφί-λοχος. Ἀμφί-τιμος. Ἀμφίας. Ἄμφις. Ἀμφίων.

Ambio- vgl. irisch imbed ops, copia.

Ambio-rîx.

Ambiâni Volk.

Gleichen Stammes Abilus. Abileia. Abila Stadt in Galatien. Ar-ablia, vgl. Ὀφέλ-ανδρος. Ὀφέλας. Οἰκ-ωφέλης.

Ario- unbekannter Bedeutung.

Ario-manus vgl. Viro-manus. Cêno-mani.

Aramo.

Argio- hell, vgl. Argento- Silber.

Argio-talus vgl. kymr. tal Stirn.

Argicius.

Vgl. Ἀργι-όπη. Ἄργέας.

Argento- Silber, kymr. argant.

Argento-coxos Caledonier, Dio Cassius 76, 16.

armor. Argant-lôn (= Argento-launus).
irisch Airget-mâr (= Argento-mârus).
Vgl. Argento-ratum Strassburg. Argento-magus Ort.
Arto- zu irisch art Stein.
Vgl. Arto-briga Ort.
kymr. Arth-bodu (= Arto-boduus) vgl. Boduo-gnâtus.
irisch Art-gal (= Arto-galus). Art-mail (= Arto-maglus) vgl. Maglo-cunus. Art-bran (= Arto-branus) vgl. arem. Bran-hucar (= Brano-sucarus) bran Rabe.
Artio dea. Artemius. Artemia.
Alto- zu irisch al nähren, alere.
irisch Ailt-lethan (= Alto-letanus).
kymr. Cimelliauc (= Com-altiâcus).
aremor. Com-alt-car (= Com-alto-carus).
Comalton.
Aldisma. Aldrismus Fö. 1112.
Avi- gut, wohl, εὖ.
Avi-cantus Gottesname vgl. Canto-rîx.
kymr. Eui-laun (= Avi-launus). Eu-tigirn (= Avi-tigernus). Eu-tût (= Avi-toutus).
aremor. Eu-cant Mannsname = gall. Avi-cantus. Eu-hocar (= Avi-sucarus).
Vgl. *Εὔ-ανδρος*. *Εὔ-δημος*. *Εὐ-κλῆς*. *Εὐᾶς*. *Εὔων*.
Iantu- vgl. Ad-iatu.
Iantu-mârus vgl. Adiatu-mârus.
Iantinum Ort.
Ad-ianto.
Indûtio- unbekannter Bedeutung.
Indûtio-mârus vgl. Iondât-mâr?
Indutus. Induttus. Induta.
Ilio-, Illio- zu ahd. îljan eilen?
Illio-mârus.
kymr. Ili-man, Illi-man (= Illio-manus). Il-brî (= Ilio-brîgus).
Iliâtus.
Amb-illius. Amb-îliati vgl. Iliatus.
Uco- unbekannter Bedeutung.
Uccomius Vollname?
Uccus. Ucco.

Uro- zu gall. ûrus Auerochs.
Uro-genius. Uro-genia. Uro-geno-nertus vgl. Nerto-mârus. irisch Uar-gus (= Uro-gusius) vgl. Con-gus (= Con-gusius).
Urbi- vgl. Verbi-.
kymr. Urb-gen (= Urbi-genus) vgl. Verbi-genus.
aremor. Urb-lôn (= Urbi-launus).
Urba Ort. Urbia, Urbis Fluss.
Eulo- zu irisch íul, éol sapientia.
Vgl. ir íulmhar (= iulo-mârus).
brit. Iolus.
At-eula.
Ex- negirt = ex aus, ἐξ.
Ex-obnus, Ex-omnus. Ex-omnius. Ex-omnianus zu omn Furcht vgl. Su-obnedo.
Vgl. Ἔκ-δημος. Ἐξ-αίνετος. Ἐξάδιος. Ἐξάκων.
Epo- Pferd, gallisch epos, kymr. ep, irisch ech.
Epo-rêdii Bewohner von Eporêdia, Ivrea vgl. rêda, Rêdones. Epo-so-gnâtos Galater, Polybius 22, 40. Aus Epo-manduo-dûrum Ortsname, lässt sich der Mannsname (Epo-manduus) gewinnen, vgl. Mandu-bratius. Manduus. brit. Epo-mulus vgl. irisch Muil-lethan. Epo-stero-vidus. irisch Each-ceann (= Epo-pennus) vgl. Pennovassus.
Epona Pferdegöttin.
britt. Epiâcum Ort. Epidii Stamm.
irisch Eachaidh (= Epidius). Eachach (= Epiâcus).
Vgl. Ἵππ-αρχος. Ἱππο-κλῆς. Ἱππό-στρατος. Ἵππος. Ἵππις. Ἱππίας. Ἵππων. Ἄρχ-ιππος. Κλέ-ιππος. Στράτ-ιππος.
Elio- unbekannter Bedeutung.
kymr. El-guaret (= Elio-varetus).
Elius. Elia. — Elismus. Elisma Fö. 1112.
kymr. Eli. Eliau (Eliavus).
Elvo-, Elvio- unbekannter Bedeutung.
Elvo-rîx, Helvo-rîx. Elvio-mârus.
Elvus. Elvius, Helvius. Elvia. Elvii, Helvii, Elvetii, Helvetii. Elvima. Elviona.
Êsu- zu Êsus, Hêsus Kriegsgott.
Êsu-nertus.
Êsuggius lies Êsuccius. Êsubii oder Êsuvii Volk.

At-êsui Volk.

Orgeto- unbekannten Sinnes.

Orgeto-rîx.

Orgetia.

Osio- zu kymr. osi audere.

Osi-smii Volk, Vollname?

Osiâcum Ort.

brit. Osittius.

Cata- vgl. brit. kat, kymr. cyd mit.

Cata-mantaloedis vgl. kymr. mantôl trutina, cyd-fantawl (= cata-mantâl) aequilibrium. Cat-merus. Cata-sextus (Mit-sechster).

Vgl. Cata-launi. Dûro-catalauni.

kymr. Cyd-nerth (= Cata-nertus).

Catu- zu kymr. arm. cad, kad, irisch cath proelium, pugna.

Catu-gnâtos. Catu-rîx. Catu-rîges. Catu-volcus vgl. Volcae. Catu-su-alis. Catu-slôgi vgl. irisch sluagh agmen.

brit. Catu-vellauni.

kymr. Cat-gen (= Catu-genus). Cat-guarê (Catu-varêus). Cat-guaret (= Catu-varetus). Cat-gualatyr und Cat-gualart. Cat-guallaun Mannsname vgl. brit. Catu-vellauni. Cat-guocaun (= Catu-vocaunus). Cat-nemet (= Catu-nemetus). Cat-bûd (= Catu-bôdius). Cat-mailus = arem. Cat-maglus. Cat-man (= Catu-manus). Cat-môr (= Catu-mârus). Cat-lôn (= Catu-launus).

arem. Cat-uuth = Catu-muth vgl. gall. Mottus. Cat-uodus, Cat-wodu (= Catu-boduus). Cad-farch (= Catu-marcus). Cat-maglus vgl. kymr. Cat-mailus. Cat-man (Catu-manus). Cat-lowen, Cat-lôn (= Catu-launus). Cat-wallôn (= Catu-vellaunus). Cat-wobrî (= Catu-vo-brîgus). Cat-woret (= Catu-varetus).

irisch Cath-bhuadhach (= Catu-bodiacus). Cath-mal (= Catu-malus). Cath-mug (= Catu-mogus). Cath-luan (= Catu-launus).

Catullus. Catulla. Catuso. Catussa.

irisch Cathusach (= Catusacus).

kymr. Catôc, Katûc, Cadawc = arem. Catôc (= Catuâcus).

-catus. Vello-catus vgl. Catu-vellauni, kymr. Cat-guallaun.

Vgl. germ. Hadu-, Hadu-bald. Hadu-berht. Hadu-mâr = kymr. Cat-môr. Hadu-rîch = Catu-rîx. Hatto. Hetilo. Hazo.

Canto- splendidus.

Canto-rîx. Canto-milus. (Canto-benna Ort).

Cantius. Cantianus. Cantianilla. — Cantium Kent.

Avi-cantus Gottesname = arem. Eu-cant Mannsname.

kymr. Guor-cant (= Ver-cantus, ver sehr).

arem. Loes-cant (= Laiso-cantus), vgl. Guer-loesius (= Ver-laisius).

Vgl. Quirin Esser, Programm des Progymnasiums zu Andernach p. 5.

Camulo- zu Camulus Kriegsgott.

Camulo-genus. Camulo-gnâta. (brit. Camalo-dûnum Ort).

irisch Cumhal Name.

Caro- lieb, Cara- lieben, irisch cara lieben; lat. carus, sskr. câru.

Veni-carus. Veni-carius. Su-carius. Su-caria.

kymr. Ri-vel-gar (= Ro-belo-carus).

arem. Com-alt-car (= Com-alto-carus). Eu-hocar (= Avi-su-carus). Hen-car (= Seno-carus). Bran-hucar (= Brano-sucarus). Lowen-car (= Launo-carus). Wor-hocar, Gur-hugar.

irisch Tuath-char (= Touto-carus). Find-char (= Vindo-carus).

Careius. Careia. Carisius. Cariseius. Carausius.

kymr. Garai = Careius.

Zu cara: Carantus. Carantillus. Carantinus = arem. Kerentin. Carantonus.

kymr. Carantauc vgl. brit. Caratâcus.

arem. Kerentin = Carantinus.

Caratus. Caratullus. Caratinus.

brit. Caratâcus.

Vgl. sskr. Câru-citra. Câru-deva. Câru-çravas. Câru. Cârvî. Câ-rumant. Bhadra-câru. Vi-câru. Su-câru.

Cassi- vgl. irisch cais studium, odium (?).

Cassi-bratius. Ver-cassi-vellaunus.

brit. Cassi-vellaunus =

kymr. Cass-wallawn.

Cassus. Cassavus. Cassava. Cassauda. Cassius. Cassilius.
brit. Cassi Volk.
irisch Cas = Cassus. Cassânus. Casside. Cassidânus.
Tri-casses. Tri-cassini. Bodio-casses. Velio-cassi, Velio-casses Vidu-casses.

Cingo-, Cingeto- fortis zu irisch cing, cingeadh fortis.
Cingeto-rîx. Ver-cingeto-rîx.
Cingius. Cinges gen. Cingetis. Cingetius.

Cintu- zu cintus primus.
Cintu-genus. Cintu-gena. Cintu-gnâtus. Cintu-gnâtius.
arm. Kint-wallôn (= Cintu-vellaunus).
Κίντος Sklavenname. Cintamus.

Cuno- Höhe, hoch, kymr. cyn.
brit. Cuno-tamus = kymr. Con-daf. Cuno-belinus, Cyno-bellinus vgl. Bello-vaci.
kymr. Con-guas (= Cuno-vassus). Con-daf = Cuno-tamus. Cyn-farch = arm. Cun-march (= Cuno-marcus) marca Pferd. Cun-bran (= Cuno-branus).
arem. Cono-maglus vgl. gall. Maglo-cunus. Cun-march = kymr. Cyn-farch. Cono-môrus = kymr. Con-môr.
Cunatius. Conatius.
kymr. Kynan, Conan. Cynauc, Conôc (= Cunâcus).
-cunus in gall. Maglo-cunus vgl. arem. Cono-maglus.
Vgl. Huni-bald. Huni-berht. Hun-mâr = kymr. Con-môr. Huno. Hunico. Hunilo.

Cotto-.
Cottalus. Cottius, Alpes Cottiae.
Ate-cotti brit. Volk.

Con-, Com- mit, irisch con-, co-.
Com-boio-mârus. Ver-com-bogius. Com-montorius.
Con-cangii vgl. Cangii. Con-conneto-dumnus. Con-gennicus. Con-gennicia. Con-gentiâcus. Con-ginna. Con-toutus. Con-drûsi vgl. Drûsus. Con-victo-litavis. Con-suanetes vgl. Suanetes.
brit. Com-bretonium vgl. irisch Con-bretan Mn.
kymr. Cimelliauc (= Comaltiâcus). Con-guarê (= Con-varêus). Con-bresel, Com-bresel zu bresel Sieg.

arem. Com-alt-car (= Comaltocarus).

Comalton vgl. kymr. Cimelliauc (= Comaltiâcus).

irisch Con-gal, Con-ghal (= Con-galus). Conghalach. Con-gus (= Con-gusius). Con-bretan vgl. bret judicium.

Vgl. Σύμ-μαχος. Σύμ-φορος. Σύν-δρομος. Συν-ώνυμος. Σύνων.

Conco- zu con?

Conco-litanus.

irisch Conco-bar vgl. Ambi-barii.

Concana in Cantabria.

Conno-, Conneto- zu irisch con, conn sensus, κοννέω.

Con-conneto-dumnus.

Connius. Connonius.

Vgl. Κόνος. Κόννος. Κοννίος. Κόννις. Κοννᾶς. Κονίλος. Κόννιχος. Κόνων. Ζά-κονος.

Cobi-, Cob- zu irisch cobh victoria.

Cob-launo. Cobi-nertus, Cob-nertus. Cob-nerta.

irisch Cobtach (= Cobitacus).

Ver-cobius.

Vgl. Κόβων an. hap Erfolg, Hap-frid.

-corius unbekannter Bedeutung, goth. hari Heer?

Tri-corii. Petru-corii, Petro-corii.

-cortorum Burg.

Dûro-cortorum Ort.

Cortorius.

Cluto- berühmt, zu irisch cloth, clot, κλυτός (nach Windisch, briefl. Mittheilung).

kymr. Clot-rî (= Cluto-rîx).

Clutamus.

kymr. Clotûc (= Clutâcus). Clydai (= Cluteius).

Vgl Κλυτο-μήδης. Κλυτο-σθένης. Κλυτ-ώνυμος. Κλύτος. Κλυτίος. Κλυτίδης. Κλυτώ.

Hlud-berht. Hlud-rîch = kymr. Clot-rî. Hlud-wîg. Hludio. Hludizo.

Gabro- zu gabr capra.

Gabro-magus Ort. brit. Gabro-sentum Ort.

Gabrus. Gabra. Gabrillus. — Gabreta silva. Gabris Ort.

kymr. Gabran, Gafran.

irisch Gabhar. Gabran.

-galus stark vgl. lit. galėti vermögen.
irisch Art-gal (Art Stein). Con-gal, Conghal. Conghalach.
Fin-gal (= Vindo-galus).
Galatus Bojer Polyb. 2, 21.
brit. Galava Ort.

-gusius.
irisch Uar-gus. Con-gus vgl. *Κογ-γούσιος* Stadt in Galatia.

Geio-.
Gei-dumni gall. Volk, vgl. Dubno-.
Geius.

Gen, Gnâ zeugen.
-genos, -genios. Uro-genius. Uro-genia. Uro-geno-nertus. Ogri-genus vgl. irisch oer frigus. Cintu-genus. Cintu-gena. Camulo-genus. Matu-genia. Litu-gena. Litu-genius. Verbigenus.
kymr. Anau-gen (= Anavo-genus). Urb-gen (= Urbigenus). Cat-gen (= Catu-genus) vgl. Catu-gnâtos. Sulgen. Sul-genus. Genisma Fö. S. 1112.

Vgl. *Ἀντί-γονος. Θεό-γονος. Κραταί-γονος. Τηλέ-γονος. Χρυσό-γονος.*
-gennos, -ginnos. Ad-ginnus. Ad-ginnius. Ad-gennia. Conginna. Con-gennicus. Con-gennicia. Nitio-genna.
Gennalo.
-gentios. Ad-gentius. Con-gentiâcus.
Gentius König von Illyrien. Gentisma Fö. 1112.
-gnâtos vgl. gallisch gnâtos Sohn. Ate-gnâta. Epo-sognâtos. Galater, Polyb. 22, 20. Catu-gnâtos. Camulognâta. Carsi-gnâtus Galater, Polyb. Cintu-gnâtus. Cintugnâtius. Dêvo-gnâta. Boduo-gnâtus.

Vgl. *Δημό-γνητος. Διό-γνητος. Ἡρό-γνητος. Θεό-γνητος.*

Gêso- vgl. germ. gîsal, gîs, irisch gell Pfand.
Gêso-dûnum Ort.
Gêsorius. Gîsâcus.
Volu-gêsus.

Gobanno- vgl. kymr. gof, gofan, gofant Schmidt.
Gobannitio. Gobannicno. *Γόβαιον ἄκρον.*
kymr. Gouannon.
irisch Gobanus.

Grato- vgl. lat. gratus?
kymr. Grat-laun (= Grato-launus) = arem. Grad-lôn.
kymr. Grat.
Vgl. kymr. Dofn-garth = irisch Doman-garth (= Dubno-gartus).

Tacio- zu kymr. tec, teg screnus, pulcher, ags. thig-jan accipere.
kymr. Tec-uan (= Tacio-manus). Tec-guaret (= Tacio-varetus). Teg-wynn (= Tacio-vindus) vgl. Gwyn-deg (= Vindo-tacius).
Tacitus.
kymr. Tacit, jetzt Tegyd. Tegei (= Taceius).
-tacius in kymr. Gwyn-deg (= Vindo-tacius) vgl. Teg-wynn (= Tacio-vindus).

-tamus.
brit. Cuno-tamus = kymr. Con-daf.
kymr. Cawr-daf (= Coro-tamus). Con-daf = brit. Cuno-tamus. Gwr-daf (= Ver-tamus).

-talus zu kymr. tal Stirn.
Argio-talus. Dano-tala. Dubno-talus. Vepo-talus. Samo-talus.

Taro- zur Wz. tar bewältigen.
Taro-dûnum Ort (brit. Tarvo-dûnum zu gall. tarvos Stier).
Taretius. Tarutius.
Dêio-tarus. Brogi-tarus.

Tasco- unbekannter Bedeutung.
Tasco-vanus.
brit. Tascio-vanus.
Tascius. Tascillus. Tasciâca. Tasgetius.
Mori-tasgus Gottes- und Mannsname.
Tasgetius.

-tigernus Herr, vgl. kymr. tigern, irisch tigerne dominus, teg domus.
kymr. Aer-thirn (= Agro-tigernus). Eu-tigirn (= Avi-tigernus). Cyn-deyrn (= Cintu-tigernus). Guor-tigirn (= Ver-tigernus). Rhy-deyrn (= Ro-tigernus).
Vgl. gall. Tigernum, Castell im Arvernerlande.

Teuto- vgl. goth. thiuth Gut, Segen.
Teuto-bôdiâci vgl. Bôdiâcus. Teuto-matus.

Teuta Königin von Illyrien (Skodra). Teutates gall. Gottheit. Teodisma Fö. S. 1112.

Tecto- unbekannten Sinnes.
Tecto-sages gall. Volk.
irisch Teacht-mâr (= Tecto-mârus).

Touto- zu irisch tuáth Volk, goth. thiuda.
Touto-bocio vgl. irisch bocaim tumeo. Toutio-rîx Apoll.
kymr. Tût-nerth (= Touto-nertus). Tût-mab (= Touto-mapus). Tût-rî (= Touto-rîx).
arem. Tût-wal (= Touto-velus). Tût-wallôn (= Touto-vellaunus). Tût-woret (= Touto-varetus).
irisch Tuath-char (= Touto-carus).
Toutus. Touta. Touto. Toutia. Toutio. Toutillus. Toutona. Toutonia.
kymr. Tûtûc (= Toutâcus).
irisch Tuathal (= Toutalus). Tuathalon. Tuathan (= Toutanus).
-toutus in Ambi-touti. Con-toutus.
kymr. Eu-tût (= Avi-toutus).

Vgl. Diet-bald. Diet-mâr. Diet-rîch = kymr. Tût-rî. Dieto. Dietilo.

Togi-, Togo-.
Togo-dumnus. Togi-rîx. Togi-sonus.
Togius. Togia. Togionius. Togidia. Togiâcus. Togiâcia. Tocetus (lies Togetus). Togitius.

Tri- zu tri drei.
Tri-obris vgl. Obrinca. Tri-casses. Tri-cassini. Tri-corii vgl. Petru-corii. Tri-cornum. Tri-colli. Tri-boci vgl. Touto-bocio. Tri-vlati vgl. irisch Flaith-berthach.

Vgl. sskr. Tri-jata. Tri-dhanvan. Tri-bhânu. Tri-çanku. Trita. *Τρι-άδελφος. Τρί-οψ. Τρι-πτόλεμος. Τρί-πυλος. Τρίαξ.*

Dago- zu irisch dag gut.
Dago-vassus vgl. Vasso-rîx.
Dagania.
kymr. Daganus, Dagan.
irisch Daganus, Dagan.

Dano- eben.
Dano-tala, tal Stirn.
Danus.

Dîno- unbekannten Sinnes.

Dino-mogeti-mârus vgl. Mogit-mârus, irisch mug servus.
kymr. Guas-duin (= Vasso-dênus).

Dubno- zu kymr. dwfn profundus, profunditas, vgl. goth. diups tief.

Dubno-reix, Dubno-rêx, Dumno-rîx. Dubno-talus, tal Stirn. Domno-cleius. Domno-tonus Fluss.
kymr. Domn-guaret (= Dubno-varetus). Dyfn-wal, Dyfynwal (= Dubno-velus). Dofn-garth =
irisch Doman-gart (= Dubno-gartus).

Dubnus. Dubna. Domnitius. Dumnâcus. Dubnum Ort. Dubnissus, Dumnissus Fluss. brit. Dumna Insel.
kymr. Dubn, Dumn, Duun, Domn, Dwfn, Dwfyn = Dubnus. Dyfnawc, Dyfnawg = Dumnâcus.
irisch Domnit = Domnitius.

-dubnus. Gei-dumni. Togo-dumnus. Ver-jugo-dumnus.
brit. Cogi-dubnus, vgl. irisch cogaim bello.
kymr. Conduun (= Cuno-dubnus). Guor-dubn (= Ver-dubnus) vgl. Ver-jugo-dumnus.

Dêvo-, Dîvo- Gott, vgl. irisch día.

Dêvo-gnâta. Dîvo-dûrum Ort.

Dîvo. Dîvona dea. Dîvico. Dîvicia. Dîvito. Dîvitiâcus.

Vgl. sskr. Deva-ja. Deva-datta. Deva-çravas. Deva. Devakâ. Devika. Deviya. Devala. Devila.

Doci- vgl. slav. Dok-mir. Doko.

Doci-rîx.

Docio. Doccalus. Doccius.

kymr. Guor-docui, Guor-docê (= Ver-docêus).

Drûso- zu irisch drús libido.

Drûso-magus Ort.

Drûsus.
irisch Drúis = Drûsus.

Con-drûsi Volk.

Namo- zu irisch ainm Name?

Nammiùs. Nammeius. Nammo. Nammonius. Nammonia.

Ad-namatius.

Namatius.

Nitio- zu irisch nith proelium, pugna.

Nitio-genna. Nitio-brîges Volk vgl. Brîgo-.

Vgl. ahd. Nîd-bald. Nid-berht. Nîd-hart. Nîtho Nîzo.

Nemeto- zu irisch nemed, gallisch nemetum sacellum.

Nemeto-mârus.

Nemeto.

kymr. Neuet = irisch Nemidh (= Nemetus).

kymr. Cat-nemet (= Catu-nemetus). Guor-nemet (= Ver-nemetus).

Dazu die Ortsnamen: Nemeto-cenna. Nemeto-briga. Augusto-nemetum. Tasi-nemetum vgl. Taxi-magulus. Dru-nemetum, dru Eiche. Ver-nemetis.

brit. Ver-nemetum.

Nerto- zu irisch nert valor.

Nerto-mârus. — Nerto-briga Ort, Polyb.

Nertonius.

Êsu-nertus. Uro-geno-nertus. Cobi-nertus, Cobnertus. Cob-nerta.

kymr. Cyd-nerth (= Cata-nertus). Gur-nerth (= Ver-nertus). Tût-nerth (= Touto-nertus). Jud-nerth (= Judo-nertus).

irisch Aig-nert (= Ago-nertus).

Von ner Mann, vgl. Ἀνδρο-μένης. Ἄνδρων. Μέν-ανδρος.

Petru- zu gallisch petor vier.

Petro-mantalum Ort, kymr. mantôl trutina. Petru-corius. Petru-corii, Petro-corii, vgl. Tri-corii, tri drei.

Petronius.

Penno- Haupt, zu kymr. penn, irisch ceann Haupt.

arem. Pen-was (= Penno-vassus).

Pennausius. Alpes Pennînae.

irisch Each-ceann (= Epo-pennus).

Bitu- zu gallisch bitu, irisch bit Welt.

Bitu-rîges.

Bituitus.

Berto- zu kymr. berth nitidus, pulcher.

arem. Berth-walart.

irisch Bertach in Flaith-berthach. Bertisma bei Fö. S. 1112.

kymr. Guer-berth (= Ver-bertus).
Vgl. ahd. Berht-gar. Berht-gisil. Berht-hari. Berhto. Berhtilo. Gari-berht. Gisil-berht. Hari-berht.
Belatu-, vgl. Belo-.
Belatu-cadrus, Belatu-cardus. Belatu-mâra.
Belatullus. Belatulla.
Belo-, Bilo- vgl. Φιλο-, german. Bil-?.
Bil-caisio. Bello-vacus. Bello-vaci.
Belinus. Belenus. Bilienus. Bilicus. Bilitio. Belli celtib. Volk, Polyb.
kymr. Beli. arem. Bili.
brit. Cuno-belinus, Cyno-bellinus.
kymr. Ri-uel-gar (= Ro-belo-carus).
-bocos zu irisch bocaim tumeo, bucca, βύκτης.
Touto-bocio. Tri-boci. Meli-bocum Berg.
Bogio- = Boio.
Boio-rîx. Com-boio-mârus. Boio-dûnum Ort (Boji).
Boius. Boii, Boji Volk. Boionius, Bogionius.
Ad-bogius. Abrextu-bogius. Com-boio-mârus. Tolisto-bogii.
Ver-com-bogius, vgl. Comboio-mârus.
Bôdio- zu kymr. bûd, irisch buad, buaid victoria.
Bôdio-casses Volk.
kymr. Bûd-gualon (= Bôdio-vellaunus).
arem. Bûd-woret (= Bôdio-varetus).
Bôdiccius.
brit. Boudicca (= Boudicea).
kymr. Bûdat (= Bôdiatus).
arem. Bôdicus, Bûdicus.
irisch Buadhach (= Bôdiâcus), vgl. Teuto-bôdiâci.
Teuto-bôdiâci.
kymr. Cat-bûd, Cat-uûd (= Catu-bôdius). Gur-bûd (= Ver-bôdius).
arm. Wr-bûdic (= Ver-bôdicus).
irisch Cath-bhuadhach (= Catu-bôdiacus).
Boduo- zu kymr. bodd beneplacitum, voluntas.
Boduo-gnâtus.
Boduâcius.
kymr. Bodûc (= Boduâcus) vgl. boddawg.
Ate-boduus. Ate-bodua.

kymr. Arth-bodu (= Arto-boduus). Cat-wodu, Cat-uodus (= Catu-boduus). Gur-bodu (= Ver-boduus).

Brano- zu irisch bran Rabe.
arem. Bran-hucar (= Brano-sucarus).
kymr. Cun-bran (= Cuno-branus). Mor-bran (= Mori-branus) Meer-rabe.
irisch Art-bran (= Arto-branus) Stein-rabe.
Verschieden davon Branno- in
Branno-genium. Branno-dûnum. Branno-vîces.
Brannovii.

Brîgo- zu irisch bríg, brígh valor, virtus, kymr. brî auctoritas, dignitas, honor.
kymr. Brîg-uan (= Brîgo-vanus).
Brîgo. Brîgius. Brigia. Brigitta.
kymr. Brîi = Brîgius.
irisch Brîga, Brîg, Brîgh f.
Nitio-brîges Volk.
kymr. Il-brî (= Ilio-brîgus).
Zu kymr. guo-brî, go-frî gravis. gloria:
arm. Wo-brîan (= Vo-brîganus). Cat-wobrî (= Catu-vobrîgus). Bresel-wobrî (= Breselo-vobrîgus).

Breto- = Brato- zu irisch bret = brát Gericht.
Bret-valda.
Vergo-bretus.
brit. Com-bretonium Ort.
irisch Con-bretan.
Cassi-bratius. Mandu-bratius.
Brato.
irisch Brath.

Breselo- zu kymr. bresel pugna.
arem. Bresel-wobrî (= Breselo-vobrîgus).
arem. Bresel. Breselan.
kymr. Con-bresel, Com-bresel.

Brogi-, Broci- zu brog Land.
Brogi-tarus. Brogi-mârus. Brogi-mâra. Ande-broci-rîx vgl. Ande-brogius.
kymr. Broc-mail (= Broco-maglus).
Ande-brogius. Allo-broges Volk.

kymr. Cym-ro pl. Cym-ry (= Com-brox, Com-broges) der Kymre, die Kymren.

Magio- zur Wz. mag = ig. magh, vgl. gall. magus Feld.
Magio-rîx.
Magiâcus. Magiatus. Magiânus. Magidius. Magidia. Magissus. Magissius.
Vgl. ahd. Mag-rîh.

Mageto- zur Wz. mag.
Mageto-briga Ort.
kymr. Guer-maet (= Ver-magetus).

Maglo-, Magulo- zu kymr. mail, mael puer, servus, juvenis.
Maglo-cunus vgl. arem. Cono-maglus.
Maglius. Magalus. Magalius. — Magilus Polyb.
kymr. Mael = arem. Maglus.
arem. Maglus, Cono-magli filius.
Taxi-magulus.
kymr. Cat-mailus = arem. Cat-maglus (= Catu-maglus). Gur-mael (= Ver-maglus). Arth-mail (= Arto-maglus). Broc-mail (= Broco-maglus).
arem. Cat-maglus. Cono-maglus vgl. gall. Maglo-cunus.

Matu- zu kymr. mat gut.
Matu-genia.
kymr. Mat-gueith (= Matu-vectus).
Matucus. Matu-âcius.
kymr. Matauc, Matôc, Matûc (= Matuâcus).
Ande-matunnum Ort. Teuto-matus.

-manus zur Wz. man denken, messen.
Ario-manus. Cêno-mani. Viro-manus.
kymr. Illi-man (= Illio-manus). Cat-man, Cat-uenus (= Catu-manus). Tec-uan (= Tacio-manus).

Mantalo- zu kymr. mantôl, mantawl trutina.
Mantala Ort. Petro-mantalum Ort.
Mantala.
Cata-mantaloedis g. vgl. kymr. cyd-fantawl (= cata-mantâl) acquilibrium.

Manduo- unbekannter Bedeutung.
Mandu-bratius.
Manduus. Manduvii. — Mandonius Polyb. Spanier.

Epo-manduo-dûrum Ort. Viro-manduus. Viro-mandui.
Manduus.
-mârus hell, berühmt, ansehnlich = irisch môr.
Ago-mârus. Adiatu-mârus. Jantu-mârus. Indutio-mârus. Illio-mârus. Elvio-mârus. Chio-mâra Galaterin, Polyb. Com-boio-mârus. Dîno-mogeti-mârus. Nemeto-mârus. Nerto-mârus. Belatu-mâra. Brogi-mârus. Brogi-mâra. Mogit-mârus. Litu-mâra. Virido-mârus. Viro-mârus. Sego-mârus. Soli-mârus. Smerto-mâra.
Mariccus. Maricca. Maro.
kymr. Jondât-mâr. Con-môr = arem. Cono-môrus (= (= Cuno-mârus). Cat-môr (= Catu-mârus). Glîn-maur = irisch Glûn-mâr.
arem. Cono-môrus. Er-môr (er- verstärkt, vgl. Er-cynia silva).
irisch Airget-mâr (= Argento-mârus). Glûn-mâr. Teacht-mâr (= Tecto-mârus). Reacht-mâr (= Recto-mârus).
Vgl. ahd. Mar-wald. Mar-win. Marulf. Maro. goth. Mêrila. Waldo-mar. Wini-mar. Wolf-mar. kymr. Con-môr = Hun-mâr, Cat-môr = Hada-mâr.
-marcos zu gall. marca Ross.
Tri-markisia Ort.
kymr. Cyn-farch = arem. Cun-march (= Cuno-marcus).
arem. Cad-farch (= Catu-marcus). Cun-march.
kymr. Marchan.
Masu- zu kymr. masw hilaris, lascivus, levis vgl. sskr. makshu.
Vollnamen fehlen.
Masuco. Masucia. Masuonia. Masunnus.
Mulo- zu lat. mûlus?
irisch Muil-lethan (= Mulo-letanus).
brit. Epo-mulus.
Mogeti- vgl. irisch mug servus, Wz. mag.
Mogit-mârus. Dîno-mogeti-mârus.
Mogitus. Mogetius. Mogetiâna Ort.
Mori- zu gallisch more Meer.
Mori-tasgus Gottes- und Mannsname.
kymr. Mor-bran (= Mori-branus) „Meer-rabe“.
Morini.
Are-morici.

-rîx (-reix, -rêx) g. -rîgis zu ir. rî g. rîg König, Fürst.
Adiato-rîx. Ande-broci-rîx vgl. Ande-brogius. Ambio-rîx. Epo-rêdo-rîx, Epo-rêdi-rîx vgl. Epo-rêdii. 'Elvo-rîx, Helvo-rîx. Orgeto-rîx. Catu-rîx. Catu-rîges. Canto-rîx. Cingeto-rîx. Ver-cingeto-rîx. Toutio-rîx Apollo. Togi-rîx. Dubno-reix, Dubno-rêx, Dumno-rîx. Doci-rîx. Bitu-rîges. Magio-rîx. Lugoto-rîx. Vasso-rîx.
kymr. Clot-rî (= Cluto-rîx). Tût-rî (= Touto-rîx) vgl. gall. Toutio-rîx.
Vgl. deutsch Rîch-hard. Rîco-ald. Rîc-mâr. Rîco. Rîkilo. Rîhhizo. Hard-rîch. Wald-rîch. — gall. Catu-rîx = Hada-rîch. kymr. Clot-rî = fränk. Chlode-rîch. Tût-rî = Diet-rîch.

Recto- zu irisch recht, reacht Recht.
arem. Reth-walart (= Recto-valartus).
irisch Reacht-mâr (= Recto-mârus).
Vgl. deutsch Recht-hart. Riht-mund. Reht. Sigi-reht Fö. I, 1054.
Rictio-var gallisch? Fö. a. a. O.

-roudus roth, irisch rúadh.
Ande-roudus.
Roudus.

Ro- = *πρό*.
Ro-smerta dea.
kymr. Ri-uel-car (= Ro-belo-carus). Rhy-deyrn (= Ro-tigernus).
Vgl. *Πρό-δικος*. *Πρό-θοος*. *Προ-θο-ήνωρ*. *Προ-κλῆς*. *Πρό-χορος*. *Πρύλος*.

Launo- zu kymr. llawen, kornisch lauen, arem. lowen hilaris, vgl. laetus (= lavetus) *λαύω*.
arem. Lowen-car (= Launo-carus).
Oro-launum. Cata-launi. Duro-cata-launi. Cob-launo.
kymr. Eui-laun (= Avi-launus). kymr. Cat-lôn (= Catu-launus). Grat-laun (= Grato-launus).
arem. Argant-lowen, Argant-lôn (= Argento-launus). Urb-lôn (= Urbi-launus). Cat-lowen, Cat-lôn. Grad-lôn. Wor-lowen (= Ver-launus).
irisch Cath-luan.

Litano- zu kymr. lledan, irisch leathan breit.
Litano-briga Ort.
Litana silva. Litania.

Conco-litanus. Smertu-litanus.
irisch Muil-lethan (= Mulo-litanus). Ailt-lethan (= Alto-litanus).

Litu-, Litavo- zu litavia litus, πλατύς.
Litu-gena. Litu-genia. Litu-mâra.
Litucius. Litucia. Lituccius. Litulla.
Con-victo-litavis.
Litaviccus.
kymr. Lletewic, Lledewich zu Litavia litorale.

-lîvos zu kymr. lîu, llîw color, irisch lî color, splendor.
kymr. Gwyn-llîw (= Vindo-lîvus).
Lîvo. Lîvius.

Lugoto- lieblich.
Lugoto-rîx vgl. Lug-dûnum.
Lugetus.
irisch Lugith.

Vaco- unbekannten Sinnes.
brit. Vaco-magi.
Vacus. Vaco (Vacalus Waal).
Bello-vacus. Bello-vaci. Sego-vax.

-varetus vgl. kymr. guared liberatio.
Ambi-vareti Volk.
kymr. El-guaret (= Elio-varetus). Cat-guaret (= Catu-varetus). Tec-guaret (= Tacio-varetus). Domn-guaret (= Dumno-varetus).
Vgl. Rictio-var Fö. 1054.

Vasso- zu kymr. gwas puer.
kymr. Guas-duin (= Vasso-dênus) vgl. Dîno-mogeti-mârus.
Vasso. Vassio.
kymr. Guassauc (= Vassâcus).
Dago-vassus.
kymr. Con-guas (= Cuno-vassus). Drût-guas (= Drôto-vassus), vgl. Droitisma Fö. 1112.
arem. Pen-was (= Penno-vassus).

Victi- zu kymr. gweith, gwaith opus, labor, pugna.
Victi-sirana. Con-victo-litavis.
kymr. Gueith-gual (= Vecto-velus).
Vecturius vgl. korn. gueidhur opifex.

brit. Vecturiones.
kymr. Gwaith (= Vectus).
Con-victo-litavis.
kymr. Mat-gueith (= Matu-vectus).
-vîx, -vîces, -vîci zu kymr. guîc, gwîg, irisch fích vicus, pagus, municipium.
Virido-vîx.
Eburo-vîces vgl. Eborâcum. Ordo-vîces. Cambo-vîcenses vgl. Cambo-dûnum. Branno-vîces. Lato-vîci. Lemo-vîces.
brit. Borco-vîcus.
Vgl. Οἰκωφέλης. Οἶκις. Στασί-οικος.
Vidu- zu irisch fid Baum.
Vidu-casses.
Viducus. Vidubium. Vidisma Fö. 1112.
irisch Vidua.
Epo-stero-vidus, brit.
Vgl. ahd. Widu-.
Vindo- weiss, irisch find, finn, kymr. gwynn.
Vindo-magus Ort. Vindo-bona Wien.
brit. Vindo-gladia Ort. Vindo-bala Ort.
kymr. Gwyn-lîw (= Vindo-lîvus). Gwyn-deg (= Vindotacius) vgl. Teg-wyn (Tacio-vindus).
irisch Find-char (= Vindo-carus.
Vindus. Vinda. Vindo. Vindius. Vindilla. Vindillius. Vindona. Vindonia. Vindaluco. Vinderius.
kymr. Gwynn, Gwyn = Vindus. Guinan (= Vindanus). Gwynnaw (= Vindavus).
irisch Find, Finn = Vindus. Vinderis Fluss.
kymr. Teg-wyn (= Tacio-vindus) vgl. Gwyn-deg (= Vindo-tacius).
Virido- zu kymr. gwyrdd viridis, vgl. Viro-.
Virido-mârus. Virido-vîx.
Viridus. Virdo.
Viro- zu kymr. gwyr frisch, sskr. jîra lebend, ksl. žirŭ Leben.
Viro-manus. Viro-mârus. — Viro-dûnum Verdun. Viromandui Volk.
Viroviâcum (von *Virovius).
Veni- zu kymr. wen Lachen.
Veni-carus. Veni-carius. — Venn-alis vgl. Sualis.

brit. Venutius. — Veneti. Venelli.
kymr. Hy-wen (= Su-venius).

Vepo- unbekannter Bedeutung.
Vepo-talus, tal Stirn.
Vepus. Veponius. Veponia.

Ver- aus uer = ὑπέρ.
Ver-agri Volk. Ver-cobius vgl. Cobi-nertus. Ver-cassivellaunus vgl. brit. Cassi-vellaunus. Ver-cingeto-rîx vgl. Cingetorîx. Ver-com-bogius vgl. Com-boio-mârus, Ad-bogius. Ver-jugo-dumnus.
kymr. Guor-cant (= Ver-cantus). Guor-tigirn (= Ver-tigernus). Gwr-daf (= Ver-tamus). Guor-dubn (= Ver-dubnus). Guor-nemet (= Ver-nemetus). Gur-nerth (= Ver-nertus). Guer-berth (= Ver-bertus). Guer-bûr (= Ver-pûrus). Gur-bûd (= Ver-bôdius). Gur-bodu (= Ver-boduus). Guer-maet (= Ver-magetus). Gur-mael (= Ver-maglus).
arem. Wor-hucar, Gur-hugar (= Ver-sucarus). Gur-diernus (= Ver-tigernus). Wr-bûdic (= Ver-bôdicus). Guer-loesius vgl. Loes-cant. Wor-lowen (= Ver-launus).

Vgl. Ὑπέρ-οχος. Ὑπερ-άνωρ. Ὑπέρ-βολος. Ὑπέρης. Ὑπερείδης. Ὑπερίων.

Veru- vgl. εὐρύ.
Veru-cloetius.
brit. Veru-lamium (lam = palma).
Verubium ἄκρον.

Vergo- Werk.
Vergo-bretus.
Vergilius.

Verbi- unbekannten Sinnes.
Verbi-genus.
Verbicus. — Verbinum Ort.
brit. Verbeia.

Velo-, Vello-, Velio-, -vellaunus vgl. kymr. guell melior.
brit. Vello-catus.
gall. Vellates. Vellavi. Vellavii. Velorius vgl. Gîsorius
Velio-cassi, Velio-casses.
kymr. Gueith-gual (= Vecto-velus). Hu-wel (= Su-velus).

Dyfn-wal, Dyfyn-wal (= Dubno-velus).
arem. Tût-wal (= Touto-velus).
Velatu-dûrum Ort.
Vellauno-dûnum Ort.
Ver-cassi-vellaunus. Sego-vellauni.
brit. Cassi-vellaunus. Catu-vellauni.
kymr. Jud-guallaun. Cass-wallawn (= Cassi-vellaunus).
Cat-guallaun (= Catu-vellaunus).
arem. Cat-wallôn. Coet-wallawn. Kint-wallôn (= Cintu-vellaunus). Tût-wallôn (= Touto-vellaunus).
arem. Wallôn (= Vellaunus).

-volcus vgl. irisch folg celer.
Catu-volcus.
Volcae.

Sapo- unbekannten Sinnes.
Sap-audus. Sapaudia (Vollnamen?).
Sappulus. Sappula. Sapplius. Sapplia.

Samo- eben, gleich.
Samo-talus, tal Stirn.
Samaus (= Samavus).
Beli-sama vgl. Bellismum. Molismus. Ecolisma. Sulisma dea. Osismii.

Su-, zu irisch su-, so-, sskr. su- wohl, gut.
Su-ausia vgl. irisch ó (=aus) Ohr. Su-anetes. Con-suanetes. Su-essiones. Su-obnedo vgl. Ex-obnus. Su-carius. Su-caria zu carus lieb.
kymr. Hu-wel (= Su-velus).
Catu-su-alis.
arem. Eu-hocar (= Avi-sucarus). Bran-hucar (= Brano-sucarus). Wor-hocar, Gur-hucar (= Ver-sucarus).

Sego- vgl. irisch segh Auerochs.
Sego-mârus. Sego-vax. — Sego-dûnum. Sego-bôdium. Sego-briga. Sego-vellauni.
brit. Segu-stero vgl. Epo-stero-vidus.
Segeia. Segomo.
Segovii. Segovia Ort. Segosa Ort. Segusio Ort. Segusiavi. Segontia Ort. Segontiâci.
brit. Segontium.

Seno- alt, irisch sen.

arem. Hen-car (= Seno-carus).
Seneca. Senicco. — Aber Sênones.
Soli- vgl. irisch súil Auge.
Soli-mârus, davon Solimâriâca Ort.
kymr. Sul-genus, Sul-gen.
Suleva. Sulevia. Sulivia.
brit. Sulinus. Sulnus. Sulisma dea. Solisma Fö. 1112.
Smertu- vgl. lat. Morta Parce.
Smertu-litanus. Σμερτο-μάρα.
Smertae, brit. Volk.
Ro-smerta gall. Göttin.

Das germanische Namensystem

ist das mächtigst entwickelte und mit der feinsten Systematik durchgeführte, während die indische Namengebung in ihrer Durchsichtigkeit, die griechische in massvoller Schönheit unübertroffen dasteht. Durch die feste Beschränkung auf einen ganz geschlossenen Ausschuss von Namenwörtern, wie Agin-, Berht-, -berht, Dag-, -dag, Helm-, -helm, Frid-, -frid, Wolf-, -wolf u. s. w., durch eine fast schrankenlose Freiheit in der Composition dieser Namenwörter, durch eine systematische Umkehrung der Vollnamen, wie Arn-ulf — Wolf-arn, Gang-olf — Wolf-gang, Berht-frid — Frid-berht, endlich durch eine wunderbar reiche und systematische Durchführung der Kosenamenbildung haben die Germanen ihren Sinn für Individualität und demgemäss für individuelle Benennung in ihrer nationalen Namengebung völlig Genüge geleistet; ja man könnte vermöge einer erschöpfenden Durchführung der germanischen Namenbildungsgesetze eine derartige Masse deutscher Namen erzeugen, dass noch heutzutage Jeder der 50 Millionen Deutscher mit einem eignen Namen bekleidet werden könnte, wie denn die gesammte romanische Welt sich noch heute in die Fetzen des altgermanischen Namenprachtgewandes kleidet.

Unter den Männern, welche das germanische Namensystem wieder ans Licht gezogen haben, ist nach dem Begründer aller germanistischen Wissenschaft, Jacob Grimm, zunächt Förstemann zu nennen, der mit eisernem Fleisse die Fülle der alten schönen Namen aus den Urkunden bis zum 11. Jahrhundert gesammelt und grossentheils auch richtig nach ihren Gruppen geordnet hat. Freilich blieb ihm seltsam genug die Abstammung der zwei- und einstämmigen Kosenamen von den Vollnamen gänzlich verborgen, und es ist das Verdienst von Strackerjan, das Kosenamenprincip für das Deutsche zuerst rund und nett ausgesprochen zu haben. Derselbe sagt in seiner Epoche machenden Abhandlung: Die jeverländischen Personennamen, Programm des Gymnasiums in Jever, 1864 S. 6: „*Mit wenigen Ausnahmen sind die altdeutschen Namen aus zwei Stämmen zusammengesetzt.* Die vollen Namen waren aber für den täglichen Gebrauch zu schwerfällig; es entstanden Abkürzungen, die man Koseformen (hypokoristische Formen) nennt. Diese Koseformen wurden neben den vollen Namen gebraucht, traten auch oft ganz an deren Stelle.“ Und in einer auf den gesperrt gedruckten Satz bezüglichen Anmerkung: „Diesen Satz muss ich im Widerspruch mit den meisten, vielleicht allen Forschern auf diesem Gebiete, welche auch einfache Stämme als ursprüngli- Namen gelten lassen, festhalten.“ Die weitere Entwicklung der germanistischen Namenstudien hat dem scharfsinnigen Forscher Recht gegeben; unter den Einsichtigen ist der Widerspruch gegen den obigen Satz verstummt, und die Zeit, wo es für hohe Weisheit galt, Brûno sei der Braune, und Welf ein junger Hund, liegt hinter uns. Ein grosses Verdienst um die völlige und endgültige Feststellung des genannten Satzes erwarb sich Fr. Stark, der in einer classischen Abhandlung: „Die Kosenamen der Germanen, Wien 1868“ den historischen Beweis geliefert, dass der einstämmige deutsche Name durch kosende Kürzung aus dem Vollnamen hervorgegangen, indem er mit einer grossen Menge von Beispielen aus den Urkunden bewies, dass dieselbe Person neben dem vollen Namen einen aus diesem gekürzten getragen, der also nothwendig aus dem Vollnamen erwachsen sein muss. Andere nicht minder verdiente Forscher haben einzelne Namenarten behandelt, so L. Ruprecht die frisischen Patronymika, K. G. Andersen die heutigen Ge-

schlechtsnamen, wieder Andere haben ein local begränztes Gebiet durchforscht, wie C. Pauli, Mündener Familiennamen, Programm von Münden 1870. Bei einem so erfreulichen Stande der Dinge in der germanistischen Onomastik beschränke ich mich im Folgenden darauf, drei Namengruppen: Berht, Frid, Wolf systematisch geordnet vorzuführen, besonders um auf *Eine* Erscheinung, die mir bis jetzt nicht nach Gebühr beachtet zu sein scheint, aufmerksam zu machen, nämlich auf die wahrhaft grossartige Durchführung eines in den sonstigen Namensystemen der Indogermanen nur sporadisch, bei den Griechen noch am reichsten angewandten Princips der Umkehrung von Vollnamen zur Erzeugung neuer Vollnamen. Während das Griechische im Ganzen nur etwa 140 Namen enthält, die mit umgekehrten Gliedern wieder Vollnamen ergeben, findet sich die gleiche Zahl umgedrehter Namen, um sie kurz zu benennen, im deutschen Namensystem allein in den drei Gruppen Berht, Frid, Wolf, wie die folgende Zusammenstellung lehrt:

BERHT hell, glänzend, vgl. Förstemann I, 235 ff.

Berht-ara vgl. Ar-berht. Berht-drud vgl. Drud-berht. Berht-flat vgl. Flad-berht. Berht-frid vgl. Frid-berht. Berht-gang vgl. Gang-berht. Berht-gar vgl. Gari-berht. Berht-gard vgl. Gard-berht. Berht-gauz vgl. Gauz-berht. Berht-gildis vgl. Gild-berht. Berht-gis vgl. Gis-berht. Berht-gisil vgl. Gisil-berht. Berht-gund vgl. Gund-berht. Berht-haid vgl. Haid-berht. Berht-hard vgl. Hard-berht. Berht-hari vgl. Hari-berht. Berht-had vgl. Had-berht. Berht-helm vgl. Helm-berht. Berht-hild vgl. Hild-berht. Behrt-hoh vgl. Hoh-berht. Berht-hram vgl. Hram-berht. Berht-hroch vgl. Hroc-berht. Berht-hrod vgl. Hrod-berht. Berht-leih vgl. Laig-berht. Berht-land vgl. Land-berht. Berht-laug vgl. Laugan-berht. Berht-man vgl. Mani-berht. Berht-mar vgl. Mar-berht. Berht-mod vgl. Mod-berht. Berht-mund vgl. Mund-berht. Berht-nid vgl. Nid-berht. Berht-rad vgl. Rad-berht. Berht-rand vgl. Rand-berht. Berht-rich vgl. Rich-berht. Berht-rid vgl. Rid-berht. Berht-sind vgl. Sind-berht. Berht-swind vgl. Swind-berht. Berht-wald vgl. Wald-berht. Rerht-war vgl. Wer-berht. Berht-wig vgl. Wig-berht. Berht-widis vgl. Wid-berht. Berht-win vgl. Wini-berht. Berht-wis vgl. Wis-berht. Berht-olf vgl. Wolf-berht.

Berhto. Berhta f. Berhtilo. Berhtila f. Berhtelin. Berhtin. Berhtina f. Berhtuni. Berhting. Berhtening.

Ar-berht vgl. Berht-ara. Drud-berht vgl. Berht-drud. Flad-berht vgl. Berht-flat. Frid-berht vgl. Berht-frid. Gang-berht vgl. Berht-gang. Gari-berht vgl. Berht-gar. Gard-berht vgl. Berht-gard. Gauz-berht vgl. Berht-gauz. Gild-berht vgl. Berht-gildis. Gis-berht vgl. Berht-gis. Gisil-berht vgl. Berht-gisil. Gund-berht vgl. Berht-gund. Haid-berht vgl. Berht-haid. Hard-berht vgl. Berht-hard. Hari-berht vgl. Berht-hari. Had-berht vgl. Berht-had. Helm-berht vgl. Berht-helm. Hild-berht vgl. Berht-hild. Hoh-berht vgl. Berht-hoh. Hram-berht vgl. Berht-hram. Hroc-berht vgl. Berht-hroch. Hrod-berht vgl. Berht-hrod. Laig-berht vgl. Berht-leih. Land-berht vgl. Berht-land. Laugan-berht vgl. Berht-laug. Mani-berht vgl. Berht-man. Mar-berht vgl. Berht-mar. Mod-berht vgl. Berht-mod. Mund-berht vgl. Berht-mund. Nid-berht vgl. Berhtnid. Rad-berht vgl. Berht-rad. Rand-berht vgl. Berht-rand. Rich-berht vgl. Berht-rich. Rid-berht vgl. Berht-rid. Sind-berht vgl. Berht-sind. Swid-berht vgl. Berht-swind. Wald-berht vgl. Berht-wald. Wer-berht vgl. Berht-war. Wig-berht vgl. Berht-wig. Wid-berht vgl. Berht-widis. Wini-berht vgl. Berht-win. Wis-berht vgl. Berht-wis. Wolf-berht vgl. Berht-olf. (369).

Berhto. Berhta f. Berhtilo. Berhtila f. Berhtelin. Berhtin. Berh-tina f. Berhtuni. Berhting. Berhtening.

FRIDU Friede, vgl. Förstemann I, 421 ff.

Frid-arn vgl. Arn-frid. Fridu-bad vgl. Bade-frid. Fridu-bald vgl. Bald-frid. Fridu-bern vgl. Bern-frid. Fridu-berht vgl. Berht-frid. Fridu-berga vgl. Berh-frid. Fridu-bodo vgl. Bode-frid. Frid-dag vgl. Dag-frid. Fridu-gand vgl. Gend-frid. Fridu-gaud vgl. Gaud-frid. Fridu-ger vgl. Gari-frid. Fridu-gildis vgl. Geld-frid. Fridu-gern vgl. Gern-frid. Fridu-gis vgl. Gis-frid. Fridu-gisil vgl. Gisel-frid. Fridu-gundis vgl. Gund-frid. Frido-hart vgl. Hart-frid. Frid-here vgl. Hari-frid. Fridu-helm vgl. Helm-frid. Fridu-hild vgl. Hildi-frid. Fridu-lind vgl. Lindfrid. Fridu-liuba vgl. Liub-frid. Fridu-mar vgl. Mar-frid. Frid-mod vgl. Muot-frid. Fridu-mund vgl. Muni-frid. Fridu-niwi vgl. Niu-frid. Frid-not vgl. No-frid. Fridu-rad vgl. Rat-frid. Fridu-ric vgl. Ric-frid. Fridu-run vgl. Run-frid. Frido-sindis vgl. Sind-frid. Frid-walh vgl. Walh-frid. Frid-wald vgl. Walt-frid. Frid-war

vgl. War-frid. Frid-widis vgl. Wid-frid. Fridu-wig vgl. Wic-frid. Fridu-win vgl. Wini-frid, Win-frid. Fri-dulf vgl. Wolf-frid.

Frido, Friddo. Frida f. Fridiko, Fridicho, Feddeko, Fricco, Ficco. Fridilo, Frillo. Fridolin. Fridin. Friduni. Fridizo, Frizzo.

Arn-frid vgl. Frid-arn. Bade-frid vgl. Fridu-bad. Bald-frid vgl. Fridu-bald. Bern-frid vgl. Fridu-bern. Berht-frid vgl. Frid-berht. Berh-frid vgl. Fridu-berga. Bode-frid vgl. Fridu-bodo. Dag-frid vgl. Frid-dag. Gend-frid vgl. Fridu-gand. Gari-frid vgl. Fridu-gar. Gaud-frid vgl. Fridu-gaud. Geld-frid vgl. Fridu-gildis. Gern-frid vgl. Fridu-gern. Gis-frid vgl. Fridu-gis. Gisel-frid vgl. Fridu-gisel. Gund-frid vgl. Fridu-gundis. Hart-frid vgl. Frido-hart. Hari-frid vgl. Frid-here. Helm-frid vgl. Fridu-helm. Hildi-frid vgl. Fridu-hild. Lind-frid vgl. Fridu-lind. Liub-frid vgl. Fridu-liuba. Mar-frid vgl. Fridu-mar. Muot-frid vgl. Frid-mod. Muni-frid vgl. Fridu-mund. Niu-frid vgl. Fridu-niwi. No-frid vgl. Frid-not. Rat-frid vgl. Fridu-rad. Ric-frid vgl. Fridu-ric. Run-frid vgl. Fridu-run. Sint-frid vgl. Frido-sindis. Walh-frid vgl. Frid-walh. Walt-frid vgl. Frid-wald. War-frid vgl. Frid-war. Wid-frid vgl. Frid-widis. Wig-frid vgl. Fridu-wig. Wini-frid vgl. Fridu-win. Wolf-frid vgl. Frid-ulf. (225.)

WOLF, -wolf, -ulf, -olf, Wolf, vgl. Förstemann I, 1339 ff. Wolf-arn vgl. Arn-ulf. Wolf-audis vgl. Aud-ulf. Wolf-bado vgl. Bad-ulf. Wolf-bald vgl. Bald-ulf. Wolf-bero vgl. Ber-ulf. Wolf-berht vgl. Berht-olf. Wolf-birg vgl. Berg-olf. Wolf-boto vgl. Bot-olf. Wolf-brand vgl. Brand-olf. Wolf-burga vgl. Burg-olf. Wolf-dag vgl. Dag-ulf. Wolf-danc vgl. Danc-ulf. Wolf-deo vgl. Di-ulf. Wolf-dregi vgl. Drag-ulf. Wolf-drud vgl. Drud-ulf. Wolf-frid vgl. Frid-ulf. Wolf-gang vgl. Gang-ulf. Wolf-gar vgl. Gar-ulf. Wolf-gard vgl. Gard-ulf. Wolf-gis vgl. Gis-ulf. Wolf-grim vgl. Grim-ulf. Wolf-gundis vgl. Gund-ulf. Wolf-hah vgl. Hah-ulf. Wolf-hard vgl. Hard-ulf. Wolf-hari vgl. Hari-ulf. Wolf-had vgl. Hat-ulf. Wolf-hatin vgl. Heden-ulf. Wolf-helm vgl. Helm-wolf. Wolf-hild vgl. Hild-ulf. Wolf-hoh vgl. Hoh-olf. Wolf-hraban vgl. Hrann-ulf. Wolf-hroc vgl. Hrocc-ulf. Wolf-hugi vgl. Hugi-wolf. Wolf-hun vgl. Hun-olf. Wolf-laich vgl. Laih-ulf. Wolf-leib vgl. Laib-ulf. Wolf-leit vgl. Leid-ulf. Wolf-land vgl. Land-ulf. Wolf-leis vgl. Lis-ulf. Wolf-leud vgl. Liud-ulf. Wolf-lind vgl. Lind-olf. Wolf-liub vgl. Liub-olf. Wolf-man vgl. Mana-

ulf. Wolf-mar vgl. Mar-ulf. Wolf-mod vgl. Mod-ulf. Wolf-mund vgl. Mund-ulf. Wolf-nand vgl. Nand-ulf. Wolf-niu vgl. Niw-ulf. Wolf-not vgl. Nod-ulf. Wolf-rat vgl. Rad-ulf. Wolf-regin vgl. Ragin-ulf. Wolf-rand vgl. Rand-ulf. Wolf-rich vgl. Ric-ulf. Wolf-sind vgl. Sind-ulf. Wolf-stein vgl. Stein-olf. Wolf-wald vgl. Wald-ulf. Wolf-wan vgl. Wan-ulf. Wolf-war vgl. Wara-ulf. Wolf-ward vgl. Werd-olf. Wolf-wig vgl. Wig-olf. Wolf-zeiz vgl. Zeiz-olf.

Wolfo. Wolficho. Wulfekin. Wolfilo = goth. Vulfila. Wolfolenus. Wolfin. Wolfuni. Wolfing. Wolfizo.

Arn-ulf vgl. Wolf-arn. Aud-ulf vgl. Wolf-audis. Bad-ulf vgl. Wolf-bado. Bald-ulf vgl. Wolf-bald. Ber-ulf vgl. Wolf-bero. Berht-olf vgl. Wolf-berht. Berg-olf vgl. Wolf-birg. Bot-olf vgl. Wolf-boto. Brand-olf vgl. Wolf-brand. Burg-olf vgl. Wolf-burga. Daga-ulf vgl. Wolf-dag. Danc-ulf vgl. Wolf-danc. Di-ulf vgl. Wolf-deo. Drag-ulf vgl. Wolf-dregi. Drud-ulf vgl. Wolf-drud. Frid-ulf vgl. Wolf-frid. Gang-ulf vgl. Wolf-gang. Gar-ulf vgl. Wolf-gar. Gard-ulf vgl. Wolf-gard. Gis-ulf vgl. Wolf-gis. Grim-ulf vgl. Wolf-grim. Gund-ulf vgl. Wolf-gundis. Hah-olf vgl. Wolf-hah. Hard-ulf vgl. Wolf-hard. Hari-ulf. vgl. Wolf-hari. Hat-ulf vgl. Wolf-had. Heden-ulf vgl. Wolf-hatin. Helm-wolf vgl. Wolf-helm. Hild-ulf vgl. Wolf-hild. Hoh-olf vgl. Wolf-hoh. Hrann-ulf vgl. Wolf-hraban. Hrocc-ulf vgl. Wolf-hroc. Hugi-wolf vgl. Wolf-hugi. Hun-olf vgl. Wolf-hun. Laih-ulf vgl. Wolf-laich. Leib-ulf vgl. Wolf-leib. Leid-ulf vgl. Wolf-leit. Land-ulf vgl. Wolf-land. Lis-ulf vgl. Wolf-leis. Liud-ulf vgl. Wolf-leud. Lind-olf vgl. Wolf-lind. Liub-olf vgl. Wolf-liub. Mana-ulf vgl. Wolf-man. Mar-ulf vgl. Wolf-mar. Mod-ulf vgl. Wolf-mod. Mund-ulf vgl. Wolf-mund. Nand-olf vgl. Wolf-nand. Niw-ulf vgl. Wolf-niu. Nod-ulf vgl. Wolf-not. Rad-ulf vgl. Wolf-rat. Ragin-ulf vgl. Wolf-regin. Rand-ulf vgl. Wolf-rand. Ric-ulf vgl. Wolf-rich. Sind-ulf vgl. Wolf-sind. Stein-olf vgl. Wolf-stein. Wald-ulf vgl. Wolf-wald. Wan-ulf vgl. Wolf-wan. Wara-ulf vgl. Wolf-war. Werd-olf vgl. Wolf-ward. Wig-olf vgl. Wolf-wig. Zeiz-olf vgl. Wolf-zeiz. (381).

Wolf. Wolfo. Wolficho. Wulfekin. Wolfilo. Wolfolenus. Wolfin. Wolfuni. Wolfing. Wolfizo.

Die wichtigsten Kosenamenbildungen des deutschen Systems finden sich in den verwandten Sprachen wieder: mit Wulf, be-

zeugt als Koseform zu Hun-ulf vgl. Λύκος, sskr. Vṛka; mit den Kosenamen auf i (= ia) wie Rodi, Trudi, Winni, Hugi, Sigi vgl. Ἄμφιος, Ἀντίας, Ἱππίας und sskr. Deviya, Aryamiya, Upiya zu Deva-datta u. s. w.; mit Wolfo, Willo, Harto stimmen genau Λύκων, Βούλων, Κράτων; mit Wolfilo vergleicht sich Θυμίλος, sskr. Vṛkala, Devila, Aryamila u. s. w.; Wolfolenus deckt sich mit serb. Vukolin.

Die zweistämmigen Kosenamen der Germanen finden sich nur im Griechischen wieder. Die Bildung derselben beruht auf der Erhaltung des ersten Stammes und des Anlauts vom zweiten. So steht Ercamb-ius für Ercam-bertus, Ratpo für Rat-poto, Adalbo für Adal-bero, Thiemo ist = Thiet-mar, Gumpo = Cum-polt, Hubo = Hubert (Hug-berht), Sibo = Si-bold, Si-bert, Si-brand (Sig-b), Simo = Sigmar, Sigmund, Tammo = Tank-mar u. s. w., vgl. Stark, Kosenamen 103 ff. Diesen Bildungen entsprechen die griechischen zweistämmigen Kosenamen: Νικομᾶς = Νικο-μήδης, Δημοσθᾶς = Δημοσθένης, Εὐρυσθεύς = Εὐρυ-σθένης, Ἐπαφρᾶς und Ἐπαφρίων = Ἐπαφρόδιτος, Θέογνις = Θεό-γνητος, Πάρμων = Παρ-μένων. Dass jedoch eine solche Weise die Vollnamen zu kürzen, schon zur Zeit der europäischen Spracheinheit bestanden habe, lässt sich wohl aus dem freilich höchst sonderbaren Zusammentreffen des Griechischen und Deutschen in der Bildung derartiger zweistämmigen Kosenamen nicht folgern.

Slavische Namengebung.

Die altslavische nationale Namengebung stimmt in allen Punkten mit der griechischen und somit auch mit der gemeinsam indogermanischen überein. Der zweistämmige Vollname regiert; er ordnet sich in Anfangs- und Endgruppen ein vgl. Brato-ljub, Brato-mil und Ljubo-brat, Milo-brat, es fehlt in Folge der Verwendung derselben Elemente zu Anfang und Ende der Vollnamen nicht an Namen, die mit Umkehrung ihrer Glieder wieder Namen geben, wie die eben angeführten Brato-ljub — Ljubo-brat, Brato-mil — Milo-brat zeigen. Die Kosenamen

beruhen meist auf der Festhaltung des Anfangselements, wie im Griechischen z. B. zu Brato-ljub (6): Brat. Brato. Bratoj. Bratilo. Brajilo. Bratan. Brajan. Bratruš u. s. w. Die kosenden Suffixe sind sehr mannigfaltig, stimmen jedoch wesentlich zu denen der verwandten Sprachen vgl. Radilo mit ad. Râdilo, *Θυμίλος*, sskr. Devila; Vladík, Vladko zu Vladi-mêr u. s. w., mit sskr. Devaka, Devika, gall. Dîvico, Vlkota zu Vlko-slav u. s. w., vgl. *Ἱππότης*, *Μενέστης*, Zlatija zu Zlato-slav vgl. sskr. Deviya, *Ἱππίας*, ad. Râdi, schweizerisch Kuoni u. s. w. Selten stammen Kosenamen von dem zweiten Elemente des Vollnamens, ein sicheres Beispiel ist poln. Polko zu Svęto-plŭkŭ. Przed-polk.

Um den Leser von der völlig gleichen Bildung des slavischen Namens durch den Augenschein zu überzeugen, gebe ich eine Uebersicht der slavischen Namengruppen, soweit die Vollnamen derselben erhalten sind, in derselben Anordnung, wie die celtischen und griechischen Namen. Ich lege hierbei die schöne Sammlung altslavischer Namen von Miklosich in den Abhandlungen der Wiener Akademie zu Grunde und stelle die Kosenamen zu den Vollnamen, aus denen sie entsprungen sind, wodurch denn auch sofort klar wird, warum immer da, wo ein Anfangselement Gruppen bildend auftritt, sich auch sofort einstämmige Namen einfinden, welche dieses selbe Element enthalten.

System der slavischen Namengebung.

Ba fari, zaubern.

Bajŭ-.

Bajo s. Baja f. s. Bajilo s. Bajin s. Bajan b. Bajim r. Bajko b. Bajak s. Bajica f. s. Bajič s.

Balo-mir b.

Bal s. Bala s. Balě b. Balaja. Baluj r. Balin s. Baleta s. Balika b. Balica s. Balosin s. Balačko s. Balĭša s.

Berŭ zu ber ferre.

Beri-voj. Beri-slav s. Bra-slav. Po-bra-slav č. Z-bro-sław p.

Beroje s. Berilo s. Beran č. Berĭko s. Berka č. Beroš s. Beriš č.

Blagŭ- gut.

Blaho-mil č.

Blah č. Blaž č. Blagoje s. Blažej č. Blagota s. Blažek č. Blaško s.

Bogŭ- Gott.

Bohu-bud č. Bogo-boj s. Bohu-byk č. Bohu-vlast č. Bohu-vole č. Boh-da, Boh-daj č. Boh-dal č. Bog-dan s. = Bogo-dan b. Bohu-dar č. Boh-daš č. Bohu-kaja č. Bogo-ljub s. Bogo-mil p. Bohu-mest č. Bohu-mir č. Bohu-rad č. Bogu-slav r. Bogo-slava f. s.

Božo s. Boža f. s. Bogoj s. Božoje s. Božej č. Božilo s. Bogulin s. Bogun p. Bogeta s. u. s. w., s. Mikl. 247.

Vgl. Modli-bog p. Svoj-boh č. Svět-boh č. Chwali-bog p.

Boj̆ Kampf.

Boj-slav č.

Boj č. Boja s. Bojan b. Bojko b. Bojiša č.

Vgl. Dobro-boj s. Za-boj č. Pri-boj č.

Bolje- majus, melius.

Bole-bor č. Bole-bud č. Bole-hněv č. Bole-kaj č. Bole-mest č. Bole-mil č. Bole-mir s. Bole-slav s.

Boloje s. Bolin s. Bolek č. Bolesa č.

Borŭ Kampf.

Boři-voj č. Boři-hněv č. Bori-slav s.

Bor č. Bora č. Boroje s. Borilo s. Borin s. Borut sl. Borek č. Boreš č.

Vgl. Wsze-bor p. Rati-bor r. Slawo-bor p. cf. Bori-slav. Bliz-bor p. Po-bor s.

Branĭ Kampf.

Brani-voj s. Brani-mír č. Brani-slav s. Braň-sud č.

Bran s. Branoje s. Branilo s. Braněna f. č. Branka f. č. Braniš č. Branoš s.

Vgl. Z-bron p. Luto-bran č.

Bratrŭ, Bratŭ Bruder.

Brato-ljub s. Brato-mil s. Brato-mir s. Brato-nêg s. Brato-slav s. Bratro-slava f. č.

Brat b. Brato s. Bratoj s. Bratilo s. Brajilo s. Bratan, Brajan s. Bratruš č. u. s. w.

Vgl. Vito-bratr. Desi-brat s. Drago-brat s. Ljubo-brat. Milo-brat s. Po-brat s.

Budi zu bljudą πεύϑομαι.

Bdi-host č. Budi-voj č. Budi-mil s. Budi-mir s. Budi-slav s.

Buda b. Budalin s. Budilo r. Buden s. Budoň č. Budek č. Budiš č.

Vgl. Bohu-bud č. Bole-bud č. Vše-bud č. Draho-bud č. Nese-bud p.

Bělŭ hell, weiss.

Bělo-božka f. č. Bêli-mir s. Bêlo-slava f. s.

Běl č. Bêla b. Bêlan b. Bêlota b. Bijelič s. Bêlĭk s. Bêluca b. Bêloš s.

Vad- contentio.

Vadi-slav č.

Vad č. Vadim r. Vadichna f. č.

Velŭ, velij, velikŭ gross.

Veli-mir s. Velo-slav s. Veli-slav č.

Vela f. b. Velja s. Velič s. Velên s. Velek č. Velika f. b. Veliš s.

Vidŭ visus.

Vido-slav, Vido-slava s.

Vid, Vida s. Vidoje s. Vidak s. Viden s. Videnče b.

Vitĭ, vgl. vŭz-vitĭ lucrum.

Vito-mir s. Viti-slav č. Vito-slava s.

Vit p. Vít č. Vita s. Vitan s. Vitoň č. Vitko s. Vitoš s.

Vgl. Ziemo-wit p. Pri-vitan č. Hosti-vít č. Ljude-vít. Svato-vít č.

Vladi- zu vladiti walten.

Vladi-voj č. Vladi-mêr, Vladi-mir s. Vladi-slav, Vladi-slava s.

Vlad b. Vlada f. Vladoje s. Vladaja f. s. Vladilo b. Vladul b. Vladarĭ r. Vladna f. s. Vladeta s. Vladík č. Vladko s. Volodša r.

Vgl. Vse-vlad r. Roho-vlad č.

Vlastĭ Herrschaft.
Vlasti-bor č. Vlasti-slav č.
Vlast č. Vlasta f. č. Vlastěj č. Vlastena f. č. Vlastko s. Vlastiš č.
Vgl. Bohu-vlast č.

Vlŭkŭ Wolf.
Vuko-voj s. Vuk-drag s. Vuk-man s. Vuk-milj s. Vlkĭmir, Vuko-mir s. Vlko-slav s.
Vlk, Vuk s. Volk r. Vlŭko b. Vukoj s. Vlŭkul b. Vukel s. Vlŭkan b. Vukolin s. Vlkonja sl. Vlkota s. Vukadin s. Vlkava f. č. Vlkĭc s. Vlkša s.
Vgl. Dobro-vuk s. Stani-vuk s. Milo-vuk s.

Voj̆ Krieger.
Voj-bor r. Voj-gost r. Voj-drag s. Voj-mir s. Voj-nêg s. Voj-slav s. Voj-těch č.
Vojilo s. Vojin s. Vojno b. Vojík č. Vojko b.
Vgl. Beri-voj s. Brani-voj s. Dobro-voj s. Mili-voj s. Ná-voj č.

Volja Wille (volŭ).
Voli-mir č. Z-woli-sław p.
Vol č. Voluj r. Volen č. Volík č. Voliš č.

Vratŭ zu vrĭt vertere.
Vrati-voj č. Vrati-žir č. Vrati-mír č. Vrati-slav s.
Vrat č. Vratoje s. Vratena č. Vratĭko s. Vratiša s.

Vrŭbo- zu vrŭba salix.
Wirbo-sław p.
Vrŭban b. Wirbenta p.

Vrŭchŭ apex.
Vrš-man č. Vrcho-slav č.
Vrch č. Vrš č. Vršina r. Vršek č. Vrchata č.

Vysŭ hoch, Vyšij höher.
Vyše-hněv č. Vyše-mila f. č. Vyše-mír č. Vyše-niega p. Vyše-slav r.
Viša b. Vyšen č. Wyszęta p. Vyšek č. Vysota p.

Vĭšĭ = vĭsĭ omnis.
Vše-bor č. Vše-bud č. Vse-volod r. Wse-grid č. Všemila f. č. Vse-mir b. Vše-rad č. Vse-slav r.

Věra fides.
Věri-slav č.

Věřen č.
Vgl. Ne-vêr r.
Vęšte plus.
Váce-mil, Věce-mil č. Veće-nêga kroat. Więce-sław p.
Věcen, Vacen č. Věceta, Vaceta č. Věcek č.
Vjačko r.
Gněvŭ ira.
Hněvo-mír č.
Gniew p. Hněva č. Gniewan p. Gnêvota s. Hněvek
č. Gnêvaš, Gnêvoš r.
Vgl. Mści-gniew p. Stoj-gniew p. Luto-hněv č. Jaro-gniew
p. Proti-hněv č.
God- zu godŭ.
Godo-mir s. Hodi-slav č.
Goda m. f. s. Hoděj č. Godên s. Hodava f. č.
Hodek č.
Vgl. Neu-hod č. Ne-goda s. Po-godin r. Familienname.
Gojŭ pax.
Goj-mir s. Goj-slav s.
Gojen s. Gojtan s. Gojak r. Hojek č. Gojiša s.
Gorŭ Brand.
Hori-voj č. Gori-slav r.
Gora r. Gorên r. Goreta s.
Vgl. Sestro-hor č. Cieszy-gor p.
Gostĭ Gast.
Hosti-vít č. Host-mil č. Gosti-mir s. Gosto-mysl r. Hosti-
rad č. Hosti-slav č.
Gost s. Hostěj č. Gostilo s. Gostên b. Gostek p.
Gostiša s.
Vgl. Bdi-host č. Milĭ-gost s. Doma-host č. Zly-gostĭ r.
Rado-gost slov.
Gradŭ Hag, Haus, Burg
Gradi-slav s.
Gradoj s. Gradina s. Grodek p. Gradiša s.
Grimŭ vgl. grimati strepere.
Grimi-slaus, Grzymisław p.
Grzymala p. Grzymek p.
Grŭdŭ stolz.
Hrde-bor č. Grdo-man s. Grdo-mil s. Gier-sław p.

Grd s. Gordêj r. Grdan s. Hrdota č. Grdoš s.
Vgl. Sobě-hrd č.

Da geben.
Da-mír č. Ne-damír č. Da-slav kroat. Dadzi-bog p.
Daja s. Dajiša s. Dajič s.
Vgl. Boh-da, Boh-daj č.

Dalŭ gegeben.
Dali-mil č.
Dalata č. Dalica č. Dalesz p.
Vgl. Roz-dalius p. Boh-dal č.

Danŭ gegeben.
Danĭ-slav r.
Dan b. Dana f. b. Danena č. Danko b. Danša r.
Vgl. Bogo-dan b.

Darŭ Gabe.
Daro-slav s.
Daren č. Darka f. č.
Vgl. Miro-dar s. Bohu-dar č.

Desi finden, desiti.
Desi-brat s. Desi-mir s. Desi-rad s. Desi-slav s.
Desa s. Deso s. Desoje s. Desilo s. Dešen s.
Desko s.

Dlŭgŭ lang.
Dluho-voj č. Dluho-mil č. Dluho-mír č.
Dlugosz p.

Dobĭ = doblĭ tüchtig, gut.
Dobie-gniew p. Dobi-merus abodrit. Dobi-slav č.
Doben, Z-doben č. Dobek č. Dobeš č

Dobrŭ gut.
Dobro-vít č. Dobro-vuk s. Dobro-voj s. Dobro-gost p.
Dobro-mir b. Dobro-slav s.
Dobr s. Dobra f. s. Dobrilo s. Dobrên s. Dobrota
b. Dobrik s. Dobroš č.

Dokŭ, unbekannten Sinnes.
Dok-mir s.
Doko s. Doka s. Dokna s.

Doma zu domŭ Haus.
Doma-bor č. Doma-wit p. Doma-host č. Doma-mír č.
Doma-slav s.

Doma č. Doman p. Domíko s. Domaša č.

Dragŭ carus.

Drago-brat s. Draho-bud č. Drago-vit Wilzenkönig. Draživoj s. Drago-ljub s. Drago-mil s. Drago-mir s. Drago-slav s.

Drag b. Drago s. Dražo s. Dragoj b. Dražilo s. u. s. w.

Vgl. Vuk-drag s. Voj-drag s. Milo-drag vgl. Drago-mil.

Drŭg tenere, possidere.

Derži-kraj r. Drži-mir s. Drži-slav č.

Drž s. Držena č. Držata č. Držek č.

Vgl. Hrani-drug s. Msti-druh č.

Dědŭ avus.

Dědu-mil č. Dêdo-mir.

Dêd m. Dęda f. s. Dêdol s. Dědon č. Dědak č. Dědoš č.

Vgl. Bêlo-dêd s. Bez-děd č.

Žida- begehren.

Židi-mir r. Židi-slav r. Žide-bor č.

Žda č. Ždan p. Židilo r. Židon č. Ždata č. Ždava f. č.

Žiru Leben.

Žiro-slav č.

Žir, Žira č. Žirjata r. Žirava č. Žiroch r. Žiroška r.

Vgl. Rano-žir č. Vrati-žir č.

Zemlja Erde, Land.

Zemi-bor č. Zemo-vít č. Zemi-gnêv. Zemi-žizn č. Zemi-mysl č. Ziemi-rad p. Zemi-slav č.

Ziemia p. Zemian č. Ziemięta p. Ziemiak p. Ziemisz p.

Zlato Gold.

Zlato-slav č. — Zlato-kosič s.

Zlat č. Zlatija f. s. Zlatan s. Zlatko s.

Istŭ verus.

Isti-slav č.

Ista f. b. Istan s. Istoma r. Istojka f. s. Istka p.

Kaza docere.

Kazi-mir s.

Kazi č. Kazan b. Kazanec r.

Kalŭ schwarz.
Kali-man s.
Kalja f. b. Kalin s. Kalota b.
Kari punire.
Kari-man s.
Karan s. Karĭba s.
Kraj̆ margo, regio.
Kraj-mir s. Kraj-slav s.
Krajin s. Krajeta s. Krajík č. Krajko s.
Krivŭ curvus.
Krivo-sud č. = Krzywo-sąd p.
Krivec r. Krivač s.
Krěso-, zu krěsŭ.
Kresi-mir kroat. Krěso-mysl č. Krěsi-slav č.
Krzes p. Kresina č. Krzesata p.
Lĭstĭ List.
Lsti-mír č.
Lstak č. Lestek p.
Lěpŭ decens.
Ljepo-sava f. s.
Lêpa f. Ljepava f. s. Lêpĭčin s.
Vgl. Ne-lepa, Ne-lepek č.
Ljubŭ lieb.
Ljubo-brat s. Ljubi-voj s. Lib-host č. Lub-man č. Ljubo-mir s. Ljubo-sav s.
Ljub s. Ljuboj r. Ljuban s. Ljubin r. Ljubava f. r. Ljubko r. Luboš č.
Vgl. Brato-ljub. Ne-ljub. Zá-lub č. Prê-ljub s. Bogo-ljub s. Drago-ljub s. Slavo-ljub s.
Ljudŭ populus.
Ljude-vít. Ljud-mila č. Ludo-mír č. Ljude-mysl. Ludi-slav č.
Ljuda r. Ljuden s. Ludek č.
Vgl. Po-ljud.
Ljutŭ saevus.
Luti-bor č. Luto-bran č. Luto-hněv č. Luto-mír č. Luto-mysl č.
Ljut r. Luten č. Lutěta č. Lutík č. Ljutka r. Lutoš č.

Mani zu mьn denken.
Mani-slav s.
Man r. Máňa č. Maňka č. Manijak s.
Vuk-man s. Drago-man s. Kali-man s. Kara-man s. Kotro-man s. Rad-man s. Šiš-man b.

Milŭ misericors.
Milo-brat s. Mili-voj s. Milo-vuk s. Mili-gost s. Milo-drag s. Milo-nêg r. Milo-rad s. Milo-slav s.
Mil s. Milo s. Milija m. f. s. Miloje s. Milan s. Milata č. Milotin b. Miladin s. Milko s. Miloš b.
Vgl. Bogu-mił p. Brato-mil s. Grdo-mil s. Drago-mil s. Pri-mila č. Cjudo-mil s.

Mirŭ berühmt.
Miro-gniew p. Miro-dar s. Miro-lub č. Miro-něha č. Miro-slav b.
Mír č. Mirên s. Mirьko s. Mirota č. Miroš č.
Vgl. Bole-mir s. Brani-mír č. Vladi-mêr r. Desi-mir s. Rado-mir s. u. s. w.

Moǰ, schwerlich zu moǰ meus.
Moje-mír č. Moj-slav r.
Mojek č. Mojaš s.
Vgl. Ne-moj č.

Modli- zu moliti precari.
Modli-bog p. Modli-bor p.
Modlena č. Modlata č. Modlak č. Modlík č. Modlíš č.

Myslь cogitatio, mens.
Mysli-bor č. Myšli-mir p.
Myslej č. Mišljen s. Myslna č. Myslata č. Myslek, Myslík č. Myslech, Mysloch č.
Vgl. Dobro-mysl s. Ne-za-mysl č. O-mysl č. Pre-mysl č. Rado-mysl s.

Mьn, mьněti denken.
Mni-slav č.
Mьnja s. Mněn č. Mnata č.
Vgl. Po-mněn č.

Mьstь Strafe, Rache.
Mistu-voj Obotrite. Msti-hněv č. Msti-druh č. Mьsti-slav r.

Msta p. Mstěj č. Msten č. Msteva č. Mstek p. Mstíš č.

Mątŭ turbatio.

Mąti-mêr Slavonier.

Mut č. Mącin p. Mutina č. Mutíš č. Mątosz p.

Niko- germinatio.

Niko-sava f. s.

Niko s. Nikna f. s. Nikĭc s. Nikĭša s.

Nino-, unbekannten Sinnes.

Nino-gniew p. Nino-mysl č. Nino-slav s.

Nina, Nino s. Niněj č. Ninilica r. Ninek č. Ninko s. Ninĭ s. Ninoš s.

Nosi- zu nositi bringen.

Nosi-mêr Obotrite. Nosi-slav č.

Nosek č.

Něga hilaritas, curatio.

Nêgo-mir s. Nêgo-slav s.

Nêg b. Nêž s. Nêgoj b. Nêgol b. Nêgan b. Nêgota s. Nêžata r. Nêgoc r. Neško s. Njegoš s.

Vgl. Brato-nêg s. Voj-nêg s. Miro-něha č. Po-nêg s. Ubi-něha č.

Ostro- scharf, ostrŭ.

Ostro-mir r.

Ostra č. Ostrata č. Ostrech č.

Paku validus, pače potius.

Pako-slav č. Pače-mil s.

Pak č. Pačen s. Paček č. Pakosz p.

Plŭkŭ cohors.

Svęto-plŭkŭ slov. Przed-polk p. Jaro-polk r.

Polko, Pełko p.

Priby augeri.

Pribi-slav kroat. Priby-woj p. Priby-val s. Pribi-čest č.

Priba m. f. č. Pribyl s. Pribên s. Pribitius = Pribič s. Pribav s. Pribek č. Pribisa č.

Prisĭnŭ propinquus.

Prisno-bor č. Prizno-slavus dux Sclavorum.

Prisnej č. Prisňák č.

Prostŭ simplex, liber.

Prosti-bor č. Prosti-voj č.
Prostěj č.
Proti πρός, Protivŭ contrarius.
Proti-voj č. Proti-hněv č.
Protiva č. Protiven č. Protivec č.
Prŭvŭ, Prŭvyj primus.
Prvo-slav s.
Pervoj r. Prŭvul b. Prŭvan b. Prvênĭc s. Pervunja r. Pervuša r.
Prědŭ anterior pars.
Pred-bor č. Prêdi-voj s. Prêdi-mir s. Przed-pelk p. Prědi-slav č.
Prêda b. Predič s. Predoje s. Prêdilo s. Prêden s. Prědota č. Prêdica s. Prediš s.
Radŭ Rath.
Rado-bud s. Rado-vít č. Radi-voj s. Rado-gost slov. Rado-man s. Rado-mil s. Rado-mêr s. Rado-mysl s. Rado-slav s.
Rad b. Radoj s. Radila r. Radelja s. Radul b. Radan č. Radin s. Radenko s. Radeta s. Radost č. Radoba s. Radom p. Radŭko r. Radeš b. Radoš č.
Vše-rad č. Zde-rad č. Têho-rad s. Ne-rad. Ob-rad. Ot-rad. Prê-rad.
Ranŭ maturus.
Rano-žír č.
Ranek č. Raník č. Ranko s. Ranoš c.
Rasti wachsen.
Rasti-mir s. Rosti-slav s.
Rastina s. Rastič s. Rasko s.
Ratĭ Kampf, Krieg.
Rati-bor č. Rati-mêr, Rati-mir. Rati-slav r.
Raciej p. Ratna č. Ratík č. Ratník č. Ratiš s.
Rogŭ Horn.
Roho-vlad č.
Roh č. Rogan s. Rogat s. Rožeta s. Roháč č.
Rodŭ generatio
Rodo-mil č. Rodi-slav r. Rod-stoj č.
Rodek č. Rodka r.
Vgl. Ne-roda č.

Rusŭ rufus.

Rus-mir s. Rusmira f.

Rus č. Rusa č. Rusin s. Rusota s. Rusek č. Rusko s.

Rędŭ ordo.

Redi-voj č. Rzędzi-woj p.

Redochna č.

Samŭ selbst.

Sam-bor p. Samo-tulius p.

Sam č. Samucha r.

Svoj eigen.

Svoj-boh č. Své-bor č. Svoj-mír č. Své-rad č. Svoj-slav č. Své-čest č.

Svoj č. Svojen č. Svojata č. Svojtin r. Svak č. Svojša č.

Svętŭ heilig.

Svět-boh č. swięto-bor p. Svato-vít č. Sveto-mir s. Svętoplŭkŭ b. Sveto-slav s.

Svat č. Swantus Obotrite. Swiętawa p. Svatek, Svatík č. Svatoš č.

Selo sedes.

Seli-bor č. Seli-sław p.

Selilo r. Sedlena f. č. Selak s. Selko r. Seljanka f. r.

Sestra Schwester.

Sestro-hor č.

Sestrena f. č.

Skorŭ citus.

Skoro-voj s. Skoro-mir s. Skoro-sav s.

Skor č. Skorej č. Skoroň č. Skorina č. Skorek č. Skoroša č.

Skrŭbĭ moeror.

Skrbi-mír č.

Skrben č. Skarbis p.

Slava Ruhm.

Slavo-bor č. Slavo-ljub s. Slavi-mír č. Slavo-těch č.

Slav b. Slava m. f. č, Slavoj č. Slavna s. Slavata č. Sławięta p. Slavek č. Slavĭko s. Slavoch č. Slavoš č.

Bogo-slav s. Bole-slav s. Brani-slav s. Brato-slav s. Budi-slav s. Bêlo-slava s. Vito-slav č. Vladi-slav s. u. s. w.

Sobŭ adjumentum.

Sobě-bor č. Sobo-bor p. Sobě-hrd č. Sobě-slav č. Sobiesław p. Sobě-stoj č. Sobi-těch č. Vgl. Sobro-sław p.

Sobor p. Soběn, Sobín č. Sobata č. Sobava f. č. Sobek č. Sobík č. Sobka f. č. Sobotka f. č. Sobiš č. Soběšin č.

Vgl. Pre-sobe č.

Spyti citus.

Spiti-bor č. Spiti-hněv č. Spyti-mêr, Spiti-mír č. Spycisław p.

Spyta č. Spitata č. Spytek p.

Stani Stand, stanĭ.

Stani-vuk s. Stani-mir s. Stani-slav s.

Stan b. Stanoj s. Stanilo b. Stanĭko b. Stanihna s. Staniš č. Stanĭša s.

Vgl. Po-stan č. Pre-stan č.

Stoj zu sta stehen.

Stoj-hněv č. Stoj-mêr slov. Stoj-mir s. Stoj-slav č.

Stoj s. Stojo b. Stojilo s. Stojan b. Stojadin s. Stojko b. Stojiša č.

Vgl. O-stoj č. Rod-stoj č. Sobě-stoj č.

Strana regio.

Strani-slav č.

Stranej č. Stranata č. Straník č. Stranka č. Straniš č.

Strati zu strati sternere.

Strati-mir s. Strati-slav č.

Strata č.

Stroj ordo.

Stroji-slav s.

Stroj p. Stroje b. Strojilo r. Strojek č.

Strěg- custodia.

Strezi-voj č. Strêzi-mir s. Strêzi-slav.

Strêzo s. Strêgonja s. Střezna č. Strzežek p.

Sulij̆, sulěj potior.

Suli-voj č. Suli-slav č.

Sul č. Sulej č. Sulena č. Sulek, Sulík č. Sulenka p.
Vgl. Ne-sul č.

Sěti meminisse.
Siecie-gniew p. Siecie-slaw p.
Sieciej, Setejus p. Setěch č.

Sądŭ judicium.
Sudi-voj č. Sędzi-woj p. Sudi-mír č. Sudi-slav č. = Sędzi-slaw p.
Sąd p. Suda č. Sudila r. Sądek p. Sudicha č.
Vgl. Krivo-sud č. = Krzywo-sąd p. Braň-sud č.

Tata Vater.
Tato-mir s.
Tatul b.

Tvori- facere, tvorŭ opus.
Tvori-mir r.
Twor p. Tvorata č.

Tvrŭdŭ firmus.
Tvrdi-slav s. Tverdi-slav r.
Tverdilo r. Tvrdoň č. Tverdjata r. Tvrdǐko s.
Tvrdiš č. Tvrdoš s.

Teta Tante.
Tetu-mil s.
Teta č. Tetka č.

Tichŭ tranquillus, hilaris.
Tiho-mêr slov. Tiho-mir s. Tiho-rad s. Tiho-slav s.
Tiha f. b. Tichan, Tichon r. Tichava f. č. Tiška r.
Tihoč s. Tihǐčin s.

Toli-ti placare.
Toli-gnêv r. Toli-mir b.
Toloje s. Toljan s. Tolima p. Tolǐk s. Toliša s.
Vgl. Samo-tulius p. lat.

Tomi-ti vexare.
Tomi-slav kroat. Tomi-slaw p.
Tom s. Tomilo r. Toman s. Tomík č. Tomko s.

Trěba negotium.
Trebo-mysl č. Trzebie-sław p.
Treba č. Trebon č. Trebata č. Trebota č. Trebava f. č. Trebek č. Trêbiš Slavus.

Těcha Trost, těšiti trösten.

Těši-voj č. Cieszy-gor p. Têho-mil s. Têše-mir s. Têho-rad s. Ciecho-sław p.

Těch č. Těš, Těša č. Těchan č. = Ciechan p. Tě-chota č. Těšek č.

Vgl. U-těch č. Sobi-těch č. Slavo-těch č. vgl. Ciecho-sław.

U-bi-ti occidere.

Ubi-něha č. Ubi-sław p.

Unij, Uněj melior.

Unje-mir s. Unie-mysł p. Uně-slav, Uni-slav č.

Uněj č. Unor č. Uněta, Unata č. Unek, Unka č. Unik p. Unoch p. Uneš č. Unosz p.

Chvala Lob, Chvali-ti loben.

Chwali-bog p. Chvali-boh č. Chwali-sław p.

Hval s. Chwal p. Chvalena č. Chwalęta p. Chvalek, Chvalík č. Chvališ č.

Vgl. Bogu-chwal p. mit Chwali-bog p. Priby-hval s.

Chlapŭ servus.

Hlapo-mir s.

Hlap s. Hlapan s. Hlapota s. Hlapǐc s.

Chodŭ Weg, Chodi-ti gehen.

Hodi-voj s. Hodi-mir s.

Chod č. Chodota r. Chodata č. Chodek p. Hodiša s.

Chotǐ Begehr, Choti-ti begehren.

Chotě-bor č. Choti-voj č. Choti-mír č. Choti-slav, Chotě-slav č.

Chot r. Chotěn č. Chotek p. Chotěš č. Chotěša č.

Chrana servatio, Chrani-ti servare.

Hrani-drug s. Hrani-mir s. Hrani-slav s.

Hrana s. Hranoje s. Hranilo s. Hranjen s. Hra-nota s. Hranko s. Hraniša s.

Cvětŭ Blume.

Cviti-mir s.

Cvêt s. Květa č. Cvetan s. Květek č.

Ča, čaja-ti begehren, erwarten.

Ča-slav b.

Cajek č.

Vgl. Ne-čaj r. Bohu-čaja. Bole-kaj č. Dobro-kaj č.

Črĭnŭ schwarz.

Črno-mir s. Črno-muž s.

Črŭna f. b. Černi r. Černín č. Črnel s. Črnek č. Črneš s.

Čĭstĭ Ehre.

Cti-bor č. Cti-mír č. Cti-rad č. Cti-slav č.

Cta č. Cĭstilo Kärnthen. Ctěna f. č. Ctata č. Ctava f. č. Ctík č.

Čęstĭ pars, fortuna.

Często-bor p. Často-voj č.

Časta, Česta č. Caston č. Častek č. Častoš č.

Vgl. Své-čest č.

Širŭ latus, breit.

Širo-slav č.

Širjaj r. Širava f. č.

Šiš- unbekannter Bedeutung.

Šiš-man s.

Šiša s. Šišĭk s.

Jazdi-ti reiten.

Jazdi-mir slov. Jezdi-mir s.

Jazda s. Jazden, Jazdoń p. Jezdek č.

Jakŭ fortis.

Jači-mír č.

Jak p. Jačín č. Jaketa s. Jakeš č. Jakša r.

Jarŭ austerus.

Jaro-hněv č. Jaro-gniew p. Jaro-lub č. Jaro-mír č. Jaro-polk r. Jaro-slav s.

Jara f. č. Jaryj r. Beiname. Jarun r. Jarík č. Jarost p. Jarochna č. Jarec r. Jarosz p.

Jašutŭ frustra.

Ješit-bor č.

Ješut č.

Das eranische Namensystem

ist uns nur sehr bruchstückweise bekannt. Zwar liefern die Zendschriften eine bedeutende Zahl Namen, meist jedoch von

mythischen Wesen, die zum Theil wie blasse Abstractionen aussehen. Die ebenfalls ziemlich zahlreichen persischen Personennamen sind uns grossentheils von den Griechen überliefert, die mit denselben sehr frei umgesprungen sind: Artakhsatra erscheint als *Ἀρταξέρξης* (!), Baga-bukhsa als *Μεγά-βυζος*, Bardiya als *Σμέρδις*, Caispis als *Τεΐσπης*. Bei solcher Willkür der Griechen in der Wiedergabe persischer Namen lässt sich die Mehrzahl derselben gar nicht gebrauchen, weil wir ihre persische Lautgestalt nicht sicher wiederherstellen können. Dasselbe gilt von den Skythennamen, die ebenfalls dem eranischen Systeme angehören. Dagegen hilft in manchen Fällen die nahe Verwandtschaft des sskr. Namensystems: so bietet z. B. das Zend den Vollnamen Çpity-ura (Weissbrust), das Sanskrit hierzu den Kosenamen Çvitya, das Altpersische den Vollnamen *Σπιθραδάτης*, das Sanskrit die hierzu gehörige Koseform Çvitrâ, wie auch das Zend den Vollnamen Uçi-nemaṅh zu dem alten Namen Uçanas = zend. Uçan bewahrt hat.

Die Koseformen der Eranier stimmen im Ganzen zu denen der Inder vgl. z. Zairita = sskr. Harita (Haritâçva) ap. *Ἀρσάκης*, Vahuka vgl. sskr. Devaka, Upaka u. s. w.; mit ap. Âtrina vgl. sskr. Kshatriṇa, mit ap. Khsatrita vgl. sskr. Nemita. Eine Spur von dem sskr. Kosesuffix la, ala (ila) wie in Devala. Açvala. Vrkala; Devila. Dattila. Aryamila glaube ich im zend. Vî-çrûtâra zu erkennen, worin ara an den Vollnamen getreten ist, wie la im sskr. Devadattila. Im Folgenden gebe ich eine Uebersicht des eranischen Namensystems, unter Zugrundelegung der zendischen Namen und stetem Hinweis auf die entsprechenden sskr. Bildungen.

Eranisches Namensystem.

Aeta- schimmernd. z. Aêta n. pr.

Vgl. ved. eta-gva (schimmernd) Beiname von Götterrossen.

eta (schimmernd) m. Hirschart (= lett. aita f. Schaf).

Aiti = ap. athiy = sskr. ati.

ap. Athiy-âbusana n. pr.

Vgl. sskr. Ati-datta Bruder Datta's. Ati-dhanvan. Ati-bala. Ati-bâhu. Ati-brahman. Ati-bhâra. Ati-viçva. Ati-sena. Aty-arâti.

Aipi = sskr. api, ἐπί.
Aipi-vañhu vgl. Vañhu-dhâta.
sskr. Api-kaksha. Api-çala.
(Api. Apika. Apiya. Apila).

Airya = sskr. arya, ârya Arier.
ap. Ariyâ-râmna. Ἀρια-βίγνης vgl. Bagâ-bigna. Ἀρια-μένης. Ἀρια-ράθης Kappadokenkönig (Perser). Ἀρι-άσπαι Volk in Aria. Ἀριο-βαρζάνης. Ἀριο-μάζης. Ἀριο-μάνδης vgl. Μανδάνη Mederin. Ἀριό-μαρδος.
skyth. Ἀρια-πείθης. Ἀριο-φάρνης. Ἀριαντάς. Ἀρια-ράθης.
Airyu, patr. Airyava.
Ἀριάκης Kappadokenkönig.
Ἀριάκαι skyth. Stamm.
Vgl. sskr. Arya-çveta. Ârya-deva. Ârya-bhaṭṭa. Ârya-râja. Ârya-varman. Ârya-sañgha. Ârya-siṁha.
Ârya = Ârya-bhaṭṭa. Âryaka.

Aurvant = sskr. arvant reisig.
Aurvaṭ-açpa Vater Vîçtâçpas, np. Lohrâçp.
ap. Ὀροντο-βάτης. Ὀροον-δάτης, Ὀρονδάτης. Ὀροντο-πάγας.
Aurvañt Gebirg = ap. Ὀρόντης, jetzt Elvend.
ap. Ὀρόντης Männername, Ὀρόντης Gebirg.
skyth. Ὀρόντης Männername.

Aos-, Avare = avañh, avare Gunst.
Aosh-nara. Avare-gâo.
Avahya.
Vgl. sskr. Oshad-açva?

Agrae- an der Spitze, von agra.
Aghraê-ratha.
Vgl. sskr. agre-gâ, agre-gû, agre-ṇî, agretvan (itvan), agre-pâ, agre-sara: agrima, agriya, wohl zufällig keine n. pr. überliefert.

Añhuyu murrend.
z. Añhuyu n. pr.
Vgl. sskr. asûyu murrend, anasûyu nicht murrend, Anasûyâ f. ist Eigenname.

An-, A- negat.

A-kayadha. An-âhita = ap. Anahata Göttin. A-yêhyê Druksh vgl. sskr. A-yâsya. Â-khrûra = sskr. A-krûra. A-meretâṭ Genius. A-mesha Çpeñta Amschaçpand. A-mru Vogel. A-râiti Dämon des Geizes. A-varethra-bañh („von unumschränktem Glanze").

ap. Anâmaka Monatsname = sskr. anâmaka Schaltmonat.

Vgl. sskr. A-krûra. A-cyuta. A-jita. An-agha. An-amitra. A-bhaya. A-maru vgl. z. A-mru. A-rishṭa. A-yâsya. A-râti Kargheit, pers. Unholdin.

Anyu myth. Name.

Anyava, Sohn des Anyu.

Vgl. ved. anu Mensch, fremde Leute.

Afs, Âthwya zu ap Wasser.

Awzh-dâna: Dâna, patr. Dânayana.

Âthwyô-zi (zyâ bewältigen).

Âthwya. Âthwyâna patr.

Vgl. sskr. Âptya.

Ayañh Erz, Eisen.

Ayô-açti (açti Knochen).

Vgl. sskr. Ayah-çañku. Ayah-çiras. Ayasthûṇa. Ayo-mukha.

sskr. Ayasmaya.

Ara bereit, vgl. sskr. aram.

Âr-maiti Göttin = sskr. Ara-mati Genius.

z. Ara n. pr.

Ardu mild.

ap. Ardu-manis.

z. Ardvî Çûrâ = Anâhita.

Vgl. sskr. ṛdu mild, ârdra feucht.

Arejañṭ zu arej verdienen, werth sein.

Arejaṭ-açpa.

Arejaona. Arejañhañṭ (arejañh Preis).

Areza zu areza Schlacht, arej sich strecken.

Arezô-shamana (vgl. sskr. ksham ertragen).

Arezvâo Sohn des Çrûtô-çpâdh. Arezûra Dämon.

Vy-âreza. Vy-arsvañṭ.

Vgl. sskr. Ṛju-dâsa. Ṛjû-nas.

Ṛju.

-arsti Lanze.
Tizhy-arsti. Perethw-arsti. Berezy-arsti. Vîzhy-arsti.
Vgl. sskr. bhrâjad-ṛshṭi Beiname der Marut. Ṛshṭi-sena?.
Arshan Mann.
By-ârshan Sohn des Kavi Uç. Çyâvarshan, Cyâvarshâna.
ap. Khsayârsa Ξέρξης.
Arshan n. pr. eines Kavi, Kavaya Arshan.
ap. Arsaka. Arsâma.
skyth. Ἀρσάκης.
Arshya wohl zu arshan.
skyth. Ἀρση-ούαχος Umkehrung von Vaṅhu-arshya.
Arshya vgl. sskr. Ṛshya.
Vaṅhu-arshya. ap. Dâdarsi.
Aça zu açan Radspeiche.
Aça-bana vgl. açânaçca vîçpôbâma yt. 10. 136.
Açaya ein Berg.
Açtô- zu açti, açta Knochen, Leib.
Açtô-kâna (kan lieben). Açtô-vîdhôtu Dämon des Todes.
Ayô-açti. Thaurvô-açti. Vohv-açti.
Vgl. Açtvaṭ-ereta (açtvaṅt bekörpert, ereta hoch) der Messias.
Açpa Pferd.
Açpâyaodha Beiname des Zairivairi.
ap. Açpa-canâ, wohl = Ἀσπα-θίνης Hdt. Aspa-cures. Ἀσπα-δάτης. Ἀσπα-μίτρης. skyth. Ἀσπουργος, Ἀσπουργιανοί. Ἀσπώ-καβος.
Vgl. sskr. Açva-jit. Açva-tthâman. Açva-pati. Açva-sena. Açva-hanu. Açva-mitra = ap. Ἀσπα-μίτρης.
Açva. Açvala.
Aurvaṭ-açpa. Erezrâçpa. Kadrvô-açpa Berg (vgl. ap. Arakadris). Kereçâçpa. Khshôiwrâçpa. Cathwar-açpa. Jâmâçpa. = parth. Ζαμάσπης. patr. Jâmâçpana. Tûmâçpa. Dâzgarâçpa. Drvâçpa. Pourush-açpa. Frînâçpa. Yukhtâçpa. Vazhâçpa. Vîrâçva. Vîçtâçpa. Çyâvâçpi. Haêcaṭ-açpa. Habâçpa. Haredh-açpa. Hitâçpa. Hvaçpa.
ap. Vistâçpa = zend. Vîçtâçpa. Ἀρι-άσπης. Σατ-άσπης. skyth. Βανάδ-ασπος.
Vgl. sskr. Ṛrjrâçva = z. Erezrâçva. Kṛçâçva = z. Kereçâçpa. Dhruvâçva vgl. z. Drvâçpa. Çyâvâçva. Svaçva.

Asha = Arta, -ereta rein = ap. Arta = sskr. Ṛta.
Asha-nemaṅh. Asha-vazdaṅh. Asha-çairyãs. Asha-çaredha. Asha-çavaṅh. Asha-çtu. Asha-skyaothna. Ashâ-vaṅhu. Ashâhura (ahura). Ashô-urvatha. Ashô-zusta myth. Ashô-paoirya. Ashô-raocaṅh.
Ashya Beiwort des Çraosha.
ap. Arta-khsatra Ἀρταξέρξης. Arta-vardiya. Ἀρτα-βάζης armenische Könige. Ἀρτά-βαζος. Ἀρτά-βανος. Ἀρτα-βάριος. Ἀρτα-βάτας. Ἀρτα-γέρσης. Ἀρτα-ζώστρη. Ἀρτα-κάμας. Ἀρτά-μνης. Ἀρτα-ξύρος. Ἀρτα-σύρας. Ἀρτα-ΰκτης. Ἀρτα-ΰντης. Ἀρτα-φέρνης. Ἀρτα-χαίης. Ἀρτά-χαιος.
Ἀρταῖος. Ἀρτάνης.
Vgl. sskr. Ṛta-dvaja. Ṛta-parṇa = Ἀρταφέρνης? Ṛta-bhâga. Ṛta-bodha, patr. Ârta-bodha.
(Ṛta. Ṛtaka. Ṛtika. Ṛtiya. Ṛtila.)
Açtvat-ereta = Çaoshyaṅt der künftige Heiland (açtvaṅt bekörpert). Ukhshyaṭ-ereta (die Reinheit wachsen machend).

Â praefix.
Â-zâta. A-darana Bergname. Â-râçti.
Â-khrûra wird besser dem sskr. A-krûra gleichgesetzt? Vgl. sskr. Â-karsha. Â-kroça. Â-darça. A-nanda. Â-bhûti. Â-yâti. A-lamba. Â-vâha. Â-saṅga. Â-stara. Â-hvṛti, vgl. z. Zbaurvaṅt (von zbar = sskr. hvar).

-ârâçti.
Nan-ârâçti (nana all): Ârâçti.

Âtar Feuer, das heilige Feuer.
Âtare-qarenaṅh. Âtare-cithra myth. = Âtare-zaṅṭu = Âtare-daqyu = Âtare-dâta. Âtare-daṅhu. Âtare-pâta = Ἀτρο-πάτης. Âtare-vanu. Âtare-çavaṅh.
ap. Ἀτρα-δάτης = zend. Âtare-dâtâ. Ἀτρο-πάτης = z. Âtare-pâta. Âtri-yâdiya Monat.
ap. Âtrina.
Vgl. sskr. atharvan = zend. âtharvan Feuerpriester, sskr. Atri berühmter Rshi vgl. ap. Âtrina.

Içat-, -iça zu ish içaiti wünschen, oder iç zu eigen haben.
Içaṭ-vâçtra (vâçtra Weide).
Vgl. ap. Vaum-iça (Vahum- acc. zu Vahu-).

-ukhshan Stier.

Kereçaokhshan. Çrîraokhshan.
Ukhshan.
Vgl. sskr. Ukshan, patronym. Ukshanyâyana.

Ukhshyañt wachsend, wachsen machend zu vakhsh ukhshyaiti.
Ukhshyat-ereta, Ukhshyat-nemañh Brüder.
Ukhshyêiñti f.
Frashâ-vakhsha.

Uta zu u, av helfen, fördern.
Uta-yûiti vgl. ap. Yutiyâ Landschaft der Οὔτιοι. zend. Vouru-gaoyaoiti = sskr. Uru-gavyûti Beiwort Mitras.
ap. Utâna Ὀτάνης.
Vgl. sskr. Indrota (= Indra-ûta).

Upa = sskr. Upa; Upairi = sskr. Upari.
Upa-mana Schwurgenius.
ap. Upa-darma. z. Upairi-çaêna Berg („über d. Adlern").
Upara-tât f. Genius.
Vgl. sskr. Upa-gu. Upa-diça. Upa-deva. Upa-nanda. Upa-manyu. Upa-sena.
Upaka. Upika. Upiya. Upila.
Upari-cara. Upari-babhrava. Upari-mekhala.

Urvatañt, -urvatha zu urvañt, urvatha freundlich.
Urvatat-nara.
Ashô-urvatha.
Vgl. sskr. vrata.

Uç, Uz = sskr. Ud.
Uzava (Uz-zava) = sskr. Uddhava. Uzya (Uz-zya, zyâ schaden).
Uçmânara (Uç-zemâ-nara Uebererdmann). Uç-pãçnu (pãçnu Staub).
Vgl. sskr. Uj-jayana. Ud-aya. Ud-dhava (hava). Ud-vaha. Un-nâbha. Un-mukha.

Uçi, Ushi, Vaçna zu uç, ushi, uski Verstand, Wille, vaçna.
Uçi-nemañh. Ushi-darena, Ushi-dâo myth. Berg, von welchem die eranischen Könige herabkommen.
Uçan, Uçadha Sohn des Kavâta. Uçnâka.
Vgl. sskr. Ushad-gu?
Uçanas. Uçij.
Vaçnô-paurvata Bergkette, wohl = Ushi-darena.

Usta Heil, Wohlsein.

Usta-qarenaṅh. Ustâ-zañta.
Ustavaiti f.
Ustra- Kamel.
Aravaostra. Avâraostri. Zarath-ustra. Fraora-oçtra? Frashaostra, patron. Frashaostrayana. Vohu-ustra.
Ustra.
Erezra = sskr. Ṛjra feuerroth.
Erezrâçpa.
Vgl. sskr. Ṛjrâçva.
(sskr. Ṛjra, Ṛjraka u. s. w.).
Eredañṭ fördernd = sskr. Ṛdhant.
Eredaṭ-fedhri f.
Vgl. ved. Ṛdhad-rî (rî = ṛai res).
(sskr. Ṛdhant).
Zu kan, kâ, kam, can lieben, begehren.
ap. Adu-kanis Monat (vgl. sskr. adhvan).
z. Açtô-kâna.
z. Kanuka f.
Tîrô-nakathva (vgl. Baêshataç-tîrô „vom Nichtliebenden = Feinde errettend“).
Katu.
Φρανι-κάτης Parther.
z. Kâta.
Khshathrô-cinaṅh. ap. Açpa-canâ *Ἀσπαθίνης*. — zend. Peshô-caṅha (Kampf liebend).
ap. *Ἀρτα-κάμας*, *Ἀρτα-κάμα* zu kâma Begehr.
Zu kar thun, machen.
Frashô-kereta. Vaê-kereta das Flussgebiet des Kabul. Hu-kairya Berg. Vgl. *Καρτώμης* ein Marder.
Kara n. pr.
Vgl. sskr. Kṛta-bandhu. Kṛta-yaças. Kṛta-varman. Kṛtaujas.
Kṛta. Kṛtaka.
Kshemaṅ-kara. Priyaṅ-kara. Ruci-kara.
(Kara).
Yajńa-kṛt.
Kava, Kavan zu kavi weise, einsichtig.
Kavâ-raçma (raçman Heersäule).
Kavan, Kavya, Kavi Dynastie Kavâta's. Kavi n. pr.

skyth. Ἀσπώ-καβος. Vgl. Ἱππο-κόων.
Vgl. sskr. Kavi, Kâvya.

Kaçu klein.
Kaçu-patu.
Kaçvi (Zwerggestalt) ein Dämon.
Vgl. sskr. Kaçu n. pr.

Kuñda vgl. κεύθω, κυνθάνω.
Kuñdi-zha (zan schlagen) ein Daêva.
Kuñda ein Dämon.
Vgl. Κυθ-ώνυμος. Μαμά-κυθος.

-kerena Ohr.
z. nur in Gao-kerena Name des Haoma, vgl. sskr. Go-karṇî die Somapflanze.
sskr. Go-karṇa. Dush-karṇa. Mahâ-karṇa u. s. w.
Karṇa.

Kereça = sskr. Kṛça mager.
Kereçaokhshan. Kereçâçpa.
Kereçâni. Karaçna, patronym. Kareçnayana.
Vgl. sskr. Kṛçâçva. A-kṛçâçva.
sskr. Kṛça. Kṛçânu.

Khumba Topf.
sskr. Kumbha-ketu. Kumbha-janman (Topfgeboren, Beiname Agastyas). (Kumbha-karṇa, Kumbhî-nasi Dämonen).
zend. Khuñbya (nach der Sage in einer Grube, khumba, erzogen).
sskr. Kumbha, Kumbhin, Kumbhîka, Kumbhîra Dämonen.

Khru zu khrû Greuel, greulich, blutig.
Khrv-i-ghni ein Daêva. Khrvîdru Beiname.
Khru ein Dämon.
Vgl. Â-khrûra. sskr. A-krûra. A-kravi-hasta Beiname Mitra-Varuna's.

Khshathra = ap. Khsatra = sskr. Kshatra Herrschaft.
Khshathrô-cinaṅh. Khshathrô-çaoka Name eines Palastes.
ap. Σατρα-βάτης. Ζαθραύστης.
Khshathra = Khshathra Vairya Genius.
ap. Khsatrita.
Σατράκης Fürst der Skythen.
Qâ-khshathra.

ap. Arta-kh́satra, Ἀρταξέρξης. Uva-khsatara Meder = z. Qâ-khshatra. Ὀξάθρης = zend. hu-khshatra guter Herrscher.

Vgl. sskr. Kshatra-dharman. Kshatra-vṛdh. Kshatropa-kshatra. Kshatraujas = Ζαθραύστης.

Kshatrina.

Dṛdha-kshatra. Deva-kshatra. Prati-kshatra. Kshatro-pakshatra. Su-kshatra = Ὀξάθρης.

Khshaya herrschend.

ap. Khsayârsâ Ξέρξης.

skyth. Λιπό-ξαϊς. Κολό-ξαϊς. Ἀρπό-ξαϊς.

Paiti-shaya Frau Zarathustra's.

Vgl. Σαΐτα-φάρνης zu ap. khsayathiya König.

Qâ = Hvâ durch sich selbst.

Qâ-dhâta. Qâ-kshathra. Qâ-daêna. Ishus-qâthakhta ein Daêva, qâ-thakhta selbst gezielt (Zusammenrückung). Hvô-gva, Hvôva Name einer Familie, patron. Hvôvi vgl. sskr. Nava-gva, Daça-gva Geschlechtsnamen.

ap. Uva-khsatara Κυαξάρης Meder.

Uvâ-daidaya Stadt in Persis.

Gao = ap. Gau = sskr. Gau Rind.

Gao-kerena n. pr. des Haoma. (Gaopi-vañhu).

Gaotema. Gaomañt. — Gâu n. pr. eines Flusses. — Gavayan n. pr.

ap. Gau-baruva Γωβρύας. Γω-σίδρης bei Lucian (= Gau-citra).

Gaumâta Magier vgl. z. Gaomañt.

Avare-gâo. Dâzgarô-gâo. Parshaṭ-gâo. Pouru-gâo. Yaêtus-gâo. Vîdat-gâo. Hu-gâo.

Hvô-gva, Hvôva Familie, patr. Hvôvi. ap. Thata-gush, Σατταγύδαι (Çata-gu).

Vgl. sskr. Go-karṇa. Go-narda. Go-pa. Go-raksha. Go-vinda.

Go. Gotama.

Mit Hvô-gva, p. Thata-gush vgl. Nava-gva. Daca-gva. Pṛçni-gu.

Gâura- vgl. sskr. Gaura gelblich, bos gaurus.

z. Gâuri.

Vgl. sskr. Gaura-pṛshṭha. Gaura-mukha. Gaura-vâhana. Gaurâçva.

Gaura. Gaurî f. Gauri m. = z. Gâuri.

Gaya vgl. sskr. gaya Haus, Hof, familia.

Gaê-vani. Gaya-dhâçti. Gaya Maretan, g. Gayêhe Maretnas der Urmensch.

Vgl. sskr. Gaya, ein Ṛshi. Gayâ Wallfahrtsort.

Auf Maretan = Meshya (= Meretya = pers. Martiya) geht auch der ap. Name Martiya.

Cathwar vier.

Cathwar-açpa vgl. sskr. Catur-açva.

Caisa-, -caisman vgl. cish, ṭkaêsha.

ap. Cais-pis *Τείσπης*, vgl. Piskyaothna.

zend. Raocaç-caêshman. Hvare-caêshman.

Cithra hell, n. Zeichen (Same).

ap. Citra-takhma. *Τιϑραύστης* (= ap. Citrâujâ). zend. Âtare-cithra (cithra Same). Frâ-cithra. Hu-cithra. Hvare-cithra. Manus-cithra.

Vgl. sskr. Citra-ketu. Citra-dhvaja. Citra-bhânu. Citra ratha. Citra-sena. Citrâçva.

Citra. Citraka. Citriya.

Câru-citra. Vi-citra. Çyena-citra.

Zu jan, zan, ghna schlagen.

Verethra-jan.

Jaini. Janaya. Janara (vgl. jénara Verletzung).

Kuñdi-zha. Bûidhi-zha.

Vada-ghna. Verethra-ghna. Khrvi-ghni.

Vgl. sskr. Vṛtra-han. Çatru-han. — Ari-ha. — Puru-hanman. — Vṛtra-ghna. Çatru-ghna. — Amitra-ghâta.

Jarô- vgl. ssks. jala Wasser (?).

Jarô-dañhu. Jarô-vañhu.

Vgl. sskr. Jalan-dhara. Jala-sandha. Jalaukas.

Jala.

Zu zan gigni.

Ἀρί-ζαντοι med. Stamm. Ustâ-zañta. A-zâta. Âtare-zañtu.

Zantuma Genius der Gaue.

Vgl. sskr. Divi-jâti. Puru-jâti. — Deva-ja.

Zairi, Zairita gelb, goldig.

Zairi-vairi.

Zairyãs. Zairica. Zairici f.
Vgl. sskr. Hary-açva. Hari-çcandra.
Hari.
Zarath-ustra, patr. Zarath-ustri.
Zairita.
Vgl. sskr. Haritâçva.
Harita = z. Zairita.
Mit skyth. *Ζαριναία* vgl. sskr. Hiraṇyâksha. Hiranvant.

Zairimya Tiefe = sskr. harmya
Zairimya-ṅura (qar essen) Dämon; Thier.
Zairimyâka Kosenamen für dasselbe Thier.

Zu zush = sskr. jush.
zend. Ashô-zusta. — ap. *Μεγα-δόστης* (= Baga-dusta).
z. Zaosha.
Vgl. sskr. Prîti-jushâ.

Tanu Leib, leibhaft.
Ταυυ-οξάρκης, *Ταναοζάρκης* Sohn des Kyros, wohl = Tanu-vazrakra. Peshô-tanu ein Held, peshô = peretha Schlacht, pareth kämpfen.
Vgl. sskr. Su-tanu.

Takhma schnell, stark.
ap. Takhma-çpâda.
z. Takhma Urupa, pars. Takhmûraf.
ap. Citra-takhma.

Tîrô-, -tîra fernhaltend, überwindend; befreiend von (c. abl.), von tar.
Tîrô-nakathwa (na-ka-thwa Nichtliebe = Feind, kan lieben). Aoighimataç-tîra (= Aiwi-gamataṭ-tîra von dem Angreifer (aiwi-gam angreifen) befreiend. Pairis-tîra (pairis = pairi). Fra-tîra = sskr. Pra-tîra Bruder des Baêshataç-tîra (= Dvaêshataṭ-tîra) von dem Hasser (bish = dvish hassen) befreiend, vgl. Ṭbaêshô-tara von Peinigung befreiend, Beiname Ormazds, wie auch Ṭbaêshô-taurvañṭ die Peinigungen überwindend.
Vgl. sskr. tîra Ufer, Gestade, Rand, tîraya glücklich zu Ende bringen (Pra-tîra = z. Fra-tîra).

Tûma stark.
Tûmâçpa. skyth. *Τούμ-βαγος*.

Thaurva hart.

Thaurvô-açti.
Tauru, nom. Taurvi ein Daêva. Taurvâti, patron.
Vîçpô-taurva, Vîçpa-taurvari, Vîçpa-taurvashi f.
Vgl. sskr. Turvaça. Turvîti (= zend. Taurvâti).
Daêna Gesetz.
Daênâ-vazañh.
Qâ-daêna.
Daêva Dev.
Daêvô-ṭbi.
Vgl. sskr. Deva-datta. Deva-ja.
Deva. Devaka. Devika. Deviya. Devila.
Dañhu, Daqyu Gau.
Dañhu-frâdañh. Dañhu-çrûta.
Daqyuma Genius der Gaue.
Âtare-danhu. Âtare-daqyu. J̊arô-dañhu.
-darma Satzung.
ap. Upa-darma.
Vgl. sskr. Dharma-ketu. Dharma-dhatta. Dharma-râja. Dharma-siṁha. Dharma-sena.
Dharma. Dharmaka.
Ketu-dharman. Kshatra-dharman. Citra-dharman.
Darsnu- zu daresh, dareshnu praes.
zd. Darsinika n. pr. eines Feindes.
Vgl. sskr. Dhṛshṇu-shena. Dhṛshnv-ojas.
Dṛshṇu. Dhṛshṇuka.
-dâta, -dâo, -dâna gegeben, gebend, Gabe zu dâ, dâta, dâna.
Âtare-dâta. Qâ-dâta. Vañhu-dhâta = Vohu-dâta. Vahmaê-dâta. Çpeñtô-dâta = ap. Σφενδα-δάτης. Μιθρα-δάτης. Vahyaz-dâta. Σπιθρα-δάτης.
Vgl. sskr. Aryama-datta. Deva-datta. Vasu-datta.
Ushi-dâo = Ushi-darena. Vañhaz-dâo. (Vgl. sskr. Sudâs). Awzh-dâna.
Dâna. Dânayana.
Vgl. sskr. Vasu-dâna. Dâna-pati. (Dâna).
zend. Parô-daçma zu dath geben (oder dath setzen, cf. Θεσμό-πολις).
ap. Dâda-, Dâdu- unbekannter Bedeutung.
Dâd-arsi, vgl. z. Vañhu-arshya. Dâdu-hya, vgl. z. Hitâçpa.
skyth. Δάδος. Δαδάκης. Δάδαγος.

Dâzgara unbekannter Bedeutung.
Dâzgarâçpa, patron. Dâzgarâçpi. Dâzgarô-gâo Bruder des Parshaṭ-gao.

Dârayañṭ haltend, part. praes. zu dâraya.
Dârayaṭ-ratha.
ap. Dârayavus Δαρεῖος.
Vgl. sskr. dhârayat-kavi die Weisen erhaltend, dhârayat-kshiti die Wesen erhaltend, dhârayad-vant erhaltend, Beinamen.
Ushi-darena = Ushi-dâo ein Berg. Â-darana ein Berg.
ap. Vi-darna (oder Vid-arna schuldlos?).

Dâsta, vgl. çpârô-dâsta Schild tragend, dârst erhalten.
Dâsta-yâna, patr. Dâstayâni vgl. sskr. Citra-yâna. Bhadra-yâna. Dâstâghna, patr. Dâstâghni. Pouru-dâkhsti, patr. Pourudâkhstayana. Fra-dhâkhsti. Gaya-dhâçti. Gaya-dhâçtayana.

-drâtha vgl. paiti-dra Abwehr.
Paiti-drâtha.
Drâtha.

Drva fest = sskr. Dhruva.
Drvâçpa n. pr. der Stierseele = sskr. Dhruvâçva.
Vgl. sskr. Dhruva-paṭu. Dhruva-sandhi. Dhruva-siddhi. Dhruva-sena. Dhruvâçva.
Dhruva. Dhruvaka. Dhruvakila.

Zu dvi, dvish, dvaêsha hassen, Hass, in mythischen Namen.
Daêvô-ṭbi. Hashi-ṭbish ein Dämon, vgl. sskr. Kratu-dvish ein Dämon.
Ṭbaêshô-tara = Tarô-ṭbaêsha Namen Ahuras. Baêsha-taç-tîra von dem Hasser (baêshataṭ abl.) befreiend.

Nemanh Verehrung.
Nemô-vanhu.
Asha-nemanh. Ukhshyaṭ-nemanh. Uçi-nemanh. Vouru-nemanh. Vohu-nemanh cf. Nemô-vanhu.

Nere, Nara Mann.
Nairyô-çanha vgl. sskr. Narâçaṁsa. Nere-myazdana.
Naru, patron. Narava.
Aosh-nara. Urvataṭ-nara. Uçmâ-nara. Frâdaṭ-nara. skyth. *Χού-ναρος* (z. hu-nara Tugend).

Vgl. sskr. Nṛ-ga. Nṛ-candra. Nṛ-medha. Nṛ-shad. Nṛ-siṁha.

Nṛmant.

Nara-datta. Nara-pati. Nara-varman. Nara-siṁha. Narendra. Narâçaṁsa.

Nara. Naraka.

Paiti = sskr. Prati.

Paiti-drâtha vgl. Drâtha. Paiti-vaṅha. Paiti-shaya f. Paiti-shahya Gahanbâr. — ap. Pati-grabanâ Stadt in Parthien.

Paitisa Dämon der Verläumdung.

Vgl. sskr. Prati-kshatra. Prati-prabha. Prati-bhânu. Prati-ratha. Prati-çravas.

Prati. Pratîka.

Pairi, Pairis um.

Pairis-tîra.

Pairika?

Parâ, Parô = sskr. Parâ.

Para-dhâta Stamm = skyth. *Παραλάται*. Parô-daçma.

-pa, -pâta zu pâ herrschen.

z. Âtare-pâta = ap. *Ἀτρο-πάτης*. ap. *Βαγα-πάτης* (= Baga-pâta) = *Μεγα-βάτης*.

Βαγα-παῖος. z. Vareçma-pa.

Vgl. sskr. Nṛ-pa. Mahî-pa.

Pereta, Pesha Schlacht, Kampf, Streit.

Peshô-caṅha. Peshô-tanu.

Vgl. *Παρθαμασπάτης*. *Παρθαμασίρις*.

Πάρθος. *Παρθυαῖος* (oder zu perethu?).

Hu-paretâo Name Ahura's.

Parshaṅt = sskr pṛshant bunt.

Parshaṭ-gâo.

Parshaṅta.

Vgl. sskr. Pṛshad-açva. Pṛshad-dhra.

Pṛshant. Pṛshata.

Pṛçni-gu.

Pṛçni.

Piç, Paêça Gestalt.

Piskyaothna (= Piç-sky) *Πισσούθνης*.

ap. Pisiya-uvâda Name einer Gegend.

Piçina oder Piçinaṅh.

ap. Cais-pis.
skyth. Scolo-pitus (vgl. pers. th = zend. ç).
skyth. Ἀρια-πείθης. Σπαργα-πείθης.
zend. Paêçaṅhanu. Paêshata = Paêshataṅh.

Perethu = sskr. Pṛthu breit.
Perethw-arsti (perethu-zrayaṅh (ap.) = ved. pṛthu-jrayas auch von Indra): Zrayaṅh.
Vgl. sskr. Pṛthu-karman. Pṛthu-kîrti. Pṛthu-jaya. Pṛthu-yaças. Pṛthu-çravas. Pṛthu-shena.
Pṛthu. Pṛthî.

Pouru = sskr. Puru viel.
Pouru-gâo. Pouru-ciçta. Pouru-dâkhsti. Pouru-baṅha. Pourushaçpa.
ap. Παρύ-σατις (= Paru+shiyâti Annehmlichkeit).
Pourusti.
Vgl. sskr. Puru-kutsa. Puru-panthâ. Puru-mâyya. Puru-mitra. Puru-mîḍha. Puru-medha. Purû-ravas.
Puru. Pûru.

Fra = sskr. Pra πρό.
Fraoraoçtra. Fra-ṅraçyan (hraç). Fra-tîra vgl. sskr. Pra-tîra. Fra-dhâkhsti. Fra-dhidaya vgl. ap. Uvâ-daidaya Stadt. Fra-çrûtâra. Frâ-cithra. Frâ-yazaṅta. Frâ-râzi. Frâ-vaṅku ein Berg.
ap. Fra-varti Φραόρτης.
Frâcya Frâta.

Frasha- vorwärts gehend, adv. vorwärts.
Frashâ-vakhsha. Frasha-ostra, patr. Frashaostrayana. Frashô-kereta. Fras-haṁvareta.
ap. Φρασα-όρτης vgl. Φραόρτης = p. Fravarti.

Frâdaṅṭ fördernd.
Frâdaṭ-qarenaṅh. Frâdaṭ-nara. Fradaṭ-fshu Genius (paçu). Frâdaṭ-vaṅhu. Frâdaṭ-vîra Genius. Frâdaṭ-vîçpaṁ-hujyaiti Genius.
Daṅhu-frâdaṅh. ap. Frâda, parth. Φραδάτης.

-frâna Bein, Knochen.
ap. Φαρνά-βαζος. Φαρνα-ζάθρης. Φαρνα-κύας. Φαρνα-πάτης Parther. Φαρνάσπης. Φαρνούχης, Φαρνοῦχος. — Φρανι-κάτης Parther.

Φάρνος Meder. Φαρνάκης Sohn und Vater eines Φαρνάβαζος.

ap. Viñda-franâ Ἰνταφέρνης vgl. med. Viñda-frâ. Ἀρταφέρνης. Μεγα-φέρνης. Τισσα-φέρνης. — Βαρζα-φέρνης Parther. Φρατα-φέρνης Perser.

z. Frânya (frâna Bein, Knochen).

ap. Φαρνάκης.

skyth. Φάρναγος.

Frâyañt fördernd.

Frâyaṭ-ratha. ap. Φρατα-φέρνης. Φρατα-γούνη.

Frâyôdha. Φραάτης Parther, Φραατάκης S. d. Φραάτης; Φρατάκης. Φραώτης.

Frîna, Frya zu frî lieben, frya lieb.

Frînâçpa. Φρια-πίτης Stammvater der Arsakiden.

Frénañh S. des Frâyazañta. Fréni f.

Frya. Fryâna.

Vgl. sskr. Priyañ-kara. Priyam-vada. Priya-medha. Priya-ratha. Priya-vrata.

Priyaka.

Prîti-jushâ.

Prîti. — Preman.

Vatsa-prîti. Vatsa-prî. Candra-priya.

-fedhri f. zu pitar Vater.

Eredaṭ-fedhri. Vañhu-fedhri. Çrutaṭ-fedhri. — Vgl. sskr. Pitṛ-datta: Pitṛka.

-bañh, -bañha, -bana zu bañh Glanz, bâ scheinen.

Avarethra-bañh. Pouru-bañha.

Bâoñha, Sohn des Çâonha.

Vgl. sskr. Pra-bhâsa. Bhâsa n pr. = Bâoñha.

Aça-bana (mit glänzenden Radspeichen, açan).

ap. Ἀρτά-βανος.

Baga Gott.

ap. Baga-bukhsa Μεγάβυζος. Bagâ-bigna vgl. Ἀριαβίγνης. Μεγά-βαζος. Μεγα-βάτης. Μεγα-δόστης (ap. daustâ Freund, also ap. Baga-daustâ). Μεγά-πανος. Μεγα-σίδρης (= Baga-citra). Μεγα-φέρνης. — Βαγαπαιος bei Ctesias (sonst bei den Griechen Μεγα- durch Anschliessung an die griech. Vollnamengruppe: Μεγακλῆς. Μεγ-άριστος. Μεγ-ήνωρ).

Βαγα-πάτης (= Bhaga-pâta). *Βαγό-ραζος* (Ctes).
Βαγαῖος Hdt. (*Μαγαῖος*). *Μεγᾶν*.
Τούμ-βαγος skythisch vgl. z. Tûmâçpa.
Vgl. sskr. Bhaga- zu bhaga Herr, ein Gott; Habe, Glück in: Bhaga-datta. Bhaga-vitta. Bhagî-ratha.
Bhaga. Bhagala. Bhagalâ.

Bara- zu bar.
Barô-çrayana ein Berg.
Barana ein Berg.

Barat-, Barad- = sskr. bharat- bringend.
sskr. Bharad-vâja.
ap. Bardiya *Σμέρδης* (lies Baradiya).
sskr. Bharata.

Bi-, Baya, Vaê- zu bi, vaya zwei.
Bi-vandaṅha vgl. Vandare-maini. By-ârshan. Vaê-kereta Thal des Kabul. Vâ-kedhraka Berg (khedra Hode?).
Bayana Berg.

Bûiti Wesen, Heil.
Bûidhi-zha ein Dämon (Bûti-ha).
Bûiti ein Dämon = Bûidhi.
Vgl. sskr. Bhûti-datta. Bhûti-varman.
(Bhûti).

Bûji- zu buj fungi.
Bûji-çravaṅh.
Bûji ein Daêva. Vgl. Bûjra n. pr.
Vgl. ap. Kam-bujiya *Καμβύσης;* dazu Kam-pada medi- Provinz, sskr. Kam-boja ein Land, und ap. Baga-bukhsa *Μεγά-βυζος*.

Bûmi- Erde.
sskr. bhûmi-dhara (Erdhalter =) Berg.
zend. Bumya n. pr. eines Berges.
Vgl. sskr. Bhûmi-deva. Bhûmi-mitra. Bhûmi-sena.

Berezi zu barez erheben.
Berezi-snu (khshnu schärfen). Berezy-arsti. — *Βαρζα-φέρνης* Parther bei Joseph. *Ἀριο-βαρζάνης* Kappadoke (Achämenide). *Μίθρο-βαρζάνης*. *Σατι-βαρζάνης*.
Βαρζάνης Perser, Armenier.
Vgl. sskr. Barhaṇâçva: Barhaṇa. Bṛhat-ketu. Bṛhat-kshatra. Bṛhat-sena. Bṛhad-açva. Bṛhad-ratha.

Brhant. Brhanta.

Maidhya- medius.

Maidhyô-mâonha, patr. Mâidhyô-mâonhi. — Vgl. Maidhyô-zaremaya (z. Grün). Maidhyô-shema (zima Winter): Zemaka Dämon des Winters. Maidhyâirya (aus Maidhyô-yâriya, yâre Jahr) Namen von Gâhânbârs.

Zu man denken.

Âr-maiti = sskr. Aramati.

Upa-mana Schwurgenius. — Vohu-manô. — zd. Vañdare-maini. ap. Ἀρια-μάνης. Ardu-manis. Hakhâ-mani vgl. sskr. Çunah-sakha. Φραδασ-μένης (*Frâdat-manis). Vgl. sskr. Mati-dhvaja. Mati. Matila. Ara-mati. Pra-mati. Manasâ-râma. Mano-ratha. Manô-rama. Mano-harâ.

Manasâ. Manasyu. Manovati.

Mahâ-manas. Vasu-manas. Vi-manas. Viçva-manas. Sumanas.

Manus = sskr. manus Mensch, Urmensch.

Manus-cithra ein Held (cithra Same).

Vgl. sskr. Manus.

Aredhô-manusha ein Berg.

Māthra heiliges Wort.

Māthra-vâka vgl. māthra-tanu, tanu-māthra (sskr. Satya-vâc).

Vgl. sskr. Mantra-mûrti Çiva = Mantra, davon wieder Mantra-gupta n. pr. (Vom Mantra = Mantra-mûrti = Çiva beschützt).

Mithra Mithras (Freund).

ap. Μιτρα-δάτης Perser. Μιτρα-φέρνης Meder. Μιτρο-βάτης. Μιθρα-δάτης kappadok. Könige. Μιθρο-βαρζάνης. Μιτρο-παύστης.

Μιθράας Kappadoke. Μιτραῖος Perser. Μιτράνης. ap. Ἀσπα-μίτρης = sskr. Açvamitra. Ῥεο-μίτρης. Σίρο-μίτρης. Σισι-μίθρης.

Vgl. sskr. Mitra-deva. Mitra-bhânu. Mitra-varcas. Mitra-sena. Mitrâ-vasu.

Mitra. Mitraka. Mitrayu. Mitrâyu.

Açva-mitra. Deva-mitra. Bhânu-mitra. Vasu-mitra. Viçvâ-mitra.

Merezi, ap. Marda mild.
Merezîshma (ksham ertragen?) patr. Merezîshmya.
ap. Μάρδοι. Μαρδύντης. Marduniya, Μαρδόνιος.
Ἀριό-μαρδος.
Oder vgl. sskr. Vi-marda?
Yaêtu vgl. sskr. Yayâti.
Yaêtus-gâo.
Vgl. sskr. Yayâti.
Yukhta part. zu yuj.
Yukhta-vairi. Yukhtâçpa.
Vgl. sskr. Mitra-yuj.
Raocaṅh Licht, Tag.
Raocaç-caêshman vgl. Hvare-caêshman.
ap. Ῥωξάνη vgl. zend. raokhshna.
skyth. Ῥωξανάκη Stadt der Saken. Ῥωξολανοί.
Ashô-raocaṅh. Vareçmô-raocaṅh. Vohu-raocaṅh.
Vgl. sskr. Svâ-rocisha Vater des Rocishmant. Vasu-rocis = Vohu-raocaṅh.
Roci. Rocana. Rocamâna. Rocisha.
Ratha Kriegswagen.
skyth. Ῥαθά-γωσος, vgl. sskr. Açva-ghosha. Dama-ghosha. Buddha-ghosha.
z. Aghraê-ratha. Dârayaṭ-ratha. Frâyaṭ-ratha. Çkarayaṭ-ratha.
ap. Ἀρια-ράθης, auch skythisch.
Vgl. sskr. Ratha-râja. Ratha-vâhana. Ratha-vîti. Rathaujas. Rathîtara.
Citra-ratha. Jaṅghâ-ratha. Daça-ratha. Dṛḍha-ratha. Deva-ratha. Dharma-ratha. Dhṛshṭa-ratha u. s. w.
Rava heiter, frei.
Ῥεο-μίτρης.
z. Ravaṅt.
A-rava-ostra.
Zu râz anordnen.
Frâ-râzi. ap. Βαγό-ραζος Ctesias.
Nanârâçti: Â-râçti.
Râstare-vaghaṅt, patr. Râstare-vagheṅti.
Vgl. sskr. Râja-dharman. Râja-râja. Râja-haṁsa.
Râjaka. Râjika. Râjavant.

Kshema-râja. Candra-râja. Jaya-râja.
Râshṭra-pâla. Râshṭra-devî. Râshṭra-vardhana.
Râshṭra.

Râman Freude, Lust.
ap. Ariya-râmna.
z. Râman Genius der Luft.
Vgl. sskr. Manasâ-râma. Râma.

Vaṅhu, Vohu gut, Gut, cp. Vaṅhyaṅh, superl. Vahista.
Vaṅhu-arshya. Vaṅhu-dhâta, patron. Vaṅhudhâtayana. Vaṅhu-fedhri. Vohu-ustra. Vohu-dâta. Vohu-nemaṅh. Vohu-manô noch sehr appellativ. Vohu-pereça. Vohu-raocaṅh. Vohu-vazdaṅh. Vohv-açti. — ap. Vaum-iça (= Vahum- acc. cf. Aura = Ahura).
ap. Vahuka.
Aipi-vaṅhu. Asha-vaṅhu. Gaopi-vaṅhu. Jaro-vaṅhu. Nemô-vaṅhu vgl. Vohu-nemaṅh. Mãzdrâ-vaṅhu. Frâdaṭ-vaṅhu. Çrîrâ-vaṅhu. Vgl. Paiti-vaṅha.
Skythisch *Ἀρση-ουαχος* scheint Umkehrung des zend. Vaṅhu-arshya.
Vaṅhaz-dâo Name eines Var.
ap. Vahyaz-dâta. Vayaç-pâra vgl. zend. Vaṅhâ-pâra Name eines Hundes.
Ashâ Vahista = pers. Arda Behist.
Vgl. sskr. Vasu-karṇa. Vasu-deva. Vasun-dhara. Vasu-manas = Vohu-manô. Vasu-rocis. Vasu-çruta. Vasu-homa.
(Vasu. Vasuka. Vasula).
Vasishṭha berühmter Ṛshi.

-vairi Panzer.
Zairi-vairi. Baçta-vairi. Yukhta-vairi.
Vgl. sskr. Candra-varman. Citra-varman. Dṛḍha-varman.

-vazaṅh, -vazdaṅh zu vaz vehere, oder zu vaz = vaj vgl. ugra, ap. vazraka.
Daênâ-vazaṅh. Asha-vazdaṅh. Vohu-vazdaṅh.
ap. *Ἀρτά-βαζος*. *Μεγά-βαζος*. *Φαρνά-βαζος*.

Vadha zu vadh schlagen, vadha, vadhare.
Vadha-ghna.
ap. *Βάδρης*.
skyth. *Βάδαγος*.

Vanañṭ gewinnend, siegend.
skyth. *Βανάδ-ασπος*, vgl. zend. vanaṭ-peshana siegreiche Schlacht.
Vanañṭ n. pr. eines Sternes. Vanâra n. pr.
Vgl. Âtare-vanu. Gaê-vani. (sskr. Çata-vani).
Vañd begehren, erlangen vgl. vid.
Vañdare-maini vgl. as-vañdara viel erlangend.
Vañdake nennt sich Ahura.
Bi-vañdaṅha.
Vara = vara Auswahl. best.
Vara-kaça. Vgl. sskr. Vara-da. Vara-ruci. Vîra-vara.
Varâza Eber.
Vgl. sskr. Varâha-datta.
zend. Varâza.
ap. *Βαράζης*, *Οὐαράζης*.
Varedañṭ wachsend, mehrend, Vareçma Wachsthum.
Varedaṭ-qarenaṅh.
Varedhaka Volksname.
Vardanes parthisch.
skyth. *Οὐαρδάνης* Fluss.
Vareçma-pa. Vareçmô-raocaṅh.
Hvaredhi (= Hu-varedhi) f. ap. Arta-vardiya.
Vgl. auch zend. Urûdhayañṭ f. Urûdhu und Fra-oraoçtra von urud wachsen.
Vgl. sskr. Vṛddha-kshatra. Kshatra-vṛdh. Deva-vardhana: Vardhana.
Varshni zu varsh.
Vî-vareshvañṭ.
Vareshava.
Vareshna. Varshni.
Vgl. sskr. Vṛshaṇ-açva. Vṛsha-ketu.
Vṛshan. Vṛshabha. Vṛshṇi (Vârshṇya, Vârshṇeya) Name eines Geschlechts.
Vî = sskr. vi.
Vî-zaresha Dämon. Vî-vaṅhvañṭ (= sskr. Vivasvant), patr. Vî-vaṅhusha. Vî-vaṅhana = ap. Vi-vâna.
Vî-vareshvañṭ. Vî-çadha: Çadhanaṅh. Vî-çrûta und Vî-çrûtâra. Vy-arsvañṭ. Vy-âta, patr. Vyâtana. Vy-âreza.
Vy-âkhna vgl. ap. Viyakhna Monat: Âkhnaṅha.

ap. Vi-darna Ὑδάρνης. Vi-vâna (= zend. Vivañhana). Vgl. sskr. Vi-karṇa. Vi-krama. Vi-citra. Vi-jaya. Vi-manas. Vi-mala. Vi-vasvant. Vi-çravas. Vi-çruta.

Viṭ = Vî.

Viṭ-kaêvi patron. vgl. Kaêva. Viç-tauru vgl. Tauru. ap. Vid-arna („schuldlos") vgl. sskr. Ṛṇa-cit?

Vid finden in Vîdañṭ, Vîdi, Viñda, Vîçta.

Vîdaṭ-gâo. Vîdadha-fshu (paçu) Name eines Karshvares. Vîdi-çravañh.

Viñda-frâ Meder. Viñda-franâ Ἰντα-φέρνης Perser. Ἀρτα-ύντης (Arta-vinda).

Vîstâçpa = ap. Vistâçpa Ὑστάσπης. Ὑσταίχμας. Ὑστάνης. Mit Vîdaṭ-gâo vgl. sskr. Vidad-açva und Go-vinda. Vatsa-vinda vgl. ap. Viñda-franâ, mit Vîstâçpa vgl. sskr. Bhaga-vitta.

Vîra Mann, Held.

Vîrâçpa.

Frâdaṭ-vîra ein Genius.

Vgl. sskr. Vîra-ketu. Vîra-dyumna. Vîra-nâtha. Vîra-varman. Vîra-sena.

Vîra. Vîraka.

Pra-vîra. Mahâ-vîra. Çûra-vîra.

Ketu-vîrya. Bala-vîrya.

Vîçpa all, ganz.

Vîçpa-taurvari, Vîçpa-taurvashi, Vîçpô-taurva f.: Tauru. Frâdaṭ-vîçpam-hujyâiti ein Genius. Vîçpô-bis „Allheil" Name eines Baums.

Vgl. sskr. Viçvan-tara. Viçva-manas. Viçvâ-mitra.

Viçva.

Verethra, Varethra Sieg, eigentlich „Hemmung".

Verethra-ghna Genius des Sieges, vgl. verethra-jan siegreich schlagend. A-varethra-bañh.

Vgl. sskr. Vṛtra, Vṛtra-han, Vṛtra-ghna.

Vouru breit = sskr. Uru.

Vouru-nemañh. Vouru-çavañh. Vouru-kasha der Kaspisee. Vouru-gaoyaoiti Mithra. Vouru-jaresti und Vouru-baresti Namen von Karshvaren.

Vourusha ein Berg.

Vgl. sskr. Uru-krama. Uru-kriya. Uru-kshaya. Uru-kshepa. Uru-cakri. Urvaçî (= Uru-vaçî). — urugavyûti Beiname.

-çanha zu çañh.

Nairyô-çañha vgl. sskr. Narâçaṁsa.

Çâoñha (wie Bâoñha zu bañha).

Çaêna Adler, Falke.

Upairi-çaêna Name eines Berges.

Çaêni ein Daêva.

Vgl. sskr. Çyena-citra. Çyena-jit.

Çyena.

Çata hundert.

Çata-vaêça ein Stern.

ap. Thata-gus die Σατταγύδαι.

Vgl. sskr. Çata-dyumna. Çata-parṇa. Çata-ratha.

Çatala.

Çara, Çira Haupt, Herrscher.

ap. Σερα-σπαδάνης (çpâda Heer). Σιρο-μίτρης.

Σίρακες Sarmat Stamm. Σιράκης ein Sake. Çairima ein Land. Çâirivâo ein Berg.

zend. Asha-çairyãs (çairyañṭ = κρείων).

-çavañh Nutzen, Segen.

Asha-çavañh. Âtare-çavañh. Vohu-çavañh.

Câvañhi ein Genius. Çavahê ein Karshvar. Çaoshyañṭ der künftige Heiland, part. fut.

Çukra klar, licht, hell.

ap. Thukra (Th = Ç).

Vgl. sskr. Çukra-danta. Çuklodana.

Çukra. Çukla.

Bhima-çukla.

Çûra stark, Held.

Çûrô-yazata vgl. Hu-yazata

Ardvî Çûra Beiname der Anâhita.

ap. Thura-vâhara Monatsname.

Vgl. sskr. Çûra-deva. Çûra-vajra. Çûra-varman. Çûra-vîra. Çûra-sena.

(Çûra. Çûraka. Çûrika. Çûriya. Cûrila).

Deva-çûra. Pradâna-çûra.

Çnavi- Sehne.

Çnavi-dhaka.

Çnaoya.

-çpâdha Heer.

Crûtô-çpâdh.

ap. Takhma-çpâda. Σερα-σπαδάνης.

skyth Σπαδάκης.

Çpiti, Çpitra schimmernd, hell, weiss.

Çpity-ura (urañh Brust). Çpita-varenañh Berg: Varena ein Land (v° Decke).

Çpiti. Çpitama. Çpitâma = ap. Σπιτάμας. Σπιταμένης (Vollname?).

ap. Σπιθρα-δάτης, Σπιθρι-δάτης.

Vgl. sskr. Çvitya und Çvitrâ (= Σπιθρα-).

Çveta-ketu. Çvetâçva. Çvetâçvatara.

Çveta. Çvetaka. Çvetaki. Çvetika.

Çpeñta heilig.

Çpeñtô-khratu, vgl. sskr. Kratu-jit. Kratu-vid. Kratumant. Çpeñtô-dâta = ap. Σφενδα-δάτης.

Amesha Çpeñta Amshaçpand.

Vgl. Svět-boh č. Swięto-bor p. Svato-vít č. Sveto-mir s. Svęto-plŭku b. Sveto-slav s.

Svat č. Swiętawa p. Svatek č. Svatoš č.

Çpeñja schimmernd, vgl. sskr. pâjas Helle, lit. sping, φέγγος.

Çpiñja-uruska n. pr. eines Bösen. Çpeñjaghra eines Bösen. (Besser çpen-.)

Çyâma schwarz.

zend. Çyâmaka Bergname.

Vgl. sskr. Çyâma-jit.

Çyâma. Çyâmaka. Çyâmala.

Çyâva braun.

Çyâvarshan, Çyâvarshâna. Çyâvâçpi.

Vgl. sskr. Çyâva-putra. Çyâva-ratha. Çyâvâçva.

Çyâva. Çyâvaka. Çyâvali.

-çravanh Ruhm.

Bûji-çravaṇh vgl. ap. Kam-bujiya. Vîdi-çravañh. Huçravañh, Hao-çravañha = ap. Χο-σρόης, Ὀ-σρόης.

Vgl. sskr. Upama-çravas. Satya-çravas. Su-çravas.

Çrîra glücklich, schön.

Çrîra-okhshan. Çrîrâ-vañhu.

Vgl. sskr. Çrî. Çriy-âditiya. Çrî-candra. Çrî-datta. Çrî-bhânu. Çrî-yaças.
Çrîmant.

Çrûta berühmt.
Çrûtô-çpâdh. Çrûtaṭ-fedhri.
Vgl. Dañhu-çrûta. Frâ-çrûtâra. Vî-çrûta, Vî-çrûtâra.
Vgl. sskr. Çruta-karman. Çruta-vardhana. Çruta-çravas. Çruta-sena.
Çruta. Çrutavatî.
Pra-suçruta. Vi-çruta. Su-çruta.

ap. Σισι- unbekannter Bedeutung.
ap. Σισι-μίτρης. Σισί-φριδος (Jisi-frîta?). Σισύγγαμβρις. Σισίνης, Σισίννης. Σισάμνης. Σισαμάκης.
Vgl. zend. Jîsti, patron. Jîṣtayana?

-skyaothna That, Handlung, sskr. cyautna.
Asha-skyaothna. Piskyaothna. Hu-skyaothna.
ap. Πισσούϑνης = Piskyaothna.

ap. Shiyâti, zend. shâiti f. Behagen, shâta behaglich.
ap. Σατ-άσπης. Σατι-βάρας (= Shiyâti-bara). Σατι-βαρζάνης (= Shiyâti-barzâna). Σατι-φέρνης (= Shiyâti-franâ).
Σάτις. Σατίας.
ap. Παρύ-σατις (= Paru-shiyâti). skyth. Ἀτεμ-σάδιος.

Ha, Ham mit.
Ha-ṅhaurus. Ham-añkuna eine Bergkette. Fras-hamvareta.
Vgl. sskr. Sa-dhvaṁsa. Sa-pratha. Sam-vanana. Sam-varta vgl. z. Fras-hamvareta. Sañ-kasuka.

Haoma Soma.
Haomô-qarenaṅh.
Vgl. sskr. Soma-datta. Soma-deva.
Soma. Somaka. Somika. Somiya. Somila.

Habâ = sskr. sabhâ Halle, Versammlung, Hof.
Habâçpa.
Vgl. sskr. Sabhâksha. Sabhâ-nara. Sabhâ-pati Beiname. Sabhâ-siṁha.

Haraṭ, -harva zu har schützen.
Haredh-açpa.
Ha-ṅhaurus, patr. Hañhaurushi. Paçu-shaurva und Vis-

haurva Namen von Hundearten (paçu Vieh, viç Haus, haurva hütend).

Hashi unbekannter Bedeutung.

Hashi-ṭbish ein Daêva,

Hasi ein Daêva.

Hu-, Hao- Wohl-, Gut-.

Hu-gâo. Hu-cithra. Hu-taoça f.: Tuça. Hu-fravaç vgl. sskr. Satya-vâc. Hu-paretâo. Hu-ma f. Hu-yazata vgl. Çûrô-yazata. Hu-çravaṅh = Hao-çravaṅha patr. Hao-çravaṅhana. Hu-skyaothna. Hvarez = Hu-varez. Hvaredhi = Hu-varedhi. Hv-açpa. — Dazu Hu-kairya ein Berg, Hu-mata, Hûkhta (Hu-ukhta) und Hvarsta (= Hu-varsta) die Namen der drei Paradiese; Hv-âpa die zwei Wunderbäume im Vourukasha.

skyth. *Χού-ναρος* vgl. zend. hu-nara m. Tugend.

Vgl. sskr. Su-kshatra. Su-manas. Su-çravas. Sv-açva.

Hvare Sonne, -qarenaṅh Glanz, Majestät.

Hvare-caêshman. Hvare-cithra. Hvare-dareç Beiname Yimas, vgl. sskr. Â-darça. Prati-darça. Priya-darçanâ. Âtare-qarenaṅh. Usta-qarenaṅh. Frâdaṭ-qarenaṅh. Varedaṭ-qarenaṅh. Haomô-qarenaṅh.

Die Namengebung im Sanskrit.

Das indische Namensystem,

welches uns noch zu betrachten übrig bleibt, übertrifft alle seine Verwandten an glänzender Durchsichtigkeit, wenn es sich auch in massvoller Schönheit nicht mit der griechischen, an Pracht und Fülle nicht mit der germanischen Namengebung messen kann. Kraft dieser Durchsichtigkeit erkannten denn auch die indischen Grammatiker völlig genau das Princip der Kosenamenbildung und haben dasselbe, wenn auch in etwas wunderlichen Formen doch im Ganzen klar und genügend ausgesprochen. Wir finden die Lehre von der Bildung der Kose-

namen bei Pâṇini 5, 3 verzeichnet. Ins Europäische übersetzt, lautet dieselbe bei Benfey, Vollständige Grammatik der Sanskritsprache S. 209, §. 561 also: „An mehr als zweisilbige Menschennamen kann auch (hypokoristisch) treten a; oder ka; oder iya; oder ila, für welches hinter Themen auf u, ṛ nur la eintritt; an solche Themen, welche mit upa anlauten auch aka, oder aḍa. Es treten alsdann manche Verstümmelungen des Thema ein: lautet das Suffix mit einem Vocal an, so wird gewöhnlich alles vom zweiten Vocal (incl.) an eingebüsst; auch vom vierten an; das zweite oder erste Compositionsglied wird eingebüsst; ist das erste Glied einsilbig, so bleibt nur dieses; ist eine Contraction (von Vocalen) eingetreten, so wird diese aufgehoben; ist ein Consonant umgeändert, so kehrt er zu seinem ursprünglichen Laut zurück; nur shash wird shaḍ, z. B. von Devadatta Devadattaka (NB. deminuirt, nicht kosend gekürzt); nach §. 561 aber Deva, Datta, Devaka oder Devika, Dattika, Deviya, Dattiya, Devila, Dattila; von Bhânudatta Bhânuka, Bhânula; Pitṛdatta Pitṛka, Pitṛla; Bṛhaspatidatta Bṛhaspatika, Bṛhaspatiya, Bṛhaspatila; Upendradatta Upendradattaka (deminutiv), oder nach §. 561 Upika, Upiya, Upila, Upaka, Upaḍa; Kahoḍa (aus kaha und uḍa) Kahika u. s. w. Vâgâçîrdatta (aus vâc-â⁰) Vâcika u. s. w., aber Shaḍan̄gulidatta Shaḍika u. s. w. — Bei Namen, welche mit aryaman varuṇa viçâla çevala oder supari anlauten, tritt Verstümmelung vom dritten Vocal (incl.) an (mit Aufhebung der Contraction) ein, z. B. von Aryamadatta Aryamika, Aryamiya, Aryamila u. s. w.; von Çevalendradatta (= Çevala-i⁰) Çevalika u. s. w.; von Suparyâçîrdatta (= Supari-â⁰) Suparika u. s. w. — Doch werden auch als Beispiele vom dritten Vocale an exclusive ohne Aufhebung der Contraction angeführt: Çevalayika (von Çevale-ndradatta), Suparyika (von Suparyâ-çîrdatta). — 2. ka hinter Menschennamen, welche ursprünglich Gattungen bezeichnen z. B. Siṁhaka (nach Einigen ist zugleich 1. erlaubt also auch Siṁhika, Siṁhiya u. s. w.); lautet ein solcher auf ajina aus, so fällt dieses ab, z. B. Vyâghrâjina wird Vyâghraka (Vyâghrika, Vyâghriya u. s. w.)“.

Soweit Benfey. Bei aller schuldigen Bewunderung des Systems der indischen Nationalgrammatik muss doch erklärt werden, dass die Principien der Kosenamenbildung, wenn auch

richtig erkannt, sich viel kürzer und klarer hätten aussprechen lassen. Zunächst sind Namenverlängernde Deminutive wie Devadatta-ka von den Namenkürzenden Koseformen völlig zu scheiden; freilich fassen auch die Griechen beide unter dem Namen „τύποι ὑποκοριστικοί“ zusammen. Die Einschränkung unter 2 ist, wenn man die wirklich üblichen Kosenamen betrachtet, nicht begründet, und hebt Einzelheiten hervor, die unter die Hauptregel fallen. Die Weise der Kürzung ist im sanskritischen Namen viel einfacher, als es nach den complicirten Angaben der indischen Grammatiker scheinen könnte; es bleibt nämlich entweder der erste oder der zweite Stamm übrig, von Deva-datta also Deva oder Datta und diese Koseformen, die einfachsten von allen, können dann durch bestimmte Suffixreihen erweitert werden. Diese Suffixreihen sind theils nicht richtig, theils nicht vollständig angegeben. Zunächst ist von einem antretenden Kosesuffix a im Sanskrit gar nicht zu reden, Deva und Datta sind nicht aus Deva+a, Datta+a entstanden, sondern sind die zur Andeutung des Vollnamens dienenden beiden Bestandtheile des Namens Deva-datta. Die Richtigkeit dieser Behauptung erhellt daraus, dass auch die auf i und u ausgehenden Elemente von Vollnamen, als einstämmige Kosenamen verwendet, diese ihre Auslaute bewahren und nicht in a oder ya, va umwandeln, eine Reihe von Koseformen, welche die indischen Grammatiker gar nicht erkannt haben, obgleich sie zahlreich genug sind.

Dahin gehören: Atithi: Devâtithi. Kîrti: Kîrti-ratha, Candrakîrti. Ṛju: Ṛju-dâsa. Ketu: Ketu-dharman, Dharma-ketu. Go: Go-narda. Câru: Câru-deva. Dhṛshṇu: Dhṛshṇu-shena. Bâhu: Bâhu-bala, Vîra-bâhu. Bindu: Bindu-sena. Bhânu: Bhânu-mitra, Mitra-bhânu. Bhûri: Bhûri-dyumna. Maṇi: Maṇi-bhadra. Mati: Mati-dhvaja, Mahâ-mati. Manthu: Pra-manthu. Lakshmî als Frauenname: Lakshmî-devî, Vijaya-lakshmî. Ruci: Ruci-deva, Vara-ruci. Çakti: Çakti-deva, Deva-çakti. Çiçu: Çiçu-pâla. Çuci: Çuci-ratha, Para-çuci. Çreṇi: Bhadra-çreṇya (çreṇi Reihe).

Lautet ein Namenwort consonantisch aus, so kann es ebenfalls ganz unverändert als Kosename dienen: Yaças: Yaçaç-candra, Câru-yaças. Vṛshan: Vṛshaṇ-açva. Çravas: Çruta-çravas.

Daraus ergiebt sich, dass die Bildung der einfachen Koseform sich im Sanskrit, wie im Griechischen *so* vollzieht, dass

das Anfangs- oder das Schlusselement des Vollnamens ohne weitere Aenderung zur Andeutung des Vollnamens verwendet wird.

Uebersehen sind von den Indischen Grammatikern die kosenden Suffixe ala, und in. Das Suffix ala oder richtiger a-la mit Bewahrung des Themenauslauts a vor l, neben dem sonst erscheinenden i-la finden wir in: Açvala: Açva-tthâman. Udâla: Uda-jñâ. Candralâ: Candra-deva. Devala: Deva-datta. Bhagala: Bhaga-datta. Bhâvalâ: Bhâva-nâtha. Vṛkala: Vṛka-deva. Çatala: Çata-dyumna. Çyâvali: Çyâvâçva. Siṁhala: Siṁha-sena.

Das Kosesuffix in ist dadurch interessant, dass es sich völlig mit dem gleich verwendeten *ων* des Griechischen, o (= an) des Altdeutschen (*Λύκων* = Wolfo) deckt. Denn wie aus sskr. putrin = zend. puthran hervorgeht, ist sskr. -in aus -an entstanden, und da dieses alte Suffix an auch gedehnt werden kann (sskr. nom. ntr. pl. putrîṇi, zend. puthrânô gen.), so fällt es in der Form ganz mit *ων* in *Λύκων* zusammen; alte griechische Namen dieser Classe zeigen auch noch *ο* wie *Ἰάσων* g. *Ἰάσονος*. Auf in gehen aus: Arcin: Arci-ketu. Avantin = Avanti-deva. Udayin: Udayâçva. Kumbhin: Kumbha-karṇa. Kṛtin: Kṛta-yajña. Jaṭin: Jaṭâ-dhara. Daṇḍin: Daṇḍa-dhâra. Dhûminî: Dhûma-varcas. Nandin: Nanda-çarman. Pâlin: Râjya-pâla. Pushkarin = Pushkâruṇi. Barhin: Barha-ketu. Rukmin: Rukmabâhu. Rûpin: Rûpa-sena, Su-rûpa. Vâhinî: Ûrja-vâha. Vratin: Satya-vrata.

Die, allerdings seltenen, Kosesuffixe i-ta und i-na sind von den Indern ebenfalls übersehen, doch erhellt ihr hohes Alter daraus, dass sie sich in verwandten Sprachen wiederfinden. Mit Ânandita: Ânanda-vardhana. Nemita: Nemi-candra vgl. altpersisch Khsatrita, *Ἔχε-το-ς*, *Ἄλκετος* und die gallischen Namen auf tius; mit sskr. Kshatriṇa: Kshatraujas, Su-kshatra. Bhadrina: Bhadra-jaya vergleiche altpersisch Âtrina: Âtri-dâta.

Dem sanskritischen Namensysteme fehlt es wie dem griechischen auch nicht an einstämmigen Namen, die zwar scheinbar selbständig gebildet, sich doch an Vollnamengruppen anlehnen, und in ihrer Abhängigkeit von diesen sich dadurch verrathen, dass sie nur da gebildet vorliegen, wo sie einen Halt an entsprechenden Vollnamen finden. Es sind dies im Sanskrit, wie im Griechischen (*Σωζομενός*: *Σώ-πολις*, *Σωσί-*

πολις) und im Deutschen (Wigant: Wih-hart) vor allen Participien z. B. Ûrjita: Ûrja-vâha. Cekitâna: Pra-cetas. Jitvan: Viçva-jit. Damayantî: Arin-dama. Yuyudhâna: Yudhâ-jit. Rocamâna: Sva-rocis, noch häufiger werden „angelehnte" Namen durch die Suffixe mant und vant gebildet. Man findet eine grosse Zahl derselben in der folgenden Darlegung des sskr. Namensystems verzeichnet; dass auch diese Namen ursprünglich nur zur Andeutung zweistämmiger Vollnamen dienten, erhellt zur Genüge daraus, dass noch in späterer Zeit einzelne Personen neben den mant- und vant-Namen diesen entsprechende Vollnamen führten. So hiess die Königin Kamalavatî daneben und mit eigentlichem Namen Kamala-devî; ein von ihr gegründeter Markt heisst Kamalâ-haṭṭa, sie selbst also auch Kamalâ, ein Beweis, wie lebendig der Gebrauch der Koseformen noch in später Zeit war.

Die folgenden Blätter enthalten die Hauptmasse der Sanskritnamen, geordnet nach Anfangs- und Endgruppen und Kosenamen, wodurch die den übrigen indogermanischen Namensystemen völlig conforme Ausbildung des Sanskritnamens sofort ohne weitere Vorrede dem Auge deutlich wird. Auch verdient die indische Namengebung, bis jetzt fast völlig vernachlässigt, in hohem Grade, endlich einmal in weiteren Kreisen bekannt zu werden, weil die gemeinsam indogermanischen Principien der Namengebung sich hier in einer Alterthümlichkeit und in Folge dessen Deutlichkeit erhalten haben, wie sonst nirgends, so dass für die Namensysteme der verwandten Sprachen vom indischen Systeme aus manche Aufhellung zu hoffen steht.

Namensystem des Sanskrit.

A-, An- negirt.

A-krûra. A-krodhana. A-kshobhya. A-cyuta. A-jaya. A-jâta-çatru. A-jita. A-dîna. A-drçyantî. A-dhrigu. An-agha. An-anga Liebesgott. An-anta. An-anyânubhava. An-abhihita. An-amitra. An-araṇya. An-avadyâ. An-avara-ratha. A-naçvan. An-asûyâ. An-âdhṛishṭi. An-âpâna. A-niruddha. An-îha. An-upamamati. An-ûnâ. A-parâjita.

A-pratiratha. A-pratîpa. A-bala. A-bhaya. A-maru. A-marsha, A-marshaṇa. A-moghâ. A-yâsya. A-rishṭa. A-rundhatî. A-vadhyâçva. A-varîyaṁs. A-vikshit. A-vijńâta-gati. A-vindhya. A-çubha. A-çoka. A-çruta. A-shâḍha. A-saṅga. A-hara. A-halyâ.

Acyuta unerschütterlich, auch Name Vishṇus.

Acyuta-jallakin Acyuta-datta.

Acyuta

Ajita unbesiegt.

Ajita-keçakambala. Ajita-vikrama.

Ajita.

Anaṅga Liebesgott.

Anaṅga-lekhâ. Anaṅga-senâ. Anaṅgâpîḍa.

(Anaṅga.)

Ananta Götterbeiwort „unendlich".

Ananta-tîrtha. Ananta-deva. Ananta-nemi. Ananta-bhaṭṭa. Ananta-mati. Ananta-râma. Ananta-varman. Ananta-çakti. Anantâçrama. Ananteçvara.

Ananta häufiger Mannsname.

Abhaya furchtlos n. Sicherheit.

Abhaya-jâta. Abhaya-da. Abhayan-dada. Abhayânanda.

Abhaya.

Amara unsterblich, Gott.

Amara-candra. Amara-datta. Amara-deva. Amara-çakti. Amara-siṁha.

(Amara).

Amita ungemessen.

Amita-gati. Amita-dhvaja.

(Amita)

Amitra (Unfreund) Feind.

Amitra-ghâta. Amitra-jit. Amitra-saha.

Amitra, patr. Âmitrâyaṇa, Âmitrâyaṇi und Âmitri.

An-amitra. Dattâmitra.

Amṛta unsterblich, Ambrosia.

Amṛta-prabhâ. Amṛtâkara. Amṛtôdana. Amṛtânanda.

Amṛtâ. Amṛta-keçava, erbaut von Amṛta-prabhâ.

Amogha nicht irrend, das nicht Irren.
Amogha-bhûti. Amogha-râja. Amoghâcârya.
Amoghâ.
Ari nicht spendend, abhold, Feind.
Ari-kshipa. Arin-dama. Ari-dânta. Arim-ardana.
Arim-ejaya. Ari-ha.
Ariti.
Jaṅghâri. Jitâri.
Arishṭa unversehrt.
Arishṭa-karman. Arishṭa-nemi.
Arishṭa.
Açoka kummerlos, Götterbeiname, Pflanze.
Açoka-datta. Açoka-vardhana. Açoka-vega = Açoka-datta.
Açoka. (Açokâ Göttin).
Asama unvergleichlich.
Asamaujas.
(Asama).
Ahîna ungeschmälert.
Ahîna-gu.
(Ahîna).

-aksha Auge.
Utpalâksha. Citrâksha. Dṛḍhâksha. Dhanushâksha. Dhûmrâksha. Padmâksha. Pushkarâksha Pṛthulâksha. Balâksha. Madhupiṅgâksha. Lohitâksha. Siṁhâksha. Hary-aksha. Hiraṇyâksha.
Aksha.

Agni Feuer, Feuergott.
Agni-tejas. Agni-datta. Agni-bâhu. Agni-bhûti. Agni-mitra. Agni-mukha. Agni-yuta. Agni-varcas. Agni-varṇa. Agnivindu. Agni-veça. Agni-çarman. Agni-çikha. Agni-siṁha. Agni-svâmin. Agnîdhra.
(Agni, Agnika, Agniya, Agnila).
Abhy-agni. Kṛtâgni. Jamad-agni. Bṛhad-agni.

Aja Bock.
Aja-pârçva (parçu Rippe). Aja-pâla. Aja-mîḍha. Ajamukhî.
Aja. Ajaka.

-ajina Fell.
Vṛkâjina. Vyâghrâjina. Siṁhâjina.
Ajina. Vgl. zend. Azina-vañṭ.
Ati = ati praefix.
Ati-datta Bruder des Datta. Ati-dhanvan. Ati-nâman. Ati-bala. Ati-bâhu. Ati-brahman. Ati-bhâra. Ati-mâra. Ati-viçva. Ati-sena. Aty-arâti, (Arâti Unhold). Dur-atikrama.
Atithi Gast.
Atithi-gva Zuname.
Atithi Agni, auch Mannsname.
Devâtithi. Mitrâtithi. Medhâtithi.
Adhi = adhi.
Adhi-nâtha. Adhi-ratha. Adhi-vâhana. Adhy-ushitâçva.
Anîka Angesicht, Front.
Anîka-vidâraṇa.
Anîka.
Jayânîka. Devânîka. Balânîka. Çatânîka. Çrutâ-nîka.
Anu = anu nach, längs, gemäss.
Anu-mati. Anu-mlocâ. Anu-ratha. Anu-ruddha. Anu-vinda. Anu-çikha. Anu-hrâda = Anu-hlâda.
Anu (?). Anûkâ Apsaras cf. Anu-mlocâ Apsaras.
Anûpa Wasserland, Ufer, Teich, anu+âp.
Anûpa-siṁha.
Anûpa = Anûpa-siṁha in Anûpa-vilâsa, Titel eines auf Anûpasiṁhas Befehl verfassten Buches.
Apa- = apa Praeposition, Praefix.
Apa-citi f. Apa-jagdha. Apântaratamas.
Api = api ἐπί.
Api-kaksha. Api-çala, patron. Âpiçali.
Abhi = abhi Praeposition, Praefix.
Abhi-jit Constellation, davon Abhi-jit Mn. Abhi-pratârin. Abhi-manyu. Abhi-shnâta. Abhy-agni. Abhy-âvartin.
An-abhimlâta. An-abhimlâna. An-abhihita. patr. Ânabhimlâta, Ânabhimlâna.
Ayas Erz.
Ayaḥ-çaṅku. Ayaḥ-çiras. Ayasthûṇa. Ayo-mukha.
Ayasmaya.

Ayuta zehntausend.

Ayuta-jit. Ayuta-nâyin. Ayûtâjit. Ayut-âyus. Ayutâçva.

Ayuta.

Aruṇa röthlich.

Aruṇa-datta. Aruṇa-priyâ Apsaras.

Aruṇa.

Try-aruṇa. — Pushkarâruṇi (âruṇî).

Arci, Arcis Strahl, Flamme.

Arci-ketu.

Arcis. Arcin. Arcimant.

Çarârcis.

Artha Nutzen.

Artha-pati. Artha-sâdhaka.

(Artha).

Çrutârtha.

-ardana bedrängend, zu ard.

Arim-ardana. Janârdana. Çatrum-ardana.

Aryaman ein Gott.

Aryama-datta.

Aryamika, Aryamiya und Aryamila Koseformen zu Aryama-datta.

Avanti Volksname.

Avanti-deva = Avanti-varman.

Avantin derselbe wie Avanti-deva, -varman. Avanti-pura heisst eine von Avanti-varman gegründete Stadt.

Vgl. Unmattâvanti.

Açva Pferd.

Açva-grîva. Açva-ghosha. Açva-cakra. Açva-jit. Açva-tthâman. Açva-pati. Açva-pâda. Açva-bâhu. Açva-mitra. Açva-mukha. Açva-medha. Açva-çaṅku. Açva-çiras. Açva-sûkti. Açva-sena. Açva-hanu. Açvâyus. Açvâvatâna.

Açva, patron. Açvya. Açvala.

Avadhyâçva. Adhyushitâçva. Ayutâçva. Açvatarâçva. Udayâçva. Ṛjrâçva. Oshad-açva. Kṛçâçva. Akṛçâçva. Gaurâçva. Caturâçva. Candrâçva. Citrâçva. Jayâçva. Daçâçva. Dṛḍhâçva. Dhûmrâçva. Dhruvâçva. Pṛshad-açva. Barhaṇâçva. Balâçva. Bṛhad-açva. Bhadrâçva. Bharmy-

âçva. Madirâçva. Mahâçva. Yuvanâçva. Raṇâçva. Rucirâçva. Rohitâçva. Raudrâçva. Vidad-açva. Vṛkâçva. Vṛshaṇ-açva. Çyâvâçva. Çvetâçva. Sv-açva. Haritâçva. Hary-açva.

Açva.

Açvatara Maulthier.

Açvatarâçva.

Açvatara.

Çvetâçvatara.

Açvamedha Rossopfer.

Açvamedha-datta. Açvamedheçvara.

Açvamedha.

Ashṭan acht.

Ashṭa-karṇin. Ashṭa-daṁshṭra. Ashṭâkshara (achtsilbig). Ashṭâracakravant (mit achtspeichigem Rade). Ashṭâ-ratha.

Ashṭaka. Ashṭan, patr. Ashṭi.

Â Praefix.

A-karsha. Â-krîḍa. Â-kroça. Â-darça. Â-nanda. Â-bharadvasu. Â-bhûti. Â-yati. A-yâti. A-lamba. A-lîḍha, patr. Alîḍheya. A-lekhana. A-vâha. A-saṅga. A-stara. A-hlâda. Â-hvṛti.

-âkara Fülle, Mine.

Amṛtâkara. Kamalâkara. Jṅânâkara.

-âcârya.

Amoghâcârya Adityâcârya. Ugrâcârya. Bhâskarâcârya. Madanâcârya. Rudrâcârya. Vajrâcârya. Siṁhâcârya.

Âdi Anfang, Erster.

Âdi-nâtha. Adi-sûra. Adîçvara.

(Âdi).

Ânanda Lust, vgl. Nanda-vardhana.

Ânanda-tîrtha. Ananda-pûrṇa. Ananda-bodhendra. Ânanda-bhairava. Ananda-râma. Ananda-vana. Ânanda-vardhana. Ananda-veda. Anandâçrama.

Ânanda. Anandita.

Advayânanda. Analânanda (Anala = Agni). Abhayânanda. Amṛtânanda. Îçvarânanda. Jayânanda. Jṅânânanda. Paramânanda. Bhuvanânanda vgl. Bhavananda. Madâtmânanda. Mahânanda. Çatânanda. Satyânanda. Sundarânanda.

Aditya Aditide, Gott, Sonnengott metron. von Aditi Göttermutter.

Âditya-dâsa. Âditya-prabha. Âditya-varṇa. Âditya-varman. Âditya-sena. Âdityâcârya.

(Âditya).

Açâditya = Âçârka. Udayâditya. Kshemâditya. Jayâditya. Nemâditya. Raṇâditya. Vajrâditya. Vikramâditya = Vikrama. Çakrâditya. Çriy-âditya.

Âpa Name eines der acht Vasudeva.

Âpa-deva. Âpa-stamba, patr. Âpastambi. Âpâji-bhaṭṭa.

(Âpa).

-âpîḍa Kranz.

Anaṅgâpîḍa. Utpalâpîḍa. Jayâpîḍa. Pushpâpîḍa.

Âmra- Mangobaum.

Âmra-gupta. Âmra-pâlî.

(Âmra).

Âyus Leben.

Âyus-tejas.

Âyus = Âyu n. pr.

Ayutâyus. Açvâyus. Brahmâyus. Bhadrâyus. Çatâyus. Çrutâyu. Satyâyu.

Âyus. Âyu.

Ârya arisch, Arier.

Ârya-deva. Ârya-bhaṭṭa. Ârya-râja. Ârya-varman. Ârya-saṅga. Ârya-saṅgha. Ârya-siṁha. — Vgl. Arya-çveta.

Ârya = Ârya-bhaṭṭa in Âryâshṭaçata Titel eines von Âryabhaṭṭa verfassten Werkes. Âryaka.

Vgl. Guptâryaka.

Âçâ Hoffnung.

Açâ-dâman. Âçâditya = Âçârka (arka = âditya Sonne).

(Açâ).

Idhma Brennholz.

Idhma-jihva. Idhma-vâha.

(Idhma).

Vgl. Agnîdhra.

Indra ein Gott.

Indra-ketu. Indra-gupta. Indra-datta. Indra-devî. Indra-dyumna. Indra-pâlita. Indra-pramati. Indra-pramada.

Indra-brâhmaṇa. Indra-varman. Indra-çalabha. Indrasena. Indrâbha. Indrota.

(Indra, Indraka, Indrika, Indriya, Indrila).

Ânanda-bodhendra. Kshemendra. Jayendra. Jinendra. Narendra. Bhadrendra. Mahendra. Râjendra. Vajrendra. Vijayîndra.

Ira Labung.

Iram-mada, patr. Airammada.

Irâvant. Irâvatî.

patr. Airâvaṇa.

Îçâna Gebieter, Beiname Rudras.

Îçâna-candra. Îçâna-devî.

Îçâna Mannsname.

Jagad-îça. Maheça. Rangeça.

Îçvara vermögend, Götterbeiwort.

Îçvara-kṛshṇa. Îçvara-datta. Îçvarânanda.

Îçvara Mannsname.

Ananteçvara. Âdîçvara. Caṇḍeçvara. Jagad-îçvara. Maheçvara. Mukuṭeçvara. Yajñeçvara. Râjeçvara.

Ugra gewaltig, -ojas Kraft.

Ugra-jit f. Ugra-tejas ein Nâga. Ugram-paçyâ. Ugraçakti. Ugra-çravas. Ugra-sena. Ugrâcârya. Ugrâyudha.

Ugra. Ugraka ein Nâga.

Asamaujas. Uttamaujas. Kṛtaujas. Kshatraujas. Dhṛshnvojas. Mahaujas. Rathaujas.

Ud Praefix.

Ucchikha (Ud-çikha). Ujjayana (d-j). Ujjîvin. Ud-aṅka. Ud-añcu. Ud-âpi. Ud-âyasa. Ud-darçana. Uddhava (= Ud-hava). Ud-vaha. Un-nata. Un-nâbha. Un-majjana. Un-matta. Unmattâvanti. Un-mukha. Un-muca.

(Utka, Udya).

Uccais hoch zu ucca hoch.

Uccaiḥ-çravas myth. Pferd.

Uttama höchst.

Uttama-mukha. Uttamaujas.

Uttama.

Uttara höher.

Uttara-mati.

Uttara.

Uttâna ausgestreckt (ud-tan).
Uttâna-barhis.
(Uttâna).
Udaya Aufgang (ud-i).
Udaya-gupta. Udaya-dhavala. Udaya-râga. Udaya-simha. Udayâditya. Udayâçva. Udayi-bhadra.
Udayin.
Dhanyodaya.
Utpala Nymphaea, Lotus.
Utpala-varnâ. Utpalâksha. Utpalâpîḍa.
Utpala = Utpalaka.
Udan Wasser, Woge, im Auslaut -udana.
Uda-jalaka. Uda-jña. Uda-mṛjja und Uda-majja. Uda-vâpa. Uda-vraja. Udâpekshin. Udâ-vasu. (Udra-pâraka).
Udamaya. Udala.
Amṛtodana. Droṇodana. Çuklodana.
Upa = upa; bezeichnet auch jüngere Verwandte der im zweiten Gliede genannten Personen.
Upa-kûlaka. Upa-koçâ. Upa-kosala. Upa-gaṇa. Upa-gahana. Upa-gu. Upa-guru. Upa-câku. Upa-cittacinta. Upa-citra. Upa-taksha. Upa-diça. Upa-deva. Upa-nanda. Upa-nandaka. Upa-nara. Upa-manyu. Upa-vindu. Upa-veçi. Upa-sena. Upa-svâvant. Upa-hita. Upa-hûta. Upeksha(îksh). Upoditâ, Aupoditeya.
Upa-kuça Enkel Kuças. Upa-gupta, Sohn Guptas. Upa-tishya, Sohn Tishyas. Upa-dânavî Tochter Dânavas. Upa-madgu jüngerer Bruder Madgus. Upa-varsha jüngerer Bruder Varshas. Upa-sunda jüngerer Bruder Sundas. Upâli zu Ali-gu: Ali. Upendra (jüngerer Bruder Indras =) Vishṇu.
Upaka. Upika. Upiya. Upila Koseformen für alle mit Upa- anfangenden Namen.
Upama höchst.
Upama-çravas vgl. An-upama-mati.
(Upama).
Upari über.
Upari-cara. Upari-babhrava. Upari-mekhala.
Upendra = Vishnu.
Upendra-datta. Upendra-bala.

(Upendra). Upaka. Upaḍa. Upika. Upiya. Upila.

Uru weit, breit.
Uru-krama. Uru-kriya. Uru-kshaya. Uru-kshepa. Uru-cakri. Uru-vindu. Urvacî (= Uru-vaçî).
(Uruka. Urula).

Ulkâ Feuerbrand, in mythischen Namen.
Ulkâ-jihva. Ulkâ-mâlin. Ulkâ-mukha.
Vgl. Ulmuka (Brand) n. pr.

Uçat- zu vaç, uçmasi begehren.
Ushad-gu. Vgl. zend. Uçi-nemaṅh.
Uçanas. Uçij, Aucija.
Vgl. Urvaçî (= Uru-vaçî).

Ûrja Kraft.
Ûrja-yoni. Ûrja-vâha. Ûrja-stambha.
Ûrjâ. Ûrjasvatî. Ûrjita.

Ûrdhva hoch.
Ûrdhva-kṛçana. Ûrdhva-ketu. Ûrdhva-grâvan. Ûrdhva-nâbha. Ûrdhva-bâhu. Ûrdhva-sadman.
(Ûrdhva).

Ṛju gerade.
Ṛju-dâsa Sohn Vasudevas. Ṛjû-nas.
Ṛju Sohn Vasudevas.

Ṛrjra röthlich.
Ṛjrâçva = zend. Erezrâçpa.

Ṛṇa Schuld.
Ṛṇaṅ-caya vgl. ṛṇa-cit Schuld eintreibend. rächend.
Vgl. ap. Vid-arna.

Ṛta richtig, heilig, fromm.
Ṛta-dhvaja. Ṛta-parṇa Ṛta-bodha. Ṛta-bhâga.
Vgl. ap. Arta: Ἀρτα-φέρνης (= Ṛta-parṇa).

Ṛtu richtige Zeit, Opfer.
Ṛtu-jit. Ṛtu-parṇa. Ṛtu-sthalâ Apsaras.

Ṛdhant- fördernd.
Ṛdhat-rî (rî = rai) vgl. zend. Eredaṭ-fedhri.
Zu ṛddhi Gedeihen: Ṛddhila.

Ṛshi Rishi.
Ṛshi-gupta. Ṛshi-putra. (Ṛshi-shena für Ṛshṭi-shena).
Ṛshya.

Ekarshi.

Eka eins.

Eka-kuṇḍala Beiname. Eka-cakra. Eka-cûrṇi. Eka-dyu. Eka-nâtha. Eka-parnâ. Eka-pâṭalâ. (Eka-buddhi fingirt). Ekarshi. Eka-lavya. Eka-çepa. — Ekâgra-mati. Ekântarâj.

Eka, patr. Aikâyana, Aikya. Ekata (nach Dvita, Trita).

-ejaya erschütternd, beben machend.

Arim-ejaya. Janam-ejaya.

Eji, patr. Aijya.

Ogha Fluth.

Ogha-ratha Sohn des

Oghavant. Oghavatî Schwester des Ogharatha.

Kaksha Versteck, Achsel, Saum.

Kaksha-sena.

Kakshaka. — Kakshîvant.

Api-kaksha. Go-kaksha. Çruta-kaksha. Su-kaksha.

Kamala Lotus.

Kamala-devî. Kamala-vardhana. Kamalâkara.

Kamala. Kamalâ-haṭṭa Name eines von Kamaladevî gegründeten Marktplatzes. Kamalavatî = Kamala-devî.

Karṇa Ohr.

Karṇa-çravas. Karṇa-çrut.

Karṇa. Karṇaka.

Ashta-karṇin. Gô-karṇa. Kumbha-karṇa. Dush-karṇa. Maṇḍa-karṇa. Mahâ-karṇa. Yaçaḥ-karṇa. Vasu-karṇa. Vi-karṇa. Çaṅku-karṇa. Çânta-karṇa. Çârdûla-karṇa. Çunas-karṇa. Satya-karṇa. Siṁha-karṇa.

Karṇa. Karṇaka,

Kalyâna faustus.

Kalyâna-candra. Kalyâna-devî. Kalyâna-malla. Kalyâna-varman.

Kalyâna.

Kîrti Gedenken, Kunde, Ruhm.

Kîrti-dhara. Kîrti-ratha. Kîrti-râta. Kîrti-sena.

Kîrti. Kîrtimant.

Candra-kîrti. Jńâna-kîrti. Dharma-kîrti. Puṇya-kîrti.

Pṛthu-kîrti. Bṛhat-kîrti. Yuddha-kîrti. Ratna-kîrti. Çruta-kîrti. Su-kîrti.

Kîrti. Kîrtimant.

Kumbha Topf, fast nur in Dämonennamen.

Kumbha-karṇa, Kumbha-nâbha, Kumbha-bâhu, Kumbha-nasi, Kumbha-nasî f. Dämonen. Kumbha-ketu. Kumbha-janman Beiname Agastyas.

Kumbha, Kumbhin, Kumbhîka, Kumbhîra Dämonen.

Kṛta gemacht, Kṛti Machung, -kara, -karman, zu kar machen.

Kṛta-koṭi. Kṛta-cetas. Kṛtañ-jaya. Kṛta-dyuti. Kṛta-dhanvan. Kṛta-dhvaja. Kṛta-bandhu. Kṛta-mandâra. Kṛta-yajña. Kṛta-yaças. Kṛta-ratha. Kṛta-lakshaṇa. Kṛta-varman. Kṛta-vîrya. Kṛta-vega. Kṛta-vrata. Kṛta-çrama. Kṛtâgni. Kṛtâstra. Kṛtaujas.

Kṛta. Kṛtaka. Kṛtin. Kṛteyuka.

Kṛti-râta. Kṛti-roman.

Kṛti. — Kṛtimant.

Âñ-kṛti. Su-kṛti. — Yajña-kṛt.

Kshemañ-kara. Priyañ-kara. Bhayañ-kara. Yaças-kara. Ruci-kara. Vaṁça-kara. Çañ-kara. — Buddhi-kârî. Bhadra-kâra. — Vasu-kra.

Arishṭha-karman. Pṛthu-karman. Bṛhat-karman. Vṛka-karman. Vṛddha-karman. Çruta-karman. Satya-karman. Su-karman.

Vgl. Karma-candra. Karma-jit. Karma-çreshṭha.

Ketu Erscheinung, Gestalt; Abzeichen, Banner.

Ketu-dharman. Ketu-çṛñga. Ketu-vîrya. Ketu-mâla.

Ketu. — Ketumant.

Arci-ketu. Indra-ketu. Ûrdhva-ketu. Kumbha-ketu. Khara-ketu. Guṇa-ketu. Candra-ketu. Citra-ketu. Jîmûta-ketu. Jñâna-ketu. Tigma-ketu. Daṇḍa-ketu. Dharma-ketu. Dhûmra-ketu. Dhṛshṭa-ketu. Padma-ketu. Pushpa-ketu. Barha-ketu. Bṛhat-ketu. Yaçaḥ-ketu. Ratna-ketu. Râja-balendra-ketu. Rucira-ketu. Vajra-ketu. Vijaya-ketu. Vîra-ketu. Vṛsha-ketu. Çveta-ketu. Satya-ketu. Siṁha-ketu. Su-ketu.

Kshatra Herrschaft.

Kshatra-dharman. Kshatra-vṛdh, Kshatra-vṛddha, Kshatra-vṛddhi. Kshatropakshatra. Kshatraujas.

Kshatriṇa.

Kshatropakshatra. Dṛḍha-kshatra. Deva-kshatra. Prati-kshatra. Bṛhat-kshatra. Vṛddha-kshatra. Su-kshatra.

Kshema Heim, heim, behagliches Wohnen, Behagen; wohnlich.

Kshema-gupta. Kshemaṅ-kara. Kshema-darçin. Kshema-dharman. Kshema-bhûmi. Kshema-mûrti. Kshema-râja. Kshema-vṛddhi. Kshema-çarman. Kshemâditya. Kshemendra.

Kshema. Kshemaka. Kshemya. — Kshemavatî.

Deva-kshema. Vṛddha-kshema.

Kshema. Kshemaka.

Kṛça mager.

Kṛçâçva.

Kṛça. Kṛçânu.

A-kṛçâçva. Ûrdhva-kṛçana.

Khara (hart, rauh) Esel, Kharî Eselin.

Khara-ketu. Khara-nâdin. Khara-pa. Khara-roman. Kharî-jaṅgha.

Khara.

Guṇa Faden, Sehne; Bestandtheil, Eigenschaft, Vorzug.

Guṇa-ketu. Guṇa-keçî. Guṇa-candra. Guṇa-prabha. Guṇa-mati. Guṇa-râçi. Guṇa-varman. Guṇa-sâgara. Guṇâgra-dhara. Guṇâḍhya. Guṇâdhipa.

Guṇâ. Guṇaka. — Guṇavatî.

Mahâ-guṇa.

Vgl. zend. gaona, ap. Ῥοδο-γούνη. Φρατα-γούνη.

-gupta beschützt.

Âmra-gupta. Indra-gupta. Udaya-gupta. Ṛshi-gupta. Kshema-gupta. Guha-gupta. Candra-gupta. Câru-gupta. Jaya-gupta. Deva-gupta. Dhana-gupta. Dharma-gupta. Bala-guptâ. Buddha-gupta. Bṛhaspati-gupta. Brahma-gupta. Bhîma-gupta. Mitra-gupta. Çânti-gupta. Siṁha-gupta.

Gupta. Guptâ. Guptaka. Guptika.

Guha Beiname der Götter Skanda, Çiva, Vishṇu.

Guha-gupta. Guha-candra. Guha-deva. Guha-çiva. Guha-sena.

Guha, besonders in der Schreiberkaste beliebter Name. Guhila ein Fürst.

Gṛ́tsa behend, geschickt.
Gṛtsa-mati. Gṛtsa-mada.
Gṛtsá der Liebesgott.

Go Rind, Stier, Kuh, -gu.
Go-kaksha. Go-karṇa. Go-narda. Go-pa. Go-pâla. Go-bhânu. Go-mukha. Go-raksha. Go-rambha. Go-vinda.
Go. Gotama.
Ahîna-gu. Adhri-gu. Ali-gu, patr. Aligavya. Upa-gu. Ushad-gu. Pushṭi-gu. Pṛçni-gu. Çrushṭi-gu.

Gaura gelblich, röthlich, bos gaurus.
Gaura-pṛshṭha. Gaura-mukha. Gaura-vâhana. Gaurâçva.
Gaura. Gaurî f. Gauri m. = zend. Gâuri.

Ghosha Getös, Lärm, Geschrei, Gerücht.
Ghosha-mati. Ghosha-vasu.
Ghosha. Ghoshâ. Ghoshavant.
Açva-ghosha. Dama-ghosha. Buddha-ghosha. Simha-ghosha. Su-ghosha.
Ghosha. Ghoshavant.

Cakra Rad, Scheibe, Vishnu's Scheibe, Discus.
Cakra-datta. Cakra-dṛc Dämon cf. Κύκλωψ. Cakra-deva. Cakra-dhanus. Cakra-dhara = Vishṇu = Cakra-pâṇi. Cakra-bhânu. Cakra-varman.
Cakra. Cakri vgl. Upa-cakri. — Cakrîvant.
Açva-cakra. Eka-cakra. Nemi-cakra. Medhâ-cakra.

Caṇḍa heftig, ungestüm; Caṇḍâ, Caṇḍî = Durgâ eine Göttin.
Caṇḍa-bhânu. Caṇḍa-mahâsena. Caṇḍa-varman. Caṇḍa-vikrama. Caṇḍa-vega. Caṇḍa-çakti. — Caṇḍeçvara (Caṇḍâ-î°). — Caṇḍî-dâsa. Caṇḍî-devî-çarman.
Caṇḍa. Caṇḍila Beiname Rudra's.
Pra-caṇḍa.

Candra schimmernd, Mond, Mondgott.
Candra-kîrti. Candra-ketu. Candra-gupta. Candra-datta. Candra-deva. Candra-prabha. Candra-priya. Candra-bha. Candra-mukha. Candra-râja. Candra-lekhâ. Candra-varman. Candra-çarman. Candra-çrî. Candra-sena. Candrâçva.
Candra = Candra-gupta. Candraka. Candralâ. — Candravatî.

Amara-candra. Îçâna-candra. Kalyâna-candra. Guṇa-candra. Guha-candra. Jaya-candra. Dâma-canda. Dharma-candra. Nṛ-candra. Nema-candra. Panca-candra. Pûrṇa-candra. Pṛthivî-candra. Bala-candra. Bhîma-candra. Bhuvana-candra. Bhava-candra. Mâṇikya-candra. Mahî-candra. Yaçaç-candra. Ratna-candra. Vasu-candra. Vijaya-candra. Vîrya-candra. Çata-candra. Çrî-candra. Siṁha-candra. Su-candra. Hari-çcandra.

Candra. Candraka.

Câru lieblich, carus, auch Götterbeiwort.

Câru-gupta. Câru-citra. Câru-datta. Câru-deva. Câru-pada. Câru-bâhu. Câru-yaças. Câru-çravas.

Câru. Cârvî. — Cârumant. Cârumatî.

Bhadra-câru. Vi-câru. Su-câru.

Câru.

Citra hell, bunt, -cetas Helle.

Citra-ketu. Citra-câpa. Citra-dharman. Citra-dhvaja. Citra-bâhu. Citra-bhânu. Citra-yâna. Citra-ratha. Citra-lekhâ. Citra-varman. Citra-vâṇa. Citra-vâhana. Citra-sena. Citrâksha. Citrâṅgada vgl. Aṅgada. Citrâyudha. Citrâçva.

Citra. Citrâ. Citraka. Citriya. — Citravatî.

Upa-citra. Câru-citra. Maṇḍa-citra. Vi-citra. Çyena-citra.

Citra. Citraka. Citriya.

Kṛta-cetas. Pra-cetas.

Cekitâna.

Jagat (das Bewegliche) Welt.

Jagad-îça. Jagad-îçvara. Jagad-dhara. Jagan-nâtha, Vishṇu, auch Männername (= Jagan-nâtha-nâtha).

Jagadala.

Jaṅghâ zu jaṅghâ das untere Bein.

Jaṅghâ-bandhu. Janghâ-ratha. Jaṅghâri.

Jaṅgha.

Kharî-jaṅgha. Tâla-jaṅgha.

Jaṭâ Haarflechte.

Jaṭâ-dhara Beiname Çiva's und Männername.

Jaṭin. Jaṭila. Jaṭilaka.

Tri-jaṭa. Siṁha-jaṭi.

Jaṭin. Jaṭila. Jaṭilaka.

Jana Geschlecht, Volk, Leute, -ja, jâta, jâti zu jan, jâta geboren, jâti Geschlecht.

Janam-ejaya. Janan-tapa. Jana-çruta. Janârdana.

Jana. Janaka.

Rati-janaka.

Deva-ja. Puru-ja.

Abhaya-jâta. Dâma-jâta-çrî. A-jâta-çatru. Divi-jâta. Bhaya-jâta. Su-jâta. Puru-jâti. Su-jâti.

Jaya zu jaya Sieg, Jayat zu jayant siegend.

Jaya-gupta. Jaya-candra. Jaya-datta. Jaya-deva. Jaya-dharman. Jaya-dhvaja. Jaya-pâla. Jaya-priya. Jaya-râja. Jaya-râta. Jaya-simha. Jaya-sena.

Jayâditya. Jayânanda. Jayânîka. Jayâpîḍa. Jayâçva. Jayendra.

Jayat-sena. Jayad-ratha.

Jaya. Jayaka. — Jayanta. — Jayamatî. — Jetar.

A-jaya. Kṛtañ-jaya. Dush-parâjaya. Dhanañ-jaya. Nṛpañ-jaya. Purañ-jaya. Pṛthu-jaya. Bhadra-jaya. Bhûmiñ-jaya. Raṇañ-jaya. Vi-jaya. Çatruñ-jaya. Çrutañ-jaya (?).

Jala Wasser.

Jala-da. Jalan-dhama. Jalan-dhara. Jala-vîrya. Jala-sandha. Jale-ruha. Jaloka. Jalaukas.

Jaleyu.

Jita part. von ji gewinnen, ersiegen, besiegen, -jit besiegend.

Jita-çatru. Jitâri.

Jitavatî.

A-jita. Aparâ-jita.

Abhi-jit. Amitra-jit. Ayuta-jit. Indra-jit. Ugra-jit. Ṛtu-jit. Parâ-jit. Pura-jit. Puru-jit. Yudhâ-jit. Çatru-jit. Çyâma-jit. Çyena-jit. Satya-jit. Sena-jit.

Jitvan. — Jishṇu. Jetar.

Jina ein Buddha; Heiliger der Jaina („der überwunden hat") part. zu ji.

Jina-trâta. Jina-datta. Jina-putra. Jina-bandhu. Jina-mitra. Jina-çrî. Jinendra.

Junge Gruppe.

Jîmûta Gewitterwolke.

Jîmûta-ketu. Jîmûta-vâhana.

Jîmûta.

Jîva zu jîva lebendig, Leben.
Jîva-dâman. Jîva-çarman.
Jîva. Jîvaka. Jîvala. — Jîvanta.
Uj-jîvin fing. Bhavya-jîvana.
Jńâna zu jńâna Kenntniss.
Jńâna-kîrti. Jńâna-ketu. Jńâna-garbha. Jńâna-datta. Jńâna-prabha. Jńâna-meru. Jńâna-râja. Jńâna-vajra. Jńâna-hastika. Jńânâkara. Jńânânanda.
Jńânavant.
Späte Gelehrtennamen.
Tigma scharf, spitzig, schneidig, -tejas zu tejas Schärfe.
Tigma-ketu. Tigmâtman.
Tigma = Tigmâtman.
Agni-tejas. Âyus-tejas. Ugra-tejas. Brahma-tejas. Bhûri-tejas. Mahâ-tejas. Vṛka-tejas.
Tri drei.
Tri-jaṭa. Tri-dhanvan. Tri-bhânu. Tri-vikrama Vishṇu. Tri-çańku. Try-aruṇa.
Trita. Traitana.
Daṇḍa Stab, Keule.
Daṇḍa-ketu. Daṇḍa-dhâra. Daṇḍa-pa. Daṇḍa-pâṇi. Daṇḍa-vîrya. Daṇḍa-çarman. Daṇḍa-sena.
Daṇḍa, Bruder des Daṇḍa-dhâra. Daṇḍaka. Daṇḍin.
Vi-daṇḍa.
-da, -dada gebend, Datta-, -datta gegeben.
Abhaya-da. Abhayań-dada. Jala-da. Dhana-da. Nara-da. Bala-da. Bhaya-da. Vara-da.
Datta-çatru. Datta-çarman. Dattâmitra.
Datta. Dattaka. Dattika. Dattiya. Dattila.
Agni-datta. Açyuta-datta. Ati-datta. Amara-datta. Aruṇa-datta. Aryama-datta. Açoka-datta. Açvamedha-datta. Indra-datta. Içvara-datta. Upendra-datta. Cakra-datta. Candra-datta. Câru-datta. Jaya-datta. Jina-datta. Jńâna-datta. Deva-datta. Dhana-datta. Dharma-datta. Nidhi-pati-datta. Nara-datta. Naravâhana-datta. Padmanâbha-datta. Bandhu-datta. Buddha-datta. Bṛhaspati-datta. Brahma-datta. Bhaga-datta. Bhadanta-gopa-datta. Bhânu-datta. Bhûti-datta. Maṇi-datta. Madarudra-datta. Yajńa-datta. Yaço-datta. Ratna-datta. Râja-dattâ. Ruci-datta.

Rudra-datta. Vajra-datta. Vara-datta. Varâha-datta. Vasu-datta. Vâma-datta. Vâyu-datta. Vijaya-datta. Vîra-datta. Çiva-datta. Çrî-datta. Siṁha-datta. Soma-datta.

Datta. Dattaka. Dattika. Dattiya. Dattila.

Dama-, -dama, -dânta zu dam *δαμνάω*.

Dama-ghosha.

Dama.

Arin-dama.

Dama. Damana. Damanaka. Damayantî. Damayantikâ.

Ari-dânta.

Dânta.

-darça, -darçana, -darçin, -dṛç zu darç sehen.

Â-darça. Deva-darça. Prati-darça. — Ud-darçana. Padma-darçana. Priya-darçanâ. Su-darçana. — Kshema-darçin. Satya-darçin. — Cakra-dṛç ein Dämon, *Κύκλωψ*.

Vgl. Darçana-pâla.

Darçaka Name eines Volks. Darçanâ Beiname der Durgâ.

Daça zehen.

Daça-dhanus. Daça-ratha. Daça-varman. Daça-vraja. Daça-çipra. Daçârna Volk. Daçârha Volk. Daçâçva. Daçoṇi.

Dâna Geben, Gabe.

Dâna-cyuta. Dâna-pati. Dâna-çîla. Späte Namen.

Pṛthu-dâna. Vasu-dâna.

Dâman Band.

Dâma-candra. Dâma-jâta-çrî. Dâma-siṁha. Dâmodara Kṛshṇa.

Dâma.

Âçâ-dâman. Jîva-dâman. Rudra-dâman. Vîra-dâman.

Dâsa Ergebener, Knecht, Sclav.

Dâsa-mitra. Dâsa-çarman.

Dâsâyana patron. von Dâsa. Dâsaka, patron. Dâsakâyana.

Aditya-dâsa. Ṛju-dâsa. Kâli-dâsa. Caṇḍî-dâsa. Divo-dâsa. Dharma-dâsa. Buddha-dâsa. Brahma-dâsa. Yaksha-dâsî. Lakshmî-dâsa. Çiva-dâsa. Su-dâsa.

Dâsâyana. Dâsaka.

Divi-, Divas-, -dyu, Dyumat-, -dyumna, -dyuti zu div, dyu, dyumant, dyumna, dyut.

Divi-jâta. Divi-ratha. Divo-dâsa.

Divya.

Eka-dyu. Bṛhad-diva. Su-dyu.

Dyumat-sena.

Dyumant.

Indra-dyumna. Deva-dyumna. Dhṛshṭa-dyumna. Bṛhad-dyumna. Bhûri-dyumna. Vîra-dyumna. Vṛddha-dyumna. Çata-dyumna. Su-dyumna.

Kṛta-dyuti. — Pra-dyota. Pradyotana. — Bṛhaj-jyotis (jyut = dyut). Çata-jyotis.

Dîrgha lang δόλιχος.

Dîrgha-tamas. Dîrgha-nakha. Dîrgha-nîtha. Dîrgha-prajña. Dîrgha-bâhu. Dîrgha-roma Dîrgha-locana. Dîrgha-çravas.

Dîrgha ein Fürst von Magadha im Mbh.

Dus- übel, schwer.

Dur-atikrama. Dur-gâ Göttin. Dur-dhara. Dur-dharsha. Dush-karṇa. Dush-ṭarîtu. Dush-parâjaya. Duḥ-shanta. Vgl. Δυσ-νίκητος.

Dûre loc. zu dûra fern.

Dûre-çravas. Dûre-çruta.

Dṛḍha zu dṛḍha fortis.

Dṛḍha-kshatra. Dṛḍha-cyuta. Dṛḍha-dasyu myth. Dṛḍha-dhanus. Dṛḍha-netra. Dṛḍha-ratha. Dṛḍha-varman. Dṛḍha-saṅgha. Dṛḍha-sena. Dṛḍha-hanu. Dṛḍha-hasta. Dṛḍhâksha. Dṛḍhâyu. Dṛḍhâyudha. Dṛḍhâçva. Dṛḍhe-shudhi.

Dṛḍha. Dṛḍheyu.

Deva-, -deva zu deva Gott (König).

Deva-kshatra. Deva-kshema. Deva-gupta. Deva-ja. Deva-datta. Deva-darça. Deva-dyumna. Deva-nâbha. Deva-nâyaka. Deva-nîti. Deva-pâla. Deva-pâlita. Deva-prasâda. Deva-bâhu. Deva-bhâga. Deva-bhûti. Deva-bhrâj. Deva-mitra. Deva-miçra. Deva-mîḍha. Deva-yajña. Deva-yânî. Deva-rakshita. Deva-ratha. Deva-râta. Deva-lekhâ. Deva-vardhana. Deva-vâta. Deva-vâyu. Deva-çakti. Deva-çarman. Deva-çûra. Deva-çravas. Deva-çruta. Deva-çreshṭha. Deva-

sûri. Deva-sena. Deva-sthâna. Deva-hû. Deva-havya. Deva-hotra. Devâtithi. Devânîka. Devâpi. Devâ-vṛdha.

Deva. Devaka. Devakâ. Devika. Devikâ. Deviya. Devila. Devala.

Ananta-deva. Amara-deva. Avanti-deva. Âpa-deva. Ârya-deva. Indra-devî. Îçâna-devî. Upa-deva. Kamala-devî. Kalyâna-devî. Guhâ-deva. Cakra-deva. Candra-deva. Câru-deva. Jaya-deva. Dhana-deva. Dhṛta-deva. Pûrṇa-deva. Bala-deva. Bâla-deva. Buddha-deva. Bhânu-deva. Bhû-deva. Bhûmi-deva. Bhava-deva. Bhoga-deva. Manyu-deva. Mahâ-deva. Mitra-deva. Yajña-deva. Yaço-deva. Raghu-deva. Râja-deva. Râshṭra-devî. Ruci-deva. Rucira-deva. Rudra-deva. Lakshmî-devî. Vasu-deva. Vâma-deva. Vijaya-deva. Vîra-deva. Vṛka-deva. Çakti-deva. Çakra-deva. Çânti-deva. Çûra-deva. Çruta-deva. Siṁha-deva. Su-deva.

Deva. Devaka. Devika. Deviya. Devila.

Dru-, Druma-, Droṇa- zu dru, druma, droṇa.

Dru-pada, patr. Draupadî.

(Druka, Drula).

Druma-sena.

Druma. Drumila.

Mahâ-druma.

Droṇa-siṁha. Droṇodana.

Droṇa.

Dvi- zwei.

Dvi-varṇa-ratha. Dvi-vida.

Dvita (vgl. Ekata, Trita).

Dhana-, Dhanya- zu dhana Kampfpreis; Besitz, Habe.

Dhana-gupta. Dhanañ-jaya. Dhana-da Kuvera. Dhana-datta. Dhana-deva. Dhana-pâla. Dhana-mitra. Dhana-mohana. (Mit Ausnahme von Dhanañ-jaya lauter Kaufmannsnamen).

Dhana. Dhanika. Dhaneyu.

Pra-dhana. Bodhi-dhana. Mahâ-dhana. Havir-dhana. Dhanyodaya.

Dhanya. Dhanyaka.

Dhanus-, Dhanushâ-, -dhanus, -dhanvan zu dhanus, dhanvan Bogen.

Dhanur-graha. Dhanur-dhara. Dhanushâksha.

Dhanusha. (Dhanvin).

Cakra-dhanus. Daça-dhanus. Dṛḍha-dhanus. Bṛhad-dhanus. Maṇi-dhanus. Çata-dhanus. Su-dhanus.

Ati-dhanvan. Kṛta-dhanvan. Tri-dhanvan. Bhîma-dhanvan. Çata-dhanvan. Su-dhanvan.

Dhara-, -dhara zu dhar halten.

Dhara-paṭṭa. Dhara-sena.

Dhara.

Kîrti-dhara. Guṇâgra-dhara. Cakra-dhara = Vishṇu. Jagad-dhara. Jaṭâ-dhara. Jalan-dhara. Daṇḍa-dhâra. Dur-dhara. Dhanur-dhara. Pṛthvî-dhara. Pṛshad-dhra. Bala-dharâ. Bodha-pṛthvîdhara vgl. Pṛthvî-dhara. Bhû-dhara. Mada-dhâra. Mahî-dhara. Yaço-dhara. Lakshmî-dhara. Ratna-dhara. Râjya-dhara. Rudhra-dhara. Vajra-dhara. Vasun-dhara. Çikhâ-dhara. Çṛṅga-dhara.

Dhara.

Dharma-, -dharman Stütze, Halt, Gesetz, Ordnung, Brauch.

Dharma-ketu. Dharma-kîrti. Dharma-gupta. Dharma-candra. Dharma-datta. Dharma-dâsa. Dharma-dhvaja. Dharma-nâbha. Dharma-netra. Dharma-pâla. Dharma-ratha. Dharma-râja. Dharma-vardhana. Dharma-vṛddha. Dharma-siṁha. Dharma-sena.

Dharma. Dharmaka.

Ketu-dharman. Kshatra-dharman. Kshema-dharman. Citra-dharman. Jaya-dharman. Bṛhad-dharman. Bodhi-dharma. Mahâ-dharma. Râja-dharman. Vasu-dharman. Çruta-dharman. Satya-dharma. Su-dharman.

Dharma. Dharmaka.

Dhûma Rauch; Dhûmra rauchfarb.

Dhûma-varcas. Dhûma-varṇa.

Dhûma. Dhuminî.

Dhûmra-ketu. Dhûmra-keça myth. Dhûmrâksha. Dhûm-râçva.

Dhûmra.

Dhṛta, Dhṛti zu dhṛta, dhṛti fest, Festhalten.

Dhṛta-deva. Dhṛta-râjan. Dhṛta-râshṭra. Dhṛta-varman.

Dhṛta. Dhṛtaka.

Dhṛti-siṁha.

Dhṛti-mant.

Satya-dhṛti. Su-dhṛti.
Dhṛtimant.
Dṛshṭa part. von dharsh.
Dhṛshṭa-ketu. Dhṛshṭa-dyumna. Dhṛshṭa-ratha. Dhṛshṭa-çarman. Dhṛshṭa-dhî.
Dhṛshṭa. Dhṛshtaka. Dhṛshṭi.
An-âdhṛshti. Dur-dharsha.
Dhṛshṇu kühn, muthig.
Dhṛshṇu-shena. Dhṛshṇv-ojas.
Dhṛshṇu. Dhṛshṇuka.
Dhruva fest, zu dhar.
Dhruva-paṭu. Druva-sandhi. Druva-siddhi Arzt. Dhruva-sena. Dhruvâçva.
Dhruva. Dhruvaka. Dhruvakila.
Ni-dhruva. Nidhruvi.
-dhvaja Banner.
Amita-dhvaja. Ṛta-dhvaja. Kṛta-dhvaja. Citra-dhvaja. Jaya-dhvaja. Dharma-dhvaja. Brahma-dhvaja. Mati-dhvaja. Ratna-dhvaja. Vṛsha-dhvaja. Çruta-dhvaja. Satya-dhvaja. Simha-dhvaja.
Dhvaja ein astron. Joga. Dhvajavatî.
Nanda Lust, vgl. Ânanda, -ânanda unter Â.
Nanda-vardhana. Nanda-çarman.
Nanda. Nandaka. Nandin.
Â-nanda. Upa-nanda. Upa-nandaka.
Â-nanda. Upa-nanda. Upanandaka. Yaço-nandi. Vasu-nanda.
Nanda. Nandaka. Nandin.
-nâtha Zuflucht, Schirmherr, Herr.
Adhi-nâtha. Âdi-nâtha. Eka-nâtha. Jagan-nâtha. Nidhi-nâtha. Nema-nâtha. Puṇya-nâtha. Bindu-nâtha. Bhâva-nâtha. Bhoga-nâtha. Raṅga-nâtha. Raghu-nâtha. Ruci-nâtha. Viçva-nâtha. Vîra-nâtha. Çiva-nâtha. Satya-nâtha.
Nâtha n. propr. eines Autors.
Vgl. Nâtha-kumâra, später Name.
Nâga Schlangendämon, Nâga.
Nâga-keça. Nâga-datta. Nâga-deva. Nâga-nâtha. Nâga-pâla. Nâga-buddha. Nâga-buddhi. Nâga-bodha. Nâga-latâ. Nâga-lekhâ. Nâga-vîthi Nâga-çrî. Nâga-sena. Nâgârjuna. Nâgeça. Nâgeçvara. Nâgodara.

Nâga. Nâgaka. Nâgila.
Su-nâga, patron. Saunâga.

Nâbha zu nâbhi Nabel, Verwandtschaft.
Nâbhâ-nedishṭha Sohn Manus. Nâbhâga Sohn Manus.
Nedishṭha Sohn Manus.
Un-nâbha. Ûrdhva-nâbha. Kumbha-nâbha. Deva-nâbha.
Dharma-nâbha. Padma-nâbha. Vajra-nâbha.
Nâbha. Nâbhi, davon Nâbhi-gupta.

Nidhi Schatz.
Nidhi-nâtha Kuvera. Nidhi-pati Kuvera, Kaufmannsname.
Nidhipati-datta. Nidhi-pâlita Kaufmannsnamen
Pra-ṇidhi. Vikrama-nidhi.

Nṛ Mann, Nara-, -nara Mann, Urmensch.
Nṛ-ga. Nṛ-cakshus. Nṛ-candra. Nṛ-pań-jaya. Nṛ-medha.
Nṛ-shad. Nṛ-siṁha. Nṛ-hari.
Nṛmant.
Nara-da. Nara-datta. Nara-pati. Nara-varman. Nara-vâhana. Nara-siṁha. Nara-hari. Narendra.
Nara. Naraka
Upa-nara.

Nema zu nema mancher, der Eine, halb.
Nema-candra. Nema-nâtha. Nemâditya.
Nemita.

Nemi Radfelge.
Nemi-cakra.
Nemi.
Ananta-nemi. Ara-nemi. Arishṭha-nemi.
Nemi.

-pa, -pâla, -pâlita zu pâ hüten, pâla Hüter, pâlita gehütet.
Khara-pa. Go-pa. Daṇḍa-pa. Nṛ-pa. Mahî-pa. — Aja-pâla. Âmra-pâlî. Go-pâla. Jaya-pâla. Deva-pâla. Dhana-pâla. Dharma-pâla. Prithvî-pâla. Bandhu-pâla. Buddha-pâla. Brâhmaṇa-pâla. Bhîma-pâla. Bhû-pâla. Mada-go-pâla: Gopâla. Madana-pâla. Mahâ-pâla. Mahî-pâla. Yak-sha-pâla. Yaçaḥ-pâla. Ratna-pâla. Râjya-pâla. Râshṭra-pâla. Rudra-pâla. Vijaya-pâla. Vîra-pâla. Çreshṭha-pâla. Satya-pâla.
Pâla. Pâlaka. Pâlin.

Indra-pâlita. Deva-pâlita. Nidhi-pâlita. Bandhu-pâlita. Buddha-pâlita.

Pâlita.

-pati Herr.

Artha-pati. Açva-pati. Dâna-pati. Nidhi-pati. Yajńa-pati. Ruci-pati. Çikhâ-pati.

Pańca fünf.

Pańca-candra. Pańca-çikha. Pańca-hotra.

Pańcaka.

Padma Lotusblume.

Padma-ketu. Padma-garbha Brahma, auch Männername. Padma-darçana. Padma-nâbha Götter- und Männername. Padma-ratha. Padma-râja. Padma-lekhâ. Padma-çrî. Padma-sena. Padmâkara-bhaṭṭa. Padmâksha.

Padma. Padmâvatî.

Maṇi-padma.

Padmanâbha Götterbeiname.

Padmanâbhā-datta Männername.

Padmanâbha Männername.

Para zu para anderer, Feind.

Paran-tapa. Para-paksha. Para-pushṭa. Para-maṇi. Para-mâra. Para-çuci. Para-han. Para-manyu.

Para.

Parâ παρά.

Parâ-krama. Vyâghra-parâkrama. Parâ-jit. Parâ-vasu. Parâ-vṛt. Parâ-çara.

Pari um, περί.

Pari-kṛshta. Pari-kshit = Parî-kshit. Pari-gṛhîta. Pari-jagdha. Pari-varta. Pari-çruta.

Parṇa Feder, Blatt.

Parṇa-valka. Parṇâḍhaka. Parṇâda Beiname

Parṇa. Parṇaka.

Ṛta-parna. Ṛtu-parṇa. Eka-parnâ. Çata-parṇa. Su-parṇa = Garuḍa.

Pitar Vater, bezieht sich auf die Manen, pitaras.

Pitṛ-datta. Pitṛ-çarman.

Pitṛka, Pitṛla Hypokoristika zu Pitṛ-datta.

Puṇya faustus.

Puṇya-kîrti. Puṇya-nâtha. Puṇya-bala. Puṇya-râçi. Puṇya-varman. Puṇya-sâra. Puṇya-sundara. Puṇya-sena.

Puṇya. Puṇyâ.

Pura Burg.

Pura-jit. Puraṅ-jaya. Purâtaṅka.

Pura. Puraya.

Puru viel.

Puru-kutsa: Kutsa. Puru-ja. Puru-jâti. Puru-jânu. Puru-jit. Puru-dhvaṁs. Puru-panthâ. Puru-mahna. Puru-mâyya. Puru-mitra. Puru-mîḍha. Puru-medha. Puru-shanti. Puru-hanman. Pnru-hûta. Puru-hotra. Purû-ravas.

(Puru. Purula.)

Pushkara blaue Lotusblüthe.

Pushkara-mâlin. Pushkara-sad. Pushkarâksha. Pushkarâruṇi.

Pushkara. Pushkarin = Pushkarâruṇi.

Pushpa Blüthe, Blume.

Pushpa-ketu. Pushpa-danta. Pushpa-mitra. Pushpa-vâhana. Pushpâkara-deva. Pushpâpîḍa.

Pushpa. Pushpavant.

Vyâghra-pushpi.

Pûta rein.

Pûta-kratu, dessen Frau Pûtakratâyî. Pûta-daksha.

Pûtâ Beiname der Durgâ.

Pûrṇa voll.

Pûrṇa-candra. Pûrṇa-deva. Pûrṇa-bhadra. Pûrṇa-mukha. Pûrna-varman. Pûrṇâṅgada: Aṅgada. Pûrnâyus.

Pûrṇa. Pûrṇâ.

Ânanda-pûrṇa. Mahâ-pûrṇa.

Pûrṇa.

Pṛthu breit, weit und breit.

Pṛthu-karman. Pṛthu-kîrti. Pṛthu-jaya. Pṛthu-dâna. Pṛthu-yaças. Pṛthu-rukma. Pṛthu-vega. Pṛthu-çravas. Pṛthu-shena.

Pṛthu. Pṛthî. Pṛthula.

Pṛthula etwas weit, breit.

Pṛthulâksha.

Pṛthula (auch zu Pṛthu).

Pṛthvî, Pṛthivî (die weite und breite =) Erde.

Pṛthvî-dhara. Pṛthvî-pâla. Pṛthvî-râja. Pṛthvî-hara. — Pṛthivî-candra.

Pârthiva patron.

Pṛcni, Pṛshant bunt.

Pṛçni-gu.

Pṛçni.

Pṛshad-açva. Pṛshad-dhra.

Pṛshant. Pṛshata.

Pra πρό.

Pra-kaṭa. Pra-galbha. Pra-ghasa myth. cf. zend. Ghsi. Pra-caṇḍa myth. Pra-cinvant myth. Pra-cîra myth. Pracetas. Pra-jâti. Pra-ṇâda myth. Pra-ṇidhi. Pra-tardana. Pra-tâpa. Pra-tîra = zend. Fra-tîra. Pra-dâna-ruci. Pradâna-çûra. Pra-dyota. Pra-dyotana. Pra-dhana. Pradhâna. Pra-bala. Pra-bâhu. Pra-bâhuka. Pra-bhañjana. Pra-bhava. Pra-bhâsa vgl. Bhâsa = zend. Bâoṅha. Pramati. Pra-matha. Pra-mâtha. Pra-manthu. Pra-muc, Pra-muca. Pra-râdhas vgl. Râdhâ. Pra-vara. Pra-vasu. Pra-vîṇa. Pra-vîra. Pra-çasta. Pra-sandhi. Pra-siddhaka. Pra-suçruta. Pra-sena. Pra-senajit vgl. Senajit. Pra-stoka ved. Pra-hasta. Pra-hrâda. Prânta (Pra-anta).

Pravara vorzüglich.

Pravara-sena.

Pravara.

Prati, προτί.

Prati-kshatra. Prati-prabha. Prati-bandhaka. Prati-bâhu. Prati-bhânu. Prati-ratha. Prati-rûpa myth. Prati-vâha. Prati-vindhya (Vindhyagebirg). Prati-vyoma. Prati-çravas. Prati-shṭha myth. Pratî-darça. Pratîndhaka. Pratîpa. Pratîha (îhâ). Praty-agra. Praty-aṅga.

Prati. Pratîka.

A-prati-ratha. A-pratîpa.

Priya lieb, Prîti Liebe, Huld.

Priyam-vada. Priyaṅ-kara. Priya-darçanâ. Priya-medha. Priya-ratha. Priya-vrata.

Priyaka.

Aruṇa-priyâ. Candra-priya. Jaya-priya.

Priyaka.

Prîti-jushâ myth.

Prîti myth. Preman vgl. preman Liebe.

Vatsa-prîti vgl. Vatsa-prî.

Prîti.

Bandhu zu bandhu Verbindung, Genossenschaft, Verwandtschaft, Genosse, Verwandter.

Bandhu-datta. Bandhu-pâla. Bandhu-pâlita.

Bandhu. — Bandhumant. Bandhumatî.

Kṛta-bandhu. Jaṅghâ-bandhu. Jina-bandhu. — Pratibandhaka. — Bala-bandhu. Vasu-bandhu. Vṛka-bandhu. Çruta-bandhu. Su-bandhu.

Bandhu. — Bandhumant.

Babhru zu babhru braun (Ichneumon).

Babhru-vâhana.

Babhru.

Upari-babhrava.

Barha zu barha Vogelschweif.

Barha-ketu.

Barhin.

Barhaṇa zu barhaṇâ fest, tüchtig.

Barhaṇâçva.

ap. *Βαρζάνης*.

Ἀριο-βαρζάνης.

Barhi = barhis Matte, heilige Streu.

Barhi-shad.

Barhin. Barhishmatî.

Uttâna-barhis.

Bala zu bala stark, Kraft.

Bala-guptâ. Bala-candra. Bala-da. Bala-deva. Balandharâ. Bala-bandhu. Bala-bhadra. Bala-râma. Bala-vardhana. Bala-varman. Bala-vîrya. Bala-hara. Balâksha. Balânîka. Balâçva.

Bala = Baladeva, Balarâma. Bali myth.

A-bala. Ati-bala. Upendra-bala. Puṇya-bala. Pra-bala. Bâhu-bala. Bṛhad-bala. Bhadra-balana = Bala-bhadra. Bhîma-bala. Bhûri-bala. Mahâ-bala. Vâyu-bala. Siṁha-bala.

Bâla Kind, Junges.

Bâla-kṛshṇa. Bâla-deva. Bâla-paṇḍita. Bâlam-bhaṭṭa. Bâla-çarman. Bâla-siṁha.

Bâla. Bâlaka.

Vatsa-bâlaka.

Bâhu Arm.

Bâhu-bala. Bâhu-vrkta.

Bâhu. Bâhuka. Bâhula.

Agni-bâhu. Ati-bâhu. Açva-bâhu. Ûrdhva-bâhu. Câru-bâhu. Citra-bâhu. Dîrgha-bâhu. Deva-bâhu. Pra-bâhu, Prabâhuka. Prati-bâhu. Bhadra-bâhu. Mahâ-bâhu. Yajńa-bâhu. Rukma-bâhu. Vajra-bâhu. Vikrama-bâhu. Vîra-bâhu. Su-bâhu.

Bâhu. Bâhuka. Bâhula.

Bindu zu bindu Tropfen, Tüpfel.

Bindu-nâtha. Bindu-sâra. Bindu-sena.

Bindu. Bindumant.

Agni-vindu. Upa-vindu.

Bimbi- zu bimba Scheibe.

Bimbi-sâra.

Bimba. Bimbâ. Bimbaki. Bimbiya.

Buddha = buddha, in Buddhistennamen.

Buddha-gupta. Buddha-ghosha. Buddha-datta. Buddha-dâsa. Buddha-deva. Buddha-pâla. Buddha-pâlita. Buddha-bhadra. Buddha-mitra. Buddha-rakshita. Buddha-râja. Buddha-siṁha. Buddha-sena.

Buddhika.

Buddhi = buddhi Einsicht, Erkenntniss.

Buddhi-kârî. Buddhi-vara. Buddhi-vṛddhi.

Buddhika.

Eka-buddhi fingirt.

Bṛhat = bṛhant gross vgl. Barhana.

Bṛhac-chloka (çloka). Bṛhaj-jyotis. Bṛhat-karman. Bṛhat-kîrti. Bṛhat-ketu. Bṛhat-kshatra. Bṛhat-sena. Bṛhad-agni. Bṛhad-açva. Bṛhad-ishu. Bṛhad-uktha. Bṛhad-guru. Bṛhad-diva. Bṛhad-durga. Bṛhad-dyumna. Bṛhad-dhanus. Bṛhad-dharman. Bṛhad-bala. Bṛhad-brahman. Bṛhad-bhânu. Bṛhad-bhâsa. Bṛhad-ratha. Bṛhad-râja. Bṛhad-vasu. Bṛhan-manas. Bṛhan-mantra.

Bṛhant. Bṛhatî. Bṛhanta.

Bṛhaspati ein Gott.

Bṛhaspati-gupta. Bṛhaspati-datta. Bṛhaspati-miçra.

Bṛhaspati ein Fürst. Bṛhaspatika, Bṛhaspatiya und Bṛhaspatila Koseformen zu Bṛhaspati-datta.

Brahma, Brahmaṇya, Brâhmaṇa zu brahman, brahmaṇya, brâhmaṇa Brahmane.

Brahma-gupta. Brahma-tejas. Brahma-datta. Brahma-dâsa. Brahma-dhvaja. Brahma-râta. Brahma-vṛddhi. Brahma-svâmin. Brahmâyus.

Brahmakileya Mannsname, vgl. Dhruvakila.

Ati-brahman. Bṛhad-brahman.

Brahmaṇya-tîrtha. Brahmaṇya-bhâskara.

Brâhmaṇa-pâla.

Indra-brâhmaṇa.

Bodha Erkenntniss, Bodhi (buddhistisch) Erweckung, höchste Erkenntniss.

Bodha-pṛthvîdhara. Bodhânandaghana.

Bodhaka. Bodhâyana.

Ṛta-bodha. — Ânanda-bodhendra.

Bodhi-dhana. Bodhi-dharma. Bodhi-bhadra.

Bodhila.

Bhaga Zutheiler, Herr, ein Gott; Habe, Glück, Bhâga Antheil, Gebühr.

Bhaga-datta. Bhaga-vitta. — Bagî-ratha (bhagin).

Bhaga. Bhagala. Bhagalâ.

Bhâga-vijńeya.

Bhâgika.

Ṛta-bhâga. Deva-bhâga.

Bhâgika.

Bhadra faustus, Bhadanta ehrendes Beiwort in Buddhistennamen.

Bhadra-kâra. Bhadra-câru. Bhadra-jaya. Bhadra-balana = Bala-bhadra. Bhadra-bâhu. Bhadra-yâna. Bhadra-ratha. Bhadra-ruci. Bhadra-varman. Bhadra-çarman. Bhadra-çravas. Bhadra-çreṇya. Bhadra-sena. Bhadrâyus. Bhadrâçva. Bhadrendra.

Bhadra. Bhadraka. Bhadrika. Bhadriṇa

Pûrṇa-bhadra. Bala-bhadra. Buddha-bhadra. Bodhi-bhadra. Maṇi-bhadra. Madhu-bhadra. Vîrya-bhadra. Çiva-bhadra. Simha-bhadra.

Bhadra. Bhadraka. Bhadrika. Bhadriṇa.

Bhadanta-gopadatta. Bhadanta-jńânavarman. Bhadanta-

râma. Bhadanta-varman. Bhadanta-çrîlâbha (-crîla = çrîra + âbha).

Bhadanta.

Bharat- tragend, bringend, Bhartṛ = Bhaṭṭa Erhalter, Fürst, hoher Herr, zu bhar ferre.

Bharad-vâja. Â-bharad-vasu.

Bharata. (Bharama wohl zu Bharmyâçva).

Â-bharad-vasu. — Viçvam-bhara. Çam-bhara.

Bhartṛ-meṇṭha = Meṇṭha. Bhartṛ-yajña. Bhartṛ-svâmin. Bhartṛ-hari = Bhartṛ-hema. Bhatta-kedâra = Kedâra-bhaṭṭa. Bhaṭṭa-balabhadra = Balabhadra. Bhaṭṭa-madana = Madana = Madana-pâla. Bhaṭṭa-viçveçvara = Viçveçvara. Bhaṭṭa-çrî-çaṅkara = Çaṅkara. Baṭṭa-someçvara = Someçvara. Bhaṭṭa-nâyaka. Bhaṭṭa-bîjaka. Bhaṭṭa-bhâskara-miçra. Bhaṭṭa-malla. Bhaṭṭa-yaças. Bhaṭṭa-çiva. Bhaṭṭa-svâmin = Bhartṛ-svâmin.

Bhaṭṭa.

Ananta-bhaṭṭa. Ârya-bhaṭṭa. Oṅkâra-bhatta. Padmâkara-bhaṭṭa. Bâlam-bhaṭṭa. Bhoga-bhaṭṭa. Rudra-bhaṭṭa. Çiva-bhaṭṭa.

Bhaṭṭa z. B. = Ârya-bhaṭṭa = Ârya und = Kumârila-bhaṭṭa. Bhaṭṭâ. Bhaṭṭi. Bhaṭṭika.

Bhâ scheinen in Bhânu Glanz, Sonne, -bha, -prabha, -bhâsa, Bhâskara scheinend, Sonne.

Bhânu-datta Bhânu-deva. Bhânu-mitra. Bhânu-ratha. Bhânu-varman. Bhânu-sena.

Bhânu. Bhânula.

Go-bhânu. Cakra-bhânu. Caṇḍa-bhânu. Citra-bhânu. Tri-bhânu. Prati-bhânu Bṛhad-bhânu. Mitra-bhânu. Vîra-bhânu. Çrî-bhânu.

Bhânu. Bhânula.

Candra-bha. — Indrâbha.

Amṛta-prabhâ. Âditya-prabha. Guṇa-prabha. Candra-prabha. Jñâna-prabha. Prati-prabha. Ratna-prabha. Vajra-prabha. Vîra-prabha. Çânti-prabha.

Pra-bhâsa. Bṛhad-bhâsa. Su-bhâsa.

Bhâsa.

Bhâskara-varman. Bhâskara-çarman. Bhâskarâcârya.

Bhâskara, auch = Bhâskarâcârya.

Brahmaṇya-bhâskara.

Bhî fürchten in Bhîma furchtbar, Bhaya Furcht.

Bhîma-bala. Bhîma-ratha. Bhîma-vikrama. Bhîma-vega. Bhîma-vegarava. Bhîma-çara. Bhîma-sena.

Bhîma. Bhîmâ Apsaras. Bhîmaka.

Von Bhîma, dem Namen des Haupthelden der Panduiden: Bhîma-gupta. Bhîma-candra. Bhîma-jânu. Bhîma-dhanvan. Bhîma-nâyaka. Bhîma-pâla. Bhîma-çukla. Bhîma-svâmin.

Von der Apsaras Bhîmâ: Bhîmâ-deva.

Bhayan-kara. Bhaya-jâta. Bhaya-da.

Bhayamâna part. von bhî.

A-bhaya. Vigata-bhaya.

Vgl. Bhairava von Bhîru- = bhîru.

Bhû in Bhû Erde, Bhûti Heil, Bhuvana Wesen, Welt, Bhûmi Erde, Bhûri reichlich, Bhava Existenz, Heil, Bhavya Bestand, glücklich, Bhâva Wesen.

Bhû-deva. Bhû-dhara. Bhû-pâla.

Çam-bhu. Havir-bhu.

Bhûti-datta. Bhûti-varman.

Bhûti.

Amogha-bhûti. Agni-bhûti. Â-bhûti. Deva-bhûti. Rudra-bhûti. Çiva-bhûti.

Bhûti.

Bhuvana-candra. Bhuvana-malla-vîra. Bhuvana-râja. Bhuvanânanda.

Bhuvana. Bhuvanamatî.

Bhûmiṅ-jaya. Bhûmi-deva. Bhûmi-putra. Bhûmi-mitra. Bhûmi-shena.

Bhûmi (?).

Kshema-bhûmi. — Mahâ-bhauma. — Vatsa-bhûmi. Su-bhûmi.

Bhûri-jyeshṭha. Bhûri-tejas. Bhûri-dyumna. Bhûri-dhâman myth. Bhûri-bala. Bhûri-çravas. Bhûri-shena.

Bhûri. Bhûrika.

Bhava-candra. Bhava-deva. Bhava-çarman. Bhava-nanda.

Bhava. Bhavila.

Pra-bhava.

Bhavya-jîvana.

Bhavya.
Bhâva-nâtha.
Bhâvalâ.

Bhoga zu bhoga Genuss, Besitz, Vortheil.
Bhoga-deva. Bhoga-nâtha. Bhoga-baṭṭa. Bhoga-varman. Bhoga-sena. Bhoga-svâmin.
Bhoga. Bhogaka.

Maṇi Juwel, Halsschmuck, Amulet, Mâṇikya Rubin.
Maṇi-datta. Maṇi-dara. Maṇi-dhanus (Regenbogen). Maṇi-padma. Maṇi-bhadra. Maṇi-miçra. Maṇi-râma.
Maṇi. Manimant.
Para-maṇi.
Mâṇikya-candra. Mâṇikya-malla. Mâṇikya-miçra. Mâṇikya-râya. Mâṇikya-suri.
Mâṇikya.

Maṇḍa Rahm = sâra Bestes, Schmuck, Maṇḍana Schmuck.
Maṇḍa-karṇa. Maṇḍa-citra.
Maṇḍa.
Maṇḍana-kavi. Maṇḍana-miçra.
Vgl. med. *Μανδάνη*.

(Mad) schwellen, erregt sein in Mada Erregung, Heiterkeit, Rausch, Madana Liebe, Liebesgott, Madira erfreuend, berauschend, Matta berauscht, brünstig.
Mada-dhâra. Mada-gopâla = Gopâla. Mada-rudra-datta. Mada-lekhâ. Madâgha(agha). Madâtmânanda.
Mada pers. Madayantî (Jasmin). Madayantikâ.
Jram-mada. Gṛtsa-mada. Vi-mada. Çam-mad.
Madana-nṛpa. Madana-pâla. Madana-mañjarî: Mañjarikâ. Madana-mâlinî. Madana-miçra. Madana-râja. Madana-rekhâ = Madana-lekhâ. Madana-vega. Madana-siṁha. Madana-sena. Madanâcârya. Madanâditya.
Madana = Madana-pâla. Madanikâ.
Bhaṭṭa-madana = Madana = Madana-pâla.
Madirâksha. Madirâçva.
Madirâ.
Matta-kâla. Matta-nâga.
Matta.
Un-matta.

Madhu süss, Honig, Meth.

Madhu-karikâ (madhu-karî Biene). Madhu-cchandas. Madhu-piṅgâksha. Madhu-bhadra. Madhu-miçra. Madhu-ruha. Madhu-sena.

Madhu, Mâdhava. Madhuka.

(Man) denken in Manas Sinn, Manyu Erregung, Muth, Sinn, Zorn, Mantra Spruch, Mati Sinn.

Manasâ-râma Mano-rañjana. Mano-ratha (ram). Mano-rama. Mano-harâ.

Manasâ. Manasyu (von manasy). Manovatî.

Bṛhan-manas. Mahâ-manas. Vasu-manas. Vi-manas. Viçva-manas. Su-manas.

Manyu-deva.

Manyu.

Abhi-manyu. Upa-manyu. Para-manyu. Yudhâ-manyu.

Mantra-mûrti = Çiva.

Mantra = Çiva, davon Mantra-gupta.

Bṛhan-mantra.

Mati-dhvaja.

Mati. Matila.

Ananta-mati. Anu-mati. Uttara-mati. Anuttama-mati. Ekâgra-mati. Guṇa-mati. Gṛtsa-mati. Ghosha-mati. Mahâ-mati. Ratna-mati. Siṁha-mati. Su-mati.

Mati. Matila.

-manthu zu math, manth drehen, quirlen, raufen.

Pra-matha. Pra-mâtha. Pra-manthu.

Manthu Bruder des Pramanthu. Manthaka.

Malla Ringer (mad-la).

Malla-koshṭa. Malla-deva. Mallârjuna.

Malla. Mallâ. — Malli, davon Malli-nâtha.

Kalyâna-malla. Bhaṭṭa-malla. Mâṇikya-malla. Rakshâ-malla. Raṅga-malla. Vijaya-malla.

Mahâ gross, Mahî (die Grosse =) Erde.

Mahâ-kanya. Mahâ-kapi. Mahâ-karṇa. Mahâ-kûrma. Mahâ-guṇa. Mahâ-tapas. Mahâ-tejas. Mahâ-daṁshṭra. Mahâ-deva. Mahâ-druma. Mahâ-dhana. Mahâ-dharma. Mahâ-nanda. Mahâ-nâman. Mahândhraka. Mahâ-pâla. Mahâ-pûrṇa. Mahâ-pradîpa. Mahâ-bala. Mahâ-bâhu. Mahâ-bhoja, Stammvater der Bhoja. Mahâ-bhauma. Mahâ-

maṇḍala. Mahâ-mati. Mahâ-manas. Mahâ-mukha. Mahâ-yâna. Mahâ-rakshita. Mahâ-ratha. Mahâ-roman. Mahâ-vîra. Mahâ-vîrya. Mahâçva. Mahâ-çvetâ. Mahâ-sena. Mahâ-haya. Mahendra. Maheça. Maheçvara. Mahaujas. Mahî-candra. Mahî-dhara. Mahî-pa. Mahî-pâla. Mahî-raṇa. Mahî-rata.

-mâla, -mâlin zu mâlâ Kranz.

Ketu-mâla. — Pushkara-mâlin. Madana-mâlinî. Yajña-mâlin. Rukma-mâlin. Vijaya-mâlin. Su-mâlin (Su-mâli).

Mâlin.

Mitra Freund, Mitra.

Mitra-gupta. Mitra-deva. Mitra-bhânu. Mitra-miçra. Mitra-yuj. Mitra-varcas. Mitra-varman. Mitra-vinda. Mitra-çarman. Mitra-saha. Mitra-sena. Mitrâtithi. Mitrâ-vasu.

Mitra. Mitraka. Mitrayu vgl. mitray. Mitrâyu (oder Mitreyu).

Agni-mitra. Açva-mitra. Jina-mitra. Dâsa-mitra Deva-mitra. Dhana-mitra. Puru-mitra. Pushpa-mitra. Buddha-mitra. Bhânu-mitra. Bhûmi-mitra. Vajra-mitra. Vasu-mitra. Vijaya-mitra. Viçva-mitra = Viçvâ-mitra. Vṛshâ-mitra. Su-mitra.

Mitra. Mitraka.

-miçra (gemischt mit) dient zur Abkürzung von pomphaften Gelehrtennamen.

Deva-miçra. Bṛhaspati-miçra. Maṇi-miçra. Mâṇikya-miçra. Madana-miçra. Madhu-miçra. Mitra-miçra.

Mukuṭa Diadem.

Mukuṭeçvara.

(Mukuṭa).

Râja-mukuṭa = Mukuṭa. Vajra-mukuṭa.

-mukha Gesicht, Mund, Spitze.

Agni-mukha. Aja-mukhî. Ayo-mukha. Açva-mukha. Un-mukha. Uttama-mukha. Ulkâ-mukha. Go-mukha. Gaura-mukha. Candra-mukha. Pûrṇa-mukha. Mahâ-mukha. Siṁha-mukha.

Vgl. Mukhara. Mukharaka.

Medha, Medhas Schmaus, Opfer, Medhâ Kraft, Geisteskraft.

Medhâ-cakra. Medhâtithi. Medhâ-vara.

Medhâvin. — Medhasa.

Açva-medha. Nṛ-medha. Puru-medha. Priya-medha. — Mit Nṛ-medha vgl. zend. Nere-myazdana.
Medhâvin. Medhasa.
Vgl. Aja-mîḍha. Deva-mîḍha. Puru-mîḍha?
Yaksha (Wesen) Genius im Gefolge Kubera's.
Yakshà-dâsî. Yaksha-pâla. Yaksha-varman. Yaksha-sena.
Yaksha Name eines Muni.
Yajńa Götterverehrung, Opfer.
Yajńa-kṛt. Yajńa-datta. Yajńa-deva. Yajńa-nârâyana. Yajńa-pati. Yajńa-bâhu. Yajńa-mâlî. Yajńa-mûrti. Yajńa-varman. Yajńa-valka. Yajńa-vâma. Yajńa-çîla. Yajńa-sena. Yajńa-svâmin. Yajńeçvara. Yajńeshu.
Yajńakâ. Yajńika.
Kṛta-yajńa. Deva-yajńa. Bhartṛ-yajńa. Satya-yajńa.
Yaças Ansehn, Herrlichkeit, Ruhm.
Yaçaḥ-karṇa. Yaçah-ketu. Yaçah-pâla. Yaçaç-candra. Yaças-kara. Yaço-datta. Yaço-deva. Yaço-dhara. Yaço-nandi. Yaço-râja. Yaço-lekhâ. Yaço-varman.
Yaças. — Yaçasvatî. Yaçovatî.
Kṛta-yaças. Câru-yaças. Pṛthu-yaças. Bhaṭṭa-yaças. Viçva-yaças. Çakti-yaças. Çrî-yaças.
-yâna Gang, Bahn (buddhistisch Weg zur Erlösung).
Citra-yâna. Deva-yânî. Bhadra-yâna. Mahâ-yâna.
(Yudh) kämpfen in Yudhâ, Yudhi, Yuddha zu yudh, yuddha Kampf, -yodhana, -âyudha.
Yudhâ-jit. Yudhâ-manyu. — Yudhi-shṭhira. — Yuddha-kîrti. Yuddhâji.
Angelehnt Yuyudhan. Yuyudhâna. — vom Desid. Yuyutsu.
Dur-yodhana = Su-yodhana.
Ugrâyudha. Citrâyudha. Dṛḍhâyudha. Vajrâyudha. Çrutâ-yudha.
(Raksh) hüten = Laksh (hüten), wahrnehmen, zielen in Rakshâ, -raksha, -rakshita, Laksha Ziel, Preis, Lakshmaṇa faustus, Lakshmî Wahrzeichen, Glück, Glücksgöttin.
Rakshâ-malla.
Go-raksha.
Deva-rakshita. Buddha-rakshita. Mahâ-rakshita. Ratna-rakshita. Vijaya-rakshita. Çakti-rakshita. Çânti-rakshita.

Rakshita. Rakshitikâ.
Laksha-datta.
Lakshaka.
Kṛta-lakshana.
Lakshmaṇa (zu Lakshman Zeichen, Omen), davon Lakshmaṇa-candra. Lakshmaṇa-deva. Lakshmaṇa-sena. Lakshmaṇâcârya.
Lakshmî-dâsa. Lakshmî-devî. Lakshmî-dhara. Lakshmî-nṛsiṁha. Lakshmî-sena.
Lakshmî als Frauenname.
Vijaya-lakshmî.

Raṅga Bühne.
Raṅga-nâtha. Raṅga-patâka. Raṅga-malla. Raṅga-râja. Raṅgeça.
Raṅga. Raṅgavatî.

Raghu Vorfahr Râma's.
Raghu-deva. Raghu-nâtha. Raghu-râma.
Raghu als später Männername.

Ram weilen, verweilen bei, gern haben in Rati Lust, Ratna Habe, Kleinod, Juwel, Râma Behagen.
Rati-janaka. Rati-sena.
Rati personificirt.
Mahâ-rata. Satya-rata.
Ratna-kalaça. Ratna-kîrti. Ratna-ketu. Ratna-candra. Ratna-datta. Ratna-dhara. Ratna-dhvaja. Ratna-pâla. Ratna-prabha. Ratna-mati. Ratna-rakshita. Ratna-vardhana. Ratna-sena.
Ratna. Ratnaka.
Raṇaṅ-jaya. Raṇa-vanya. Raṇâditya. Raṇâçva.
Raṇaka.
Von Râma, dem Helden, vgl. altpersisch Ariya-râmna: Ananta-râma. Ânanda-râma. Bala-râma. Bhadanta-râma. Maṇi-râma. Manasâ-râma, vgl. Mano-rama. Raghu-râma.

Ratha Kriegswagen.
Ratha-râja. Ratha-vâhana. Ratha-vîti. Rathaujas.
Rathîtara.
Anavara-ratha. Aprati-ratha. Adhi-ratha. Anu-ratha. Ashṭâ-ratha. Ogha-ratha. Kîrti-ratha. Kṛta-ratha. Citra-ratha. Jaṅghâ-ratha. Jayad-ratha. Daça-ratha. Divi-ratha.

Dṛḍha-ratha. Deva-ratha. Dvivarṇa-ratha. Dharma-ratha. Dhṛshṭa-ratha. Padma-ratha. Prati-ratha. Priya-ratha. Bṛhad-ratha. Bhagî-ratha. Bhadra-ratha. Bhânu-ratha. Bhîma-ratha. Mano-ratha (ram). Mahâ-ratha. Rukma-ratha. Viçva-ratha (ram). Vṛka-ratha. Çata-ratha. Çiva-ratha. Çuci-ratha. Çyâva-ratha. Çruta-ratha. Satya-ratha. Siṁha-ratha. Su-ratha.

-râta gegeben, von râ.

Kîrti-râta. Kṛti-râta. Deva-râta. Jaya-râta. Brahma-râta.

Râta n. propr. eines Lehrers.

Râja König, Râjya, Râshṭra Reich.

Râja-kalaça. Râja-tuṅga. Râja-dattâ. Râja-deva. Râja-dharman. Râja-dhîra. Râja-balendraketu. Râja-râja. Râ-ja-vâhana. Râja-haṁsa. Râjendra. Râjeçvara.

Râjaka. Râjika. — Râjavant. Râjavatî.

Amogha-râja. Ârya-râja. Udaya-râja. Kshema-râja. Can-dra-râja. Jaya-râja. Jñâna-râja. Dharma-râja. Dhṛta-râ-jan. Padma-râja. Pṛthvî-râja. Buddha-râja. Bṛhad-râja. Bhuvana-râja. Madana-râja. Yaço-râja. Raṅga-râja. Vaṁça-râja. Vikrama-râja. Vijaya-râja. Siṁha-râja, Siṁ-ha-râj.

Râjya-dhara. Râjya-pâla. Râjya-vardhana. Râjya-sena.

(Râjya).

Râshṭra-devî. Râshṭra-pâla. Râshṭra-vardhana.

Râshṭra.

Dhṛta-râshṭra.

-râdhas.

Pra-râdhas. Su-râdhas.

Râdhâ.

(Ruc) leuchten, scheinen, gefallen in Rukma Goldschmuck, Ruci Licht, Lust, Rucira glänzend, gefällig, Rocis Licht.

Rukma-kavaca. Rukma-keça. Rukma-bâhu. Rukma-mâlin. Rukma-ratha. Rukmâṅgada. Rukmeshu.

Rukmin = Rukmavant. Rukminî. Rukmavatî.

Pṛthu-rukma.

Ruci-kara. Ruci-datta. Ruci-deva. Ruci-nâtha. Ruci-pati. Ruci-parvan.

Ruci.

Pradâna-ruci. Bhadra-ruci. Vara-ruci.

Rucira-ketu. Rucira-deva. Rucira-dhî. Rucirâçva.
Rucira.
Sva-rocisha. Vasu-rocis.
Roci. Rocisha. Rocishmant Sohn des Svarocisha.
Vgl. Rocana. Rocamâna. — Raukshaka und Raukshâyaṇa patron. vgl. Ῥωξάνη.
Dîrgha-locana. Vâma-locana.
Locana n. pr.

Rudra zu Rudra ein Gott, später = Çiva, Raudra rudrisch.
Rudra-datta. Rudra-dâman. Rudra-deva. Rudra-dhara. Rudra-pâla. Rudra-bhaṭṭa. Rudra-bhûti. Rudra-varman. Rudra-siṁha. Rudra-sena. Rudra-soma. Rudrâcârya.
Rudra. Rudraka.
Raudrâçva.

Rûpa Gestalt.
Rûpa-dhara. Rûpa-nayana. Rûpa-mañjarî. Rûpa-latâ. Rûpa-çikhâ. Rûpa-siddhi. Rûpa-sena.
Rûpa. Rûpin. Rûpya.
Kâma-rûpa. Su-rûpa.

-rekha = lekha Linie, Zeichnung, Bild.
Madana-rekhâ = Madana-lekhâ. — Â-lekhana. Anaṅga-lekhâ. Candra-lekhâ. Citra-lekhâ. Deva-lekhâ. Padma-lekhâ. Mada-lekhâ. Yaço-lekhâ.
Lekha n. pr. Rekha, patron. Rekhâyani.
Vgl. Lekhâ-bhrû f.

Roman, Loman Haar.
Loma-dhi. Loma-pâda.
Lomaçâ.
Kṛti-roman. Khara-roman. Mahâ-roman. Çara-loman. Hiraṇya-roman.

Rohita = Lohita roth.
Rohitâçva Sohn des Hariçcandra.
Rohita Sohn des Hariçcandra.
Lohitâksha. Lohitârṇa.
Lohita.

Vajra Indra's Donnerkeil (Diamant).
Vajra-ketu. Vajra-daṁshṭra. Vajra-datta. Vajra-dhara (Indra, auch) Männername. Vajra-nâbha. Vajra-prabha. Vajra-bâhu. Vajra-mitra. Vajra-mukuṭa. Vajra-vega

Vajra-sâra. Vajra-sena. Vajrâcârya. Vajrâditya. Vajrâyudha. Vajrendra.

Vajra.

Jñâna-vajra. Çûra-vajra.

Vaṁça (Rohr) Stammbaum, Geschlecht.

Vaṁça-kara. Vaṁça-râja.

Vaṁçaka. — Vaṁçavatî.

Vatsa Kalb, Junges, Kind; Vatsa Volksstamm.

Vatsa-prî. Vatsa-prîti. Vatsa-bâlaka. Vatsa-bhûmi. Vatsavinda vgl. Go-vinda. Vatsa-vṛddha.

Vatsa. Vatsaka. — Vatsavant.

Siṁha-vatsa.

Vara Wunsch, Wahl, Bestes.

Vara-da. Vara-datta. Vara-ruci.

Vara. Varaka.

Pra-vara. Buddhi-vara. Medhâ-vara. Vîra-vara.

Vara. Varaka.

Varâha Eber.

Varâha-datta.

altpers. Βαράζης.

-varcas Glanz.

Agni-varcas. Dhûma-varcas. Mitra-varcas. Su-varcalâ.

Varcas. Varcasvin. Varca = Su-varcaka. Varcin.

-varṇa Decke, Aussehen, Farbe.

Agni-varṇa. Âditya-varṇa. Utpala-varṇa. Dhûma-varṇa. Sundara-varṇa. Su-varṇa. (Varṇa-kavi mythisch).

Varṇaka.

-varman Schutzwehr, Panzer, Harnisch.

Ananta-varman. Avanti-varman. Âditya-varman. Ârya-varman. Indra-varman. Kalyâna-varman. Kṛta-varman. Guṇa-varman. Cakra-varman. Caṇḍa-varman. Candra-varman. Citra-varman. Daça-varman. Dṛḍha-varman. Dhṛta-varman. Nara-varman. Puṇya-varman. Pûrṇa-varman. Bala-varman. Bhadra-varman. Bhadanta-jñâna-varman. Bhânu-varman. Bhâskara-varman. Bhûti-varman. Bhoga-varman. Mitra-varman. Yaksha-varman. Yajña-varman. Yaço-varman. Rudra-varman. Vijaya-varman. Vîra-varman. Çârdûla-varman. Çiva-varman. Çûra-varman. Siṁha-varman.

Varṇaka n. pr. eines Volksstammes.

Vasu gut, Gut.

Vasu-karṇa. Vasu-kra. Vasu-candra. Vasu-datta. Vasu-dâna. Vasu-deva. Vasu-dharman. Vasu-nanda. Vasun-dhara. Vasu-bandhu. Vasu-manas. Vasu-mitra. Vasu-rocis. Vasu-çakti. Vasu-çruta. Vasu-homa.

Vgl. altpers. Vahuka. — Vasishṭha Ṛshi.

Amâ-vasu. Âbharad-vasu. Udâ-vasu. Ghosha-vasu. Parâ-vasu. Pra-vasu. Bṛhad-vasu. Mitrâ-vasu. Viçvâ-vasu.

Vâma lieb, gut, schön, auch = Çiva.

Vâma-datta. Vâma-deva. Vâma-locanâ. Vâma-çiva.

Vâma = Vâmadeva, dazu adj. Vâmya.

Yajña-vâma.

Vâyu Windgott.

Vâyu-datta. Vâyu-patha. Vâyu-bala. Vâyu-vega.

Vâyuka, Hypokoristikon zu Vâyudatta.

Deva-vâyu, vgl. Deva-vâta.

-vâha, -vâhana zu vah vehere.

Ud-vaha. — Â-vâha. Idhma-vâha. Ûrja-vâha. Prati-vâha.

Vâhinî.

Adhi-vâhana. Gaura-vâhana. Citra-vâhana. Jîmûta-vâhana. Nara-vâhana. Pushpa-vâhana. Bandhu-vâhana. Ratha-vâhana. Râja-vâhana. Çânti-vâhana. Havya-vâhana.

Vâhana.

Vi- Praefix und Praeposition.

Vi-kaṭa. Vi-karṇa. Vi-kukshi. Vi-krama vgl. Parâ-krama. Vi-kroçana. Vi-gata-bhaya. Vi-câru. Vi-citra. Vi-jaya. Vi-daṇḍa. Vi-bhrâja. Vi-mada. Vi-manas. Vi-marda. Vi-mala. Vi-rajas. Vi-rûpa. Vi-vasvant. Vi-çoka vgl. A-çoka. Vi-çravas. Vi-çruta.

Vikrama Auftreten; Kraft, Muth.

Vikrama-nidhi. Vikrama-bâhu. Vikrama-râja. Vi-krama-çakti. Vikrama-çîla. Vikrama-siṁha. Vi-krama-sena. Vikramâditya.

Vikrama = Vikramâditya. Vikrameçvara Name eines von Vikramâditya errichteten Heiligthums. Vikramaka.

Ajita-vikrama. Caṇḍa-vikrama. Tri-vikrama. Bhîma-vikrama. Siṁha-vikrama.

Vijaya Sieg.

Vijaya-ketu. Vijaya-candra. Vijaya-datta. Vijaya-deva. Vijaya-pâla. Vijaya-malla. Vijaya-mâlin. Vijaya-mitra. Vijaya-rakshita. Vijaya-râja. Vijaya-lakshmî. Vijaya-varman. Vijaya-vega. Vijaya-çrî. Vijaya-siṁha. Vijaya-sena. Vijayîndra (vijayin).

Vijaya häufiger Name. Vijayavatî.

Vidad-, -vinda zu vid vindati finden.

Vidad-açva vgl. Bhaga-vitta, altpers. Vistâçpa.

Anu-vinda. Go-vinda. Câru-vinda. Mitra-vinda. Vatsa-vinda.

Vinda, Bruder Anuvindas. Vindaka.

Viçva all, ganz.

Viçva-nâtha. Viçvan-tara. Viçva-manas. Viçva-mitra = Viçvâ-mitra. Viçvam-bhara. Viçva-yaças. Viçva-ratha. Viçva-saha. Viçva-siṁha. Viçvâ-vasu.

Viçva.

Ati-viçva.

Vîra Mann, Held, Vîrya Mannswerk, Heldenthat.

Vîra-ketu. Vîra-kesarin. Vîra-datta. Vîra-dâman. Vîra-deva. Vîra-dyumna. Vîra-nâtha. Vîra-pâla. Vîra-prabha. Vîra-bâhu. Vîra-bhânu. Vîra-vara. Vîra-varman. Vîra-çarman. Vîra-siṁha. Vîra-sena.

Vîra. Vîraka.

Pra-vîra. Bhuvanamalla-vîra. Mahâ-vîra. Çûra-vîra. Su-vîra.

Vîrya-candra. Vîrya-bhadra. Vîrya-saha. Vîrya-sena.

Vîryaka.

Kṛta-vîrya. Ketu-vîrya. Jala-vîrya. Daṇḍa-vîrya. Bala-vîrya. Mahâ-vîrya.

Vîryaka.

Vṛka Wolf.

Vṛka-karman. Vṛka-grâha. Vṛka-jambha. Vṛka-tejas. Vṛka-dîpti. Vṛka-deva. Vṛka-nirvṛti. Vṛka-bandhu. Vṛka-ratha. Vṛkâjina. Vṛkâçva. Vṛkâsya (âsya os). Vṛkodara.

Vṛka. Vṛkati. Vṛkala.

Vṛddha gross, hoch, -vṛddha, -vṛdh, -vṛddhi, -vardhana zu vardh, wozu auch Ûrdhva w. s.

Vṛddha-karman. Vṛddha-kshatra. Vṛddha-kshema. Vṛddha-dyumna. Vṛddha-çarman. Vṛddha-çravas. Vṛddha-senâ.

Vṛddhâ. Vṛddhikâ.

Kshatra-vṛddha. Deva-vṛddha. Dharma-vṛddha. Vatsa-vṛddha. Kshatra-vṛdh.

Vṛddhâ. Vṛddhikâ.

Kshatra-vṛddhi. Kshema-vṛddhi. Buddhi-vṛddhi. Brahma-vṛddhi.

Vṛddhi.

Açoka-vardhana. Ânanda-vardhana. Kamala-vardhana. Deva-vardhana. Dharma-vardhana. Nanda-vardhana. Bala-vardhana. Ratna-vardhana. Râjya-vardhana. Râshṭra-vardhana. Çrî-vardhana. Çruta-vardhana. Harsha-vardhana.

Vardhana, vgl. altpers. Vardanes.

Vṛshan, Vṛsha Mann; Hengst, Stier; gewaltig.

Vṛsha-ketu. Vṛshaṇ-açva. Vṛsha-dhvaja. Vṛsha-çushma. Vṛsha-sena. Vṛshâ-mitra.

Vṛshan, vgl. Vṛshabha.

Çṛṅga-vṛsh.

-vega Wucht.

Açoka-vega. Kṛta-vega. Caṇḍa-vega. Pṛthu-vega. Bhîma-vega. Madana-vega. Vajra-vega. Vâyu-vega. Vijaya-vega.

Vegila. Vegavant.

Vyâghra Tiger.

Vyâghra-ketu. Vyâghra-datta. Vyâghra-pad. Vyâghra-parâkrama. Vyâghra-pushpi. Vyâghra-bala. Vyâghra-bhûti. Vyâghra-mukha. Vyâghra-râja. Vyâghra-sena. Vyâghrâ-jina.

Vyâghra. Vyâghrî buddh. Göttin = Vyâghriṇî. Vyâghraka wird Pâṇini 5, 3, 82 speciell als Hypokoristikon zu Vyâghrâjina angegeben.

-vrata Gesetz, Brauch.

Kṛta-vrata. Priya-vrata. Vîra-vrata. Satya-vrata. Su-vrata.

Vrata. Vrateyu. Vratin.

Çaṅku Pfahl, Keil.

Çaṅku-karṇa.

Çaṅkuka.

Ayaḥ-çaṅku. Açva-çaṅku. Tri-çaṅku.

Çakti Vermögen, Kraft, Hülfe; Speer vgl. çaṅku Pfahl.
Çakti-kumâra. Çakti-deva. Çakti-yaças. Çakti-rakshita. Çakti-siṁha.
Çakti.
Ananta-çakti. Amara-çakti. Ugra-çakti. Caṇḍa-çakti. Deva-çakti. Vasu-çakti. Vikrama-çakti. Çiva-çakti.
Çakra (der Starke =) Indra.
Çakra-deva. Çakrâditya.
Çakra
Çata hundert.
Çata-candra. Çata-jyotis. Çata-dyumna. Çata-dhanus. Çata-dhanvan. Çata-parṇa. Çata-yâtu. Çata-ratha. Çata-vani. Çatânanda. Çatânîka. Çatâyus.
Çatala.
Çatru Feind.
Çatru-ghna. Çatru-jit. Çatruṅ-jaya. Çatrum-ardana. Çatru-han. Çatru-hantar.
(Çatruka. Çatrula).
Ajâta-çatru. Jita-çatru. Datta-çatru.
Çam Heil, Behagen, gleichen Stammes Çânta, Çânti, = çânta beruhigt, çânti Ruhe.
Çaṅ-kara. Çan-tanu. Çam-bhara. Çam-bhu. Çam-mad.
Dazu zend. Çâma, der Held Çâm.
Çânta-karṇa. Çânta-sena.
Çânta.
Çrî-çânta.
Çânti-gupta. Çânti-deva. Çânti-prabha. Çânti-rakshita. Çânti-vâhana. Çânti-çîla. Çânti-soma.
Çânti.
Çara Rohr, Pfeil.
Çara-loman. Çarârcis, vgl. Arcis, Arcin, Arci-mant. Çarâsana.
Çara.
Parâ-çara. Bhîma-çara.
-çarman Schirm, Obdach, Hut.
Agni-çarman. Caṇḍîdevî-çarman. Candra-çarman. Jîva-çarman. Daṇḍa-çarman. Datta-çarman. Dâsa-çarman. Deva-çarman. Dhṛshṭa-çarman. Nanda-çarman. Bâla-çarman. Bhadra-çarman. Bhâskara-çarman. Bhava-çarman. Mitra-

çarman. Vîra-çarman. Vṛddha-çarman. Çiva-çarman. Çruta-çarman. Su-çarman. Soma-çarman.

Çârdûla Tiger.

Çârdula-karṇa. Çârdûla-varman.

Çârdûla myth.

Çikhâ Haarstrang, Strähne.

Çikhâ-dhara. Çikhâ-pati.

Çikhâvant.

Agni-çikha. Anu-çikha. Ucchikha (Udç°). Pańca-çikha. Rûpa-çikhâ. Çveta-çikha.

Çiva hold, Gott Çiva.

Çiva-datta. Çiva-dâsa. Çiva-deva. Çiva-nâtha. Çiva-bhaṭṭa. Çiva-bhadra. Çiva-bhûti. Çiva-ratha. Çiva-varman. Çiva-çakti. Çiva-çarman. Çiva-çrî. Çiva-siṁha.

Çiva. Çivâ. Çivaka.

Guha-çiva. Bhaṭṭa-çiva. Vâma-çiva.

Çiçu Kind, Junges.

Çiçu-nâga. Çiçu-pâla. Çiçu-mâra.

Çiçu.

Çîla Character, guter Character, Tugend.

Çîla-kîrti. Çîla-pâlita. Çîla-bhadra. Çîlâditya.

Çîla. Çîlâ. Çîlavatî.

Dâna-çîla. Yajńa-çîla. Vikrama-çîla. Çânti-çîla. Çruta-çîla.

Çukra = Çukla klar, licht, hell, Çuci hell, blank; ehrlich.

Çukra-danta. Çuklodana.

Çukra. Çukla.

Bhîma-çukla. Sundara-çukla.

Çuci-ratha. Çuci-çravas.

Çuci. Çucishmant.

Para-çuci.

Çunas gen. zu çvan Hund, vgl. Çva.

Çunaḥ-cepha. Çunas-karṇa. Çunaḥ-sakha. Çûno-lâṅgula. — Çva-phalka.

Çunaka.

Çûra stark, tapfer, Held.

Çûra-deva. Çûra-vajra. Çûra-varman. Çûra-vîra. Çûra-sena.

Çûra. Çûraka.

Deva-çûra. Pradâna-çûra.

Çṛṅga Horn.

Çṛṅga-dhara. Çṛṅga-bhuja. („Hornbogo“). Çṛṅga-vṛsh.

Çṛṅga. Çṛṅgin.

Ketu-çṛṅga.

Çyâma schwarz.

Çyâma-jit.

Çyâma. Çyâmaka. Çyâmala.

Çyâva braun.

Çyâva-putra. Çyâva-ratha. Çyâvâçva.

Çyâva. Çyâvaka. Çyâvali.

Çyena Adler, Falke.

Çyena-citra. Çyena-jit.

Çyena.

Çrî Glück, Heil, auch Göttin Çrî, Çreshṭha best.

Çriy-âditya. Çrî-candra. Çrî-datta. Çrî-bhânu. Çrî-yaças. Çrî-vardhana. Çrî-çânta.

Çrîmant.

Candra-çrî. Jina-çrî. Dâmajâta-çrî. Padma-çrî. Vijaya-çrî. Çiva-çrî. Satya-çrî. Siṁha-çrî.

Çreshṭha-pâla. Çreshṭha-sena.

Çreshtha.

Deva-çreshtha.

Çru hören in Çruta berühmt, -çravas Ruhm, Çrushṭi = çrushṭi, Gehör.

Çruta-kaksha. Çruta-karman. Çruta-kîrti. Çrutañ-jaya (?). Çruta-deva. Çruta-dharman. Çruta-dhî. Çruta-dhvaja. Çruta-bandhu. Çruta-ratha. Çruta-vardhana. Çruta-vid. Çruta-çarman. Çruta-çîla. Çruta-çravas. Çruta-sena. Çruta-soma. Çrutânîka. Çrutâyu. Çrutâyudha. Çrutârtha.

Çruta. Çrutâvatî. — Angelehnt Çrumant, patron. Çraumata, Çraumatya.

A-çruta. Jana-çruta. Dûre-çruta. Deva-çruta. Pari-çruta. Pra-su-çruta. Vasu-çruta. Vi-çruta. Sana-çruta. Su-çruta.

Çruta. Çrutâvatî.

Vereinzelt çrut hörend in Karṇa-çrut.

Çrushṭi-gu.

Çrushṭi (?).

-çravas in Ugra-çravas. Uccaiḥ-çravas. Upama-çravas.

Karṇa-çravas. Câru-çravas. Dîrgha-çravas. Dûre-çravas. Deva-çravas. Pṛthu-çravas. Bhadra-çravas. Bhûri-çravas. Vi-çravas. Vṛddha-çravas. Çuci-çravas. Çruta-çravas. Satya-çravas. Su-çravas.

Çravas. (Çravishṭha, Çravishṭhaka zu Çravishṭhâ Name eines Nakshatra).

-çreṇi Reihe, Gruppe, Schaar.

Bhadra-çreṇya.

Çreṇi. Çreṇika. Çreṇimant.

Çvit leuchten in Çvitya, Çvitra, Çveta hell, weiss.

Vgl. zend. Çpity-ura „Weissbrust".

Çvitya.

Vgl. altpers. Σπιθρα-δάτης.

Çvitrâ.

Çveta-ketu. Çveta-çikha. Çvetâcva. Çvetâçvatara.

Çveta. Çvetaka. Çvetaki. Çvetika.

Arya-çveta. Mahâ-çvetâ.

Sa-, Sam-, Mit-, Zusammen-.

Saṅ-kasuka. Sa-dhvaṁsa. Sa-pratha. Sam-vana. Samvarta.

Satya wahrhaft, echt.

Satya-karṇa. Satya-karman. Satya-ketu. Satya-jit. Satyadarçin. Satya-dharma. Satya-dhṛti. Satya-dhvaja. Satyanâtha. Satya-netra. Satya-pâla. Satya-bhâmâ = Satyâ und = Bhâmâ. Satya-yajn̄a. Satya-rata. Satya-ratha. Satya-vacas. Satya-vâc. Satya-vrata. Satya-çravas. Satyaçrî. Satya-saṅgara. Satya-sena. Satya-hita. Satyânanda. Satyâyu. Satyâshâḍha.

Satya. Satyâ = Satya-bhâmâ und = Satyavatî.

Satyaka. Satyeyu. — Satyavant. Satyavatî.

Vgl. Nâsatya (= Na-a-satya) die Açvin.

Sana, Sanat alt, ewig.

Sana-çruta. Sanat-kumâra.

Sanaka Bruder des Sanatkumâra.

-sâra innerer Bestand, Mark, Kern.

Puṇya-sâra. Bindu-sâra. Bimbi-sâra. Vajra-sâra.

Sârika Name eines Muni (oder zu sârikâ Predigerkrähe).

Sim̃ha Löwe.

Sim̃ha-karṇa. Sim̃ha-ketu. Sim̃ha-kesarin. Sim̃ha-gupta. Sim̃ha-ghosha. Sim̃ha-candra. Sim̃ha-jaṭi. Sim̃ha-datta. Sim̃ha-deva. Sim̃ha-dhvaja. Sim̃ha-nâda. Simha-nâda-nâdin. Sim̃ha-nâdin. Sim̃ha-bala. Sim̃ha-bhadra. Sim̃ha-mati. Sim̃ha-mukha. Sim̃ha-ratha. Sim̃ha-râja, Sim̃ha-râj. Sim̃ha-vatsa. Sim̃ha-varman. Sim̃ha-vikrama. Sim̃ha-çrî. Sim̃ha-sena. Sim̃ha-svâmin. Sim̃ha-hanu. Sim̃hâksha. Sim̃hâcârya. Sim̃hâjina.

Sim̃ha. Sim̃hî. Sim̃haka = Sim̃ha und = Simhâjina. Sim̃hikâ auch = Simhî. Sim̃hiya. Sim̃hala. Sim̃hila.

Amara-sim̃ha. Agni-sim̃ha. Anûpa-sim̃ha. Ârya-sim̃ha. Udaya-sim̃ha. Jaya-sim̃ha. Dâma-sim̃ha. Droṇa-sim̃ha. Dharma-sim̃ha. Dhṛti-sim̃ha. Nara-sim̃ha. Nṛ-sim̃ha. Bâla-sim̃ha. Buddha-sim̃ha. Madana-sim̃ha. Rudra-sim̃ha. Lakshmî-sim̃ha. Vikrama-sim̃ha. Vijaya-sim̃ha. Viçva-sim̃ha. Vîra-sim̃ha. Çakti-sim̃ha. Çiva-sim̃ha.

Sim̃ha. Sim̃haka. Sim̃hika. Sim̃hiya. Sim̃hila.

Su- Wohl-, Gut-.

Su-kaksha. Su-karman. Su-kîrti. Su-kumâra. Su-kṛti. Su-ketu. Su-kshatra. Su-candra. Su-câru. Su-jâti. Su-jyeshṭha. Su-tanu. Su-darçana. Su-dâs. Su-dâsa. Su-deva. Su-dyumna. Su-dhanus. Su-dhanvan. Su-dharman. Su-dhṛti. Su-nṛtâ. Su-parṇa (Garuḍa). Su-pârçva. Su-bandhu. Su-bâhu. Su-bhâsa. Su-bhûmi. Su-mati. Su-manas. Su-mantu. Su-mâlya. Su-mitra. Su-ratha. Su-râdhas. Su-rocis. Su-varṇa. Su-varcalâ. Su-vîra. Su-vrata. Su-çarman. Su-çravas. Su-çruta. Su-shena. Su-hotra. Sv-açva.

Sundara gefällig, schön (zu svad, svâd ἥδομαι).

Sundara-deva. Sundara-varṇa. Sundara-çukla. Sundara-sena. Sundarânanda.

Sundara. Sundarî. Sundaraka. Sundarikâ.

Tripura-sundarî eine Göttin. Puṇya-sundara.

Sundarî eine Göttin = Tripura-sundarî; davon Sundarî-devî Name einer Fürstin.

Sena Heer.

Sena-jit.

(Sena. Senaka u. s. w.).

Ati-sena. Anaṅga-senâ. Açva-sena. Âditya-sena. Indra-sena. Ugra-sena. Upa-sena. Kaksha-sena. Kîrti-shena. Guha-sena. Caṇḍamahâ-sena. Candra-sena. Citra-sena. Jaya-sena. Jayat-sena. Daṇḍa-sena. Dyumat-sena. Dṛḍha-sena. Deva-sena. Druma-sena. Dhara-sena. Dharma-sena. Dhṛshṇu-shena. Dhruva-sena. Padma-sena. Puṇya-sena. Pṛthu-shena. Pravara-sena. Pra-sena. Bindu-shena. Buddha-sena. Bṛhat-sena. Bhadra-sena. Bhânu-shena. Bhîma-sena. Bhûmi-shena. Bhûri-shena. Bhoga-sena. Madana-sena. Madhu-shena. Mahâ-sena. Mitra-sena. Yaksha-sena. Yajńa-sena. Rati-shena. Ratna-sena. Râjya-sena. Rudra-sena. Lakshmî-shena. Vajra-sena. Vikrama-sena. Vijaya-sena. Vîra-sena. Vîrya-sena. Vṛddha-sena. Vṛsha-sena. Vyâghra-sena. Çânta-sena. Çûra-sena. Çreshṭha-sena. Çruta-sena. Satya-sena. Siṁha-sena. Su-shena.

Sena. Senaka. Senika. Seniya. Senila.

Soma Somaopfer, Gott desselben.

Soma-datta. Soma-çarman. Somâpi.

Soma. Somaka. Somika. Somiya. Somila.

Rudra-soma. Çânti-soma. Çruta-soma.

-sthala Festland, fester Stand.

A-sthalâ. Ṛtu-sthalâ.

Sthaleyu.

-svâmin Herr in späten Namen.

Agni-svâmin. Brahma-svâmin. Bhoga-svâmin. Siṁha-svâmin.

-hanu Kinnbacke, Gebiss.

Açva-hanu. Dṛḍha-hanu. Vṛka-hanu. Siṁha-hanu.

Hanumant.

Haya Renner, Ross.

Haya-çiras.

Haya.

(Har gelb, grün sein in) Hari fulvus, Harita gelb, Hiraṇya Gold.

Hari-çcandra. Hary-aksha. Hary-açva.

Hari.

Nṛ-hari, Nara-hari.

Haritâçva.

Harita.

Hiraṇya-garbha. Hiraṇya-retas. Hiraṇya-roman. Hiraṇya-stûpa. Hiraṇyâksha.

Hiranvant.

Harsha und Hṛshin zu harsh horrere.

Harsha-vardhana. Hṛshi-keça = Vishṇu.

Harsha.

Vgl. zend. Vî-zaresha.

Havis, Havya, -hû, -hava, -hûta, -hotra zu hu, havis, havya, hotra.

Havir-dhana. Havir-bhu.

Havya-vâhana.

Havya.

Deva-havya. Vîta-havya. — Uddhava (= Ud-hava). — Indra-hû. Deva-hû.

Upa-hûta. Puru-hûta.

Deva-hotra. Pañca-hotra. Puru-hotra Su-hotra. — Vasu-homa.

-hrâda, -hlâda zu hrâd rauschen.

Anu-hrâda. Anu-hlâda. Â-hlâda. Pra-hrâda.

Hlâda.

Umkehrung der Glieder findet sich in den Vollnamen: Kṛta-yajña — Yajña-kṛt. Ketu-dharman — Dharma-ketu. Kshatra-vṛddha — Vṛddha-kshatra. Kshema-vṛddhi — Vṛddha-kshema. Candra-çrî — Çrî-candra. Deva-mitra — Mitra-deva. Deva-yajña — Yajña-deva. Deva-çakti — Çakti-deva. Deva-çûra — Çûra-deva. Deva-çruta — Çruta-deva. Dharma-ketu — Ketu-dharman. Bala-bhadra — Bhadra-balana. Bhânu-mitra — Mitra-bhânu. Mitra-deva — Deva-mitra. Mitrâ-vasu — Vasu-mitra. Yajña-kṛt — Kṛta-yajña. Yajña-deva — Deva-yajña. Râja-dharman — Dharma-râja. Vasu-mitra — Mitrâ-vasu. Vikrama-siṁha — Siṁha-vikrama. Vṛddha-kshatra — Kshatra-vṛddha. Vṛddha-kshema — Kshema-vṛddhi. Çakti-deva — Deva-çakti. Çatru-jit vgl. Jita-çatru. Çiva-bhaṭṭa — Bhaṭṭa-çiva. Çûra-deva — Deva-çûra. Çrî-candra — Candra-çrî. Çruta-deva — Deva-çruta. Siṁha-vikrama — Vikrama-siṁha.

Namensystem der proethnischen Spracheinheiten.

Nachdem wir die Namenfluthen so vieler Sprachen an uns haben vorüber rauschen lassen, dürfen wir schliesslich einen Gang zu der gemeinsamen Quelle derselben unternehmen und uns die Frage vorlegen, wie denn das indogermanische Urvolk seine Angehörigen benannt habe. In derselben Weise, lautet die Antwort, wie diejenigen Indogermanen, welche die alte Namengebung bewahrt haben, das heisst: alle mit Ausnahme der Italiker und Lithauer-Letten. Von dem alten dem sonstigen indogermanischen Namenprincip conformen Namensysteme der Lithauer-Letten wird jedoch eine Reihe altpreussischer Namen Zeugniss geben, welche mein Freund Dr. Bezzenberger behandeln wird. Schon das Urvolk baute seine Namen nach der Schablone, die wir als allen Indogermanen gemeinsam nachgewiesen haben, und die sich durch die Worte: Namenwörterausschuss, Vollnamen, Anfangs- und Endgruppen, Kosenamen vom vordern und vom hintern Ende der Vollnamen gebildet, bezeichnen lassen. Allein nicht nur die Principien der Namenbildung stimmen in allen indogermanischen Sprachen bis ins Einzelste überein, wir können auch den Wörterausschuss, welchen die indogermanische Grundsprache zur Namenbildung verwendete, wiederherstellen, wir können damit die Anfangs- und Endgruppen von Vollnamen bezeichnen, innerhalb deren das Urvolk seine Namen baute. Bekanntlich theilte sich das Urvolk der Indogermanen zuerst in eine östliche und in eine westliche Hälfte, in Arier und Europäer. Finden wir demnach, dass arische und europäische Nationen in der Verwendung irgend eines ursprünglich identischen Wortes als Namenwort übereinstimmen, so müssen wir nothwendig annehmen, dass dieses Wort schon innerhalb der Grundsprache im Munde des Urvolks zur Bildung von Namen gebraucht wurde, somit schon dem festen Namenwörterausschusse der Grundsprache angehörte.

Im Folgenden sind zuerst die Namengruppen aufgestellt, welche der Grundsprache zugewiesen werden dürfen; es folgen dann die gemeinsam arischen und die gemeinsam europäischen, den letzteren sind dann endlich diejenigen Gruppen angefügt, welche den Germanen und Slaven ausschliesslich eigen sind.

Mit Hülfe der hier gegebenen Schemata kann der einsichtige Leser Hunderte von Namen der indogermanischen Grundsprache, der arischen, europäischen, slavodeutschen Spracheinheit und zwar sowohl Vollnamen wie Kosenamen reconstruiren. So sind z. B. Ꝁruta-ꝁravas (= sskr. Çruta-çravas vgl. Ἱππο-κλῆς). Ꝁruta. Ꝁrutika. Ꝁrutia (Κλυτίος). Satya-ꝁravas (sskr. Satya-çravas = Ἐτεο-κλῆς) sämmtlich dem Namensysteme der Grundsprache gemäss richtig gebildete Namen, wenn sich gleich nicht geradezu beweisen lässt, dass jeder dieser Namen nun auch wirklich in der Grundsprache im Gebrauch gewesen. Können wir demnach allerdings auch kein Namenbuch der Grundsprache schreiben, so wissen wir trotzdem, wie die Urindogermanen sich benannten, denn wir kennen die Principien ihrer Namengebung: Vollnamen, Gruppen, Kosenamen, wir kennen ferner einen grossen Theil der Namenwörter, aus denen man Namen prägte und mit diesen Mitteln können wir Hunderte von Namen herstellen, die wenn auch nicht alle, doch zum grössten Theile schon beim Urvolke im Schwange waren, und welche sämmtlich, weil sie dem Namenprincip der Grundsprache entsprechend gebildet sind, von jedem Angehörigen des Urvolks als richtige Namen hätten gebildet werden können.

Namengruppen der indogermanischen Grundsprache.

An-, negirt.

sskr. A-krûra. A-kshobhya. A-jita. An-amitra. An-asûyâ. A-bhaya. A-yâsya. A-rishṭa = Arishṭa-karman. zend. A-kayadha. An-âhita = ap. An-ahata Göttin. A-yêhyê vgl. sskr. A-yâsya. Â-khrûra vgl. sskr. A-krûra. A-meretâṭ Genius vgl. sskr. Amṛtânanda. A-râiti vgl. sskr. A-râti Dämon. A-varethra-baṅh. ap. A-nâmaka Monat = sskr. A-nâmaka Schaltmonat.

Ἄ-βιος. Ἀ-βίατος. Ἀ-δάμας. Ἄ-δμητος. Ἀ-κάμας. Ἄ-κμητος. Ἀ-μύμων. Ἄ-φοβος. Ἀ-ψεύδης.

ad. Un-arc. Un-forht. Un-laz. Un-nîd. Un-thurft Fö. 1212.

Aꝁva-, -aꝁva Pferd.

sskr. Açva-ghosha. Açva-cakra. Açva-jit. Açva-tthâman. Açva-paṭi. Açva-mitra. Açva-sena.

Açva. Açvala. (Açvaka. Açvika. Açviya. Açvila). Ṛrjrâçva. Kṛçâçva. Caturâçva. Dhruvâçva. Rohitâçva. Çyâvâçva. Svaçva.

zend. Açpâyaodha Beiname.

ap. Açpa-canâ = Ἀσπαθίνης. Ἀσπα-δάτης. Ἀσπα-μίτρης = sskr. Açva-mitra. Aspa-cures.

skyth. Ἀσπουργός. Ἀσπώ-καβος.

zend. Erezrâçpa = sskr. Ṛrjrâçva. Kereçâçpa = sskr. Kṛçâçva. Cathwaraçpa vgl. sskr. Caturâçva. Drvâçpa = sskr. Dhruvâçva. Vîçtâçpa Hystaspes. Çyâvâçpi vgl. sskr. Çyâvâçva. Hv-açpa vgl. sskr. Sv-açva.

ap. Vistâçpa. Ἀρι-άσπης. Σατ-άσπης.

skyth. Βανάδ-ασπος.

Ἱππ-άλκης. Ἵππ-αρχος. Ἱππο-δάμας. Ἱππό-δαμος. Ἱππο-θάλης. Ἱππο-θέρσης. Ἱππο-κλῆς. (40).

Ἵππος. Ἱππίας. Ἵππις. Ἱππίτας. Ἵππυς. Ἱππεύς. Ἵππυλλος. Ἱππώ. Ἵππων.

Ἄλκ-ιππος. Ἄρχ-ιππος. Δαμάσ-ιππος. Θάλ-ιππος. Θέρσ-ιππος. Κλέ-ιππος. (122).

(Ἵππος.)

gall. Epo-rêdii. Eporêdo-rîx. Epo-so-gnâtos. Epo-manduo-dûrum. — brit. Epo-mulus. Epo-stero-vidus. — irisch Each-cenn (= Epo-pennus).

gall. Epona Göttin. — brit. Epiâcum. Epidii. — irisch Eachaidh (= Epidius). Eachach (= Epiacus).

Apa = apa Praefix, Praeposition.

sskr. Apa-citi f. Apa-jagdha. Apântara-tamas.

Ἀπο-δήμιος. Ἄπ-οικος. Ἀπό-λαυστος. Ἀπο-ληξίας.

Api = api Praefix, Praeposition, ἐπί.

sskr. Api-kaksha. Api-çala, patron. Âpiçali.

zend. Aipi-vaṅhu.

Ἐπ-άγαθος. Ἐπ-αμείνων. Ἐπ-αφρόδιτος. Ἐπι-γένης. Ἐπι-κλῆς. Ἐπι-μένης. Ἐπί-χαρμος.

Ἐπέας.

Arta richtig.

sskr. Ṛta-dhvaja. Ṛta-parna. Ṛta-bodha. Ṛta-bhâga.

(Ṛta. Ṛtaka. Ṛtika. Ṛtiya. Ṛtila).
zend. Asha-nemaṅh. Asha-vazdaṅh. Asha-çavaṅh. Asha-skyaothna. Ashâ-vaṅhu. Ashâhura. Ashô-raocaṅh. (13).
Ashya.
ap. Arta-khsatra. Ἀρταξέρξης. Arta-vardiya. Ἀρτα-βάζης. Ἀρτά-βανος. Ἀρτα-κάμας. Ἀρτα-ύντης. Ἀρτα-φέρνης. (18).
Ἀρταῖος. Ἀρτάνης.
Ἀρετα-φίλα.
Ἀρέτα. Ἀρεταῖος. Ἀρετάων. Ἀρετώ. Ἀρέτων.
Ἀμομφ-άρετος. Ἀριστ-αρέτη. Κλε-άρετος. Σωσ-αρέτα. Φιλ-αρέτα. (23).

Upa = upa Praefix, Praeposition.
sskr. Upa-gu. Upa-citra. Upa-diça. Upa-deva. Upa-nanda. Upa-vindu. Upa-sena. (33).
Upaka. Upika. Upiya. Upila.
zend. Upa-mana. — ap. Upa-darma.
Ὕπ-αρχος. Ὑπο-βολίμαιος. Ὑπό-δικος = sskr. Upadiça.
Ὕπιος = sskr. Upiya.

Upari = upari über.
sskr. Upari-cara. Upari-babhrava. Upari-mekhala.
zend. Upairi-çaêna ein Berg.
Ὑπείρ-οχος. Ὑπερ-άνωρ. Ὑπερ-βάτας. Ὑπέρ-βολος. Ὑπερ-μένης. (12).
Ὑπείρων = Ὑπείρ-οχος. — Ὕπερος. Ὑπέρης. Ὑπερείδης. Ὑπερίων.
gall. Ver = u-er = uper in: Ver-cobius. Ver-cassivellaunus. Ver-cingetorîx. Ver-combogius. Ver-jugodumnus. — kymr. Guor-cant (= Ver-cantus). Guor-dubn (= Ver-dubnus). Gur-nerth (= Ver-nertus). — arem. Wor-hucar (= Ver-sucarus). Wor-lowen (= Ver-launus).

Kaitu Erscheinung, Gestalt.
sskr. Ketu-dharman. Ketu-çṛṅga. Ketu-vîrya. Ketu-mâla.
Ketu. (Ketula). Ketumant.
Arci-ketu Ûrdhva-ketu. Candra-ketu. Citra-ketu. Dharma-ketu. Bṛhat-ketu. Vîra-ketu. (31).
ad. Heid-berht. Heid-berga. Haid-gêr. Haid-hildis. Heid-râda. Heid-ulf. -- Heido. Heidilo. Heidin. Heidung. Heizo (= Heidizo). — Berht-heid. Berg-heid. Ger-heidis. Hild-heid. Rât-heidis. Wolf-heidis.

Kakra Rad, Scheibe.
Cakra-deva. Cakra-dhanus. Cakra-dhara. Cakra-bhânu. Cakra-varman. (7).
Cakra. Cakri. Cakrîvant.
Açva-cakra. Eka-cakra. Nemi-cakra. Medhâ-cakra.
Κυκλό-βολος. Κύκλ-ωψ vgl. sskr. Cakra-drç Dämon.
Κύκλος. Κυκλεύς. Κυκλιάδας. Κύκλων.

Karti Ruhm.
sskr. Kîrti-dhara. Kîrti-ratha. Kîrti-râta. Kîrti-shena.
Kîrti. (Kîrtila). Kîrtimant.
Candra-kîrti. Dharma-kîrti. Prthu-kîrti. Brhat-kîrti. Yuddha-kîrti. Çruta-kîrti. Su-kîrti. (10).
ad. Hrôd-berht. Hrôd-frid. Hrôd-gêr. Hrôd-gis. — Hrôdo. Hrôdio. Hrôdicho. Hrôdilo. Hrôdin. Hrôding. — Berht-hrôd. Frid-hrôd. Gêr-hrôd. Gisal-hrôd.

Kâru lieblich, carus.
sskr. Câru-citra. Câru-pada. Câru-bâhu. Câru-yaças. Câru-çravas.
Câru. Cârvî. (Cârula). Cârumant.
Bhadra-câru. Vi-câru. Su-câru.
gall. Veni-carus. Su-carius. – kymr. Ri-uel-gar (= Ro-belo-carus). — arem. Com-alt-car. Hen-car. Lowen-car. — irisch Tuath-char. Find-char.
gall. Careius = kymr. Garai. Carisius. Carausius. Angelehnt an cara lieben: gall. Carantus. Caratus u. s. w.
Su-kâru darf für einen ursprachlichen Eigennamen gelten (vgl. gall. Sucarius und sskr. Sucâru).

Ḱun Hund.
sskr. Çunaḥ-çepha. Çunas-karṇa. Çunah-sakha. Çuno-lângûla. — Çva-phalka.
Çunaka.
Κύν-αγος. Κυναί-γειρος. Κύν-αιϑος. Κυν-όρτας. Κυν-ουλκος.
Κύνα. Κύναξ. Κυνέας. Κύνης. Κυνίσκος.
Φιλο-κύων.

Ḱru hören in Ḱruta berühmt, -ḱravas Ruhm.
sskr. Çruta-karman. Çruta-kîrti. Çruta-deva. Çruta-bandhu. Çruta-çarman. Çruta-çravas. Çruta-sena. (21).

Çruta. (Çrutaka. Çrutika. Çrutiya. Çrutila). Çrutâvatî.
Jana-çruta. Deva-çruta. Pari-çruta. Vasu-çruta. Vi-çruta. Sana-çruta. Su-çruta. (10).
zend. Çrûtô-çpâdh. — Dañhu-çrûta. Frâ-çrûtâra. Vî-çrûta = sskr. Vi-çruta
Κλυται-μνήστρα. Κλυτο-μήδης. Κλυτό-νηος. Κλυτο-σθένης. Κλυτώνυμος. (7).
Κλύτος. Κλυτίδης. Κλυτίος. Κλυτώ.
Ἀγά-κλυτος. Θεό-κλυτος. Περί-κλυτος. Τηλέ-κλυτος.
kymr. Clot-rî (= Cluto-rîx) = ad. Hlud-rîch.
gall. Clutamus. kymr. Clotûc (= Clutâcus). Clydai (= Cluteius).
ad. Hlud-berht. Hlud-hari. Hlud-rîch. Hlud-wald. Hludwîg. Hlud-ulf. — Hludio (= *Κλυτίος* = sskr. Çrutiya) Hludizo = *Κλυτίδης*.
sskr. Pari-çruta = *Περί-κλυτος* = ig. Pari-ķruta.
sskr. Ugra-çravas. Upama-çravas. Câru-çravas. Deva-çravas. Vi-çravas. Çruta-çravas. Satya-çravas. Su-çravas.
Çravas.
zend. Bûji-çravañh. Vîdi-çravañh. Hu-çravanh = ap. *Χοσρόης, Ὀ-σρόης* = sskr. Su-çravas.
Κλε-άναξ. Κλεί-θεμις. Κλεό-βουλος. Κλεο-κύδης. Κλεόπατρος. Κλεό-στρατος. (70).
Κλέας. Κλεάδης. Κλεῦλος. Κλεώ. Κλέων.
Ἀναξι-κλῆς. Βουλα-κλῆς. Θεμιστο-κλῆς. Κυδο-κλῆς. Πατρο-κλῆς. Στρατο-κλῆς. (155).
Vom gleichen Stamme: slav. Slava- in: Slavo-bor č. Slavo-ljub s. Slavi-mír č. Slavo-těch č. — Slav b. Slava č. Slavoj č. Slavata č. Slavek č. — Bogo-slav s. Boleslav s. Brato-slav s. Vladi-slav s. u. s. w.

Ķvanta heilig.
zend. Çpeñtô-khratu. Çpeñtô-dâta = ap. *Σφενδα-δάτης*.
Amesha Çpeñta Amshaçpand.
Svět-boh č. Swięto-bor p. Svato-vít č. Sveto-mír s. Svętoplŭkŭ b. Sveto-slav s.
Svat č. Swiętawa p. Svatek č. Svatoš č.

Gau Rind; Stier, Kuh.

sskr. Go-karṇa. Go-narda. Go-pa. Go-bhânu. Go-raksha. Go-vinda.

Go. Gotama.

Ahîna-gu. Adhri-gu. Upa-gu. Pṛçni-gu. Çrushṭi-gu.

zend. Gao-kerena = Haoma. Gaopi-vaṅhu vgl. sskr. Go-pa. — ap. Gau-baruva. *Γω-σίδρης.*

Gâu ein Fluss. Gavayan. Gaotema. Gaomañṭ. — ap. Gaumâta.

z. Avare-gâo. Dâzgarô-gâo. Parshaṭ-gâo. Pouru-gâo. Vîdaṭ-gâo. Hu-gâo.

Βού-βαλος. Βού-σελος. Βού-θηρος. Βου-κλείδης. Βού-κολος. Βού-μυκος. Βού-παλος. (13).

Βόα. Βοΐδης. Βοΐσκος. Βοιώ. Βίων.

Εὔ-βοιος. Κλεό-βοια. Περί-βοια. Πόλυ-βος. Σθενέ-βοια. (13).

Der ursprachliche Name Paru-gau erhellt aus zend. Pouru-gâo = *Πόλυ-βος.*

-ganta gezeugt, geboren, zu gan.

sskr. Abhaya-jâta. A-jâta-çatru. Divi-jâta. Bhaya-jâta. Su-jâta. — Deva-ja.

Δημό-γνητος. Διό-γνητος. Ἡρό-γνητος. Θεό-γνητος.

gall. Ate-gnâta. Carsi-gnâtos. Epo-sognatos. Catu-gnâtos. Cintu-gnâtius. Devo-gnâta. Boduo-gnâtus.

Indogermanisch: Divi-ganta. Daiva-ganta.

Gi bewältigen, Giâ Gewalt.

sskr. Jyâ-magha. Jyeshṭha-pâla: Jyeshṭha. — Jaya-deva. Jaya-priya. Jaya-râja. Jayâçva. Jayendra. (18). — Jayat-sena. Jayad-ratha.

Jaya. Jayaka. — Jayanta. — Jayamatî.

Dhanaṅ-jaya. Puraṅ-jaya. Bhadra-jaya. Vi-jaya. Çatruṅ-jaya. (13).

Jita-çatru. — Jitavatî. — A-jita. — Amitra-jit. Açva-jit. Puru-jit. (16). Jitvan.

Βι-άνωρ. Βιό-δαμος. Βιό-λας. (6). *Βίας. Βιώ. Βίων. Ἀνδρό-βιος. Λαο-βίη. Νά-βις.*

Giva Leben.

sskr. Jîva-dâman. Jîva-çarman.

Jîva. Jîvaka. Jîvala. — Jîvanta.

Βιο-τέλης. Βίππος. — Βίος. Βιώ. Βίων. Βίοτος. Βίτων. Βίας. Πολύ-βιος. Zerfliesst mit Βια-s. Gi.

Ghangha Gang, Bein.

sskr. Jaṅghâ-bandhu. Jaṅghâ-ratha. Jaṅghâri.

Jaṅgha. (Jaṅghaka. Jaṅghika. Jaṅghiya. Jaṅghila). Kharî-jaṅgha. Tâla-jaṅgha.

ad. Gang-berht. Gang-ulf. — Gango. Gangi. — Berht-gang. Wolf-gang. Fö. 470.

Tri drei.

sskr. Tri-dhanvan. Tri-bhânu. Tri-vikrama. Tri-çaṅku. Try-aruṇa

Trita. Traitana.

zend. Thrita. Thraêtaona.

Τρι-άδελφος. Τρι-όπας. Τρι-πτόλεμος. Τρί-πυλος.

Τρίαξ.

Τριτο-γένεια = Τριτώ. Τρίτων. — Ἀμφι-τρίτη.

gall. Tri-obris. Tri-casses. Tri-corii. Tri-cornum Tri-colli. Tri-boci. Tri-vlati.

-data gegeben von da geben.

sskr. Agni-datta. Aryama-datta. Jaya-datta. Deva-datta. Soma-datta. (52).

Datta. Dattaka. Dattika. Dattiya. Dattila.

zend. Âtare-dâta. Qâ-dâta. Vaṅhu-dâta. Çpeñtô-dâta = ap. Σφενδα-δάτης. Μιθρα-δάτης. Σπιθρα-δάτης.

Ἀθηνό-δοτος. Διό-δοτος. Ἑρμό-δοτος. Ἰστρό-δοτος. Πυθό-δοτος. (28).

Namen wie Divas-dâta. Daiva-dâta dürfen für ursprachlich gelten.

Dam bändigen, -dama bändigend, -damta gebändigt.

sskr. Dama-ghosha.

Dama.

Arin-dama.

Dama. Damana. Damanaka. — Damayantî.

Ari-dânta.

Dânta.

Δαμασ-ήνωρ. Δαμάσ-ιππος. Δαμασί-στρατος. (8).

Δάμασος. Δαμασήν. Δαμασίας.

Ἀνδρο-δάμας. Δημο-δάμας. Ἱππο-δάμας. Κλεο-δάμας. Λαο-δάμας (24): Δάμας. Δάμν-ιππος. — Δαμνεύς.

Δαμνώ. — Εὐρύ-δαμνος. Πολυ-δάμνα. — Ἀμφί-δαμος. Ἡρό-δαμος. Ἱππό-δαμος. (10).

Dark sehen.

sskr. Â-darça. Deva-darça. Prati-darça. — Ud-darçana. Padma-darçana. Priya-darçanâ. Su-darçana. — Kshema-darçin. Satya-darçin. — Darçana-pâla. — Darçaka Volk. Darçanâ = Durgâ.

zend. Hvare-dareç Beiname.

Δέρκ-ιππος. — Δερκύλος. Δερκέτης. — Εὐ-δέρκης.

Dargha lang.

sskr. Dîrgha-bâhu. Dîrgha-roma. Dîrgha-çravas. (8).

Dîrgha. (Dîrghaka. Dîrghila).

Vgl. Δόλιχος. Δολιχάων.

Dlŭho-voj č. Dlŭho-mil č. Dlŭho-mír č.

Dlugosz p.

Divi-, Divas- zu Div, Diu Himmel, Tag, Himmelsgott; Daiva zu daiva Gott.

sskr. Divi-jâta. Divi-ratha. Divo-dâsa.

Divya.

Eka-dyu. Bṛhad-diva. Su-dyu.

Διϊ-τρέφης. Διό-γνητος. Διό-δοτος. Διο-κλῆς. Διο-φάνης. (33).

Δίσκος. Δίυλλος. Δίων. — Δῖος = sskr. Divya.

Ἔν-διος. Εὔ-διος.

Divi-ganta, Divas-ganta scheint indogermanisch bereits vorhanden gewesen zu sein.

sskr. Deva-mitra. Deva-yajńa. Deva-çakti. Deva-çûra. Deva-çruta. (50).

Deva. Devaka. Devika. Deviya. Devila.

Mitra-deva. Yajńa-deva. Çakti-deva. Çûra-deva. Çruta-deva. (50).

gall. Dêvo-gnâta. — Dîvo-dûrum Ort.

Dîvo. Dîvona dea. Dîvico. Dîvicia. Dîvito. Dîvitiâcus.

Dus- Uebel-, Miss-.

sskr. Dur-atikrama. Dur-gâ Göttin. Dur-dharsha. Dush-karṇa. Dush-tarîtu.

zend. Dushaka.

Δυσ-νίκητος.

Δυσώδης (für Δυσώνδης).

Dru, Daru Holz, Lanze.

sskr. Dru-pada. — Druma-sena. — Druma. Drumila. — Mahâ-druma. — Droṇa-siṁha. — Droṇa.

zend. Khrvî-dru mit blutiger Lanze.

Δορί-μαχος. Δόρυ-κλος. Δορύ-λαος. Δορυ-μέδων. Δό-ρυ-σσος.

Δοῦρις. Δόριλλος.

Δρύ-αλος. Δρύ-οψ.

Δρυάδης. Δρυώ. Δρύων, — Δρύας.

Καλαμό-δρυς.

Vgl. gall. Druida.

Dhars muthig sein, wagen; bewältigen.

sskr. Dhṛshṭa-ketu. Dhṛshṭa-dyumna. Dhṛshṭa-ratha. Dhṛshṭa-çarman. Dhṛshṭha-dhî.

Dhṛshṭa. Dhṛshṭaka.

An-âdhṛshṭi. Dur-dharsha.

Dhṛshṇu-shena. Dhṛshṇv-ojas.

Dhṛshṇu Dhṛshṇuka.

Θαρσ-αγόρας. Θράσ-ιππος. Θρασυ-άνωρ. Θρασύ-βουλος. Θρασύ-μαχος. (22).

Θράσυς. Θρασύλος. Θρασείας. Θρασίος. Θράσις. Θρασώ. Θράσων.

Θερσ-αγόρας. Θέρσ-ανδρος. Θερσί-λοχος. Θέρσ-ιππος.

Θέρσις. Θέρσιος. Θερσίλος. Θερσίων. Θερσίτης.

Ἁλι-θέρσης. Ἐπι-θέρσης. Ἱππο-θέρσης. (7).

Na- Nicht-.

sskr. Na-ciketas vgl. Pra-cetas. Nâsatya (na-a-satya) = z. Nâoṅhaithya.

Νά-βις. Νη-μέρτης. Νη-λεύς. Νή-ριτος. Νή-φων.

Nar Mann, Mensch.

sskr. Nṛ-ga. Nṛ-candra. Nṛ-medha. Nṛ-shad. Nṛ-siṁha. Nṛ-hari. — Narâçaṁsa.

Nṛmant. Nara. Naraka.

zend. Nere-myazdana. Nairyô-çaṅha.

Naru, patron. Narava.

Urvataṭ-nara. Uçmâ-nara. Frâdaṭ-nara.

Ἀνδρ-άγαθος. Ἀνδρο-κλῆς. Ἀνδρο-κύδης. Ἀνδρό-νικος. Ἀνδρό-χαρις. (30).

Ἀνδρέας. Ἀνδρίας. Ἀνδρεύς. Ἀνδρίων. Ἀνδρίσκος. Ἀνδρώ. Ἄνδρων.
Ἀγαθ-άνωρ. Κλε-άνωρ. Κυδ-ήνωρ. Νικ-άνωρ. (57). Κλέ-ανδρος. Νίκ-ανδρος. Χαρί-ανδρος. (77).
Vgl. lat. Nerius. Nero.
gallisch Nerto- vgl. sskr. sû-nṛtâ, in Nerto-mârus. Nertonius.
Esu-nertus. Urogeno-nertus. Cob-nertus.
Narmanas, vgl. Ἀνδρο-μένης mit zend. Nere-manaṅh Beiname.

Para (Pari) Burg.
sskr. Pura-jit. Puraṅ-jaya. Purâ-ṭanka. Pura. Puraya.
Πολί-αγρος. Πολί-ανθης. Πολί-αρχος. Πόλις. Πτόλιχος. Πολίτης.
Ἀρχέ-πολις. Εὔ-πολις. Σώ-πολις. (22).

Parâ παρά.
sskr. Parâ-krama. Parâ-jit. Parâ-vasu. Parâ-vṛt. Parâ-çara.
Παρα-βάτης. Παρ-αγόρας. Παρ-μένων. Παρ-οίτας. Πάρ-φορος.
Πάρις. Πάρων.

Pari περί.
sskr. Pari-kṛshṭa. Pari-kshit. Pari-gṛhîta. Pari-varta. Pari-çruta.
zend. Pairis-tîra.
Περί-ανδρος. Περι-κλῆς, Περι-κλύμενος. Περί-κλυτος. Περι-σθένης. (25).
sskr. Pari-çruta = Περί-κλυτος = ig. Pari-k̑ruta.

Paru Viel-.
sskr. Puru-jâti. Puru-jit. Puru-panthâ. Puru-mitra. Puru-medhâ. (17).
(Puru. Purula).
zend. Pouru-gâo. Pouru-ciçta. Pouru-dâkhsti. Pouru-baṅha. Pouru-sh-açpa.
ap. Παρύ-σατις.
Πολύ-αινος. Πόλυ-βος. Πολυ-ήρατος. Πολύ-κλειτος. Πολυ-κράτης. (60).
Πόλυς. Πολύας. Πολύων.

ad. Fil-berht. Filu-liub. Fil-man. Filo-mâr. Filu-danc. — Filo. Filing. Fö. 405.

Pra πρό.

sskr. Pra-cetas. Pra-dhana. Pra-bala. Pra-vasu. Pra-vîra. Pra-sena. (40).

zend. Fra-tîra = sskr. Pratîra. Frâ-cithra. Frâ-râzi. (11). — ap. Fra-varti *Φραόρτης*.

z. Frâcya. Frâta.

Πρό-δικος. Πρό-θοος. Προ-κλῆς. Πρό-χορος. Πρῶναξ. (33).

Πρύλος.

gallisch Ro-smerta Göttin.

Prati προτί.

sskr. Prati-kshatra. Prati-bhânu. Prati-ratha. Prati-çravas. Praty-agra.

Prati. — Pratîka.

zend. Paiti-drâtha. Paiti-vaṅha. Paiti-shaya.

Προτί-δημος. Πρόσ-δεκτος. Προσ-ήνης. Πρόσ-λαος. Πρόσ-φιλος.

Προτιάων.

Proti-voj̆ č. Proti-hněv č.

Angelehnt Protiva. Protivec č.

Prî begünstigen, lieben.

sskr. Priyam-vada. Priya-darçanâ. Priya-medha. Priya-ratha. Priya-vrata.

Priyaka.

Aruṇa-priyâ. Candra-priya. Jaya-priya. — Prîti-jushâ. — Prîti. — Vatsa-prîti. Vatsa-prî. — Preman.

zend. Frînâçpa. — *Φρια-πίτης.*

ad. Frî-burg. Frî-gis. Frî-hard. Frî-her. Frî-hild. Frî-ulf. Frîo. — Friunt = nhd. Freund. Frid-arn. — Frido. — Arn-frid u. s. w.

Bhaga Gut; Herr, Gott.

sskr. Bhaga-datta. Bhaga-vitta. — Bhagî-ratha.

Bhaga. Bhagala.

Bhâga-vijñeya.

Bhâgika.

Ṛta-bhâga. Deva-bhâga: Bhâgika.

ap. Baga-bukhsa *Μεγάβυζος.* Bagâ-bigna. *Βαγα-πάτης.*

Βαγό-ραζος. Μεγά-βαζος. Μεγα-φέρνης. (13). — skyth. Τούμ-βαγος.
Βαγαῖος.
Bohu-bud č. Bogo-boj s. Bog-dan s. Bogo-ljub s. Bogo-mil p. Bogo-slav s. (18).
Božo s. Bogoj s. Božilo s. Bogulin s. Bogun p.
Modli-bog p. Swět-boh č. Chwali-bog p.

Bhandhu zu bhandh binden.
sskr. Bandhu-datta. Bandhu-pâla.
Bandhu. — Bandhumant.
Jaṅghâ-bandhu. Bala-bandhu. Vasu-bandhu. Vṛka-bandhu. Su-bandhu. (9).
ad. Band-hart. Bando-leif. Band-râd. Band-ulf, Pand-ulf.
Bando.
Sige-bant.

Bhar ferre.
sskr. Bharad-vâja. Â-bharad-vasu.
Bharata.
Viçvam-bhara. Çam-bhara.
Φερ-έγγυος. Φερε-κλῆς. Φερε-κράτης. Φερε-κύδης. (10).
Φερίας. Φέρων.
Βουλή-φορος. Εὐ-φορίων. Καρπό-φορος. Κλεό-φορος. Σύμ-φορος. (13).
Beri-voj. Beri-slav s. Bra-slav. Pobra-slav č.
Beroje s. Berilo s. Beriko s. Beroš s.

Bhâ glänzen, scheinen.
sskr. Bhânu-mitra (6). — Bhânu. Bhânula. — Mitra-bhânu (12). — Candra-bha. — Âditya-pra-bha. Guṇa-prabha (10). — Su-bhâsa (3): Bhâsa.
zend. Avarethra-baṅh. Pouru-baṅha. — Bâoṅha = sskr. Bhâsa. — zend. Aça-bana.
ap. Ἀρτά-βανος.
Φώ-κριτος. — Φαῦλος. Φάων. — Λα-φάης (5). — Φαί-ανδρος. — Φαῖσκος. Φαιώ. — Λά-φαιος (5). — Φαιν-αγόρας (6). — Φαῖνος. Φαινέας. Φαῖνις. Φαίνιος. Φαινώ. Φαίνων. — Φασι-θέα (2). — Φάσις. Φάσων. — Ἀριστο-φάνης (50). Ἀριστό-φαντος (22). Ἀριστο-φῶν (35). — Φαν-αγόρας (15). — Φᾶνος. Φανείας. Φᾶνις. Φάνιος. Φάνης. Φανίσκος. Φανώ. — Φάλ-ακρος. — Φα-

λέας. Φάλων. — Φαιδρ-ωπίδης. — Φαίδρα. Φαίδων.
Bêli-mir s. Bêlo-slava s. (bělŭ weiss, hell).
Běl č. Bělan b. Bêlik s. Bêloš s.

Bhudh erkennen.
sskr. Buddhi-vara (3). — Buddhika. — Bodha-pṛthvîdhara (2). — Bodhaka. — Ṛta-bodha (2). — Bodhidhana (3). — Bodhila. Die Namen mit Buddha sind buddhistisch.
Πυθ-άγγελος. Πυθ-αγόρας. Πυθῶναξ (24).
Πυθέας. Πῦθις. Πυθήν. Πύθων.
Budi-voj č. Budi-mir s. Budi-slav s. (5).
Buda b. Budilo r. Budek č. Budiš č.
Bohu-bud č. (5).
ad. Bod-râd (15). — Bodo. Bodi. Bodiko. Bodilo. — Rado-bod (64).
Baude-gund. (15). — Baudo. Baudin. — Gunde-baud. (20).

Magha gross.
sskr. Mahâ-bala. Mahâ-manas. Mahâçva. Mahâ-sena. (40).
Μεγά-θυμος. Μεγα-κλῆς. Μεγ-άριστος. (12).
Μέγας. Μέγης. Μέγιλλος. Μέγων.
Vgl. Μεγαλο-κλῆς (8). — Μεγιστο-κλῆς (4).
gall. Magio-rîx. — Magiâcus. Magidius.
ad. Magin-hart (30). — Magino. Maginzo. — Maht-berht (10). — Maht. Mahtino. Mahting. — Mikhard. — Micca. Mechin.

Manas Muth, Sinn zu man denken.
sskr. Mano-rama. Mano-ratha. Mano-harâ (5).
Manasâ. Manasyu.
Bṛhan-manas. Vasu-manas. Su-manas (6).
Mati-dhvaja. — Mati. Matila. — Su-mati (12).
zend. Vohu-manô. ap. Ἀρια-μάνης. Ardu-manis. Hakâmani.
z. Âr-maiti. Anu-maiti vgl. sskr. Ara-mati. Anu-mati.

Manth turbare.
sskr. Pra-matha. Pra-manthu. — Manthu. Manthaka.
Mąti-mêr Slavone.
Mut č. Mącin p. Mutina č. Mątosz p.

Yagna heilig, yag verehren.

sskr. Yajńa-kṛt. Yajńa-deva (16). — Yajńakâ. Yajńika. — Kṛta-yajńa. Deva-yajńa (4).
Ἁγνό-δημος (11). — Ἅγνος. Ἁγνίας. Ἅγνων. — Δήμαγνος. Vgl. Θε-άγης. Δαμ-άγης. Εὐ-άγης.

Ra, Ram verweilen bei, lieben.
sskr. Rati-sena (2). — Rati. — Mahâ-rata (2). — Ratna-ketu (13). — Ratna. — Raṇań-jaya. Raṇâçva (4). — Raṇaka.
Ἐρασι-κλῆς (6). — Ἔρασος. — Ἐρατο-κλῆς (6). — Ἐράτων. — Νικ-ήρατος (4). — Ἀντ-έρως (9): Ἔρως.

Raks hüten, wahren.
sskr. Rakshâ-malla. — Go-raksha. — Deva-rakshita (7): Rakshita.
Ἀλέξ-ανδρος (15). — Ἄλεξος. Ἀλεξέας. Ἄλεξις. Ἀλέξων.

Râga Fürst, König.
sskr. Râja-dharman (12). — Râjaka. Râjika. — Dharma-râja (22). — Râjya-sena (4).
gall. Catu-rîx. Toutio-rîx (17). — kymr. Clot-rî. Tût-rî.
ad. Rîch-hard. — Rîco. Rîkilo. Rîhhizo. — Hard-rîch. — Had-rîch = gall. Catu-rîx. Hlud-rîch = Clot-rî. Diut-rîch = Tût-rî.

Râdhas Rath.
sskr. Su-râdhas. — Râdhâ.
Rado-gost slov. Rado-mêr s. (9). — Rad b. Radila r. Radoš č. — Têho-rad s. (7).
ad. Râd-gast. Râd-mâr (30). — Râdo. Râdilo. — Gast-rât (240).

Ruk, europ. luk leuchten; gefallen.
sskr. Rukma-bâhu (7). — Rukmin. — Pṛthu-rukma.
Ruci-deva (6). — Ruci. — Vara-ruci (3).
Rucira-ketu (4). — Rucira.
Vasu-rocis (2). — Roci. Rocisha. — Rocana. — Raukshaka patron.
zend. Raocaç-caêshman. — Vohu-raocańh (3). ap. Ῥωξάνη.
Λεύκ-ιππος (9). — Λεῦκος. Λεύκων. — Ζά-λευκος. — Λύγδαμις.
gall. Lugoto-rîx. Lug-dûnum. — Lugetus.

Vagra gewaltig, Wz. vag.

sskr. Ugra-çravas (8). — Ugra. Ugraka. — Mahaujas (7). — Bharad-vâja.
ad. Wacar-olf. — Wacar. — Odoakar. Vgl. Wac-olf. — Waco.

Varu breit, weit.
sskr. Uru-krama. Urvaçî (Uru-vaçî) (7). — (Urula).
zend. Vouru-nemaṅh (6).
Εὐρύ-λοχος (23). — Εὐρέας. Εὐρυάδης. Εὔρυτος. Εὔρυμος. Vgl. gall. Veru-cloetius?

Varka Wolf, europ. Valka.
sskr. Vṛka-karman. Vṛka-bandhu. Vṛkâçva (13). Vṛka. Vṛkati. Vṛkala.
Λυκο-θέρσης. Λυκό-οργος. Λυκό-φρων (18). Λύκος. Λύκις. Λυκέας. Λυκίδης. Λυκίσκος. Λύκων.
Ἀρηΐ-λυκος. Αὐτό-λυκος (8).
Vuko-voj, Vlkĭ-mir, Vlko-slav s. (6). Vlk, Vuk s. Vlŭko b. Vukel s. Vukolin s. Vlkota s.
Dobro-vuk, Stani-vuk, Milo-vuk s.
ad. Wolf-arn. Wolf-audis. Wolf-bado (50). Wolfo. Wolficho. Wolfilo. Wulfolenus. Wolfin. Wolfizo.
Arn-ulf. Aud-ulf. Bad-ulf (381).

Vardhva hoch, Wz. vardh.
sskr. Ûrdhva-ketu. Ûrdhva-bâhu (6).
Vṛddha-kshatra (7). — Vṛddhâ. Vṛddhikâ. — Kshatra-vṛddha (5). — Kshatra-vṛddhi (5). — Vṛddhi.
Deva-vardhana (13). — Vardhana.
zend. Varedaṭ-qarenaṅh. — parth. Vardanes. — ap. Arta-vardiya.
Ὀρθο-κλῆς. Ὀρθό-πολις. Ὀρθό-τιμος (6). — Ὄρθος. Ὄρθων.

Viḳa, Viḳva all.
sskr. Vîçva-manas. Viçvâ-mitra. Viçvâ-vasu (10). — Viçva. — Ati-viçva.
zend. Vîçpa-taurva vgl. sskr. Viçvan-tara.
Vše-bor č. Vse-volod r. Vse-mir b. (8).

Sa-, Saṃ-, Mit-, Gleich-.

sskr. Saṅ-kasuka. Sa-dhvaṁsa. Sa-pratha (5).
Ἄ-βολος. Ἄ-καστος. Ἄ-τλας (8).
Vgl. gall. Samo-talus. slav. Samo-tulius p. Sam-bor p.
— Sam č.

Satya wahrhaft, echt.
sskr. Satya-ketu. Satya-çravas. Satya-sena (25).
Satya. Satyaka. Satyeyu.
Nâsatya.
Ἐτεο-κλῆς (7). — Ἐτεωνεύς.
sskr. Satya-çravas = Ἐτεο-κλῆς = ig. Satia-kravas.

Sana alt, ewig.
sskr. Sana-çruta. Sanat-kumâra.
Sanaka.
arem. Hen-car (= Seno-carus).
Seneca. Senicco.
ad. Sine-drudis. Sin-hart. Sin-môt.
Sini. Sino. Sinelicho. Sinigus.

Su- Wohl-, Gut-.
sskr. Su-kshatra. Su-câru. Su-dâs. Su-çravas. Sv-açva.
zend. Hu-gâo. Hu-citra. Hu-çravaṅh = sskr. Su-çravas.
Hv-açpa = sskr. Svaçva.
ap. Χο-σρόης = z. Hu-çravaṅh = sskr. Su-çravas.
gall. Su-anetes. Su-essiones. Su-obnedo. Su-carius. —
kymr. Hu-wel (= Su-velus). — arm. Eu-hocar (= Avi-sucarus) u. s. w.
sskr. Sucâru = gall. Sucarus = ig. Sukâru.

Skaima Heim, heim.
sskr. Kshema-râja. Kshema-vṛddhi (11).
Kshema. Kshemaka. Kshemya.
Deva-kshema. Vṛddha-kshema.
ad. Heim-berht. Heim-hart. Heim-râd. Heim-rîch. —
Heimo. Heimilo. Heimelin. Heimin. Heimuni. Heiming.
Heimizo.
sskr. Kshema-râja = ad. Heim-rîch = ig. Skaima-râga.

Ausschliesslich arische Gruppen.

Aita schimmernd.
ved. eta-gva (schimmernd) Beiname von Götterrossen.
eta schimmernd, m. Hirschart.
zend. Aêta n. pr.
Ati Präposition und Präfix.
ap. Athiy-âbusana.
Vgl. sskr. Ati-dhanvan. Ati-bala. Ati-sena. (5).
Ayas Erz, Eisen.
sskr. Ayah-çaṅku. (4).
Ayasmaya.
zend. Ayô-açti.
Ara hoch (vgl. áram bereit).
sskr. Ara-mati = zend. Âr-maiti.
z. Ara.
Arya arisch.
sskr. Arya-çveta. — Ârya-bhatta. (6).
Ârya. Aryaka.
ap. Ariya-râmna. (12).
z. Airyu, patr. Aïryava.
ap. Ἀριάκης.
Arjra röthlich.
sskr. Ṛjrâçva = zend. Erezrâçpa.
Ardhant fördernd.
ved. Ṛdhat-rî vgl. zend. Eredhaṭ-fedhri.
Â Präfix und Präposition.
sskr. Â-darça. Â-nanda. Â-bhûti.
zend. Â-zâta. A-darana Berg. Â-râçti.
Ud Präfix und Präposition.
sskr. Ud-aya. Ud-dhava. Ud-vaha.
zend. Uzava (= Uz-zava = sskr. Ud-dhava = Ud-havá).
Uzya (Uz-zya). Uç-pãçnu.
Uçi zu vaç uçmasi.
zend. Uçi-nemaṅh. Ushi-darena, Ushi-dâo Berg.
sskr. Uçanas. Uçij. Auçija.
zend. Uçan, Uçadha. Uçnâka.

Kavan zu kavi weise, einsichtig.
z. Kavâ-râçman vgl. ap. Uvarazmiya.
z. Kavan, Kavya, Kavi, Kavâta.
sskr. Kâvya.
Vgl. skyth. Ἀσπώ-καβος.
Karça mager.
sskr. Kṛçâçva.
Kṛça. Kṛçânu.
zend. Kereçaokhshan. Kereçâçpa.
Kereçâni. Karaçna.
Ksatra Herrschaft.
z. Khshatrô-cinaṅh. ap. Σαθρα-βάτης.
ap. Khsatrita.
skyth. Σατράκης.
z. Qâ-khshatra. ap. Arta-khsatra.
Vgl. sskr. Kshatra-vṛddhi.
Kshatriṇa.
Su-kshatra = ap. Ὀξάθρης.
Citra hell, Zeichen.
ap. Citra-takhma.
zend. Hu-cithra. (5).
Vgl. sskr. Citra-ketu.
Citra. Citraka. Citriya.
Vi-citra.
Dharma Satzung.
sskr. Dharma-ketu: Dharma: Ketu-dharman.
ap. Upa-darma.
Parthu breit.
sskr. Pṛthu-karman: Pṛthu.
zend. Perethw-arsti.
Parshant bunt.
sskr. Pṛshad-açva: Pṛshant. Pṛshata.
zend. Parshaṭ-gâo: Parshaṅta.
(Barhi) Barhana zu barh fördern, erheben.
sskr. Barhaṇâçva: Barhaṇa.
parth. Βαρζα-φέρνης.
ap. Βαρζάνης
ap. Ἀριο-βαρζάνης.
sskr. Bṛhat-sena: Bṛhant. Bṛhata.

Mitra Freund, Mitra.
sskr. Mitra-deva.
Mitra. Mitraka. Mitrâyu.
Açva-mitra. Deva-mitra.
ap. Μιϑρα-δάτης. (6).
Μιϑράας. Μιτραῖος. Μιτράνης.
ap. Ἀσπα-μίτρης. (4).
Raucas Glanz, Helle.
sskr. Vasu-rocis. Svâ-rocisha.
Roci. Rocana. Rocamâna. Rocisha. Rocishmant.
z. Raocaç-caêshman.
ap. Ῥωξάνη vgl. sskr. patron. Raukshaka und Raukshâyaṇa.
z. Vohu-raocaṅh (3) = sskr. Vasu-rocis.
Ratha Kriegswagen.
sskr. Ratha-râja. (4).
Rathîtara.
Citra-ratha. (40).
skyth. Ῥαϑά-γωσος vgl. sskr. Açva-ghosha.
z. Dârayaṭ-ratha (4). ap. Ἀρια-ράϑης.
Râman, zu ram erfreuen.
sskr. Manasâ-râma. (Mano-rama).
Râma.
ap. Ariya-râmna Ἀρια-ράμνης.
z. Râman Genius der Luft.
Varâha Eber.
sskr. Varâha-datta.
ap. Βαράζης. Οὐαράζης.
z. Varâza.
Vasu Gut; gut.
sskr. Vasu-datta. Vasu-manas. Vasu-rocis. Vasu-mitra. Vasu-çakti. (16).
(Vasu. Vasuka).
Mitrâ-vasu. (9).
z. Vaṅhu-dâta, Vohu-dâta vgl. sskr. Vasu-datta. Vohumanas = sskr. Vasu-manas. Vohu-raocaṅh = sskr. Vasu-rocis. (12).
ap. Vahuka.
z. Nemô-vaṅhu vgl. Vohu-nemaṅh. (9).

Vi Präfix und Präposition.
sskr. Vi-vasvant. Vi-çruta. (21).
z. Vî-vaṅhvaṅt. Vî-vaṅhana. Vî-çrûta. (11).
ap. Vi-vâna = z. Vîvaṅhana.
Viṭ-kaêvi.
ap. Vid-arna („schuldlos") vgl. sskr. Ṛṇaṅ-caya.
Vid finden, Vidant, Vitta.
sskr. Vidad-açva. — Go-vinda. — Bhaga-vitta.
z. Vîdaṭ-gâo. Vîdi-çravaṅh.
ap. Vinda-franâ Ἰνταφέρνης.
ap. Ἀρτα-ύντης (= Arta-vinda?). — z. Viçtâçpa = ap. Vistâçpa Ὑστάσπης. Ὑσταίχμας.
Ὑστάνης (?).
Vîra Mann, Held.
sskr. Vîra-ketu. (16).
Vîra. Vîraka.
Su-vîra. (5).
z. Vîrâçpa.
Frâdaṭ-vîra.
Çûra stark, Held.
z. Çûrô-yazata. ap. Thura-vâhara Monat.
Ardvî Çûra (Anâhita).
sskr. Çûra-deva. (5).
(Çûra).
Deva-çûra.
Çukra licht, hell.
ap. Thukra.
sskr. Çukra-danta. Çuklodana.
Çukra. Çukla.
Bhîma-çukla.
Çyâva braun.
sskr. Çyâvâçva. (3).
Çyâva. Çyâvaka.
z. Çyâvarshan. Çyâvâçpi.
Çrî (Çrîra) Heil (faustus).
sskr. Çrî-bhânu. (7).
Çrîmant.
Siṁha-çrî. (8).
z. Çrîraokhshan. Çrîrâ-vanhu.

Çvitya, Çvitra, Çvaita zu çvit hell sein.
z. Çpity-ura.
Çpiti. Çpitama, Çpitâma = ap. Σπιτάμας.
sskr. Çvitya.
ap., Σπιθρα-δάτης.
sskr. Çvitrâ.
sskr. Çvetâçva. (4).
Çveta. Çvetaka.
Arya-çveta.
z. Çpaêtô-gâo (nach Justi zu erschliessen aus huzvar. Çpéttônâ Âthwyanide, s. Justi Handbuch s. v. Âthwya).

Soma, Somaopfer, Gottheit desselben.
sskr. Soma-datta. Soma-deva.
Somaka. Somila.
Çânti-soma.
z. Haomô-qarenaṅh.

Hari gelb, golden.
sskr. Hari-çcandra. Hary-aksha. Hary-açva.
Hari.
Nṛ-hari.
zend. Zairi-vairi (vairi Panzer vgl. sskr. -varman).
Zairyãs. Zairica. Zairici.

Harana, Haranya goldig.
sskr. Hiranyâksha. (5).
Hiranvant.
skyth. *Ζαρινaία*.

Harita gelb, goldig.
sskr. Haritâçva.
Harita =
z. Zairita.

Europäische Namengruppen.

Aidha Gluth.

Αἴθ-οψ. — *Αἶθος. Αἰθίων. Αἴθων.* — *Ἀρί-αιθος. Πύῤῥ-αιθος. Φίλ-αιθος.*

irisch Aed-gal. — Aedui = Haedui. kymr. Aedd. Aidan, Aeddan, irisch Aid, Aed, Aodh. Aidan, Aedan, Aodhan.

Akra ἀκρός.

Ἀκρό-δημος. Ἀκρό-κομος. Ἀκρο-τέλης.

Ἀκρίας. Ἄκρων.

Βῶκρος. Φάλ-ακρος.

Ostro-mir r.

Ostra č. Ostrata č. Ostrech č.

Kart stark sein.

Καρτί-νικος. (4). *Κράτ-ανδρος.* (5).

Καρτίλιος. Κρατέας. Κράτης. Κράτις. Κρατύλος. Κράτων.

Ἀνδρο-κράτης. Νικο-κράτης. (88).

Hart-berht. Hart-frid. Hardu-wîg. (50)

Harto. Herti. Hartini. Harduni. Harding.

Berht-hart. Frid-hart. Wîh-hart. (259).

Katu Kampf.

gall. Catu-gnâtos. Catu-rîx. (5). kymr. Cat-môr. (12).

Catullus. Catuso. irisch Cathusach. kymr. Catôc (= Catuâcus).

Vello-catus.

ad. Hadu-bald. Hadu-berht. Hada-mâr.

Hatto. Hezilo. Hazo.

Catu-rîx = ad. Hadu-rîch, Cat-môr = ad. Hada-mâr.

Vgl. thrakisch *Κότυς. Κοτύ-ταρις. Κοτυττώ.*

Gira Leben, lebendig, kymr. gwyr frisch, ksl. žiru Leben, sskr. jira lebhaft.

gall. Viro-manus. Viro-mârus.

Viroviâcum.

Virido-mârus. Virido-vix.

Viridus. Virdo.

Žiro-slav č.

Žir, Žira č. Žirava č. Žiroch r.
Rano-žir č. Vrati-žir č.

Tauta Volk.
gall. Touto-bocio Toutio-rîx. kymr. Tût-rî. (3).
irisch Tuath-char. (Touto-carus).
Toutus. Touto. Toutio. Toutillus. Toutona. — kymr. Tûtûc. — irisch Tuathal. Tuathan.
Ambi-touti. Con-toutus. kymr. Eu-tût.
ad. Diet-bald. Diet-bert. Diet-rîch (100).
Diuto, Tiuto. Teodi. Theuda. Theodicho. Teudila. Teudolin. Teudeling. Teudin. Teudan. Teuduni. Diozzo (= Diodizo).

Dhaman Satzung.
Θεμιστο-κλῆς. (7).
Θεμιστέας. *Θεμιστεύς*. *Θεμιστώ*.
Κλεί-θεμις. (26).
Θεσμό-πολις. *Θεσμο-φάνης*.
ad. Dôm-hild. Dômi-gisil. Dôm-rîch. (17).
Dômilo. Domelin. Domelina.
Alt-dôm. Hilt-dôm. Heil-dôm. (6).

Dâra Gabe, *δῶρον*.
Δωρ-ίππη. *Δωρό-θεος*. *Δωρο-κλείδης*.
Δῶρος. *Δωρίδας*. *Δωρίων* *Δώριχος*.
Ἀγαθό-δωρος. *Θεό-δωρος*. *Κλεό-δωρος*. (75).
Daro-slav s.
Daren č. Darka f. č.
Miro-dar s. Bohu-dar č.

Nava, Navia Neu-.
Νέ-ανδρος. *Νεο-κλῆς*. *Νεο-πτόλεμος*. (16).
Νέα. *Νεαῖος*. *Νέων*.
ad. Neu-frid. Niwi-hard, Niviard, Nivard. Niwi-rât. Niwirîch. Nivulf.
Nevi. Niwo. (Nivo sive Nivardus).
Fridi-niwi. Rât-niwi. Rih-niu. Wulf-niu. (65).
Νέων = Niwo.

Bhila, Bhilta, *φίλος*.
Φιλ-αρέτη. *Φιλό-δημος*. *Φιλό-θεος*. (93).
Φιλέας. *Φιλίας*. *Φίλις*. *Φιλίων*. *Φίλυς*. *Φίλων*.
Ἀρετα-φίλα. *Δημό-φιλος*. *Θεό-φιλος*. (45).

Φίλτη. Φιλτέας. Φιλτίας. Φίλτις. Φίλτων.
ad. Bili-druda. Bili-frid. Bili-garda. Bili-grim. Bili-heid. Bili-helm. Bili-hild u. s. w.
Bilo (= *Φίλων*). Bilicho, Pilicho. Pillin. Billung.
Biliza (= *Φιλίδης*).
Bild-râd.
Pilde. Pilding.

Mila, Milta „milde".
Μίλος. Μίλλης. Μίλων.
Μίλτας. Μιλτίας. Μιλτιάδης. Μιλτώ.
Slav. milŭ misericors in:
Milo-brat s. Mili-voj s. Milo-drag s. (8).
Mil s. Milo s. Milija s. Milan s. Milotin b. Milko s.
Brato-mil s. Drago-mil s. (6).
ad. Mil-burg. Mil-gard. Mile-hart. Mil-rât.
Milo (= *Μίλων*). Mila Miliko. Milizzo. — Melo = Milo.
an. Mild-rîdhr. ags. Mild-reda
ad. Milta. Miltunc.
Gleichen Stammes: *Μελέ-αγρος*, *Μελήσ-ανδρος* (Wz. mel).

Mâra leuchtend, berühmt, vgl. lat. merus.
gall. Indutio-mârus. Nerto-mârus. Virido-mârus. (21).
Mariccus. Maricca. Maro.
ad. Mâr-oald. Mârwin. Mârulf.
Mâro goth. Mêrila.
Waldo-mâr. Wini-mâr. Wolf-mâr. (185).
Miro-gniew p. Miro-dar s. Miro-slav b. (5).
Mír č. Mirên s. Miřko s. Mirota č. Miroš č.
Bole-mir s. Vladi-mêr r. Rado-mir s. u. s. w.

Verga Werk.
Ἐργα-μένης. Ἐργο-κλῆς. Ἐργό-φιλος. (7).
Ἐργέας. Ἐργίας. Ἐργίαιος. Ἐργῖνος.
Εὔ-εργος. Λυκοῦργος. Φιλοῦργος. (8).
gall. Vergo-bretus.
Vergilius.
ad. Werk-heri.
Werko.
Eil-werc. Fridu-werc. Helm-werc. Mein-werc. (13).

Sada Weg.
Ὁδοί-δοκος. Ὁδοι-τέλης.
Ὅδιος. Ὀδίτης.
Ἀγάθ-οδος. Εὔ-οδος. Ἐφ-ουδίων. Πρόσ-οδος.
Hodi-mir s. Hodi-voj s.
Chod č. Chodota r. Chodek p. Hodiša s.

Den Slaven und Germanen sind die folgenden Namengruppen gemeinsam:

Ghardha Hag.
Gradi-slav s.
Gradoj s. Gradina s. Grodek p. Gradiša s.
ad. Garde-berht. Gard-frid. Gard-heri. Gard-râd. Gard-ward. Gard-win. Gard-ulf.
Gardila. Gardin. Garding.
Berht-gart. Fridu-gart. Her-gart. Rât-gardis. Wini-gart. Wolf-gart. (113).

Ghasti Gast.
Hosti-wít č. Host-mil č. Gosti-mir s. Gosto-mysl r. Hosti-rad č. Hosti-slav č.
Gost s. Hostěj č. Gostilo s. Gostên b. Gostek p. Gostiša s.
Bdi-host č. Mili-gost s. Doma-host č. Zly-gostĭ r. Rado-gost slov.
ad. Gast-hart. Gest-lind. Gesti-liub. Gast-râd. Gast-hald. Gast-wid.
Gasto. Gasticho. Gestin. Gastuna.
Harti-gast. Rât-gast. Halide-gast. Wido-gast. ad. Mil-gast = s. Mili-gost. Rât-gast = slov. Rado-gost.
Vgl. lat. Hostus. Hostilius.

Ghrima vgl. ksl. grimati strepere, *χρεμετίζω*, ags. grimettan.
Grimi-slaus, Grzymi-sław p.
Grzymala p. Grzymek p.
ad. Grim-hildis. Grim-land. Grim-rîch. Grim-uald. Grim-ulf. (24).
Grimo (= *Χρέμων*). Grimila. Grimuni. Grimizo.
Hildi-grim. Land-grim. Rîc-grim. Walt-grim. Wolf-grim. (55).
Vgl. *Χρέμων. Χρεμύλος. Χρόμις. Χρομίος.*

Râdha Rath.

Rado-bud s. Rado-wít č. Rado-gost slov. Rado-mil s. Rado-mêr s. (9).

Rad b. Radila r. Radelja s. Radin s. Radenko s. Radeš b.

Vše-rad č. Zde-rad č. Têho-rad s. (7).

ad. Rad-bald. Rad-bern. Rad-berht. Rad-bod. Rad-gast. Rad-mar. (60).

Rado. Radi. Radacho. Radilo. Ratan. Ratin. Raduni. Rading. Ratinza. — Razo. Razi. Raziko. Razili.

Bald-rat. Bern-rat. Berht-rat. Bode-rat. Gast-rat. (240). Mil-rât vgl. s. Rado mil. — Rad mar = s. Rado-mêr. Vgl. sskr. Su-râdhas : Râdhâ.

Laudha Leute, Volk.

Ljude-vít. Ljud-mila č. Ljudo-mír č. Ljude-mysl. Ludislav č.

Ljuda r. Ljuden s. Ljudek č.

Po-ljud č.

ad. Leud-bald. Leut-berht. Liut-brand. Liude-gêr. Liut-hart. Leut-hari. Leudo-mâr. (50).

Leudo, Liudo. Liudiko. Liudila. Leudolenus. Liudin. Liutunc. Liuzo.

Laubha lieb.

Ljubo-brat s. Ljubi-voj s. Lib-host č. Lub-man č. Ljubo-mir s. Ljubo-sav s.

Ljub s. Ljuboj r. Ljuban s. Ljubin r. Ljubava r. Ljubko r. Luboš č.

Brato-ljub. Bogo-ljub. Drago-ljub. Slavo-ljub. (7).

ad. Liub-drut. Liub-ger. Liub-hart. Liub-heri. Liub-mod. Liub-rat. Liub-olf. (20).

Liubo. Liubicho. Liubilo. Liebelin. Liupin. Liubuni. Liubing. Liubis. Liebizo.

Drut-liuba. Ger-lieb. Hart-lieb. Her-liup. Mot-liup. Rat-liup. Wolf-liub. (45).

Listi List.

Lsti-mír č.

Lstak č. Lestek p.

ad. List-har.
Lista m. Listillo. Listin.

Valdh walten.
Vladi-voj č. Vladi-mêr, Vladi-mir s. Vladi-slav s.
Vlad b. Vladilo b. Vladul b. Vladna f. s. Vladík č. Vladko s. Volodša r.
Vse-vlad r. Roho-vlad č.
ad. Waldi-frid. Wald-gar. Walde-mar. Waldi-rîch. (20).
Waldo. Waldi. Waldiko. Waldilo. Waldina. Walding.
Fridoald. Garoald. Rîchoald. (290).
Vladi-mêr = ad. Waldemâr. Vladilo = ad. Waldilo. Vladna = Waldina.
r. Vladarĭ angelehnt, nom. agentis „Walter“, ad. Waldant part. praes. „waltend“.

Velja Wille.
Voli-mir č. Z-woli-sław p.
Vol č. Voluj r. Volen č. Volík č. Voliš č.
ad. Willi-bad. Willi-bald. Willi-berht. Willi-drut. Willigis. Willi-helm. Willi-mar. Willi-ulf. (50).
Wilia. Willo. Willico. Willili. Wilin. Willing. Willizo.
č. Voli-mír = ad. Willi-mâr.
Vgl. übrigens *Βουλή-κριτος*. — *Βουλίας*. *Βούλων*. — *Κριτό-βουλος*.

Die

griechischen Personennamen

in

systematischer Anordnung.

I.

Die Anfangsgruppen und Kosenamen.

I.

Die Anfangsgruppen und Kosenamen.

Ἀ- mit, zusammen.

Ἄ-βολος. Ἀ-βόλητος. Ἄ-δελφος = Ἄδερβος dial. Ἄ-κα-στος. Ἀ-κοίτης. Ἄ-λεσχος. Ἀ-ταλάντη. Ἄ-τλας.

Auch wohl Ἀ-γαλάκτης vgl. ἀ-γάλακτος Milchbruder und Γαλακτίων wie Βόλητος zu Ἀ-βόλητος.

Ἁβρο- üppig, zart, ἁβρός.

Ἁβρό-θοος. Ἁβρο-κλῆς. Ἁβρο-κόμης. Ἁβρό-μαχος. Ἁβρο-τέλης.

Ἁβρέας. Ἁβριάδης. (Ἅβροια). Ἁβρυλλίς. Ἁβρώ. Ἅβρων. Ἁβρώνδας. Ἁβρωνίδης. Ἁβρωνίς. Ἁβρώ-νιχος.

Ἀγαθο- gut, ἀγαθός.

Ἀγαθ-άγγελος. Ἀγαθ-άγητος. Ἀγαθ-άνωρ. Ἀγάθ-αρχος. Ἀγαθ-ήμερος. Ἀγάθ-ιππος. Ἀγαθό-βουλος. Ἀγάθ-οδος. Ἀγαθό-δωρος. Ἀγαθο-κλῆς. Ἀγαθό-λας. Ἀγαθό-μορος. Ἀγαθό-νικος. Ἀγαθό-πους. Ἀγαθο-σθένης. Ἀγαθό-στρα-τος. Ἀγαθο-φάνης. Ἀγαθ-ώνυμος. Ἀγάθ-ωπος.

Ἄγαθος. Ἀγάθη. Ἀγαθᾶς. Ἀγαθίας. Ἀγαθιάδας. Ἀγαθίδας. Ἀγαθίς. Ἀγαθοῦς vgl. Ἡρακλοῦς Ko-seform für Ἡρακλείδης. Ἀγαθίων. Ἀγάθυλλος. Ἀγαθώ. Ἀγάθων.

Ἀγαθᾶς contrahirt aus Ἀγαθεας.

Ἀγαν-, Ἀγα- in hohem Grade, sehr, ἄγαν.

Ἀγα-κλῆς. Ἀγά-κλυτος. Ἀγα-μέμνων. Ἀγα-μένης. Ἀγα-μήδης. Ἀγα-μήστωρ. Ἀγαν-ίππη. Ἀγα-πτόλεμος. Ἀγα-σθένης. Ἀγά-στροφος; auch wohl in Ἀγ-αρίστη. Ἀγ-ή-νωρ. Ἄγ-ανδρος und Ἀγ-όρατος, wozu Ἀγορατο-κλῆς, wie wohl statt des sinnlosen Ἀγοραστοκλῆς bei Plautus zu lesen ist.

Meist mythische Namen; Kosenamen fehlen; vielleicht Ἀγαῖος elisch, aus Ἀγᾶ-ς?

Ἀγαπα- liebend, ἀγαπάω.
Ἀγαπ-ήνωρ Homer.
Ἀγάπη falls es vorchristlich ist. Ἀγαπαῖος. Ἀγάπιος.

Ἀγασι- hochhaltend, von ἄγαμαι ἀγάσασθαι.
Ἀγασι-κλῆς. Ἀγάσ-ιππος. Ἀγασι-σθένης. Ἀγασί-στρατος.
Ἀγασίας. Ἀγάσιμος.
Das part. ἀγαστο- erscheint in Ἀγαστο-νίκη und Ἀγαστο-φάνης, falls so richtig gelesen wird.

Ἀγγελο- Bote, Botschaft, ἄγγελος.
Ἀγγέλ-ιππος.
Ἀγγελίων. Im späten Ἀγγέλιος sind wohl schon die Engel gemeint.

Ἀγε- führend, von ἄγω.
Nur in Ἀγέ-λαος Homer, patron. dorisch Ἀγελάδας, sonst Ἀγε = Ἡγε- w. s.

Ἀγε- = Ἡγε- führend.
Ἀγε-άναξ. Ἀγέ-δᾱμος. Ἀγέ-δικος. Ἀγέ-λαος = Ἡγέ-λεως. Ἀγέ-λοχος. Ἀγέ-μαχος. Ἀγέ-μορτος = Ἀγέ-μβροτος. Ἀγέ-πολις. Ἀγέ-στρατος. Ἄγ-ιππος.
Ἡγῆναξ (Ἡγε-αναξ). Ἡγε-κλῆς. Ἡγέ-λεως. Ἡγέ-λοχος. Ἡγέ-μαχος. Ἡγέ-πολις. Ἡγέ-στρατος.
Ἀγέας. Ἀγίας. Ἆγις. (Ἀγιᾶτις Frau des Ἆγις). Ἀγιάδας. Ἀγίων. Ἀγύλος. Ἀγυλίδας. Ἀγύλαιος. Ἀγώ.
Ἡγέας. Ἡγίας. Ἧγις. Ἡγίων. Ἡγύλος.

Ἀγελο- Heerde, ἀγέλη.
Ἀγελ-αρχίδης Hirtenname, spät.
Ἀγέλη Name einer Hirtin, spät.

Ἀγησι-, Ἡγησι- führend, von ἡγέομαι ἡγήσομαι führen.
Ἀγησ-αγόρας. Ἀγήσ-ανδρος. Ἀγήσ-αρχος. Ἀγησι-άναξ. Ἀγησί-δαμος. Ἀγησι-κλῆς. Ἀγησί-λαος. Ἀγησί-λοχος. Ἀγησί-μαχος. Ἀγησί-νικος. Ἀγησί-πολις. Ἀγήσ-ιππος. Ἀγησί-στρατος. Ἀγησί-φωτος vgl. Ἀγήσ-ανδρος.
Ἡγήσ-ανδρος. Ἡγησ-άρετος. Ἡγήσ-αρχος. Ἡγησι-άναξ. Ἡγησί-βουλος. Ἡγησί-δημος. Ἡγησί-δικος. Ἡγησί-θεμις. Ἡγησι-κλῆς. Ἡγησί-λεως. Ἡγησί-λοχος. Ἡγησί-μαχος. Ἡγησί-νους. Ἡγησί-πολις. Ἡγήσ-ιππος. Ἡγησι-πύλη. Ἡγησί-στρατος.
Ἀγησίας. Ἄγησις. Ἀγησίδας. Ἀγήσων.
Ἡγησίας. Ἡγησώ. (Ἡγήσιος, Ἡγήσιον f. sehr spät).

Ἀγλαο- glänzend, heiter, ἀγλαός.

Ἀγλαο-κρέων. Ἀγλαό-νικος. Ἀγλαο-σθένης. Ἀγλαο-φαΐδας. Ἀγλαό-φαμος. Ἀγλαο-φάνης. Ἀγλαό-φρων. Ἀγλαο-φῶν. Ἀγλω = Ἀγλαο in Ἀγλώ-αρχος. Ἀγλώ-κριτος. Ἀγλώ-μαχος. Ἀγλω-σθένης. Ἀγλω-φάνης. Ἀγλω-φῶν. Ἀγλω-χάρης. — Dazu Ἀγλα-όπης Aeskulap in Sparta, Ἀγλαό-φωνος Name einer Sirene.

Ἄγλαος (so, nicht Ἀγλαός). Ἀγλαΐδας. Ἀγλαίς. Ἀγλαΐων. Ἀγλάων = Ἀγλῶν.

Ἁγνο- heilig, ἁγνός.

Ἁγν-αγόρα. Ἁγνό-δημος. Ἁγνο-δίκη. Ἁγνό-δωρος. Ἁγνό-θεμις. Ἁγνό-θεος. Ἁγνο-κλῆς. Ἁγνο-σθένης. Ἁγνό-στρατος. Ἁγνο-τέλης. Ἁγνό-φιλος.

Ἅγνος. Ἁγνίας. Ἁγνώ. Ἅγνων. Ἁγνωνίδης.

Ἀγορα- Volksversammlung, Markt, ἀγορά.

Ἀγορα-κλῆς. Ἀγορά-κριτος. Ἀγορ-άναξ. Ἀγόρ-ανδρος. Ἀγορά-νομος.

Kosenamen fehlen; Ἄγυρις Name eines Tyrannen von Agyrion gehört zum Namen dieser Stadt, Ἀγύρριος geht auf Zeus Agyrios, Homagyrios; der athenische Name Ἀγόρατος ist wohl ἀγαν+ὅρατος.

Ἀγριο- wild, ἄγριος.

Ἀγρια-νόμη. Ἀγρι-όπη. Ἀγρι-όπης (Ἀγρι-μέλισσα Beiname des Hegesias).

Ἄγριος. Ἀγριώνιος Dionysos.

Nur mythische Namen.

Ἀγρο- Feld oder Jagd, ἀγρός Feld, ἄγρα Jagd, Fang.

Ἀγρ-ύκιχος böot. zu Ἄγρ-οικος, wie auch das späte Ἀγροίκιος. Ἀγρ-οίτας. Ἀγρό-λας. Ἀγρο-λέων. Ἄγρ-αυλος wechselt mit Ἄγλαυρος f.

Ἀγροιώ. Ἀγρεύς. Ἄγρων. Ἀγρωνίδης. (Ἀγραῖος zu ἄγρα). Ἀγριώνιος Beiname des Bakchos, daher τὰ Ἀγριώνια.

Ἀγχι- nahe, ἄγχι.

Ἀγχί-αλος. Ἀγχι-μάχη. Ἀγχί-μολος. Ἀγχι-νόη. Ἀγχί-πυλος. Ἀγχι-ρόη, meist mythische Namen.

Kosenamen fehlen; etwa Ἀγχίος Kentaur.

Ἀγων- Wettkampf, ἀγών.

Ἀγών-ιππος.

Ἄγων Dämon der *ἀγῶνες*. *Ἀγωνίς* f. *Ἀγονέας* (scr. *Ἀγωνέας*).

Ἀδρανο- von *Ἀδρανός*, sicilische Gottheit.

Ἀδρανό-δωρος.

Kosenamen fehlen.

Ἀεί- immer, *αἰεί*, *ἀεί*.

Nur in *Ἀεί-μνηστος* (und *Αἰ-θάλης* = *Ἀει-θάλης*?)

Ἀελλο- Sturm, *ἄελλα*.

Ἀελλό-πους eine Harpyie.

Ἀελλώ eine Harpyie.

Die Namen stehen zu einander, wie z. B. *Ἵππ-αρχος* zu *Ἱππίας* (Bruder); fränkisch Karlmann zu Karlo.

Ἀθηνο- Athene, *Ἀθήνη*.

Ἀθην-αγόρας. Ἀθηνό-βιος. Ἀθηνο-γένης. Ἀθηνό-δοτος. Ἀθηνό-δωρος. Ἀθηνο-κλῆς. Ἀθηνό-κριτος. Ἀθηνο-φάνης. Ἀθηνό-φιλος.

Ἀθηνίας. Ἄθηνις. Ἀθήνιος. Ἀθήνιον f. *Ἀθηνάδης* (aus *Ἀθηνεάδης*). *Ἀθηνίων. Ἀθήνιχος. Ἀθηνώ. Ἀθωνίδης* beruht auf *Ἀθων* = *Ἀθηνων*, wie *Ἀτθίδ-* auf *Ἀθηνίδ-*, *Ἰάδ-* f. ionisch auf *Ἰωνίδ-* u. a. *Ἀθηνικῶν* (falls die Form feststeht) scheint zu *Ἀθήνιχος* zu gehören.

Αἰαντο- Aias, *Αἴας* g. *Αἴαντος* nur in dem Vollnamen *Αἰαντό-δωρος*. — Koseform *Αἰαντώ*.

Vgl. *Αἰαντίδης* patron., auch Personenname.

Αἰγ- Αἰγο- Αἰγι- zu *αἴξ* Ziege, *αἶγες* Wogen, Wellen.

Αἰγί-πυρος. Αἴγι-σθος vgl. *Αἰγό-σθενα* Ort. *Αἴ-πολος.* Vgl. *Αἰγί-κορος* Pan, *Αἰγι-κορεύς* in Attika Phyle, *Αἰγο-βόλος* Dionysos.

Αἰγύλος. Αἰγώ (Amme des Zeus, aus *αἴξ* *Ὠλενία* gemacht). *Αἴγων.*

Auch *Αἰγίμιος*.

Αἰθι-, *Αἰθο-* zu *αἴθω* flammen, glühen.

Αἰθί-οψ und *Αἴθ-οψ* persönlich gebildete Namen.

Αἶθος. Αἴθη. Αἰθίδας. Αἰθίων. Αἰθιόλας. Αἴθιλλα. Αἴθαλος. Αἰθαλίδης. Αἰθαλίων. Αἴθων. Αἰθωνίδης. Dazu *Αἴθρα*.

Der Name *Αἰθάλης* kann auch *Ἀει-θάλης* immerblühend gedeutet werden, s. *Ἀει-*.

Αἱμο- Blut? vgl. αἷμα, αἱμο-βόρος, αἱμο-σταγής.
Αἱμό-στρατος.
Αἵμων.

Αἰνησι- Αἰνεσι- lobend, von αἰνέω αἰνήσω, αἰνέσω.
Αἰνησί-δημος. Αἰνησ-ίππα. Αἰνησί-τιμος.
Αἰνησίδας (Αἰνεσίδας). Αἰνησώ.
Die Form Αἰνεσίδας ist ebenso gut, als Αἰνησίδας.

Αἰνο- Rede, Lob, αἶνος.
Αἰν-αρέτη mythisch.
Αἰνείας. Αἰνέας. Αἰνίας. Αἰνιάδης. Αἴνιος.

Αἱρησι-, Αἱρεσι- nehmend, von αἱρέω αἱρήσω ἡρέθην αἵρεσις.
Αἱρήσ-ιππος.
Αἵρεσις f. (Αἱρέσιος spät).

Αἰσο- wohl zu αἶσα Theil, Geschick.
Αἰσο-σθένης. Αἰσ-ανίας. Αἴσ-ωπος.
Αἴσων; auch Αἴσιος, Αἰσίων?

Αἰχμο- Lanze, αἰχμή.
Αἰχμ-αγόρας. Αἰχμό-δικος. Αἰχμο-κλῆς.
Αἴχμη. Αἰχμέας. Αἶχμις. Αἰχμίων. Αἴχμων.

Ἀκα- Ἀκαλο- Ἀκατο- scharf vgl. Ἀκρο-.
Ἀκά-δημος. Ἀκα-καλλίς f. Ἄκ-ανθος. Ἀκανθίων. Ἀκαλ-ανθίς.
Ἀκαῖος. Ἀκύλος. Ἀκάλη = Ἀκακαλλίς. Ἀκκώ.
Von Ἀκατο-, vgl. ἄκατον (zugespitzter Nachen).
Ἀκαταῖος. Ἀκατίδης.

Ἀκεσι- heilend, von ἀκέομαι ἀκέσομαι heilen.
Ἀκέσ-ανδρος. Ἀκεσί-λαος. Ἀκεσί-μβροτος. Ἀκέσ-τιμος (vgl. φερέσ-βιος).
Ἀκεσᾶς. Ἀκεσαῖος. Ἀκεσίας. Ἄκεσις. Ἀκεσίδας.
Ἀκεσεύς = Ἀκεσᾶς. (Ἀκέσιος ganz spät). Ἀκεσώ.
Ἀκέσων.
Die Form Ἀκεσσαῖος neben Ἀκεσαῖος ist durchaus richtig; Ἀκεσαῖος ist adj. zu Ἀκεσᾶ-ς.

Ἀκεστο- geheilt, heilbar = ἀκεστό-ς part. pf. pass. von ἀκέομαι.
Ἀκεστό-δημος. Ἀκεστό-δωρος. (Ἀκέστῑμος aus Ἀκεστο-τιμος?)
Ἀκεστῖνος. Ἀκέστιον f. Ἀκέστιος spät. Ἀκεστών-δας (beruht auf Ἀκεστων, wie Ἀκεστῖνος auf Ἀκεστιων).

Ἀκουσι- hörend, von ἀκούω ἀκούσομαι.

Ἀκουσ-αγόρας. Ἀκουσί-λαος. Ἀκουσί-λοχος.

Kosenamen fehlen.

Ἀκρατο- reiner Wein, ἄκρατος.

Ἀκρατο-πότης Heros in Munychia. Ἀκρατο-λύμας Parasitenname.

Ἄκρατος mythische Figur, vom merum benannt.

Ἀκρήτη Amme des Dionysos.

Nur mythisch und poetisch.

Ἀκρο- scharf, spitz, ἀκρός.

Ἀκρό-δημος. Ἀκρό-κομος. Ἀκρό-νεως. Ἀκρό-πους. Ἀκρο-τέλης (dazu Ἀκρο-τελεύτιον Hetärenname bei Plautus).

Ἀκρό-τατος basirt auf der Koseform (Ἄκρο-ς).

Ἀκρίας. Ἄκρων.

Ἀλεγε- sich kümmernd, von ἀλέγω kümmere mich, nur in dem homerischen Vollnamen:

Ἀλεγ-ήνωρ. Ἀλεγηνορίδης vgl. Οὐκ-αλέγων bei Homer.

Ἀλεξι- wehrend, helfend, zu ἀλέξω ἀλέξασθαι; ἄλεξις Hülfe.

Ἀλέξ-ανδρος. Ἀλεξ-άνωρ. Ἀλέξ-αρχος. (Ἀλεξι-άρης). Ἀλεξί-βιος. Ἀλεξί-δημος. Ἀλεξι-κλῆς. Ἀλεξι-κράτης. Ἀλεξί-μαχος. Ἀλεξι-μβροτίδας. Ἀλεξι-μένης Ἀλεξί-νικος. Ἀλεξί-νομος. Ἀλέξ-ιππος. (Ἀλεξι-ρροία myth.). Ἀλεξι-τέλης. Ἀλεξί-τιμος.

Ἄλεξος. Ἀλεξέας. Ἀλεξᾶς. Ἀλεξίας. Ἄλεξις. Ἀλεξιάδας. Ἀλεξιάς. Ἀλεξίων (Ἀλέξιος ganz spät).

Ἀλεξῖνος. Ἀλεξώ. Ἀλέξων.

Ἀλθαι- zu ἀλθαίνω, ἤλθετο heilen.

Ἀλθαι-μένης. Ἄλθ-ηπος mythisch (Ἀλθε+ήπιος).

Ἀλθαία.

Nur mythisch.

Ἁλι-, Ἁλο-, Ἁλμο- Salzfluth, Meer, zu ἅλς f. ἅλμη Meerwasser.

Ἁλι-θέρσης. Ἁλι-κάων (Poseidon). Ἁλί-κτυπος fingirter Schiffername. Ἁλι-μήδη Nereide, Ἁλι-μήδης Cyclop. Ἁλι-ρρόθιος mythisch. Ἁλο-κύμινος Parasitenname, Scherzbildung.

Ἅλιος mythischer Name. Ἁλίσκη? bei Plautus.

Ἁλο-κράτης myth. Ἁλο-σύδνη myth. vgl. ahd. mer-swaz.

Ἁλμο-κράτης.

Ἁλμίων.

Als menschlicher Eigenname kommt nur Ἁλμοκράτης vor.

Ἀλκα-, Ἀλκι- zu ἀλκ dat. ἀλκί f. Wehr, Hülfe.

Ἀλκά-θοος. Ἀλκ-αίνετος. Ἀλκα-μένης. Ἄλκ-ανδρος. Ἀλκ-άνωρ. Ἀλκί-βιος. Ἀλκιβιάδης. Ἀλκι-δάμας. Ἀλκί-δαμος. Ἀλκι-δίκη. Ἀλκί-δοκος. Ἀλκί-μαχος. Ἀλκι-μέδων. Ἀλκί-νοος. Ἄλκ-ιππος. Ἀλκι-σθένης. Ἀλκι-σοΐδας. Ἀλκί-στρατος. Ἀλκί-φρων.

Ἄλκη. Ἄλκας. Ἄλκαιος. Ἄλκιος. Ἀλκείδης. Ἀλκί-δης. Ἀλκιάδης. Ἀλκιάς. (Ἀλκία). Ἄλκις. Ἀλκίας. Ἀλκίνης. Ἄλκων. (Ἄλκαινα). Ἀλκεύς.

Ἀλκιμο-, Ἀλκμο- stark, ἄλκιμος.

Ἀλκμ-ήνωρ.

Ἄλκιμος. Ἀλκίμη. Ἀλκιμίδαι. Ἀλκμαίων = Ἀλκ-μάων = Ἀλκμάν. Ἀλκμαιωνίδης. Ἀλκμήνη. Ἀλ-κίμων.

Ἀλλο- anderer, ἄλλο-ς.

Ἀλλο-γένης.

Ἀλλᾶς (aus Ἀλλεας). Ἄλλις. Ἄλλιος. Ἀλλίων.

Ἀλφεσι-, Ἀλφι- erwerbend, einbringend, zu ἦλφον, ἀλφεῖν.

Ἀλφεσί-βοια. Ἀλφί-νους.

Ἀλφιάδης. Ἄλφιος.

Ἀμεινο- besser, zu ἀμείνων.

Ἀμείν-ιππος. Ἀμεινο-κλῆς. Ἀμεινο-κράτης. Ἀμεινό-νικος. Ἀμεινό-λας.

Ἀμεινίας. Ἀμεινιάδης. Ἀμεινώ. Ἀμείνων g. ωνος.

Ἀμειψι- Ἀμευσι- wechseln lassend, von ἀμείβω, ἀμεύομαι. (Μεφανίας bei Benseler, lies) Ἀμειψ-ανίας. (Μευσάνιος lies) Ἀμευσ-ανίας vgl. Παυσανίας.

Ἀμειψίας. Ἀμευσίας.

Ἀμυνο- wehrend, rächend, zu ἀμύνω.

Ἀμύν-ανδρος. Ἀμυνό-μαχος.

Ἀμυνίας. Ἀμύνων.

Ἀμφι- um = ἀμφί.

Ἀμφ-άλκης. Ἄμφ-ανδρος. Ἀμφ-αρέτα. Ἀμφ-άρης = Ἀμφ-ήρης, dazu Ἀμφάριχος. Ἀμφ-ήνωρ. Ἀμφί-αλος. Ἀμφι-άναξ. Ἀμφι-άραος. Ἀμφί-βαιος Poseidon. Ἀμφί-γονος. Ἀμφι-γυήεις Hephaistos. Ἀμφι-δάμας. Ἀμφί-δαμος. Ἀμ-φι-δέξιος. Ἀμφί-δικος. Ἀμφί-δοκος. Ἀμφί-δωρος. Ἀμφι-έτης Dionysos. Ἀμφι-θάλιος. Ἀμφί-θεμις. Ἀμφί-θεος.

Ἀμφι-κλῆς. Ἄμφι-κλος. Ἀμφι-κράτης. Ἀμφί-κριτος. Ἀμφί-λοχος. Ἀμφί-λυτος. Ἀμφί-μαρος. Ἀμφί-μαχος. Ἀμφι-μέδων. Ἀμφι-μένης. Ἀμφι-μήδης. Ἀμφί-μνηστος. Ἀμφί-νικος. Ἀμφί-νομος. Ἀμφί-νοος. Ἀμφι-πτόλεμος. Ἀμφι-ρώ Okeanine. Ἀμφι-σθένης. Ἀμφί-στρατος. Ἀμφί-τιμος. Ἀμφι-τρίτη. Ἀμφι-τρύων. Ἀμφι-φάνης. Ἀμφι-χάρης.

Ἀμφίας. Ἀμφία. Ἄμφις (gilt besonders als Kosename für Ἀμφιάραος). Ἄμφῖος ist Patronymikon zu Ἀμφι-ς, wie Ἀμφίων. Wahrscheinlich beruht auch Ἀμφο-τερός auf Ἀμφο einer Koseform zu Ἀμφι-, wie Ἑκα-τερός auf einer Koseform für Ἑκα-.

Ἀν-, Ἀ- negative Partikel.

Ἀ-βάσκαντος. Ἀ-βίατος. Ἄ-βιος (vgl. Νά-βις). Ἀ-βλάβιος. Ἄ-βληρος (βλῆρ = δέλεαρ, δόλος). Ἄ-γναπτος. Ἀ-δάμας. Ἀ-δείμαντος. Ἀ-δήριτος. Ἀ-διάντη. Ἄ-δμητος. Ἀ-δόλιος. Ἄ-δραστος. Ἀ-δύτη. Ἀ-ελπᾶς. Ἄ-θαμβος. Ἄ-θικτος. Ἄ-κακος (Hermes). Ἀ-κάμας. Ἀ-κήρατος. Ἀ-κίνδυνος. Ἄ-κμητος. Ἀ-κράτητος. Ἄ-κρυπτος. Ἀ-λάστωρ myth. Ἀ-ληκτώ myth. Ἄ-λυπος. Ἀ-λύπητος. Ἀ-μάραντος. Ἀ-μήνιτος. Ἄ-μεμπτος. Ἀ-μέριμνος. Ἀ-μίαντος. Ἀ-μίμητος. Ἀ-μομφ-άρετος. Ἀ-μύμων. Ἄ-μωμος. Ἀ-μώμητος. Ἀν-άνιος (ἡνία). Ἀν-ατώ (ἄτη). Ἀν-έγκλητος. Ἀ-νεμέσητος. Ἀν-ήριστος. Ἀ-νίκητος. Ἀν-όμοιος. Ἀ-πήμαντος. Ἀ-πήμων. Ἄ-πιστος (incredibilis). Ἀ-πριάτη myth. Ἄ-ροπος (ῥέπω). Ἄ-ῤῥητος. Ἄ-σκεπτος. Ἄ-στεκτος. Ἀ-στράβακος. Ἀ-σύγκριτος. Ἄ-συλος. Ἀ-σφάλης. Ἀ-σφάλιος. Ἀ-σφαλίων. Ἄ-σχολος. Ἀ-τάραχον (ταραχή). Ἀ-τάρβης. Ἀ-τίμητος (unschätzbar). Ἀ-τισίδας. Ἀ-τρεστίδας. Ἄ-τρομος. Ἀ-τρόμητος. Ἄ-τροπος myth. Ἀ-τρυτώνη Athene. Ἀ-φθόνητος. Ἀ-φθόνιος. Ἄ-φοβος. Ἀ-φόβητος. Ἀ-χείριστος. Ἀ-ψεύδης. Ἀ-ψέφης. Ἀ-ψεφίων (ψέφας Dunkel). Ἀ-ψίνης (ψίνομαι = φθίνομαι). Ganz spät: Ἀ-θανάσιος. Ἀ-μάχιος. Ἀ-μβρόσιος. Ἀ-φόβιος. Ἀ-χόλιος wie alle auf ιος.

Angeschlossen: Ἀν-αίδεια als Göttinname, Ἀ-στράτεια Artemis und Anderes.

Ἀνα- auf, *ἀνά*.

Ἀγ-γενίδας. Ἀμ-βρύων. Ἀνα-κλῆς. (Ἀνά-κλητος). Ἀνα-κρέων. Ἀνά-σχετος. Ἀν-αυχίδας vgl. *Πάντ-αυχος. Ἀν-δοκίδης. Ἄν-εκτος. Ἀν-ίππα. Ἄν-οχος* vgl. *Ἄν-εκτος.* Angeschlossen: *Ἀναβησί-νεως* Phäake bei Homer, *Ἀνα-δυομένη* Beiname der Aphrodite und die ganz späten *Ἀνα-στάσιος* und *Ἀνα-τόλιος;* ferner *Ἀμβολο-γήρα* Aphrodite, *Ἀμ-βούλιος* Götterbeiwort, *Ἀνησι-δώρα* Beiname der Demeter.

Ἄνακος. Ἀνακαῖος. Ἀνακώ. (?)

Ἀναξι- herrschend, gebietend, von *ἀνάσσω* f. *ἀνάξω* (*ἄναξ*).

Ἀναξ-αγόρας. Ἀνάξ-ανδρος. Ἀναξ-αρέτη. Ἀνάξ-αρχος. Ἀναξ-ήνωρ. Ἀναξί-βιος. Ἀναξί-βουλος. Ἀναξι-γένης. Ἀναξί-δᾱμος. Ἀναξί-δικος. Ἀναξί-δοτος. Ἀναξί-δωρος. Ἀναξί-θεμις. Ἀναξι-κλῆς. Ἀναξι-κράτης. Ἀναξί-λαος. Ἀνάξιλλα. Ἀναξί-μανδρος. Ἀναξί-μαχος. Ἀναξί-μβροτος vgl. *Ἀνάξανδρος. Ἀναξι-μένης. Ἀναξι-πόλεμος. Ἀναξί-πολις. Ἀνάξ-ιππος. Ἀναξι-ρόη* mythisch. Kretisch *Βα-ναξί-βουλος* = *Ἀναξί-βουλος.*

Ἄναξις. Ἀναξίων. Ἀναξῖνος. Ἀναξώ.

Ἀνδρο- Mann, Mensch zu *ἀνήρ, ἀνδρός.*

Ἀνδρ-άγαθος. Ἀνδρ-αγόρας. Ἀνδρ-αίμων. Ἀνδρ-άρης. Ἀνδρό-βιος. Ἀνδρό-βουλος. Ἀνδρο-γένης. Ἀνδρό-γεως mythisch. *Ἀνδρο-δάμας. Ἀνδρο-δίκη. Ἀνδρο-θόη. Ἀνδρ-οίτας. Ἀνδρο-κλῆς. Ἀνδρο-κράτης. Ἀνδρο-κύδης. Ἀνδρό-λαος. Ἀνδρό-λοχος. Ἀνδρό-μαχος. Ἀνδρο-μέδα. Ἀνδρο-μένης. Ἀνδρο-μήδης. Ἀνδρό-νικος. Ἀνδρο-πείθης. Ἀνδρό-πομπος. Ἀνδρο-σθένης. Ἀνδρο-τέλης. Ἀνδρό-τιμος. Ἀν-δρο-τίων. Ἀνδρό-φορβος. Ἀνδρό-χαρις.* — *Ἀνδρύτας* = *Ἀνδρ-οίτας?* vgl. *Ἀρχύτας.*

Ἀνδρέας. Ἀνδρίας. Ἀνδρίσκος. Ἀνδρίων. Ἀνδρώ. Ἄνδρων. Ἀνδρωνίδης und *Ἀνδρώνιος* patron.

Ἀνεμο- Wind, *ἄνεμος.*

Ἀνεμ-οίτας, böotisch *Ἀνεμ-ύτας*, vgl. *Ἀνεμο-κοῖται* Geschlecht in Korinth.

Ἀνεμώνιος äol. Name.

Ἀνθο- Blume zu *ἄνθος* n.

Ἀνθο-κόμης. Ἄνθ-ιππος. Ἀνθ-ίππη. Ἀνθο-φορίων.

(Ἄνϑης scheint blos fingirt). Ἄνϑος. Ἀνϑέας. Ἀνϑεία. Ἀνϑία. Ἄνϑις. Ἄνϑυλλα. Ἀνϑώ.

Ἀνϑεμο- Blume, Blüthe, ἄνϑεμον.

Ἀνϑεμό-κριτος.

Ἀνϑέμα. Ἀνϑέμιος. Ἀνϑεμία. Ἀνϑεμίων, dessen Sohn Ἀνϑεμίδης Homer. Ἀνϑεμώνη. Ἀνϑεμωνίδης.

Ἀνιο- zu ἀνία Plage?

Ἀνιο-κλῆς. Vgl. Παυσ-ανίας. Λυσ-ανίας.

Ἄνιος. Ἀνίων mythisch.

Zweifelhaft.

Ἀντι- gegen, ἀντί.

Ἀντ-αγόρας. Ἀντ-αλκίδας. Ἄντ-αλλος. Ἄντ-ανδρος. Ἀντ-ήνωρ. Ἀντι-άνειρα. Ἀντ-έρως. Ἀντ-εραστυλίς. Ἀντ-ηρείδης. Ἀντι-άλκης. Ἀντί-βιος. Ἀντι-γένης. Ἀντί-γνωτος. Ἀντίγονος = Ἀντίγων. Ἀντι-δάμας. Ἀντί-δημος. Ἀντί-δοτος. Ἀντί-δωρος. Ἀντί-ϑεος. Ἀντι-κλῆς und Ἄντι-κλος. Ἀντι-κράτης. Ἀντι-λέων. Ἀντί-λοχος. Ἀντί-μαχος. Ἀντι-μέδων. Ἀντι-μένης. Ἀντί-μνηστος. Ἀντί-μοιρος. Ἀντί-νοος. Ἀντι-όπη. Ἀντί-οχος. Ἀντί-παππος. Ἀντί-πατρος (Koseform Ἀντί-πας). Ἀντί-ποινος. Ἄντ-ιππος. Ἀντι-σϑένης. Ἀντι-στάτης. Ἀντι-φάνης. Ἀντι-φάτης. Ἀντί-φημος. Ἀντί-φιλος. Ἀντί-φονος. Ἄντι-φος = Ἀντι-φῶν. Ἀντι-χάρης. Ἀντί-χαρμος.

Ἀντέας. Ἄντεια. Ἀντίας. Ἀντιάδης. Ἀντίων. Ἄντων.

Ἀξιο- werth, würdig, ἄξιος.

Ἀξιο-ϑέα. Ἀξιό-νικος. Ἀξιο-πείϑης. Ἀξιό-πιστος. Ἀξιό-ποινος. Ἀξί-οχος.

Ἄξιος. Ἀξίων.

Angeschlossen sind die Kabirennamen: Ἀξί-ερος. Ἀξιό-κερσος. Ἀξιο-κέρσα.

Ἀπο- ab, ἀπό.

Ἀπο-δήμιος. Ἄπ-οικος. Ἀποικίδης. Ἀπό-λαυστος. Ἀπο-ληξίας. Ἀπό-ληξις. Ἀποληξίδης (wie von Ἀποληξι-). Angeschlossen: Ἀπ-αγχομένη Artemis. Ἀπό-βασις Schiffsname. Ἀπο-δρασ-ιππίδης Scherzname bei Aristophanes. Ἀπό-μυιος Zeus in Elis. Ἀπο-στροφία Aphrodite. Ἀπο-τομάς Schiffsname und das späte christliche Ἀποστόλιος (von ἀπό-στολος).

Ἀπολλο- zu Ἀπόλλων.

Ἀπολλο-γένης. Ἀπολλό-δοτος. Ἀπολλό-δωρος. Ἀπολλό-θεμις. Ἀπολλο-κράτης. Ἀπολλο-φάνης.

Ἀπόλλας und Ἀπελλᾶς. Ἀπελλῆς. Ἀπελλικῶν vgl. Ἀθηνικῶν. Ἀπελλίς f. Ἀπέλλιχος. Ἀπελλίων. Ἀπολλώς. Ἀπόλλων Mannsname (fällt mit dem Namen des Gottes zufällig zusammen). Ἀπολλωνίδης ist zweideutig.

Ἀπολλωνο- zu Ἀπόλλων.

Ἀπολλων-ικέτης. Ἀπολλωνό-δοτος.

Ἀρᾱτο-, Ἀρητο- erfleht, ἀρατός part. zu ἀράομαι.

Ἀρατο-γένης.

Ἄρατος = Ἄρητος. Ἀράτα. Ἀρήτη. Ἀρητάδης. Ἀράτιος. Ἀρατίς. Ἀράτων.

Ἀργι- hell vgl. ἀργι-κέραυνος Zeus, ἀργι-όδους Eber, ἀργί-πους. Ἀργει-φόντης Hermes cf. Ἄργος. Ἀργι-λεωνίς Mutter des Brasidas. Ἀργί-λιπος Cyclop vgl. ἀργί-λιψ und Ἀργῆς. Ἀργι-όπη.

Ἄργος πάνοψ, Koseform. Ἄργος Hundename = ἀργίπους. Ἄργη. Ἀργέας. Ἀργεάδαι maked. Königshaus. Ἀργᾶς. Ἀργαῖος maked. König = Ἀργεάδης. Ἀργῆς Cyclop vgl. ἀργι-κέραυνος und Ἀργίλιπος Cyclop. Ἀργενίδας. Ἄργυννος myth. Ἀργουνίων böot. Ἀργώ f. wohl für Ἀργόναυς vgl. Ἀργοναῦται.

Ἀργυρο- Silber, ἄργυρος.

Nur in Ἀργύρ-ιππος bei Plautus.

Ἀρεσι- von ἀρέσκω, ἀρέσω gut machen, ausgleichen.

Ἀρέσ-ανδρος. Ἀρέσ-ιππος.

Ἀρέσας. Ἀρεσίας (Ἀρεσίππου).

Ἀρετα- Tugend, Tüchtigkeit, ἀρετή.

Ἀρετα-φίλα.

Ἀρέτης. Ἀρέτα = Ἀρέτη. Ἀρεταῖος. Ἀρετάων. Ἀρετώ. Ἀρέτων.

Ἀρέτης lässt sich auch als einstämmiger Name von ἀρέσκω ἀρέσω deuten, vgl. Ἀρέστωρ und Ἀρέσκων.

Ἀρηϊ- Ares zu Ἄρης, Ἄρηος, Ἀρήϊος.

Ἀρηΐ-θοος. Ἀρηΐ-λυκος. Ἀρηΐ-φιλος.

Ἄρευς spartanischer König von Ἀρευ-, vgl. äol. Ἄρευς g. Ἄρευος Ares. Ἀρήϊχος. Aber Ἀρήϊος, Ἄρειος, Ἀρεία, Ἀρείων einstämmig.

Ἀρι- sehr, ἀρι-, vgl. Ἐρι-.

Ἀρι-άδνη. Ἀρί-αιθος. Ἀρι-άνθης. Ἀρί-γνωτος. Ἀρί-δαιος = Ἀῤῥίδαιος? Ἀρί-δηλος. Ἀρί-δικος. Ἀρί-ζηλος. Ἀρί-θεμις. Ἀρί-μαχος. Ἀρί-μνηστος, Ἀρί-μναστος = Ἀρίμνας. Ἀρί-ξενος. Ἀρί-σημος. Ἀρί-στρατος. Ἀρι-φράδης. Ἀρί-φρων.

Ἄρις.

Ἀριστο- best, ἄριστος.

Ἀριστ-άγγελος. Ἀριστ-αγόρας. Ἀριστ-αίνετος. Ἀρίστ-αινος. Ἀρίστ-αιχμος. Ἀριστ-άναξ. Ἀρίστ-ανδρος. Ἀριστ-άνωρ. Ἀριστ-αρέτη. Ἀρίστ-αρχος. Ἀρίστ-ιππος. Ἀριστό-βιος = Ἀριστό-βις vgl. *Κλεόβις*. Ἀριστό-βουλος. Ἀριστό-γειτος. Ἀριστο-γείτων. Ἀριστο-γένης. Ἀριστό-γονος. Ἀριστο-δάμας. Ἀριστό-δημος. Ἀριστό-δικος. Ἀριστό-δοτος. Ἀριστό-δωρος. Ἀριστό-θεμις. Ἀριστό-θεος. Ἀριστό-θηρος. Ἀριστό-κλειτος. Ἀριστο-κλῆς. Ἀριστο-κράτης. Ἀριστο-κρέων. Ἀριστό-κριτος. Ἀριστο-κύδης. Ἀριστό-κυπρος Sohn des *Φιλό-κυπρος*. Ἀριστό-λαος. Ἀριστο-λέων. Ἀριστό-λοχος. Ἀριστό-μαχος. Ἀριστό-μβροτος. Ἀριστο-μέδης. Ἀριστο-μέδων. Ἀριστο-μένης. Ἀριστο-μηλίδας. Ἀριστό-μνηστος. Ἀριστο-ναύτης. Ἀριστό-νικος. Ἀριστό-νομος. Ἀριστό-νους. Ἀριστό-ξενος. Ἀριστό-παππος. Ἀριστο-πάτειρα. Ἀριστό-πατρα. Ἀριστο-πείθης. Ἀριστό-πολις. Ἀριστο-τέλης. Ἀριστό-τιμος. Ἀριστο-φάνης. Ἀριστό-φαντος. Ἀριστό-φιλος. Ἀριστο-φῶν, f. Ἀριστο-φῶσα. Ἀριστῶναξ. Ἀριστ-ώνυμος. Aber Ἀριστεύς, wozu Ἀριστηΐδης = Ἀριστείδης ist wohl einstämmig = ἀριστεύς.

Ἄριστος. Ἀριστέας. Ἀριστίας. Ἄριστις. Ἀριστείας. Ἀρίστεια vgl. Ἀριστειοῦχος. Ἀριστέα. Ἀρισταῖος. Ἀρίστιον. Ἀριστῖνος. Ἀρίστυλλος. Ἀριστώ. Ἀρίστων. Ἀριστωνίδας.

Scherzhaft angeschlossen der fingirte Parasitenname: Ἀριστο-κόραξ, worin ἀριστο- wohl „Frühstück", ἄριστον bedeuten soll; zu -κόραξ vgl. *Πετρο-κόραξ*.

Ἀριστειο- Vorrang, Bestes, ἀριστεῖον.

Ἀριστειοῦχος (Ἀριστειο-οχος).

Ἀριστείας. Ἀρίστεια. Ἀριστέων.

Ἀρκε- = Ἀρκεσι- von ἀρκέω.

Ἀρκε-φῶν.

Ἀρκέας. Ἄρκυλος. Ἀρκέων.

Zweifelhaft, Ἀρκε-φῶν wohl für Ἀρχεφῶν s. Ἀρχε-.

Ἀρκεσι- wehrend, genügend, zu ἀρκέω ἀρκέσω.

Ἀρκεσί-δημος. Ἀρκεσί-λαος.

Ἄρκεσος. Ἀρκεσίων. Ἀρκείσιος für Ἀρκεσσιος, alterthümlich.

Ἀρκτο- Bär.

Ἀρκτο-ῦρος. Ἀρκτο-φύλαξ Gestirnnamen.

Ἄρκτος Centaur. Ἀρκτῖνος. Ἄρκυλος vgl. ἄρκος = ἄρκτος Bär und ἄρκυλος Bärenjunges.

Vielleicht auch die Ἀρκάδες.

Ἁρμο- zu ἁρμός Fug.

Ἁρμο-θόη. Ἁρμο-κύδης. Ἁρμό-νικος. Ἁρμό-ξενος? Vgl. Ἱππ-αρμό-δωρος.

Ἅρμων.

Ἁρμοξι- fügend, von ἁρμόζω ἁρμόσω dorisch ξω.

Ἁρμοξί-δᾶμος dorisch.

Ἀρνο- Widder, zu ἀρήν g. ἀρνός.

Ἀρνο-κλῆς.

Ἀρνίας. Ἀρνίσκος. Ἄρνων.

Ἀρξι- beherrschend, von ἄρχω vgl. Ἀρχε-.

Ἄρξ-ιππος vgl. Ἄρχιππος. Ἀρξι-λαΐδας vgl. Ἀρχέλαος, Ἀρχελάδης.

Ἁρπαλο-, Ἁρπα- raffend, raubend, vgl. ἁρπαλέος, ἅρπαξ, ἅρπη Falk.

Ἁρπά-λυκος. Ἁρπαλύκη (für Ἁρπαλο-λυκος?).

Ἅρπαλος. Ἁρπάλη. Ἁρπαλίων. Ἁρπαλεύς. Ἁρπάδης, von Ἁρπα- in Ἁρπά-λυκος.

Ἀῤῥι- vielleicht = Ἀρι-.

Ἀῤῥί-λεως. Ἄῤῥ-ιππος. Ἀῤῥι-φῶν. (Ἀῤῥί-δαιος?).

Ἀῤῥίας (dazu spät Ἀῤῥιανός). Ἄῤῥων.

Ἀρσι- fügend, zu ἀραρίσκω.

Ἀρσι-νόη. Ἀρσί-νοος. Ἄρσ-ιππος.

Ἀρσέας.

Ἀρταμι-, Ἀρτεμι- Artemis, Ἀρτεμις τος δος, acc. Ἄρτεμιν.

Ἀρτεμ-αγόρας. Ἀρτεμ-άγορος. Ἀρτεμί-δωρος. Ἀρτεμο-κλέα.

Ἀρτεμᾶς. Ἄρτεμις als Frauenname. Ἀρτέμιος, Ἀρτεμία, Ἀρτέμιον spät. Ἀρτεμίων. Ἀρτεμώ. Ἀρτάμων = Ἀρτέμων (Ἀρτεμώνη).

Ἀρτυ-, Ἀρτυσι- bereitend, zurüstend, von ἀρτύω.

Ἀρτύ-μαχος. Ἀρτυσί-λεως. Ἀρτυσί-τραγος.

Ἀρτύλας wohl eher als Ἀρτύ-λαος zu fassen, vgl. Ἀρτυσίλεως.

Ἀρχαιο- alt, ursprünglich, ἀρχαῖος.

Ἀρχαιό-γονος. Die Ἀρχε-ανακτίδαι, Ahn Ἀρχε-άναξ auch Ἀρχαι-ανακτίδαι, Ἀρχαι-άναξ geschrieben.

Ἀρχε-, Ἀρχι- zu ἄρχω.

Ἀρχ-άγαθος. Ἀρχ-αγόρας. Ἀρχ-αίνετος. Ἄρχ-ανδρος. Ἀρχ-άνωρ. Ἀρχε-άναξ. Ἀρχε-άνασσα. Ἀρχέ-βιος. Ἀρχέ-βουλος. Ἀρχε-δάμας. Ἀρχέ-δημος. Ἀρχέ-δικος. Ἀρχε-κράτης. Ἀρχέ-λαος, Ἀρχέ-λεως. Ἀρχέ-λοχος. Ἀρχέ-μαχος. Ἀρχέ-μβροτος. Ἀρχέ-μορος myth. Ἀρχέ-νεως. Ἀρχέ-νικος. Ἀρχέ-νομος. Ἀρχέ-πολις. Ἀρχε-πτόλεμος. Ἄρχ-ερμος. Ἀρχέ-στρατος. Ἀρχέ-τιμος. Ἀρχε-τίων. Ἀρχε-φῶν. Ἀρχ-ίαρος (ἱερός). Ἄρχ-ιππος, meist auch mit Ἀρχι- vorkommend, nur mit Ἀρχι- Ἀρχι-γένης. Ἀρχι-έπης (gemacht). Ἀρχι-κλῆς. Ἀρχι-μήδης. Ἀρχί-μηλος. Ἀρχι-τέλης. Ἀρχύτας = Ἀρχ-οιτας? vgl. Ἀνδρύτας neben Ἀνδροίτας.

Ἄρχας. Ἄρχης. Ἄρχη. Ἀρχέας. Ἀρχεάδης. Ἀρχίας. Ἀρχιάδης. Ἄρχιος. Ἀρχίων. Ἄρχιλλος. Ἄρχιλλα (zu Ἀρχέλαος?). Ἀρχῖνος. Ἀρχύλος. Ἀρχυλίς f. Ἀρχώ. Ἄρχων. Ἀρχώνδας. Ἀρχωνίδης.

Ἀσι- behagend, zu ἕαδον, ἄσ-μενος.

Ἄσ-ανδρος. Ἀσί-τιμος.

Ἀσίας. Ἄσιος. Ἀσιάδης. Ἀσίων. Ἀσαῖος Homer. Ἀσωνίδης (von Ἄσων).

Ἀσκληπιο-, Ἀσκλαπιο- Asklepios, Ἀσκληπιός.

Ἀσκλαπιο-γένης. Ἀσκληπιό-δοτος. Ἀσκληπιό-δωρος. Ἀσκληπιο-κλείδης.

Ἀσκληπᾶς. Ἀσκληπίας. Ἀσκλαπίχιος. Ἀσκλαπίων. Ἀσκλάπων.

Ἀσμενο- gern, ἄσμενος.

Ἀσμενό-φαντος.

Ἄσμενος fällt in der Form mit der Basis zusammen.

Ἀστερ- Stern, ἀστήρ έρος.

Ἀστερ-όδεια myth. Ἀστερ-όπη myth. Ἀστερ-οπαῖος (vgl. Παρθεν-όπη, Παρθεν-οπαῖος).

Ἀστήρ έρος besser Ἄστηρ. Ἀστερίων mythisch. Ἀστρεύς. Ἀστρίς.

Die myth. Namen Ἀστέριος, Ἀστερία, Ἀστραῖος, Ἀστραία sind einstämmig und Adjective.

Ἀστυ- Stadt, ἄστυ.

Ἀστυ-άγυια. Ἀστύ-αλος. Ἀστυ-άναξ. Ἀστυ-γένης. Ἀστύ-γονος. Ἀστυ-δάμας. Ἀστυ-δάμεια. Ἀστυ-κλῆς. Ἀστυ-κράτης. Ἀστυ-κρέων. Ἀστύ-μαχος. Ἀστυ-μέδων. Ἀστυ-μήδης. Ἀστύ-νομος. Ἀστύ-νοος. Ἀστύ-ξενος. Ἀστύ-οχος. Ἀστύ-πυλος. Ἀστύ-φιλος. Ἀστυ-χαρίδης. — Ἀστό-μαχος und Ἀστό-ξενος scheinen ἀστό-ς Bürger zu enthalten.

Ἀστέας. Ἀστίης (Euböa). Ἀστεῖος (patron. von Ἀστέας). Ἄστυλλος. Ἄστων.

Ἀσωπο- Asopos, Ἀσωπός.

Ἀσωπό-δωρος. Ἀσωπο-κλῆς. Ἀσωπό-λαος.

Ἀσώπιχος. Ἀσωπώ.

Ἀταλο- zart, heiter, ἀταλός nur in Ἀταλό-φρων.

Αὐξι- mehrend, zu αὔξω, also für αὐξσι-.

Αὐξί-δημος. Αὐξί-θεμις. — Αὐξό-νικος (Thasos, Curtius' Studien V, 268).

Αὔξιμος? Αὐξώ. Αὔξων.

Αὔξησις, Αὐξησία beruhen auf Αὐξησι-.

Αὐλο- wohl zu αὐλή Hof.

Αὐλο-σθένης.

Αὐλίσκος. Αὖλις. Αὔλων.

Αὐτο- selbst, αὐτός.

Αὔτ-ανδρος. Αὐτά-φιλος (ὁ?). Αὐτ-εσίων. Αὐτό-βουλος. Αὐτό-δικος. Αὐτό-δωρος. Αὐτο-κλῆς. Αὐτο-κράτης. Αὐτο-κράτωρ. Αὐτό-λαος. Αὐτο-λέων. Αὐτό-λυκος. Αὐτο-μάθης. Αὐτο-μάτη. Αὐτο-μέδων. Αὐτο-μένης. Αὐτο-μήδης. Αὐτό-νομος. Αὐτό-νοος. Αὐτο-σθένης. Αὐτό-σιτος. Αὐτοῦ-χος. Αὐτό-φονος. Αὐτο-φῶν. Αὐτό-χαρις. (Αὐτό-χθων). — Αὐτάφιλος verlesen aus Ἀρετά-φιλος?

Αὐτέας. Αὐτίας.

Ein Auteas ist Vater und Sohn eines Autokles.

Ἀφρο- Schaum, *ἀφρός*.
Ἀφρο-γένεια die Schaumgeborene heisst Aphrodite.
Ἀφρώ Koseform für *Ἀφρογένεια*.

Ἀχελῳο- Acheloos, *Ἀχελώιος*, *Ἀχέλῳος*.
Ἀχελωιό-δωρος, *Ἀχελῳό-δωρος* vgl. *Ἀσωπό-δωρος*.

Βαθυ- tief, *βαθύς*.
Βάθ-ιππος. *Βαθυ-κλῆς*. *Βαθυ-κόμης*. *Βαθύ-λαος*. Vgl. *Βενθεσι-κύμη*.
Βάθυς. *Βαθύας*. *Βαθύλος*. *Βάθυλλος* (oder zu *Βαθύλαος*). *Βαθύλλα*. *Βαθύλλιος*. *Βάθων*.

Βακο- vielleicht = *Βάκχο-ς* Bacchos.
Βακ-ήνωρ.
Βάκις. *Βάκων*. Wenn *βακο* = *βακχο* gehört hierher auch *Βάκχις*. *Βακχύλος*. *Βακχυλίδης*. *Βακχυλᾶς* und *Βάκχων*.

Βασιλο-, *Βασιλεο-* wohl auf *Ζεύς Βασιλεύς* zu beziehen.
Βασιλο-δίκα. *Βασιλο-κλῆς*. *Βασιλεό-δωρος*.
Βάσιλος. *Βάσιλλος*. *Βασιλᾶς*. *Βάσιλις*. *Βασιλώ*.

Βελλερο- unbekannter Bedeutung in *Βελλερο-φόντης*.
Βέλλερος, nach den Alten = *Βελλεροφόντης*.

Βενδι- Bendis, *Βενδίς* ῐδος, thrakische Göttin.
Βενδί-δωρος, *Βενδιδώρα* (für *Βενδιδο-δωρος*).
Kosenamen fehlen.

Βερε- tragend, bringend, makedonisch = *Φερε-* w. s.
Βερε-νίκα vgl. *Φερέ-νικος*. (*Βερο-νίκα*, *Βερ-νίκα*).
Βέρης maked. Gründer von *Βέροια* vgl. *Φέρης* Gründer von *Φεραί*. *Βερώ* (Athen) Koseform zu *Βερενίκη*, vgl. *Φέρων* Koseform zu *Φερε-*.

Βιο- zu *βία* Gewalt und *βίος* Leben.
Βια-δίκη. *Βι-άνωρ*. *Βιό-δαμος*. *Βιό-λας*. *Βιο-τέλης*. *Βίππος* argivisch = *Βί-ιππος*.
Βίος. *Βιάδας*. *Βιώ*. *Βίων*. *Βιωνίδας*.

Βλεπε- blickend, zu *βλέπω*.
Βλέπυρος für *Βλεπε-πυρος* „Feuerblickend", wie *λαμπυρίς* für *λαμπε-πυρις* Glühwürmchen und *λειπυρίας*, *λιπυρία* intermittirendes Fieber für *λειπο-*, *λιπο-πυρία*. Hierher auch der scherzhafte Beiname *Βλεπε-δαίμων*.
Βλεπαῖος. *Βλέπιος*.

Βλεψι- blickend, zu *βλέπω*.

Βλεψί-δημος.

Βλέψος. Βλεψίας. Βλεψιάδαι.

Βοη-, *Βοα-* Ruf, Schlachtruf, *βοή*.

Βόη-θος, *Βοη-θοίδης* vgl. *βοη-θόος*, *βοηθός*. Der Name *Βᾱ-δρόμιος* geht auf die *Βοηδρόμια*, das Fest des Monats *Βοηδρομιών*.

Namen wie *Βόα*, *Βόων* s. *Βου-* könnte man auch zu *Βοη-* ziehen.

Βομβο- Lärm, *βόμβος*.

Βομβο-μαχίδης Plautus, scherzhaft, vgl. *βομβ-αύλιος*.

Βόμβος, *Βόμβρος* böot.

Βου- *Βο-* Rind, dient auch zur Bezeichnung des Grossen, Starken, vgl. *βού-παις*, *βού-βρωστις*.

Βού-βαλος. Βουβαλ-ίων vgl. *Οἴ-βαλος. Βού-γελος* vgl. *βουγάϊος. Βου-ζύγης. Βού-θηρος. Βου-θήρας. Βοῦ-θος* aus *Βου-θοος* vgl. *Ἱππό-θοος* und *Δάϊθος*, *Βόηθος* aus *-θοος. Βου-κλείδης* vgl. *Ἱππο-κλείδης. Βού-κολος. Βου-κολίων. Βου-κολίδης. Βού-μυκος. Βού-νικος. Βού-παλος. Βού-πλαγος. Βού-σελος. Βου-σόα. Βου-σᾶς? Βου-φάγος* myth. *Βου-φόνας.* — *Βῶκρος* ist *Βο-ακρος* vgl. *Βάλ-ακρος* = *φάλ-ακρος*.

Angeschlossen z. B. *Βο-αρμία* Athene.

Βόα. Βοία. Βοΐδης. Βοίδας. Βοιΐδιον f. *Βοιδίων. Βουδίων. Βουδίδαι. Βοΐσκος. Βοΐσκα. Βοΐσκιον* f. *Βοιώ. Βοίων* und *Βόων*.

Βουλα-, *Βουλη-* Rath, *βουλή*.

Βουλ-αγόρας. Βουλα-κλῆς = *Βουληκλῆς. Βούλ-αρχος. Βουλή-κριτος. Βουλή-φορος. Βουλό-θεμις.* — Dialectisch *Βωλα-κράτης*.

Βουλίας. Βοῦλις. Βουλίς f. *Βούλων.* Kretisch *Βῶλος* = *Βουλος* und *Βῶλις* = *Βοῦλις*.

Βρασι- *Βραττι-* wohl zu *βράττω*.

Βρασί-λας.

Βρᾱσίδας. Βραττίδης auf Thasos, Curtius' Studien V, 267.

Βρι- stark, wuchtig, *βρι-* vgl. *βρι-ήπυος*.

Βρίαχος Satyr (*Βρι-ιαχος*). *Βρι-άκας* Aegina.

Βριάρεως zu *βριαρο-*. *Βριμίας. Βριμώ* zu *βριμός*.

Βρῖθυ- wuchtig, *βριθύς*.
Βριθ-αγόρας.
Βριθώ.

Βρῖσι- wuchtend, belastend, zu *βρίθω*, vgl. *βρῖσ-άρματος* Wagen belastend.
Βρῖσα. *Βρισεύς*, *Βρισηΐς*. *Βρίσων*.
Vgl. *Βριήσις* d. i. *Βριίσης* = *Βρῖσης*.

Zur Gruppe *Βρι-* gehört auch *Βριτο-* in *Βριτό-μαρτις*, das wohl unrichtig mit dulcis übersetzt wird.

Γαλαξι- zu *Γαλάξιος* Beiname des Apoll in Böotien.
Γαλαξί-δωρος thebanischer Name, vgl. *Γαλαξ-αύρη* Nymphe.

Γαμο- Hochzeit.
Γαμο-χαίρων Parasitenname; ähnliches muss existirt haben wegen des Kosenamens
Γάμος.
Vgl. *Εὐ-γάμιος*. *Εὐ-γάμων*.

Γανυ- erfreuend, von *γάνυ-μαι*.
Γανυ-μήδης. *Γανυ-μήδα*. *Γανύ-κτωρ* vgl. *Πολύ-κτωρ* (*κτέαρ*).

Γαστρο- Bauch, *γαστήρ*.
Γαστρο-δώρη.
Γάστρων.

Γελα- vgl. *γελάω*, *γελανής*, *γαλήνη*.
Γελ-άνωρ. *Γέλ-αρχος*.
Γελέας. *Γελίας*. *Γελλίας*. *Γελλώ*. *Γέλων*.

Γερα- Alter, alt, vgl. *γερα-ιό-ς* alt, *γραῦς*.
Γερ-άνωρ „Altmann“.
Γέρης τος. *Γρᾶς g*. *Γρᾶ*. *Γρίος*. *Γρῖνος*. *Γρύλλος*. *Γρυλλίων*.

Die Ausstossung des *ε* wie in *γραῦς*, das gleichen Stammes ist.

Γεω- Erde, *γῆ*.
Γεώργιος (*γεω-οργιος*) sehr später Name.

Γλαυκο- hell, *γλαυκός*.
Γλαύκ-ιππος. *Γλαυκο-θέα*. *Γλαυκο-νόμη*. *Γλαυκ-ῶπις*.
Γλαῦκος. *Γλαύκη*. *Γλαυκίας*. *Γλαυκίδης*. *Γλαυκίς*. *Γλαυκίων*. *Γλαυκώ*. *Γλαύκων*. *Γλαυκωνίδης* (*Γλαυκωνιανός*).
Γλαυκέτης wie *Ἀλκέτας*, *Δερκέτας*.

Γνησι- zu *γεν* zeugen.

Γνησί-θεος. Γνησί-οχος. Γνήσ-ιππος.

Γνήσιος (Euböa, s. Curtius' Studien V, 257).

Γνωσι- erkennend, von *γιγνώσκω γνώσομαι.*

Γνωσί-δημος. Γνωσί-δικος. Γνωσί-λαος. Γνώσ-ιππος.

Γνωσίας. Γνῶσις.

Γοργο- drohend, furchtbar, *γοργός.*

Γόργ-ιππος. Γόργ-οινος. Γοργο-λέων. Γοργο-λόφα Athene. *Γοργο-σθένης. Γοργο-φόνη. Γοργο-φόνος. Γοργ-ώπας. Γοργ-ῶπις.*

Γόργος. Γόργη. Γοργίδας. Γοργίων. Γοργίας. Γοργιάδας. Γοργύλος. Γοργώ. Γόργων. — *Γοργόνη* spätere Form für *Γοργώ*, davon *Γοργόνιος*, *Γοργόνιον* f. Mit *Γόργυθος*, *Γοργυθίων* vergleiche *Μίκυθος.*

Γυλο- vgl. *Γύλιος* Beiname des Herakles, *γυλιός* Kober, *γαυλός* Mulde.

Γύλ-ιππος.

Γύλις. Γύλλις. Γυλίδας. Γύλων.

Γωρυτο- Köcher, *γωρυτός.*

Γωρυτό-εσσα Amazone (galt als Vollname?).

Γώρυτος Mannsname auf Paros.

Δᾶ-, *Δη-* vielleicht „Feld", vgl. *δᾶμος*, *δῆμος.*

Δᾶ-μάτηρ, *Δη-μήτηρ.*

Δηώ Kosename der Demeter, davon *Δηϊώνη*, *Δηωΐνη* und *Δηωΐς* Name der Persephone.

Δαϊ-, *Δηϊ-*, *Δηϊο* zu *δάϊος*, *δήϊος* feindlich und Homer *ἐν δαΐ λυγρῇ.*

Δάϊθος (aus *Δαΐθοος*). *Δαϊ-κλῆς. Δάϊ-κλος. Δαΐ-λοχος* = *Δηΐ-λοχος. Δαΐ-μαχος* = *Δηΐ-μαχος. Δαϊ-μένης. Δάϊππος. Δαΐ-φαντος. Δαΐ-φρων.*

Δαΐσκος? s. *Δαο-.*

Δηϊ-άνειρα. Δηϊ-άρης. Δηϊ-δάμεια. Δηϊ-κόων. Δηϊ-κράτης. Δηϊ-λέων. Δηΐ-λοχος. Δηϊ-λύκη. Δηΐ-μαχος. Δηϊ-νόμη. Δηϊο-λέων = *Δηϊλέων. Δηϊ-όπη. Δηϊόπεια. Δηϊ-οπίτης. Δηϊο-φόντης* = *Δηϊφόντης. Δηΐ-οχος. Δηΐ-πυλος. Δηΐ-πυρος. Δηΐ-φιλος. Δηΐ-φοβος. Δηΐ-φονος. Δηϊ-φόντης.*

Δήϊος. Δηϊώ. Δηΐων. (*Δηϊονεύς* Homer).

Δαμασι-, *Δμᾶσι* bändigend, von *δαμάζω*, *δαμάσω*, *δμητός.*

Δαμασ-αλκίδα. Δαμασ-άνδρα. Δαμασ-ήνωρ. Δαμασί-θυ-

μος. Δαμάσι-κλος. Δαμασί-λας. Δαμάσ-ιππος. Δαμασί-στρατος. Δαμασί-χθων. — Δαμασι-κόνδυλος Scherzname auf den Ringer Δαμασί-στρατος.

Δμᾶσ-αγόρας.

Δάμασος. Δαμασήν Gigant. Δαμασίας. Δαμάσιον f.

Δαμνα- bändigend, zu δάμνημι, δάμναμαι.

Δαμν-αγόρας. Δάμν-ιππος.

Δάμνις. (Δαμνεύς ein Koryhant). Δαμνώ.

Δαμνασυλλίς f. beruht auf Δαμνασι- = Δαμασι-.

Δᾶμο-, Δημο- Gau, Volk, δᾶμος, δῆμος.

Δημ-άγητος. Δήμ-αγνος. Δημ-αγόρας. Δημ-αίνετος. Δημ-άνθης. Δημ-άρετος. Δημ-άρητος. Δημ-άριστος. Δημ-άρμενος. Δήμ-αρχος. Δημο-γένης. Δημό-γνητος. Δημο-δάμας. Δημό-δικος. Δημό-δοκος. Δημο-κήδης. Δημό-κλειτος. Δημο-κλῆς. Δήμο-κλος. Δημο-κόων. Δημο-κράτης. Δημο-κρίνης. Δημό-κριτος. Δημο-κύδης. Δημο-λέων. Δημό-νικος. Δημό-νομος. Δημό-νοος. Δημο-πείθης. Δημό-πολις. Δημο-πτόλεμος. Δημο-σθένης, daraus Δημοσθᾶς. Δημο-σῶν. Δημό-στρατος. Δημο-τέλης. Δημό-τιμος. Δημο-τίων. Δημοῦχος. Δημο-φάνης. Δημό-φαντος. Δημό-φιλος. Δημο-φῶν. Δημο-χάρης. Δημό-χαρις. Δημῶναξ.

Δάμ-ανδρος. Δαμ-άρης. Δαμ-αρίων. Δαμο-γέρων. Δαμό-θοος. Δαμο-θοΐδας. Δαμ-οίτας. Δαμο-κρέων. Δαμό-λας. Δαμο-μένης. Δαμό-ξενος. Δαμ-ωφέλης.

Δῆμος. Δημέας. Δημᾶς. Δημῆς. Δημιάδας. Δημάδης (von Δημᾶς). Δημύλος. Δημυλᾶς. Δημώ dem. Δημάριον. Δήμων. Δημωνίδης. Δημωνᾶς.

Δᾶμος. Δαμέας. Δαμίας (Δαμιανός). Δαμιάδας. Δάμιος. Δᾶμις. Δαμίων. Δαμέων. Δαμήν. Δαμῖνος. Δαμίσκος. Δαμύλος. Δάμυλλος. Δαμύλας. Δαμώ. Δάμων. Δαμωνίδας. Δαμώνη.

Δαο- vgl. Δαϊ-, Δηι-, Δηϊο-.

Δά-οχος. Vielleicht gleichen Stammes mit Δαϊ-, Δηϊ-. Böot. Δα-οίτας (Benseler: Δαφίτας). Δεοίτης Kodride (d. i. Δη-οιτης).

Δᾶος als Name von Freien. Δάης. Δαΐνης. Δαΐσκος. Δαῦλος. Δάων.

Als Sklavenname ist Δᾶος = lat. Dâvus auf den Volksnamen Δᾶος zu beziehen.

Δαφνο- Lorbeer, *δάφνη*.
Δαφν-αγόρας.
Δάφνος. Δάφνη. Δάφνης. Δάφνις (Δαφνιανός). Δάφνων.
Δαφναῖος zu *Δάφνη* oder Adjectiv zu *δάφνη*.

Δεινο- furchtbar, gewaltig, *δεινός*.
Δειν-αγόρας. Δείν-αρχος. Δείν-ιππος. Δεινο-κλῆς. Δεινο-κράτης. Δεινό-λοχος. Δεινό-μαχος. Δεινο-μένης. Δεινο-σθένης. Δεινό-στρατος. Δεινό-φιλος. Δειν-ώπας.
Δεινίας. Δεινιάδας. Δεινιάδης. Δεῖνις. Δεινίχα. Δεινώ. Δείνων. Δεινωνώ. Δεινάκων.

Δεισι- fürchtend, vgl. *δεισι-δαίμων*.
Δεισ-ήνωρ Lykier bei Homer = *δεισ-ήνωρ* bei Aeschylus.

Δεξι- empfangend, aufnehmend, von *δέχομαι*, vgl. *Δεξιο-*.
Δεξ-αγορίδας. Δέξ-ανδρος. Δεξι-δημίδης. Δεξ-ίερος. Δεξί-θεος. Δεξι-κράτης. Δεξι-κλῆς. Δεξί-λαος. Δέξιλλα. Δεξί-μαχος. Δεξι-ναύτας. Δεξί-νικος. Δεξί-στρατος. Δεξί-φιλος.
Δεξίας. Δέξις. Δεξιάδης (auch zu *Δέξιος*). *Δεξώ. Δέξων. Δεξώνδας.*
Zu der alten untergegangenen Gruppe *Δεκε-* (vgl. *Ξενό-δοκος*) gehört der Ortsname *Δεκέ-λεια*, regelrechte Ableitung von einem alten Namen *Δεκε-λεως*, vgl. *Λεώ-δοκος*.

Δεξιο- dexter, *δεξιός* von *Δεξι-* schwer zu sondern.
Δεξί-νους. Δεξιό-νικος. Δέξ-ιππος. Δεξι-φάνης. Δεξι-φῶν. Δεξί-οχος.
Δέξιος. Δεξιάδης (Δεξιανός). Δεξίων (Name des Sophokles als Heros).

Δερκε- blickend, schauend, von *δέρκομαι*.
Δέρκ-ιππος.
Δερκύλος. Δερκυλίδας. Δέρκων (Euböa, s. Curtius' Studien V, 257). *Δερξίας* geht auf *Δερξι-*. *Δερκέτης* wie *Γλαυκέτης, Ἀλκέτας* u. s. w.

Δηλο- zu *δῆλος, Δῆλος*.
Δηλό-δοτος. Δηλ-όπτιχος.
Δήλιος, Δηλιάδης, Δηλιάς kann auch als „der Delier“ gefasst werden, wie *Αἰγύπτιος, Λακεδαιμόνιος* u. a.

Δηρι- Streit, Kampf, δῆρις.
Δηρι-μάχεια, Δηρι-νόμη Amazonennamen.
Δηριάδης und Δηρώ mythische Namen.

Δια- durch, durchaus, διά, vgl. Ζα-.
Διά-βολος. Δια-βούλιον f. Διά-δηλος. Διά-δοχος. Δια-δρόμης. Διά-κριτος. Δί-αλλος. Διά-λογος. Δια-πρέπης. Δί-αυλος. Δια-φάνης. Δι-έμπορος. Δί-ερξις. Δι-ηνέκης. Dazu Δια-δούμενος.
Δίαιος.
Die Kosenamen für Διο- können auch für Δια- gelten.

Διαιτο- Lebensweise, δίαιτα, oder vgl. ἔξ-αιτος.
Διαιτό-δημος.
Δίαιτος.

Διδυμο- doppelt, δίδυμος.
Διδύμ-αρχος.
Δίδυμος. Διδύμη. Διδυμίας. Διδύμων. Mit Διδυμάων vgl. διδυμα-τόκος.'

Δικαιο- gerecht, δίκαιος.
Δικαι-αγόρα. Δικαί-αρχος. Δικαιο-γένης. Δικαιο-κλῆς. Δικαιο-μένης. Δικαιό-πολις. Δικαιο-τέλης.
Δίκαιος. Δικαΐδης. Δικαιώ.

Δικο- Recht, δίκη.
Δικ-ήρης. Δικηρίδης (vgl. Δημ-άρης, Διώρης u. s. w.).
Δικκώ. Δίκων.
Zur Verdoppelung in Δικκώ vgl. Στράττις (Στρατο-).
Auch Δικέτας? vgl. Γλαυκέτης; besser Δι-ικέτας.

Διο- zu Zeus, Ζεύς gen. Διός.
Δspecial in Διϊ-τρέφης vgl. homer. διϊ-πετής. Δι-αγόρας. Δῑ-δότη. Δι-εύχης. Διευχίδας. Διό-γειτος. Διο-γείτων. Διο-γνητος. Δίο-γνις aus Διο-γνιος wie Θέο-γνις aus Θεο-γνιος vgl. ὁμό-γνιος. Διό-γνωστος. Διό-γνωτος. Διό-δοτος. Δῑ-δότη. Διό-δημος. Διό-δωρος. Δι-οίτας. Διό-κληρος. Διο-κλῆς. Διο-μέδων. Διο-μένης. Διο-μήδης. Δι-όμῑλος. Διό-μνηστος. Διό-νικος. Διο-πείθης. Διό-πομπος. Διο-τέλης. Διό-τιμος. Διο-τρέφης. Διο-φάνης. Διό-φαντος. Διό-φιλος = Δίφιλος. Διο-φῶν. Διο-χάρης. Δῑ-ποινος. Διώνασσα (Διο-ανασσα). Διώρης (Διο-αρης dem Zeus gefügt).

Δίσκος (= Δι-ισκος). Δίυλλος. Δίων. Διώνδας Διώνη.

Διο- himmlisch, Zeus eigen, δῖος (διϝιο-ς) dîus.

Δῖο-γένης.

Δῖος. Δῖα zugleich direct. Adjectiv von Διϝ Zeus.

Διονυσο-, Διωνυσο- Dionysos, Διόνυσος, Διώνυσος.

Διονύσ-αρχος. Διονυσι-γένης (o?). Διονυσό-δοτος. Διονυσό-δωρος. Διονυσο-κλῆς. Διονυσο-φάνης.

Διονυσᾶς. Διονυσώ.

Διωνουσίχιος böot. Patronymikon geht wohl zunächst auf Διονύσιος, das einstämmig ist.

Διωξι- verfolgend, von διώκω.

Διώξ-ιππος, Διωξ-ίππη.

Διωξώνδας (Bruder des Athamas; so ist wohl statt Διοχθωνδας zu lesen).

Δολο- List, δόλος, vgl. δολό-μητις, δολο-μήχανος, δολό-μυθος.

Δόλ-οψ Stamm- und Mannsname. Δολοπίων. Vgl. Ἀδόλιος.

Δολίος. Δόλων beide bei Homer.

Δοξα- = δόξα.

Δόξ-ανδρος.

Δόξα. Δοξαῖος.

Δορυ-, Δορι- Lanze, δόρυ.

Δορί-μαχος. Δορυ-κλείδης. Δόρυ-κλος. Δορύ-λαος. Δορύλας. Δορυ-μέδων. Δορυ-μένης. Δόρυ-σσος (aus Δορυσσοος). Δορύ-φορος.

Δοῦρις (basirt auf δουρι- Homer). Δόριλλος (oder zu Δορι-λαος = Δορύ-λαος).

Δοσι-, Δωσι- gebend, von δίδωμι δώσω δοτός.

Δοσί-θεος. Δοσι-κλῆς.

Δοσιάδας.

Δωσί-θεος.

Δωσιάδας. Δωσίδας. Δώσων.

Auf Δοτο-, Δωτο- beruhen

Δοτάδης. Δωτάδας. Δωτίς. Δῶτος und Δωτώ.

Δρακοντο- Drache, δράκων g. δράκοντος.

Δρακοντο-γένης.

Δράκων οντος ωνος. Δρακοντίδης. Δρακόντιος. Δρακοντώ, wahrscheinlich auch Δράκης τος,

Δράκιος und Δράκυλλος, doch vgl. Δερκε- (δέρκομαι, ἔδρακον).

Δρομο- Lauf, δρόμος.

Δρομο-κλῆς. Δρομοκλείδης.

Δρομέας. Δρομεάδης. Δρομίσκος. Δρόμων.

Δρυ- Baum, Eiche, δρῦς, δρῦ-τόμος.

Δρύ-αλος. Δρύ-οψ.

Δρυάδης. Δρυώ. Δρύων.

Δυσ- übel, miss, δυσ-.

Δυσ-αύλης myth. Δυσ-νίκητος. Δύσ-ηρις. Angelehnt Δυσ-ελένη, Δύσ-ερις, Δύσ-παρις.

Δύσις myth. Δυσώδης (zufällig anklingend an δυσώδης übelriechend) besser Δυσώνδης.

Δωρο- Gabe, δῶρον.

Δωρ-ίππη. Δωρό-θεος. Δωρο-θέα. Δωρο-κλείδης.

Δῶρος. Δωρίδας. Δωρίων. Δώριχος. Δωρίχα. (Δωρώ scherzhafte Bildung und Koseform zu Δωρο-δόχη).

Ἐγχες- Lanze, ἔγχος.

Ἐγχεσί-μαργος Amazone.

Ἐγχώ myth. Name.

Εἰδο- nur in

Εἰδο-θέα myth. (Εἰδόθεος spät). Εἰδο-μένης Thasos.

Εἰδώ nach ausdrücklichem Zeugniss = Εἰδοθέα.

Εἰρανο-, Εἰρηνο- Frieden, εἰρήνη.

Εἰρήν-ιππος. Εἰρηνό-δικος. Εἰρηνο-κλῆς.

Ἴρᾱνος böotisch. Εἰράνα = Εἰρήνη. Εἰρήνιον. Εἰρανίδας. Εἰρηνίδας. Εἰρηνίς. Εἰρανίων. Εἰρηνίων.

Ἑκα- in mythischen Namen.

Ἑκά-βη. Ἑκά-εργος. Ἑκα-έργη. Ἑκα-μήδη.

Ἕκας Wahrsager; wahrscheinlich auch Ἑκα-τερός. Ἑκάλη.

Ἑκατη- vgl. Ἑκα-.

Ἑκατη-βόλος. Ἑκατη-βελέτης Apollo.

Ἕκατος Apollo, Ἑκάτη Hekate.

Nach einer Mittheilung meines Freundes Karl Hentze.

Ἑκατο- zu Ἕκατος Apollo, Ἑκάτη Hekate.

Ἑκατό-δωρος. Ἑκατο-κλῆς. Ἑκατ-ώνυμος.

Ἑκάτων.

Ἐλασι- treibend, von ἐλαύνω, ἐλάσω.
Ἐλάσ-ιππος.
Ἔλασος. Ἐλάσιοι ein Geschlecht.
Ἐλαφο- Hirsch, ἔλαφος.
Ἐλαφό-στικτος.
Ἔλαφος. Ἐλάφων.
Ἑλε-, Ἑλεσι- fassend, von εἷλον, ἑλεῖν.
Ἑλε-άλκης? Ἑλέ-δημος. Ἑλ-έμπορος vgl. ἑλέ-πολις. Ἑλεσί-βιος Teos, s. Curtius' Studien V, 259.
Dazu Ἕλενος, Ἑλένη? vgl. Γοργόνη zu Γοργο-.
Ἐλεγξι- erweisend, von ἐλέγχω.
Ἐλεγξι-κλῆς.
Ἐλεγξῖνος Scherzbildungen.
Ἑλικ- zu ἕλιξ gewunden.
Ἑλίκ-ανδρος, vgl. Ἑλί-χρυσος. Ἑλι-χρύση (zugleich Pflanzenname).
Ἕλιξ. Ἑλικάων. Ἑλικίων. Ἑλικώ. Ἑλίκων.
Ἑλλανο- Hellene, Ἕλλην.
Ἑλλά-νικος (für Ἑλλανο-νικος). Ἑλλανο-κράτης. Ἑλλ-άνωρ (für Ἑλλαν-ανωρ). — Dazu Ἕλλη?
Ἐλπι-, Ἐλπιδο-, Ἐλπιδη- von ἐλπίς Hoffnung, ἔλπω, ἔολπα.
Ἐλπ-αγόρας. Ἐλπ-ήνωρ. Ἐλπι-δότη. Ἐλπί-νικος. Ἐλπιδήφορος. Ἐλπιδό-φορος.
Ἐλπίας. Ἐλπίνης. Ἐλπιδώ. Hierher auch Ὄλπις vgl. pf. ἔολπα.
Ἐμπεδο- fest, ἔμπεδος.
Ἐμπεδο-κλῆς. Ἐμπεδο-κράτης. Ἐμπεδό-τιμος.
Ἔμπεδος. Ἐμπεδίων. Ἐμπεδίας. Ἐμπεδώ. Ἐμπέδων.
Ἐν- in, ἐν.
Ἐγ-γενέτωρ. Ἔγ-καιρος. Ἐγ-κέλαδος myth. Ἔγ-κολπος. Ἐγ-κρατίς. Ἐγ-κύμων (κῦμα). Ἐγ-κώμιος. Ἐλ-λιμένιος Thasos. Ἐμ-βάρης vgl. Ἄ-βαρις. Ἔμ-βρομος. Ἔμ-βροτος. Ἐμ-μένης, Ἐμμενίδαι. Ἔμ-πεδος. Ἔμ-πορος. Ἐμ-πρέπης. Ἐμ-πρέπων. Ἔμ-πυλος. Ἐν-δηίς. Ἔν-δικος. Ἔν-διος. Ἔν-δοιος. Ἔν-νομος. Ἔν-τιμος.
Dazu Εἰν-οδία Hekate, Ἐμ-βασι-κοίτας fingirter Name, Ἐμβασί-χυτρος Mäusename, Ἐμ-πειρία später Frauenname = ἐμπειρία, und Ἐν-ίπας.

Ἐννο- unbekannter Bedeutung.
Ἐνν-άλιος Ares (Vollname?).
Ἐνυώ Bellona.

Ἐξ-, Ἐκ- im Sinne des Hervorragens, der Auszeichnung.
Ἔκ-δηλος. Ἔκ-δημος. Ἔκ-δικος. Ἔκ-κριτος. Ἐκ-πρέπης. Ἐκ-φάνης. Ἔκ-φαντος. Ἔκ-φας αντος. Ἐξ-αίνετος. Ἐξ-άκεστος, Ἐξ-ήκεστος; dazu Ἐξάκων und Ἐξηκίας. Ἐξ-άλλαξις Thasos. Ἔξ-αρχος. Ἔξ-οχος. Ἐξ-ώπιος.
Ἐξάδιος Koseform zu Ἐξ- mit doppelter patronymischer Ableitung, von Ἔξα-ς wie Ὑῤῥάδιος von Ὕῤῥας. Ἐξάκων.

Ἐξακεστο-, Ἐξηκεστο- wohl zu ἄκος, ἀκέομαι, ἀκέσ-σαϑαι heilen.
Ἐξακεστο-κλῆς.
Ἐξάκεστος. Ἐξηκίας. Ἐξάκων zugleich zu Ἐξ-.

Ἐπι- zur Bezeichnung der Erlangung, des Ueberkommens.
Ἐπ-άγαϑος. Ἐπ-αίνετος. Ἔπ-αινος. Ἐπ-άλκης. Ἔπ-αλκος. Ἐπ-άλτης. Ἐπι-άλτης. Ἐφιάλτης. Ἐπ-αμείνων. Ἐπαμεινώνδας. Ἔπ-ανδρος. Ἔπ-αρχος. Ἔπ-αφος myth. Ἐπ-αφρόδιτος mit den Koseformen Ἐπαφρᾶς und Ἐπαφρώ. Ἐπ-ειγεύς. Ἐπ-έραστος. Ἐπ-εύκτας. Ἐπή-βολος. Ἐπ-ήρατος. Ἐπι-άναξ. Ἐπ-ίατρος spät. Ἐπι-γένης. Ἐπι-γήϑης. Ἐπί-γνωμος. Ἐπι-δαφνίς. Ἐπί-δικος. Ἐπί-δοκος. Ἐπί-δρομος. Ἐπι-είκης. Ἐπί-ζηλος. Ἐπι-ηρείδης. Ἐπί-ϑερμος. Ἐπι-ϑέρσης. Ἐπι-ϑύμητος. Ἐπί-καρπος. Ἐπι-κάστη myth. Ἐπι-κέρδης. Ἐπι-κλῆς. Ἐπί-κλητος. Ἐπί-κουρος. Ἐπι-κράτης. Ἐπί-κτητος mit der Koseform Ἐπί-κτας (Ἐπικτᾶς). Ἐπί-κτησις f. und Ἐπι-κτήσων. Ἐπι-κύδης. Ἐπί-κωμος. Ἐπί-λαος. Ἐπί-λεως. Ἐπι-λήϑης. Ἐπί-λογχος. Ἐπί-λυκος. Ἐπι-λυσαμενός. Ἐπί-μαχος. Ἐπι-μέδουσα myth. Ἐπι-μένης. Ἐπι-μήδης myth. Ἐπι-μηϑεύς myth. Ἐπί-νικος. Ἐπι-νομίδης. Ἐπί-ξενος. Ἐπί-οχος. Ἔπ-οχος myth. Ἐπι-πείϑης. Ἐπί-σημος. Ἐπι-σϑένης. Ἐπί-στροφος. Ἐπ-ίστωρ. Ἐπι-τέλης. Ἐπί-τιμος. Ἐπι-τρέφης. Ἐπί-τυχος. Ἐπι-φάνης. Ἐπι-φράδης. Ἐπί-φρων. Ἐπι-χάρης. Ἐπί-χαρμος. Ἔπ-οικος. Ἐπ-ώνυμος. Ἐπ-ωπεύς myth. Ἐφ-άρμοστος. Ἔφ-ιππος. Ἔφ-ορος. Ἐφ-ουδίων.
Dazu die späten Ἐπί-τευξις f. Ἐπι-τύγχανος und Ἐπι-τυγχάνων. Ἐφ-έστιος und Ἔφ-ηβος; Ἐπι-στήμη gehört

zu den Abstracten, die eine ganz späte Zeit als Frauennamen verwendete. — Ἐπί-δειξις Schiffsname. — Ἐφαλλό-χυτρος „Topfspringer", komischer Name.

Ἐπέας. Sonstige Kosenamen fehlen; doch kann auch Ἔπ-αφος, falls es griechisch und nicht aegyptisch ist, dieser Gruppe angehören, vgl. Τέκταφος, Gruppe Τεκτο- (τέκτων).

Zu dieser Gruppe gehört das von Aristophanes witzig und richtig gebildete Ἐπι-κεχοδώς, zum part. pf. vergleiche man Ἀραρώς g. Ἀραρότος, altattischer Name.

Ἐρασι- liebend, von ἔραμαι ἐράσσασθαι.

Ἐρασι-κλῆς. Ἐρασί-ξενος. Ἐράσ-ιππος. Ἐρασι-σθένης. Ἐρασί-στρατος. Ἐρασι-φῶν.

Ἔρασος. Ἐρασία. Ἐράσιλλα. (Ἐρασῖνος zu erschliessen aus) Ἐρασῑνίδης.

Ἐρατο- geliebt, lieblich, ἐρατός.

Ἐρατο-κλῆς. Ἐρατο-κράτης. Ἐρατό-λαος. Ἐρατο-σθένης. Ἐρατώνασσα. Ἐρατ-ώνυμος.

Ἔρατος. Ἐράτα. Ἐρατίδαι. Ἐράτιον f. Ἐρατάν. Ἐράτυλλος. Ἐρατώ. Ἐράτων (Ἐρατωνιανός).

Ἔραστος und Ἐράστων zu ἐραστός = ἐρατός geliebt.

Ἐργο- Werk, wirkend, ἔργον.

Ἐργα-μένης (vgl. Θηρα-μένης). Ἐργό-βιος. Ἐργο-κλῆς. Ἐργό-ξενος (Euböa). Ἐργο-τέλης. Ἐργό-τιμος. Ἐργό-φιλος. Ἐργο-χάρης.

Ἐργέας. Ἐργίας. Ἐργίαιος. Ἐργῖνος.

Die fingirten Namen Ἐργάσιλος und Ἐργασίων wie von Ἐργασι- wirkend zu ἐργάζομαι.

Ἐρευθε-, Ἐρυσι- röthend, von ἐρεύθω.

Ἐρυσί-βη robigo, Ἐρυσί-πελας die Rose, Krankheit, persönlich gebildet.

Ἔρευθος. Ἐρευθαλίων (?). Ἐρευθώ.

Ἐρι- verstärkt, ἐρι-, vgl. Ἀρι-.

Ἐρι-άνθης. Ἐρί-ανθος. Ἐρι-ασπίδας. Ἐρί-βοια myth. Ἐρι-βώτης myth. Ἐρί-γυιος. Ἐρι-θάρσης. Ἐρι-κλέης (Euböa). Ἐρι-μήδα myth. Ἐρί-μναστος. Ἐρι-ούνιος myth. Ἐρι-στάφυλος myth. Ἐρί-τιμος. Ἔρι-φος, vgl. Ἄντι-φος = Ἀντι-φῶν. Ἐρί-φυλος. Ἐρι-φύλη myth. Ἐρι-χθόνιος myth. Dazu Ἐριχθώ eine Hexe. Ἐρι-ώπη und Ἐρι-ῶπις myth.

Ἐρρι-δαῖος = Ἐρι-δαῖος = Ἀρι-δαῖος (Ἐρι- = Ἀρι-).
Ἐρί-ωτος Grossohr?

Ἑρμησι- vom Hermes, beruht auf Ἑρμῆς gen. Ἕρμητος (also für Ἑρμητ-ιο-).
Ἑρμήσ-ανδρος. Ἑρμησι-άναξ. Ἑρμησι-κράτης. Ἑρμησί-λαος. Ἑρμησί-λοχος.
Ἑρμησιανός (beruht auf Ἑρμησια-ς).

Ἑρμο- Hermes, vgl. Ἑρμείας, Ἑρμῆς.
Ἑρμ-αγόρας. Ἑρμ-απίας. Ἑρμ-απίων. Ἕρμ-αρχος. Ἑρ-μά-φιλος. Ἑρμα-κρέων. Ἑρμ-αφρόδιτος auch Name. Ἕρμ-ερος und Ἑρμ-έρως τος. Ἕρμ-ιππος. Ἑρμό-βιος. Ἑρμο-γᾶς = Ἑρμο-γένης. Ἑρμο-δάμας. Ἑρμό-δικος. Ἑρμό-δοτος. Ἑρμό-δωρος. Ἑρμό-ζυγος. Ἑρμο-κλῆς. Ἑρμο-κράτης. Ἑρμο-κρέων. Ἑρμό-κριτος. Ἑρμό-λαος. Ἑρμό-λυκος. Ἑρμο-πτόλεμος. Ἑρμό-τιμος. Ἑρμο-τίων. Ἑρμο-τρέφης. Ἑρμο-φάνης. Ἑρμό-φαντος. Ἑρμό-φιλος Ἑρμο-χάρης. Ἑρμό-χαρις. Ἑρμῶναξ (Ἑρμο-αναξ).
Ἑρμείας. Ἑρμέας. Ἑρμᾶς. Ἑρμῆς basiren auf Ἑρ-μο- und fallen mit dem Namen des Gottes nur zufällig zusammen. Ἑρμίας (Ἑρμιανός). Ἑρμᾱδίων (aus Ἑρμᾱδη-ς von Ἑρμᾶς = Ἑρμέας). Ἑρμῖνος. Ἑρμιόνη. Ἑρμύλος. Ἕρμων (Ἑρμωνιανός).

Ἐρξι- wirkend, von ἐργ wirken.
Ἔρξ-ανδρος. Ἐρξι-κλείδης. Ἐρξι-μένης.
Ἐρξίας. Ἐρξίων.

Ἐρυ-, Ἐρητυ-, Ἐρυσι- von ἐρύω, ἐρητύω.
Ἐρύ-λαος Homer. Ἐρητυ-μένης. Ἐρυσί-χθων myth.
Ἐρυσίχη myth.

Ἐρυξι- zurückhaltend, von ἐρύκω.
Ἐρυξί-μαχος.
Ἐρυξίας. Ἔρυξις. Ἐρυξώ.

Ἑστιο-, Ἱστιο- Hestia, Ἑστία, ionisch Ἱστίη.
Ἑστιό-δωρος. Ἑστιο-ῦχος. Ἱστί-αρχος.
Ἱστᾶς. Ἱστιώ.

Ἐτεο- wahrhaft, ächt, ἐτεός.
Ἐτέ-ανδρος. Ἐτε-άνωρ. Ἐτέ-αρχος. (Ἐτεο-βουτάδαι). Ἐτεο-κλῆς. Ἐτέο-κλος. Ἐτεο-κλυμένη myth. Ἐτεό-νικος. Ἐτεό-φιλος.
Ἐτεωνεύς (bei Homer) erweitert aus Ἐτεων.

Ἐτυμο- wahrhaft, ἔτυμος.

Ἐτυμο-κλῆς.

Ἔτυμος. Ἐτύμων. Ἐτυμώνδας.

Εὐ- wohl, gut, εὖ.

Εὐ-άγγελος. Εὐ-άγης, ους. Εὐ-άγητος. Εὐ-αγόρας. Εὐ-άγωγος. Εὐ-άγων (ἀγών). *Εὐ-άδνη* vgl. *Ἀρι-άδνη. Εὔ-αθλος. Εὐ-αίμων. Εὐ-αίνετος. Εὐ-αίνη. Εὐ-αίχμη. Εὐ-αίων. Εὐά-λα-ς* (εὐα = hom. εὐη- und λαο-ς) spartanisch. *Εὐ-άλκης. Εὔ-αλκος. Εὐ-άμερος, Εὐ-ήμερος. Εὔ-ανδρος. Εὐ-άνθης. Εὐ-άρατος. Εὐ-άρεστος. Εὐ-άρετος. Εὐ-άρης, Εὐ-ήρης. Εὔ-αρχος. Εὔ-βιος. Εὔ-βουλος. Εὐ-βιώτης. Εὐ-γείτων. Εὐ-γένης. Εὐ-δαίμων. Εὔ-δημος. Εὔ-δικος. Εὔ-δοξος. Εὔ-δωρος. Εὐ-έλθων. Εὔ-ελπις. Εὔ-εργος. Εὐ-ήνωρ. Εὔ-θηρος. Εὔ-θυμος. Εὔ-ιππος. Εὔ-καρπος. Εὐ-κλῆς. Εὖ-κλος. Εὐ-κράτης. Εὔ-κριτος. Εὐ-κτήμων. Εὐ-μάθης. Εὔ-μαιος* myth. *Εὐ-μάρης, μάρη* Hand. *Εὔ-μαχος. Εὐ-μένης. Εὐ-μήδης. Εὔ-μηλος. Εὔ-μολπος. Εὔ-νηος. Εὔ-νικος. Εὔ-νομος. Εὔ-νοος. Εὔ-ξενος. Εὔ-οδος. Εὐ-πάλαμος.* (*Εὐ-πάτωρ*) *Εὐ-πείθης. Εὐ-πόλεμος. Εὔ-πολις. Εὔ-πομπος. Εὔ-στροφος. Εὐ-τελίδας. Εὐ-τέρπη. Εὐ-τυχίδης. Εὐ-φάνης. Εὔ-φημος. Εὐ-φίλητος. Εὔ-φορβος. Εὐ-φορίων. Εὐ-φράδης. Εὔ-φρων. Εὐ-χάρης. Εὐ-χάριστος. Εὔ-χειρ. Εὐ-ώνυμος.*

Mit dem homerischen εὐη-γενής vgl. äol. *Εὐα-γένης* und *Εὐά-λα-ς.*

Εὐᾶς. Εὐαίων. Εὔων.

Εὐθυ- gerade, richtig, εὐθύς.

Εὐθυ-γένης. Εὐθύ-δημος. Εὐθύ-δικος. Εὐθυ-κλῆς. Εὐθυ-κράτης. Εὐθύ-κριτος. Εὐθύ-μαχος. Εὐθυ-μένης. Εὐθύ-νικος. Εὐθύ-νους. Εὐθύ-φρων.

Εὔθυς. Εὐθίας.

Εὐδαιμο- gottbegünstigt, glücklich, zu εὐδαίμων ονος.

Εὐδαιμο-κλῆς. Εὐδαιμο-τέλης.

Εὔδαιμος. Εὐδαιμάκων ωνος Sparta.

Εὐξι- rühmend, betend, zu εὔχομαι, εὔξομαι.

Εὐξί-θεος. Εὐξ-ίππη. Εὐξί-στρατος.

Εὐξώ.

Εὑρησι- findend, von εὑρίσκω εὑρήσω vgl. εὑρεσί-λογος.

Εὐρησί-βιος. Εὑρήσ-ιππος.
Εὕρεσις.

Εὐρυ- weit, *εὐρύς.*
Εὐρύ-αλος. Εὐρυ-άναξ. Εὐρυ-βάτης. Εὐρύ-βιος. Εὐρυβιάδας. Εὐρυ-δάμας. Εὐρύ-δᾱμος. Εὐρυ-δίκη. Εὐρύ-θεμις. Εὐρυ-κλῆς. Εὐρυ-κράτης. Εὐρυ-λέων. Εὐρύ-λοχος. Εὐρύμαχος. Εὐρυ-μέδων. Εὐρυ-μένης. Εὐρύ-νομος. Εὐρυ-πτόλεμος. Εὐρύ-πυλος. Εὐρυ-πῶν, Εὐρυπωντίδαι. Εὐρυ-σάκης. Εὐρυ-σθένης. Εὐρύ-τιμος.
Εὔρυμος? Εὐρυσθεύς?
Εὐρυάδης. Εὔρυμος? Εὐρυμίδαι vgl. *Πέρι-μος, Ἔχε-μος, Ὕψι-μος. Εὔρυ-τος.*

Εὐφρα- erfreuend, aus *εὐφραίνω* erfreue (*εὔφρων*).
Εὐφρα-γένης. Εὐφρ-αγόρας. Εὐφρ-αίνετος. Εὐφρ-άνασσα. Εὐφρ-άνωρ, Εὐφρανορίδας.
Εὐφρέας. Εὐφραῖος. Εὔφριλλος. Εὐφρωνίδας. Εὐφράδης kann auch Patronymikon zu *Εὐφρέας* sein, wenn das *α* lang ist, sonst *Εὐ-φράδης.*

Εὐχ- rühmend, betend, zu *εὔχομαι, εὐχή.*
Εὐχ-ήνωρ. Εὐχ-ανδρίδας.
Εὔχη. Εὐχίδας. Εὐχωνίδας.
Einstämmig *Εὖκτος*, zugleich Basis in *Εὐκτᾶς, Εὐκταῖος.*

Ἐχε- haltend, habend, zu *ἔχω.*
Ἐχ-άνδρα. Ἐχε-άναξ. Ἐχέ-βουλος. Ἐχέ-δημος. Ἐχε-κλῆς. Ἔχε-κλος. Ἐχε-κράτης. Ἐχέ-λαος = Ἔχελλος. Ἐχέ-μβροτος. Ἐχε-μένης. Ἐχε-μήδα. Ἐχέ-μηλος. Ἐχέ-νηος. Ἐχενίκη. Ἐχέ-πολις. Ἐχέ-πωλος. Ἐχε-σθένης. Ἐχέ-στρατος. Ἐχέ-τιμος. Ἐχέ-φρων. Ἐχέ-φυλος. Ἔχ-ιππος. Ἐχ-οίαξ. Ἐχ-οίτας. — *Ἔχε-τος* wie *Εὔρυ-τος, Ἴφι-τος.*
Ἔχεμος, Ἐχέμων vgl. *Πέρι-μος, Εὔρυ-μος.*
Ἐχίας. Ἐχίος. Ἔχυλλος. Ἐχύλος. Ἐχείων. Ἐχίων (hat natürlich mit *ἔχις* nichts zu thun).

Ζα- = *Δια-* durchaus, sehr.
Ζά-κονος vgl. *διάκονος. Ζά-κορος. Ζά-λευκος.* Auch der mythische Name des Boreaden *Ζάτας, Ζήτης* aus *Ζααητης* stark wehend (*ἄημι*). *Ζῆθος* mythisch = *Ζα-ηθος* vgl. *Ἠθο-κλῆς.*

Ζευξι- jochend, verbindend, aus *ζεύγνυμι, ζεύξω.*
Ζευξί-δᾱμος. Ζευξί-θεος. Ζευξί-μαχος. Ζεύξ-ιππος.

Ζευξίας. (Ζευξιανή). Ζευξιάδης. Ζεῦξις. Ζευξίδας. Ζευξώ.

Ζηλο- Eifer, Neid, ζῆλος.
Ζήλ-αρχος. Ζηλά-τυπος.
Ζῆλος. Ζήλη. Ζήλιος. Ζηλώ. Ζηλίτης wie Θερσίτης.

Ζηνο- Zeus, Ζήν g. Ζηνός.
Ζηνό-βιος. Ζηνο-βία. Ζηνο-γένης. Ζηνό-δοτος. Ζηνό-δωρος. Ζηνό-θεμις. Ζηνό-θεος. Ζηνο-κράτης. Ζηνο-τρεφίδης. Ζηνο-φάνης. Ζηνό-φαντος. Ζηνό-φιλος.
Ζηνέας. Ζηνᾶς. Ζῆνις. Ζηνίων. Ζήνων. Ζηνωνίδης. Ζηνωνίς.

Ζω- zu ζωή Leben, ζωός lebendig.
Ζω-αγόρας. Ζώ-ανδρος. Ζώ-βιος. Ζώ-ιππος. Ζώ-κυπρος. Ζώ-πυρος (Ζωπυρᾶς. Ζωπυρῖνος. Ζωπυρίς. Ζωπυρίσκος. Ζωπύριχος. Ζωπυρίων).
Ζωή. Ζωΐς. Ζῳδίχα. Ζωΐλος.
Daran lehnt sich scheinbar Ζώ-γραφος, Ζωγραφώ, das aber Apellativ „Maler".

Ζωσι- zu ζώω = ζάω leben.
Ζώσ-ιππος.
Ζωσᾶς. Ζωσάριον. — Ζώσι-μος = ζώσιμος.

Ἡδυ- süss, ἡδύς.
Ἡδύ-λαλος. Ἡδυ-πνόη. Ἡδυ-χάρης. Dazu Ἡδύ-δειπνος Parasitenname und Ἡδυ-μέλης. Ἡδύ-οινος Satyrnamen.
Ἧδυς. Ἡδύλος. Ἡδύλη. Ἡδύλιον. Ἡδυλίνη. Ἥδων (auch Ἡδυτώ?).

Ἡλιο- Sonnengott, Ἥλιος.
Ἡλι-άναξ. Ἡλιό-δοτος. Ἡλιό-δωρος. Ἡλιο-θάλης. Ἡλιο-κλῆς. Ἡλιο-κράτης. Ἡλιο-σέραπις. Ἡλιο-φῶν. Ἡλο-θάλης = Ἡλιο-θάλης beruht auf ἡλ = lat. sol.
Ἡλίων.

Ἡμερο- Tag.
Vollnamen fehlen.
Ἥμερος. Ἡμερίς. Ἡμέρων.

Ἠνιο-, Ἠνο-.
Ἠνι-οπεύς. Ἦν-οψ.

Ἡνιο- Zügel, ἡνία.
Ἡνί-οχος. Ἡνιόχη. Ἡνιοχίδης. Vgl. Ἀν-άνιος. Πειθ-ήνιος.

Ἠπιο- zu ἤπιος.
Ἠπιό-δωρος Homer.
Vgl. Ἄλθ-ηπος. Σελ-ήπιος.
Ἡρα-, Ἡρο- Hera, Ἥρα.
Ἡρ-αγόρας. Ἡρα-κλῆς vgl. Διο-κλῆς, Ἀθηνο-κλῆς, Ἑρμο-κλῆς und Ἡρά-κλειτος. Koseformen zu Ἡρακλῆς sind Ἡράκων und Ἥρυλλος. — Ἡράκαινα Femin. zu Ἡράκων, wie Λάκαινα zu Λάκων, Γνάθαινα zu Γνάθων.
Ἡρ-ίππη, Ἡριππίδας. Ἡρο-γείτων. Ἡρό-γνητος. Ἡρό-δαμος. Ἡρό-δικος. Ἡρό-δοτος. Ἡρό-δωρος. Ἡρό-θεος. Ἡρο-κράτης. Ἡρο-μένης. Ἡρό-ξενος. Ἡρό-πυθος. Ἡρο-σκάμανδρος. Ἡρό-στρατος. Ἡρο-σῶν vgl. Συλο-σῶν. Ἡρο-φάνης. Ἡρό-φαντος. Ἡρό-φιλος. Ἡρό-φυτος. Ἡρο-φῶν. Ἡρῶναξ.
Ἡρέας. Ἡρᾶς. Ἥριλλος. Ἥριννα. Ἧρυς (vgl. Ἵππυς). Ἥρυλλος gilt besonders für Ἡρακλῆς. Ἥρυλλα. Ἥρων. Ἡρωνᾶς. Ἡρώνδας. Ἡράκων. Ἡράκαινα.
Ἡρακλεο- zu Ἡρακλέης, Ἡρακλῆς.
Ἡρακλ-άμμων. Ἡρακλεό-δωρος.
Ἡρακλέας. Ἡρακλᾶς τος. Ἡρακλέων.
Ἠρι- frühe, ἦρι.
Ἠρι-γένεια. Ἠρι-γόνη. Ἠρί-γονος. Ἠρι-πύλη.
Ἦρις.
Ἡφαιστο- Hephaistos.
Ἡφαιστό-δημος. Ἡφαιστό-δωρος. Ἡφαιστό-πολις.
Ἡφαιστᾶς.
Θάλασσο- Meer, θάλασσα.
Θαλασσ-έρως τος Schiffername (Θαλασσο-πότης fingirt).
Θάλασσος. Θάλασσα. Θαλασσίς.
Θαλι- blühend, zu θάλλω, τεθαλυῖα blühen.
Θαλ-αρχίς. Θαλί-αρχος. Θαλι-μβροτίδας. Θάλ-ιππος.
Θαλέας. Θαλέα. Θάλεια. Θαλῆς. Θαλήτας. Θαλίος. Θάλων. Θαλωνίδας.
Θαλλο- zu θαλλός, θάλλω, vgl. Θαλι-.
Θαλλ-έλαιος.
Θάλλος. Θαλλίας. Θαλλίδης (Euböa). Θαλλώ. Θάλλων.

Θαμι- zu *θαμεῖα*, *θαμινός* dicht, häufig.
Θαμι-κλῆς.
Θαμίνις, auch wohl *Θάμυρος*. *Θαμύρας*. *Θάμυρις*.
Θαρσυ-, *Θαῤῥυ-* zu *θρασύς* kühn, vgl. *Θρασυ-*:
Θαρσ-αγόρας. *Θαρσί-πολις* (?) vgl. *Θερσι-*. *Θαρσυ-δίκας*. *Θαρσύ-μαχος*. *Θαρσυ-πτόλεμος*. *Θαῤῥύπας*, *Θαρύπας*, *Θάρυπος*. — Dazu das von Aristophanes fingirte *Θαῤῥελείδης*, patron. zu *Θαῤῥε-λεως*.
Θάρσυς. *Θαρσύτας*? *Θάῤῥηξ*? *Θάρυξ*, *Θαρυκίδας*? *Θαρσέας*. *Θαρσίας*. *Θαῤῥίας*. *Θαῤῥίκων*. *Θαρσύλος*. *Θαρσώ*. *Θάρσων*. maked. *Δάῤῥων*.
Θαυμο- Wunder, zu *θαῦμα τος*.
Θαυμ-αρέτα.
Θαύμιον. *Θαυμάριον*.
Θελξι- bezaubernd, von *θέλγω*.
Θελξι-έπεια Sirene. *Θελξί-νοια* myth.
Θελξίων mythisch.
Gleichen Stammes *Θελγῖν* = *Τελχῖν* mythisch.
Θεμιστο- Satzung, zu *θέμις* g. *θέμιστος*.
Θεμιστ-αγόρας. *Θεμιστο-γένης*. *Θεμιστό-δαμος*. *Θεμιστο-δίκη*. *Θεμιστο-κλῆς*. *Θεμιστο-κράτης*. *Θεμιστο-νόη*.
Θεμίστα. *Θεμιστέας*. *Θεμιστᾶς*. *Θεμιστῆς*. *Θεμιστεύς*. *Θεμιστείδης*. *Θεμιστιάδες*. *Θεμιστώ*.
Aber *Θέμισος*. *Θεμισίων*. *Θεμίσων* gehen auf *Θεμισι-* von *θεμίζω*.
Θεο-, *Θεα-* von *θεός* Gott.
Θε-άγγελος. *Θεα-γένης* vgl. *Θεή-κολος*. *Θε-άγης*. *Θε-αγόρας*. *Θε-άδελφος*. *Θε-αίδητος*. *Θε-αίνετος*. *Θε-αίτητος*. *Θέ-ανδρος*. *Θέ-αντος* (ἄντη). *Θε-άνωρ*. *Θε-άρης*. *Θε-άρκης*. *Θε-ήκεστος*. *Θεή-κολος*. (*Θέ-κλα*). *Θεό-βοιος*? *Θεό-βιος*. *Θεό-βουλος*. *Θεό-γειτος*. *Θεο-γείτων*. *Θεο-γένης*. *Θέο-γνις* (aus *Θεογνιος* vgl. *ὁμό-γνιος*). *Θεό-γνητος*. *Θεό-γνωστος*. *Θεό-γονος*. *Θεο-δάμας*. *Θεό-δαμος*. *Θεο-δέκτης*. *Θεό-δημος*. *Θεό-δοτος* = *Θεοδᾶς*. *Θεο-δότης*, *Θεο-δώτης*. *Θεό-δουλος* spät. *Θεό-δωρος*. *Θεο-δώρητος*. *Θεό-θεμις*. *Θεό-κλειτος*. *Θεο-κλῆς*. *Θέο-κλος*. *Θεο-κλύμενος*. *Θεό-κλυτος*. *Θεό-κολος*. *Θεό-κοσμος*. *Θεο-κρίνης*. *Θεό-κριτος*. *Θεό-κτιστος*. *Θεο-κύδης*. *Θεοκυδίδης* = *Θουκυδίδης*. *Θεό-λας*, *Θέολλος*. *Θεό-ληπτος* spät. *Θεό-λυτος*. *Θεό-*

μανδρος. Θεό-μβροτος. Θεο-μέδων. Θεο-μένης. Θεο-μήδης. Θεο-μήστωρ. Θεο-μνήμων. Θεό-μνηστος. Θέομνις. Θε-όνατος. Θεο-νόη. Θεό-ξενος. Θεο-πάτρα. Θεο-πείθης. Θε-όπη myth. *Θεό-πιστος. Θεό-πομπος. Θεό-πορος. Θεό-προπος. Θεό-σαμος. Θεο-σθένης. Θεό-τεκνος. Θεο-τέλης. Θεό-τιμος. Θεο-φάνης, Θεοφανώ, Θεοφᾶς. Θεό-φαντος. Θεο-φείδης. Θεό-φημος. Θεό-φιλος, Θεοφιλίσκος, Θέο-φις. Θεό-φοβος. Θεό-φορβος. Θεό-φραστος. Θε-όφρυς? Θεο-φύλακτος. Θεο-φῶν. Θεο-χάρης. Θεό-χαρις. Θεο-χάριστος. Θεό-χρηστος. Θέ-σπις. Θού-μαντις.* — Dazu *Θέ-οινος* Bakchos.

Θᾶς g. *Θᾶ. Θαΐς* g. *Θαΐδος. Θα-ιανός. Θεαῖος, Θειαῖος* (schwerlich zu *Θεῖα*). *Θίς* g. *Θιός* f. vgl. *Θίων* = *Θέων. Θέων. Θεωνᾶς. Θεώνδας. Θεωνίδας. Θεωνίς. Θεωνίων.* — *Θᾶς* ist aus *Θεας, Θεεας* zusammengezogen; *Θαΐδ-* ist Patronymikon zu *Θᾶ-ς. Θεανώ* beruht auf (*Θεαν*) = *Θέων.*

Θεοδο- Θουδο- wohl aus *Θεοδοτο-* Gottgegeben.

Θεόδ-ιππος, Θούδιππος.

Θουδῆς, Θουδᾶς gilt auch für *Θεόδοτος. Θουδιάδης. Θουδίων* (Euböa).

Θεοδωρο- Gottgegeben.

Θεοδωρο-μήδης.

Θεοδώριχος.

Θερμο- warm, *θερμός.*

Θέρμ-ανδρος. (In *Θερμο-λέπυρος* Parasitenname bedeutet *θερμο-* Lupine, *θέρμος*).

Θέρμων.

Θερσι- vergleiche äol. *θέρσος* = *θάρσος* Muth.

Θερσ-αγόρας. Θέρσ-ανδρος. Θερσί-λοχος. Θέρσ-ιππος.

Θέρσης. Θέρσις f. *Θερσίος. Θερσίλος. Θερσίων.* Auch *Θερσίτης.*

Θεσμο- Satzung, *θεσμός.*

Θεσμό-πολις. Θεσμο-φάνης.

Θεστο- erfleht, vergleiche *πολύ-θεστος* viel erfleht, *θέσσασθαι* flehen.

Θεστο-κλῆς.

Θέστιος. Θεστιάδης. Θεστιάς. Θέστυλλος. Θέστυλις. Θέστων.

Θηβα-, Θηβη- zu Θήβα, Θήβη, Θῆβαι Theben.
Θηβα-γένης, Θηβη-γένης. Θηβ-αγόρας.
Θήβη, Θήβα die Heroine. Θείβιχος, böot. Name.
Θηλυ- weiblich, θηλύς.
Θηλυ-μίτρης. (Steckt auch in Θαλλουμητος bei Benseler, nämlich Θᾶλου-μῖτρος). Sklavenname; θηλυμίτρης = Φρύξ.
Θῆλος. Θήλυκος (vgl. θηλυκός weiblich).
Θηρα-, Θηρι-, Θηρο- zu θήρα Jagd, θήρ, θηρίον Thier, Unthier.
Θηραι-φόνη myth. Θηρᾱ-μένης. Θηρι-κλῆς. Θηρί-μαχος. Θηρι-μένης. Θηρ-ιππίδας. Θηρο-δάμας. Θηρο-κράτης. Θηρο-νίκη. Θηροῦχος. Θηρο-μέδων.
Θήρ (Beiname). Θήρας. Θηρεύς. Θῆρις. Θηρικίων. Θηρώ. Θήρων.
Θοινο- Schmaus, θοίνη.
Θύν-αρχος Inschrift von Orchomenos, für Θοιν-αρχος, mit böotischem ῡ = οι.
Θοῖνος. Θοινίων. Θοινίας. Θοίνων.
Θουρι-, θούριος stürmisch.
Θουρί-μαχος.
Θοῦρος. Θουρώ.
Θρασυ- kühn, θρασύς vgl. Θαρσυ- und Θερσι-.
Θράσ-ιππος. Θρασυ-άλκης. Θρασυ-άνωρ. Θρασύ-βουλος. Θρασύ-δαιος. Θρασύ-δημος. Θρασύ-δικος. Θρασυ-κλῆς. Θράσυ-κλος. Θρασύ-λαος. Θράσυ-λλος. Θρασυ-λέων τος. Θρασύ-λοχος. Θρασύ-μαχος. Θρασυ-μένης. Θρασυ-μήδης. Θρασυ-μηλίδας. Θρασύ-ξενος. Θρασυ-πείθης Θρασυ-φῶν.
Θράσυς. Θρασύας. Θρασύλος. Θρασείας. Θρασέας. Θρασίος. Θράσις. Θρασώ. Θράσων. Θρασώνδας. Θρασωνίδης. Θρασώνιος böot. Patronymikon. — Θράϋλλος argivisch = Θράσυλλος.
Θρασυνο- kühn = hom. θάρσυνος.
Θρασύν-αλος (Θρασύνν-αλος) vgl. Εὐρύ-αλος.
Θαρσύνων ωνος = Θρασύνων.
Θυμο- Muth, θυμός.
Θυμ-ήδης. Θυμό-δωρος. Θυμο-κλῆς. Θυμό-σοφος. Θυμο-τέλης. Θυμο-χάρης.
Θῦμος. Θυμίλος. Θυμώνδας.

Θυρο- Thür, *θύρα*.
Θύρωρος später Name (*θυρα-ορος*) *Θυρό-ποιος* als Spottname.
Θυρία. *Θυρίων*.
Θυρσο- Thyrsos, *θύρσος*.
Θυρσό-κομος Komödie des Lysipp.
Θύρσος. *Θύρσις*.
Ἰᾶσι- heilend von *ἰάομαι*.
Ἰασι-κλῆς. *Ἰασί-λαος*. *Ἰασί-μαχος*.
Ἰασώ. *Ἰάσων*. *Ἰήσων*.
Dagegen beruhen *Ἴασος* (-υ). *Ἰάσιος*. *Ἰασίων*. *Ἰασεύς*. *Ἰασίδης* auf *Ἴᾰσι-* von *ἰαίνω*, wozu die Vollnamen nicht erhalten sind.
Ἰατρο- Heiland, Arzt, bezieht sich auf Asklepios.
Ἰατρό-δωρος. *Ἰατρο-κλῆς*. *Ἰητρ-αγόρης*.
Ἴᾱτρος (als Personenname so zu accentuiren), mag später auch als Berufsname „Arzt“ verstanden sein.
Ἱερο-, *Ἱαρο-* kräftig, heilig, *ἱερός*.
Ἱερό-δοξος. *Ἱερό-δουλος*. *Ἱερό-θεος*. *Ἱερ-οίτας*. *Ἱερο-κλῆς*. *Ἱερό-μβροτος*. *Ἱερο-μνήμων*. *Ἱερ-όπτης*. *Ἱερο-σῶν* vgl. *Συλο-σῶν*. *Ἱερο-τέλης*. *Ἱερο-φάνης*. *Ἱερο-φάντης*. *Ἱερό-φιλος*. *Ἱερο-φῶν*. *Ἱερ-ώνυμος*. — Ganz spät: *Ἱερο-μόναχος*.
Ἵερος. *Ἱέρα*. *Ἵερυς* vgl. *Ἵππυς*. *Ἱερώ*. *Ἱέρων*. *Ἱερωνίδης*. *Ἱαρώνδας*. *Ἱαρώνιος*.
Ἰθυ- (*Ἰθα-*, *Ἰθαι-*) gerade, richtig, *ἰθύς*.
Ἰθα-γένης. *Ἰθαι-μένης*. *Ἰθύ-δομος*. *Ἰθυ-κλῆς*. *Ἰθυ-κράτης*. *Ἰθύ-κριτος*. *Ἰθύ-πολις*.
Ἴθας. *Ἴθυλος*. *Ἴθων*.
Ἰλα- Heerschaar, *ἴλη*
Ἴλ-αρχος Sparta.
Ἶλις. *Ἰλῖνος*.
Ἱλαρο- heiter, *ἱλαρός*.
Ἱλαρο-κλῆς.
Ἵλαρος. *Ἱλάριον* f. *Ἱλαρίδας*. *Ἱλαρίων*. (*Ἱλαριανός*.)
Ἱμερο- Sehnsucht, Verlangen, *ἵμερος*.
Ἱμερο-φῶν. (*Ἡμερο-φων*?)
Ἵμερος. *Ἱμέριος*.

Ἰνο-, Ἰνι- Kraft, ἴς g. ἰνός, vgl. ἰνίον Genick.
Ἰνί-βαλος (βολος?). Ἰνι-κόττας Tarent. Ἰνό-φιλος Smyrna. Ἴν-ωψ.
Ἰνώ.
Unsicher.

Ἰο- wohl auf ἰο- Basis von ἱερός frisch, kräftig, heilig zu beziehen, vgl. sskr. ish, isha- Saft und Kraft, Basis von ishira kräftig, frisch = ἱερός kräftig, heilig.
Ἴ-αιρα (cf. -αρης). Ἰ-άνασσα. Ἰ-άνειρα. Ἰ-άνθη (Ἴ-ανθος spät). Ἰο-βάτης. Ἰο-δάμα. Ἰο-καλλίς. Ἰο-κάστη (Ἰό-καστος spät). Ἰο-κλῆς, Ἴο-κλος. Ἰό-κριτος. Ἰό-λαος, Ἰό-λλας, Ἰόλη; Ἰολαΐδας. Ἰ-όπη. Ἰό-φορος (spät). Ἰο-φῶν, Ἰο-φῶσσα.
Ἰάδης. Ἰαΐς. Ἰώ. Ἴων (mit dem Stammnamen Ἴων = Ἰάων Jonier zusammengefallen). Ἰωνίδαι Attischer Demos. Ἰάνισκος beruht auf Ἰᾶν = Ἴων.
In dem späten Ἰόφορος mag ἰός Pfeil stecken; sonst umfasst diese Gruppe nur ganz alte, meist mythische Namen. — Ἰο- Pfeil auch in Ἰο-χέαιρα Artemis.

Ἱππο- zu ἵππος m. f. Pferd, f. Reiterei.
Ἱππ-αγόρας. Ἱππ-αγρέτης. Ἱππ-αίμων. Ἵππ-αινος. Ἵππαιχμος. Ἱππ-άλκης. Ἱππ-άλκιμος. Ἵππ-αλκμος. Ἵππαλος vgl. Εὐρύ-αλος. Ἱππ-αρέτη. Ἱππ-αρίων. Ἱππ-αρῖνος. (Ἱππαρμό-δωρος.) Ἵππ-αρχος. (Ἱππ-άφεσις Hetäre). Ἱππο-βάτας. Ἱππο-δάμας. Ἱππό-δαμος. Ἱππο-δάμεια. Ἱππό-δρομος. Ἱππο-θάλης. Ἱππο-θέρσης. Ἱππό-θοος. Ἱππο-θόων. Ἱππο-κλῆς. Ἵππο-κλος. Ἱππο-κόων. Ἱπποκράτης. Ἱππό-κριτος. Ἱππό-λας. Ἱππό-λοχος. Ἱππό-λυτος. Ἱππό-μαχος. Ἱππο-μέδων. Ἱππο-μένης. Ἱππό-νικος. Ἱππό-νοος. Ἱππό-ξενος. Ἱππο-σθένης. Ἱππό-στρατος. Ἱππό-στροφος. Ἱππο-τέλης. Ἱππο-φόρβας. Ἱππῶναξ.
Ἵππος. Ἵππα. Ἵππη. Ἱππαῖος. Ἵππακος. Ἱππίας. Ἵππις. Ἱππία. Ἱππίων. (Ἱππίτας.) Ἵππυς. Ἵππυλλος. Ἱππώ. Ἵππων. Ἱππώνδης (Euböa).

Ἰσθμιο- bezieht sich auf die isthmischen Spiele, τὰ Ἴσθμια.
Ἰσθμιό-νικος.
Ἴσθμος. Ἴσθμιος, Ἰσθμιάδης, Ἰσθμιάς eher adj. Ἰσθμιώ.

Ἰσι- Isis, Ἶσις g. Ἴσιος und Ἴσιδος.

Ἰσι-γένης = Ἰσι-γᾶς. Ἰσί-γονος. Ἰσί-δοτος. Ἰσί-δωρος. Ἰσι-κλῆς. Ἰσι-κράτης. Ἰσί-τυχος. Ἰσί-φιλος.
Ἶσις als Frauenname Koseform zu Ἰσι-. Ἰσιάς f. Ἰσίων.

Ἰσμηνο- Ismenos, Fluss bei Theben, Ἰσμηνός.
Ἰσμηνό-δωρος. Ἰσμηνο-τέλης. Ἰσμειν-ικέτας.
Ἴσμηνος. Ἰσμήνη. Ἰσμηνίας. Ἰσμηνία. Ἰσμήνιχος.

Ἰσο- gleich, ἶσος.
Ἰσ-αγόρας. Ἴσ-ανδρος. Ἰσ-άνωρ. Ἴσ-αρχος. Ἰσό-αιμος. Ἰσό-δημος. Ἰσό-δικος. Ἰσο-κλῆς. Ἰσο-κράτης. Ἰσό-λοχος. Ἰσό-νικος. Ἰσό-νομος. Ἰσό-πολις. Ἰσο-τιμίδης. Ἰσό-χρυσος. Angeschlossen: Ἰσο-δαίτης ein Dämon. Ἰσ-ολύμπια Spiele und Ἰσο-πλάτων Beiname.
Ἶσος. Ἰσέας. Ἰσῆς. Ἰσίας. Ἰσάδας. Ἰσίδας. Ἰσαῖος (aus Ἰσα-ς = Ἰσέας). Ἰσαίων.

Ἰστρο- Istros, Donau, Ἴστρος.
Ἰστρό-δοτος.
Ἴστρος. Ἴστρων.

Ἰσχε-, Ἰσχο- haltend zu ἴσχω.
Ἰσχ-αγόρας. Ἴσχ-ανδρος. Ἰσχέ-νοος. Ἰσχέ-πολις. Ἰσχό-λαος. Ἰσχό-μαχος.
Ἴσχυς vgl. Ἵππυς. Ἴσχυλλος. Ἰσχύλλα. Ἰσχύλος. Ἰσχιωνίδης.
Ἰσχύρας, Ἰσχυρίων, Ἰσχυρίας, Ἰσχύρων gehören zu Ἰσ-χυρο- wozu keine Vollnamen erhalten sind.

Ἰφι- stark zu ἶφι adv. ἴφιος.
Ἰφι-άνασσα. Ἰφι-άνειρα. Ἰφι-γένεια, Ἰφι-γόνη. Ἰφι-δάμας. Ἰφι-κλῆς, Ἴφικλος. Ἰφι-κράτης. Ἰφι-μέδεια. Ἰφι-μέδων. Ἰφί-νοος. Ἰφιστιάδαι attischer Demos, Eponym Ἰφίστιος (aus ἶφι- und ἱστίη ionisch = ἑστία). Ἰφιτίων aus Ἰφι-τιτιων vgl. Ἀνδρο-τίων (aus Ἀνδρο-τιτιων).
Ἶφις m. und Ἶφις f. letzteres nach den Alten Koseform zu Ἰφιάνασσα. Ἰφεύς. Ἰφιάδης. Ἰφιάς. Ἰφίων. — Ἴφι-τος?

Ἰχθυ- Fisch, ἰχθύς.
Ἰχθύ-βολος auf Delos Personenname.
Ἰχθύας. Ἰχθύων.

Ἰωξι- verfolgend vgl. ἴωξις, παλίωξις.
Ἰωξ-ίππη neben Διωξ-ίππη angeführt.

Ἰωξίδαι attisches Geschlecht, das sich von einem *Ἴωξος* ableitete.

Κα- aus *Καο-*, *Κεω-*, vgl. *Ναυσι-κάα*.

Κά-ανθος. *Κα-γένης*.

Καϊάδας. *Καῖνος*. *Κάων*. — *Κεάδας*. *Κεάδης*. *Κίων*.

Καϊκο- Kaikos, Fluss, *Κάϊκος*.

Καϊκο-σθένης.

Κάϊκος. *Καϊκᾶς*. *Καϊκίς*.

Καιρο- rechte Zeit, *καιρός*.

Καιρο-γένης.

Καῖρος. *Καιράνιος* (von *Καιρᾶν* = *Καίρων*).

Καλαμο- Halm, *κάλαμος*.

Καλαμό-δρυς.

Κάλαμις. *Καλαμίσκος*. *Καλάμων*.

Καλλι- schön, *καλλι-* vgl. *κάλλος*, *κᾱλός*.

Καλλι-άδνη vgl. *Ἀρι-άδνη*. *Κάλλ-αισχρος*. *Καλλι-άναξ*. *Καλλι-άνειρα*. *Καλλί-αρχος*. *Καλλί-βιος*. *Καλλί-βωλος* (= *-βουλος*). *Καλλί-γειτος*. *Καλλι-γείτων*. *Καλλι-γένης*. *Καλλί-γνωτος*. *Καλλι-γόνη*. *Καλλι-δάμας*. *Καλλί-δημος*. *Καλλί-δικος*. *Καλλί-δομος*. *Καλλί-δωρος*. *Καλλ-ίερος*. *Καλλι-έτης*. *Καλλι-θάλης*. *Καλλι-θέα*. *Καλλί-θεμις*. *Καλλι-θόη*. *Καλλί-καρπος*. *Καλλι-κλῆς*. *Καλλί-κομος*. *Καλλι-κόων*. *Καλλι-κράτης*. *Καλλί-κριτος*. *Καλλί-μανδρος*. *Καλλί-μαχος*. *Καλλί-μβροτος*. *Καλλι-μέδων*. *Καλλι-μένης*. *Καλλι-μήδης*. *Καλλί-μηλος*. *Καλλί-μορφος*. *Καλλί-νικος*. *Καλλί-νομος*. *Καλλί-ξενος*. *Καλλι-όπη*. *Καλλί-πολις*. *Καλλί-πονος*. *Κάλλ-ιππος*. *Καλλι-ρρήμων*. *Καλλι-ρρόη*. *Καλλι-σθένης*. *Καλλί-στρατος*. *Καλλι-τέλης*. *Καλλι-τύχη*. *Καλλι-φάνης*. *Καλλί-φαντος*. *Καλλί-φρων*. *Καλλι-φῶν*. *Καλλί-χορος*. *Καλλί-χρυσος*. — *Καλλίμ-αρχος* bei Plautus von *κάλλιμος*.

Καλλέας. *Κάλλας*. *Καλλίας*. *Κάλλις*. *Καλλεύς*. *Καλλείδης*. *Καλλιάδης*. *Καλλίδης*. *Καλλίς*. *Καλλίχα*. *Καλλικώ*. *Καλλίνης*. *Καλλῖνος*. *Καλλίνη*. *Καλλιώ*. *Καλλίων*. *Καλλιώνδας*. *Καλλώ*. *Κάλλων*. *Καλλωνίδης*.

Καλλιστο- schönst, *κάλλιστος*.

Καλλιστ-αγόρας. Καλλιστ-άνθη. Καλλιστο-γένης. Καλλιστό-μαχος. Καλλιστό-νικος.

Κάλλιστος. Καλλίστη. Καλλίστιον. Καλλιστίων. Καλλιστῖνος. (*Καλλιστιανός*). *Καλλιστίας. Καλλιστώ. Καλλίστων.*

Καλο- schön, *καλός.*

Κάλ-αιθις. Καλά-τυχος = *Καλό-τυχος. Καλ-ήμερος. Καλη-ποδίη* vgl. *Καλό-πους. Καλό-δωρος. Καλό-θετος. Καλό-καιρος. Καλο-νίκη. Καλό-ξενος. Καλ-ώνυμος.*

Κάλας (neben *Κάλλας*). *Καλάδης. Καλαῖος. Καλώνδας. Καλώνιος.*

Καλο- ist jüngere Nebenform zu dem alten *Καλλι-*.

Καπνο- Rauch, *καπνός.*

Καπνο-φάνης.

Κάπνος. Καπνίας.

Καρα- Kopf, *κάρα.*

Καρά-μαλλος.

Κάρας, vgl. *Κάρανος*, *Κάρηνος.*

Καρμο- unbekannter Bedeutung.

Καρμ-άναρ myth.

Κάρμη mythisch.

Καρνειο- zu *Καρνεῖος* Name Apolls.

Καρνεό-δοτος. Καρνεο-φῶν.

Κάρνειος. Κάρνις. Καρνέας. Καρνειάδας. Καρνεάδας. Καρνεάδης. Καρνήδας (Adj.?).

Καρπο- Frucht, *καρπός.*

Καρπό-δοτος. Καρπό-δωρος. Καρπο-κράτης = *Καρποκρᾶς. Καρπό-φορος.*

Κάρπος. Καρπίς f. *Καρπίων. Καρπώ. Κάρπων. Καρπωνῆς.*

Καρτερο- mächtig, stark, *καρτερός* = *κρατερός.*

Κρατερό-μαχος.

Κάρτερος = *Κράτερος* (makedonisch). (*Καρτέριος* ganz spät). *Καρτέρων.*

Κασσι-, *Κασι-*, *Καστι-* sich auszeichnend, zu *κέκασμαι*, Stamm *καδ.*

Κάσ-αμβος (vgl. *Λυκ-άμβης*, *ἄμβη* Rand = Schild). *Κάσ-ανδρος*, *Κάσσανδρος*, *Κασάνδρα. Κασσι-έπεια. Κασσι-όπη. Κασσι-φόνη. Καστι-άνειρα.*

Nur mythische Namen.

Κάσιος s. *Κασιο-*.

Κασσιο-, *Κασιο-* Name des Zeus, *Κάσιος*.

Κασσιό-δωρος.

Κάσιος, *Κάσσιος*, *Κασσία* zugleich zu *Κασι-*.

Κατα- wieder, *κατά*.

Κατα-κάλις f. *Κατα-καλώ* f. *Κατακάλων*. *Κατά-κομος*. *Κατα-κύλας*. *Κατ-ήφων*. *Κατ-ώρης*. — Dazu auch *Καθ-ήκων τος*. *Κα-φάτιος* zu *κατάφημι* betheure.

Angeschlossen die Personification: *Κατα-πυγοσύνη*.

Κατέας. *Κάτιλλος*.

Κελευσι- gebietend, von *κελεύω*.

Κελευσ-άνωρ.

Κέλευσος.

Κερδο- zu *κέρδος* Gewinn.

Κερδ-ώνυμος. *Κερδ-ίμμας* Vollname?

Κερδώ. *Κέρδων*.

Κερκο- zu *κέρκος* Schwanz?

Κερκό-βολος. *Κερκό-νικος*. *Κέρκ-ωψ*.

Κερκίδας. *Κερκίς*. *Κέρκιος*. *Κερκίων*. *Κερκῖνος*. *Κερκύλας*.

Κηφῖσο-, *Κᾱφισο-* Kephissos, *Κηφισός*.

Κηφισό-βουλος. *Κηφισο-γένης*. *Κηφισό-δημος*. *Κηφισό-δοτος*. *Κηφισό-δωρος*. *Κηφισο-κλῆς*. *Κηφισο-κράτης*. *Κα-φισό-τιμος*. *Κηφισο-φῶν*.

Κάφισος auch Mannsname. *Καφεισίας*, *Καφισίας*. *Κηφισεύς*. *Κηφισώ*.

Κῖκ- zu *κῖκυς* Kraft?

Κίκ-ερμος.

Κίκιος. *Κίκις*. *Κικῖνος*.

Zweifelhaft.

Κιλλο- Esel, *κιλλός*.

Κιλλ-άκτωρ später Name. *Κιλλι-κόων*, *Κιλλικῶν τος* vgl. *Ἱππο-κόων* alt.

Κίλλος. *Κίλλας*. *Κίλλης*. *Κιλλεύς*. *Κίλλων* (ist das latein. Cilo?).

Κισσο-, *Κιττο-* Epheu, *κισσός*, *κιττός*.

Κισσο-δέτας, *Κισσο-κόμης*, *Κισσο-χαίτης* Beinamen des Dionysos.

Κίσσος Name des Dionysos, auch Mannsname, = *Κίττος*. *Κιττίδας*. *Κισσεύς*. *Κισσῆς*. *Κισσέας*. Dazu auch *Κίσσαμις* vgl. *Λύγδαμις*, *Κέγχραμις*.

Κλεινο- berühmt, *κλεινός*.

Κλειν-αγόρας. *Κλειν-αρέτη*. *Κλείν-ιππος*. *Κλεινό-δημος*. *Κλεινό-δωρος*. *Κλεινό-μαχος*. *Κλεινό-πατρος*. *Κλεινό-στρατος*. *Κλεινο-φάνης*.

Κλεῖνος. *Κλείνη*. *Κλεινίας*. *Κλεῖνις*. *Κλεινιάδης*. *Κλεινώ*. *Κλείνων*.

Κλεισι-, *Κλησι-* von *κλείω ἔκλησα* rühmen.

Κλεισι-δίκη. *Κλεισί-θεμις*. *Κλεισι-μβροτίδας*. *Κλήσ-ιππος*. *Κλεισ-ιππίδας*. *Κλεισ-ώνυμος* = *Κλησ-ώνυμος*.

Κλησίδης. *Κλησώ*. *Κλήσων*.

Κλειτο- berühmt, *κλειτός*.

Κλειτ-αγόρας. *Κλειτ-άνασσα*. *Κλειτ-αρέτη*. *Κλείτ-αρχος*. *Κλειτ-ώνυμος* Thasos.

Κλεῖτος. *Κλείτη*. *Κλείτιον* f. *Κλειτίων*. *Κλειτίας*. *Κλείτας*. *Κλειτώ*. *Κλείτων*. Dazu dialectisch *Κλῆτος*. *Κλήτα*. *Κλητέας*. *Κλητίας*. *Κλῆτις*.

Κλεο- Ruhm (*Κλει-*, *Κλευ-*) zu *κλέος*.

Κλεα-γένης (dial.) = *Κλει-γένης* = *Κλευ-γένης*. *Κλε-αγόρας*. *Κλε-αίνετος*. *Κλε-αινίς*. *Κλε-άναξ*. *Κλέ-ανδρος*. *Κλε-άνθης*. *Κλε-άνωρ*. *Κλε-άρετος*. *Κλε-αρίδας*. *Κλε-άριστος*. *Κλέ-αρχος*. *Κλε-έμπορος* spät. *Κλεί-δαμος*. *Κλεί-θεμις*. *Κλέ-ιππος*. *Κλει-σθένης* = *Κλεο-σθένης*. *Κλεί-σοφος*. *Κλει-τέλης* = *Κλεο-τέλης*. *Κλέο-βις*. *Κλεό-βοια*. *Κλεό-βουλος*. *Κλεο-γένης*. *Κλεό-δαιος*. *Κλεο-δάμας*. *Κλεό-δημος*. *Κλεό-δικος*. *Κλεο-δόξη*. *Κλεό-δοτος*. *Κλεό-δωρος*. *Κλε-οίτας*. *Κλεο-κράτης*. *Κλεό-κριτος*. *Κλεο-κύδης*. *Κλεό-λαος*. *Κλεό-μαντις*. *Κλεό-μαχος*. *Κλεό-μβροτος*. *Κλεο-μέδων*. *Κλεο-μένης* (daraus *Κλέομμις* und *Κλέοννις*). *Κλεο-μήδης*. *Κλεό-μηλος*. *Κλεο-μήτρα*. *Κλεό-μναστος*. *Κλεό-νικος*. *Κλεο-νόη*. *Κλεό-ξενος*. *Κλεό-πατρος* (daraus *Κλεοπᾶς*, *Κλωπᾶς*), *Κλεοπάτρα*. *Κλεό-πομπος*. *Κλεο-πτόλεμος*. *Κλεο-σθένης*. *Κλεό-στρατος*. *Κλεο-τέλης*. *Κλεό-τιμος*. *Κλεό-φᾶμος*. *Κλεο-φάνης*. *Κλεό-φαντος* (*Κλεοφᾶς*). *Κλεο-φίλη*. *Κλεό-φορος*. *Κλεο-φράδης*. *Κλεό-φρων*. *Κλεο-φῶν*. *Κλεο-χάρης*. *Κλέ-οχος*. *Κλεύ-βοτος*. *Κλεύ-μανδρος*. *Κλεύ-πολις*. *Κλε-ώνυμος*.

Κλέας. Κλεύας. Κλέεια. Κλέα. Κλέη. Κλεάδας. Κλεάδης. Κλευάδης. Κλείδας. Κλεΐς. Κλαΐς (vgl. *Λαΐς, Θαΐς* zu *Λαο-, Θεο-*), regelrecht aus (*Κλᾶς* =) *Κλέας. Κλεΰλος. Κλειώ. Κλεώ. Κλέων.* (böot. *Κλίων*). *Κλεώνδας. Κλεωνίδης. Κλεωνᾶς. Κλεωναῖος. Κλεωνίων.*

Κλονο- Getümmel, *κλόνος*.

Κλόν-ηγος.

Κλόνος. Κλονίος. Κλονίη. Κλονᾶς.

Κλυτο- berühmt, *κλυτός*.

Κλυταί-μνηστρα. Κλυτ-ίππη. Κλυτο-δώρα. Κλυτο-μήδης. Κλυτό-νηος. Κλυτο-σθένης. Κλυτ-ώνυμος.

Κλύτος. Κλύτα. Κλυτίδης. Κλυτίος. Κλυτία. Κλυτιάδης. Κλυτώ.

Κοθω- Schade, vgl. Hesych *κοθώ. βλάβη*.

Κοθωκίδαι att. Demos, patron. von (*Κοθωκης*) = *κοθωακης* Schaden heilend.

Κόθος. Κοθίδης. Κοθίς. Κοθῖνος. Κόθων.

Κολο-, Κολοβο- gestutzt, *κόλος, κολοβός*.

Κολ-ώτης. Κολωτίων. Κολο-σίμηος Delphi, vgl. *κολ-ερός, κολ-ουρός.*

Κόλλος. Κόλων.

Daran lehnen sich *Κόλλαβος, Κολλύβας, Κολλυβίσκος, Κόλουθος* (vgl. *Μίκυθος, Γόργυθος*).

Κομο- Haar, *κόμη*.

Κόμ-αιθος. Κομαιθώ.

Κόμης. Κομάδης. Κομαῖος. Κόμων. (*Κομιτώ*).

Κονο- zu *κοννέω* vgl. *-κοων*.

Κόνος. Κόννος. Κοννίδας. Κοννίος. Κόννις. Κοννᾶς. Κονίλος. Κόννιχος. Κόνων (*Κονωνεύς. Κονωνιανός*).

Κοπρο- Mist, *κόπρος*.

Κοπρ-ώνυμος später Beiname.

Κοπρῆς. Κοπρία. Κοπρεύς. Aristophanes bildet *Κοπρεαῖος.*

Κορα- Mädchen, *κόρη*.

Κόῤῥ-αγος, Κόρ-αγος vgl. *κορ-αγέω*.

Κοῤῥαῖος. Κόρρις.

Κορεσι- sättigend, *κορέννυμι*.
Κόρεσος. Κορεσῖνος.
Κορμο- zu *κορμός* Klotz.
Κορμο-σάκης.
Κόρμος.
Κορο-, *Κοροι-* zu *κόρος* Sättigung, *κορέννυμι*; *κοροι* = *κορει*.
Κόροι-βος alt (vgl. *Αἰγί-κορος*). *Κορώ-βιος. Κορό-λος.*
Κόρος. Κόρης. Κόριννος. Κορίννα. Κοριννώ. Κόριλλα. Κορίσκος. Κορίαννος. Κόρων.
Κορυθ- Helm, *κόρυς θος*.
Κορυθ-αίολος Mannsname.
Κόρυθος. Κορυθίων (Euböa).
Κουφο- leicht, gewandt, *κοῦφος*.
Κουφ-αγόρης. Κουφό-κριτος.
Kosenamen fehlen.
Κοτο-, *Κοττο-* vielleicht verschiedenen Ursprungs (*κότος* Groll, *κόττος* Kopf, *Κότυς* thrakische Gottheit).
Κοττο-μένης sehr später Name.
Κόττος. Κοτῆς. Κοτίων, Κοττίων. Κοτώ. Κόττων.
Κοτυτ-αρίς f. von *Κοτυτώ*? vgl. *Κότυς, Κότυχος.*
Κρανο- zu *κραίνω* vollenden.
Κραν-αίχμη myth.
Κρανίχα.
Κραται- stark, *κραταιός*.
Κραταί-γονος. Κραται-μένης.
Κραταίας. Κραταΐς f. persönlich gebildeter Name für ein Abstract „Wucht, Uebergewicht".
Κρατερο- = *Καρτερο-*, *κρατερός* stark.
Καρτερό-μαχος.
Κάρτερος = *Κράτερος. Καρτέρων.*
Κρατησι- bewältigend, von *κρατέω, κρατήσω*.
Κρατησ-αγόρας. Κρατησι-κλῆς. Κρατησί-λοχος. Κρατησί-πολις. Κρατήσ-ιππος, Κρατησιππίδας.
Κρατήσιος. Κρατήσιον f.
Κρατι- = *Καρτι-* stark, vgl. *κράτος, κρατύς*.
Κράτ-ανδρος. Κρατί-δημος. Κρατί-λας. Κράτ-ιππος. Κρατι-σθένης.
Καρτι-δάμας. Καρτί-νικος. Κάρτ-ιππος = *Κράτιππος. Καρτι-σθένης* = *Κρατισθένης.*

Κρατέας. Κρατεία. Κρατεύας. Κράτης ητος. Κράτις. Κρατίδας. Κρατιεύς. Κρατῖνος. Κρατίνη. Καρτίλιος. Καρτιλία (zu *Κρατίλας*?). *Κράτυλλος. Κρατύλος. Κρατώ. Κράτων.*

Κρατιστο- stärkst, best, *κράτιστος.*

Κρατίστ-αρχος. Κρατιστό-λεως Thasos. *Κρατιστο-τέλης. Κρατιστῶναξ.*

Κράτιστος. Κρατίστα. Κρατιστώ.

Κρεισσο-, Κρεσσο- besser, *κρείσσων.*

Κρεσ-φόντης.

Κρεσσίδης. Κρείσσων.

Κρεω- wohl zu *κρέων.*

Κρεώ-φυλος.

Κρεῶνδαι.

Κρῖνο- scheidend, sondernd, zu *κρίνω.*

Κριν-αγόρας. Κρίν-ιππος- Κρινό-βουλος. Κρινο-τέλης.

Κρῖνος. Κρινέας. Κρινᾶς. Κρῖνις. Κρινώ. Κρίνων.

Κρῖσι- scheidend, von *κρίνω.*

Vollnamen fehlen, vgl. *Κρινο-* und *Κριτο-*.

Κρῖσος. Κρισίας. Κρίσων. — *Κρίσαμις* vgl. *Κίσσαμις, Λύγδαμις, Κέγχραμις.*

Κριτο- geschieden, *κριτός.*

Κριτό-βουλος. Κριτό-δημος. Κριτο-κλῆς. Κριτό-λαος. Κρίτ-οπλος spät. *Κριτο-σθένης. Κριτό-φαντος. Κριτό-φημος. Κριτό-φιλος.*

Κρίτος. Κριτίας. Κρίτυλλα. Κρίτων.

Κροκο- Krokos, *κρόκος.*

Κροκο-δίκη.

Κρόκος. Κροκίων. Κροκίνας (?). *Κροκύλος. Κρόκων.*

Κρονο- Kronos, *Κρόνος.*

Κρον-άμμων vgl. *Ἡρακλ-άμμων. Κρόν-ιππος, Κρονο-δαίμων, Κρονό-ληρος* sind scherzhafte Namenbildungen.

Κροτο- zu *κρότος.*

Κρότ-ωπος.

Κρότος. Κρότων. (*Κρόταλος*?).

Κρυφο- verborgen, zu *κρύπτω.*

Κρυφ-αίνετος.

Κρύφων.

Κτησι- erwerbend, von *κτάομαι κτήσομαι.*
Κτησ-αρέτη. Κτήσ-αρχος = Κτησί-αρχος. Κτησί-βιος. Κτησί-δημος. Κτησι-έπης. Κτησι-κλῆς. Κτησι-κράτης. Κτησί-λοχος. Κτησι-μάχη. Κτησί-οχος. Κτήσ-ιππος. Κτησι-φῶν.
Κτῆσος. Κτησίας. Κτησᾶς. Κτῆσις. Κτησιάδης. Κτησίων. Κτησῖνος. Κτησύλλα. Κτησυλλίς. Κτησώ. Κτήσων.

Κυανο- sicilisch, von der Quelle *Κυάνη* bei Syrakus.
Κυάν-ιππος Syrakus.
Κυάνη Tochter des Syrakusaners *Κυάνιππος, Κυανίς* f.

Κῡδι-, Κῡδο- Ruhm, vgl. *κυδι-άνειρα, κῦδος.*
Κυδ-ήνωρ. Κυδί-μαχος. Κύδ-ιππος. Κυδο-κλῆς. Κυδο-κράτης. Κυδο-σθένης. (*Κυδ-αθηναιεύς* att. Demos).
Κυδίας. Κῦδις. Κυδίλα. Κυδίλλα. Κύδων.

Κυδρο- ruhmvoll, *κυδρός.*
Κυδρ-αγόρα. Κυδρο-γένης. Κυδρο-κλῆς. Κυδρό-λαος.
Κύδρος (richtiger *Κῦδρος*). *Κυδρίων.*
Hierher auch *Κυδρῆλος* Name eines Kodriden.

Κυθο- bergend, von *κεύθω.*
Κυθ-ώνυμος.
Κυθηνᾶς später, aber richtig gebildeter Beiname.

Κυκλο- zu *κύκλος.*
Κυκλό-βολος. (*Κύκλ-ωψ* myth.).
Κύκλος. Κυκλεύς. Κυκλιάδας. Κύκλων.

Κυλο-, Κυλλο- zu *κυλλός* krumm?
Κυλ-αράβης myth. (bloss fingirt?). *Κύλ-ιππος. Κύλλ-αρος* myth. *Κυλλο-ποδίας. Κυλλο-ποδίων* Hephaistos.
Κύλλος. Κύλλας. Κύλλης. Κυλλήν (bloss fingirt?) *Κυλλίας. Κυλλώ. Κύλων.*

Κῡμο- Woge, zu *κῦμα τος.*
Κυμ-αίθα. Κυματο-λήγη, Κυμο-δόκη, Κυμο-θόη, Κυμο-πόλεια Nereidennamen. *Κύμωθος* (*Κυμό-θοος*?) fingirter Schiffername.
Κῡμώ eine Nereide.

Κυνο- Hund, Hundstern, *κυνο-, κύων.*
Κύν-αγος. Κυναί-γειρος. Κύν-αιθος, Κυναίθα. Κύν-ιπ-

πος (?). *Κυν-όρτας* vgl. *Λυκ-όρτας*. *Κυνοῦλκος* (*Κυνο-έλκος*).

Κύνα. *Κύναξ*? *Κυνέας*. *Κύνης τος*. *Κυνίδαι*, *Κυνίδαι* att. Geschlecht, Ahn *Κύνος*, *Κύννις*. *Κυνάδης* Poseidon. *Κυνίσκος*. *Κυνίσκα*. *Κύνων* (?).

Κυναί-γειρος aus *Κυναι*+*εγειρος* (vgl. z. B. *Κλυται-μνήστρα*) bedeutet „hund-wach", wach wie ein Hund, vgl. *Ἐγειρίχα* böot. Name.

Κυπρο- Cypern, *Κύπρος*.

Κυπρ-άνωρ. *Κυπρο-γένεια* Aphrodite. *Κυπρό-θεμις*.

Κύπρις δος Aphrodite, Koseform für *Κυπρογένεια*.

Κυρτο- Reuse, *κύρτος*.

Κυρτο-νεφέλη scherzhafter Hetärenbeiname „die Reusen (*κύρτος*) und Sprenkel (*νεφέλη*) führt."

Κυρτίων und *Κύρτων* erdichtete Fischernamen.

Κωμο- Dorf, *κώμη*, und *κῶμος* Gelag.

Κώμ-αρχος, *Κωμαρχίδης*. *Κώμ-αυλος*.

Κῶμος athen. Bürger. *Κωμᾶς*. *Κωμίας*. *Κωμάδης* (Euböa). *Κώμων*.

Λαβρο- heftig, *λαβρός*.

Λαβρό-δαμος.

Λάβρος. *Λάβραξ*. — *Λάβας*. *Λάβαξ*. — *Λάβης* scherzhaft für *Λάχης* Aristophanes.

Λαγο- zu *λαγώς* Hase (oder *λαγών* Weiche).

Λαγό-βιος.

Λάγιος. *Λαγίσκα*. *Λάγων*.

Λακε- unbekannter Bedeutung.

Λακε-δαίμων m. *Ζεύς* und f. Stadt, vgl. *Εὐ-δαίμων*, *δεισι-δαίμων*. *Λακεδαιμόνιος*.

Λάκων, g. *Λάκωνος*, durchaus regelrechte Koseform.

Λαμο- vgl. *λαμυρός* gierig, dreist.

Λαμ-ίππη myth.

Λάμος. (*Λαμίδιον*). *Λάμιος*. *Λαμία* myth. *Λαμίας*. *Λαμιάδης* (Euböa). *Λάμις*. *Λαμίσκος*. *Λαμίσκη*. *Λαμώ*. *Λάμων*.

Λαμπο-, *Λαμπετο-* leuchtend, *λάμπω*, *λαμπετάω*.

Λάμπ-ουρος Hundename. Λαμ-πυρίς Hetäre (Λαμπο-πυρις). Λαμπυρίων, vgl. Πυρι-λάμπης.

Λάμπος. Λαμπίων. Λάμπιχος. Λαμπίας. Λάμπις. Λάμπων (Λαμπώνιος, Λαμπωνιανός). Λάμπετος. (Λαμπέτης spät). Λαμπετίδης heisst bei Homer der Sohn des Λάμπος, also Λαμπετο- = Λαμπο- gesetzt. Λαμπετίη myth. (Λαμπέτιος spät). Λαμπετώ = Λαμπιτώ spartanisch. Mit Λαμπιδώ = Λαμπιτώ vgl. Λάμβδα, Λάβδα, und Λάβδακος.

Λαμπρο- leuchtend, λαμπρός.

Λαμπρο-κλῆς. Λαμπρό-μαχος. Λαμπρό-τυχος.

Λάμπρος. Λαμπρίας. Λαμπριάδας. Λάμπρων.

Λᾱο- (Λᾱ), Λεω- (Λευ) zu λαός, λεώς Volk pl. Leute.

Λα-αγίδης, Λᾶγος. Λά-ανδρος. Λά-αρχος. Λα-βώτας. Λα-γέτας (Λα-αγετας). Λα-γόρας (Λα-αγόρας). Λά-δικος. Λά-δοκος. Λά-δρομος. Λα-έρκης. Λα-έρτης. Λα-κήδας. Λα-κράτης. Λα-κρίνης. Λά-κριτος. Λα-κύδης. Λά-μαχος. Λα-μέδων. Λα-μένης. Λά-νασσα (Λα-ανασσα). Λά-νικος. Λα-σθένης. Λᾶσος besser Λᾶσσος (aus Λᾱ-σσοος = Λαο-σσοος vgl. Λάοσσος). Λα-στρατίδας. Λά-τιμος. Λα-φάης, Λαφαῖος. Λα-φάνης. Λα-φείδης. Λά-φιλος. Λα-χάρης. Λά-χαρτος.

Λαο-βίη. Λαό-γονος. Λαο-δάμας. Λαο-δάμεια. Λαό-δικος. Λαό-δοκος. Λαο-θόη. Λαο-κόων. Λαο-μέδων. Λαο-μένης. Λαο-μήδης. Λαό-νικος. Λαο-νόμη. Λαο-σθενίδας. Λάοσσος (für Λαο-σσοος und = Λᾶσσος, Λᾶσος). Λαο-φῶν. Λά-ριχος Dem. aus Λα-αρης vgl. Δημ-άρης, ebenso Λαρῖνος. Λάρκας (aus Λα-ερκας). Λαυ-αγήτα d. i. Λαϝ-αγητα).

Λάδας. Λαΐδας. Λάϊς g. Λᾱΐδος f. = Ληΐς. Λαΐας. Λαίας. Λάϊος. Λαϊάδης. Λάϊχος. Λάων g. Λάωνος.

Λέ-αγρος. Λε-αγόρης. Λέ-ανδρος. Λε-άνειρα. Λέ-αρχος. Λειώ-δης (aus λειω+ηδης vgl. Θυμ-ήδης). Λειώ-κριτος = Λεώκριτος. Λε-όβριμος. Λε-όνᾱτος = Λεώ-νᾱτος, daraus Λεωνᾶς. Λεῦ-ρος (= Λεω+αρος). Λευ-τυχίδης = Λεωτυχίδης. Λευ-χάρης = Λεω-χάρης. Λεω-βώτης. Λεω-γόρας, Λεώγορος. Λεω-δάμας. Λεώ-δικος. Λεώ-

δοκος. Λεω-κήδης. Λεω-κράτης. Λεω-κρίνης. Λεώ-κριτος. Λεω-κύδης. Λεω-μέδων. Λεω-μήστωρ. Λεῶναξ. Λε-ώνυμος. Λεω-πρέπης. Λεω-σθένης. Λεώ-στρατος. Λεω-τροφίδης. Λεω-τυχίδας. Λεω-φάνης. Λεώ-φαντος. Λεώφιλος. Λεω-φόντης. Λεω-φορβίδης. Λεώ-φρων. Λεωχάρης.

Λεώς g. Λεώ. Λεάδης. Λέων g. Λέωνος. Λεωνίδας. Λεωνίδης.

Λαχανο- Gemüse, λάχανον.

Λαχανο-δράκων später Beiname. Λαχανο-θαύμασος fingirter Parasitenname und Λαχανό-πτεροι scherzhafte Bildung.

Λαχανᾶς. Λαχάνων.

Ganz späte Gruppe.

Λεξι- zu λέγω.

Λεξι-φάνης.

Λεξίας.

Λεοντο- Löwe, λέων.

Λεοντο-μένης. Λεοντο-μήδης. Λεοντό-φρων. Λεοντοῦχος. (Λεοντο-οχος).

Λεοντίδης. Λεοντιάδης. Λεοντίων. Λεοντᾶς. Λεοντεαῖος. (Λεοντή; Λεόντιος, Λεοντία, Λεόντιον ganz spät). Λεοντεύς. Λεοντίσκος. Λεόντιχος. Λεοντώ.

Λεσβο- Lesbos, Λέσβος.

Λεσβό-θεμις (vgl. Κυπρό-θεμις). Λεσβο-κλῆς. Λεσβόνικος. Λεσβῶναξ.

Λεσχο- Rede, Gespräch, Unterhaltung, λέσχη.

Λεσχηνόριος ein Beiname Apolls, beruht auf Λεσχ-ηνωρ.

Λέσχης alter Dichtername darf wohl mit Sicherheit als Koseform zu Λεσχ-ηνωρ bezeichnet werden.

Λευκο- hell, licht, λευκός.

Λευκ-άνωρ. Λεύκ-αρος. Λεύκ-ασπις. Λεύκ-ιππος. Λευκο-θέα. Λευκο-κόμας. Λευκό-λοφος. Λευκό-μαντις f. Λευκο-νόη. Λευκο-φάνης. Λεύκ-οφρυς Artemis. Λευκώλενος Hera. Λευκ-ωπεύς.

Λεῦκος. Λευκάς. Λευκίς. Λευκαῖος. Λευκίνης. Λευκῖνος. Λεύκων. Λευκωνίδης.

Ληνο- Kelter, ληνός.
Λην-αγόρας. Ληνό-βιος. (Ληνο-βάται).
Λῆναι die Bakchantinnen. Ληνεύς. Ληνίς.
Λιπε-, Λειπε- von λείπω ἔλιπον lassen.
Λιπό-δωρος. Λειπε-φίλη.
Λογο- Rechenschaft, λόγος.
Λογο-θέτης später Mannsname.
Λόγος.
Λοιμιο- auf Apollo Λοίμιος als Pestabwehrer.
Λοίμιος Apoll.
Λοιμᾶς. Λοιμία.
Λοχο- zu λόχος.
Λόχ-αγος, Λόχ-ηγος.
Λόχος. Λόχης (Euböa).
Λοφίας und Λόφων gehen auf ein als Mannsname gebrauchtes Compositum mit λοφο-, z. B. λοφο-φόρος, Λευκό-λοφος.
Λυκο- Wolf, λύκος.
Λυκ-αγόρας. Λύκ-αιθος vgl. Κύν-αιθος. Λυκ-άμβης. Λυκ-άρητος. Λυκ-άριος. Λυκ-αρίων (zu Λυκ-αρης vgl. Δημ-άρης, Διώρης). Λυκά-φαιος. Λυκη-γενής Apoll. Λυκο-δόρκας. Λυκο-θέρσης. Λυκό-λας. Λυκο-μήδης (davon wohl die Λυκομίδαι). Λυκό-οργος, Λυκοῦργος. (Λυκό-ποδες die Verbannten). Λυκ-όρμας. Λυκ-όρτας vgl. Κυνόρτας. Λυκο-σθένης. Λυκό-στρατος. Λυκο-φόντης. Λυκό-φρων. Λυκ-ώπας, Λυκωπεύς. Λυκ-ώτας, Λύκοντος zu οὖς Ohr?
Λύκος. Λύκα. Λύκη. Λύκας. Λυκίδης. Λυκέας. Λυκᾶς. Λυκῆς. Λυκίας. Λύκις. Λυκιάδης. Λύκιννα. Λυκῖνος. Λυκίσκος. Λυκίσκα. Λύκων. Λυκωνίδης.
Λυο- lösend, von λύω.
Λύ-ανδρος.
Λυαῖος Dionysos.
Λῦσι- lösend, von λύω λύσω.
Λυσ-αγόρας. Λύσ-ανδρος. Λυσ-ανορίδας. Λυσ-ανίας. Λύσ-αρχος. (Λυσ-έρως τος ein Dämon). Λυσι-άναξ. Λυσί-βιος. Λυσί-δημος. Λυσί-δικος. Λυσί-ζωνος Artemis. Λυσί-θεος. Λυσιθείδης. Λυσι-κλῆς. Λυσι-κράτης.

Λυσί-κριτος. Λυσι-κύδης. Λυσί-μαχος. Λυσι-μένης. Λυσι-νικίδας. Λυσί-νομος. Λυσί-ξενος. Λυσί-πονος. Λύσ-ιππος. Λυσί-στρατος. Λυσι-τέλης. Λυσί-τιμος. Λυσι-φάνης. Λυσί-φιλος.

Λῦσος. Λύση. Λυσέας. Λυσίας. Λῦσις. Λυσιάδης. Λυσίδης. Λυσίς. Λυσῖνος. Λύσιλλα. Λυσώ. Λύσων.

Μακο-, Μακκο- zu Μακρο- wie Μικο-, Μικκο- zu Μικρο-.
Μάκος. Μάκκος. Μάκης. Μακκώ.

Μακρο- lang, μακρός.

Μακρό-βιος. Μακρο-πόλεμος. Μακρό-σειρις. (Μακροδοῦκας byzantinisch).

Μάκρος. Μακρίων. Μακρῖνος (auch = lat. Macrînus). Μακρώ. Μάκρων.

Sehr späte Bildungen, die zum Theil mit den lat. Macer, Macrînus zusammenfallen.

Μανδρο- Hürde, μάνδρα.

Μανδρ-αγόρας Zeus, später „Alraun". Μανδρό-βουλος. Μανδρο-γένης. Μανδρό-δωρος. Μανδρο-κλῆς. Μανδροκράτης. Μανδρό-λυτος. Μανδρό-μαχος Euböa. (Μανδροπότης?). Μανδρῶναξ.

Μάνδρος. Μάνδρης. Μάνδρων.

Μαντι- Seher, μάντις, besonders ist gemeint Ἀπόλλων ὁ μάντις.

Μαντί-θεος. Μαντι-κλῆς. Μάντι-κλος. Μαντί-νους (?).

Μαντίας. Μάντις (auch Apellativ). Μάντιος. Μαντιάδας. Μαντίνη. Μαντινίας. Μαντώ. Aber Μαντινεύς „der Mantineer".

Μεγα- gross, μέγας, μέγα.

Μεγα-βρόντης erdichtet. Μεγά-δωρος. Μεγά-θυμος. Μεγαίνετος. Μεγα-κλῆς. Μεγα-κρέων. Μεγα-μήδης. Μεγαπένθης. (Μεγα-πόλα). Μεγ-άριστος. Μεγα-σθένης. Μεγά-τιμος. (Μεγ-έστιος, ἑστία? besser wohl = Μεγιστιος). Μεγ-ήνωρ. Μεγ-άνειρα.

Μέγας g. Μέγα, auch Μεγάλου s. Μεγαλο-. Μέγης acc. Μέγην und Μέγητα. Μεγάτας. Μέγιλλος. Μέγιλλα. Μέγυλλος. Μεγώ. Μέγων.

Μεγαλο- gross, μέγας, μεγάλη g. μεγάλου.

Μεγάλ-αρτος Demeter. Μεγαλ-ήτωρ. Μεγαλό-βουλος.

Μεγαλο-κλῆς. Μεγαλό-μαζος Heros (μᾶζα). Μεγαλο-σάκης. Μεγαλο-στράτα. Μεγαλο-τέλης. Μεγαλ-ώνυμος.
Μέγας g. Μεγάλου. Μέγαλος. Μέγαλλος. Μεγαλλίς. Μεγαλέας. Μεγαλίας.

Μεγιστο- grösst, μέγιστος.
Μεγιστό-δᾶμος. Μεγιστό-δωρος. Μεγιστο-κλῆς. Μεγιστό-νους.
Μέγιστος. Μεγίστη. Μεγιστᾶς. Μεγίστης hiess auch Μεγιστεύς. Μεγιστίας. Μεγιστίων. Μεγιστώ.

Μειδο- lachend, heiter, vgl. φιλο-μμειδής, μαιδιάω.
Μειδ-ιππίδης. Μειδο-κλέης. Μειδό-κριτος.
Μειδίας. (Μειδιανός). Μειδύλος. Μειδύλιος (Euböa). Μειδυλίδης. Μείδων. Μειδωνίδης.

Μελαν- schwarz, (μέλας μέλαινα μέλαν).
Μελαγ-κόμας. Μελάγ-κραιρα. Μελαγ-κρίδας Sparta, alt zu κάρα vgl. ἔγ-κρος. Μελαγ-χαίτης myth. Μέλαγ-χρος (χρώς, χρόα). Μελ-αμνίδας (μελαν-αμνο-ς). Μελάμ-πους, Μέλαμπος, davon wieder Μελαμπο-δώρα. Μελάμ-πυγος Herakles. Μελάν-αιγις δος Dionysos. Μέλ-ανθος (für Μελαν-ανθος). Μελάνθιος. Μελανθεύς. Μελανθώ. Μελάν-θυρος Kreta, θύρα Schild. Μελάν-ιππος. Μελάνωπος.
Μέλας g. Μέλανος. Μέλαινα. Μείλανος. Μελάνης (Euböa). Μελανίων = Μειλανίων. Μελανεύς = Μελαννεύς. Μελανώ.

Μελε- besorgend, zu μέλω μέλει.
Μελέ-αγρος (ἄγρα Jagd). Μελέ-ιππος. Μελί-βοια. Μελί-δωρος (oder zu μέλι Honig). Angeschlossen Μελι-κέρτης.
Μελέας. Μελία. Μέλιννα. Μελιννώ (oder zu μέλι). Μελίσκος. Μέλων. — Μέλης τος. Μέλητος. Μελητίδης.

Μελησι- besorgend, von μέλω, μελήσω.
Μελησ-αγόρας. Μελήσ-ανδρος. Μελήσ-ερμος. Μελήσ-ιππος.
Μελησίας. Μελησία.
Aber Μέλης g. Μέλητος und Μέλητος. Μελητίδης gehen auf das part. μελητο-ς.

Μελι-, Μελιτ- Honig, μέλι g. μέλιτος.
Μελί-φθογγος. Μελί-χρως.

Μελίτη. Μελιτεύς. Μελίτεια. Μελίτιννος. Μελιτίννα. Μελιτώ. Μελίτων.

Die Vollnamen sind spät bezeugt, dafür giebt es in der sonstigen Sprache eine Menge Composita mit μελι-. Μελίκταινα. Μελιστίχη. Μελιστίων. Μελιστώ beruhen auf einem Particip μελιστο- dorisch μελικτο- = mulsus (mult-tus).

Μελισσο- Biene, μέλισσα.

Vollnamen fehlen, vgl. Μελι-.

Μέλισσος. Μελίσσα. Μελίσσιον. Μελισσάριον f. Μελισσιάς. Μελισσεύς. Μελίσσων.

Μεμψι- tadelnd, von μέμφομαι.

Μεμψί-δωρος.

Μέμψις.

Späte und vielleicht scherzhafte Bildung.

Μενε- zu μένος Muth, Sinn.

Μέν-αιχμος. Μεν-άλκας. Μέν-ανδρος. Μεν-άρης. Μέν-ασκος (?). Μενε-βρόντης fingirt. Μενε-δάϊος. Μενέ-δημος. Μενέ-θοινος. Μενε-κλῆς. Μένεκλος. Μενε-κράτης. Μενε-κύδης. Μενέ-κωλος. Μενέ-λαος, Μενέ-λας, Μενέ-λεως. Μενέ-λοχος. Μενέ-μαχος. Μενέ-ξενος. Μενε-πτόλεμος. Μενε-σθένης. Μενέ-στρατος. Μενε-τέλης. Μενέ-τιμος. Μενέ-φιλος. Μενέ-φρων. Μενέ-φυλος. Μενέ-χαρμος. Μέν-ιππος. Μεν-οίκευς. Μεν-οίτης. Μενοίτιος.

Hierher oder zu Μενεσι- auch Μενεσθεύς. Μενέσθης. Μενέσθιος. Μενεσθώ, deren zweites Glied noch unklar ist.

Μενέας. Μεννέας. Μεννείας. Μένεια. Μέννης εω und Μένης ητος. Μένιος. Μενίδας. Μεννίδας. Μενίσκος. Μένυλλος. Μενυλλίδης. Μένων g. Μένωνος

In Μενάλ-ιππος, das berechtigt zu sein scheint, liegt eine erweiterte Basis Μεναλο- vor.

Μενεσι- zu μένος, dat. pl. μένεσι.

Μενέσ-αιχμος vgl. Μέν-αιχμος. Μενεσι-κράτης vgl. Μενε-κράτης. Μενέσ-ιππος vgl. Μέν-ιππος.

Einstämmig sind Μενέστας vgl. Μέντης und Μενέστωρ vgl. Μέντωρ.

Μεριδ- Theil, Stück, *μερίς.*
Μεριδ-άρπαξ Mäusename.
Μεριδᾶς scherzhafter Name.

Μεσο- medius, *μέσος.*
Μέσ-ανδρος. Μεσ-αύλιος Homer. *Μεσο-μήδης.* Vgl. auch *Ζεύς Μεσ-έρκειος.*
Μέσος. Μέσης Nordostwind, persönlich benannt. *Μέσατος* = *μέσσατος.*

Μετα- bezeichnet den Wechsel, *μετά.*
Μετα-γένης. Μετ-άνειρα myth. *Μετ-ήριτος* Thasos = *Πεδ-άριτος. Μέτ-οχος. Μετ-ώνυμος. Μετ-ώπη* myth. Dazu *Μετ-άγων, Μεθ-έπων* Hundenamen. *Μετα-θέμενος* ein Beiname. *Μετ-ιών όντος* Komödientitel.
Μέτων g. *Μέτωνος.*

Μηδο-, Μηδεσι- zu *μῆδος* dat. pl. *μήδεσι* Rath, *μήδομαι* berathe.
Μήδεσι-κάστη. Μηδο-κρίτη.
Μήδα. Μήδη. Μήδας. Μήδεια. Μήδειος. Μηδίας (?). *Μήδων.*

Μηκιο- zu *μῆκος.*
Μηκιο-νίκη.
Μηκίνης. Μήκυθος vgl. *Σμίκυθος. Μήκων. Μηκωνίς.*

Μηκιστο- zu *μήκιστος.*
Μηκιστό-φονος.
Μηκιστεύς.

Μηλο- zu *μῆλα* Kleinvieh (*μῆλον* Apfel).
Μηλό-βιος. Μηλό-βοσις f. myth. *Μηλο-δότειρα* Beiname von Aigai.
Μηλώ. Μήλων. (*Μαλῆς. Μάλης*).

Μηνο- Mond, *Μήν, Μήνη* Mondgottheit.
Μην-αγόρας. Μηνο-γένης. Μηνό-δοτος. Μηνό-δωρος. Μηνο-θέα. Μηνό-θεμις. Μηνο-κράτωρ. Μηνό-κριτος. Μηνοφάνης. Μηνό-φαντος. Μηνό-φιλος. Μηνο-φῶν. Μηνοχάρης.
Μῆνος. Μηνᾶς. Μῆνις. Μηνίδης. Μηνίσκος. Μηνίχα.

Μητι- Rath, Anschlag, *μῆτις.*
Μήτ-ανδρος. Μητι-άδουσα myth. *Μητί-οχος, Μητίχος.*

Μήτα. Μῆτις zugleich primär. Μητίχος, speciell zu Μητί-οχος. Μητίων. Μητιονίδαι.

Μητρο-, Μᾶτρο- Mutter; gemeint ist die μήτηρ τῶν θεῶν, ἡ μεγάλη μήτηρ.

Μητρο-βάλανος (?). Μητρό-βιος. Μητρο-γένης. Μητρό-δοτος. Μητρό-δωρος. Μητρό-θεμις. Μητρο-κλῆς. Μητρό-λαος, Μητρό-λας. Μητρό-τιμος. Μητρο-φάνης. Μητρό-φαντος. Μητρό-φιλος. Μητρο-φῶν. Μητρῶναξ.

Μῆτρος. Μητρᾶς. Μητρείς g. Μητρεῖδος f. (aus Μητρεϊδ von Μητρεας = Μητρᾶς). Μητρίχη. Μητρώ. Μήτρων.

Ματρ-ικέτας. Ματρο-κλῆς = Μητρο-κλῆς.

Ματρέας = Μητρᾶς. Μᾶτρις. Ματρίκων. Ματερώ (d. i. Ματρώ). Μάτρων = Μήτρων.

Μικο-, Μικκο- klein.

Μίκ-ιππος. (Vielleicht ist auch Μίκ-αλος, Μίκκ-αλος, Μικάλλης Vollname, vgl. Εὐρύ-αλος).

Μίκκος. Μίκα = Μίκκα. Μικκιάδης. Μικίων = Μικκίων. Μίκκιον f. Μίκαλος = Μίκκαλος. Μικαλίων = Μικκαλίων. Μικίνας = Μικκίνας, Μικίνης. Μίκυθος. Μικυθίων. Μικύλος = Μικκύλος. Μικυλίων. Μίκων = Μίκκων.

Zur Verdoppelung des κ in den Koseformen vgl. Στράττις zu Στρατο-.

Μικρο- klein, μικρός.

Μικρό-τρωξ Parasitenname.

Μίκρος. Μικρίης (Euböa). Μικρίων. Μικρώ. Μίκρων.

Μιλτο- unbekannter Bedeutung, wahrscheinlich thrakisch.

Μιλτο-κύθης thrakischer Vollname.

Μίλτας. Μιλτίας. Μιλτιάδης. Μιλτώ.

An μίλτος Röthel ist schwerlich zu denken. Man erinnere sich der thrakischen Herrschaft des Miltiades.

Μιλφι-, Μιλφιδ- vgl. μίλφαι, μίλφωσις das Ausfallen der Haare an den Augenbrauen.

Μιλφιδ-ίππη Sklavinname bei Plautus.

Μιλφίων Sklavenname bei Plautus.

Μιμνε- gedenkend, zu μιμνήσκω.

Μίμν-ερμος. Μιμνό-μαχος.

Μιμνῆς. Μίμνων g. Μίμνωνος.

Μῖξι- mischend, von μίγνυμι, μίσγω.
Μιξί-δημος. Μιξιδημίδης vgl. Μιξ-αρχαγέτας Beiname des Kastor, Μιξ-έλλην Halbhellene.
Μιξίας. Μιξιάδης. Μίξων. Μιξωνίδης.

Μισγο- mischend, von μίσγω, vgl. Μιξι-.
Μισγό-λας. Μισγολαΐδας.
Μίσγων = Μίργων.

Μῖσο- hassend, zu μῖσέω.
Fingirte Personennamen wie Μισ-αργυρίδης, Μισό-γνιφος, Μισο-γύνης u. s. w. scheinen Vollnamen mit Μισοzu beweisen.
Μῖσις f.

Μνησι-, Μνασι- gedenkend, von μιμνήσκω μνήσω.
Μνησ-αγόρας. Μνησ-άλκης. Μνησ-αρέτη. Μνήσ-αρχος. Μνησθεύς? Μνησθώ. Μνησι-άναξ. Μνησί-βιος. Μνησιγείτων. Μνησι-γένης. Μνησί-δημος. Μνησί-δωρος. Μνησιέπης. Μνησί-εργος. Μνησί-θεος. Μνησι-κλῆς. Μνησικράτης. Μνησί-λεως. Μνησί-λοχος. Μνησί-μαχος. Μνησινόη. Μνησι-όχη. Μνήσ-ιππος. Μνησι-πτόλεμος. Μνησίστρατος. Μνησι-φάνης. Μνησί-φιλος.
Μνῆσος. Μνησίδης. Μνησίς. Μνασίων. Μνασέας. Μνησίας. Μνησιάδης. Μνησαῖος. Μνησεύς. Μνησίλα. Μνησιχίδης. Μνασύλος. Μνασύλλα. Μνησώ. Μνήσων. Μνησωνίδης. — Μνήσι-μος (Euböa).

Μοιρα-, Μοιρο- Geschick, μοῖρα, Μοῖρα.
Μοιρα-γένης. Μοιρ-αγόρας. Μοιρό-δωρος. Μοιρο-κλῆς.
Μοιρέας. Μοῖρις. Μοιριάδης. Μοίριχος. Μοιρώ. Der alte, echtgriechische Name Μοῖρις stimmt zufällig mit dem aegyptischen Königsnamen Μοῖρις lautlich überein.

Μολο- vgl. Ἀγχί-μολος, Ἀγχι-μόλιος, zu μολεῖν.
Μόλ-οβρος vgl. ὀβρίκαλα. Μόλ-ορχος. Μόλ-ουρος. Μολώτας (οὖς).
Μόλος. Μολλῆς. Μόλλις. Μολιόνη = Μολίνη Mutter der Μολίονε, Μολῖονίδαι. Μολίων. Μόλυξ. Μόλυκος. Μόλυκκος. Μόλων. — Dazu auch Μούλιος. Μῶλος. Μωλίων.

Μολπο- Gesang, Spiel, μολπή.
Μολπ-αγόρας. Μολπό-θεμις.

Μόλπος. Μόλπη. Μολπίων. Μολπία. Μόλπας = Μολπᾶς. Μόλπις. Μολπεύς.

Μονο-, Μουνο- allein, μόνος.

Μον-άξιος. Μόν-οικος Herakles. Μονό-μαχος Beiname. Μονο-τόνιος Mannsname. Μονό-τροπος Komödienname. Μον-ούνιος. Μον-ούτης? Μούν-αυλος.

Μόνος. Μοῦνα. Μονᾶς. Μόνιχος. Μόνων.

Μορμο- Schreck.

Μορμο-λύκη Popanz, persönlich gedacht und gebildet.

Μορμώ. Dazu die Bauernnamen Μορμίας. Μόρμις. Μορμώ ist Koseform für Μορμο-λύκη wie Δηώ für Δη-μήτηρ.

Μουσο- Muse, Μοῦσα.

Μουσ-έρως τος Mannsname, vgl. Μούσ-αρχος und Μουσαγέτης Götterbeinamen.

Μοῦσος. Μούσας. Μοῦσις f. Μουσίων. Μουσωνεύς. Μουσώνιος. Μουσωνιανός beruhen auf Μουσων.

Μοψο- unbekannter Bedeutung.

Μόψοπος.

Μόψος. (Μοψίδης Euböa).

Mythisch.

Μυρο- Salbe, μύρον.

Μυρό-πνους. Μυρ-ώπα f.

Μύρος. Μυρῖνος. Μυρίνης. Μύρινα. Μύριλλα. Μύρις. Μυρίσκος. Μυρώ. Μύρων. Μυρωνίδης. Μυρωνίς.

Μυρτι- Myrthe, μύρτος, μυρτίς.

Μυρτι-πνόη. Μυρτι-φῶν.

Μύρτος. Μύρτιον f. Μυρτάς. Μύρτις m. Μυρτίς f. Μυρτία. Μύρτιλος. Μυρτίχη. Μυρτώ. Μύρτων. Μυρταρώ seltenes demin. = Μυρτάριον. Ebenso Μυρταφώ zum Deminutivsuffix -άφιον.

Νᾱ-, Νη- nicht, νη-.

Νά-βις Sparta, vgl. Ἄ-βιος, Ἀβίατος und Κλέο-βις. Να-μέρτης und Να-μερτίδας dorische Namen, vgl. Νημέρτης Nereide.

Νή-δυμος (νη-αδυμος, ἄδος Ueberdruss). Νη-λεύς (aus νη-αλευς vgl. Ἄδραστος) vgl. Ἀλεύας, Ἀλευάδαι. Νή-

ριτος (= νη-αριτος). Νήφων, Νηφαλίων sind wohl nicht mehr als Composita gefühlt. — Νη-ρεύς aus νη-άρευς vgl. ἄρουρα?

H. D. Müller, Mythologie der griech. Stämme I, 151 leitet Νηλεύς von νηλεής erbarmungslos ab.

Ναυ- Schiff, ναῦς.

Ναύ-αρχος. Ναυ-βάτης. Ναύ-βολος. Ναυ-κλῆς. Ναῦ-κλος. Νάο-κλος. Ναυ-κράτης. Ναυ-κύδης. Ναύ-μαχος. Ναυ-μέδων Poseidon. Ναύ-ξεινος. Ναυ-πῶν vgl. Εὐρυ-πῶν. Ναύ-στρατος. Ναύ-στροφος. Ναυ-τέλης. Ναύ-τιμος. Ναυ-φάντη Schiffsname.

Kosenamen fehlen ausser Ναύ-της (= ναύτης) und Νάος vgl. Νάο-κλος.

Ναυσι- mit, auf Schiffen, ναυσί dat. pl. von ναῦς.

Ναυσί-βιος. Ναυσι-γένης. Ναυσί-θοος. Ναυσι-κάα. Ναυσι-κλῆς. Ναυσι-κράτης. Ναυσι-κρίτη. Ναυσι-κύδης. Ναυσί-λοχος. Ναυσί-μαχος. Ναυσι-μέδων. Ναυσι-μένης. Ναυσί-νικος. Ναυσί-νοος. Ναυσί-στρατος. Ναυσι-τέλης. Ναυσι-φάνης. Ναυσί-φιλος. Ναυσι-χάρης.

Ναῦσος. Ναυσίας. Ναύσων.

Νεβρο- Hirchkalb, νεβρός.

Νεβρό-ραφος (?). Νεβρό-φονος myth. Νεβρώδης (νεβρο-ειδης) Dionysos.

Νέβρος. Νεβρίδας. Νεβρίς. Νεβρίδαι. (Νεβρίδιος). Νεβρίσκος.

Νειλο- Nil, Νεῖλος.

Νειλ-άνθιος. Νειλο-γένης. Νειλό-ξενος.

Νεῖλος später häufiger Mannsname. Νεῖλις Thasos. Νειλώ Name einer Muse, wie Ἀσωπώ u. s. w.

Νεμεο- von den Nemeen, Νέμεα.

Νεμεο-νίκης.

Νέμιος (besser Νέμεος).

Νεο- neu, νέος.

Νέ-αιχμος. Νε-άλκης. Νέ-ανδρος. Νε-άνθης. Νέ-ανθος. Νέ-αρχος. Νεο-βούλη. Νεο-γένης. Νεό-δᾱμος. Νεο-κλῆς. Νεο-κύδης. Νεο-λαΐδας. Νεο-πτόλεμος. Νεό-στρατος. Νεο-τέλης. Νεό-φρων. (Νεό-φυτος christlich). Νεό-χωρος.

Νέα. Νεαῖος. Νέων. Νεωνᾶς.

Νεαρ-ίππη (*νεαρός* neu) hätte Ausgangspunkt für eine Gruppe *Νεαρο-* werden können, vgl. *Νέαιρα*.

Νεστο- bezieht sich auf den Fluss *Νέστος*.

Νεστό-πυρις.

Νέστις.

Beide Namen auf Thasos; ebenda *Πύρις*, Koseform zu *Πυρι-*; Bildung wie *Ἀντι-χαρῖνος*. *Ἀνδρο-κλέων*. *Ἀργι-λεωνίς* u. A.

Νεω- = *ναός*, *νεώς* Tempel.

Νεώ-κορος. *Νεω-ποίης* (zugleich Amtstitel).

Νησο- Insel, *νῆσος*.

Νησο-κλῆς.

Νῆσος. *Νήσιος*. *Νησεύς*. *Νησώ* Nereide.

Νικᾱσι-, *Νικησι-* siegend, von *νικάω* *νικάσω* *νικήσω*.

Νικασ-αγόρας. *Νικασ-αρέτη*. *Νικασί-βουλος*. *Νικασί-δαμος*. *Νικησί-δικος*. *Νικασί-μαχος*. *Νικασί-πολις*. *Νικάσ-ιππος*.

Νίκασος. *Νικασίας* = *Νικησίας*. *Νικάσιος* = *Νικήσιος*. *Νικάσιον* f. *Νικασίων* = *Νικησίων*. *Νικασίς*. *Νικάσιχος*. *Νικασύλος*. *Νικασώ* = *Νικησώ*.

Νῑκο- Sieg, Siegesgöttin, *νίκη*, *Νίκη*.

Νικ-αγόρας. *Νικ-αίνετος*. *Νικ-άνασσα*. *Νίκ-ανδρος*. *Νικ-άνωρ*. *Νικ-άρετος*. *Νικ-αρίστη*. *Νίκ-αρχος*. *Νικ-έρως*. *Νικ-ήρατος*. *Νίκ-ιππος*. *Νικό-βουλος*. *Νικο-γένης*. *Νικό-δημος*. *Νικό-δικος*. *Νικό-δρομος*. *Νικό-δωρος*. *Νικο-κλῆς*. *Νικο-κράτης*. *Νικο-κρέων*. *Νικό-κριτος*. *Νικό-λαος*. *Νικό-λοχος*. *Νικό-μαχος*. *Νικο-μένης*. *Νικο-μήδης*, daraus *Νικομᾶς*. *Νικό-νομος*. *Νικό-ξενος*. *Νικο-σθένης*. *Νικο-στέφης*. *Νικό-στρατος*. *Νικο-τέλης*. *Νικο-φάνης*. *Νικό-φημος*. *Νικό-φιλος*. *Νικο-φῶν*. *Νικο-χάρης*. *Νικ-ώνυμος*. — *Νική-φορος* spät und schlecht gebildet. — *Νικόδ-ιππος* auf Thasos wie *Θούδιππος*.

Νικέας. *Νικᾶς*. *Νικάδας*. *Νικάδης*. *Νικαῖος*. *Νικίας*. *Νικιάδης*. *Νικιάς*. *Νῖκις*. *Νικίδης*. *Νικίων*. *Νικεύς*. *Νῖκυς*. *Νίκυλλος*. *Νικύλλα*. *Νικώ*. *Νίκων*. *Νικωνίδης*.

Νοθο- spurius, *νόθος*.

Νόθ-αρχος. *Νόθ-ιππος*. *Νοθο-κράτης*.

Νόθος. *Νόθων*.

Νομο- Gesetz, *νόμος*.
Νομο-κράτεια. *Νομ-ανδριανός*.
Νόμος später Name.

Νυμφο- Nymphe, *Νύμφη*.
Νυμφ-αγόρας. *Νυμφ-έρως*. *Νυμφο-γένης*. *Νυμφό-δοτος*, *Νυμφό-δωρος*. *Νυμφο-κλῆς*.
Νύμφος. *Νύμφη*. *Νύμφας*. *Νύμφιος*. *Νύμφις*. *Νυμφώ*. *Νύμφων*.

Νῦσο- Nysa, *Νῦσα*, *Νῦσσα* mythische Heimath des Dionysos.
Νύσ-ανδρος, *Νύσσ-ανδρος* thessalisch, vgl. *Νυσι-γένης* Beinamen der Silenen.
Νῦσος. *Νῦσα*. *Νύσας*.

Ξανθο- fulvus, *ξανθός*.
Ξανθι-κλῆς. *Ξάνθ-ιππος*. *Ξανθ-ίππη*.
Ξάνθος. *Ξάνθη*. *Ξάνθιον*. *Ξανθάριον*. *Ξανθίδης*. *Ξανθίς*. *Ξανθίας*. (*Ξανθίδιον*). *Ξάνθιος*. *Ξανθώ*.

Ξενο- hospes, *ξένος*.
Ξεν-αγόρας. *Ξέν-αινος*. *Ξεν-αίνετος*. *Ξεν-άρετος*. *Ξεν-άρης*. *Ξεν-αρίστη*. *Ξεν-άρκης*. *Ξεν-άρχης*. *Ξέν-αρχος*. *Ξέν-ιππος*. *Ξενο-βούλη*. *Ξενό-δημος*. *Ξενό-δικος*. *Ξενό-δοκος*. *Ξενό-δωρος*. *Ξεν-οίτας*. *Ξενο-κλῆς*. *Ξενο-κράτης*. *Ξενό-κριτος*. *Ξενό-λαος*. *Ξενό-μβροτος*. *Ξενο-μένης*. *Ξενο-μήδης*. *Ξενό-μναστος*. *Ξενο-πείθης*. *Ξενό-στρατος*. *Ξενο-τέλης*. *Ξενό-τιμος*. *Ξενο-φάνης*. *Ξενό-φαντος*. *Ξενό-φιλος*. *Ξενό-φρων*. *Ξενο-φῶν*. *Ξενο-χάρης*.
Ξένος. *Ξένη*. *Ξενέας*. *Ξενέα*. *Ξένης* (Euböa). *Ξεναῖος*. *Ξενίας*. *Ξένις*. *Ξενίς* f. *Ξενίων*. *Ξένυλλος*. *Ξένυλλα*. *Ξενώ*. *Ξένων*. *Ξενώνδας*. *Ξενωνίδης*. *Ξενώνιος*. *Ξενάκων*.

Ξῦνο- gemeinsam, *ξυνός* = *κοινός*.
Ξυνο-φάνης (auf Rhodos) vgl. *Ξυνο-δοτήρ*, *Ξυνό-φρων*, *Ξυνο-χάρης* Beiname des Apollo.
Ξυνός Beiname des Apollo und des Dionysos. *Κοῖνος* altmakedonischer Name (*κοινο* = *ξῦνο*). *Κοινώ*.

Ὀβριμο- = *ὄβριμος* gewaltig.
Ὀβριμό-θυμος Ares. *Ὀβριμό-πατρα* Athene.
Ὄβριμος. *Ὀβριμώ*.

Ὁδοι- zu ὅδος Weg.
Ὁδοί-δοκος. Ὁδοι-τέλης.
Ὁδίος.

Οἰκο- Haus, οἶκος.
Οἰκό-νομος. Οἰκό-στρατος. Οἰκ-ουρίων (Euböa). Οἰκωφέλης. (ὄφελος).
(Vergl. Οἴκουρος Name der Tempelhütenden Schlange und Οἰκο-φύλαξ Beiname des Zeus).
Οἶκις. Οἰκεύς, Οἰκιάδης (wohl nicht = οἰκεύς Knecht).

Οἰνο- Rebe, Wein, οἶνος Wein, οἴνη Rebe.
Οἰν-άνθη (vgl. οἰνάνθη Weinrebe). Οἰνό-βιος, kretisch Βοινό-βιος. Οἴνο-κλος. Οἰνό-μαος. Οἶν-οψ, Οἰνοπίων, Οἰνοπίδης. Οἰνό-τροποι αἱ myth. Οἰνό-φιλος. Οἰνο-φῶν. Οἰνο-χάρης.
Οἶνος Name des Dionysos und Mannsname. Οἰνάδης, Οἰνάς. Οἰνεύς, Οἰνεΐδης, Οἰνείδης, Οἰνηΐς. Οἰνίας. Οἶνις. Οἰνιάδαι. Οἴνιχος. Οἰνώ. Οἰνωνᾶς. Οἰνώ heisst eine der drei Οἰνότροποι.
Angeschlossen sind dieser Gruppe die gemachten Namen: Οἰνό-λαλος, Οἰνο-χαίρων und Οἰνο-χάρων, letztere beide mit Anklang an das wirklich vorhandene Οἰνο-χάρης.

Οἰο-, Οἰ-, Οἰ- wohl zu ὄϊς Schaf.
Οἴ-αγρος. Οἴ-βαλος vgl. Οἰό-βαλος. Οἰ-βώτας. Οἰ-κλῆς vgl. Οἴο-κλος. Ὀΐ-κριτος. Ὀϊ-λεύς (λευς aus λαος, λεως), Ὀϊλιάδης. Οἰό-λυκος.
Οἰ-βώτας ist deutlich „Schafhirt"; in dem Ὀϊ-, Οἰο- der übrigen Namen verschiedene Bedeutung zu suchen, ist kein Grund vorhanden.

Οἰστρο- Bremse, Wuth, οἶστρος.
Οἰστρό-βλης myth.
Οἶστρος Satyrname.

Οἰωνο- Weissagevogel, οἰωνός.
Οἰωνο-κλῆς.
Οἴωνος. Οἰώνιχος. Οἰωνεύς.

Ὀλυμπο- Olymp, Ὄλυμπος.
Ὀλυμπο-γένης.
Ὄλυμπος. Ὀλυμπίσκος. Ὀλύμπιχος. Ὀλυμπᾶς s. Ὀλύμπιο-.

Ὀλυμπιο- bezieht sich auf die Olympischen Götter, besonders Ζεὺς Ὀλύμπιος, und die olympischen Spiele τὰ Ὀλύμπια.

Ὀλυμπι-άρᾱτος. Ὀλυμπιό-δωρος. Ὀλυμπιό-νικος Eigenname vgl. Ὀλυμπιο-νίκης Sieger in den Olympien. Ὀλυμπιο-σθένης.

Ὀλύμπιος. Ὄλυμπις. Ὀλυμπιάδας. Ὀλυμπιάς. Ὀλυμπίων. Ὀλυμπᾶς. Ὀλυμπίσκος. Ὀλύμπιχος. Ὀλυμπίχιος.

Diese Koseformen lassen sich zum Theil auf Ὀλυμπο- beziehen.

Ὁμο-, Ὁμαλο- gleich, ὁμός, ὁμαλός.

Ὁμ-αγύριος Zeus. Ὅμ-αργος Hundename. Ὁμ-άριος Zeus. Ὁμό-γνιος Zeus. Ὁμό-νοιος, Ὁμό-νοια späte Namen. Ὁμό-φρων Name aus Megara.

Ὁμόλ-ιππος myth. Name, vgl. Ὁμολώϊος.

Ὁμαλίων.

Die Gruppe ist schwach entwickelt, wenn überhaupt zu statuiren. — Die richtige Deutung des Namens Ὅμηρος ist: Sänger bei den Festen des Ζεὺς Ὁμάριος, des Zeus der Achäer vgl. Ἴσθμια. Ἰσθμιόνικος und davon Koseform Ἴσθμος.

Ὀνησι-, Ὀνασι- nutzend, von ὀνίνημι ὀνήσω.

Ὀνησ-αγόρας. Ὀνήσ-ανδρος. Ὀνησι-άναξ. Ὀνησι-γένης. Ὀνησι-δώρα. Ὀνησι-κράτης. Ὀνασι-κλῆς. Ὀνησί-κριτος. Ὀνησί-μαχος. Ὀνασί-μβροτος. Ὀνασι-μήδης. Ὀνασί-νικος. Ὀνήσ-ιππος. Ὀνησί-στρατος. Ὀνησί-τροφος. Ὀνησί-φιλος. Ὀνησί-φορος. Ὀνησι-φῶν. Ὀνησί-χαρις.

Ὄνησος. Ὀνησᾶς. Ὀνασίας. Ὄνησις f. Ὀνησίων. Ὀνησίχα. Ὀνήσιλος. Ὀνησύλος. Ὀνησώ. Ὀνάσων.

Ὀνο- Esel.

Ὄν-αγρος vgl. Οἴ-αγρος, Σύ-αγρος. Ὄν-αιθος vgl. Κύν-αιθος. Ὄν-αινος vgl. Ἵππ-αινος. Ὀνό-κωλος, Ὀνο-σκελία Beinamen der Empusa.

Ὀνᾶς. Ὀνίδας. Vgl. auch die Ὀνεᾶται des Kleisthenes in Sikyon.

Dieser Gruppe ist auch Ὀνο-κοίτης, ein Spottname der Heiden auf Christus angeschlossen.

Ὀνομα- Name, ὄνομα g. ὀνόματος.

Ὀνομά-δημος. Ὀνομα-κλῆς. Ὀνομά-κριτος. Ὀνόμ-ανδρος. Ὀνόμ-αρχος.

Ὀνόμας. Ὀνομάντιος. Ὀνόμαστος part.

Ὀξυ- scharf, *ὀξύς.*

Ὀξούμαχος böotisch für *Ὀξύ-μαχος. Ὀξύ-θεμις.* (*Ὀξυ-δερκής* Beiname der Athene).

Ὄξυλος.

Ὁπλο- Waffen, Rüstzeug, *ὅπλον.*

Ὁπλά-δαμος. Ὁπλό-μαχος. Ὁπλό-νικος.

Ὁπλῆς. Ὁπλεύς. Ὅπλων.

Ὀρεσ-, Ὀρεσι-, Ὀρο- zu *ὄρος* Berg.

Ὀρέσ-βιος Homer. *Ὀρο-χάρης.* Dazu *Ὀρει-άρχας, Ὀρεσ-σι-βάτας* Pan, *Ὀρεσσί-γονος* Oreade, *Ὀρεσ-κῷος* Kentaurenbeiname u. s. w.

Wohl nur mythisch.

Ὀρέστης lehnt sich an. *Ὄρειος* myth.

Ὀρθο- rectus, *ὀρθός.*

Ὀρθ-αγόρας = Βορθαγόρας. Ὀρθό-βουλος. Ὀρθο-κλῆς. Ὀρθό-λαος. Ὀρθο-μένης. Ὀρθό-πολις. Ὀρθό-τιμος.

Ὄρθος. Ὀρθαῖος. Ὀρθάνης Priap. *Ὄρθων.*

Ὀρσι- erregend, von *ὄρνυμι.*

Ὀρσε-δίκη. Ὀρσι-βόη. Ὀρσι-κράτης. Ὀρσί-λαος. Ὀρσί-λοχος. Ὀρσί-μαχος. Ὀρσι-μένης. Ὀρσι-νόη. Ὀρσι-νόμη. Ὄρσ-ιππος. Ὀρσί-φαντος. (*Ὀρσο-βία* vgl. *Ὀρσο-τριαίνας* Beiname des Poseidon). Neben *Ὀρσί-λοχος* existirt *Ὀρ-τί-λοχος.*

Ὀρσέας. Ὄρσης. Ὀρσηΐς f. *Ὄρσειος.*

Οὐκ- nicht.

Οὐκ-αλέγων οντος bei Homer.

Vgl. *Ἀλεγ-ήνωρ.*

Ὀφελλο- fördernd, von *ὀφέλλω.*

Ὀφέλ-ανδρος. Ὀφελλο-κλείδας, Ὀφελο-κλείδας.

Ὀφέλας. Ὀφέλλας.

Ὀψι- spät, *ὄψι.*

Ὀψι-γένης Eigenname.

Ὀψιάδης.

Παιδο- Kind, *παίς, παιδός.*

Παιδ-άρητος. Παιδ-έρως. Παίδ-ιππος. Παιδο-πολίτης. Παιδο-τρίβων Athen.

Dazu die Götterbeinamen *Παιδο-κόρης* Hermes, *Παιδο-τρόφος* Artemis (*Παιδο-θήρα* attischer Schiffsname).

Παιδέας. Παιδίας. Παίδικος. Παιδίνας. (*Παιδίσκη*).

Παλαι- längst, vor Zeiten, *πάλαι*.

Παλαί-φατος. Παλαί-χθων mythisch.

Πάλαιος. Παλαίων.

Παλαμο- Hand, Handgriff, *παλάμη*.

Παλαμήδης (für *Παλαμο-μήδης*) myth.

Παλαμάων myth.

Παν- all, ganz, zu *πᾶς πᾶσα πᾶν*.

Παγ-γήθης Thasos. *Πάγ-καλος. Παγ-κάλη. Πάγ-καρπος. Παγ-κάστη. Παγ-κλέων. Παγ-κλῆς. Παγ-κράτης. Παγ-κρέων. Πάγ-κριτος. Παγ-χάρης. Πάγ-χρυσος. Πάμ-βις* (Euböa). *Παμ-βωτάδαι. Πάμ-μαχος. Παμ-μένης. Παμ-πείρης. Παμ-φάης. Πάμ-φαιος. Πάμ-φιλος. Πάμ-φως. Πάν-αινος. Πάν-αιρος? Παν-αίτιος. Παν-αίτωλος. Παν-άκεια* myth. *Παν-άρετος. Παν-άρης. Παν-αρίστη. Παν-αριστίδης. Παν-άρκης. Παν-αρμώ. Παν-δαίτης. Παν-δία* f. *Πανδίων* myth. *Πάν-δοκος. Πάν-δροσος* myth. *Παν-δώρα* myth. *Παν-ήγορος. Παν-θάλης. Πάν-θηρ, Παν-θήρας, Πάν-θηρος, Παν-θηρίσκος. Πάν-θοος, Πανθοί-δης. Παν-όλβιος. Παν-όπτης, Πάν-οψ, Πάν-ωψ* myth. *Πανοῦργος* spät. *Παν-τιμίδης.*

Πανέας. Παναῖος. Πανίτης vgl. *Παντίτης.*

Πᾶνο- Pan, *Πάν* g. *Πανός*.

Πανό-δωρος.

Πανᾶς nach den Alten Koseform für *Πανόδωρος.*

Παντα- all, ganz.

Παντ-άγαθος. Παντά-γνωτος. Παντ-αίνετος. Πάντ-αινος. Παντ-αίτιος vgl. *Παν-αίτιος. Παντα-κλῆς. Παντα-λέων. Πάντ-ανδρος. Παντ-άνεμος. Παντ-άρης* vgl. *Παν-άρης. Παντ-άρκης* vgl. *Παν-άρκης. Παντ-αύχης. Πάντ-αυχος. Παντ-είδυια* mythisch. (*Παντ-έλεος* und *Παντ-ελεήμων* christl.). (*Παντ-έρημος* spät). *Παντ-έρως. Πάντ-ιππος. Παντ-ίση. Παντ-οίτης. Παντ-όρδανος. Παντ-ώνυμος.* Mit *Παντο-* nur der späte Beiname *Παντό-λαβος* und *Παντό-νικος*, sowie in *Παντωνακτίδης* (aus *παντο-αναξ*).

Παντίας. Παντιάδης. Πάντας. Παντεύς. Παντίκα. Πάντων. — *Παντίτης.*

Παρα-, *Παραι-* = *παρά*, *παραί*.

Παρα-βάλλων. *Παρα-βάτης* = *Παραι-βάτης*. *Παρα-βρύκων*. *Παρά-βυστος* Beiname. *Παρ-αγόρας*. *Παρά-δοξος* spät. *Πάρ-αλος* zugleich local. *Παρα-μένων*. *Παρά-μονος*. *Παρά-μυθος*. *Παρα-ψύχη* spät. *Πάρ-εδρος* spät. *Πάρ-ήγορος* spät. *Παρ-μένων*. *Παρμενᾶς*. *Παρμενίδης*. *Πάρ-μενις*. *Παρμενίσκος*. *Παρμενίων*. *Πάρμις* = *Πάρμενις*. *Παρμίων* = *Παρμενίων*. *Πάρμων* = *Παρμένων*. *Πάρ-οινος* f. Beiname. *Παρ-οίτας*. *Πάρ-φορος*. Dieser Gruppe angefügt: *Παρα-κύπτουσα* Beiname, *Παρά-ταξις* Schiffsname, *Παρ-όραμα* f. Hetärenname und *Παρ-ώτης* später Beiname.

Πάρις myth. *Παρύλα*. *Πάρων*. *Πάῤῥων*.

Παρθενο- Jungfrau, *παρθένος*, mit besonderem Bezug auf Athene und Artemis.

Παρθενο-κλῆς. *Παρθενο-μένης*. *Παρθεν-όπη*. *Παρθεν-οπαῖος* (vgl. *Ῥοδ-όπη*. *Ῥοδ-οπαῖος* von *Ῥοδο-*).

Παρθένα. *Πάρθενις*.

Πασι- = *πασί*, dat. pl. zu *πᾶς*, vgl. *Παν-*, *Παντα-*.

Πασ-αγάθη. *Πασι-βούλη*. *Πασι-δίκη*. *Πασι-θέα*. *Πασί-θεμις*. *Πασί-θεος*. *Πασι-θόη*. *Πασι-κλῆς*. *Πασι-κράτης*. *Πασί-κυπρος*. *Πασί-μαχος*. *Πασί-μηλος*. *Πασί-νικος*. *Πάσ-ιππος*. *Πασιππίδας*. *Πασι-τέλης*. *Πασιτελίδας*. *Πασί-τεχνος*. *Πασι-φάη*. *Πασί-φιλος*. *Πασι-φῶν*. *Πασι-χάρης*.

Πασέας. *Πάσας*. *Πασίας*. *Πασιάδας*. *Πασίδας*. *Πάσης τος*. *Πασίος*. *Πασίων*. *Πασῖνος*. *Πάσιχον* f. *Πασώ*. *Πάσων*. *Πασάκων* lakonisch.

Πατρο- Vater, mit besonderem Bezuge auf *Ζεὺς πατήρ*.

Πατρό-βιος. *Πατρό-δωρος*. *Πατρό-ϊνος* (*ἴς* Kraft). *Πατρο-κλέης*, *Πατρο-κλῆς*, *Πάτρο-κλος*. *Πατρό-φιλος*.

Πάτρα. *Πατρέας*. *Πατρᾶς*. *Πατρίων*. *Πατρίσκος*. *Πατρώ*. *Πάτρων*. *Πατρώνδας*.

Παυσι- beendend, stillend, von *παύω παύσω*.

Παυσ-ανίας. *Παυσι-κλῆς*. *Παυσι-λέων*. *Παυσί-λυπος*. *Παυσί-μαχος*. *Παύσ-ιππος*. *Παυσί-στρατος*.

Παυσίας. *Παυσιάδης*. *Παύσων*.

Παυσίμα ist wohl einstämmig.

Πεδιο- Ebene, *πεδίον*.

Πεδε-κράτης Delphi. *Πεδια-κλεῖος* böot. patron. *Πεδια-κράτης*. *Πεδί-αρχος*. *Πεδιο-κλῆς*. *Πεδιο-κράτης*.
Πεδιάδης. *Πεδιάς*. *Πεδιεύς* altatt. Name.

Πειθο- beredend, folgend, von *πείθω*.
Πειθ-αγόρας. *Πείθ-ανδρος*. *Πειθ-άνωρ*, *Πειθ-ήνωρ*. *Πειθ-άρατος*. *Πειθ-ήνιος*. *Πειθό-λαος*. *Πειθό-ξενος*.
Πειθείας. *Πειθίας*. *Πειθιάδας*. *Πειθῖνος*. *Πειθώ*. *Πείθων*. *Πειθώνδας*.

Πειρι-, *Περι-* zu *πεῖρας*, *πέρας* Ziel (*πέρα*).
Πειρί-θοος. *Περι-θοῖδαι*. *Πείροος* (*Πειρι-ροος*). *Περοίδας*.
Πείραιος. *Πειρεύς*. *Περεύς*. *Πειρήν*. *Πειρήνη*. *Πειρά* = *Πηρώ*.

Πεισι- beredend, von *πείθω πείσω*.
Πείσ-ανδρος. *Πεισ-ήνωρ*. *Πεισι-άναξ*. *Πεισί-δᾶμος*. *Πεισι-δίκη*. *Πεισι-κλῆς*. *Πεισι-κράτης*. *Πεισί-λαος*. *Πεισί-νικος*. *Πείσ-ιππος*. *Πεισί-ῤῥοδος*. *Πεισί-στρατος*. *Πεισι-τέλης*.
Dazu *Πεισι-θάνατος* Beiname des Philosophen Hegesias und *Πεισ-έταιρος* von Aristophanes gebildet (oder *Πειθ-έταιρος* zur Gruppe *Πειθο-*, aber nicht, wie gelesen wird, *Πεισθ-έταιρος*).
Πεισέας. *Πεισίας*. *Πεῖσις* f. *Πεισίων*. *Πείσων*.

Πελο-, *Πελλο-* dunkler Bedeutung.
Πέλ-οψ. *Πελί-γνας*.
Πελίας, *Πελιάδες*. *Πελλίας*. *Πελλῆς*. *Πελάδης* (Euböa). *Πέλιχος*. *Πέλλιχος*. *Πέλλων*. *Πελλώνιος*.

Πενθε, *Πενθεσι-* zu *πένθος*; besser wohl zu *πενθ* binden (in *πεῖσ-μα*, *πεισ-τήρ*, *πενθ-ερός*).
Πενθεσί-λεια myth.
Πενθεύς myth. *Πενθίλος*, *Πενθιλίδαι*. *Πενθύλος*.

Περι- im Sinne der Auszeichnung, *περί*.
Περι-άλκης. *Περί-αλλος*. *Περί-ανδρος*. *Περί-βοια*. *Περι-γένης*. *Περι-γούνη* myth. *Περί-εργος*. *Περι-ήρης*. *Περι-κάστωρ* myth. *Περί-κλειτος*. *Περι-κλῆς*. *Πέρι-κλος*. *Περι-κλείδης*. *Περι-κλύμενος*. *Περί-κλυτος*. *Περι-κτιόνη*. *Περί-λαος* = *Πέριλλος*. *Περι-μήδης*. *Περι-μήλα*. *Περί-μνηστος*. *Περι-πόλτας*. *Περι-σθένης*. *Περί-στρατος*. *Περι-τέλης*. *Περι-φάνης*. *Περί-φαντος*. *Περί-φας αντος* myth. *Περί-*

φημος myth. Περι-φήτης myth. Περι-φύγων (φυρων?). Περ- = Περι in Πέρ-καλος. Περ-κλείδης = Περικλείδης. Περ-φίλα (und Περ-φερέες myth.).

Περεύς. Πέρων (auch wohl Πεῤῥίδαι att. Demos, Ahn Πεῤῥεύς). Πέρι-μος wie Ἔχε-μος, Ὕψι-μος. Dieser Gruppe sind angeschlossen: Περι-βασώ Beiname der Aphrodite (eigentlich von περιβασι-). Περι-κειρομένη Komödientitel, Περιπλεκτομένης bei Plautus, Περιεστίαρχος Name des Sühners, Περ-φερέες die Garbenbringenden Hyperboreer der Sage, der Beiname Περιφόρητος u. a. — Aber Περιτᾶς zu Περίτιος Monatsname, wie Ποκκᾶς, Ποκκᾶ (böotisch) zu Πόκιος Monatsname in Amphissa.

Περσε- dunkler Bedeutung.

Περσε-φόνη. Περσέ-φασσα, Περσέ-φαττα vgl. Φερρέφαττα.

Πέρση. Πέρσης. Περσαῖος. Περσεύς. Περσεῖδαι. Περσῖνος alter Name.

Πετραιο- bezieht sich auf Poseidon Πετραῖος in Thessalien.

Πετραιο-νίκα f. Epirus.

Πετραῖος, häufig in Thessalien und ganz Nordgriechenland.

Πετρο- Stein, Fels, πέτρος Stein, πέτρα Fels.

Πετρο-κόραξ.

Πέτριος. Πέτριχος. Πέτρων. Πετρωνᾶς, vgl. lat. Petrônius.

Dieser Gruppe hat sich der Name des Apostels Πέτρος eingefügt. — Vielleicht gallischen Ursprungs, vgl. Petrocorius gallischer Volksname.

Πινακο- Brett, Tafel, Bild, πίναξ.

Πινακό-σπογγος Parasitenname, fingirt.

Πινακᾶς sp. Name, vgl. Πινάκιον f.

Ganz spät.

Πιστο- zuverlässig, treu, πιστός.

Πίστ-ανδρος. Πιστο-γένης. Πιστό-δωρος. Πιστό-κληρος. Πιστο-κλῆς. Πιστο-κράτης. Πιστό-ξενος. Πιστο-τέλης.

Πίστος. Πίστα. Πιστίας. Πιστώ. Πίστων.

In Römischer Zeit entspricht Πίστις εως f. auch der lateinischen Fides, dann einstämmig und = πίστις f.

Πλαϑο- zu *πλάϑω*.

Πλαϑ-αίνη, *Πλαϑ-αινίς* altattischer Frauenname.

Πλατϑίον f. *Πλατϑίς* f. *Πλαϑάνη* vgl. *Ὀρϑάνης* u. a. *Πλατϑίς* mit Verdoppelung des *ϑ*, vgl. *Στράττις*, *Μίκκων* u. a.

Πλατυ- breit, *πλατύς*.

Πλατύ-λαιμος Parasitenname, *Πλατύ-νωμας* (?) Sklavenname.

Πλάτης. *Πλάτων*. *Πλατωνίς*.

Der Philosoph *Πλάτων* hiess ursprünglich *Ἀριστοκλῆς*; *Πλάτων* war ein Spitzname, formirt als Koseform zur Gruppe *Πλατυ-*.

Πλειστο- meist, *πλεῖστος*.

Πλεισϑένης (für *Πλειστο-σϑένης*), *Πλεισϑενίδης*. *Πλειστ-αίνετος*. *Πλείστ-αινος*. *Πλείστ-αρχος*. *Πλειστο-άναξ* = *Πλειστῶναξ*. *Πλειστο-δίκεια*. *Πλειστο-δόκη*. *Πλειστό-λας*. *Πλειστό-νικος*. *Πλειστό-ξενος*.

Πλεῖστος. *Πλείστιον* f. *Πλειστίας*. *Πλεῖστις* f. *Πλειστώ*. *Πλείστων*.

Πληξι- schlagend, zu *πλήσσω*.

Πληξ-αύρη myth. *Πλήξ-ιππος* myth.

Πλουτο- Reichthum, *πλοῦτος*.

Πλούτ-αρχος. *Πλουτο-γένης*. *Πλουτο-κλῆς*.

Πλοῦτος Gott, vgl. *Πλουτο-δοτήρ*, *Πλουτο-δότης* Götterbeiwort. *Πλουτίων*. *Πλουτιάδης*. *Πλουτώ*. *Πλουτεύς* = *Πλούτων*.

Ποδ- Fuss, *πούς ποδός*.

Ποδ-αλείριος Asklepiade. *Ποδ-άνεμος*. *Ποδ-άρης*. *Ποδ-άρκης*. Dazu *Πόδ-αγρος* Hundename, *Ποδ-άγρα* Artemis und die Krankheit (persönlich benannt). *Πόδ-αργος*, *Ποδ-άργη* Pferdename. *Ποδ-ήνεμος* Iris.

Ποδῆς. *Ποδίσκος*. *Πόδων*.

Ποια-, *Ποα-* Gras, Weide, *ποίη*, *πόα*.

Ποι-άνϑης myth. *Πύ-ανϑος· ὄνομα κύριον* Suidas ist böotisch.

Πόας Bauername.

Ποίας g. *Ποίαντος* einstämmig?

Ποιμεν- Hirt, *ποιμήν ένος*.

Ποίμ-ανδρος (für *Ποιμεν-ανδρος*). Vgl. *Φιλο-ποίμην*.

Ποίμην ενος (oder appellativ). *Ποιμενίδαι. Ποιμνίων.*

Πολιτα- Bürger, *πολίτης.*

Πολείτ-αρχος.

Πολείτας, Πολίτας, Πολείτης, Πολειτείδας lässt sich auch = *πολίτης* fassen. *Πολίτης* schon bei Homer als Eigenname.

Πολεμο- Krieg, *πόλεμος.*

Πολεμα-γένης Name vgl. Athene *Πολεμᾶ-δόκος. Πολεμαίνετος. Πολέμ-αρχος. Πολεμο-κλῆς. Πολεμο-κράτης. Πολεμό-νικος.*

Πόλεμος Kriegsgott und Mannsname. *Πολέμα. Πτολεμαῖος. Πολέμων. Πολεμώνιος.*

Πολι-, Πτολι- Burg, Stadt, *πόλις.*

Πολί-αγρος. Πολί-ανθος. Πολί-αρχος. Dazu die Beinamen *Πολιοῦχος, Πολί-οχος, Πτολί-πορθος* und *Πολιορκήτης* (Demetrius).

Πόλις. Πτόλιχος. Πολέας (oder zu *Πολυ-*).

Zu den Götterbeinamen: *Πολιάς, Πολιεύς.*

Πολλο- = *Πολυ-* viel, *πολύς* g. *πολλοῦ.*

Πολλο-φάνης vgl. *Πολύ-φαντος.*

(Scherzhaft angeschlossen *Πολλα-λέγων* als Name eines Schwätzers.)

Πόλλης τος. Πόλλιος. Πόλλις. Πολλίδης. Πόλλιχος. Gelten auch für *Πολυ-*.

Πολυ- viel, *πολύ.*

Πολυ-αιμονίδης. Πολυ-αίνετος. Πολύ-αινος. Πολυ-άλκης. Πολυ-άναξ. Πολύ-ανδρος. Πολυ-άνωρ. Πολυ-ἀρᾱτος. Πολυ-άρκης. Πολύ-αρχος. Πολύ-βιος. Πόλυ-βος (βοῦς). Πολύ-βοια. Πολύ-βουλος. Πολυ-βώτης. Πολύ-γνωτος. Πολυ-δάμας. Πολυ-δᾱμίδας. Πολυ-δέγμων Hades. *Πολυ-δέκτης. Πολυ-δεύκης* myth. *Πολύ-δωρος. Πολύ-ευκτος. Πολύ-ζηλος. Πολυ-ήρατος. Πολυ-θερσείδης. Πολύ-ϊδος. Πολυ-κάστη. Πολυ-κάων. Πολύ-κλειτος. Πολυ-κλῆς. Πολυ-κράτης. Πολύ-κριτος. Πολύ-κτητος. Πολύ-κτωρ (κτέαρ). Πολύ-λαος (Πόλυλλος, Πολύλλα). Πολυ-μήδης. Πολύ-μηλος. Πολυ-μήστωρ. Πολύ-μνηστος. Πολύ-μνια. Πόλυμνις* m. *Πολυ-νείκης. Πολύ-νηος. Πολύ-νικος. Πολύ-ξενος. Πολυξώ. Πολυ-παΐδης. Πολυ-πείθης. Πολ-υποίτης*

(*πολυ-ὑπο-οιτης*). *Πολυ-σθένης*. *Πολυ-σπέρχων*. *Πολύ-στρατος*. *Πολύ-τεκνος*. *Πολύ-τιμος*. *Πολυ-τίων*. (*Πολυτ-τᾶς*?). *Πολύ-φας* und *Πολύ-φαντος*. *Πολυ-φείδης*. *Πολύ-φημος*. *Πολυ-φήτης*. *Πολυ-φόντης*. *Πολυ-φράδμων*. *Πολύ-φρων*. *Πολυ-χάρης*. *Πολύ-χαρμος*. *Πολύ-χρυσος*. *Πολυ-ώνυμος*.

Πόλυς. *Πολύας*. *Πολύα*. *Πολλύα*. *Πολύων*. Dazu auch *Πόλλης*. *Πόλλις*. *Πολλίδης*. *Πόλλιχος*, vielleicht auch *Πολέας*?

Ποντο- Meer, *πόντος*.

Ποντ-άρχης Achill. *Ποντο-μέδων* Poseidon. *Ποντό-νοος* Phäake.

Ποντεύς Phäake. *Ποντίλος*. *Πόντις* vgl. *Πόντιος*.

Ποσειδο- Poseidon, *Ποσειδῶν*, *Ποσίδης*, *Ποτίδης*.

Ποσείδ-ιππος. *Ποσειδο-κρέων*. *Ποσειδῶναξ*. *Ποσεί-δωρος* (für *Ποσειδο-δωρος*).

Ποσειδῆς. *Ποσιδῆς*. *Ποτιδᾶς*.

Die Koseformen zu *Ποσεί-δωρος*, worin der Name des Gottes bloss *Ποσει-* lautet, heissen desshalb: *Ποσῆς*. *Πόσις*. *Πόσσις*. *Πόσιλλα*. *Ποσίων*. — Von *Ποτίδης* würde es heissen: *Ποτί-δωρος*, davon: *Πότος*. *Ποτίας*. *Ποτίδας* oder *Ποτιδᾶς*.

Ποταμο- Fluss, Flussgott, *ποταμός*, *Ποταμός*.

Ποταμό-δικος. *Ποταμο-δώριος* böot. patron.

Πόταμος als Mannsname. *Πόταμις*. *Ποτάμιλλα*. *Ποτάμων*.

Πρᾱξι- wirkend, betreibend, von *πράσσω πράξω*.

Πραξ-αγόρας. *Πράξ-ανδρος*. *Πραξι-άναξ*. *Πραξί-βουλος*. *Πραξί-δημος*. *Πραξι-δίκη* myth. *Πραξί-εργος*. *Πραξι-θέα* myth. *Πραξι-κλῆς*. *Πραξι-κράτης*. *Πραξί-λας*. *Πρηξί-λεως*. *Πράξιλλα*. *Πραξι-νικίς*. *Πραξι-νόα*. *Πράξ-ιππος*. *Πρηξί-πολις* Thasos. *Πραξι-τέλης*. *Πραξι-φάνης*.

Πρᾶξος. *Πράξιον* f. *Πραξέας*. *Πραξᾶς*. *Πραξίας*. *Πρᾶξις*. *Πραξιάδης*. *Πραξιάδας*. *Πραξίων*. *Πρηξῖνος*. *Πραξώ*. *Πράξων*. *Πραξωνίδης*. — *Πραξίτας*. — *Πράξιμος*.

Πραο-, *Πραϋ-*, *Πρευ-* sanft, *πραΰς*, *πρᾷος*.

Πρευ-γένης. *Πρευ-κλητία* vgl. *πρευ-μενής*.

Πρᾷος. Πραΰλος. Πραΰλη. Πρηΐλος Thasos. Πράοχος = Πραΰχος, auch Πρυΐδης und Πρύλος?

Πρᾱτο- = *Πρωτο-*, dorisch πρᾶτος = πρῶτος der erste.

Πραται-μένης. Πρατό-κλεια. Πρατό-λαος, Πρατό-λας. Πρατό-μολος. Πρατό-νικος. Πρατο-φάνης.

Πρᾶτος. Πρᾶτον f. Πρᾶτις. Πρατίων. Πρατίνας. Πρατῖνος. Πράτιχος. Πρᾶτυς. Πρατύλος.

Πρεπε- sich hervorthuend, πρέπω.

Πρεπέ-λαος.

Πρέπις.

Προ- vor, πρό.

Προ-αγόρας. Πρό-αινος. Πρό-ανδρος. Πρό-αρχος. Πρόβουλος. Πρό-δικος. Προ-δότης. Πρό-δωρος. Πρό-εδρος. Πρό-θοος. Πρό-θυμος. Προ-θύτης. Προίτης (Προ-οιτης). Προῖτος. Πρό-κης, εω. Προ-κλῆς. Πρό-κλος. Πρό-κρις f. Πρό-κριτος. Πρό-λαος. Πρό-λοχος. Πρό-μαχος. Προ-μέδων. Προ-μένης. Πρό-μερος. Προ-μηθεύς. Πρό-μηθος. Προ-νάπης. Προναπίδης. Πρό-νομος. Πρό-νοος. Πρό-ξενος. Πρό-παππος. Πρό-ποδας. Προ-σθένης. Πρό-τιμος. Προ-ῦμνις vgl. Πόλ-υμνις. Πρό-φαντος. Πρό-φρας αντος. Πρό-χορος. Πρῶναξ.

Die Eigennamen Προ-αγόρας. Πρό-βουλος. Πρό-εδρος. Πρό-ξενος sind zugleich Amtstitel; dieser Gruppe schliessen sich viele Titel und Götternamen an: Πρό-μαντις. Προ-μνάμων. Προ-ναία, Προ-νοία Athene. Προ-στάτης. Προ-τρύγαιος Dionysos und andere.

Dazu Πρυΐδης. Πρύλος?

Προθοο- vorstürmend, προ-θοϝο-ς.

Προθο-ήνωρ.

Προθώ (= Προθοώ). Προθόων ωνος.

Προτι-, *Προς*, προτί, πρός.

Προτί-δημος. Πρόσ-δεκτος. Προσ-δοκίων. Προσ-δοκᾶς. Προσ-ήνης. Πρόσ-λαος. Πρόσ-οδος. Πρόσ-φιλος.

An diese Gruppe schliessen sich Προσ-κλύστιος (Poseidon) und Πρόσ-υμνος, Προσύμνα myth.

Προτιάων?

Πρωτο- erst, πρῶτος vgl. Πρᾱτο-.

Πρωτ-αγόρας. Πρώτ-αρχος. Πρωτ-εσίλαος. Πρωτό-βουλος. Πρωτο-γένης. Πρωτο-κλῆς. Πρωτό-λαος. Πρωτό-μαχος.

Πρωτο-μένης. Πρωτό-νικος. Πρωτο-φάνης. Πρωτό-χαρις. Πρωτό-κοσμος zugleich Amtstitel auf Kreta. Πρωτο-μέδεια mythisch. Πρωτό-γονος der Urgeist. Πρωτό-τοκος Christus.

Πρῶτος. Πρωτιάδαι. Πρώτη Πρωτέας. Πρῶτις m. Πρωτίς f. Πρωτίων. Πρωτεύς. Πρωτώ. Πρώτων.

Πτερο- Flügel, πτερόν.

Πτερέ-λαος myth.

Πτερᾶς myth. Πτέρων g. Πτέρωνος.

Πτωϊο-, Πτῳο- Ptoier, Beiname Apolls, Πτώϊος, Πτῷος auf dem Berge Πτῷιον, Πτῷον in Böotien verehrt.

Πτωιό-δωρος (Πτοιό-δωρος) alter Name.

Πτωΐλλιος böot. patron. Πτωΐων (Πτοΐων).

Πῡθο- bezieht sich auf Apollon Πύθιος, Πυθαεύς und Πυθώ = Delphi, wozu Πυθο- die Basis bildet.

Πυθ-άγγελος. Πυθ-αγόρας. Πυθ-αίνετος. Πυθ-άρᾱτος. Πύθ-αρχος. Πύθ-ερμος. Πύθ-ιππος. Πυθο-γείτων. Πυθο-γένης Πυθό-δηλος. Πυθό-δημος. Πυθό-δοτος. Πυθό-δωρος. Πυθο-κλῆς. Πυθο-κράτης. Πυθό-κριτος. Πυθό-λαος. Πυθό-μανδρος. Πυθό-νικος. Πυθό-στρατος. Πυθο-φάνης. Πυθο-χάρης. Πυθό-χρηστος. Πυθῶναξ. Πυθ-ώνυμος (Thasos, Curtius' Studien V, 268).

Πυθέας. Πυθέης. Πυθᾶς. Πυθῆς. Πύθης. Πύθα. Πυθείδης. Πυθίας. Πῦθις. Πυθίς f. Πυθίων. Πυθήν ῆνος. Πυθίνας. Πυθώ = Πυθών f. die Gegend, die Schlange, die Pythia. Πύθων häufiger Name.

Πυθιο- bezieht sich auf Apollon Πύθιος und die pythischen Spiele, τὰ Πύθια.

Πυθιο-νίκης. Πυθιο-νίκη. Πυθι-γένης. Πυθί-λαος. Πυθίλας. Πύθιλλα.

Koseformen wie Πῦθις, Πυθίων, Πυθίνας können auch für Πυθιο- gelten.

Πυλα-, Πυλαι- Thor, am Thor, πύλη.

Πυλαί-μαχος Athene. Πυλαι-μένης myth. Πυλά-μαχος Ares. Πυλ-άρτης Hades, auch ein Troer. Πυλή-δοκος Hermes. Πυλ-ήνωρ. Πυλ-οίτης. — Der späte Eigenname Πύλωρος ist ursprünglich auch Amtsname „Thorwart". — Πυλοι-γένης geht auf den Ort Πύλος.

Πύλαιος. Πυλαιεύς myth. (auf Πυλαι-). Πυλῆς oder Πύλης. Πύλων myth.

Die Gruppe umfasst nur Götterbeinamen und mythische Namen.

Πυρ-, Πῦρι- Feuer, zu πῦρ pl. πῦρά.

Πυρ-αίχμης. Πυρι-λάμπης. Πυραι-μένης (Euböa). (Πυρο-κλῆς wohl nicht richtig). Angeschlossen Πυρ-άκμων ein Gesell Vulcans, Πυρί-σσοος fingirter Name Achills, hübsch gebildet, Πυρι-φλεγέθων Fluss der Unterwelt, Πυρ-φόρος, Πυρ-καεύς und Πυρ-πόλη Beinamen; Πυραλλίς Hetäre, vgl. πυραλλίς Lichtmotte.

Πύρις. Πυρεῖος (Euböa). Πύρων. Die etwaigen Kosenamen sind von denen der Gruppe Πυῤῥο- vorderhand noch nicht zu scheiden.

Πυργο- Thurm, πύργος.

Πυργό-θεμις f. Πυργο-τέλης.

Angeschlossen Πυργο-πολυνίκης, von Plautus gemacht.

Πυργῆς oder Πύργης. Πυργίων. Πυργώ. — Πυργώτης.

Πυῤῥο-, πυρσο- feuerroth, πυῤῥός.

Πύῤῥ-αιθος (aber πύρ-αιθος Feuerzündend). Πύῤῥ-ανδρος. Πύρσ-ανδρος. Πυῤῥό-λοχος, auch wohl Πυῤῥ-ίππη und Πυῤῥο-κόμη Pferdenamen.

Πύῤῥος. Πύῤῥα. Πυῤῥίδης. Πύῤῥας. Πυῤῥαῖος. Πυῤῥίας. Πυῤῥίης. Πύῤῥακος. Πύῤῥιχος. Πυῤῥίνης. Πυῤῥῖνος. Πυῤῥίνη. Πύῤῥιλος. Πύῤῥων. Πυῤῥωνίδης. Πύρσων vgl. Πύρσανδρος.

Ῥηξι- brechend, von ῥήγνυμι, ῥήξω.

Ῥηξ-ήνωρ. Ῥηξί-βιος. Ῥηξί-μαχος.

Dazu Ῥηξι-κέλευθος Apoll und Ῥηξί-νοος Dionysos. Kosenamen fehlen.

Ῥηγί-λαος bei Suid. ist wohl Ῥηξί-λαος zu lesen, doch ist auch eine Gruppe Ῥηγι- zu denken, vgl. Ῥηγνίδας bei Pausanias, das auch wohl nicht ganz richtig ist.

Ῥοδο- Rose, ῥόδον.

Ῥοδ-άνθη. Ῥόδ-ιππος. Ῥοδ-οίτης. Ῥοδο-κλῆς. Ῥοδ-όπη. Ῥοδ-οπαῖος vgl. Παρθεν-όπη, Παρθεν-οπαῖος. Ῥοδο-φῶν. Ῥοδο-χάρης. Ῥοδ-ῶπις f. Angeschlossen: Ῥοδό-στερνος Isis und Ῥοδό-χρους Apoll.

Ῥόδη myth. Ῥοδίων. Ῥοδώ. Ῥόδων.
Aber Ῥόδον. Ῥόδιον. Ῥόδινος. Ῥοδίνη. Ῥοδεία sind als einstämmig zu betrachten.
Das inschriftliche Ῥαδο-κλῆς = Ῥοδο-κλῆς; dann auch Ῥάδινος = Ῥόδινος.

Ῥοπαλο- Keule, ῥόπαλον.
Ῥοπαλο-φόρος Beiname des Herakles.
Ῥόπαλος Sohn des Herakles.
Spiel irgend eines Dichters.

Σαρᾱπο-, Σεραπο- Serapis, Σάραπις, Σέραπις.
Σαραπ-άμμων. Σαραπό-δωρος, Σεραπό-δωρος.
Σάραπις. Σαραπᾶς. Σεραπίας.

Σαρνακο- von Σάρνακα Ort in Troas.
Σαρνακο-πολίτης.
Σάρνακος.
Sehr späte Namen.

Σημο-, Σᾱμο- Zeichen, Vorzeichen, zu σῆμα τος.
Σημ-αγόρας. Σημ-άγγελος. Σήμ-ανδρος. Σημωνακτίδης.
Σῆμος. Σήμιος. Σήμων.
Σαμ-αγόρας. Σάμ-ανδρος. Σάμ-ιππος. Σαμό-θοινος. Σαμο-κλῆς. Σαμό-λας.
Σᾶμος. Σαμίδας. Σαμέας. Σαμίας. Σαμιάδης. Σαμαδεύς. Σαμιώνιος patron. Σάμιχος. Σαμοῦς. Σαμύθα. Σαμύλος.

Σθενε-, Σθενο- zu σθένω bin stark, σθένος Kraft.
Σθενέ-βοια. Σθενέ-λαος, Σθενέ-λας, Σθενελαΐδας, Σθένελος, Σθενέ-λη. Σθέν-ιππος. Σθενο-κράτης.
Σθένις. Σθέννις. Σθενίδης. Σθένιος. Σθενίη. Σθενιάς f. Σθενώ. Σθεινώ. Σθένων. Σθενωνίδης.

Σικελο- Sikeler, Σικελός.
Σικελο-κράτης.
Σίκελος. Σικελίδας.

Σιμο- stülpnasig, σιμός.
Σιμ-αίθα f. Σιμ-άριστος vielleicht Σημ-, Σιμ-άνδρης (Philologus XXVIII S. 354). Σιμό-καττος später Beiname, auch Σίμ-αλος, Σιμ-άλη vgl. Εὐρύ-αλος. Σιμαλίων.
Σῖμος. Σίμη. Σίμα. Σῖμον f. Σιμάριον f. Σιμᾶς. Σίμας. Σιμάδας. Σιμαῖος. Σιμαίς. Σιμίας. Σιμιάδης. Σιμιάς. Σίμιχος. Σιμίχη. Σιμιχίδης. Σιμύλας.

Σιμύλος. Σίμυλλα. Σιμύλιος. Σιμυλίς. Σίμων. Σιμωνᾶς. Σιμώνη. Σιμωνίδης.
Mit μμ: Σιμμέας. Σιμμίας. Σίμμις. Σίμμιχος. Σιμμίχη. In Σῖμων ist ι kurz, sonst lang.

Σινο- wohl zu σίνομαι schaden.
Σίν-αιθος. Σίν-ανδρος. Σίναυρος (Thasos).
Σιννέας. Σίννας. Σίνις. Σίνων. Σινωνίς.

Σκαμανδρο- Skamander, Σκάμανδρος.
Σκαμανδρο-δίκη. Σκαμανδρό-τιμος. Σκαμανδρό-φιλος Σκαμανδρ-ώνυμος.
Σκάμανδρος auch Mannsname; aber Σκαμάνδριος adject. Name.
Auf die Basis von Σκάμ-ανδρος geht der altattische Name Σκάμων. Σκαμωνίδης.

Σκοπο- zu σκοπός, σκοπή.
Σκοπ-άνωρ (Euböa, s. Curtius' Studien V, 258).
Σκόπας. Σκοπάδαι. Σκόπιος. Σκοπιάδης.
Vgl. Εὐ-σκοπίδης.

Σμικρο- klein, vgl. Μικρο-.
Σμῖκρος. Σμίκρης τος. Σμικρίας. Σμικρίων. Σμικρῖνος. Σμικρίνης. Σμίκρων. Σμικρωνίδης.

Σμικο- klein = Μικο-.
Vgl. Μίκ-ιππος.
Σμίκυθος. Σμικυθίων. Σμίκων = Μίκων.

Σολο- bezieht sich auf Σόλοι in Cypern.
Σόλ-οικος Mannsname.
Σόλων g. Σόλωνος.

Σοφο- weise, σοφός.
Σοφ-αίνετος. Σοφο-κλῆς.
Σόφος. Σόφη. Σόφιος. Σοφιάδης. Σοφῖνος. Σόφων. Σοφωνίδης.

Σπευσι- betreibend, von σπεύδω.
Σπεύσ-ανδρος, Σπευσανδρίδαι. Σπευσι-κράτης. Σπεύσιππος.
Σπευσεάδης. Σπευσῖνος. (Σπευσίνιοι). Σπεύσων. Σπευσωνίδης.

Σπουδο- Eifer, Streben, σπουδή.
Σπουδο-κράτης.
Σπουδίας. Σπουδίδης.

Σταφυλο- Traube, σταφυλή.
Σταφυλο-δαίμων fingirt. — Vgl. Ἐρι-στάφυλος.
Στάφυλος. Σταφύλη.
Ebenso Στεμφύλιος Bein. zu Στεμφυλο-χαίρων.
Στεφανη-, Στεφη- Kranz, zu στεφάνη, στέφανος, στέφος.
Στεφανή-φορος Name (= στεφανη-φόρος Beiname). Στεφή-φορος zu στέφος. Στεφανη-φορία.
Στέφανος. Στεφανίων. Στεφανᾶς. Στεφάνιον f. Στεφανῖνος.
Στησι-, Στᾱσι- stellend, von ἵστημι στήσω.
Στησ-αγόρας. Στήσ-ανδρος. Στησ-ήνωρ. Στησί-βιος. Στησι-κλῆς. Στησι-κράτης. Στησι-λεΐδης. Στησί-μβροτος. Στησι-μένης. Στησί-οχος. Στησί-χορος eigentlich Beiname.
Στησίας.
Στάσ-ανδρος. Στασ-άνωρ. Στασί-θεμις. Στασι-κράτης. Στασί-οικος. Στάσ-ιππος. Στασί-χορος.
Στασέας. Στασίας. Στασίων. Στασῖνος. Στάσων.
Στομο-, Στυμο- Mund, zu στόμα g. στόματος, äol. στύμα.
Στυμ-άργης.
Στομᾶς. Στόμας. Στόμιος. Στομίλος (Euböa).
Στρατο- Heer, στρατός.
Στράτ-αγος. Στράτ-αρχος. Στράτ-ιππος. (Στρατιππο-κλῆς Plautus). Στρατο-βάτης. Στρατό-δημος. Στρατο-κλῆς. Στρατό-λαος, Στρατό-λας, Στρατό-λα. Στρατό-νικος. Στρατό-σοφος. Στρατο-φάνης. Στρατο-φῶν.
Στράτης Thasos. Στράτιος. Στράτιον. Στράττις. Στρατίων. Στρατῖνος. Στράτιχος. Στρατύλλα. Στρατυλλίς (Στρατύλλαξ Plautus). Στρατώ. Στράτων. Στρατωνίδης. Στρατωνίς. Στρατώνιος patron.
Στρεψι- drehend, von στρέφω, στρέψω.
Στρεψ-ιππίδας böot.
Στρεψιάδης böot., von Aristophanes in den Wolken scherzhaft verwendet.
Στρυμο- Strymon, zu Στρύμων g. Στρύμονος.
Στρυμό-δωρος.
Στρῦμος. Στρύμων g. Στρύμωνος.
Σῡ- Eber, Sau, σῦς m. f.
Σύ-αγρος alt. Συ-βότας alt. (Σύ-ανδρος, Σύ-νδρος). Σύ-κορος (vgl. Αἰγι-κορεύς).

Angeschlossen: *Συο-βοιωτοί* Schimpfname auf die Böoter und *Συο-θήρας* Titel eines Gedichts des Stesichoros.

Συλο- zu *σῦλα* Raub, Kaper.

Συλο-σῶν ῶντος, auf Samos, vgl. *Ἡρο-σῶν*, *Ἱερο-σῶν*. *Σύλωκος* Kreta.

Σῦλος. *Σύλλος*. *Συλέα*. *Σύλας*. *Σύλλας*. *Συλεύς* Homer. *Σύλλιος*. *Συλλίς*. *Σύλιχος*. *Σύλλων*.

Συν- mit, *σύν*.

Συγ-κέραστος. *Συγ-κλέων*. *Σύγ-κριτος*. *Σύμ-μαχος*. *Συμ-πάθης*. *Συμ-φᾶς*. *Συμ-φέρων τος*. *Σύμ-φορος*. *Συμ-φορίων*. *Σύν-δρομος*. *Συν-έκδημος*. *Συν-έρως*. *Σύν-ετος*. *Συν-ήγορος*. *Συν-ίστωρ*. *Συν-ναίων*. *Συν-νοῶν τος*. *Σύν-τομος*. *Σύν-τροφος*. *Συν-τύχη*. *Συν-ώνυμος*. *Σύσ-σιτος*. — *Ξύν-ετον* f. vgl. *Σύν-ετος*.

Angeschlossen: *Συμ-πληγάδες*. *Σύμ-ψελις* Beiname. *Συν-άλλαξις* eine Nymphe. *Συν-ήγορος* eigentlich Titel. *Σύν-θημα* f. später Frauenname. *Συν-όδιος* (eigentlich von *σύνοδο-ς*). *Σύν-ταξις* Schiffname. *Συν-ωρίς* und anderes.

Σύνων.

Σφοδρο- zu *σφοδρός* heftig.

Σφοδρ-αγόρης (thasische Inschrift, Rhein. Museum XXIX, 161).

Σφοδρίας. *Σφόδρις*. *Σφοδριάδης*.

Σω-, *Σαο-* heil, *σῶς*, *σόος*, *σαώτερος*.

Σώ-ανδρος = *Σῶ-νδρος*. *Σώ-βιος*. *Σω-γένης*. *Σωγενίδας*. *Σω-δάμας*. *Σώ-δαμος*. *Σώ-ιππος*. *Σω-κάρτης* = *Σωκράτης*. *Σώ-κλαρος*. *Σω-κλῆς*. *Σω-κλείδας*. *Σῶκος* (*ἄκος*). *Σω-κράτης*. *Σωκρατίδας*. *Σώ-κριτος*. *Σω-κύδης*. *Σώ-μαντις*. *Σώ-μβροτος*. *Σω-ναύτης*. *Σώ-νικος*. *Σώ-πατρος*. *Σω-πείθης*. *Σῶ-πις* (= *Σω-ωπις*). *Σω-παῖος* (= *Σω-όπαῖος*). *Σώ-πολις*. *Σώ-πυλος*. *Σω-σθένης*. *Σῶ-σπις* g. *Σώσπιδος* (= *Σω-ασπις*). *Σώ-στρατος*. *Σω-τέλης*. *Σώ-τιμος*. *Σω-τίων*. *Σω-φάνης*. *Σώ-φιλος*. *Σώ-φρων* (*Σωφρονίσκος*. *Σω-φρόνιχος*. *Σωφροσύνη*. *Σωφρόσυνος*). *Σω-χάρης*. *Σώ-χαρμος*.

Σῶς. *Σῶος*. *Σωίλος*.

Σαο-ναϊάδας Sappho, vgl. *Σω-ναύτης* und *Σωσί-νεως*. *Σαο-λάϊχος* vgl. *Σωσί-λας*.

Σάος. *Σαΐς* f. *Σαώ*. *Σάων*. *Σαώνδας*.

Σοο- = *Σαο-*, *Σω-*.
Σόος. *Σοΐδας*. *Σόων*.

Σωσι- rettend, erhaltend, von *σώζω*, *σώσω*.
Σωσ-αγόρας. *Σώσ-ανδρος*. *Σωσ-αρέτα*. *Σώσ-αρχος*. *Σωσι-άναξ*. *Σωσί-βιος*. *Σωσι-γένης*. *Σωσί-δᾱμος*. *Σωσί-δικος*. *Σωσί-θεος*. *Σωσι-κλῆς*. *Σωσι-κράτης*. *Σωσί-λας*. *Σώσιλος*. *Σωσί-λοχος*. *Σωσί-μανδρος*. *Σωσί-μαχος*. *Σωσι-μένης*. *Σωσί-νεως*. *Σωσί-νικος*. *Σωσί-νομος*. *Σωσί-πατρος*. *Σωσί-πολις*. *Σώσ-ιππος*. *Σωσί-στρατος*. *Σωσι-τέλης*. *Σωσι-φάνης*. *Σωσί-φρων*. — Lakonisch *Σοίξ-ιππος* = *Σώσ-ιππος*.
Σῶσος. *Σωσάριν* f. (= *Σωσαριον*). *Σωσέας*. *Σωσᾶς*. *Σωσῆς*. *Σωσάδης*. *Σωσίας*. *Σῶσις*. *Σώσιος*. *Σωσιάδας*. *Σωσιάδης*. *Σωσίς*. *Σωσίων* *Σωσῖνος*. *Σωσίχα*. *Σωσύλος*. *Σωσύλα*. *Σωσώ*. *Σώσων*.

Ταλαι- tragend, zu *τλῆναι* vgl. *Τλησι*.
Ταλαι-μένης.
Ταλαός, *Ταλαϊονίδης*. *Τάλος*. *Ταλείδης*. *Τάλως*.

Ταξι- von *τάσσω* ordnen.
Ταξι-άρχης. *Ταξι-κλῆς*. Vgl. *Εὐ-ταξίας*.
Ταξίλης, *Ταξίλος* vielleicht fremd.

Ταραξι- verwirrend, von *ταράσσω*, *ταράξω*.
Ταραξ-άνδρα die Sibylle. *Ταράξ-ιππος* ein Dämon.
Ταραξίων ein Traumgeist, von Lucian hübsch gebildet.

Ταυρο- Stier, *ταῦρος*.
Ταυρο-σθένης alter Name; dazu *Ταυρο-βόλος* Athene, *Ταυρο-πόλα*, *Ταυρο-πόλος* Artemis, *Ταυρό-μορφος* und *Ταυρο-φάγος* Dionysos.
Ταῦρος. *Ταυρέας*. *Ταυρίων*. *Ταυρῖνος*. *Ταυρίσκος*. *Ταύρων*. — *Ταῦρος* Dionysos = *Ταυρό-μορφος*. *Ταυρώ* heisst Artemis = *Ταυρο-πόλα*.

Τελε- zu *τέλος*, *τελέω*.
Τελέ-βουλος. *Τελέ-δημος*. *Τελέ-ιππος*. *Τελε-κρέων*. *Τελέ-νικος*. *Τελέ-στρατος*. — *Τελέσ-φορος* Dämon; auch Mannsname.
Τελέας. *Τέλων*.
Mit *λλ*: *Τέλλος*. *Τέλλης τος*. *Τέλλην*. *Τελλίας*. *Τελλίης*. *Τελλιάδαι*. *Τέλλις*. *Τέλλων* = *Τέλων*.

Τελεσι- beendend, ans Ziel bringend, von *τελέω τελέσω.*
Τελέσ-αρχος. Τελεσ-αρχίδης. Τελεσ-ήγορος. Τελεσι-γένης. Τελεσί-δοτος. Τελεσι-κλῆς. Τελεσι-κράτης. Τελεσί-νικος. Τελέσ-ιππος. Τελεσί-στρατος.
Τελεσίας. Τελεσιάδας. Τελεσίδης. Τέλεσις m. f. *Τελέσιλλα. Τελέσων. Τελεσώνης.*

Τελεστο- part. pf. pass. von *τελέω*, oder *τελεστι- = τελεσσι- = τελεσι.*
Τελεστ-αγόρας.
Τελεστᾶς.

Τελευτο- Ende, Ziel, *τελευτή.*
Τελευτ-αγόρας, Τελευτ-αγόρης.
Τελεύτας. Τελευτίας. Τελευτία.

Τερπε- ergötzend, von *τέρπω.*
Τέρπ-ανδρος.
Τέρπης. Τέρπιος. Τερπιάδης. Τερπώ.

Τερψι- ergötzend, von *τέρπω, τέρψω.*
Τερψι-θέα. Τερψι-κλῆς. Τερψι-κράτη. Τερψι-χόρα.
Τερψίας. Τέρψις δος f. *Τέρψιλλος. Τερψίων.*

Τηλε-, Τηλο- fern, fernhin, *τῆλε, τηλό-θι.*
Τηλ-αύγης. Τηλέ-γονος. Τηλε-δίκη. Τηλε-κλῆς = Τῆλε-κλος. Τηλέ-κλυτος. Τηλέ-μαχος. Τηλέ-μβροτος. Τηλέ-μναστος. Τηλέ-νικος. Τηλε-πόρα. Τηλε-φάη. Τηλε-φάασσα, Τηλέ-φασσα. Τηλε-φάνης. Τήλε-φος vgl. *Ἄντι-φος. Τηλε-φῶν.* — Mit *Τήλεμος* vgl. *Εὔρυμο-ς, Πέριμος.*
Τηλο-κλῆς. Τηλό-κριτος, aber in *Τηλό-ννησος* ist mit *Τηλο-* die Insel *Τῆλος* gemeint.
Angeschlossen *Τηλε-βόαι* Volkstamm, *Τηλέ-πυλος* Stadt der Lästrygonen bei Homer.
Τηλέας. Τήλης. Τηλίνης. Τηλώνδης.

Τηλυ- fern, äol. *τῆλυ.*
Τηλυ-κράτης (Leukas).
Τῆλυς g. *Τήλυος* (Sybaris).

Τιμα-, Τιμο- Schätzung, Preis, Ehre, *τιμή.*
Τιμα-γένης, Τιμη-γένης, Τιμο-γένης. Τιμ-άγητος. Τιμ-αγόρας. Τιμ-άγορος. Τιμ-αιθώ. Τιμ-αίνετος. Τιμα-κλῆς, Τιμο-κλῆς. Τίμ-αλκος. Τιμα-κράτης, Τιμο-κράτης. Τίμ-ανδρος. Τιμ-άνωρ, Τιμήνωρ. Τιμ-άνθης. Τιμά-ξενος, Τιμό-ξενος. Τιμ-άρετος. Τιμ-άρης. Τιμ-άριστος. Τίμ-αρχος.

Τιμο-γείτων. Τιμό-δημος. Τιμό-θεος. Τιμο-κρέων. Τιμό-κριτος. Τιμό-λαος. Τιμο-λέων τος. Τιμό-λυκος. Τιμό-μαχος. Τιμο-μένης. Τιμό-νικος. Τιμό-νοος. Τιμό-πτολις. Τιμο-σθένης. Τιμό-στρατος. Τιμο-τέλης. Τιμοῦχος. Τι-μᾱχίδας. Τιμο-φάνης. Τιμο-φῶν. Τιμο-χάρης. Τιμό-χαρις. Τιμῶναξ.

Τιμέας. Τιμάδης. Τιμάς. Τιμαῖος. Τιμαία. Τιμώ. Τίμων. Τιμωνίδης. Τιμώνιος patron.

Τιμησι- Τιμᾱσι- ehrend, von τιμάω τιμήσω τιμάσω.

Τιμησ-αγόρας. Τιμάσ-αρχος. Τιμησι-άναξ. Τιμησί-δημος. Τιμησί-θεος. Τιμησι-κλῆς. Τιμασι-κράτης. Τιμησί-λεως. Τιμασί-πολις.

Τιμησίας. Τιμήσιος. Τιμήσυλλα. Τιμασίων.

Τισι- ehrend, rächend, von τίω ehre, τίνω räche.

Τισ-αγόρας. Τίσ-ανδρος. Τίσ-αρχος. Τισι-κράτης. Τισί-μαχος. Τίσ-ιππος. Τισι-φόνη Erinnye. Τισί-φονος.

Τισίας. Τισίης. Τισιάδης. Τῖσις. Τίσων. Τισω-νίδης.

Τλησι- (Τλη-) tragend, von τλῆναι.

Τλησ-ήνωρ. Τλησί-βιος (Euböa). Τλησι-μένης. Τλησί-μαχος.

Τλη- in Τλη-πόλεμος schon bei Homer.

Τλησίας. Τλήσων. Τλησωνίδης.

Τολμο- Muth, τόλμη.

Τολμ-άριος. Τολμηλεος entstellt.

Τολμίδης. Τολμαῖος.

Τρῖτο- alte Götterbenennung.

Τριτο-γένεια Athene. Τριτο-πάτορες zu Athen.

Τριτώ Athene = Τριτο-γένεια. Τρίτων. Τριτωνίς.

Τρυφιο- Göttername.

Τρυφιό-δωρος.

Τρύφων. Τρύφαινα.

Τρυγο- zu τρύξ, τρύγη Most, Herbst.

Τρυγό-δωρος erdichtet.

Τρυγίας erdichtet. Das gleichfalls fingirte Τρυ-γαῖος hat sich Aristophanes wohl als Adjectiv zu τρύγη gedacht, und nicht als Patronym von (Τρυ-γᾶ-ς = Τρυγέας).

Τυχο- Geschick, zu *τύχη*, *Τύχη*, *τυχεῖν*.
Τύχ-ανδρος. *Τυχ-άρετος*. *Τύχ-ιππος*.
Τύχη. *Τυχάριν* (= *ιον*) f. *Τύχης*. *Τυχαῖος*. *Τυχίος*. *Τυχιάδης*. *Τύχιλλα*. *Τύχων*.

Ὑβρι- Uebermuth, *ὕβρις*.
Ὑβρ-αγόρας.
Ὑβρέας. *Ὑβρίας*. *Ὕβριλλος*. *Ὑβριλίδης*. *Ὕβριμος* wie *Εὔρυμος*, *Πέριμος*.

Ὑπατο- bezieht sich auf *Ζεὺς Ὕπατος* in Böotien.
Ὑπατό-δωρος Theben.
Ὕπατος Theben. *Ὑπάτης* Theben.
Nur böotisch.

Ὑπερ-, *Ὑπειρ-* über, *ὑπέρ*.
Ὑπείρ-οχος, *Ὑπέρ-οχος*. *Ὑπειροχίδης*, *Ὑπεροχίδης*, *Ὑπερεχίδης* (altattisch). *Ὑπερ-έχιος* spät. *Ὑπερ-άνθης*. *Ὑπερ-άνωρ*, *Ὑπερ-ήνωρ*. *Ὑπέρ-βασις*. *Ὑπέρ-βατος*. *Ὑπερ-βάτας*. *Ὑπέρ-βιος*. *Ὑπέρ-βολος*. *Ὑπερ-ίππη*. *Ὑπέρ-λαος*. *Ὑπερ-μένης*. *Ὑπερ-μνήστρα*. *Ὑπέρ-φας* g. *Ὑπέρφαντος*. Angeschlossen sind: *Ὑπερ-αίρων* Beiname des Kaisers Commodus. *Ὑπερ-αίχμη* att. Schiffsname. *Ὑπερ-βέρετος*. *Ὑπερβερεταῖος* Monatsnamen. *Ὑπερ-βόρειος* Hyperboreer. *Ὑπερ-σωκράτης* Beiname und anderes.
Ὕπερος. *Ὑπέρης*. *Ὑπερείδης*. *Ὑπερίων*. *Ὑπεριονίδης* (direct von *Ὑπερ-*). Auch der Ortsname *Ὑπέρ-εια* ist von *Ὑπερ-* abzuleiten.

Ὑπο- unter, *ὑπό*.
Ὕπ-αρχος (zugleich Titel). *Ὑπο-βολιμαῖος*. *Ὑπό-δικος*. *Ὑπο-τράπεζος* fingirter Parasitenname.
Ὕπιος.
Vgl. die Ortsbeinamen *Ὑπο-θῆβαι*. *Ὑπό-κρημνος*. *Ὑπο-πλάκιος*. *Ὑπό-χαλκις*. *Ὑπ-ώρεια*.

Ὑψι- hoch, *ὕψι*.
Ὑψ-ήνωρ. *Ὑψ-ηχίδας*. *Ὑψί-γονος*. *Ὑψι-κλῆς*. *Ὑψι-κράτης*. *Ὑφι-κρέων*. *Ὑψι-μέδων*. *Ὑψι-πύλη*.
Ὑψο-κλῆς = *Ὑψι-κλῆς*.
Angeschlossen: *Ὑψι-κέρως* Satyrname, *Ὑψι-βόας* Froschname. *Ὕψιμος* wie *Ὕβριμος*, *Εὔρυμος*, *Πέριμος*. — *Ὕψιτος* wie *Εὔρυ-τος*, *Ἴφι-τος*, *Ἔχε-τος*.
Ὑψαῖος. *Ὑψεύς*. *Ὑψηΐς*. *Ὕψις*. *Ὑψίων*. *Ὑψώ*,

von Aeschylus speciell als Kosename für Ὑψι-πύλη gebraucht.

Φαγο- essend, zu ἔφαγον φαγεῖν.
Φαγο-δαίτης Parasitenname.
Φαγᾶς ᾶ später Beiname.

Φαιδο-, **Φαιδρο-** glänzend, vgl. φαίδιμος, φαιδρός.
Φαιδρ-ωπίδης.
Φαίδων. Φαιδώνδας. Φαιδωνίδης.
Φαῖδρος. Φαίδρα, Φαίδρη. Φαίδριον f. Φαιδρίας. Φαίδρων. — Φαίδιμος = φαίδιμος.

Φαινο- zu φαίνω scheinen lassen.
Φαιν-αγόρας. Φαιν-αρέτη. Φαίν-ιππος. Φαινο-κλῆς. Φαινό-κριτος. Φαῖν-οψ. Φαίν-ωψ.
Φαῖνος. Φαίναξ. Φαινέας. Φαῖνις. Φαινίς. Φαίνιος. Φαινίλας. Φαινύλιος. Φαινώ. Φαίνων.

Φαιο- grau, φαιός.
Φαί-ανδρος. Φαιο-κόμης Centaur. — Φαίηλος Thasos wie Κύδρηλος. Εὐρύηλος.
Φαία, Φαῖα myth. Φαίακες myth. Φαῖσκος (= Φαι-ίσκος). Φαιώ Hyade.

Φαλο- hell, blank, φαλός, φάλιος.
Φάλ-ακρος = maked. Βάλακρος. Φαλακρίων. Φάλ-ανθος. Βάλ-αυχος maked. vgl. Πάντ-αυχος.
Φαλέας. Φαλίας. Φάλιος. Φάλις. Φαλίδες f. Φαλῖνος, Φαλεῖνος = maked. Βαλεῖνος. Φάλων. (Thasos).
Hierher auch das phokische Φάλαικος (aus Φαλᾶ Φαλεα + ικος).

Φᾱνο- scheinend, licht, hell, φᾱνός.
Φαν-αγόρας. Φαν-αρχίδης. Φανέ-στρατος = Φανό-στρατος. Φάν-ιππος. Φανό-δημος. Φανό-δικος. Φανό-θεμις. Φανό-θεος. Φανο-κλῆς. Φανο-κράτης. Φανό-κριτος. Φανό-λεως. Φανό-μαχος. Φαν-όπη. Φανό-πολις. Φανο-σθένης. Φανό-στρατος. Φανο-φῶν. Φάν-οχος.
Φᾶνος. Φανείας. Φανᾶς. Φανίας. Φᾶνις. Φανίον f. Φάνιος. Φανιάδης. Φανίων. Φάνης τος. Φανίσκος. Φάνυλλος. Φανύλος. Φανώ.
Dazu auch Φαναῖος Apoll.

Φαο-, Φω- Licht, zu φάος.
Φώ-κριτος. Φῶ-κρις vgl. Πρό-κρις.
Φάος. Φαΰλος. Φάϋλλος. Φάων.
Φασι- scheinen lassend, zu φαίνω vgl. φάσις f.
Φασι-θέα. Φασί-μηλος.
Φασιάδης. Φάσις. Φάσων.
Φειδο- schonend, von φείδομαι.
Φειδέ-στρατος = Φειδό-στρατος. Φείδ-ιππος. Φειδ-ιππίδης. Φειδό-λαος. Φειδό-ξενος. Φειδό-στρατος.
Φειδίας. Φειδιάδης. Φειδύλος. Φειδύλα. Φειδώ. Φείδων. Φειδωνίδης.
Φερε- tragend, bringend, von φέρω.
Φέρ-ανδρος. Φερ-άνθη. Φερέ-βοια. Φερ-έγγυος. Φερέ-δωρος (Euböa). Φερε-κλῆς. Φέρε-κλος. Φερε-κράτης. Φερεκύδης. Φερέ-νικος, maked. Βερενίκα. Φερέ-σπονδος. Φερετίμα. — Angeschlossen der scherzhafte Name Φερέ-δειπνος bei Aristophanes.
Φερίας. Φέρων ωνος.
Φέραιος kann auch „der Pheräer“ Φεραῖος sein.
Φερσε- vgl. Περσε-.
Φερσε-φόνη = Περσε-φόνη, Φεῤῥέ-φαττα.
Φέρσις Kosename für Φερσεφόνη.
Φημο- = φήμη fama.
Φημο-νόη erste Pythia in der Sage.
Φήμιος Sänger bei Homer.
Φιλο- lieb, φίλος.
Φίλ-αγρος. Φιλ-άδελφος. Φιλ-αθήναιος. Φίλ-αιθος. Φιλαίνετος. Φίλ-αινος. Φιλ-αίτωλος. Φιλ-αίχμη. Φιλ-αλήθης. Φιλ-άμμων. Φίλ-αμνος. Φίλ-ανδρος. Φίλ-ανθος. Φιλάνωρ. Φιλ-άργυρος. Φιλ-αρέτη. Φίλ-αρχος. Φιλ-άστριος spät. Φίλ-αυλος. Φιλ-έγγυος. Φιλ-έριφος. Φιλ-έρως τος. Φιλ-έταιρος. Φιλ-έψιος. Φίλ-ηβος. Φιλ-ηρατίς. Φίλ-ιππος = maked. Βίλιππος. Φιλο-βίη. Φιλο-γείτων. Φιλογένης. Φιλό-γονος. Φιλο-δέσποτος. Φιλό-δημος. Φιλόδικος. Φιλό-δοξος. Φιλό-δωρος. Φιλο-δώρητος. Φιλό-θεος. Φιλο-θέρσης. Φιλό-θηρος. Φιλ-οίτης. Φιλ-οίτιος. Φιλόκαλος. Φιλό-κᾶπος. Φιλο-κήδης. Φιλο-κλῆς. Φιλο-κράτης. Φιλό-κριτος. Φιλο-κτήμων. Φιλο-κτήτης. Φιλο-κύδης. Φιλο-κύνηγος. Φιλό-κυπρος. Φιλο-κύων. Φιλό-κωμος.

Φιλό-λαος (Φιλό-λογος). Φιλο-μάθης. Φιλό-μαχος. Φιλό-μβροτος. Φιλο-μένης. Φιλο-μήδης. Φιλο-μήλα. Φιλόμηλος. Φιλο-μήτωρ. Φιλό-μνηστος. Φιλό-μουσος. Φιλόνικος. Φιλό-νεως. Φιλο-νόη. Φιλό-νομος. Φιλό-ξενος. Φιλό-παππος. Φιλο-πάτωρ. Φιλο-πείθης. Φιλο-ποίμην. Φιλο-πόλεμος. Φιλό-πολις. Φιλο-πρήγμων. Φιλό-ρωμος (Ῥώμη Rom). Φιλο-σέραπις. Φιλο-στέφανος. Φιλό-στοργος. Φιλό-στρατος. Φιλο-σῶν vgl. Συλοσῶν. Φιλο-τέρπης. Φιλό-τιμος. Φιλοῦργος. Φιλο-φάνης. Φιλό-φρων. Φιλοφῶν. Φιλό-χαρις. Φιλό-χορος. Φιλ-ώνυμος.
Daran schliessen sich: Φιλο-βοίωτος Name eines Hügels. Φιλο-γαρ-έλαιος. Φιλο-θήβαιος. Φιλο-κλέων. Φιλό-κῦμος Schiffer. Φιλο-μάγειρος. Φιλό-μοσχος Hirt. Φιλο-πλάτανος. Φιλό-πονος Beiname eines Gelehrten. Φιλό-σκαφος Schiffer. Φιλο-σοφία später Frauenname „die Weisheit liebend“ und Anderes.

Φίλα. Φίλη. Φιλέας. Φιλῆς. Φιλίας. Φίλις. Φιλάδης. Φιλιάδης. Φιλιάς. Φιλίδας. Φιλίδης. Φιλαῖος. Φιλαΐδαι. Φιλίων. Φιλῖνος. Φίλιννα. Φιλίσκος. Φίλυς. Φιλύλλιος. Φιλύτα, Φιλυτώ. Φιλώ. Φίλων. Φιλώνδας. Φιλωνίδας. Φιλωνίδης. Φιλωνίς. Φιλωνᾶς. Φιλωναῖος. Φιλώνιχος. Φιλωνίχα. Φιλάκων.

Φιλησι- liebend, von φιλέω φιλήσω.

Φιλησί-θεος.

Φιλήσιος. Φιλησία, Φιλησίη.

Φιλτο- = dorisch Φιντο- geliebt, part. pf. pass. von φιλ lieben, im aorist. φῖλαι = φίλσαι, φίλ-τρον und sonst.

Vollnamen fehlen; es genügte wohl die Nähe der massenhaft vorhandenen Vollnamen auf Φιλο-.

Φίλτη. Φιλτέας. Φιλτῆς. Φιλτίας. = Φιν-τίας. Φίλτις. Φιλτιάδης. Φιλτίνας. Φίλτων = Φίντων. Φιντίας = Φιλτίας. Φίντας. Φίντιος. Φίντις. Φίντυς. Φιντύλος. Φιντώ. Φίντων = Φίλτων.

Φοιβο- geht auf Φοῖβος Ἀπόλλων.

Φοιβ-άμμων. Φοιβο-τέλης.

Φοῖβος. Φοίβη auch Personennamen. Φοῖβις m. Φοιβίδας. Φοιβίς. Φοιβιάδης. Φοιβίων.

Φρασι- zeigend, kündend, von φράζω φράσω.

Φρασί-δαμος = Φρασί-δημος. Φρασί-δοτος. Φρασι-ηρί-

δης. Φρασι-θέα myth. Φρασι-κλῆς. Φρασι-κλείδης. Φρασί-λας. Φρασι-μήδη myth. Φρασι-σθένης. Φρασι-τελίδης.
Φρασίας. Φράσιος. Φράσις. Φράσων.

Φρικο- horror, zu φρίξ, φρίκη, φρῑκο-ποιός.
Φρικό-δημος.
Φρικίας. Φρίκων. Φρικωνίς.

Φρουρο- Wächter, φρουρός.
Φρούρ-αρχος. Φρουρ-αρχίδας.
Φροῦρος. Φρούρη. Φρουρίων.
Φρο-ῦρος zugleich Vollname zur Gruppe Προ-.

Φυλο- Stamm, φῦλον, φυλή.
Φύλ-αρχος. Φυλ-αρχίδης. Φυλο-δάμας myth. Φυλό-μαχος. Φυλο-μάχη. Φυλο-μέδουσα. Φυλο-νόη. Φυλο-νόμη.
Dieser Gruppe reihte sich für das Sprachgefühl sicher an: Φυλοπίδας (φύλοπις Schlacht).
Φύλα. Φύλης. Φυλίς. Φυλώ.
Mit λλ: Φύλλις m. Φυλλίδας. Φυλλίς = Φυλίς. Φυλλίων. — Dazu episch Φυλεύς. Φύλας αντος.

Φυρο- wirrend, von φύρω.
Φυρό-μαχος.
Φυρῖνος (Φύρσων).

Χαιρε- sich freuend, von χαίρω.
Χαιρέ-βοτος. Χαιρέ-δᾱμος, Χαιρέ-δημος. Χαιρε-κλείδης. Χαιρε-κράτης. Χαιρέ-λας, Χαιρέ-λεως. Χαιρε-μένης. Χαιρέ-στρατος. Χαιρε-φάνης. Χαιρέ-φιλος. Χαιρε-φῶν. Χαίρ-ιππος. Χαιρι-γένης.
Χαιρόλας = Χαιρέλας.
Χαῖρος. Χαιρέας. Χαιρίας. Χαῖρις. Χαιρίων. Χαιρῖνος. Χαιρυλίς f. Χαίρων g. Χαίρωνος. Χαιρώνδας. Χαιρωνίδης.

Χαλκο-, Χαλκι- Erz, χαλκός.
Χαλκ-ήνωρ. Χαλκι-όπη. Χαλκο-μέδη = Χαλκο-μέδεια, Χαλκο-μέδουσα myth. Χαλκο-σθένης. Χαλκώδων g. Χαλκώδοντος (ἁδοντ sich freuend).
Angeschlossen Χαλκί-ναος, Χαλκί-οικος Beiname der Athene.
Χάλκας. Χαλκίς f. Χαλκῖνος. Χάλκων g. Χάλκωνος.

Χαρο- Lust, χαρά.
Χάρ-οψ. Χάρ-οπος. Χαροπῖνος.

Χαρέας. Χάρεια f. *Χάρης τος. Χάρων. Χαρώνδας. Χαρώνδης. Χάρων* als häufiger griechischer Mannsname hat wohl mit *Χάρων* dem Namen des Todtenschiffers nichts zu thun.

Durch die Zusammenstellung von *Χάροψ* und *Χάρων* wird folgende Glosse des Hesych völlig klar: *χάρων. ὁ λέων, ἀπὸ τῆς χαροπότητος;* der Löwe heisst bei Homer *χαροπός* = *Χάροπος* und zu *Χάροπος* ist *Χάρων* die Koseform; wer also, wie der Löwe *χαροπός* heisst, kann auch *χάρων* genannt werden.

Χάρι- zu *χάρι-ς, Χάρι-ς* gratia, Gratia, *χαίρω*.

Χαρί-ανδρος. Χαρι-άνθης (Euböa). *Χαρι-γένης. Χαρί-δημος, Χαρί-δᾱμος. Χαρι-κλῆς. Χάρι-κλος. Χαρι-κράτης. Χαρί-λαος, Χαρί-λας, Χαρί-λεως, Χάριλλος. Χαρί-μανδρος. Χαρι-μένης. Χαρί-μορτος* (*μορτος* = *βροτός*). *Χαρι-ναύτης. Χαρί-ξενος. Χάρ-ιππος. Χαρι-σθένης. Χαρι-τιμίδης. Χαρί-φημος.*

Χαρίας. Χαριάδης, Χαριάδαι. Χαρίδης, Χαρίδαι. Χαρῖνος. Χαρινάδης. Χαρίων.

Χαρισι- gewährend, von *χαρίζομαι*.

Χαρίσ-ανδρος.

Χαρίσιος. Χαρισιάδης.

Χαριτο- geht auf die *Χάρις, Χάριτες*.

Χαριτ-αίνη. Χαριτο-βλέφαρος Beiname.

Χαριτῆς. Χαριταῖος. Χαριτώ. Χαρίτων.

Χαρμο- Kampflust, Kampf, *χάρμη*.

Χάρμ-ανδρος. Χαρμανδρίδης. Χαρμενίδης für *Χαρμομενιδης* vgl. *Μενέ-χαρμος. Χάρμ-ιππος. Χαρμο-κράτης. Χαρμό-λαος, Χαρμό-λας, Χαρμό-λεως.*

Χάρμος. Χάρμης. Χαρμάδας. Χάρμις. Χαρμίδας. Χαρμίδης. Χάρμιον f. *Χαρμιόνη. Χαρμῖνος. Χαρμύλος. Χάρμων.*

Χειρι- mit der Hand, *χειρί* dat. zu *χείρ*.

Χειρί-μαχος. Χειρί-σοφος. (*Χειρο-βαφία*? und *Χειρο-βίη* myth. sind gemacht).

Χειρέας. Χειρίας. Χείρων der Kentaur, auch *Χέρων* als Mannsname, wegen *χερ* = *χειρ*.

Χερσι- mit den Händen, *χερσί* dat. von *χείρ*.

II.

Die Endgruppen.

θων). — Μόρφος. Μορφεύς myth. Μορφώ Venus vgl. Καλλίμορφος. — Μόσχος. Μόσχιον. Μοσχίς. Μοσχίων. Μόσχις. Μοσχιανός. Μοσχῖνα. Μοσχίλος. Μόσχων. Μοσχώνιος. Vgl. Φιλό-μοσχος. — Μύκαλος. Μύκων. — Μύλλος. Μυλλέας. Μυλλίας. Μυλατώ. — Μύνης τος Homer. Μύνιος. Μυνίσκος. Μύνακος. Μύννιον. Μυννίσκος. Μύννιχος. Μυννίων. — Μύτων.

Νάπη. Ναπαῖος vgl. Προ-νάπης. Προ-ναπίδης. Εὐ-νάπιος.

Ὄθρυς. Ὀθρύας. Ὀθρυάδας. Ὀθρυονεύς. — Οἴαξ myth. vgl. Ἐχ-οίαξ. — Ὄλβιος. Ὀλβιάδης vgl. Παν-όλβιος. — Ὁλκίας. Βόλκων. Ὅλκασος. — Ὄρνειος. Ὀρνεύς. Ὀρνιθίων. Ὀρνιθίας (ein Wind). Ὀρνιθώ. — Ὄρτυξ. Ὀρτύγης. Ὀρτυγίδης. Ὀρτύγων. — Ὀρφεύς. Ὀρφώνδας. — Ὀσφύων.

Παγώνδας böot. — Πάμιλλος. Πάμμων. — Πάππος. Παππίας. Πάππων vgl. Ἀντί-παππος. — Πάπας. Παπίας. Παπίσκος. Παπύλος. — Πάστος. Παστάδας vgl. Παστο-φόρος. — Πατανίων Kochname, fingirt. — Πατᾶς. — Πατησιάδης. — Πάχης τος. Παχίων Euböa. — Πεμφρηδώ Gräe. — Πέπλος. — Πέταλος. — Πηγάνων fingirt, πήγανον. — Πιθάκνων Wirthsname, fingirt, πιθάκνη. — Πιτύας. Πιτυάτας. Πιτυΐστος. Πιτύλος. — Πλάκων. — Πλανήσιον Hetäre. — Πόρτις. Πορτῖνος. — Πρασίας. Πρασίων. — Πρεσβίας. Πρέσβων. — Πρινητάδης. — Πρυμναῖος. Πρυμνεύς gemacht. — Πρωρεύς gemacht.

Ῥαμφίας. — Ῥάπων. — Ῥάτων. — Ῥίνθων. — Ῥόθος vgl. Ἁλιῤῥόθιος. — Ῥοιώ. — Ῥόπη. Ῥόπιος vgl. Ἄ-ροπος. — Ῥόσων. Ῥούσων zu Ῥώσ-ανδρος?

Σάβας. Σάββας. Σαββίων fremd? Σαβύλλιος. Σαβύλινθος. — Σαγηνεύς Fischername, erdichtet, vgl. Εὐ-σάγηνος. — Σάθων. — Σάλπη. Σαλπίων. — Σάμβιχος. Σαμβίων. — Σάννος. Σάννιος. Σαννίων. Σαννυρίων. — Σαργεύς. — Σάρκη. Σαρκίδης. — Σαῦρος. Σαυρέας. Σαυρίας. Σαυρία. Σαυρίσκος. — Σηκίς. Σηκύλη vgl. Σήκωμα. — Σιβύρτας. Σιβύρτιος. — Σιδηρώ myth. Σιδηρεύς. Σιδήριος. Σιδηρίτης Beiname. — Σικύας Beiname. — Σίκων. — Σίλλαξ. Σιλλεύς. Σίλλος. — Σκελλίας. Σκέλλος. — Σκιρφώνδας. — Σκληρίας. — Σκότος. Σκοτίων. — Σκύλλος. Σκύλλα. Σκυλλίης. Σκύλλις. Σκυλλίς. Σκυλάδης. Σκύλαξ. Σκυλακεύς. Σκυλάκιος vgl. Welf und Welfhard. — Σμῖλις Künstler (σμίλη Messer). — Σμινδυρίδης = Μινδυρίδης. — Σπαρταῖος. Σπάρτις. Σπάρτων. — Σπειώ Nereide (σπέος). — Σπερμώ (σπερμο-). — Σπέρχις. Σπερχίδας. Σπερχύλος. Σπέρχων. Σπερ-

χώνιος. Vgl. *Πολυ-σπέρχων. Σπερθίης = Σπέρχις?* — *Στιλβίδης. Στίλβων. Στιλβωνίδης.* — *Στίλπας. Στίλπων.* — *Στίχος. Στιχίος. Στίχων.* — *Στοῖχος. Στοιχεύς.* — *Στρογγυλίων.* — *Στρούθιον. Στρουθίων. Στρουθίας. Στρούθων.*

Τειρεσίας (von *τειρεσι-* zu *τέρας*) vgl. *Τηρεύς. Τήρης. Τήριλλος. Τήρων.* — *Τεκταῖος. Τέκταμος. Τέκταφος. Τέκτων.* — *Τεττίγων.* — *Τέχνων.* (*Τεχνίτης* = *τεχνίτης*). — *Τράχας. Τραχίων. Τράχων.* — *Τρόπος* vgl. *Εὐ-τρόπιος.* — *Τρυμώ* vgl. *Τρυμαλῖπς* Venus. — *Τυρώ. Τυρωνίδης* und *Τυρταῖος. Τύρταμος.* — *Τυττιγίας* (?).

Ὕμνος. Ὑμνίς. Ὑμνώ Muse. — *Ὕῤῥας.* — *Ὑσμίνη. Ὑσμινίας. Ὕσμων.*

Φαξίας. Φαξῖνος. Φαξίων. — *Φαράδας. Φάραξ. Φαρακίδας. Φάρυκος. Φάρων.* — *Φάρμακος.* — *Φλοιώ, Φλειώ* Bakchantin. — *Φόξος. Φοξίδας.* — *Φόρμος. Φορμίδης. Φορμίων. Φόρμις. Φορμίσκος.* — *Φορμίσιος.* — *Φόρυλλος. Φόρων. Φορωνεύς.* — *Φυσίας. Φυσιάδης. Φυσωνίδης.* — *Φύα.* — *Φύταλος. Φυταλίδαι. Φύτιος. Φύτων.* — *Φύγελος.* — *Φυσκεύς. Φυσκίδας. Φύσκων* Beiname.

Χάβης. Χαβρέας. Χαβρίας. Χαβρῖνος. — *Χαλέας.* — *Χάραξ. Χάραξος. Χαράξης. Χαρακτήρ* — *Χείλεως. Χείλων. Χειλωνίς.* — *Χλαινέας.* — *Χλίδων.* — *Χρέμης. Χρεμάτας. Χρεμύλος. Χρέμων. Χρεμωνίδης* und *Χρόμις. Χρομίος. Χρόμων.* — *Χυτρῖνος.*

Ψαπφώ = *Σαπφώ. Σαπφίων. Ψάφων. Ψαφίδαι* att. Demos. — *Ψαῦμις* — *Ψάων.*

Ὠκίμων fingirt. — *Ὠλήν.*

Kosenamen ohne erhaltene Vollnamen.

Ἀλεύας, Ἀλευάδαι vgl. Νηλεύς. — Ἀμμέας. Ἀμμαῖος. Ἀμμάς. Ἀμμιάς. Ἄμμιος. — Ἀναπίας zu Ἀναπός, Fluss vgl. Ἰσμηνίας. — Ἀσκώνδας böot. — Ἀσπώ.

Βάβης. Βαβίων. Βαβρίας. Βάβυς. Βαβύλος. Βαβυλᾶς. Βαβύλων. Βαβώ. Βάβων. — Βαβύρτας. — Βαιτύλος. Βαίτων zu βαίτη. — Βαλλαντᾶς. Βαλλᾶς. — Βαλλίων Beiname. — Βαλσάμων. — Βαμβαλίων Spottname. — Βαρβιτίων (βάρβιτον). — Βαρκέτις f. Bosporus. — Βασίας arkadisch, elisch = ϝασίας böotisch = Ἀσίας. — Βάτας. Βάτης. Βάτεια. Βατίς. Βάταλος. Βάτταλος. Βάττος, Βαττιάδαι. Βάτων. — Βαυβώ. — Βαῦκος. Βαῦκις m. f. Βαυκιδεύς. Βαυκίς. Βαύκαλος. Βαυκώ. — Βόλκων vgl. Ὁλκίας. — Βότρυς. Βοτρύας. Βοτρυδίων. Βότριχος. — Βρόταχος = Βάτραχος. — Βροντῆς Kyklop, als βροντοποιός. Βροντῖνος. Βροντέας. Βρόντων. — Βρύα. Βρύης. Βρύας. Βρυώ. Βρύασσις (βρυάζω). Βρύαξις. Βρυάκτης = Pan. Βρύσων. Βρυτώ. Βρυτίδαι. — Βλουτία. Βλύσων. — Βρύκη. Βρύκων vgl. Παρα-βρύκων. Βρύχων = Βρύκων. — Βύκελος. Βυκχίς = Βακχίς vgl. βύκτης. Βύκκων?

Γαλακτίων vgl. Ἀ-γαλάκτης. — Γαλάτων vgl. Γαλατονίκης, Attalus. — Γιγαρτώ Bakchantin, von γίγαρτον Weinbeerenkern. — Γλῆνος. Γλῆνις. Γληνίς. Γληνεύς. Γληνώ. — Γλύκος. Γλυκεία. Γλυκῖνος. Γλύκιννα. Γλύκων. — Γνάθιος. Γνάθις. Γναθώ. Γνάθων. Γναθωνάριον. Γναθωνίδης. Γνάθαινα. Γναθαίνιον. — Γναφίσκος. — Γνίφων. Γνιφωνίδης. — Γρῖπος ein Fischer, gemacht. — Γρόνθων Parasit, fingirt. — Γώρυτος vgl. Γωρυτόεσσα Amazone.

Δαισίας fingirt. — Διδασκαλώνδας. — Δούλων Beiname. — Δούπων Kentaur, gemacht. — Δριμύλος. Δριμώ.

Ἐρετμεύς Phäake, gemacht. — Ἑρκίων vgl. Λαέρκης. — Ερπυς böotisch.

Ἠϊονεύς myth. Ἠϊόνη Nereide (ἠϊών).

Θίβραχος. Θίβρων. — *Θύλαξ. Θυλλῖνος. Θύλων.* — *Θυργωνίδαι.* — *Θωπίας* (*θώψ*).

Ἰάμβη. Ἰαμβύλος. — *Ἰδρίας* böot. — *Ἰλλεύς = Σιλλεύς.* — *Ἴμμας.* — *Ἴτυς. Ἴτυλος.* (*Ἰτυ-μονεύς*).

Κάβας. — *Καλύπτρη.* — *Καλυψώ.* — *Κάμμης. Κάμων* vgl. *Ἀκάμας.* — *Καμπᾶς. Καμπυλίων.* — *Κάναχος, Καναχᾶς.* — *Κανθίας.* — *Καπανᾶς.* (*Καπανεύ* myth.). — *Κάπυς. Καπύλος.* — *Καρφίνας. Καρφυλλίδης.* — *Καύκας. Καύκαλος.* — *Καφώ.* — *Κέβης τος.* — *Κεβριόνης* Homer. — *Κέγχραμις* vgl. *Λύγδαμις, Κίσσαμις.* — *Κέραμος. Κεράμιος. Κεράμυλλος. Κεράμων.* — *Κέφαλος. Κεφαλίδαι. Κεφαλίς. Κεφαλίων. Κεφαλᾶς. Κεφάλης. Κεφάλων.* maked. *Κέβαλος. Κεβαλῖνος. Κεφαλίτης. Κεφαλλέων. Κεφαλύτος.* — *Κηπίας. Κῆπις. Κηπίδης. Κηπίων = Καπίων. Κήπων.* — *Κηταῖος. Κητεύς. Κητώ. Κήτων* gemacht. — *Κίμων.* — *Κίναδος. Κινάδων* zu *κίναδος.* — *Κινέας. Κινησίας* zu *κινέω.* — *Κίρος. Κίῤῥις. Κίρων.* — *Κλάδος. Κλάδειος. Κλαδίων. Κλάδων.* — *Κλωθώ* Parze, von *κλώθω.* — *Κνηκίας* der Wolf, *Κνακίας* ein Bock, *Κνάκων* ein Bock vgl. *κνηκό-πυῤῥος.* — *Κνῆμος. Κνῆμις. Κνήμων* vgl. *κνήμ-αργος* ein Stier. — *Κνῶπος. Κνωπίας. Κνῶπις* vgl. *κνωπό-μορφος.* — *Κνῶσσος.* — *Κόδρος.* — *Κόκκος. Κοκκίων. Κοκκωνᾶς.* — *Κόλλαβος.* — *Κόνδαλος.* — *Κόρυμβος.* — *Κραῦγις* (*κραύγων* der Specht). *Κραύγασος. Κραυγασίδης* Frosch. *Κραυξίδας.* — *Κρώβυλος. Κρωβύλη.* — *Κύμβας.* — *Κυνδάλας* vgl. *κυνδαλο-παίκτης.* — *Κύνδις.* — *Κύρηβος. Κυρηβίων.* — *Κύψελος* vgl. *Κύβδασος* und *Βοσ-κύπταιχμος.* — *Κωλαῖος. Κωλέων. Κωλήν* vgl. *Μενέκωλος.*

Λάλος. Λάλα. Λαλίς. Λαλάγη vgl. *Εὐ-λάλιος. Ἡδύ-λαλος.* — *Λαπάρας.* — *Λέπτος. Λεπτίνης. Λέπτων.* — *Λεχώ.* — *Λίβων.* — *Λιγυαστάδης. Λίγυρος. Λιγύρων.* — *Λίπαρος. Λιπάρων.* — *Λόβης. Λόβων.* — *Λοξίας* Apoll. *Λοξώ.* — *Λοφίας. Λόφων* vgl. *Λευκό-λοφος.* — *Λύγδαμος. Λύγδαμις* vgl. *Λευκο-.* — *Λύρος. Λύρων.* — *Λωτίς. Λωτώ* wird zum Lotos.

Μάγις. Μαγίδιον. — *Μάλακος* Beiname. *Μαλάκων.* — *Μαλῆς. Μαλιάδαι.* — *Μάρος. Μάρης. Μάρις. Μαρίων Μάρων. Μαρωνίς.* — *Μάρπη. Μάρπησσα* myth. *Μαρψίας.* — *Μίλος. Μίλλης. Μίλων.* — *Μίλτας. Μιλτίας. Μιλτιάδης. Μιλτώ.* — *Μίννος. Μινίων. Μιννίων. Μίνυρος. Μινύρας* vgl. *μινυρόν· ὀλίγον* Hesych. — *Μίτιος. Μίτυς. Μίτων.* — *Μόθων* (= *μό-*

Χερσι-δάμας. Χερσι-κράτης. Χερσί-φρων.
Χερσίας. Χέρσις.
Χηνο- Gans, *χήν* g. *χηνός.*
Χηνό-τροπος (*τροφος*?) auf Inschriften.
Χηνέας. Χηνεύς. Χηνίδας.
Χηνεύς kann auch = *Χηνεύς*, Bewohner von *Χήν* einem Orte Lakoniens sein.
Χιονο- Schnee, *χιών* g. *χιόνος, χιονό-βλητος.*
Χιόν-ιππος.
Χίονος. Χιόνη. Χίονις m. *Χιόνιος* patron. *Χίων* (für *Χιονων*). *Χιωνίδης.*
Χοιρο- Ferkel, *χοῖρος.*
Χοιρό-βοσκος.
Χοῖρος. Χοιρίνη. Χοιρίλος. Χοίρων.
Dazu die *Χοιρεᾶται* in Sikyon, zunächst local formirt.
Χορο- Tanz, Chor, *χορός.*
Χόρ-ηγος. Χορι-βάτης (besser *Χορο-βάτης* vgl. *χοροβατέω*). *Χορο-κλῆς. Χορο-νίκη.*
Χορώ eine Nereide.
Χρῡσο- Gold, *χρυσός.*
Χρυσ-αγόρας. Χρυσ-άμαξος (*ἅμαξα*). *Χρυσ-άμη* (*ἄμη* Eimer). *Χρυσ-άμπελος. Χρύσ-ανθος. Χρυσ-άωρ* (*ἄορ*) myth. *Χρύσ-ερμος. Χρυσ-έρως, τος. Χρύσ-ιππος. Χρυσο-γένης. Χρυσό-γονος. Χρυσό-θεμις. Χρυσο-κέφαλος* spät. *Χρυσό-μαλλος. Χρυσό-μαχος. Χρυσο-νόη. Χρυσο-πέλεια. Χρυσο-ῤῥόη. Χρυσο-σθένης. Χρυσο-ΰφιος* spät (*ὑφή*). Angeschlossen: *Χρυσο-κόμας* Apoll. *Χρυσο-ῤῥόας* Flussname. *Χρυσό-ῤῥαπις* Hermes. *Χρυσό-στομος* Beiname und Anderes.
Χρῦσος. Χρύσα. Χρύση. Χρυσίον f. *Χρύσης. Χρῦσις* m. *Χρυσιάς* f. *Χρυσίς* f. *Χρυσίων. Χρύσιλλα. Χρυσώ. Χρύσων.*
Χρυσάφιος ganz spät, zur Deminutivform *-αφιον.*
Ψευδο- vorgeblich, falsch, von *ψεύδομαι, ψεῦδος* dient zur Bildung von Beinamen.
Ψευδ-αλέξανδρος. Ψευδ-άνωρ Dionysos. *Ψευδ-αρτάβας. Ψευδ-ηρακλῆς. Ψευδο-φίλιππος.*
Ψευδίλος = Pseudolus bei Plautus.

Ψῖχο- Bissen, zur Bildung komischer Namen, ψίξ g. ψῑχός.
Ψιχ-άρπαξ Name einer Maus. Ψιχό-μαχος, Ψιχο-διαλέκτης Parasitennamen.
Ψιχίων Parasitenname.

Ὠκυ- schnell, ὠκύς.
Ὠκύ-αλος. Ὠκυ-άλη. Ὠκύ-θοος. Ὠκυ-θόη. Ὠκυ-νόη. Ὠκυ-πέτη. Ὠκυ-ρόη, Ὠκυ-ῤῥόη. Die Vollnamen sämmtlich mythisch.
Ὤκυλλος. Ὤκυτος wie Ἔχε-τος, Ἴφι-τος.

Ὠρο-, Ὡρο- Oros, ägyptischer Gott, Ὧρος, Ὦρος.
Ὡρ-απίων Beiname. Ὡρ-απόλλων. Ὠρι-γένης. Ὡρό-θεος.
Ὧρος, Ὦρος. Ὡρίων, Ὠρίων häufige ägyptisch-griechische Namen.

-αγαθος gut.

Ἀνδρ-άγαθος. Ἀρχ-άγαθος. Ἐπ-άγαθος. Παντ-άγαθος. Πασ-αγάθη.

Vgl. Ἀγαθο-. Ἀγαθ-άνωρ vgl. Ἀνδρ-άγαθος. Ἀγάθ-αρχος vgl. Ἀρχ-άγαθος.

-αγγελος Bote, Botschaft.

Ἀγαθ-άγγελος. Ἀριστ-άγγελος. Εὐ-άγγελος. Θε-άγγελος. Πυθ-άγγελος. Σημ-άγγελος.

Vgl. Ἀγγέλ-ιππος.

-ᾱγετας, -ηγετης führend, vgl. ἡγέτης Führer.

Λα-γέτας d. i. Λαο-αγετας. Εὐ-ηγέτης.

Vgl. die Gruppe Ἀγησι-, Ἡγησι-. Ἀγησί-λαος, Ἡγησί-λεως.

-αγης zu ἅγος Verehrung, heilige Scheu, vgl. -ἁγνος.

Δάμ-άγης. Εὐ-άγης. Θε-άγης.

-αγητος = ἀγητός bewundert, bewundernswerth.

Ἀγαθ-άγητος. Δημ-άγητος. Εὐ-άγητος. Λαυ-αγήτα (Λαυ = Λαο-). Τιμ-άγητος.

Vgl. die Anfangsgruppe Ἀγασι-.

-αγνος = ἁγνός heilig.

Δήμ-αγνος.

Vgl. Ἁγνό-δημος und die Gruppe Ἁγνο-.

-αγορας zu ἀγορά Volksversammlung, Volksrede, Markt.

Ἀγησ-αγόρας. Ἁγν-αγόρα. Ἀθην-αγόρας. Αἰχμ-αγόρας. Ἀκουσ-αγόρας. Ἀναξ-αγόρας. Ἀνδρ-αγόρας. Ἀντ-αγόρας. Ἀριστ-αγόρας. Ἀρτεμ-αγόρας. Ἀρχ-αγόρας. Βουλ-αγόρας. Βριθ-αγόρας. Δμασ-αγόρας. Δαμν-αγόρας. Δημ-αγόρας. Δαφν-αγόρας. Δειν-αγόρας. Δεξ-αγορίδας. Δικαι-αγόρα. Δι-αγόρας. Ἐλπ-αγόρας. Ἑρμ-αγόρας. Εὐ-αγόρας. Εὐφρ-αγόρας. Ζω-αγόρας. Ἡρ-αγόρας. Θαρσ-αγόρας. Θε-αγόρας. Θεμιστ-αγόρας. Θερσ-αγόρας. Θηβ-αγόρας. Ἰητρ-αγόρης. Ἱππ-αγόρας. Ἰσ-αγόρας. Ἰσχ-αγόρας. Καλλιστ-αγόρας. Κλειν-αγόρας. Κλειτ-αγόρας. Κλε-άγορας. Κουφ-αγόρης.

Κρατησ-αγόρας. Κριν-αγόρας. Κυδρ-αγόρα. Λα-γόρας, Λεω-γόρας, Λε-αγόρης. Λην-αγόρας. Λυκ-αγόρας. Λυσ-αγόρας. Μελησ-αγόρας. Μην-αγόρας. Μνησ-αγόρας. Μοιρ-αγόρας. Μολπ-αγόρας. Νικ-αγόρας. Νικασ-αγόρας. Νυμφ-αγόρας. Ξειν-αγόρας. Ὀνησ-αγόρας. Ὀρθ-αγόρας. Παρ-αγόρας. Πειθ-αγόρας. Πραξ-αγόρας. Προ-αγόρας. Πρωτ-αγόρας. Πυθ-αγόρας. Σημ-αγόρας. Στησ-αγόρας. Σφοδρ-αγόρης. Σωσ-αγόρας. Τελεστ-αγόρας. Τελευτ-αγόρας. Τιμ-αγόρας. Τιμησ-αγόρας. Τισ-αγόρας. Ὑβρ-αγόρας. Φαιν-αγόρας. Φαν-αγόρας. Χρυσ-αγόρας.

-αγορος, -ηγορος Nebenform zu *-αγορας.*

Ἀρτεμ-άγορος neben *Ἀρτεμ-αγόρας. Λεώ-γορος* neben *Λεω-γόρας. Παν-ήγορος. Συν-ήγορος. Τελεσ-ήγορος* vgl. *Τελεστ-αγόρας. Τιμ-άγορος* neben *Τιμ-αγόρας.*

Vgl. *Ἀγορα-κλῆς* vgl. *Κλε-αγόρας. Ἀγορ-άναξ* vgl. *Ἀναξ-αγόρας. Ἀγόρ-ανδρος* vgl. *Ἀνδρ-αγόρας.*

-ᾰγος führend.

Λᾶγος = Λᾱ-ᾰγος. Λαᾰγίδης.

Vgl. *Ἀγέ-λαος* bei Homer. *Ἀγελάδας.*

-ᾱγος, -ηγος führend.

Κλόν-ηγος. Κόῤῥ-αγος, Κόρ-αγος (*κορ-αγέω*). *Κύν-αγος. Λόχ-αγος, Λόχ-ηγος. Στράτ-αγος. Χόρ-ηγος.*

Vgl. *Ἀγε-, Ἡγε-. Ἀγέ-λοχος, Ἡγέ-λοχος* vgl. *Λόχ-αγος, Λόχ-ηγος. Ἀγέ-στρατος, Ἡγέ-στρατος* vgl. *Στράτ-αγος.*

-αγρετας versammelnd, vgl. *νεφεληγερέτα.*

Ἱππ-αγρέτας.

-αγρος zu *ἄγρα* Fang (*ἀγρός* Feld).

Λέ-αγρος. Μελέ-αγρος. Οἴ-αγρος. Ὄν-αγρος. Πολί-αγρος. Σύ-αγρος. Φίλ-αγρος.

Vgl. *Ἀγρο-. Ἀγρό-λας* vgl. *Λέ-αγρος.*

-αγυια zu *ἀγυιά* Gang, Strasse.

Ἀστυ-άγυια.

-αγωγος zu *ἀγωγή* Führung, Leitung.

Εὐ-άγωγος Sklavenname.

-αγων zu *ἀγών* Wettkampf.

Δᾶμ-άγων. Εὐ-άγων. — Vgl. *Ἀγών-ιππος.*

-αδελφος Bruder.

Θε-άδελφος. Τρι-άδελφος. Φιλ-άδελφος. Ἄδελφος selbst gehört zur Gruppe *Ἀ-*.

-αδνη nur fem. zur Wurzel ἀδ, ἁδεῖν, ἄσμενος, vgl. die Anfangsgruppen Ἀσι-, Ἀσμενο-.
Ἀρι-άδνη. Εὐ-άδνη. Καλλι-άδνη.
-αδων, -αδουσα, particip zu ἕαδον, ἁδεῖν gefallen.
Χαλκώδων (Χαλκο-αδων) δοντος. Μητι-άδουσα.
-αθλος zu ἆθλος, ἆθλον.
Εὔ-αθλος. Vgl. ἀθλο-φόρος.
-αιθος zu αἴθω.
Ἀρί-αιθος. Καλ-αιθίς. Κόμ-αιθος, Κομ-αιθώ. Κυμ-αίθα. Κύν-αιθος, Κυν-αίθα. Λύκ-αιθος. Ὄν-αιθος. Πύῤῥ-αιθος. Σιμ-αίθα. Σίν-αιθος. Τιμ-αιθώ. Φίλ-αιθος.
Vgl. Αἰθο-. Αἶθ-οψ.
-αιμος wohl zu αἷμα vgl. ὅμ-αιμος.
Ἰσό-αιμος später Name, vgl. Αἱμό-στρατος.
-αιμων zu homer. αἵμων kundig.
Ἀνδρ-αίμων. Εὐ-αίμων. Ἱππ-αίμων. Πολυ-αιμονίδης.
-αινος zu αἶνος Rede, Lob.
Ἀρίστ-αινος. Ἔπ-αινος. Εὐ-αίνη. Ἵππ-αινος. Κλε-αινίς. Ξέν-αινος. Ὄν-αινος. Πάν-αινος. Πάντ-αινος. Πλείστ-αινος. Πλαθ-αίνη. Πολύ-αινος. Πρό-αινος. Φίλ-αινος. Χαριτ-αίνη? vgl. Χαρίτων.
Vgl. Αἰνο-. Αἰν-αρέτη.
-αινετος gelobt, αἰνετός part. pf. pass. von αἰνέω.
Ἀλκ-αίνετος. Ἀριστ-αίνετος. Ἀρχ-αίνετος. Δημ-αίνετος. Ἐξ-αίνετος. Ἐπ-αίνετος. Εὐ-αίνετος. Εὐφρ-αίνετος. Θε-αίνετος. Κλε-αίνετος. Κρυφ-αίνετος. Μεγ-αίνετος. Νικ-αίνετος. Ξεν-αίνετος. Παντ-αίνετος. Πλειστ-αίνετος. Πολεμ-αίνετος. Πολυ-αίνετος. Πυθ-αίνετος. Σοφ-αίνετος. Τιμ-αίνετος. Φιλ-αίνετος.
Vgl. -αινος und die Anfangsgruppen Αἰνο- und Αἰνησι-.
-αιολος zu αἰόλος beweglich.
Κορυθ-αίολος vgl. κορυθ-αίολος Homer.
-αιρος zu αἱρέω.
Ἴ-αιρα. Πάν-αιρος vgl. Αἱρησι-.
-αισχρος zu αἰσχρός vgl. αἶσχος, αἰσχύνω.
Κάλλ-αισχρος vgl. Αἶσχρος, Αἰσχύλος.
-αιτητος gefordert, αἰτητός von αἰτέω.
Εὐ-παρ-αίτητος. Θε-αίτητος.
Vgl. -αιτιος.

-αιτιος vgl. αἴτιος, αἰτία, besser wohl αἰτέω, ἔξ-αιτος.
Ἀν-αίτιος. Παν-αίτιος. Παντ-αίτιος.
-αιτωλος Aetoler.
Παν-αίτωλος. Φιλ-αίτωλος.
-αιχμης, -αιχμος zu αἰχμή Lanze.
Ἀρίστ-αιχμος. Εὔ-αίχμη. Ἵππ-αιχμος. Κραν-αίχμη myth. Μέν-αιχμος. Μενέσ-αιχμος. Νέ-αιχμος. Πυρ-αίχμης Homer. Φιλ-αίχμη.
Vgl. Αἰχμο-.
-ακεστος, -ηκεστος geheilt, ἀκεστός von ἀκέομαι.
Ἐξ-άκεστος, Ἐξ-ήκεστος. Θε-ήκεστος.
Vgl. Ἀκεστο-. Ἀκεσι-.
-ακρος spitz, acer.
Βῶκρος (Βο-ακρος). Φάλ-ακρος = maked. Βάλ-ακρος. Φαλακρίων.
Vgl. Ἀκρο-. Ἀκρό-πους.
-αλευς zu ἀλεύω vermeiden, auch -αλείριος.
Νηλεύς (= Νη-αλευς). Ποδ-αλείρος (αλεϝεριος vgl. ἀλεώρη).
Vgl. Ἀλεύας, Ἀλευάδαι.
-αλος theils zu ἅλ-ς Meer, theils zu ἅλλομαι springe, theils zu?
Ἀγχί-αλος. Ἀμφί-αλος. Ἀστύ-αλος. Δρύ-αλος. Εὐρύαλος. Θρασύν-αλος. Ἵππ-αλος. (Μίκκ-αλος?). Πάρ-αλος. (Σίμ-αλος?). Ὠκύ-αλος.
Vgl. Ἁλο-.
-αλκης zu ἀλκί, ἀλκή.
Ἀμφ-άλκης. Ἀντ-αλκίδας, Ἀντι-άλκης. Δαμασ-αλκίδα. Ἑλε-άλκης. Ἐπ-άλκης. Εὐ-άλκης. Θρασυ-άλκης. Ἱππάλκης. Μεν-άλκας. Μνησ-άλκης. Νε-άλκης. Περι-άλκης. Πολυ-άλκης.
-αλκος Nebenform zu -αλκης.
Ἔπ-αλκος neben Ἐπ-άλκης. Εὔ-αλκος neben Εὐ-άλκης. Τίμ-αλκος.
Vgl. Ἀλκα-. Ἀλκα-μένης vgl. Μεν-άλκας. Ἄλκ-ιππος vgl. Ἱππ-άλκης.
-αλκιμος, -αλκμος stark, ἄλκιμος.
Ἱππ-άλκιμος, Ἵππ-αλκμος.
Vgl. Ἀλκιμο-, Ἀλκμο-. Ἀλκμ-ήνωρ.

-αλλος anderer, alius.

Ἄντ-αλλος. Δί-αλλος. Πέρί-αλλος.

Vgl. Ἀλλο-. Ἀλλο-γένης.

-αλτης zu ἅλλομαι springe?

Ἐπ-άλτης, Ἐπι-άλτης, Ἐφι-άλτης.

-αμαξος zu ἅμαξα Wagen.

Χρυσ-άμαξος.

Vgl. Ἁμαξο-κυλισταί Geschlechtsname.

-αμβης, -αμβος noch dunkel, etwa zu ἄμβη ion. = ἄμβων, umbo, Rand, Schildrand.

Κάσ-αμβος. Λυκ-άμβης. Σήρ-αμβος.

-αμεινων zur Gruppe Ἀμεινο- besser, Koseform.

Ἐπ-αμείνων, Ἐπαμεινών-δας.

Vgl. Ἀμεινο-. Ἀμεινο-κλῆς. Ἀμεινίας. Ἀμείνων g. ωνος; dies ist in die Gruppe Ἐπι- übergetreten.

-αμμων zu Ἄμμων, Ζεύς.

Ἡρακλ-άμμων. Κρον-άμμων. Σαραπ-άμμων. Φιλ-άμμων. Φοιβ-άμμων. Aegyptische Namen.

-αμνος Lamm, ἀμνός.

Μελ-αμνίδας. Δεκ-άμνιχος. Φίλ-αμνος.

Vgl. Ἄμνο-.

-αμπελος Rebe, ἄμπελος.

Χρυσ-άμπελος.

Vgl. Ἄμπελος.

-αναξ g. -ανακτος Herr, ἄναξ, f. -ανασσα.

Ἀγε-άναξ = Ἡγῆναξ. Ἀγησι-άναξ = Ἡγησι-άναξ. Ἀγορ-άναξ. Ἀμφι-άναξ. Ἀριστ-άναξ, Ἀριστῶναξ. Ἀρχε-άναξ. Ἀστυ-άναξ. Δημῶναξ. Διώνασσα. Ἐπι-άναξ. Ἐρατώνασσα. Ἑρμησι-άναξ. Ἑρμῶναξ. Εὐρυ-άναξ. Εὐφρ-άνασσα. Ἐχε-άναξ. Ἡλι-άναξ. Ἡρῶναξ. Ἰ-άνασσα. Ἱππῶναξ. Ἰφι-άνασσα. Καλλι-άναξ. Κλειτ-άνασσα. Κλε-άναξ. Κρατι-στῶναξ. Λά-νασσα, Λεῶ-ναξ. Λεσβῶναξ. Λυσι-άναξ. Μανδρῶναξ. Μητρῶναξ. Μνησι-άναξ. Νικ-άνασσα. Ὀνησι-άναξ. Παντωνακτίδης. Πεισι-άναξ. Πλειστο-άναξ und Πλειστῶναξ. Πολυ-άναξ. Ποσειδῶναξ. Πραξι-άναξ. Πρῶ-ναξ (Προ-αναξ). Πυθῶναξ. Σαμωνακτίδης. Σωσι-άναξ. Τιμησι-άναξ. Τιμῶναξ.

Vgl. Ἀναξι-. Ἀναξ-αγόρας vgl. Ἀγορ-άναξ. Ἀνάξ-αρχος vgl. Ἀρχε-άναξ. Ἀναξί-δᾱμος vgl. Δημνῶναξ. Ἀναξί-λαος

vgl. *Λεῶναξ*. *Ἀνάξ-ιππος* vgl. *Ἱππῶναξ*. *Ἀναξί-μανδρος* vgl. *Μανδρῶναξ*.

-*ανεμος* Wind, *ἄνεμος*.

Παντ-άνεμος. *Ποδ-άνεμος*.

Vgl. *Ἀνεμο-*. *Ἀνεμ-οίτας*.

-*ανδρος* Mann, *ἀνήρ*, *ἀνδρός*.

Ἄγ-ανδρος. *Ἀγήσ-ανδρος* = *Ἡγήσ-ανδρος*. *Ἀγόρ-ανδρος*. *Ἀκέσ-ανδρος*. *Ἀλέξ-ανδρος*. *Ἄλκ-ανδρος*. *Ἀμύν-ανδρος*. *Ἄντ-ανδρος*. *Ἀρέσ-ανδρος*. *Ἀρίστ-ανδρος*. *Ἄρχ-ανδρος*. *Ἄσ-ανδρος*. *Αὔτ-ανδρος*. *Δαμασ-άνδρα*. *Δάμ-ανδρος*. *Δέξ-ανδρος*. *Δόξ-ανδρος*. *Ἑλίκ-ανδρος*. *Ἔπ-ανδρος*. *Ἑρμήσ-ανδρος*. *Ἔρξ-ανδρος*. *Ἐτέ-ανδρος*. *Εὔ-ανδρος*. *Εὐχ-ανδρίδας*. *Ἐχ-άνδρα*. *Ζώ-ανδρος*. *Θέ-ανδρος*. *Θέρμ-ανδρος*. *Θέρσ-ανδρος*. *Ἴσ-ανδρος*. *Ἴσχ-ανδρος*. *Κάσσ-ανδρος*, *Κάσ-ανδρος*, *Κασσ-άνδρα*. *Κλέ-ανδρος*. *Κράτ-ανδρος*. *Λά-ανδρος*, *Λέ-ανδρος*. *Λύ-ανδρος*. *Λύσ-ανδρος*. *Μελήσ-ανδρος*. *Μέν-ανδρος*. *Μέσ-ανδρος*. *Μήτ-ανδρος*. *Νέ-ανδρος*. *Νίκ-ανδρος*. *Νύσ-ανδρος*, *Νύσσ-ανδρος*. *Νομ-ανδριανός*. *Ὀνήσ-ανδρος*. *Ὀνόμ-ανδρος*. *Ὀφέλ-ανδρος*. *Πάντ-ανδρος*. *Πείθ-ανδρος*. *Πείσ-ανδρος*. *Περί-ανδρος*. *Πίστ-ανδρος*. *Ποίμ-ανδρος*. *Πολύ-ανδρος*. *Πράξ-ανδρος*. *Πρό-ανδρος*. *Πύῤῥ-ανδρος*. *Πύρσ-ανδρος*. *Σήμ-ανδρος*. *Σίν-ανδρος*. *Σπεύσ-ανδρος*. *Στήσ-ανδρος*. *Σώ-ανδρος*, *Σῶ-νδρος*. *Σώσ-ανδρος*. *Τέρπ-ανδρος*. *Τίμ-ανδρος*. *Τίσ-ανδρος*. *Τύχ-ανδρος*. *Φαί-ανδρος*. *Φερέ-ανδρος*. *Φίλ-ανδρος*. *Χαρί-ανδρος*. *Χαρίσ-ανδρος*. *Χάρμ-ανδρος*.

-*ᾱνωρ*, -*ηνωρ* g. -*ανορος* Mann, neben -*ανδρος*, stellt den reinen Stamm *ἀνορ* = *ἀνερ* dar.

Ἀγαθ-άνωρ. *Ἀγ-ήνωρ*. *Ἀγαπ-ήνωρ*. *Ἀλεγ-ήνωρ*. *Ἀλεξ-άνωρ*. *Ἀλκ-άνωρ*. *Ἀλκμ-ήνωρ*. *Ἀμφ-ήνωρ*. *Ἀναξ-ήνωρ*. *Ἀντ-ήνωρ*. *Ἀντι-άνειρα*. *Ἀριστ-άνωρ*. *Ἀρχ-άνωρ*. *Βακ-ήνωρ*. *Βι-άνωρ*. *Γελ-άνωρ*. *Γερ-άνωρ*. *Δαμασ-ήνωρ*. *Δηϊ-άνειρα*. *Δεισ-ήνωρ*. *Ἐλεφ-ήνωρ*. *Ἑλλ-άνωρ* (*Ἑλλην-*). *Ἐλπ-ήνωρ*. *Ἐτε-άνωρ*. *Εὐ-ήνωρ*. *Εὐφρ-άνωρ*. *Εὐχ-ήνωρ*. *Θε-άνωρ*. *Θρασυ-άνωρ*. *Ἰ-άνειρα*. *Ἰσ-άνωρ*. *Ἰφι-άνειρα*. *Καρμ-άνωρ*. *Καστι-άνειρα*. *Κελευσ-άνωρ*. *Κλε-άνωρ*. *Κυδ-ήνωρ*. *Κυπρ-άνωρ*. *Λευκ-άνωρ*. *Λυσ-ανορίδας*. *Μεγ-ήνωρ*. *Μεγ-άνειρα*. *Μετ-άνειρα*. *Νικ-άνωρ*. *Πειθ-ήνωρ*. *Πεισ-ήνωρ*. *Πολυ-άνωρ*. *Προθο-ήνωρ*. *Πυλ-ήνωρ*. *Ῥηξ-ήνωρ*. *Σκοπ-*

άνωρ. Στησ-ήνωρ. Τιμ-άνωρ. Τλησ-ήνωρ. Ὑπερ-άνωρ. Ὑψ-ήνωρ. Φιλ-άνωρ. Χαλκ-ήνωρ.

Die Formen mit *-ανδρος* und *-ανωρ* liegen meist nebeneinander, jedoch nicht so, dass dieselbe Person beide führte.

Vergleiche die Gruppe *Ἀνδρο-. Ἀνδ-άγαθος* vgl. *Ἀγαθ-άνωρ. Ἀνδρό-βιος* vgl. *Βι-άνωρ. Ἀνδρο-κλῆς* vgl. *Κλέ-ανδρος. Ἀνδρο-κράτης* vgl. *Κράτ-ανδρος. Ἀνδρο-κύδης* vgl. *Κυδ-ήνωρ. Ἀνδρό λαος* vgl. *Λέ-ανδρος. Ἀνδρο-μένης* vgl. *Μέν-ανδρος. Ἀνδρό-νικος* vgl. *Νίκ-ανδρος. Ἀνδρο-πείθης* vgl. *Πείθ-ανδρος. Ἀνδρό-τιμος* vgl. *Τίμ-ανδρος. Ἀνδρό-χαρις* vgl. *Χαρί-ανδρος.*

-ανθης, *-ανθος* zu *ἄνθος*, *ἄνθη* Blüthe.

Ἄκ-ανθος. Ἀκ-ανθίων. Ἀκαλ-ανθίς. Ἀρι-άνθης. Δημ-άνθης. Ἐρι-άνθης. Ἐρί-ανθος. Εὐ-άνθης. Ἰ-άνθη. Κά-ανθος. Καλλιστ-άνθη. Κλε-άνθης. Μέλανθος (Μελαν-ανθος). Μελάνθιος, Μελανθεύς, Μελανθώ. Νειλ-άνθιος. Νε-άνθης. Νέ-ανθος. Οἰν-άνθη. Ποι-άνθης. Πολί-ανθος. Ῥοδ-άνθη. Τιμ-άνθης. Ὑπερ-άνθης. Φάλ-ανθος. Φερ-άνθη. Φίλ-ανθος. Χρύσ-ανθος.

Vgl. *Ἀνθο-. Ἀνθο-φορίων* vgl. *Φερ-άνθη.*

-ανιας zu *ἀνία* Plage, Leid.

Ἀμειψ-ανίας. Λυσ-ανίας. Πανσ-ανίας.

Vgl. *Ἀνιο-κλῆς.*

-αξιος. werth, würdig.

Μον-άξιος.

Vgl. *Ἀξιο-. Ἀξιό-νικος.*

-αρᾱος.

Ἀμφι-άραος.

-αργης.

Στυμ-άργης vgl. *στόμ-αργος* geschwätzig, *στύμα* äolisch = *στόμα.*

Vgl. *Ἀργο-.*

-αργυρος zu *ἄργυρος* Silber.

Φιλ-άργυρος. Μισ-αργυρίδης.

Vgl. *Ἀργύρ-ιππος.*

-αρεστος beliebt, *ἀρεστός* part. pf. pass. von *ἀρέσκω ἀρέσω.*

Εὐ-άρεστος.

Vgl. *Ἀρεσι-. Ἀρέσ-ανδρος.*

-αρετος zu ἀρετή.

Ἡγησ-άρετος. Ἀμομφ-άρετος. Ἀμφ-αρέτα. Ἀναξ-αρέτη. Ἀριστ-αρέτη. Δημ-άρετος. Εὐ-άρετος. Θαυμ-αρέτη. Ἱππ-αρέτη. Κλειν-αρέτη. Κλειτ-αρέτη. Κλε-άρετος. Κτησ-αρέτη. Μνησ-αρέτη. Νικ-άρετος. Νικασ-αρέτη. Ξεν-άρετος. Παν-άρετος. Σωσ-αρέτα. Τιμ-άρετος. Τυχ-άρετος. Φαιν-αρέτη. Φιλ-αρέτη.

Von den 23 Namen dieser Gruppe finden sich 13 nur als Weibernamen gebraucht.

Vgl. Ἀρετα-. Ἀρετα-φίλα vgl. Φιλ-αρέτη.

-αρης, -ηρης gefügt, zu ἀραρίσκω.

Ἀμφ-άρης, Ἀμφ-ήρης. Ἀμφ-άριχος. Ἀνδρ-άρης. Ἀντ-ηρείδης. Δηϊ-άρης. Δαμ-άρης. Δικ-ήρης, Δικηρίδης. Διώ-ρης (Διο-αρης). Ἐπ-ηρείδης. Εὐ-άρης, Εὐ-ήρης. Θε-άρης. Κλε-αρίδας. Μεν-άρης. Ξεν-άρης. Παν-άρης. Παντ-άρης. Περι-ήρης. Ποδ-άρης. Τιμ-άρης. Φρασι-ηρίδης.

-αρητος, -αρατος erfleht, ἀρητός, ἀρατός von ἀράομαι.

Δημ-άρητος. Εὐ-άρατος. Λυκ-άρητος. Ὀλυμπι-άρατος. Παιδ-άρητος. (Πειθ-άρατος). Πολυ-άρατος. Πυθ-άρατος.

Vgl. Ἀρατο-γένης.

-αριστος best, ἄριστος.

Ἀγ-αρίστη. Δημ-άριστος. Κλε-άριστος. Μεγ-άριστος. Νικ-αρίστη. Ξεν-αρίστη. Παν-αρίστη, Παν-αριστίδης. Σιμ-άριστος. Τιμ-άριστος.

Vgl. Ἀριστο-. Ἀριστό-δημος vgl. Δημ-άριστος. Ἀριστο-κλῆς vgl. Κλε-άριστος. Ἀριστό-νικος vgl. Νικ-αρίστη. Ἀριστό-ξενος vgl. Ξεν-αρίστη. Ἀριστό-τιμος vgl. Τιμ-άριστος.

-αρκης zu ἀρκέω.

Θε-άρκης. Ξεν-άρκης. Παν-άρκης. Παντ-άρκης. Ποδ-άρκης.

Vgl. Ἀρκεσί-λαος.

-αρμενος gefügt, passend, angenehm, ἄρμενος.

Δημ-άρμενος.

Vgl. Ἁρμο-.

-αρμος zu ἁρμός Fug.

Μεθ-άρμη. Παν-αρμώ. Auch in Ἱππ-αρμό-δωρος und Βο-αρμία Athene.

Vgl. Ἁρμο-. Ἁρμο-κύδης.

Mit Ἐφ-άρμοστος vgl. Ἁρμοξί-δαμος.

-αρτης fügend, zu ἀραρίσκω.
Πυλ-άρτης Hades, auch Mannsname bei Homer.
Vgl. Ἀρσι-νόη.

-αρχος Führer, ἀρχός.
Ἀγάθ-αρχος. Ἀγελ-αρχίδης. Ἀγήσ-αρχος = Ἡγήσ-αρχος. Ἀγλώ-αρχος. Ἀλέξ-αρχος. Ἀνάξ-αρχος. Ἀρίστ-αρχος. Βούλ-αρχος. Γέλ-αρχος. Δήμ-αρχος. Δείν-αρχος. Διδύμ-αρχος. Δικαί-αρχος. Διονύσ-αρχος. Ἔξ-αρχος. Ἔπ-αρχος. Ἕρμ-αρχος. Ἐτέ-αρχος. Εὔ-αρχος. Ζήλ-αρχος. Θαλ-αρχίς. Θαλί-αρχος. Θύν-αρχος (Θυν = Θοιν böot.). Ἴλ-αρχος. Ἵππ-αρχος. Ἴσ-αρχος. Ἱστί-αρχος. Καλλί-αρχος. Καλλίμ-αρχος. Κλέ-αρχος. Κλείτ-αρχος. Κρατίστ-αρχος. Κτήσ-αρχος und Κτησί-αρχος. Κώμ-αρχος. Λά-αρχος, Λέ-αρχος. Λύσ-αρχος. Μνήσ-αρχος. Ναύ-αρχος. Νέ-αρχος. Νίκ-αρχος. Νόθ-αρχος. Ξέν-αρχος. Ὀνόμ-αρχος. Πεδί-αρχος. Πλείστ-αρχος. Πλούτ-αρχος. Πολέμ-αρχος. Πολί-αρχος. Πολίτ-αρχος. Πολύ-αρχος. Πρό-αρχος. Πρώτ-αρχος. Πύθ-αρχος. Στράτ-αρχος. Σώσ-αρχος. Τελέσ-αρχος. Τίμ-αρχος. Τιμάσ-αρχος. Τίσ-αρχος. Ὕπ-αρχος. Φαν-αρχίδης. Φίλ-αρχος. Φρούρ-αρχος. Φύλ-αρχος.
-αρχης nur in Ξεν-άρχης und Ταξι-άρχης, ersteres zweifelhaft (vgl. Ξεν-άρκης), letzteres sehr später Name.
Vgl. Ἀρχε- (Ἀρχι-). Ἀρχ-άγαθος vgl. Ἀγάθ-αρχος. Ἀρχε-άναξ vgl. Ἀνάξ-αρχος. Ἀρχέ-βουλος vgl. Βούλ-αρχος. Ἀρχέ-δημος vgl. Δήμ-αρχος. Ἀρχέ-λαος vgl. Λά-αρχος. Ἀρχέ-νεως vgl. Ναύ-αρχος. Ἀρχέ-νικος vgl. Νίκ-αρχος. Ἄρχ-ερμος vgl. Ἕρμ-αρχος. Ἀρχέ-στρατος vgl. Στράτ-αρχος. Ἀρχέ-τιμος vgl. Τίμ-αρχος. Ἄρχ-ιππος vgl. Ἵππ-αρχος. Ἀρχι-κλῆς vgl. Κλέ-αρχος.

-ασπις Schild, ἀσπίς.
Ἐρι-ασπίδας. Λεύκ-ασπις. Σῶ-σπις (Σω-ασπις).
Vgl. Ἀσπιδο-χάρμη Amazonenname.

-αστριος zu ἄστρον Gestirn.
Φιλ-άστριος spät.
Vgl. Ἀστερο-.

-αφροδιτος zu Ἀφροδίτη.
Ἐπ-αφρόδιτος. (Ἐπαφρᾶς, Ἐπαφρίων, Ἐπαφρώ). Ἑρμ-αφρόδιτος.

-αυγης zu αὐγή Glanz.
Τηλ-αύγης.
Vgl. Αὐγείας. Αὐγώ.
-αυλος zu αὐλή Hof, Wohnsitz.
Ἄγρ-αυλος wechselt mit Ἀγλ-αυρος. Δί-αυλος. Δυσ-αύλης (Δισ-αύλης). Κώμ-αυλος. Μεσ-αύλιος Sklavenname. Μούν-αυλος. Φίλ-αυλος.
-αυλης nur in dem mythischen Δυσ-αύλης.
Vgl. Αὐλο-σθένης.
-αυχος zu αὐχέω sich rühmen.
Ἀν-αυχίδας (Ἀνα-). Βάλ-αυχος maked. (Βαλο- = Φαλο-). Πάντ-αυχος und Παντ-αύχης.
-αωρ Schwert, ἄορ.
Χρυσ-άωρ ορος.
-βαλος wohl zu βάλλω.
Βού-βαλος, Βουβαλίων. Ἰνί-βαλος. Οἴ-βαλος. Οἰό-βαλος. Vgl. Παρα-βάλλων und -βολος. Ταυρο-βόλος.
Μητρο-βάλανος ist ganz unverständlich.
-βαρης, -βαρος.
Ἐμ-βάρης, Ἔμ-βαρος; dazu auch Ἄ-βαρις Hyperboreer, Ἄ-βαρτος Kodride.
-βατης schreitend, besteigend, βάτης.
Εὐρυ-βάτης. Ἰο-βάτης. Ἱππο-βάτης. Ναυ-βάτης. Παραβάτης, Παραι-βάτης. Στρατο-βάτης. Ὑπερ-βάτας, Ὑπέρβατος und Ὑπέρ-βασις. Χορι-βάτης vgl. χορο-βατέω.
Ὑπέρ-βασις wohl aus Ὑπερ-βασιο-ς, -τιο-ς.
Ἔκ-βασος wie von Ἐκ-βασι- vgl. Ἐμβασί-χυτρος scherzhafter Name.
-βιος zu βία Gewalt, βίος Leben; -βιοτος.
Ἄ-βιος, Ἀ-βίατος. Ἀθηνό-βιος. Ἀλεξί-βιος. Ἀλκί-βιος, Ἀλκιβιάδης. Ἀναξί-βιος. Ἀνδρό-βιος. Ἀντί-βιος. Ἀριστόβιος, Ἀρίστο-βι-ς. Ἀρχέ-βιος. Ἐργό-βιος. Ἑρμό-βιος. Εὔ-βιος. Εὐρησί-βιος. Εὐρύ-βιος, Εὐρυβιάδας. Ζηνό-βιος. Ζώ-βιος. Θεό-βιος. Καλλί-βιος. Κλέο-βι-ς. Κτησί-βιος. Λαγό-βιος. Λαο-βίη. Ληνό-βιος. Λυσί-βιος. Μακρό-βιος. Μηλό-βιος. Μητρό-βιος. Μνησί-βιος. Νά-βι-ς. Ναυσίβιος. Οἰνό-βιος. Πατρό-βιος. Πολύ-βιος. Ῥηξί-βιος. Στησίβιος. Σώ-βιος. Σωσί-βιος. Ὑπέρ-βιος. Φιλο-βίη.
-βιοτος in Εὐ-βίοτος vgl. Βιότων, Βίτων.

-*βι-ς* aus -*βιο-ς* in *Ἀρίστο-βι-ς* neben *Ἀριστό-βιος*, *Κλέο-βι-ς* und *Νά-βι-ς*.

Vgl. *Βιο-*. *Βι-άνωρ* vgl. *Ἀνδρό-βιος*. *Βιό-λα-ς* vgl. *Λαο-βίη*.

-*βολος* zu -*βάλλω*, -*βολος*.

Ἄ-βολος, *Ἀ-βόλητος*. *Διά-βολος*. *Ἐπή-βολος*. *Εὔ-βολος*. *Εὐθύ-βολος*. *Ἰχθύ-βολος*. *Κερκό-βολος*. *Κυκλό-βολος*. *Ναύ-βολος*. *Ὑπέρ-βολος*.

-*βος*, f. -*βη*, -*βοια* zu *βοῦς*.

Ἀλφεσί-βοια. *Ἑκά-βη*. *Ἐρί-βοια*. *Εὔ-βοιος*, *Εὐβοίδας*. *Θεό-βοιος* (?). *Κλεό-βοια*. *Κόρσι-βο-ς*. *Μελί-βοια*. *Περί-βοια*. *Πόλυ-βο-ς*. *Πολύ-βοια*. *Σθενέ-βοια*. *Φερέ-βοια*.

Ὀρσι-βόη bei Nonnus soll wohl auf *βοή* gehen; *Ἑκά-βη* vielleicht zu *βη* gehen.

Vgl. *Βου-*. *Βου-κλείδης* vgl. *Κλεό-βοια*. *Ἐτεο-βουτάδαι*, *Βουτάδαι* zu *βούτης*.

-*βουλος* zu *βουλή* Rath.

Ἀγαθό-βουλος. *Ἡγησί-βουλος*. *Ἀναξί-βουλος*. *Ἀνδρό-βουλος*. *Ἀριστό-βουλος*. *Ἀρχέ-βουλος*. *Αὐτό-βουλος*. *Δια-βούλιον* f. *Εὔ-βουλος*. *Ἐχέ-βουλος*. *Θεό-βουλος*. *Θρασύ-βουλος*. *Καλλί-βωλος* (*ω* = *ου*). *Κηφισό-βουλος*. *Κλεό-βουλος*. *Κρινό-βουλος*. *Κριτό-βουλος*. *Μανδρό-βουλος*. *Μεγαλό-βουλος*. *Νεο-βούλη*. *Νικασί-βουλος*. *Νικό-βουλος*. *Ξενο-βούλη*. *Ὀρθό-βουλος*. *Πασι-βούλη*. *Πολύ-βουλος*. *Πραξί-βουλος*. *Πρό-βουλος*. *Πρωτό-βουλος*. *Τελέ-βουλος*.

Vgl. *Βουλα-*, *Βουλη-*. *Βουλα-κλῆς*, *Βουλη-κλῆς* vgl. *Κλεό-βουλος*. *Βούλ-αρχος* vgl. *Ἀρχέ-βουλος*. *Βουλή-κριτος* vgl. *Κριτό-βουλος*.

-*βρομος* Getöse, bakchisches, *βρόμος*.

Ἔμ-βρομος.

Vgl. *Βρόμ-ερος*.

-*βροτος* Sterblicher, Mensch, *βροτός*.

Ἀγέ-μβροτος. *Ἀκεσί-μβροτος*. *Ἀλεξι-μβροτίδας*. *Ἀναξί-μβροτος*. *Ἀριστό-μβροτος*. *Ἀρχέ-μβροτος*. *Ἔμ-βροτος*. *Ἐχέ-μβροτος*. *Θαλι-μβροτίδας*. *Θεό-μβροτος*. *Ἱερό-μβροτος*. *Καλλί-μβροτος*. *Κλεισι-μβροτίδας*. *Κλεό-μβροτος*. *Ξενό-μβροτος*. *Ὀνασί-μβροτος*. *Στησί-μβροτος*. *Σώ-μβροτος*. *Τηλέ-μβροτος*. *Φιλό-μβροτος*.

Die alte Form *-μορτος* kommt noch vor in *Ἀγέ-μορτος* neben *Ἀγέ-μβροτος* und in *Χαρί-μορτος*.

-βωτης, *-βοτης* weidend, Hirt, *βώτης*, *βότης*, *βόσκω*.
Ἐρι-βώτης. *Εὐ-βώτης*. *Εὐρυ-βώτας*. *Λα-βώτας*, *Λεω-βώτης*. *Οἰ-βώτας*. *Παμ-βωτάδαι*. *Πολυ-βώτης*. *Συ-βότας*. Gleichen Stammes *-βοσκος* in *Χοιρό-βοσκος* und *-βοτο-ς* in *Κλεύ-βοτος*. *Χαιρέ-βοτος*.

-γάνεια f. zu *γάνυμαι*, *γάνος*.
Εὐρυ-γάνεια, *Εὐρυ-γάνη* myth. vgl. *Γανυ-μήδης*. *Γανύ-κτωρ*.

-γειτος und *-γειτων* Nachbar, *γείτων*.
Ἀριστό-γειτος, *Ἀριστὸ-γείτων*. *Διό-γειτος*, *Διο-γείτων*. *Εὐ-γείτων*. *Ἡρο-γείτων*. *Θεό-γειτος*, *Θεο-γείτων*. *Καλλί-γειτος*, *Καλλι-γείτων*. *Μνησι-γείτων*. *Πυθο-γείτων*. *Τιμο-γείτων*. *Φιλο-γείτων*.

-γελος zu *γέλως*, *γελανής*.
Βού-γελος?
Vgl. *Γελ-άνωρ*.

-γενης zu *γένος* Geschlecht.
Ἀγ-γενίδας (*Ἀνα-*). *Ἀθηνο-γένης*. *Ἀλλο-γένης*. *Ἀναξι-γένης*. *Ἀνδρο-γένης*. *Ἀντι-γένης*. *Ἀπολλο-γένης*. *Ἀρατο-γένης*. *Ἀριστο-γένης*. *Ἀρχι-γένης*. *Ἀσκλαπιο-γένης*. *Ἀστυ-γένης*. *Ἀφρο-γένεια* Venus. *Δημο-γένης*. *Δικαιο-γένης*. *Δῑο-γένης*. *Διονυσι-γένης*. *Δρακοντο-γένης*. *Ἐπι-γένης*. *Ἑρμο-γένης*. *Εὐ-γένης* äol. *Εὐα-γένης* = hom. *εὐη-γενής*. *Εὐθυ-γένης*. *Εὐφρα-γένης*. *Ζηνο-γένης*. *Θεμιστο-γένης*. *Θεα-γένης*, *Θεο-γένης*. *Θηβα-γένης*. *Ἰθα-γένης*. *Ἰσι-γένης*. *Ἰφι-γένεια*. *Κα-γένης*. *Καιρο-γένης*. *Καλλι-γένης*. *Καλλι-στο-γένης*. *Κηφισο-γένης*. *Κλεα-γένης*, *Κλει-γένης*, *Κλευ-γένης*, *Κλεο-γένης*. *Κυδρο-γένης*. *Κυπρο-γένεια* Venus. *Μανδρο-γένης*. *Μετα-γένης*. *Μηνο-γένης*. *Μητρο-γένης*. *Μνησι-γένης*. *Μοιρα-γένης*. *Ναυσι-γένης*. *Νειλο-γένης*. *Νεο-γένης*. *Νικο-γένης*. *Νυμφο-γένης*. *Ὀλυμπο-γένης*. *Ὀνησι-γένης*. *Ὀψι-γένης*. *Περι-γένης*. *Πιστο-γένης*. *Πλου-το-γένης*. *Πολεμα-γένης*. *Πρευ-γένης*. *Πρωτο-γένης*. *Πυ-θο-γένης*. *Σω-γένης*. *Σωσι-γένης*. *Τελεσι-γένης*. *Τιμα-γέ-νης*, *Τιμο-γένης*. *Τριτο-γένεια* Athene. *Φιλο-γένης*. *Χαιρε-γένης*. *Χαρι-γένης*. *Χρυσο-γένης*.

Späte Koseform für *-γένης* ist *γᾶς* vgl. *Ἑρμο-γᾶς*, *Ἰσι-γᾶς* aus *Ἑρμο-γένης*, *Ἰσι-γένης*.

-γερων g. *γεροντος* Aeltester, *γέρων*.

Δαμο-γέρων οντος vgl. hom. *δημογέροντες*.

Vgl. *Γερ-άνωρ*.

-γνητος gezeugt, geboren, vgl. *κασί-γνητος*.

Δημό-γνητος. *Διό-γνητος*. *Ἡρό-γνητος*. *Θεό-γνητος*.

-γνωτος, *-γνωστος* gekannt, *γνωτός*, *γνωστός*.

Ἀντί-γνωτος. *Ἀρί-γνωτος*. *Διό-γνωτος* und *Διό-γνωστος*. *Θεό-γνωστος*. *Καλλί-γνωτος*. *Παντά-γνωτος*. *Πολύ-γνωτος*. Vgl. *Γνωσί-δημος*.

-γονος zu *γόνος*, *γονή*, *-γνι-ς* (aus *γνιος*).

Ἀμφί-γονος. *Ἀντί-γονος*. *Ἀριστό-γονος*. *Ἀρχαιό-γονος*. *Ἀστύ-γονος*. *Θεό-γονος*. *Ἰσί-γονος*. *Ἰφι-γόνη* = *Ἰφι-γένεια*. *Καλλι-γόνη*. *Κραταί-γονος*. *Λαό-γονος*. *Τηλέ-γονος*. *Ὑψί-γονος*. *Φιλό-γονος*. *Χρυσό-γονος*.

-γνι-ς aus *γνιο-ς* in *Δίο-γνις* und *Θέο-γνις* (vgl. *Θεό-γονος*) nach Analogie von *ὁμό-γνιος*.

Ἀντίγων g. *γονος* späte Kürzung.

-δαιος, wohl zu *δάϊος*.

Ἀρί-δαιος, *Ἀῤῥί-δαιος*. *Ἐρί-δαιος*, *Ἐῤῥί-δαιος*. *Θρασύ-δαιος*. *Κλεό-δαιος*.

Vgl. *Δά-οχος* neben *Δηΐ-οχος*. *Δαΐ-κλῆς* vgl. *Κλεό-δαιος*. Oder zu *δαίομαι*? vgl. *Παν-δαίτης*.

-δαϊος zu *δηϊος*, *δάϊος*.

Ἐν-δηΐς. *Μενε-δάϊος* umgesetzt aus *Δαϊ-μένης*.

-δαμας αντος bändigend, zu *δαμάω*.

Ἀ-δάμας *Ἀλκι-δάμας*. *Ἀμφι-δάμας*. *Ἀνδρο-δάμας*. *Ἀντι-δάμας*. *Ἀριστο-δάμας*. *Ἀρχε-δάμας*. *Ἀστυ-δάμας*. *Δημο-δάμας*. *Ἑρμο-δάμας*. *Εὐ-δάμας*. *Εὐρυ-δάμας*. *Θεο-δάμας*. *Θηρο-δάμας*. *Ἱππο-δάμας*. *Ἰφι-δάμας*. *Καλλι-δάμας*. *Κλεο-δάμας*. *Καρτι-δάμας*. *Λαο-δάμας*. *Πολυ-δάμας*. *Σω-δάμας*. *Φυλο-δάμας*. *Χερσι-δάμας*.

Vgl. *Δαμασι-*. *Δαμασ-αλκίδα* vgl. *Ἀλκι-δάμας*. *Δαμασ-ήνωρ* vgl. *Ἀνδρο-δάμας*. *Δαμάσι-κλος* vgl. *Κλεο-δάμας*. *Δαμασί-λας* vgl. *Λαο-δάμας*. *Δαμάσ-ιππος* vgl. *Ἱππο-δάμας*.

-δαμος, f. *-δαμεια* bändigend, vgl. *-δαμας*.

Ἀ-δαμος in *Ὀπλ-άδαμος* Centaur. *Ἀλκί-δαμος*. *Ἀμφί-*

δαμος. Ἀστυ-δάμεια. Βιό-δαμος. Δηϊ-δάμεια. Ἡρό-δαμος. Θεμιστό-δαμος. Θεό-δαμος. Ἰο-δάμα. Ἱππό-δαμος, Ἱπποδάμεια. Λαβρό-δαμος. Λαο-δάμεια.

-δεκτης aufnehmend, δεκτής, zu δέκομαι. Vgl. -δοκος.
Θεο-δέκτης. Πολυ-δέκτης.
Vgl. *Δεξι-. Δεξί-θεος* vgl. *Θεο-δέκτης.*

-δεκτος, part. pf. pass. zu δέκομαι, δεκτός.
Nur in *Πρός-δεκτος, Εὐ-πρόσδεκτος.*

-δεξιος, dexter.
Ἀμφι-δέξιος vgl. *Δεξιό-νικος.*

-δερκης, -δορκης zu δέρκομαι, δέδορκα.
Εὐ-δέρκης. Λυκο-δόρκας.
Vgl. *Δέρκ-ιππος. Δόρκων.*

-δηλος zu δῆλος, Δῆλος.
Ἀρί-δηλος. Διά-δηλος. Ἔκ-δηλος. Εὔ-δηλος. Πυθό-δηλος.
Vgl. *Δηλ-όπτιχος. Δηλό-δοτος.*

-δημος, -δᾶμος Gau, Volk, δῆμος, dor. δᾶμος.
Ἀγέ-δαμος. Ἀγησί-δαμος = *Ἡγησί-δημος. Ἁγνό-δημος. Ἀκά-δημος. Αἰνησί-δημος. Ἀκεστό-δημος. Ἀκρό-δημος. Ἀλεξί-δημος. Ἀναξί-δαμος. Ἀντί-δημος. Ἀρκεσί-δημος. Ἀριστό-δημος. Ἁρμοξί-δαμος. Ἀρχέ-δημος. Αὐξί-δημος. Γνωσί-δημος. Δεξι-δημίδης. Διαιτό-δημος. Διό-δημος. Ἑλέ-δημος. Ἔκ-δημος. Εὔ-δημος. Εὐθύ-δημος. Εὐρύ-δημος. Ἐχέ-δημος. Ζευξί-δαμος. Ἡφαιστό-δημος. Θεό-δημος. Θρασύ-δημος. Ἰσό-δημος. Καλλί-δημος. Κηφισό-δημος. Κλεινό-δημος. Κλεό-δημος. Κρατί-δημος. Κριτό-δημος. Κτησί-δημος. Λυσί-δημος. Μεγιστό-δημος. Μενέ-δημος. Μιξό-δημος. Μνησί-δημος. Νεό-δαμος. Νικασί-δαμος. Νικό-δημος. Ξενό-δημος. Ὀνομά-δημος. Πεισί-δαμος. Πολυδαμίδας. Πραξί-δημος. Προτί-δημος. Πυθό-δημος. Στρατόδημος. Σώ-δαμος. Σωσί-δαμος. Τελέ-δημος. Τιμησί-δημος. Τιμό-δημος. Φανό-δημος. Φιλό-δημος. Φρασί-δημος. Φρικό-δημος. Χαιρέ-δημος. Χαρί-δημος.*
Vgl. *Δημο-, Δαμο-. Δήμ-αγνος* vgl. *Ἁγνό-δημος. Δημάριστος* vgl. *Ἀριστό-δημος. Δήμ-αρχος* vgl. *Ἀρχέ-δημος. Δημο-κλῆς* vgl. *Κλεό-δημος. Δημο-κράτης* vgl. *Κρατίδημος. Δημό-κριτος* vgl. *Κριτό-δημος. Δημό-νικος* vgl. *Νικό-δημος. Δημό-στρατος* vgl. *Στρατό-δημος. Δημό-τιμος* vgl. *Τιμό-δημος. Δημοῦχος* vgl. *Ἐχέ-δημος. Δημό-φιλος*

vgl. *Φιλό-δημος*. *Δημό-χαρις* vgl. *Χαρί-δημος*. *Δημῶναξ* vgl. *Ἀναξί-δαμος*. *Δαμο-μένης* vgl. *Μενέ-δημος* und *Δαμό-ξενος* vgl. *Ξενό-δημος*.

-*διαιτος* zu *δίαιτα* Lebensweise.

Εὐ-διαιτος vgl. *Διαιτό-δημος*.

-*δικος* zu *δίκη* Recht, Weise.

Ἀγέ-δικος. *Ἡγησί-δικος*. *Ἁγνο-δίκη*. *Αἰχμό-δικος*. *Ἀλκι-δίκη*. *Ἀμφί-δικος*. *Ἀναξί-δικος*. *Ἀνδρο-δίκη*. *Ἀρί-δικος*. *Ἀριστό-δικος*. *Ἀρχέ-δικος*. *Αὐτό-δικος*. *Βασιλο-δίκα*. *Βια-δίκη*. *Γνωσί-δικος*. *Δημό-δικος*. *Εἰρηνό-δικος*. *Ἔν-δικος*. *Ἔκ-δικος*. *Ἐπί-δικος*. *Ἑρμό-δικος*. *Εὔ-δικος*. *Εὐθύ-δικος*. *Εὐρυ-δίκη*. *Ἡρό-δικος*. *Θαρσυ-δίκας*. *Θεμιστο-δίκη*. *Θρασύ-δικος*. *Ἰσό-δικος*. *Καλλί-δικος*. *Κλεισι-δίκη*. *Κλεό-δικος*. *Κροκο-δίκη*. *Λαό-δικος*. *Λυσί-δικος*. *Νικησί-δικος*. *Νικό-δικος*. *Ξενό-δικος*. *Ὀρσε-δίκη*. *Πασι-δίκη*. *Πεισι-δίκη*. *Πλειστο-δίκαια*. *Ποταμό-δικος*. *Πραξι-δίκη* myth. *Πρό-δικος*. *Σκαμανδρο-δίκη*. *Σωσί-δικος*. *Τηλε-δίκη*. *Ὑπό-δικος*. *Φανό-δικος*. *Φιλό-δικος*.

Die Gruppe enthält viele mythische Frauennamen.

Vgl. *Δικο-*. *Δικ-ήρης*. Mit *Εὐ-δίκαιος* vgl. *Δικαιό-πολις* u. s. w.

-*διος* zu *Ζεύς*, *Διός* Zeus, Himmel.

Ἔν-διος. *Εὔ-διος*. *Παν-δία*, *Παν-δίων* myth. — Auch wohl *Ἁρμό-διο-ς*, falls nicht *Ἁρμοδιο-ς* = *ἁρμόδιος* adj.

Vgl. *Διο-*.

-*δοκος* aufnehmend, zu *δέκομαι*, *δέχομαι*, vgl. -*δεκτης*, -*δεκτος*.

Ἀλκί-δοκος. *Ἀμφί-δοκος*. *Ἀν-δοκίδης*. *Δημό-δοκος*. *Διά-δοχος*. *Ἐπί-δοκος*. *Κυμο-δόκη* Nereide. *Λαό-δοκος*. *Ξενό-δοκος*. *Ὁδοί-δοκος*. *Πάν-δοκος*. *Πλειστο-δόκη*. *Προς-δοκίων*, *Προσ-δοκᾶς*.

Die alte, entsprechende Anlautgruppe *Δεκε-* nur in *Δεκ-άμνιχος* und in dem Ortsname *Δεκέ-λεια* vgl. *Λαό-δοκος*. Angelehnt *Εὐ-δόκιμος*.

-*δομος*, zu *δόμος* Haus, oder *δέμω* baue.

Εὐ-δόμιος. *Ἰθύ-δομος*. *Καλλί-δομος*.

Wohl sehr späte Bildung.

-*δοξος*, zu *δόξα* Meinung.

Εὔ-δοξος. *Ἱερό-δοξος*. *Κλεο-δόξη*. *Παρά-δοξος*. *Φιλό-δοξος*.

Vgl. *Δόξ-ανδρος*.

-δοτης, -δωτης gebend, δότης, δώτης.
Θεο-δότης, Θεο-δώτης. Προ-δότης.
Vgl. Δοσί-θεος mit Θεο-δότης, Δωσί-θεος mit Θεο-δώτης.

-δοτος gegeben, δοτός.
Ἀθηνό-δοτος. Ἀναξί-δοτος. Ἀντί-δοτος. Ἀπολλό-δοτος. Ἀπολλωνό-δοτος. Ἀριστό-δοτος. Ἀσκληπιό-δοτος. Δηλό-δοτος. Διό-δοτος, Δι-δότη. Διονυσό-δοτος. Ἐλπι-δότη. Ἑρμό-δοτος. Ζηνό-δοτος. Ἡλιό-δοτος. Ἡρό-δοτος. Θεό-δοτος. Ἰσί-δοτος. Ἰστρό-δοτος. Καρνεό-δοτος. Καρπό-δοτος. Κηφισό-δοτος. Κλεό-δοτος. Μηνό-δοτος. Μητρό-δοτος. Νυμφό-δοτος. Πυθό-δοτος. Τελεσί-δοτος. Φρασί-δοτος.

-δρομος zu δρόμος Lauf.
Δια-δρόμης. Ἐπί-δρομος. Εὔ-δρομος. Ἱππό-δρομος. Λά-δρομος. Νικό-δρομος. Σύν-δρομος.
Vgl. Δρομο-κλῆς.

-δροσος Thau.
Nur in dem mythischen Πάν-δροσος vgl. Δρόσος.

-δρυς Eiche, Baum.
In Καλαμό-δρυς vgl. Δρύ-οψ, Δρύας.

-δωρος zu δῶρον Gabe.
Ἀγαθό-δωρος. Ἁγνό-δωρος. Ἀδρανό-δωρος. Ἀθηνό-δωρος. Αἰαντό-δωρος. Ἀκεστό-δωρος. Ἀμφί-δωρος. Ἀναξί-δωρος. Ἀντί-δωρος. Ἀπολλό-δωρος. Ἀριστό-δωρος. Ἀρτεμί-δωρος. Ἀσκληπιό-δωρος. Ἀσωπό-δωρος. Αὐτό-δωρος. Ἀχελῳό-δωρος. Βασιλεό-δωρος. Βενδί-δωρος. Γαλαξί-δωρος. Γαστρο-δώρη. Διό-δωρος. Διονυσό-δωρος. Ἑκατό-δωρος. Ἑρμό-δωρος. Ἑστιό-δωρος. Εὔ-δωρος. Ζηνό-δωρος. Ἡλιό-δωρος. Ἠπιό-δωρος. Ἡρό-δωρος. Ἡρακλεό-δωρος. Ἡφαιστό-δωρος. Θεό-δωρος. Θυμό-δωρος. Ἰατρό-δωρος. Ἱππαρμό-δωρος. Ἰσί-δωρος. Ἰσμηνό-δωρος. Καλλί-δωρος. Καλό-δωρος. Καρπό-δωρος. Κασσιό-δωρος. Κηφισό-δωρος. Κλεινό-δωρος. Κλεό-δωρος. Κλυτο-δώρα. Λιπέ-δωρος. Μανδρό-δωρος. Μεγά-δωρος. Μεγιστό-δωρος. Μελαμπο-δώρα. Μελί-δωρος. Μηνό-δωρος. Μητρό-δωρος. Μνησί-δωρος. Μοιρό-δωρος. Νικό-δωρος. Νυμφό-δωρος. Ξενό-δωρος. Ὀλυμπιό-δωρος. Ὀνησι-δώρα. Παν-δώρα. Πανό-δωρος. Πατρό-δωρος. Πιστό-δωρος. Πολύ-δωρος. Ποσεί-

δωρος (Ποσειδο-δ). Ποταμο-δώριος patron. Πρό-δωρος. Πτωιό-δωρος. Πυθό-δωρος. Στρυμό-δωρος. Τρυφιό-δωρος. Τρυγό-δωρος fingirt. Ὑπατό-δωρος. Φιλό-δωρος.

-δωρητος geschenkt, δωρητός jüngere Nebenform zu -δωρος.
Θεο-δώρητος neben Θεό-δωρος. Φιλο-δώρητος neben Φιλό-δωρος.
Vgl. Δωρο-. Δωρό-θεος vgl. Θεό-δωρος. Δωρο-κλείδης vgl. Κλεό-δωρος.

-εγγυος zu ἐγγύη Bürgschaft.
Φερ-έγγυος. Φιλ-έγγυος.

-εγειρος wach zu ἐγείρω.
Κυναί-γειρος (Κυναι- wie Κλυται- in Κλυται-μνήστρα) „hundwach".
Vgl. Ἐγείριχα böotischer Name, Γρηγορᾶς, Γρηγόριος spät.

-εικης zu ἔοικα, vgl. ἐπιεικής.
Ἐπι-είκης, Ἐπι-εικίδαι.
Vgl. Εἴκ-ανδρος.

-ειδως wissend, εἰδώς part. zu οἶδα.
Παντ-είδυια mythisch. — Vgl. Εὐ-είδης. Πολυ-είδης zu εἶδος. — Πολύ-ϊδος.
Vgl. Εἰδο-θέα mythisch.

-ελπις zu ἐλπίς Hoffnung.
Εὔ-ελπις vgl. Ἐλπ-ήνωρ, Ἐλπι-δότη.

-εμπορος = ἔμπορος.
Δι-έμπορος. Ἑλ-έμπορος. Κλε-έμπορος.

-επης, -επεια zu ἔπος Wort, Rede.
Κασσι-έπεια = Κασσι-όπη. Κτησι-έπης. Μνησι-έπης. (Ἀρχι-έπης Sohn des Hesiod, Εὐ-έπης Grossvater Homers, gemachte Namen, von ἔπος Epos).

-εραστος, -ηρατος part. pf. pass. zu ἔραμαι.
Ἀντ-εραστυλλίς. Ἐπ-έραστος.
Ἐπ-ήρατος. Νικ-ήρατος. Πολυ-ήρατος. Φιλ-ήρατος.
Vgl. Ἔραστος und Ἐρατο-κλῆς.

-εργος, -οργος zu ἔργον Werk.
Ἑκά-εργος, Ἑκα-έργη. Εὔ-εργος. Λυκό-οργος, Λυκοῦργος. Μνησί-εργος. Παν-οῦργος. Περί-εργος. Πραξί-εργος. Φιλ-οῦργος.
Vgl. Ἐργο-. Ἐργό-φιλος vgl. Φιλοῦργος.

-ερμος zu Ἑρμῆς, ἕρμα.

Ἄρχ-ερμος. Κίκ-ερμος. Μελήσ-ερμος. Μίμν-ερμος. Πύθ-ερμος. Χρύσ-ερμος.

Vgl. Ἑρμο-. Ἕρμ-αρχος vgl. Ἄρχ-ερμος.

-εϱξις zu ἐϱγ wirken.

Δί-ερξις vgl. Ἐρξι-μένης.

-ερως g. -ερωτος zu ἔρως Liebe, Ἔρως.

Ἀντ-έρως. Ἑρμ-έρως und Ἕρμ-ερος. Θαλασσ-έρως. Μουσ-έρως. Νικ-έρως. Νυμφ-έρως. Παιδ-έρως. Παντ-έρως. Συν-έρως. Φιλ-έρως. Χρυσ-έρως.

Die Form -ερος g. -ερου zum alten ἔρος in Ἕρμ-ερος, vielleicht auch in Γλύκ-ερος, Δροσ-έρα, Βρόμ-ερος, von denen die beiden ersten freilich auch den Adjectiven γλυκερός und δροσερός gleichgesetzt werden können.

-εστιος, **-ιστιος** zu ἑστία Heerd, Ἑστία.

Ἐφ-έστιος. Ἰφ-ιστιάδαι (ἱστίη = ἑστία).

Vgl. Ἑστιό-δωρος, Ἱστί-αρχος.

-ευχης, **-ευκτης**, **-ευκτος** zu εὔχομαι.

Δι-εύχης, Διευχίδας vgl. Εὐχ-ήνωρ.

Ἐπ-εύκτας vgl. Εὐξί-θεος.

Das part. pf. pass. in Πολύ-ευκτος.

-ζηλος vgl. δῆλος, oder ζῆλος Eifer.

Ἀρί-ζηλος. Ἐπί-ζηλος. Πολύ-ζηλος. Vgl. Ἀρί-δηλος.

Vgl. Ζήλ-αρχος.

-ζυγης, **-ζυγος** zu ζυγ jochen, ζυγόν Joch.

Βου-ζύγης. Ἑρμό-ζυγος.

Ζυγό-στρατος sehr spät. Vgl. Ζευξι-.

-ηβος zu ἥβη.

Ἔφ-ηβος. Φίλ-ηβος.

-ηδης zu ἦδος, ἥδομαι.

Θυμ-ήδης. Λειώ-δης vgl. Λειώ-κριτος, Λειω- = Λεω-, Λαο-.

Vgl. Ἡδύ-λαλος.

-ηθος zu ἦθος.

Εὐ-ήθη, Εὐ-ηθίδας. Ζῆθος (Ζα-ηθος).

Vgl. Ἠθο-κλῆς.

-ημερος zu ἡμέρα Tag.

Ἀγαθ-ήμερος. Εὐ-άμερος, Εὐ-ήμερος. Καλ-ήμερος.

Vgl. Ἥμερος.

-ηνιος-, -ᾱνιος zu ἡνία Zügel.
Ἀν-άνιος. Πειθ-ήνιος.
Vgl. Ἡνί-οχος.

-ηλος.
Εὐρύ-ηλος, Κυνδρ-ῆλος. Φαί-ηλος (Thasos).

-θαλης, -θαλλος zu θαλέω, θάλος, θάλλος.
Ἀμφι-θάλιος. Εὐ-θάλης. Εὔ-θαλλος. Ἡλιο-θάλης. Ἱππο-θάλης. Καλλι-θάλης. Παν-θάλης.
Vgl. Θάλ-ιππος und Ἱππο-θάλης. Θαλλ-έλαιος.

-θεμις g. ιος, zu θέμις, Θέμις.
Ἀγησί-θεμις. Ἁγνό-θεμις. Ἀμφί-θεμις. Ἀναξί-θεμις. Ἀπολλό-θεμις. Ἀρί-θεμις. Ἀριστό-θεμις. Αὐξί-θεμις. Βουλό-θεμις. Εὐρύ-θεμις. Ζηνό-θεμις. Θεό-θεμις. Καλλί-θεμις. Κλεί-θεμις. Κλεισί-θεμις. Κυπρό-θεμις. Λεσβό-θεμις. Μηνό-θεμις. Μητρό-θεμις. Μολπό-θεμις. Ὀξύ-θεμις. Πασί-θεμις. Πυργό-θεμις. Στασί-θεμις. Φανό-θεμις. Χρυσό-θεμις.
Vgl. Θεμιστο-. Θεμιστο-κλῆς vgl. Κλεί-θεμις.

-θεος zu θεός Gott.
Ἁγνό-θεος. Ἀμφί-θεος. Ἀντί-θεος. Ἀξιο-θέα. Ἀριστό-θεος. Γλαυκο-θέα. Γνησί-θεος. Δεξί-θεος. Δοσί-θεος und Δωσί-θεος. Δωρό-θεος. Εἰδο-θέα. Εὐξί-θεος. Ζευξί-θεος. Ζηνό-θεος. Ἡρό-θεος. Ἱερό-θεος. Καλλι-θέα. Λευκο-θέα. Λυσί-θεος. Μαντί-θεος. Μηνο-θέα. Μνησί-θεος. Πασί-θεος. Πασι-θέα. Πραξι-θέα myth. Σωσί-θεος. Τερψι-θέα. Τιμό-θεος. Φανό-θεος. Φασι-θέα. Φιλησί-θεος. Φιλό-θεος. Φρασι-θέα. Ὡρό-θεος.
Vgl. Θεο-. Θεό-γνητος vgl. Γνησί-θεος. Θεο-δέκτης vgl. Δεξί-θεος. Θεο-δότης vgl. Δοσί-θεος. Θεό-δωρος vgl. Δωρό-θεος. Θεό-λυτος vgl. Λυσί-θεος. Θού-μαντις vgl. Μαντί-θεος. Θεό-τιμος vgl. Τιμό-θεος. Θεό-φιλος vgl. Φιλό-θεος.

-θερμος zu θερμός, oder dialektisch zu θεσμός.
Ἐπί-θερμος. Vgl. Θέρμ-ανδρος. Θεσμό-πολις.

-θερσης, -θαρσης zu θέρσος, θάρσος = θράσος.
Ἁλι-θέρσης. Ἐπι-θέρσης. Ἐρι-θάρσης. Ἱππο-θέρσης. Λυκο-θέρσης. Πολυ-θερσείδης. Φιλο-θέρσης.
Vgl. Θερσι-. Θέρσ-ιππος vgl. Ἱππο-θέρσης.

-θηρος, -θηρας zu θήρα Jagd (θήρ).
Ἀριστό-θηρος. Βού-θηρος, Βου-θήρας. Εὔ-θηρος. Πάν-θηρος, Παν-θήρας. (Πάν-θηρ, Πανθηρίσκος). Φιλό-θηρος.
Vgl. Θηρα-μένης. Θηρο-κράτης.

-θοινος zu θοίνη Gastmahl.
Εὔ-θοινος. Μενέ-θοινος. Σαμό-θοινος.
Vgl. böot. Θύν-αρχος. Θοῖνος.

-θοος zu θοός rennend, rasch, θέω, auch zu -θος verkürzt.
Ἁβρό-θοος. Ἀλκά-θοος. Ἀνδρο-θόη. Ἀρηΐ-θοος. Ἁρμο-θόη. Βοῦ-θος. Βόη-θος, Βοηθοίδης. Δάϊ-θος. Δαμό-θοος, Δαμο-θοΐδας. Εὔ-θοος. Ἱππό-θοος. Καλλι-θόη. Κυμο-θόη Nereide. Λαο-θόη. Μαία-θος. Ναυσί-θοος. Πάν-θοος, Πανθοίδης. Πασι-θόη. Πειρί-θοος. Περι-θοῖδαι. Πρό-θοος. Ὠκύ-θοος myth.
-θοων g. -θοωντος nur in Ἱππο-θόων g. Ἱππο-θόωντος attischer Heros.

-θυμος zu θυμός Muth, Sinn.
Δαμασί-θυμος. Εὔ-θυμος. Μεγά-θυμος. Πρό-θυμος. — Ὀβριμό-θυμος Ares. Ἐπι-θύμητος vgl. -δωρητος, -φιλητος neben -δωρος, -φιλος.
Vgl. Θυμ-ήδης. Θυμό-σοφος.

-ιατρος zu ἰατρός Arzt, Asklepios.
Ἀρχ-ίατρος. Ἐπ-ίατρος.
Vgl. Ἰατρό-δωρος.

-ιερος, -ιαρος heilig, ἱερός.
Ἀρχ-ίαρος. Δεξ-ίερος. Καλλ-ίερος.
Vgl. Ἱερο-κλῆς.

-ικετης supplex, ἱκέτης.
Ἀπολλων-ικέτης. Ματρ-ικέτας. — Δικέτας (Theben) ist wohl Δι-ικέτας.

-ινος zu ἴς ἰνός Kraft.
Πατρό-ϊνος vgl. Ἰνό-φιλος.

-ιππος Pferd, Reiterei, ἵππος m. f.
Ἀγάθ-ιππος. Ἀγαν-ίππη myth. Ἀγάσ-ιππος. Ἀγγέλ-ιππος. Ἀγήσ-ιππος = Ἡγήσ-ιππος. Ἄγ-ιππος. Ἀγών-ιππος. Αἰνησ-ίππα. Αἱρήσ-ιππος. Ἀλέξ-ιππος. Ἄλκ-ιππος. Ἀμείν-ιππος. Ἀνάξ-ιππος. Ἄνθ-ιππος. Ἀν-ίππα. Ἄντ-ιππος. Ἀργύρ-ιππος. Ἀρέσ-ιππος. Ἀρίστ-ιππος. Ἄρσ-ιππος. Ἄρχ-ιππος. Ἄρξ-ιππος. Βάθ-ιππος. Βίπ-

πος (= Βι-ιππος). Γλαύκ-ιππος. Γνήσ-ιππος. Γνώσ-ιππος. Γόργ-ιππος. Γύλ-ιππος. Δά-ϊππος. Δαμάσ-ιππος. Δάμν-ιππος. Δείν-ιππος. Δέξ-ιππος. Δέρκ-ιππος. Διώξ-ιππος. Δωρ-ίππη. Εἰρήν-ιππος. Ἐλάσ-ιππος. Ἐράσ-ιππος. Ἕρμ-ιππος. Εὐάρχ-ιππος. Εὐδάμ-ιππος. Εὔ-ιππος. Εὐρήσ-ιππος. Ἔφ-ιππος. Ζεύξ-ιππος. Ζώ-ιππος. Ζώσ-ιππος. Ἡρ-ίππη. Θάλ-ιππος. Θεόδ-ιππος. Θέρσ-ιππος. Θηρ-ιππίδας. Θράσ-ιππος. Θρέψ-ιππος. Ἰωξ-ίππη. Κάλλ-ιππος. Κλείν-ιππος. Κλέ-ιππος. Κλήσ-ιππος, Κλεισ-ιππίδας. Κλυτ-ίππη. Κρατήσ-ιππος. Κράτ-ιππος. Κρίν-ιππος. Κτήσ-ιππος. Κυάν-ιππος. Κύδ-ιππος. Κύλ-ιππος. Λαμ-ίππη. Λεύκ-ιππος. Λύσ-ιππος. Μειδ-ιππίδης. Μελάν-ιππος. Μελέ-ιππος. Μελήσ-ιππος. Μενάλ-ιππος. Μενέσ-ιππος. Μέν-ιππος. Μίκ-ιππος. Μνήσ-ιππος. Νεαρ-ίππη. Νικάσ-ιππος. Νίκ-ιππος. Νόθ-ιππος. Ξάνθ-ιππος. Ξέν-ιππος. Ὁμόλ-ιππος. Ὀνήσ-ιππος. Ὄρσ-ιππος. Παίδ-ιππος. Πάντ-ιππος. Πάσ-ιππος. Παύσ-ιππος. Πείσ-ιππος. Πλήξ-ιππος. Ποσείδ-ιππος. Πράξ-ιππος. Πύθ-ιππος. Πυῤῥ-ίππη Pferd. Ῥόδ-ιππος. Σάμ-ιππος. Σπεύσ-ιππος. Στάσ-ιππος. Στράτ-ιππος. Στρεψ-ιππίδας. Σώ-ιππος. Σώσ-ιππος. Τελέ-ιππος. Τελέσ-ιππος. Τίσ-ιππος. Τύχ-ιππος. Ὑπερ-ίππη. Φαίν-ιππος. Φάν-ιππος. Φείδ-ιππος. Φίλ-ιππος. Χαίρ-ιππος. Χάρ-ιππος. Χάρμ-ιππος. Χιόν-ιππος. Χρύσ-ιππος.

Vgl. Ἱππο-. Ἱππ-άλκης vgl. Ἄλκ-ιππος. Ἵππ-αρχος vgl. Ἄρχ-ιππος. Ἱππο-δάμας vgl. Δαμάσ-ιππος, Δάμν-ιππος. Ἱππο-θάλης vgl. Θάλ-ιππος. Ἱππο-θέρσης vgl. Θέρσ-ιππος. Ἱππο-κλῆς vgl. Κλέ-ιππος. Ἱππο-κράτης vgl. Κράτ-ιππος. Ἱππο-μένης vgl. Μέν-ιππος. Ἱππό-νικος vgl. Νίκ-ιππος. Ἱππό-ξενος vgl. Ξέν-ιππος. Ἱππο-σθένης vgl. Σθέν-ιππος. Ἱππό-στρατος vgl. Στράτ-ιππος. Ἱππῶναξ vgl. Ἀνάξ-ιππος.

-ισος gleich, ἶσος.

Παντ-ίση vgl. Ἴσ-ανδρος.

-καα f. κάων zu καίνυμαι?

Ναυσι-κάα. Πολυ-κάων.

Vgl. Κα-γένης.

-καδμος, -κοσμος Schmuck, Ordnung.

Εὔ-καδμος. Εὔ-κοσμος. Θεό-κοσμος. Ὀρί-καδμος (im Anlaut falsch, *Ἀρι-?*).

-καιρος rechte Zeit, *καιρός*.

Ἔγ-καιρος. Εὔ-καιρος. Καλό-καιρος.

Vgl. *Καιρο-γένης.*

-καλος, -καλλις schön, *καλός, καλλι-.*

Ἀκα-καλλίς. Ἰο-καλλίς. Κατά-καλις. Κατα-καλώ. Κατα-κάλων. Πάγ-καλος. Πέρ-καλος. Φιλό-καλος.

Vgl. *Καλό-δωρος. Καλλί-νικος.*

-καρπος Frucht, *καρπός.*

Ἐπί-καρπος. Εὔ-καρπος. Καλλί-καρπος. Πάγ-καρπος. Πολύ-καρπος.

Vgl. *Καρπό-φορος.*

-καστος geschmückt, hervorragend, zu *καίνυμαι κέκασμαι (καδ).*

Ἄ-καστος. Ἐπι-κάστη. Ἰο-κάστη. Μηδεσι-κάστη. Παγ-κάστη. Πολυ-κάστη.

Vgl. *Καστι-άνειρα, Κασσ-άνδρα.*

-καστωρ gleichen Stammes mit *-καστος.*

Περι-κάστωρ vgl. *Κάστωρ.*

-κελαδος zu *κέλαδος* Getöse.

Ἐγ-κέλαδος myth. *Εὐ-κέλαδος.*

Vgl. *Κέλαδος.*

-κερδης zu *κέρδος* Gewinn.

Ἐπι-κέρδης. Vgl. *Κερδ-ώνυμος.*

-κηδης zu *κῆδος* Sorge.

Δημο-κήδης. Δα-κήδας, Λεω-κήδης. Φιλο-κήδης.

-κλαδιος zu *κλάδος* Schoss.

Εὐ-κλάδιος vgl. *Κλάδος, Κλάδων.*

-κλειτος berühmt, *κλειτός.*

Ἀριστό-κλειτος. Δημό-κλειτος. Ἐπί-κλητος. Ἡρά-κλειτος. Θεό-κλειτος. Περί-κλειτος. Πολύ-κλειτος. Πρευ-κλητία.

Vgl. *Κλειτ-αγόρας.*

-κληρος, -κλαρος Loos, *κλῆρος.*

Διό-κληρος. Πιστό-κληρος. Σώ-κλαρος.

-κλης, -κλεης, verkürzt *-κλος,* zu *κλέος* Ruhm.

Ἁβρο-κλῆς. Ἀγαθο-κλῆς. Ἀγα-κλῆς. Ἀγασι-κλῆς. Ἡγε-κλῆς. Ἀγησι-κλῆς = Ἡγησι-κλῆς. Ἀγνο-κλῆς. Ἀγορα-κλῆς. Ἀθηνο-κλῆς. Αἰχμο-κλῆς. Ἀλεξι-κλῆς. Ἀμεινο-κλῆς. Ἀμφι-κλῆς, Ἄμφι-κλος. Ἀνα-κλῆς. Ἀναξι-

κλῆς. Ἀνδρο-κλῆς. Ἀντι-κλῆς, Ἄντι-κλος. Ἀριστο-κλῆς. Ἀρνο-κλῆς. Ἀρτεμο-κλέα. Ἀρχι-κλῆς. Ἀσκληπιο-κλείδης. Ἀστυ-κλῆς. Ἀσωπο-κλῆς. Αὐτο-κλῆς. Βαθυ-κλῆς. Βασιλο-κλῆς. Βου-κλείδης. Βουλη-κλῆς. Δαϊ-κλῆς, Δάϊ-κλος. Δαμάσι-κλος. Δημο-κλῆς, Δήμο-κλος. Δεινο-κλῆς. Δεξι-κλῆς. Δικαιο-κλῆς. Διο-κλῆς. Διονυσο-κλῆς. Δορυ-κλείδης, Δόρυ-κλος. Δοσι-κλῆς. Δρομο-κλῆς. Δωρο-κλείδης. Εἰρηνο-κλῆς. Ἑκατο-κλῆς. Ἐμπεδο-κλῆς. Ἐξακεστο-κλῆς. Ἐπι-κλῆς. Ἐρασι-κλῆς. Ἐρατο-κλῆς. Ἐργο-κλῆς. Ἑρμο-κλῆς. Ἐρξι-κλείδης. Ἐτεο-κλῆς, Ἐτέο-κλος. Ἐτυμο-κλῆς. Εὐ-κλῆς, Εὔ-κλος Εὐδαιμο-κλῆς. Εὐθυ-κλῆς. Εὐρυ-κλῆς. Ἐχε-κλῆς, Ἔχε-κλος. Ἡλιο-κλῆς. Ἡρα-κλῆς. Θαμι-κλῆς. Θεμιστο-κλῆς. Θεο-κλῆς, Θέο-κλος. Θεστο-κλῆς. Θηρι-κλῆς. Θρασυ-κλῆς, Θράσυ-κλος. Θυμο-κλῆς. Ἰασι-κλῆς. Ἰατρο-κλῆς. Ἱερο-κλῆς. Ἰθυ-κλῆς. Ἱλαρο-κλῆς. Ἰο-κλῆς, Ἴο-κλος. Ἱππο-κλῆς, Ἵππο-κλος. Ἰσι-κλῆς. Ἰσο-κλῆς. Ἰφι-κλῆς, Ἴφι-κλος. Καλλι-κλῆς. Κηφισο-κλῆς. Κρατησι-κλῆς. Κριτο-κλῆς. Κτησι-κλῆς. Κυδο-κλῆς. Κυδρο-κλῆς. Λαμπρο-κλῆς. Λεσβο-κλῆς. Λυσι-κλῆς. Μανδρο-κλῆς. Μαντι-κλῆς, Μάντι-κλος. Μεγα-κλῆς. Μεγαλο-κλῆς. Μεγιστο-κλῆς. Μειδο-κλῆς. Μενε-κλῆς, Μένε-κλος. Μητρο-κλῆς. Μνησι-κλῆς. Μοιρο-κλῆς. Ναυ-κλῆς, Ναῦ-κλος, Νάο-κλος. Ναυσι-κλῆς. Νεο-κλῆς. Νησο-κλῆς. Νικο-κλῆς, Νυμφο-κλῆς. Ξανθι-κλῆς. Ξενο-κλῆς. Οἶνο-κλος. Οἰ-κλῆς. Οἶο-κλος. Οἰωνο-κλῆς. Ὀνασι-κλῆς. Ὀνομα-κλῆς. Ὀρθο-κλῆς. Ὀφελο-κλείδας. Παγ-κλῆς. Παντα-κλῆς. Παρθενο-κλῆς. Πασι-κλῆς. Πατρο-κλῆς, Πάτρο-κλος. Παυσι-κλῆς. Πεδιο-κλῆς. Πεισι-κλῆς. Περι-κλῆς, Πέρι-κλος. Πιστο-κλῆς. Πλουτο-κλῆς. Πολεμο-κλῆς. Πολυ-κλῆς. Πραξι-κλῆς. Πρατο-κλεία. Προ-κλῆς, Πρό-κλος. Πρωτο-κλῆς. Πυθο-κλῆς. Ῥοδο-κλῆς. Σαμο-κλῆς. Σοφο-κλῆς. Στησι-κλῆς. Στρατο-κλῆς. Σω-κλῆς. Σωσι-κλῆς. Ταξι-κλῆς. Τελεσι-κλῆς. Τερψι-κλῆς. Τηλε-κλῆς, Τήλε-κλος. Τιμησι-κλῆς. Τιμο-κλῆς. Ὑψι-κλῆς. Φαινο-κλῆς. Φανο-κλῆς. Φερε-κλῆς, Φέρε-κλος. Φιλο-κλῆς. Φρασι-κλῆς. Χαιρε-κλείδης. Χαρι-κλῆς, Χάρι-κλος. Χορο-κλῆς.

Die stärkst entwickelte Endgruppe.

Vgl. Κλεο-. Κλε-άναξ vgl. Ἀναξι-κλῆς. Κλέ-ανδρος vgl. Ἀνδρο-κλῆς. Κλε-άριστος vgl. Ἀριστο-κλῆς. Κλέ-αρχος

vgl. Ἀρχι-κλῆς. Κλεί-θεμις vgl. Θεμιστο-κλῆς. Κλέ-ιππος vgl. Ἱππο-κλῆς. Κλεί-σοφος vgl. Σοφο-κλῆς. Κλεό-βοια vgl. Βου-κλείδης. Κλεό-βουλος vgl. Βουλη-κλῆς. Κλεό-δημος vgl. Δημο-κλῆς. Κλεό-δωρος vgl. Δωρο-κλείδης. Κλεό-κριτος vgl. Κριτο-κλῆς. Κλεο-κύδης vgl. Κυδο-κλῆς. Κλεό-μαντις vgl. Μαντι-κλῆς. Κλεο-μένης vgl. Μενε-κλῆς. Κλεο-μήτρα vgl. Μητρο-κλῆς. Κλεό-νικος vgl. Νικο-κλῆς. Κλεό-ξενος vgl. Ξενο-κλῆς. Κλεό-πατρος vgl. Πατρο-κλῆς. Κλεο-πτόλεμος vgl. Πολεμο-κλῆς. Κλεό-στρατος vgl. Στρατο-κλῆς. Κλεό-τιμος vgl. Τιμο-κλῆς. Κλεο-φίλη vgl. Φιλο-κλῆς. Κλεό-φορος vgl. Φερε-κλῆς. Κλεο-χάρης vgl. Χαρι-κλῆς. Κλέ-οχος vgl. Ἐχε-κλῆς. Κλεί-μανδρος vgl. Μανδρο-κλῆς.

-κλυμενος berühmt, part. zu κλύω hören.
Ἐτεο-κλυμένη. Θεο-κλύμενος. Περι-κλύμενος. Mythische Namen.

-κλυτος berühmt, κλυτός.
Ἀγά-κλυτος. Θεό-κλυτος. Περί-κλυτος. Τηλέ-κλυτος.
Vgl. Κλυτο-σθένης.

-κολος zu κελ treiben, betreiben.
Βού-κολος. Εὔ-κολος. Θεή-κολος, Θεό-κολος.

-κομης, -κομος zu κόμη Haar.
Ἁβρο-κόμης. Ἀκρό-κομος. Ἀνθο-κόμης. Βαθυ-κόμης. Εὐθυ-κόμας. Θυρσό-κομος. Καλλί-κομος. Κατά-κομος. Λευκο-κόμας. Μελαγ-κόμας.
Dazu Πυῤῥο-κόμη ein Pferd. Φαιο-κόμης ein Kentaur. Κισσο-κόμης Dionysos.
Vgl. Κόμ-αιθος.

-κορος verschiedenen Ursprungs.
Ἐπί-κουρος. Ζά-κορος. Νεώ-κορος. Σύ-κορος.

-κοων g. -κοωντος zu κοέω wahrnehmen, kennen.
Δηϊ-κόων. Δημο-κόων. Εὐρυ-κόων. Ἱππο-κόων. Καλλι-κόων. Κιλλι-κόων, Κιλλικῶν. Λαο-κόων.

-κρατης (καρτης) zu κράτος Macht, Gewalt.
Ἀλεξι-κράτης. Ἁλο-κράτης. Ἁλμο-κράτης. Ἀμεινο-κράτης. Ἀμφι-κράτης. Ἀναξι-κράτης. Ἀνδρο-κράτης. Ἀντι-κράτης. Ἀπολλο-κράτης. Ἀριστο-κράτης. Ἀρχε-κράτης. Ἀστυ-κράτης. Αὐτο-κράτης. Βωλα-κράτης (ω = ου). Δηϊ-κράτης. Δημο-κράτης. Δεινο-κράτης. Δεξι-κράτης. Ἑλλανο-κράτης.

Ἐμπεδο-κράτης. Ἐγ-κρατίς. Ἐπι-κράτης. Ἐρατο-κράτης. Ἑρμησι-κράτης. Ἑρμο-κράτης. Εὐ-κράτης. Εὐθυ-κράτης. Εὐρυ-κράτης. Ἐχε-κράτης. Ζηνο-κράτης. Ἡλιο-κράτης. Ἡρο-κράτης. Θεμιστο-κράτης. Θηρο-κράτης. Ἰθυ-κράτης. Ἱππο-κράτης. Ἰσι-κράτης. Ἰσο-κράτης. Ἰφι-κράτης. Καλλι-κράτης. Καρπο-κράτης (Καρπο-κρᾶς). Κηφισο-κράτης. Κλεο-κράτης. Κτησι-κράτης. Κυδο-κράτης. Λεω-κράτης. Λυσι-κράτης. Μανδρο-κράτης. Μενε-κράτης. Μενεσι-κράτης. Μνησι-κράτης. Ναυ-κράτης. Ναυσι-κράτης. Νικο-κράτης. Νοθο-κράτης. Νομο-κράτεια. Ξενο-κράτης. Ὀνησι-κράτης. Ὀρσι-κράτης. Παγ-κράτης. Πασι-κράτης. Πεδιο-κράτης. Πεισι-κράτης. Πιστο-κράτης. Πολεμο-κράτης. Πολυ-κράτης. Πραξι-κράτης. Πυθο-κράτης. Σθενο-κράτης. Σικελο-κράτης. Σπευσι-κράτης. Σπουδο-κράτης. Στησι-κράτης. Σω-κάρτης neben Σω-κράτης. Σωσι-κράτης. Τελεσι-κράτης. Τερψι-κράτη myth. Τηλυ-κράτης. Τιμα-κράτης, Τιμο-κράτης. Τιμησι-κράτης. Τισι-κράτης. Ὑψι-κράτης. Φανο-κράτης. Φερε-κράτης. Φιλο-κράτης. Χαιρε-κράτης. Χαρι-κράτης. Χαρμο-κράτης. Χερσι-κράτης.

-κράτωρ in Αὐτο-κράτωρ neben Αὐτο-κράτης und in Μηνο-κράτωρ, wohl aus -κρατητωρ von κρατέω. — κρᾶς späte Abkürzung von -κράτης vgl. Καρπο-κρᾶς = Καρπο-κράτης. -κάρτης nur in Σω-κάρτης neben Σω-κράτης.

Vgl. Κραται-μένης und Μενε-κράτης. Κράτ-ανδρος vgl. Ἀνδρο-κράτης. Κρατί-δημος vgl. Δημο-κράτης. Κράτ-ιππος vgl. Ἱππο-κράτης. Κρατι-σθένης vgl. Σθενο-κράτης. Καρτί-νικος vgl. Νικο-κράτης.

-κρεων g. -κρεοντος herrschend, vgl. εὐρυ-κρείων.

Ἀγλαο-κρέων. Ἀνα-κρέων. Ἀριστο-κρέων. Ἀστυ-κρέων. Δαμο-κρέων. Ἑρμα-κρέων, Ἑρμο-κρέων. Μεγα-κρέων. Νικο-κρέων. Παγ-κρέων. Ποσειδο-κρέων. Τελε-κρέων. Τιμο-κρέων. Ὑψι-κρέων.

Vgl. Κρεώ-φυλος.

-κρινης zu κρίνω scheide aus.

Δημο-κρίνης. Θεο-κρίνης. Εὐ-κρίνης. Λα-κρίνης, Λεω-κρίνης.

Vgl. Κρινό-βουλος.

-κριτος ausgesondert, κριτός part. pf. pass. von κρίνω.

Ἀγλώ-κριτος. Ἀγορά-κριτος. Ἀθηνό-κριτος. Ἀμφί-κριτος.

Ἀνθεμό-κριτος. Ἀριστό-κριτος. Βουλή-κριτος. Δημό-κριτος. Διά-κριτος. Ἔκ-κριτος. Ἑρμό-κριτος. Εὔ-κριτος. Εὐθύ-κριτος. Θεό-κριτος. Ἰθύ-κριτος. Ἰό-κριτος. Ἱππό-κριτος. Καλλί-κριτος. Κλεό-κριτος. Κουφό-κριτος. Λά-κριτος, Λεώ-κριτος. Λυσί-κριτος. Μειδό-κριτος. Μηδο-κρίτη. Μηνό-κριτος. Ναυσι-κρίτη. Νικό-κριτος. Ξενό-κριτος. Οἵ-κριτος. Ὀνησί-κριτος. Ὀνομά-κριτος. Πάγ-κριτος. Πολύ-κριτος. Πρό-κριτος, Πρό-κρις f. *Πυθό-κριτος. Σώ-κριτος. Τιμό-κριτος. Φαινό-κριτος. Φανό-κριτος. Φώ-κριτος, Φῶ-κρις* f. *Φιλό-κριτος.*
Beachte die Femininen *Πρό-κρις* und *Φῶ-κρις* zu *Πρό-κριτος* und *Φώ-κριτος.*
Vgl. *Κριτο-. Κριτό-βουλος* vgl. *Βουλή-κριτος. Κριτό-δημος* vgl. *Δημό-κριτος. Κριτο-κλῆς* vgl. *Κλεό-κριτος. Κριτό-λαος* vgl. *Λεώ-κριτος. Κριτό-φιλος* vgl. *Φιλό-κριτος.*

-κτημων zu *κτῆμα* Besitz.
Εὐ-κτήμων. Φιλο-κτήμων.

-κτητης besitzend, zu *κτάομαι.*
Φιλο-κτήτης vgl. *Κτησι-κλῆς.*

-κτητος part. von *κτάομαι.*
Ἐπί-κτητος (*Επι-κτᾶς, Ἐπί-κτησις, Ἐπι-κτήσων*). *Πολύ-κτητος.*

-κτωρ, gen. *-κτορος* zu *κτεάρ* Besitz.
Γανύ-κτωρ. Πολύ-κτωρ. Vielleicht auch in *Ἀνά-κτωρ.*

-κυδης zu *κῦδος* Ruhm.
Ἀνδρο-κύδης. Ἀριστο-κύδης. Ἁρμο-κύδης. Δημο-κύδης. Ἐπι-κύδης. Θεο-κύδης, Θεο-κυδίδης, Θου-κυδίδης. Κλεο-κύδης. Λα-κύδης, Λεω-κύδης. Λυσι-κύδης. Μενε-κύδης. Ναυ-κύδης. Ναυσι-κύδης. Νεο-κύδης. Σω-κύδης. Φερε-κύδης. Φιλο-κύδης.
Vgl. *Κυδο-. Κυδ-ήνωρ* vgl. *Ἀνδρο-κύδης. Κυδο-κλῆς* vgl. *Κλεο-κύδης.*

-κυμος, **-κυμων** zu *κῦμα* Woge.
Βενθεσι-κύμη Nereide. *Ἐγ-κύμων* und *Φιλό-κυμος* fingirte Schiffernamen.
Vgl. *Κυμο-δόκη, Κυμο-θόη* Nereiden.

-κυπρος geht auf *Κύπρος.*
Ἀριστό-κυπρος. Ζώ-κυπρος. Πασί-κυπρος. Φιλό-κυπρος. Vgl. *Κυπρό-θεμις.*

-*κυων* zu *κύων* Hund.

Φιλο-κύων vgl. *Κύν-αγος*, *Φιλο-κύνηγος*.

-*κωμος* zu *κώμη* vicus.

Ἐπί-κωμος. *Φιλό-κωμος* vgl. *Κώμ-αρχος*.

-*λαλος* zu *λάλος* Geschwätz, *λαλέω*.

Εὐ-λάλιος. *Ἡδύ-λαλος*. Vgl. *Λάλος*.

-*λαμπης* zu *λάμπω* glänze.

Εὐ-λάμπιος. *Πυρι-λάμπης*. Vgl. *Λαμπυρίων* (für *Λαμπο-πυριων*) mit *Πυρι-λάμπης*.

-*λαος*, -*λας*, -*λεως*, -*λλος* zu *λαός*, *λεώς* Volk, Leute.

Ἀγαθό-λας. *Ἀγέ-λαος* (*υυ*-). *Ἀγέ-λαος* = *Ἡγέ-λεως*. *Ἀγησί-λαος* = *Ἡγησί-λεως*. *Ἀγρό-λας*. *Ἀκεσί-λαος*. *Ἀκουσί-λαος*. *Ἀμεινό-λας*. *Ἀναξί-λαος*, *Ἀνάξι-λλα*. *Ἀνδρό-λαος*. *Ἀριστό-λαος*. *Ἀρκεσί-λαος*. *Ἀρρί-λεως*. *Ἀρτυσί-λεως*. *Ἀρχέ-λαος*. *Ἀρξι-λαΐδας*. *Ἀσωπό-λαος*. *Αὐτό-λαος*. *Βαθύ-λαος*. *Βιό-λας*. *Γνωσί-λαος*. *Δαμασί-λας*. *Δᾱμό-λας*. *Δεξί-λαος*, *Δέξι-λλα*. *Δορύ-λαος*, *Δορύ-λας*. *Ἐπί-λαος*, *Ἐπί-λεως*. *Ἐρατό-λαος*. *Ἑρμησί-λαος*. *Ἑρμό-λαος*. *Ἐρύ-λαος*. *Ἐχέ-λαος*, *Ἔχε-λλος*. *Θεό-λας*, *Θέο-λλος*. *Θρασύ-λαος*, *Θράσυ-λλος*. *Ἰασί-λαος*. *Ἰό-λαος*, *Ἰό-λας*, *Ἰό-λη*. *Ἱππό-λας*. *Ἰσχό-λαος*. *Κλεό-λαος*. *Κρατί-λας*. *Κριτό-λαος*. *Κυδρό-λαος*. *Λυκό-λας*. *Μενέ-λαος*, *Μενέ-λας*, *Μενέ-λεως*. *Μητρό-λαος*, *Μητρό-λας*. *Μισγό-λας*, *Μισγο-λαΐδας*. *Μνησί-λεως*. *Νεο-λαΐδας*. *Νικό-λαος*. *Ξενό-λαος*. *Ὀϊ-λεύς*. *Ὀρθό-λαος*. *Ὀρσί-λαος*. *Παυρό-λας*. *Πειθό-λαος*. *Πεισί-λαος*. *Πενθεσί-λεια*. *Περί-λαος*, *Πέρι-λλος*. *Πλειστό-λας*. *Πολύ-λαος*, *Πόλυ-λλος*. *Πραξί-λας*, *Πραξί-λεως*, *Πράξι-λλα*. *Πρατό-λαος*, *Πρατό-λας*. *Πρεπέ-λαος*. *Πρό-λαος*. *Πρόσ-λαος*. *Πρωτ-εσί-λαος*. *Πρωτό-λαος*. *Πτερέ-λαος*. *Πυθό-λαος* und *Πυθί-λαος*, *Πυθί-λλας*, *Πυθί-λλα*. *Σαμό-λας*. *Σαο-λάϊχος*. *Σθενέ-λαος*, *Σθενέ-λας*, *Σθένε-λος*. *Στησι-λεΐδης*. *Στρατό-λαος*, *Στρατό-λας*. *Σωσί-λας*, *Σώσι-λος*. *Τιμησί-λεως*. *Τιμό-λαος*. *Ὑπέρ-λαος*. *Φειδό-λαος*. *Φιλό-λαος*. *Φρασί-λας*. *Χαιρέ-λας*, *Χαιρέ-λεως*. *Χαρί-λαος*, *Χάρι-λλος*. *Χαρμό-λαος*.

Vgl. *Λαο-*, *Λα-*, *Λεω-*. *Λᾶγος* vgl. *Ἀγέ-λαος*. *Λά-ανδρος*, *Λέ-ανδρος* vgl. *Ἀνδρό-λαος*. *Λά-αρχος*, *Λέ-αρχος* vgl. *Ἀρχέ-λαος*. *Λα-κράτης* vgl. *Κρατί-λας*. *Λά-κριτος*, *Λεώ-κριτος* vgl. *Κριτό-λαος*. *Λαο-μένης* vgl. *Μενέ-λαος*. *Λά-*

νασσα, Λεῶναξ vgl. Ἀναξί-λαος. Λαό-νικος vgl. Νικό-λαος. Λα-σθένης, Λεω-σθένης vgl. Σθενέ-λαος. Λεώ-στρατος vgl. Στρατό-λαος. Λά-τιμος vgl. Τιμό-λαος. Λα-φείδης vgl. Φειδό-λαος. Λά-φιλος, Λεώ-φιλος vgl. Φιλό-λαος. Λα-χάρης, Λεω-χάρης vgl. Χαρί-λαος.

-λευκος, hell, licht, λευκός.
Ζά-λευκος. Σέ-λευκος (für Σελα-λευκος).
Vgl. Λευκο-φάνης.

-λεων g. -λεοντος Löwe, λέων.
Ἀγρο-λέων. Ἀντι-λέων. Ἀριστο-λέων. Αὐτο-λέων. Γοργο-λέων. Δηϊ-λέων, Δηϊο-λέων. Δημο-λέων. Εὐρυ-λέων. Θρασυ-λέων. Παντα-λέων. Παυσι-λέων. Τιμο-λέων.
Vgl. Λεοντο-μένης.

-λογος zu λόγος, λέγω.
Διά-λογος. Εὔ-λογος. Φιλό-λογος. — Παλαιό-λογος byzantinisch.
Vgl. Λογο-θέτης.

-λοχος zu λόχος Liegen, Lauer, Hinterhalt, Heerabtheilung.
Ἀγέ-λοχος = Ἡγέ-λοχος. Ἀγησί-λοχος = Ἡγησί-λοχος. Ἀκουσί-λοχος. Ἀμφί-λοχος. Ἀνδρό-λοχος. Ἀντί-λοχος. Ἀριστό-λοχος. Ἀρχέ-λοχος. Δαΐ-λοχος, Δηΐ-λοχος. Δεινό-λοχος. Ἑρμησί-λοχος. Εὐρύ-λοχος. Θερσί-λοχος. Θρασύ-λοχος. Ἱππό-λοχος. Ἰσό-λοχος. Κρατησί-λοχος. Κτησί-λοχος. Μενέ-λοχος. Μνησί-λοχος. Ναυσί-λοχος. Νικό-λοχος. Ὀρσί-λοχος und Ὀρτί-λοχος. Πρό-λοχος. Πυῤῥό-λοχος. Σωσί-λοχος.
Vgl. Λόχ-αγος, Λόχ-ηγος mit Ἀγέ-λοχος, Ἡγέ-λοχος.

-λυκος Wolf, λύκος.
Ἀρηΐ-λυκος. Ἁρπά-λυκος. Αὐτό-λυκος. Δηϊ-λύκη. Ἐπί-λυκος. Ἑρμό-λυκος. Οἰό-λυκος. Τιμό-λυκος.
Vgl. Λυκο-θέρσης.

-λυτος gelöst, lösend, λυτός, -λυσαμενος part. aor.
Ἀμφί-λυτος. Θεό-λυτος. Ἱππό-λυτος. Μανδρό-λυτος. — Ἐπι-λυσαμενός.
Vgl. Λυσι-. Λυσί-θεος vgl. Θεό-λυτος. Λύσ-ιππος vgl. Ἱππό-λυτος.

-μαθης zu μάθος, μανθάνω.
Αὐτο-μάθης. Εὐ-μάθης. Φιλο-μάθης. — Gleichen Stammes Προ-μηθεύς. Πρό-μηθος. Ἐπι-μηθεύς.

-*μαιος*, -*μαος* zu *μαίομαι*, *μέμαα*.
Εὔ-μαιος. *Οἰνό-μαος*.
Vgl. *Μαί-ανδρος*.
-*μανδρος* zu *μάνδρα* Hürde.
Ἀναξί-μανδρος. *Εὔ-μανδρος*. *Θεό-μανδρος*. *Καλλί-μανδρος*. *Κλεύ-μανδρος*. *Πυθό-μανδρος*. *Σωσί-μανδρος*. *Χαρί-μανδρος*.
Vgl. *Μανδρο-*. *Μανδρο-κλῆς* vgl. *Κλεύ-μανδρος*. *Μανδρῶναξ* vgl. *Ἀναξί-μανδρος*.
-*μαντις* Seher, *μάντις*.
Εὔ-μαντις. *Θού-μαντις*. *Κλεό-μαντις*. *Λευκό-μαντις* f. *Σώ-μαντις*.
Vgl. *Μαντι-*. *Μαντί-θεος* vgl. *Θού-μαντις*. *Μαντι-κλῆς* vgl. *Κλεό-μαντις*.
-*μαρης*, -*μαρος* zu *μάρη* Hand.
Ἀμφί-μαρος. *Εὐ-μάρης* vgl. *εὐμαρής*.
-*μαχος* zu *μάχη* Kampf, Schlacht.
Ἁβρό-μαχος. *Ἀγέ-μαχος* = *Ἡγέ-μαχος*. *Ἀγησί-μαχος* = *Ἡγησί-μαχος*. *Ἀγλώ-μαχος*. *Ἀγχι-μάχη*. *Ἀλεξί-μαχος*. *Ἀλκί-μαχος*. *Ἀμυνό-μαχος*. *Ἀμφί-μαχος*. *Ἀναξί-μαχος*. *Ἀνδρό-μαχος*, *Ἀνδρο-μάχη*. *Ἀντί-μαχος*. *Ἀρί-μαχος*. *Ἀριστό-μαχος*. *Ἀρτύ-μαχος*. *Ἀρχέ-μαχος*. *Ἀστύ-μαχος*. *Δαΐ-μαχος*, *Δηΐ-μαχος*. *Δεινό-μαχος*. *Δεξί-μαχος*. *Δηρι-μάχεια* Amazone. *Δορί-μαχος*. *Ἐπί-μαχος*. *Ἐρυξί-μαχος*. *Εὔ-μαχος*. *Εὐθύ-μαχος*. *Εὐρύ-μαχος*. *Ζευξί-μαχος*. *Θαρσύ-μαχος*, *Θρασύ-μαχος*. *Θηρί-μαχος*. *Θουρί-μαχος*. *Ἰασί-μαχος*. *Ἱππό-μαχος*. *Ἰσχό-μαχος*. *Καλλί-μαχος*. *Καλλιστό-μαχος*. *Καρτερό-μαχος*. *Κλεινό-μαχος*. *Κλεό-μαχος*. *Κτησι-μάχη*. *Κυδί-μαχος*. *Λά-μαχος*. *Λαμπρό-μαχος*. *Λυσί-μαχος*. *Μενέ-μαχος*. *Μιμνό-μαχος*. *Μνησί-μαχος*. *Ναυσί-μαχος*. *Νικασί-μαχος*. *Νικό-μαχος*. *Ὀνησί-μαχος*. *Ὀξού-μαχος* (*ου* = *υ*). *Ὁπλό-μαχος*. *Ὀρσί-μαχος*. *Πάμ-μαχος*. *Πασί-μαχος*. *Πανσί-μαχος*. *Πρό-μαχος*. *Πρωτό-μαχος*. *Ῥηξί-μαχος*. *Σύμ-μαχος*. *Σωσί-μαχος*. *Τηλέ-μαχος*. *Τιμό-μαχος*. *Τισί-μαχος*. *Τλησί-μαχος*. *Φανό-μαχος*. *Φιλό-μαχος*. *Φυλό-μαχος*. *Φυρό-μαχος*. *Χειρί-μαχος*. *Χρυσό-μαχος*.
-*μεδων*, g. -*μεδοντος*, f. -*μέδουσα* (vereinzelt -*μεδης*, -*μεδα*) waltend, *μέδων* g. *μέδοντος*, *μέδω* walte.
Ἀλκι-μέδων. *Ἀμφι-μέδων*. *Ἀνδρο-μέδα*. *Ἀριστο-μέδης*.

Ἀριστο-μέδων. Ἀστυ-μέδων. Αὐτο-μέδων. Διο-μέδων. Δορυ-μέδων. Ἐπι-μέδουσα. Εὐρυ-μέδων. Θεο-μέδων. Θηρο-μέδων. Ἱππο-μέδων. Ἰφι-μέδεια. Ἰφι-μέδων. Καλλι-μέδων. Κλεο-μέδων. Λα-μέδων, Λεω-μέδων, Λαο-μέδων. Ναυ-μέδων. Ναυσι-μέδων. Προ-μέδων. Ὑψι-μέδων. Φυλο-μέδουσα. Χαλκο-μέδη, Χαλκο-μέδεια, Χαλκο-μέδουσα.

-μενης zu *μένος* Muth, Sinn.

Ἀνα-μένης. Ἀλεξι-μένης. Ἀλθαι-μένης. Ἀλκα-μένης. Ἀμφι-μένης. Ἀναξι-μένης. Ἀνδρο-μένης. Ἀντι-μένης. Ἀριστο-μένης. Αὐτο-μένης. Δαϊ-μένης. Δαμο-μένης. Δεινο-μένης. Δικαιο-μένης. Διο-μένης. Δορυ-μένης. Ἐμ-μένης, Ἐμ-μενίδαι. Ἐπι-μένης. Ἐργα-μένης. Ἐρξι-μένης. Ἐρητυ-μένης. Εὐ-μένης. Εὐθυ-μένης. Εὐρυ-μένης. Ἐχε-μένης. Ἡρο-μένης. Θεο-μένης, Θέο-μνις. Θηρα-μένης. Θηρι-μένης. Θρασυ-μένης. Ἰθαι-μένης. Ἱππο-μένης. Καλλι-μένης. Κλεο-μένης (Κλέο-μνις, Κλέο-ννις). Κοττο-μένης. Κραται-μένης. Λαο-μένης. Λεοντο-μένης. Λυσι-μένης. Ναυσι-μένης. Νικο-μένης. Ξενο-μένης. Ὀρσι-μένης. Παμ-μένης. Παρθενο-μένης. Πραται-μένης. Προ-μένης. Πρωτο-μένης. Πυλαι-μένης. Στησι-μένης. Σωσι-μένης. Ταλαι-μένης. Τιμο-μένης. Τλησι-μένης. Ὑπερ-μένης. Φιλο-μένης. Χαιρε-μένης. Χαρι-μένης. Χαρ-μενίδης (= Χαρμο-μενίδης.)

Vgl. *Μενε-*. *Μεν-άλκας* vgl. *Ἀλκα-μένης*. *Μέν-ανδρος* vgl. *Ἀνδρο-μένης*. *Μενε-δάϊος* vgl. *Δαϊ-μένης*. *Μενέ-δημος* vgl. *Δαμο-μένης*. *Μενε-κλῆς* vgl. *Κλεο-μένης*. *Μενε-κράτης* vgl. *Κραται-μένης*. *Μενέ-λαος* vgl. *Λαο-μένης*. *Μενέ-ξενος* vgl. *Ξενο-μένης*. *Μενέ-τιμος* vgl. *Τιμο-μένης*. *Μενέ-φιλος* vgl. *Φιλο-μένης*. *Μενέ-χαρμος* vgl. *Χαρμενίδης*. *Μέν-ιππος* vgl. *Ἱππο-μένης*.

-μηδης zu *μῆδος* Anschlag, Rath; fem. auch *-μηδα, -μηδη*.

Ἀγα-μήδης. Ἁλι-μήδης Kyklop, *Ἁλι-μήδη* Nereide. *Ἀμφι-μήδης. Ἀνδρο-μήδης. Ἀρχι-μήδης. Ἀστυ-μήδης. Αὐτο-μήδης. Γανυ-μήδης, Γανυ-μήδα* myth. *Διο-μήδης. Ἑκα-μήδη. Ἐρι-μήδα. Εὐ-μήδης. Ἐχε-μήδα. Θεο-μήδης. Θεοδωρο-μήδης. Θρασυ-μήδης. Καλλι-μήδης. Κλεο-μήδης. Κλυτο-μήδης. Λαο-μήδης. Λεοντο-μήδης. Λυκο-μήδης. Μεγα-μήδης. Μεσο-μήδης. Νικο-μήδης (Νικο-μᾶς). Ξενο-μήδης.*

Ὀνασι-μήδης. Παλα-μήδης (Παλαμο-μ-). Περι-μήδης. Πολυ-μήδης. Πυκι-μήδη. Φιλο-μήδης. Φρασι-μήδης. Vgl. Μηδεσι-κάστη. Μηδο-κρίτη.

-μηλος zu μῆλα Kleinvieh.

Ἀριστο-μηλίδας. Ἀρχί-μηλος. Εὔ-μηλος. Ἐχέ-μηλος. Θρασυ-μηλίδας. Καλλί-μηλος. Κλεό-μηλος. Πασί-μηλος. Περι-μήλα. Πολύ-μηλος. Φασί-μηλος. Φιλό-μηλος, Φιλο-μήλα. Vgl. Μηλό-βιος.

-μηστωρ ορος Walter, μήστωρ.

Ἀγα-μήστωρ. Εὐρυ-μηστορίδης. Θεο-μήστωρ. Λεω-μήστωρ. Πολυ-μήστωρ.

-μητις Rath, μῆτις.

Εὔ-μητις, Εὐμητίων vgl. Μητί-οχος.

-μητρα f. zu Μητήρ Göttermutter.

Κλεο-μήτρα vgl. Μητρο-κλῆς. — Εὐ-μήτωρ und Φιλο-μήτωρ Beinamen.

-μνημων gedenk, μνήμων.

Θεο-μνήμων. Ἱερο-μνήμων.

-μνηστος, -μναστος part. zu μιμνήσκω.

Ἀεί-μνηστος. Ἀμφί-μνηστος. Ἀντί-μνηστος. Ἀρί-μνηστος, Ἀρί-μναστος, Ἀρί-μνας. Ἀριστό-μνηστος. Διό-μνηστος. Ἐρί-μναστος. Θεό-μνηστος, Θέομνις. Κλεό-μναστος. Ξενό-μναστος. Περί-μνηστος. Πολύ-μνηστος. Τηλέ-μναστος. Φιλό-μνηστος.

Vgl. Μνησι-, Μνασι-. Μνησί-θεος vgl. Θεό-μνηστος. Μνησι-κλῆς vgl. Κλεό-μναστος. Μνησί-φιλος vgl. Φιλό-μνηστος.

-μνηστρα f. zu μνηστήρ Werber, Minner.

Κλυται-μνήστρα. Ὑπερ-μνήστρα.

-μοιρος, -μορος zu μοῖρα, μόρος Geschick.

Ἀγαθό-μορος. Ἀρχέ-μορος (mythisch). — Ἀντί-μοιρος. Vgl. Μοιρα-γένης.

-μολος zu μολεῖν gehen, kommen.

Ἀγχί-μολος, Ἀγχι-μόλιος. Πρατό-μολος. Vgl. Μόλ-ορχος.

-μολπος zu μολπή Gesang, Spiel, μέλπω.

Εὔ-μολπος. (Εὐ-μέλπης Satyr). Vgl. Μολπό-θεμις.

-μορφος zu *μορφή* Gestalt.

Εὔ-μορφος. Καλλί-μορφος. Vgl. *Μορφεύς.*

-μουσος zu *Μοῦσα* Muse.

Εὔ-μουσος. Φιλό-μουσος.

Vgl. *Μουσ-έρως.*

-ναπης zu *νάπη* Schlucht.

Εὐ-νάπη. Εὐνάπιος. Προ-νάπης. Προναπίδης.

-ναυτης zu *ναύτης* Schiffer.

Ἀριστο-ναύτης. Δεξι-ναύτας. Σω-ναύτης. Χαρι-ναύτης.

-νεως, -νηος zu *ναῦς* Schiff.

Ἀκρό-νεως und *Ἀναβησί-νεως* Phäaken bei Homer. *Ἀρχέ-νηος. Εὔ-νηος. Ἐχέ-νηος. Κλυτό-νηος. Πολύ-νηος. Σαοναΐδας* bei Sappho. *Σωσί-νεως. Φιλό-νεως.*

Vgl. *Ναυ-. Ναύ-αρχος* vgl. *Ἀρχέ-νεως.*

-νικος zu *νίκη, Νίκη.*

Ἀγαθό-νικος. Ἀγαστο-νίκη. Ἀγησί-νικος. Ἀγλαό-νικος. Ἀλεξί-νικος. Ἀμεινό-νικος. Ἀμφί-νικος. Ἀνδρό-νικος. Ἀξιό-νικος. Ἀριστό-νικος. Ἁρμό-νικος. Ἀρχέ-νικος. Βού-νικος. Δημό-νικος. Δεξί-νικος. Διό-νικος. Ἑλλά-νικος. (Ἑλλανο-νικος). Ἐλπί-νικος. Ἐπί-νικος. Ἐτεό-νικος. Εὔ-νικος. Εὐθύ-νικος. Ἐχε-νίκη. Θεσσαλο-νίκη. Θηρο-νίκη. Ἱππό-νικος. Ἰσθμιό-νικος. Ἰσό-νικος. Καλλί-νικος. Καλλιστό-νικος. Καλο-νίκη. Κερκό-νικος. Κλεό-νικος. Καρτί-νικος. Λαό-νικος. Λεσβό-νικος. Λυσι-νικίδας. Μηκιο-νίκη. Ναυσί-νικος. Νεμεο-νίκης. Ὀλυμπιό-νικος. Ὀνασί-νικος. Ὁπλό-νικος. Πασί-νικος. Πεισί-νικος. Πετραιο-νίκα. Πλειστό-νικος. Πολεμό-νικος. Πολύ-νικος. Πρατό-νικος. Πρωτό-νικος. Πυθό-νικος. Πυθιο-νίκη. Στρατό-νικος. Σώ-νικος. Σωσί-νικος. Τελέ-νικος. Τελεσί-νικος. Τηλέ-νικος. Τιμό-νικος. Φερέ-νικος, maked. *Βερε-νίκα. Φιλό-νικος. Χορο-νίκη.*

Vgl. *Νικο-. Νίκ-ανδρος* vgl. *Ἀνδρό-νικος. Νικ-αρίστη* vgl. *Ἀριστό-νικος. Νίκ-αρχος* vgl. *Ἀρχέ-νικος. Νίκ-ιππος* vgl. *Ἱππό-νικος. Νικό-δημος* vgl. *Δημό-νικος. Νικο-κλῆς* vgl. *Κλεό-νικος. Νικό-λαος* vgl. *Λαό-νικος. Νικό-στρατος* vgl. *Στρατό-νικος. Νικο-τέλης* vgl. *Τελέ-νικος. Νικό-φιλος* vgl. *Φιλό-νικος.*

-νομος zu *νόμος, νέμω.*

Ἀγορά-νομος. Ἀγρια-νόμη. Ἀλεξί-νομος. Ἀμφί-νομος.

Ἀριστό-νομος. Ἀρχέ-νομος. Ἀστύ-νομος. Αὐτό-νομος. Γλαυκο-νόμη. Δηϊ-νόμη. Δημό-νομος. Δηρι-νόμη myth. *Ἔν-νομος. Ἐπι-νομίδης. Εὔ-νομος. Εὐρύ-νομος. Ἰσό-νομος. Καλλί-νομος. Λαο-νόμη. Λυσί-νομος. Νικό-νομος. Οἰκό-νομος. Ὀρσι-νόμη. Πρό-νομος. Σωσί-νομος. Φιλό-νομος. Φυλο-νόμη.*

-νοος, *-νους* zu *νόος, νοῦς* Sinn.
Ἡγησί-νους. Ἀγχι-νόη. Ἀλκί-νοος. Ἀλφί-νους. Ἀμφί-νοος. Ἀντί-νοος. Ἀριστό-νους. Ἀρσι-νόη. Ἀστύ-νοος. Αὐτό-νοος. Δημό-νοος. Δεξί-νους. Εὔ-νοος. Εὐθύ-νους. Θεμιστο-νόη. Θεο-νόη. Ἱππό-νοος. Ἰσχέ-νοος. Ἰφί-νοος. Κλεο-νόη. Λευκο-νόη. Μεγιστό-νους. Μνησι-νόη. Ναυσί-νοος. Ὀρσι-νόη. Ποντό-νοος. Πραξι-νόα. Πρό-νοος. Τιμό-νοος. Φημο-νόη. Φιλο-νόη. Φυλο-νόη. Χρυσο-νόη. — Vgl. *Συν-νοῶν* g. *-νοῶντος* part. praes. von *νοέω*.
Viele Namen dieser Gruppe sind spätes Machwerk.

-ξενος zu *ξένος* gastlich, Gast, Gastfreund.
Ἀρί-ξενος. Ἀριστό-ξενος Ἁρμό-ξενος. Ἀστύ-ξενος. Δαμό-ξενος. Ἐπί-ξενος. Ἐρασί-ξενος. Εὔ-ξενος. Ἡρό-ξενος. Θεό-ξενος. Θρασύ-ξενος. Ἱππό-ξενος. Καλλί-ξενος. Καλό-ξενος. Κλεό-ξενος. Λυσί-ξενος. Μενέ-ξενος. Ναύ-ξενος. Νειλό-ξενος. Νικό-ξενος. Πειθό-ξενος. Πιστό-ξενος. Πλειστό-ξενος. Πολύ-ξενος, Πολυ-ξώ. Πρό-ξενος. Τιμά-ξενος, Τιμό-ξενος. Φειδό-ξενος. Φιλό-ξενος. Χαρί-ξενος.
Vgl. *Ξενο-*. *Ξεν-αρίστη* vgl. *Ἀριστό-ξενος*. *Ξέν-ιππος* vgl. *Ἱππό-ξενος*. *Ξενό-δημος* vgl. *Δαμό-ξενος*. *Ξενο-κλῆς* vgl. *Κλεό-ξενος*. *Ξενο-μένης* vgl. *Μενέ-ξενος*. *Ξενο-πείθης* vgl. *Πειθό-ξενος*. *Ξενό-τιμος* vgl. *Τιμό-ξενος*. *Ξενό-φιλος* vgl. *Φιλό-ξενος*. *Ξενο-χάρης* vgl. *Χαρί-ξενος*.

-οβριμος gewaltig, *ὄβριμος*.
Λε-όβριμος vgl. *Ὀβριμο-πάτρη* Athene.
Vgl. *Μόλ-οβρος*.

-οδος, *-ουδος* zu *ὁδός, οὐδός* Weg.
Ἀγάθ-οδος. Ἀστερ-όδεια myth. *Εἰν-οδία* Hekate. *Εὔ-οδος. Ἐφ-ουδίων. Πρόσ-οδος.* — Dazu die späten *Μεθ-όδιος. Συν-όδιος.*
Vgl. *Ὁδοί-δοκος*.

-οικος zu *οἶκος* Haus.

Ἄγρ-οικος, böot. *Ἀγρύκιχος*. *Ἄπ-οικος*. *Ἔπ-οικος*. *Μεν-οικεύς*. *Σόλ-οικος*. *Στασί-οικος*.

Vgl. *Οἰκό-νομος*.

-οινος zu *οἶνος* Wein.

Γόργ-οινος. *Θέ-οινος* Bakchos. *Ἡδύ-οινος* Satyr. *Πάρ-οινος* Beiname.

Vgl. *Οἰνό-βιος*.

-οιτης, **-οιτας** (-οιτος, -οιτιος) zu *οἴ-σομαι* (*φέρω*).

Ἀγρ-οίτας. *Ἀνδρ-οίτας*, *Ἀνδρύτας*. *Ἀνεμ-οίτας* böotisch *Ἀνεμύτας*. *Ἀρχύτας*. *Δαμ-οίτας*. *Δι-οίτας*. *Ἐχ-οίτας*. *Ἱερ-οίτας*. *Κλε-οίτας*. *Μεν-οίτης*. *Μεν-οίτιος*. *Ξεν-οίτας*. *Παντ-οίτης*. *Παρ-οίτας*. *Πολ-υπ-οίτης* (*Πολυ-ύπ-οιτης*). *Προίτης* (= *Προ-οιτης*). *Προῖτος*. *Πυλ-οίτης*. *Ῥοδ-οίτης*. *Φιλ-οίτης*. *Φιλ-οίτιος* (*Φιλ-ύτα*. *Φιλ-υτώ*?).

-υτας = οιτας in *Ἀνεμύτας*. *Ἀνδρύτας*. *Ἀρχύτας*. *Φιλύτα*.

-οπλος zu *ὅπλα* Waffen.

Κρίτ-οπλος vgl. *Ὁπλό-νικος*.

-ονατος gesegnet, *ὀνατός* part. zu *ὀνίνημι*.

Θε-όνατος. *Λε-όνατος*, *Λεώ-νατος*; *Λεωνᾶς*.

Vgl. *Ὀνασι-*, *Ὀνησι-*. *Ὀνασι-κλῆς*.

-οπος, **-οψ** zu *ὀπ* schauen.

Ἀγρι-όπη, *Ἀγρι-όπης*. *Αἰθί-οψ*, *Αἶθ-οψ*. *Ἀντι-όπη*. *Ἀργι-όπη*. *Ἀστερ-όπη*, *Ἀστερ-οπαῖος*. *Δηϊ-όπη*, *Δηϊ-όπεια*. *Δηϊ-οπίτης*. *Δόλ-οψ*. *Δρύ-οψ*. *Θε-όπη*. *Ἰ-όπη*. *Καλλι-όπη*. *Κασσι-όπη* = *Κασσι-έπεια*. *Μόψ-οπος*. *Οἶν-οψ*, *Οἰν-οπίων*, *Οἰν-οπίδης*. *Πάν-οψ*. *Παρθεν-όπη*, *Παρθεν-οπαῖος*. *Πέλ-οψ*. *Ῥοδ-όπη*, *Ῥοδ-οπαῖος*. *Σω-παῖος* (*Σω-οπαιος*). *Φαῖν-οψ* *Φαν-ίπη*. *Χαλκι-όπη*. *Χάρ-οψ*, *Χάρ-οπος*, *Χαρ-οπῖνος*.

-οπτης schauend, *ὄπτης*.

Δηλ-όπτιχος. *Ἐπ-όπτης*. *Ἱερ-όπτης*.

-ορος wahrend, gewahrt, zu *ὁράω*.

Ἔφ-ορος. *Θέωρος*. *Θύρωρος* (*Θυρα-ορος*) *Πρῶρος*. *Πύλ-ωρος* (*αο*). *Φροῦρος* (*Προ-ορος*).

-ορατος = *ὁρατός* part. pf. pass. von *ὁράω*.

Nur in *Ἀγ-όρατος*. (*Ἀγαν-*).

-ορμας, **-ορμος** wohl zu *ὁρμή*.

Εὐ-ορμίδης. *Λυκ-όρμας*. *Τίτ-ορμος*.

Vgl. -ερμος.

-ορτας erregend, zu ὄρνυμι.

Κυν-όρτας. Λυκ-όρτας. — Auch *Λα-έρτης* vgl. *Ὀρσί-λαος.*
Vgl. *Ορσι-. Ὀρσί-λοχος = Ὀρτί-λοχος. Ὄρσ-ιππος.*

-οχος zu ἔχω.

Ἄν-οχος. Ἀντί-οχος. Ἀξί-οχος. Ἀριστειο-ῦχος. Ἀστύ-οχος. Αὐτοῦχος. Γνησί-οχος. Δά-οχος. Δηΐ-οχος. Δημοῦχος. Δεξί-οχος. Ἔξ-οχος. Ἐπί-οχος, Ἔπ-οχος. Ἑστιοῦχος. Ἡνί-οχος. Θηροῦχος. Κλέ-οχος. Κτησί-οχος. Λεοντοῦχος. Μέτ-οχος. Μητί-οχος, Μήτιχος. Μνησι-όχη. Στησί-οχος. Τιμοῦχος, Τιμᾶχίδας. Ὑπέρ-οχος. Φάν-οχος.
Vgl. *Ἐχε-. Ἐχέ-δημος* vgl. *Δημοῦχος. Ἐχε-κλῆς* vgl. *Κλέ-οχος. Ἐχέ-τιμος* vgl. *Τιμοῦχος.*

-πας, -παΐδης.

Εὐ-παΐδας. Θαρρύ-πας. Πολυ-παΐδης.

-παλαμος zu παλάμη Hand, Handgriff.

Εὐ-πάλαμος vgl. *Παλαμήδης (Παλαμο-μηδης).*

-παλος zu πάλη Ringen.

Βού-παλος. Εὐ-παλίδας. Εὐ-παλῖνος.

-παππος zu πάππος Grossvater.

Ἀντί-παππος. Ἀριστό-παππος. Πρό-παππος. Φιλό-παππος.

-πατρος zu πατήρ, Ζεὺς πατήρ.

Ἀντί-πατρος, Ἀντί-πας. Ἀριστο-πάτειρα. Ἀριστο-πάτρα. Θεο-πάτρα. Κλεινό-πατρος. Κλεό-πατρος, Κλεο-πάτρα. Σώ-πατρος. Σωσί-πατρος. — *Ὀβριμο-πάτρα* Athene. *Εὐ-πάτωρ, Φιλο-πάτωρ* Beinamen.
Vgl. *Πατρο-. Πατρο-κλῆς* vgl. *Κλεό-πατρος.*

-πειθης beredend, zu πείθω.

Ἀνδρο-πείθης. Ἀξιο-πείθης. Ἀριστο-πείθης. Δημο-πείθης. Διο-πείθης. Ἐπι-πείθης. Εὐ-πείθης. Θεο-πείθης. Θρασυ-πείθης. Ξενο-πείθης. Πολυ-πείθης. Σω-πείθης. Φιλο-πείθης.
Vgl. *Πειθο-. Πείθ-ανδρος* vgl. *Ἀνδρο-πείθης. Πειθό-ξενος* vgl. *Ξενο-πείθης.*

-πειρης zu πεῖρα Versuch.

Παμ-πείρης vgl. *Πειρί-θοος.*

-πενθης zu πένθος (oder πενθ binden).

Μεγα-πένθης vgl. *Πενθεσί-λεια,* mythische Namen.

-*πιστος* zu *πιστός*.
Ἄ-πιστος. *Ἀξιό-πιστος*. *Θεό-πιστος*.
Vgl. *Πιστο-*. *Πίστ-ανδρος*.
-*πνοος*, -*πνους* zu *πνόος* Hauch.
Ἡδυ-πνόη. *Μυρό-πνους*. *Μυρτι-πνόη*.
-*ποιμην* = *ποίμην* Hirt.
Φιλο-ποίμην vgl. *Ποίμ-ανδρος*.
-*ποινος* zu *ποινή* Rache.
Ἀντί-ποινος. *Ἀξιό-ποινος*. *Δί-ποινος*.
-*πολεμος*, -*πτολεμος* = *πόλεμος* Krieg.
Ἀγα-πτόλεμος. *Ἀμφι-πτόλεμος*. *Ἀναξι-πόλεμος*. *Ἀρχε-πτόλεμος*. *Δημο-πτόλεμος*. *Ἑρμο-πτόλεμος*. *Εὐ-πόλεμος*. *Εὐρυ-πτόλεμος*. *Θαρσυ-πτόλεμος*. *Κλεο-πτόλεμος*. *Μακρο-πόλεμος*. *Μενε-πτόλεμος*. *Μνησι-πτόλεμος*. *Νεο-πτόλεμος*. *Τλη-πόλεμος*. *Φιλο-πόλεμος*.
Vgl. *Πολεμο-*. *Πολέμ-αρχος* vgl. *Ἀρχε-πτόλεμος*. *Πολεμο-κλῆς* vgl. *Κλεο-πτόλεμος*.
-*πολις* Burg, Stadt, Staat, *πόλις*.
Ἀγέ-πολις = *Ἡγέ-πολις*. *Ἀγησί-πολις* = *Ἡγησί-πολις*. *Ἀναξί-πολις*. *Ἀριστό-πολις*. *Ἀρχέ-πολις*. *Δημό-πολις*. *Δικαιό-πολις*. *Εὔ-πολις*. *Ἐχέ-πολις*. *Ἡφαιστό-πολις*. *Θαρσί-πολις*. *Θεσμό-πολις*. *Ἰσό-πολις*. *Ἰσχέ-πολις*. *Καλλί-πολις*. *Κρατησί-πολις*. *Νικασί-πολις*. *Ὀρθό-πολις*. *Σώ-πολις*. *Σωσί-πολις*. *Τιμασί-πολις*. *Τιμό-πτολις*. *Φιλό-πολις*.
Vgl. *Πολι-*. *Πολί-αρχος* vgl. *Ἀρχέ-πολις*. *Πολιοῦχος* Götterbeiwort vgl. *Ἐχέ-πολις*.
-*πολιτης* = *πολίτης* Bürger.
Παιδο-πολίτης. *Σαρνακο-πολίτης*.
-*πολος* zu *πέλω*, *πέλομαι*.
Αἴ-πολος. *Κυμο-πόλεια* Nereide. *Ταυρο-πόλα* Artemis. *Χρυσο-πέλεια*.
Dazu auch *Περι-πόλτας*.
-*πομπος* zu *πομπός*, *πομπή*, *πέμπω*.
Ἀνδρό-πομπος. *Θεό-πομπος*. *Διό-πομπος*. *Εὔ-πομπος*. *Κλεό-πομπος*.
-*πονος* Mühe, *πόνος*.
Καλλί-πονος. *Λυσί-πονος*.

-πορος zu πόρος.

Ἔμ-πορος. [Κλε-έμπορος]. Εὔ-πορος. Θεό-πορος. Τηλε-πόρα.

-πους, (πος) g. -ποδος (που) zu πούς Fuss.

Ἀγαθό-πους. Ἀελλό-πους myth. Ἀκρό-πους. Καλη-ποδίη. Καλό-πους. Κυλλο-ποδίας. (Κυλλοποδίων Hephaist). Λαισ-ποδίας. Μελάμ-πους, Μέλαμπος. Οἰδί-πους, Οἴδι-πος. Πρό-ποδας.

Vgl. Ποδ-. Ποδ-άρκης.

-πρεπης, -πρεπων οντος zu πρέπω.

Δια-πρέπης. Ἐκ-πρέπης. Ἐμ-πρέπης. Ἐμ-πρέπων. Εὐ-πρέπης Λεω-πρέπης. Παμ-πρέπιος. Πολυ-πρέπων.

Gleichen Stammes Εὔ-προπος. Θεό-προπος.

Vgl. Πρεπέ-λαος und Λεω-πρέπης.

-πυθος vgl. Πυθο-.

Ἡρό-πυθος vgl. Πύθ-ερμος.

-πυλος zu πύλη Thor.

Ἀγχί-πυλος. Ἀστύ-πυλος. Δηΐ-πυλος. Ἔμ-πυλος. Εὐ-πυλίδας. Εὐρύ-πυλος. Ἡγησι-πύλη. Σώ-πυλος. Ὑψι-πύλη.

Vgl. Πυλ-ήνωρ.

-πυρος zu πῦρ pl. πυρά Feuer.

Αἰγί-πυρος. Βλέπυρος (Βλεπε-πυρος). Δηΐ-πυρος. Ζώ-πυρος. Λαμπυρίων, Λαμπυρίς. (Λαμπε-πυριων).

Vgl. Πυρι-λάμπης mit Λαμπυρίων.

-πωλος zu πῶλος Fohlen.

Εὔ-πωλος. Ἐχέ-πωλος.

-πων g. -πωντος zu πάομαι.

Εὐρυ-πῶν, Εὐρυπωντίδαι. Ναυ-πῶν.

Vgl. Πολυ-παΐδης.

-ρημων zu ῥῆμα Rede.

Εὐ-ρήμων. Καλλι-ῤῥήμων.

-ροδος zu Ῥόδος Rhodus.

Πεισί-ῤῥοδος rhodischer Name.

Vgl. Ῥοδο- Rose (auch Rhodus?). Ῥοδο-κλῆς.

-ροη zu ῥόος, ῥοή.

Ἀγχι-ῤῥόη. Ἀλεξι-ῤῥοία. Ἀμφι-ρώ. Ἀναξι-ρόη. Καλλι-ῤῥόη. Χρυσο-ῤῥόη.

Nur Najaden- und Nereidennamen.

-σακης zu σάκος Schild.
Εὐρυ-σάκης. Κορμο-σάκης. Μεγαλο-σάκης.
Vgl. *Σάκ-ανδρος.*

-σημος, -σαμος zu σῆμα Zeichen.
Ἀρί-σημος. Ἐπί-σημος. Θεό-σαμος.
Vgl. *Σημ-άγγελος.*

-σεραπις Serapis.
Ἡλιο-σέραπις. Φιλο-σέραπις vgl. *Σεραπ-άμμων.*

-σθενης zu σθένος Kraft.
Ἀγαθο-σθένης. Ἀγα-σθένης. Ἀγασι-σθένης. Ἀγλαο-σθένης. Ἁγνο-σθένης. Ἀλκι-σθένης. Ἀμφι-σθένης. Ἀνδρο-σθένης. Ἀντι-σθένης. Αὐλο-σθένης. Αὐτο-σθένης. Γοργο-σθένης. Δημο-σθένης. (*Δημο-σθᾶς.*) *Δεινο-σθένης. Ἐπι-σθένης. Ἐρασι-σθένης. Ἐρατο-σθένης. Εὐρυ-σθένης. Ἐχε-σθένης. Θεο-σθένης. Ἱππο-σθένης. Καϊκο-σθένης. Καλλι-σθένης. Κλει-σθένης, Κλεο-σθένης. Κλυτο-σθένης. Κρατι-σθένης. Κριτο-σθένης. Κυδο-σθένης. Λαο-σθένης. Λυκο-σθένης. Μεγα-σθένης. Μενε-σθένης. Ὀλυμπιο-σθένης. Περι-σθένης. Πλεισθένης* (*Πλειστο-σθενης*). *Προ-σθένης. Σω-σθένης. Ταυρο-σθένης. Τιμο-σθένης. Φανο-σθένης. Φρασι-σθένης. Χαλκο-σθένης. Χαρι-σθένης. Χρυσο-σθένης.*
Dazu auch *Αἴγι-σθος* (vgl. *Αἰγό-σθενα* Ort). *Εὐρυ-σθεύς. Μενέ-σθης, Μενε-σθεύς, Μενέ-σθιος, Μενε-σθώ* und *Μνη-σθώ.*

-σιτος zu σῖτος.
Σύσ-σιτος vgl. *Σίτ-ανδρος.*

-σκαμανδρος, Skamander.
Ἡρο-σκάμανδρος vgl. *Σκαμανδρό-φιλος.*

-σκοπος zu σκοπός, σκοπή.
Εὐ-σκοπίδης vgl. *Σκοπάνωρ.*

-σοος, -σος stürmend, σόος zu σεύω, ἔσσυμαι.
Ἀλκι-σοΐδας. Βου-σόα, Βου-σᾶς. Δόρυ-σσος. Λάο-σσος, Λᾶ-σσος, Λᾶ-σος. Πυρί-σοος Achill, fingirt. Vgl. *Αὐτό-συτος.*

-σοφος = σοφός weise.
Θυμό-σοφος. Κλεί-σοφος. Στρατό-σοφος. Χειρί-σοφος. (*Παν-σόφιος* ganz spät. *Φιλο-σοφία* „Weisheit liebend“ spät.)
Vgl. *Σοφο-. Σοφο-κλῆς* vgl. *Κλεί-σοφος.*

-στεφης, -στεφανος zu στέφος, στέφανος Kranz.
Εὐ-στέφιος. Νικο-στέφης. Φιλο-στέφανος.
Vgl. Στεφή-φορος. Στεφανή-φορος.

-στρατος zu στρατός Lager, Heer, Heereszug.
Ἀγαθό-στρατος. Ἀγασί-στρατος. Ἀγέ-στρατος = Ἡγέστρατος. Ἀγησί-στρατος = Ἡγησί-στρατος. Ἁγνό-στρατος. Αἱμό-στρατος. Ἀλκί-στρατος. Ἀμφί-στρατος. Ἀρίστρατος. Ἀρχέ-στρατος. Δαμασί-στρατος. Δημό-στρατος. Δεινό-στρατος. Δεξί-στρατος. Ἐρασί-στρατος. Εὐξίστρατος. Ἐχέ-στρατος. Ἡρό-στρατος. Ἱππό-στρατος. Καλλί-στρατος. Κλεινό-στρατος. Κλεό-στρατος. Λαστρατίδας, Λεώ-στρατος. Λυκό-στρατος. Λυσί-στρατος. Μεγαλο-στράτα. Μενέ-στρατος. Μνησί-στρατος. Ναύστρατος. Ναυσί-στρατος. Νεό-στρατος. Νικό-στρατος. Ξενό-στρατος. Οἰκό-στρατος. Ὀνησί-στρατος. Παυσίστρατος. Πεισί-στρατος. Περί-στρατος. Πολύ-στρατος. Πυθό-στρατος. Σώ-στρατος. Σωσί-στρατος. Τελέ-στρατος. Τελεσί-στρατος. Τιμό-στρατος. Φανό-στρατος. Φειδόστρατος. Φιλό-στρατος. Χαιρέ-στρατος.
Vgl. Στρατο-. Στράτ-αγος vgl. Ἀγέ-στρατος. Στράτ-αρχος vgl. Ἀρχέ-στρατος. Στράτ-ιππος vgl. Ἱππό-στρατος. Στρατό-δημος vgl. Δημό-στρατος. Στρατο-κλῆς vgl. Κλεόστρατος. Στρατό-λαος vgl. Λεώ-στρατος. Στρατό-νικος vgl. Νικό-στρατος. Στρατο-φάνης vgl. Φανό-στρατος.

-στροφος vgl. στροφή, στρέφω.
Ἀγά-στροφος. Ἐπί-στροφος. Εὔ-στροφος. Ἱππό-στροφος. Ναύ-στροφος.
Vgl. Στρεψ-ιππίδας.

-σων g. -σωντος, zu -σοος.
Ἡρο-σῶν. Ἱερο-σῶν. Συλο-σῶν. Φιλο-σῶν.

-ταλαντη, -τλας zu ταλ, τλη tragen.
Ἀ-ταλάντη. Ἄ-τλας g. Ἄ-τλαντος.
Vgl. Ταλαι-μένης, Τλη-πόλεμος.

-τελης zu τέλος.
Ἁβρο-τέλης. Ἁγνο-τέλης. Ἀκρο-τέλης. Ἀλεξι-τέλης. Ἀνδρο-τέλης. Ἀριστο-τέλης. Ἀρχι-τέλης. Βιο-τέλης. Δημοτέλης. Δικαιο-τέλης. Διο-τέλης. Ἐπι-τέλης. Ἐργο-τέλης. Εὐ-τελίδας. Εὐδαιμο-τέλης. Θεο-τέλης. Θυμο-τέλης. Ἱερο-τέλης. Ἱππο-τέλης. Ἰσμηνο-τέλης. Καλλι-τέλης.

Κλεο-τέλης. Κρατιστο-τέλης. Λυσι-τέλης. Μεγαλο-τέλης. Μενε-τέλης. Ναυ-τέλης. Ναυσι-τέλης. Νεο-τέλης. Νικο-τέλης. Ξενο-τέλης. Ὁδοι-τέλης. Πασι-τέλης. Πεισι-τέλης. Περι-τέλης. Πιστο-τέλης. Πραξι-τέλης. Πυργο-τέλης. Σω-τέλης. Σωσι-τέλης. Τιμο-τέλης. Φοιβο-τέλης. Φρασι-τελίδης.

Vgl. *Τελε-. Τελέ-δημος* vgl. *Δημό-τέλης. Τελέ-ιππος* vgl. *Ἱππο-τέλης. Τελέ-νικος* vgl. *Νικο-τέλης.*

-τερπης zu *τέρπω.*

Ἐπι-τέρπης. Εὐ-τέρπη Muse. *Φιλο-τέρπης.*

Vgl. *Τέρπ-ανδρος.*

-τιμος zu *τιμή* Schätzung, Ehre.

Αἰνησί-τιμος. Ἀκέσ-τιμος. Ἀλεξί-τιμος. Ἀμφί-τιμος. Ἀνδρό-τιμος. Ἀριστό-τιμος. Ἀρχέ-τιμος. Ἀσί-τιμος. Δημό-τιμος. Διό-τιμος. Ἐμπεδό-τιμος. Ἔν-τιμος. Ἐπί-τιμος. Ἐργό-τιμος. Ἐρί-τιμος. Ἑρμό-τιμος. Εὐρύ-τιμος. Ἐχέ-τιμος. Θεό-τιμος. Ἰσο-τιμίδης. Καφισό-τιμος. Κλεό-τιμος. Λά-τιμος. Λυσί-τιμος. Μεγά-τιμος. Μενέ-τιμος. Μητρό-τιμος. Ναύ-τιμος. Ξενό-τιμος. Ὀρθό-τιμος. Παν-τιμίδης. Πολύ-τιμος. Πρό-τιμος. Σκαμανδρό-τιμος. Σώ-τιμος. Φερε-τίμα. Φιλό-τιμος. Χαρι-τιμίδης.

Vgl. *Τιμα-. Τιμο-. Τιμα-κλῆς, Τιμο-κλῆς* vgl. *Κλεό-τιμος. Τίμ-ανδρος* vgl. *Ἀνδρό-τιμος. Τιμά-ξενος, Τιμό-ξενος* vgl. *Ξενό-τιμος. Τιμ-άριστος* vgl. *Ἀριστό-τιμος. Τίμ-αρχος* vgl. *Ἀρχέ-τιμος. Τιμό-δημος* vgl. *Δημό-τιμος. Τιμό-θεος* vgl. *Θεό-τιμος. Τιμό-λαος* vgl. *Λά-τιμος. Τιμο-μένης* vgl. *Μενέ-τιμος. Τιμοῦχος* vgl. *Ἐχέ-τιμος.*

-τιων *ωνος* für *τιτιων* von *τιτος* geehrt.

Ἀνδρο-τίων vgl. *Ἀνδρό-τιμος. Ἀρχε-τίων* vgl. *Ἀρχέ-τιμος. Δημο-τίων* vgl. *Δημό-τιμος. Ἑρμο-τίων* vgl. *Ἑρμό-τιμος. Ἰφι-τίων* und *Ἴφι-τος* (für *Ἰφι-τιτος*). *Πολυ-τίων* vgl. *Πολύ-τιμος. Σω-τίων* vgl. *Σώ-τιμος.* — Vgl. *Τίτ-ορμος.*

-τρεφης und **-τροφος** zu *τρέφω, τροφή.*

Διϊ-τρέφης. Διο-τρέφης. Ἐπι-τρέφης. Ἑρμο-τρέφης. Ζηνο-τρεφίδης.

Λεω-τροφίδης. Ὀνησί-τροφος. Σύν-τροφος. Χηνό-τροφος (geschrieben *-τροπος*).

-τριτη in dem Göttinnamen:

Ἀμφι-τρίτη vgl. *Τριτο-γένεια, Τριτο-πάτορες.*

-τυχος zu *τύχη* Fügung.

Ἐπί-τυχος. (*Ἐπί-τευξις*. *Ἐπι-τύγχανος*. *Ἐπι-τυγχάνων*). *Εὔ-τυχος*, *Εὐτυχίδης*, *Εὐ-τυχίων* (*Εὐ-τύχης* spät). *Ἰσί-τυχος*. *Καλά-τυχος*, *Καλό-τυχος*. *Καλλι-τύχη*. *Λαμπρό-τυχος*. *Λεω-τυχίδης*. *Νικό-τυχος*. *Συν-τύχη*.

Vgl. *Τυχο-*. *Τύχ-ανδρος*.

-φαης zu *φάος* Licht.

Ἀγλαο-φαΐδας. *Εὐ-φάης*. *Λα-φάης*. *Παμ-φάης*. *Πασι-φάη*. *Συμ-φᾶς*. *Τηλε-φάη* neben *Τηλέ-φασσα*, *Τηλε-φάασσα*. — Vgl. *Φώ-κριτος*. *Φάων*.

-φαιος zu *φάος*.

Λά-φαιος neben *Λα-φάης*. *Λυκά-φαιος*. *Πάμ-φαιος* neben *Παμ-φάης*.

Vgl. *Φαί-ανδρος*.

-φανης zu *-φάνης*, *φαίνω*.

Ἀγαθο-φάνης. *Ἀγαστο-φάνης*. *Ἀγλαο-φάνης*. *Ἀθηνο-φάνης*. *Ἀμφι-φάνης*. *Ἀντι-φάνης*. *Ἀπολλο-φάνης*. *Ἀριστο-φάνης*. *Δεξι-φάνης*. *Δημο-φάνης*. *Δια-φάνης*. *Διο-φάνης*. *Διονυσο-φάνης*. *Ἐκ-φάνης*. *Ἐπι-φάνης*. *Ἑρμο-φάνης*. *Εὐ-φάνης*. *Ζηνο-φάνης*. *Ἡρο-φάνης*. *Θεο-φάνης*. *Θεσμο-φάνης*. *Ἱερο-φάνης*. *Καλλι-φάνης*. *Καπνο-φάνης*. *Κλεινο-φάνης*. *Κλεο-φάνης* (*Κλεο-φᾶς*). *Λα-φάνης*, *Λεω-φάνης*. *Λεξι-φάνης*. *Λευκο-φάνης*. *Λυσι-φάνης*. *Μηνο-φάνης*. *Μητρο-φάνης*. *Μνησι-φάνης*. *Ναυσι-φάνης*. *Νικο-φάνης*. *Ξενο-φάνης*. *Ξυνο-φάνης*. *Περι-φάνης*. *Πολλο-φάνης*. *Πραξι-φάνης*. *Πρατο-φάνης*. *Πρωτο-φάνης*. *Πυθο-φάνης*. *Στρατο-φάνης*. *Συμ-φᾶς*. *Σω-φάνης*. *Σωσι-φάνης*. *Τηλε-φάνης*. *Τιμο-φάνης*. *Φιλο-φάνης*. *Χαιρε-φάνης*.

Vgl. *Φαινο-*. *Φανο-*. *Φανέ-στρατος* vgl. *Στρατο-φάνης*. *Φανό-δημος* vgl. *Δημο-φάνης*. *Φανό-θεος* vgl. *Θεο-φάνης*. *Φανο-κλῆς* vgl. *Κλεο-φάνης*.

-φαντος part. zu *φαίνω*; auch *-φας* g. *-φαντος*.

Ἀριστό-φαντος. *Ἀσμενό-φαντος*. *Δαΐ-φαντος*. *Δημό-φαντος*. *Διά-φαντος*. *Ἔκ-φαντος*, *Ἔκ-φας*. *Ἑρμό-φαντος*. *Ζηνό-φαντος*. *Ἡρό-φαντος*. *Θεό-φαντος*. *Καλλί-φαντος*. *Κλεό-φαντος*. *Κριτό-φαντος*. *Λεώ-φαντος*. *Μηνό-φαντος*. *Μητρό-φαντος*. *Ξενό-φαντος*. *Ὀρσί-φαντος*. *Περί-φαντος* und *Περί-φας*. *Πολύ-φαντος* und *Πολύ-φας*. *Πρό-φαντος*. *Ὑπέρ-φας*.

-φας g. -φαντος in Ἔκ-φας. Περί-φας. Πολύ-φας. Ὑπέρ-φας.
Angelehnt: Ἱερο-φάντης „Hierophant“.
-φατης, f. -φασσα zu φεν-, φα-τό-ς schlagen.
Ἀντι-φάτης. Περσέ-φαττα, Περσέ-φασσα, Φεῤῥέ-φαττα.
Vgl. Παλαί-φατος.
-φειδης zu φείδομαι schone.
Θεο-φείδης. Λα-φείδης. Πολυ-φείδης.
Vgl. Φειδο-. Φειδό-λαος vgl. Λα-φείδης.
-φημος, -φαμος zu φήμη fama.
Ἀγλαό-φαμος. Ἀντί-φημος. Εὔ-φημος. Θεό-φημος. Κλεό-φημος. Κριτό-φημος. Νικό-φημος. Περί-φημος. Πολύ-φημος. Χαρί-φημος.
Vgl. Φημο-νόη.
-φητης zu φη-μί vgl. προ-φήτης.
Περι-φήτης. Πολυ-φήτης.
-φιλος lieb, φίλος.
Ἁγνό-φιλος. Ἀθηνό-φιλος. Ἀντί-φιλος. Ἀρετα-φίλα. Ἀρηΐ-φιλος. Ἀριστό-φιλος. Ἀστύ-φιλος. Αὐτά-φιλος. Δηΐ-φιλος. Δημό-φιλος. Δεινό-φιλος. Δεξί-φιλος. Διό-φιλος, Δΐ-φιλος. Ἐργό-φιλος. Ἑρμά-φιλος, Ἑρμό-φιλος. Ἐτεό-φιλος. Ζηνό-φιλος. Ἡρό-φιλος. Θεό-φιλος. Ἱερό-φιλος. Ἰνό-φιλος. Ἰσί-φιλος. Κλεο-φίλη. Κριτό-φιλος. Λά-φιλος, Λεώ-φιλος. Λειπε-φίλη. Λυσί-φιλος. Μενέ-φιλος. Μηνό-φιλος. Μητρό-φιλος. Μνησί-φιλος. Ναυσί-φιλος. Νικό-φιλος. Ξενό-φιλος. Οἰνό-φιλος. Ὀνησί-φιλος. Πάμ-φιλος. Πασί-φιλος. Πατρό-φιλος. Περ-φίλα. Πρόσ-φιλος. Σκαμανδρό-φιλος. Σώ-φιλος. Χαιρέ-φιλος.
-φιλητος geliebt von φιλέω, part. pf. pass. nur in Εὐ-φίλητος.
Vgl. Φιλο-. Φιλ-αρέτη vgl. Ἀρετα-φίλα. Φιλό-δημος vgl. Δημό-φιλος. Φιλό-θεος vgl. Θεό-φιλος. Φιλο-κλῆς vgl. Κλεο-φίλη. Φιλό-κριτος vgl. Κριτό-φιλος. Φιλό-λαος vgl. Λεώ-φιλος. Φιλο-μένης vgl. Μενέ-φιλος. Φιλό-νικος vgl. Νικό-φιλος. Φιλό-ξενος vgl. Ξενό-φιλος. Φιλοῦργος vgl. Ἐργό-φιλος.
-φοβος zu φόβος, φέβομαι.
Ἄ-φοβος, Ἀ-φόβητος. Δηΐ-φοβος. Θεό-φοβος (spät).
Vgl. Φοβεσι-στράτη Athene.

-φονος zu φόνος Mord, -φονος mordend.
Ἀντί-φονος vgl. *Ἀντι-φάτης*. *Αὐτό-φονος* („leibhafter Mord“ *Φόνος*). *Βου-φόνας*. *Γοργό-φονος*, *Γοργο-φόνη*. *Δηΐ-φονος*. *Θηραι-φόνη*. *Κασσι-φόνη*. *Μηκιστό-φονος*. *Περσε-φόνη* = *Φερσε-φόνη*. *Τισι-φόνη*. *Τισί-φονος*. Meist mythische Namen. Vgl. *Φον-ωλενίδης* Kentaur, Ovid fecit?

-φοντης schlagend, tödtend, zu φεν.
Ἀργει-φόντης Hermes. *Βελλερο-φόντης*. *Δηϊο-φόντης*, *Δηΐ-φόντης*. *Κρεσ-φόντης*. *Λεω-φόντης*. *Λυκο-φόντης*. *Πολυ-φόντης*.

-φορβος weidend, von φέρβω vgl. ὑ-φορβός.
Ἀνδρό-φορβος. *Εὔ-φορβος*. *Θεό-φορβος*. *Ἱππο-φόρβας*. *Λεω-φορβίδης*.

-φορος, -φοριων tragend, bringend, zu φέρω.
Ἀνθο-φορίων. *Βουλή-φορος*. *Δορύ-φορος*. *Ἐλπιδή-φορος*, *Ἐλπιδό-φορος*. *Εὐ-φορίων*. *Ἰό-φορος*. *Καρπό-φορος*. *Κλεό-φορος*. *Ὀνησί-φορος*. *Πάρ-φορος*. *Στεφανή-φορος*. *Στεφή-φορος*. *Σύμ-φορος*. *Συμ-φορίων*. *Τελέσ-φορος* Dämon, später auch Mannsname.
Neben *Σύμ-φορος* auch *Συμ-φέρων τος*.
Vgl. *Φερε-*. *Φερ-άνθη* vgl. *Ἀνθο-φορίων*. *Φερε-κλῆς* vgl. *Κλεό-φορος*.

-φραδης zu φράζω, φραδ.
Ἀρι-φράδης. *Ἐπι-φράδης*. *Εὐ-φράδης*. *Κλεο-φράδης*. Zum selben Stamme *Πολυ-φράδμων*. *Θεό-φραστος*. *Πρό-φρας* g. *Πρό-φραντος* vgl. -φρων.
Vgl. *Φρασι-κλῆς*.

-φρων g. -φρονος vgl. -φρων, φρένες.
Ἀγλαό-φρων. *Ἀλκί-φρων*. *Ἀρί-φρων*. *Ἀταλό-φρων*. *Δαΐ-φρων*. *Ἐπί-φρων*. *Εὔ-φρων*. *Εὐθύ-φρων*. *Ἐχέ-φρων*. *Καλλί-φρων*. *Κλεό-φρων*. *Λεώ-φρων*. *Λεοντό-φρων*. *Λυκό-φρων*. *Μενέ-φρων*. *Νεό-φρων*. *Ξενό-φρων*. *Ὁμό-φρων*. *Πολύ-φρων*. *Σώ-φρων*, *Σωφρονίσκος*, *Σωφρόνιχος*. *Σωσί-φρων*. *Φιλό-φρων*. *Χερσί-φρων*.

-φυλος zu φῦλον, φυλή.
Ἐρί-φυλος, *Ἐρι-φύλη*. *Ἐχέ-φυλος*. *Κρεώ-φυλος*. *Μενέ-φυλος*. *Χθονο-φύλη*.
Vgl. *Φυλο-*. *Φύλ-αρχος*.

-*φων* g. -*φωντος*, f. -*φωσσα*.

Ἀγλαο-φῶν. Ἀντι-φῶν. Ἀρκε-φῶν. Ἀριστο-φῶν. Ἀῤῥι-φῶν. Ἀρχε-φῶν. Αὐτο-φῶν. Δεξι-φῶν. Δημο-φῶν. Διο-φῶν. Ἐρασι-φῶν. Ἡλιο-φῶν. Ἡρο-φῶν. Θεο-φῶν. Θρασυ-φῶν. Ἱερο-φῶν. Ἱμερο-φῶν. Ἰο-φῶν, Ἰο-φῶσσα. Καλλι-φῶν. Κλεο-φῶν. Κτησι-φῶν. Λαο-φῶν. Μηνο-φῶν. Μητρο-φῶν. Μυρτι-φῶν. Νικο-φῶν. Ξενο-φῶν. Οἰνο-φῶν. Ὀνησι-φῶν. Πασι-φῶν. Ῥοδο-φῶν. Στρατο-φῶν. Τηλε-φῶν. Τιμο-φῶν. Φιλο-φῶν. Χαιρε-φῶν.

-*φος* in *Ἄντι-φος* neben *Ἀντι-φῶν. Ἔρι-φος. Τήλε-φος* neben *Τηλε-φῶν.*

-*φως* in *Πάμ-φως*. Vgl. *Φώ-κριτος*.

-*χαρης* zu *χαίρω, ἐ-χάρ-ην.*

Ἀγλω-χάρης. Ἀμφι-χάρης. Ἀντι-χάρης. Ἀστυ-χαρίδης. Δημο-χάρης. Διο-χάρης. Ἐπι-χάρης. Ἐργο-χάρης. Ἑρμο-χάρης. Εὐ-χάρης. Ἡδυ-χάρης. Θεο-χάρης. Θυμο-χάρης. Κλεο-χάρης. Λα-χάρης, Λεω-χάρης. Μηνο-χάρης. Ναυσι-χάρης. Νικο-χάρης. Ξενο-χάρης. Οἰνο-χάρης. Παγ-χάρης. Πασι-χάρης. Πολυ-χάρης. Πυθο-χάρης. Ῥοδο-χάρης. Σω-χάρης. Τιμο-χάρης. Φιλο-χάρης.

Vgl. -*χαρις*.

Vgl. *Χαρι-. Χαρί-δημος* vgl. *Δημο-χάρης. Χαρι-κλῆς* vgl. *Κλεο-χάρης. Χαρί-λεως* vgl. *Λεω-χάρης. Χαρί-ξενος* vgl. *Ξενο-χάρης. Χαρι-τιμίδης* vgl. *Τιμο-χάρης.*

-*χαρις* Nebenform zu -*χαρης*.

Ἀνδρό-χαρις. Αὐτό-χαρις. Δημό-χαρις vgl. *Δημο-χάρης. Ἑρμό-χαρις* vgl. *Ἑρμο-χάρης. Εὔ-χαρις* vgl. *Εὐ-χάρης. Εὐ-χαρίων. Εὐ-χαρίδης. Θεό-χαρις* vgl. *Θεο-χάρης. Ὀνησί-χαρις. Τιμό-χαρις* vgl. *Τιμο-χάρης. Φιλό-χαρις* vgl. *Φιλο-χάρης.*

Vgl. *Χαρι-. Χαρί-ανδρος* vgl. *Ἀνδρό-χαρις. Χαρί-δημος* vgl. *Δημό-χαρις. Χαρι-τιμίδης* vgl. *Τιμό-χαρις.*

-*χαριστος* part. von *χαρίζομαι*.

Εὐ-χάριστος neben *Εὔ-χαρις. Θεο-χάριστος* neben *Θεό-χαρις.*

Vgl. *Χαρίσ-ανδρος*.

-*χαρμος* zu *χάρμη* Kampflust, Kampf.

Ἀντί-χαρμος. (*Ἀσπιδο-χάρμη* Amazone.). *Ἐπί-χαρμος. Ἱππό-χαρμος. Μενέ-χαρμος. Πολύ-χαρμος. Σώ-χαρμος.*

Vgl. *Χαρμο-*. *Χαρμενίδης* (*Χαρμο-μενιδης*) vgl. *Μενέχαρμος*. *Χάρμ-ιππος* vgl. *Ἱππό-χαρμος*.

-χαρτος part. zu *χαίρω*, *χαρτός*.

Λά-χαρτος neben *Λα-χάρης*.

Vgl. *Χαρσί-φιλος*.

-χειρ Hand, *χείρ*.

Εὔ-χειρ vgl. *Χειρί-σοφος*. *Χερσί-φρων*.

-χθων, g. *-χθονος* zu *χθών* Erde.

Δαμασί-χθων. *Ἐρι-χθόνιος*. (*Ἐρι-χθώ*). *Ἐρυσί-χθων*. *Παλαί-χθων*. Mythische Namen.

Vgl. *Χθονο-φύλη* myth.

-χορος zu *χόρος* Tanzplatz, Tanz, Chor.

Εὔ-χορος. *Καλλί-χορος*. *Πρό-χορος*. *Στησί-χορος*. *Τερψιχόρα* Muse. *Φιλό-χορος*.

Vgl. *Χορο-κλῆς*.

-χρηστος zu *χρηστός*.

Θεό-χρηστος. *Πυθό-χρηστος*.

Vgl. *Χρηστό-δημος*.

-χρους, **-χρος**, **-χρως** zu *χροά* Haut, Farbe.

Εὔ-χρους. *Μέλαγ-χρος*. *Μελί-χρως*. (*Εὐ-χρώμιος* spät).

-χρυσος Gold, *χρυσός*.

Ἑλί-χρυσος. *Ἰσό-χρυσος*. *Καλλί-χρυσος*. *Πάγ-χρυσος*. *Πολύ-χρυσος*.

Vgl. *Χρυσο-*. *Χρύσ-ιππος*.

-ωνυμος zu *ὄνομα* Name.

Ἀγαθ-ώνυμος. *Ἀριστ-ώνυμος*. *Ἑκατ-ώνυμος*. *Ἐπ-ώνυμος*. *Ἐρατ-ώνυμος*. *Εὐ-ώνυμος*. *Ἱερ-ώνυμος*. *Καλ-ώνυμος*. *Κερδ-ώνυμος*. *Κλεισ-ώνυμος*. *Κλε-ώνυμος*. *Κλυτ-ώνυμος*. *Κοπρ-ώνυμος* Beiname. *Κυθ-ώνυμος*. *Λε-ώνυμος*. *Μεγαλ-ώνυμος*. *Μετ-ώνυμος*. *Νικ-ώνυμος*. *Παντ-ώνυμος*. *Πολυ-ώνυμος*. *Σκαμανδρ-ώνυμος*. *Συν-ώνυμος*. *Φιλώνυμος*.

Vgl. *Ὀνομα-*. *Ὀνομα-κλῆς* vgl. *Κλε-ώνυμος*.

-ωπος, **-ωπας**, **ωψ** zu *ὠπή*, *εἰς ὦπα*.

Ἀγάθ-ωπος. *Γοργ-ώπας*. *Δειν-ώπας*. *Ἐξ-ώπιος*. *Κρότωπος*. *Λευκ-ωπεύς*. *Λυκ-ώπας*. *Λυκ-ωπεύς*. *Μελάν-ωπος*. *Μυρ-ώπα*. *Ῥοδ-ῶπις*. *Σῶπις* (*Σω-ωπις*) *Φαιδρ-ωπίδης*. — *Γλαυκ-ῶπις*. *Ἐπ-ωπεύς*. *Ἐρι-ώπη*. *Ἴν-ωψ*. *Κέρκ-ωψ* myth.

Vgl. *-οπος*, *-οψ*.

-ωτας wohl zu *οὖς* Ohr.

Ἐρί-ωτος. Κολ-ώτης. Λυκ-ώτας. Λύκ-ουτος. Μολ-ώτας. Μον-ούτης.

-ωφελης zu *ὄφελος, ὠφέλεια, ὀφέλλω.*

Δαμ-ωφέλης. Εὐ-ωφελῖνος, Εὐ-οφελῖνος. Οἰκ-ωφέλης. Vgl. *Ὀφέλ-ανδρος.*

III.

System der griechischen Namenbildung.

1. Voll- und Kosenamen mit ihren Anschlüssen.

Ἀ- mit, zusammen, gleich.

Ἄ-βολος, Ἀ-βόλητος. Ἄ-δελφος. Ἀ-κοίτης. Ἄ-λεσχος. Ἀ-ταλάντη. Ἄ-τλας.

ἉΒ strotzen in Ἁβρο- (ἁβρός) und -ηβος (ἥβη).

Ἁβρό-θοος Ἁβρο-κλῆς. Ἁβρο-κόμης. Ἁβρό-μαχος. Ἁβρο-τέλης.

Ἁβρέας. Ἁβροία. Ἁβριάδης. Ἁβρυλλίς. Ἁβρώ. Ἅβρων. Ἁβρώνιχος. Dazu Ἁβρο-σύνη spät.

-ηβος. Ἔφ-ηβος. Φίλ-ηβος.

Ἥβη. Ἥβων.

ἈΓ führen, treiben in Ἀγε-, -αγος, -αγωγος, Ἀγελο- (ἀγέλη Heerde), -αγυιος (ἀγυιά Strasse), Ἀγων-, -αγων (ἀγών); Ἡγε- = Ἀγε-, -ηγος = -ᾱγος, Ἡγησι- = Ἀγησι-, -ἀγετας = -ηγετης führend, Ἀγρο-, -αγρος zu ἄγρα Jagd und ἀγρός Feld, Ἀγριο- zu ἄγριος wild, Ἀξιο- zu ἄξιος werth von ἄγειν aufwiegen.

Ἀγέ-λαος (υυ-υ). Ἀγε-λάδας.

-αγος. Λᾶγος (Λα-αγος). Λααγίδης, Λαγίδης vgl. Ἀγε-λάδας.

Gleichen Stammes Ἄκ-τωρ. Ἀκτορίωνε Μολίονε.

Ἀγυιεύς mythisch.

-αγυιος. Ἀστυ-άγυια.

-αγωγος in Εὐ-άγωγος.

Ἀγών-ιππος. Ἀγώ-δικος Thasos, Curtius Studien V, 268.

Ἄγων. Ἀγωνέας. Ἀγωνίς.

-αγων. Δαμ-άγων. Εὐ-άγων.

Ἡγῆναξ. Ἡγε-κλῆς. Ἀγέ-λαος = Ἡγέ-λεως. Ἡγέ-λοχος. Ἡγέ-στρατος. (10).

Ἡγέας. Ἡγίας. Ἧγις = Ἆγις. Ἡγίων. Ἡγίλος. Ἀγώ.

-ηγος. *Κλόν-ηγος. Κύν-αγος. Λόχ-ηγος* vgl. *Ἡγέ-λοχος. Στράτ-αγος* vgl. *Ἡγέ-στρατος. Χόρ-ηγος.* (6.)
Ἡγησι-άναξ. Ἡγήσ-ανδρος. Ἀγησί-λαος. Ἀγησί-πολις. Ἡγησί-στρατος. (20).
-ηγετης. *Λα-γέτας* (*Λα-αγετας*). *Εὐ-ηγέτης.*
An *-ηγος*, *-ηγετης* schliessen sich: *Ἀγήτας. Ἡγήτωρ, Ἀγήτωρ. Ἡγέμων, Ἡγήμων, Ἀγήμων.*
Ἄγρ-οικος (*ἀγρός*). *Ἀγρ-οίτας. Ἀγρό-λας. Ἀγρο-λέων* (*ἄγρα*).
Ἀγρεύς. Ἀγροιώ. Ἄγρων.
Ἀγραῖος wohl adj. zu *ἄγρα.*
Λέ-αγρος vgl. *Ἀγρό-λας. Μελέ-αγρος. Οἴ-αγρος. Ὄν-αγρος. Σύ-αγρος.* (7).
Angeschlossen *Ἀγρεύουσα* Schiffsname.
-άγρετης zu *ἀγρέω* in *Ἱππ-αγρέτας.*
Ἀγρι-όπη, Ἀγριόπης.
Ἄγριος, Ἀγριώνιος Dionysos.
Ἀξιο-θέα. Ἀξιό-νικος. Ἀξιο-πείθης. Ἀξιό-πιστος. Ἀξιό-ποινος.
Ἄξιος. Ἀξίων.
-αξιος. Μον-άξιος.
Ἀξίωμα später Frauenname.

ἉΓ *ἅζομαι* in *-αγης* (zu *ἅγος* Verehrung) und *Ἁγνο-*, *-αγνος* heilig (*ἁγνός*).
-αγης. Δαμ-άγης. Εὐ-άγης. Θε-άγης.
Ἁγνό-δημος. Ἁγνό-θεμις. Ἁγνό-θεος. Ἁγνο-κλῆς. Ἁγνό-στρατος. (11).
Ἅγνος. Ἁγνίας. Ἁγνώ. Ἅγνων. Ἁγνωνίδης.
-αγνος in *Δήμ-αγνος* vgl. *Ἁγνό-δημος.*

ἈΓΑ *ἄγαμαι* hochhalten, verherrlichen, bewundern in *Ἀγασι-*, *Ἀγαστο-*, *-αγητος* = *ἀγητός. Ἀγαπα-* zu *ἀγαπάω* liebe, *Ἀγαλλ-* zu *ἀγάλλομαι*, *Ἀγλαο-* zu *ἀγλαός.*
Ἀγασι-κλῆς. Ἀγάσ-ιππος. Ἀγασι-σθένης. Ἀγασί-στρατος.
Ἀγασίας. — *Ἀγάσι-μος. Ἀγασσαμενός* part. aor.
Ἀγαστο-νίκη. Ἀγαστο-φάνης.
-αγητος. Ἀγαθ-άγητος. Δημ-άγητος. Εὐ-άγητος. Λαυ-αγήτα. Τιμ-άγητος.
Ἄγητος.
Ἀγαπ-ήνωρ.

Ἀγάπη. Ἀγαπαῖος. Ἀγάπιος.
Dazu Ἀγαπωμενός. Ἀγάπητος. Ἀγάπημα.
Zu ἀγάλλομαι:
Ἀγαλλίας. Ἀγαλλίς.
Dazu Ἀγαλλίασις abstract. (ἀγαλλίασις christlich).
Ἀγλαό-νικος. Ἀγλαο-φάνης. Ἀγλαό-φρων. Ἀγλώ-κριτος. Ἀγλω-φῶν. (12).
Ἄγλαος. Ἀγλαΐδας. Ἀγλαΐων. Ἀγλάων, Ἀγλῶν.
Dazu Ἀγλαΐα mythisch.
Ἀγαθός, ἀμείνων, ἄριστος gut, besser, best; Gruppen Ἀγαθο- und -αγαθος, Ἀμεινο- und -αμεινων, Ἀριστο-, Ἀριστειο- und -αριστος.
Ἀγαθ-άγγελος. Ἀγαθ-άνωρ. Ἀγάθ-αρχος. Ἀγαθο-κλῆς. Ἀγάθ-οδος. (19).
Ἄγαθος. Ἀγαθᾶς. Ἀγαθίας. Ἀγάθυλλος. Ἀγαθώ. Ἀγάθων.
-αγαθος. Ἀνδρ-άγαθος vgl. Ἀγαθ-άνωρ. Ἀρχ-άγαθος vgl. Ἀγάθ-αρχος. Ἐπ-άγαθος. Παντ-άγαθος. Πασ-αγάθη.
Ἀμείν-ιππος. Ἀμεινο-κλῆς. Ἀμεινο-κράτης. Ἀμεινό-νικος. Ἀμεινό-λας.
Ἀμεινίας. Ἀμεινιάδης. Ἀμεινώ. Ἀμείνων, ωνος.
-αμεινων. Ἐπ αμείνων. Ἐπ-αμεινώνδας. Vgl. Ἀμείνων und Ἐπ-άγαθος.
Ἀριστό-δημος. Ἀριστο-κλῆς. Ἀριστό-νικος. Ἀριστό-ξενος. Ἀριστό-τιμος. (57).
Ἄριστος. Ἀριστείας. Ἀριστέας. Ἀριστίας. Ἄριστις. Ἀρίστυλλος. Ἀριστώ. Ἀρίστων. — Ἀρίσταχος demin. — Ἀριστεύς = ἀριστεύς. Ἀριστείδης.
-αριστος. Δημ-άριστος. Κλε-άριστος. Νικ-αρίστη. Ξεν-αρίστη. Τιμ-άριστος. (10).
Ἄριστος.
Ἀριστειοῦχος.
Ἀριστείας. Ἀριστέων.
Ἀγαν-, Ἀγα- steigert, ἄγαν.
Ἀγα-κλῆς. Ἀγα-μέμνων. Ἀγά-στροφος. Ἀγ-ήνωρ. Ἀγ-όρατος. (13).
Gehört mit zur Wurzel ἈΓΑ.
Ἀγγελο- Bote, Botschaft, ἄγγελος, in Ἀγγελο-, -αγγελος.
Ἀγγέλ-ιππος.

Ἄγγελος. Ἀγγελίων. (*Ἀγγέλιος* christlich, von den Engeln benannt). — *Ἀγγελία* Tochter des Hermes, Abstract.

-*αγγελος. Ἀγαθ-άγγελος. Ἀριστ-άγγελος. Εὐ-άγγελος. Θε-άγγελος. Πυθ-άγγελος.* (6).

Ἀγορα- Volksversammlung, Volksrede, Markt in *Ἀγορα-*, -*αγορας*, -*αγορος*.

Ἀγορα-κλῆς. Ἀγορά-κριτος. Ἀγορ-άναξ. Ἀγόρ-ανδρος. Ἀγορά-νομος.

Ἄγεῤῥος maked. *Ἄγυρις, Ἀγύῤῥιος* geht auf *ἄγυρις*.

-*αγορας. Ἀναξ-αγόρας* vgl. *Ἀγορ-άναξ. Ἀνδρ-αγόρας* vgl. *Ἀγόρ-ανδρος. Εὐ-αγόρας. Κλε-αγόρας* vgl. *Ἀγορα-κλῆς. Πυθ-αγόρας.* (77).

-*αγορος. Ἀρτεμ-άγορος. Παν-ήγορος. Συν-ήγορος. Τελεσ-ήγορος. Τιμ-άγορος.*

Gleichen Stammes *Ἀγύρ-της* myth. vgl. *ἄγυρις, Παν-ήγυρις*.

Ἀγχι- nahe, *ἄγχι*.

Ἀγχί-αλος. Ἀγχι-μάχη. Ἀγχί-μολος. Ἀγχι-νόη. Ἀγχί-πυλος. (6).

Ἀγχίος Kentaur. — Angelehnt *Ἀγχίτης* und *Ἀγχομενός*, scheinbar part. zu *ἄγχω*, vgl. Artemis *Ἀπ-αγχομένη*. Hierher auch *Ἀγχίσης*.

ἈΔ, *ἉΔ* zusagen, gefallen, *ἕαδον, ἀνδάνω* in *Ἀδι-*, -*αδων*, -*αδνη*, *Ἀσι-*, *Ἀσμενο-* (*ἄσμενος*), *Ἡδυ-* und -*ηδης*.

Ἀδί-λεως Thasos, Curtius Studien V, 268.

Ἀδέας. Ἀδέα. Ἀδαῖος. Ἄδων.

-*αδοντ-* part. zu *ἀδεῖν* in *Μητι-άδουσα. Χαλκώδων τος.* (*Χαλκο-αδοντ-*).

-*αδνη* in *Ἀρι-άδνη. Εὐ-άδνη. Καλλι-άδνη.*

Ἄσ-ανδρος. Ἀσί-τιμος.

Ἀσίας. Ἄσιος. Ἀσιάδης. Ἀσαῖος. Ἀσωνίδης.

-*νασις* = *ϝασις* in *Παν-ύασις.* — *ασις* in *Θε-ασίδης.*

Ἀσμενό-φαντος.

Ἄσμενος.

Ἡδύ-λαλος. Ἡδυ-πνόη. Ἡδυ-χάρης.

Ἧδυς. Ἡδύλος. Ἡδύλιον. Ἡδυλίνη. Ἥδων. — *Ἡδυ-τώ* vgl. *Φιλυτώ*

-ηδης in Θυμ-ήδης. Λειώ-δης. (Λειω = Λεω vgl. Λειώ-κριτος.)

Ἡσί-οδος.

Ἡσιόνη.

Ἀθήνη Athene, Ἀθηνο-.

Ἀθην-αγόρας. Ἀθηνό-δωρος. Ἀθηνο-κλῆς. Ἀθηνό-κριτος. Ἀθηνό-φιλος. (9).

Ἀθηνίας. Ἀθήνιος. Ἄθηνις. Ἀθηνάδης. Ἀθήνιχος. Ἀθηνώ. Ἀθωνίδης vgl. Ἀτθίς.

Dazu Ἀθήναιος, Ἀθηναίς adj. zu Ἀθήνη.

Αἰγ-, Αἰγι- zu αἴξ Ziege, αἶγες Wogen.

Αἴ-πολος. Αἰγί-πυρος. Αἴγι-σθος.

Αἴγυλος. Αἰγώ = Amaltheia. Αἴγων.

Αἰγεύς. Αἰγαῖος. Αἰγαίων von Αἰγαί mythische Heimath des Poseidon, von αἰγ Woge.

Αἰδο-, Αἰδησι-, Αἰσχο-, Αἰσχρο-, -αισχρος zu αἰδέομαι, αἶσχος, αἰσχρός.

Αἰδώ persönlich. — Αἴδι-μος.

Αἰδησίας. Αἰδέσιος. — Vgl. Θε-αίδητος.

Αἰσχέας. Αἰσχητάδης. Αἰσχίνης. Αἰσχύλος.

Αἶσχρος. Αἰσχρέας. Αἰσχραῖος. Αἰσχρίων. Αἰσχρώ. Αἴσχρων.

-αισχρος in Κάλλ-αισχρος.

Αἰθι-, Αἰθο- zu αἴθω.

Αἰθί-οψ. Αἶθ-οψ.

Αἶθος. Αἰθίδας. Αἰθίων. Αἴθων.

-αιθος. Ἀρί-αιθος. Κόμ-αιθος. Λύκ-αιθος. Πύῤῥ-αιθος. Φίλ-αιθος. (11).

Αἱμο-, -αιμων zu αἵμων, αἷμα.

Αἱμό-στρατος.

Αἵμων.

-αιμος. Ἰσό-αιμος spät.

-αιμων. Ἀνδρ-αίμων. Εὐ-αίμων. Ἱππ-αίμων. Πολυ-αιμονίδης.

Αἰνο-, -αινος, Αἰνησι-, -αινετος zu αἶνος, αἰνέω.

Αἰν-αρέτη.

Αἰνείας, Αἰνέας. Αἰνίας. Αἴνιος. Αἰνιάδης.

-αινος. Ἀρίστ-αινος. Ἔπ-αινος. Ἵππ-αινος. Πάντ-αινος. Πολύ-αινος. (13).

Αἰνησί-δημος. Αἰνησί-τιμος.
Αἰνησίδας. Αἰνησώ.
-αινετος. Ἀριστ-αίνετος. Ἐπ-αίνετος. Παντ-αίνετος. Πολυ-αίνετος. Σοφ-αίνετος. (22).
Dazu Αἴνετος, Αἴνητος, Αἰνήτη. Gleichen Stammes Αἰνήτωρ.
Αἱρησι-, -αιρος zu αἱρέω.
Αἱρήσ-ιππος.
Αἵρεσις f. Αἱρέσιος.
-αιρος in Ἴ-αιρα. Πάν-αιρος.
Αἰσο- zu αἶσα.
Αἰσο-σθένης. Αἰσ-ανίας. Αἴσ-ωπος.
Αἴσιος. Αἰσίων. Αἴσων.
Dazu Αἴσιμος, Αἰσιμίδης. Αἰσυήτης und Αἴσυμνος.
Αἰτο-, -αιτιος, -αιτητος zu (ἔξ)αιτος, αἰτέω, αἰτία.
Αἰτίας. Αἰτύλος. Αἴτων.
-αιτιος. Ἀν-αίτιος. Παν-αίτιος. Παντ-αίτιος.
-αιτητος. Εὐ-παρ-αίτητος. Θε-αίτητος.
Dazu Αἴτητος, Αἰτήτη, und part. act. Αἰτοῦσα.
Αἰχμο-, -αιχμης, -αιχμος zu αἰχμή Lanze.
Αἰχμ-αγόρας. Αἰχμό-δικος. Αἰχμο-κλῆς.
Αἰχμέας. Αἶχμις. Αἰχμίων. Αἴχμων.
-αιχμος. Ἀρίστ-αιχμος. Ἵππ-αιχμος. Μέν-αιχμος. Πυρ-αίχμης. Φιλ-αίχμη. (9).
Ἀκα-, Ἀκρο-, -ακρος zu ἀκή, ἀκρός.
Ἀκά-δημος. Ἀκα-καλλίς. Ἄκ-ανθος. Ἀκαλ-ανθίς.
Ἀκαῖος. Ἄκυλος. Ἀκάλη.
Ἀκαταῖος. Ἀκατίδης. — Angelehnt Ἀκμή (= ἀκμή).
Ἀκρό-δημος (vgl. Ἀκά-δημος). Ἀκρό-κομος. Ἀκρό-νεως. Ἀκρό-πους. Ἀκρο-τέλης.
Ἀκρίας. Ἄκρων. Ἀκρό-τατος. Vgl. Ἀκρο-τέρα Schiffsname.
-ακρος. Βῶκρος. Φάλ-ακρος = Βάλ-ακρος maked., Φαλ-ακρίων.
Ἀκεσι-, Ἀκεστο-, -ακεστος zu ἄκος, ἀκέομαι heilen.
Ἀκέσ-ανδρος. Ἀκεσί-λαος. Ἀκεσί-μβροτος. Ἀκέσ-τιμος.
Ἀκεσᾶς. Ἀκεσαῖος. Ἀκεσίας. Ἄκεσις. Ἀκεσεύς.
Ἀκεσώ. Ἀκέσων.

Ἀκεστό-δημος. Ἀκεστό-δωρος.
-ακεστος. Ἐξ-άκεστος, Ἐξ-ήκεστος. Θε-ήκεστος.
Gleichen Stammes Ἀκουμενός part. praes. Ἀκεσσαμενός part. aor. Ἀκέσ-τωρ, Ἀκεστορίδης.

Ἀκου-, Ἀκουσι- zu ἀκούω höre.
Ἀκούης. — Vgl. Ἀκοή att. Schiffsname.
Ἀκουσ-αγόρας. Ἀκουσί-λαος. Ἀκουσί-λοχος.

Ἀλεξι- zu ἀλέξω wehre, helfe.
Ἀλέξ-ανδρος. Ἀλεξί-βιος. Ἀλεξί-μαχος. Ἀλεξί-νικος. Ἀλέξ-ιππος. (15).
Ἄλεξος. Ἀλεξέας. Ἀλεξᾶς. Ἀλεξίας. Ἄλεξις. Ἀλεξίων. Ἀλεξώ. Ἀλέξων.
Gleichen Stammes: Ἀλεξομενός part. praes. Ἀλεξαμενός part. aor. Ἀλέκ-τωρ (für Ἀλεξ-τωρ wie ἕκ-τος für ἑξ-τος). — Ἀλεκτρύων zu Ἀλέκτωρ wie Ἠλεκτρύων zu Ἠλέκτωρ. Vielleicht wurde noch Zusammenhang von Ἀλεξι- mit Ἀλκα-, Ἀλκι- gefühlt.

Ἀλκα-, Ἀλκι-, -αλκης, -αλκος, Ἀλκιμο-, -αλκιμος, -αλκμος zu ἀλκή, ἀλκί dat., ἄλκιμος, ἀλ-αλκ-εῖν.
Ἀλκά-θοος. Ἀλκα-μένης. Ἄλκ-ανδρος. Ἀλκί-βιος, Ἀλκι-βιάδης. Ἄλκ-ιππος. (18).
Ἄλκας. Ἄλκαιος. Ἀλκίας. Ἄλκιος. Ἄλκις. Ἀλκεύς. Ἀλκίνης. Ἄλκων.
Dazu: Ἄλκετος. Ἀλκέτας, Ἀλκέτις f. Ἀλκήσιμος (Plautus). Ἄλκηστις f. Ἀλξίων vgl. ἔπ-αλξις.
-αλκης. Ἀντι-άλκης, Ἀντ-αλκίδας. Ἐπ-άλκης. Θρασυ-άλκης. Ἱππ-άλκης vgl. Ἄλκ-ιππος. Μεν-άλκας vgl. Ἀλκα-μένης. (13).
-αλκος. Ἔπ-αλκος vgl. Ἐπ-άλκης. Εὔ-αλκος vgl. Εὐ-άλκης. Τίμ-αλκος.
Ἀλκμ-ήνωρ.
Ἄλκιμος. Ἀλκμαίων, Ἀλκμάων, Ἀλκμάν. Ἀλκμήνη. Ἀλκίμων.
-αλκιμος. Ἱππ-άλκιμος. Ἵππ-αλκμος.

Ἀλλο-, -αλλος = ἄλλος, alius.
Ἀλλο-γένης.
Ἀλλᾶς. Ἄλλιος. Ἄλλις. Ἀλλίων.
-αλλος. Ἄντ-αλλος. Δί-αλλος. Περί-αλλος.

Ἁλι-, Ἁλο-, Ἁλμο-, -αλος, -αλτης theils zu ἅλς, ἅλμη theils zu ἅλλομαι, ἅλμα.

Ἁλι-θέρσης. Ἁλι-μήδη Nereide. Ἁλι-ῤῥόθιος. Ἁλο-κράτης. Ἁλο-σύδνη.

Ἅλιος.

Ἁλμο-κράτης.

Ἁλμίων.

-αλος. Ἀγχί-αλος. Ἀμφί-αλος. Εὐρύ-αλος. Ἵππ-αλος. Πάρ-αλος (ἅλς). (10).

-αλτης. Ἐπι-άλτης, Ἐφι-άλτης, Ἐπ-άλτης. Vgl. Ἄλτης

Ἀλφεσι-, Ἀλφι- zu ἀλφαίνω, ἦλφον.

Ἀλφεσί-βοια. Ἀλφί-νους.

Ἄλφιος. Ἀλφιάδης.

Dazu Ἀλφιτώ ein Kinderpopanz, vgl. Ἡδυ-τώ.

-αμβης, -αμβος wohl zu ἄμβη = ἄμβων Rand (Schildrand)?

Κάσ-αμβος. Λυκ-άμβης. Σήρ-αμβος.

Ἀμειψι-, Ἀμευσι- zu ἀμείβω, ἀμεύομαι.

Ἀμειψ-ανίας. Ἀμευσ-ανίας.

Ἀμειψίας. Ἀμευσίας.

Dazu Ἀμοιβεύς von ἀμοιβή.

Ἄμμων, Zeus Ammon.

-αμμων. Ἡρακλ-άμμων. Κρον-άμμων. Σαραπ-άμμων. Φιλ-άμμων. Φοιβ-άμμων. Aegyptische Namen.

Dazu adj. Ἀμμώνιος. Ἀμμωνιανός.

Ἀμνο-, -αμνος zu ἀμνός Lamm.

Ἀμνο-κόων.

Ἄμνος. Ἀμναῖος. Ἀμνίων.

-αμνος. Μελ-αμνίδας. Δεκ-άμνιχος. Φίλ-αμνος.

Ἀμπελο-, -αμπελος zu ἄμπελος Rebe.

Ἄμπελος. Ἀμπελίδας. Ἀμπέλιος. Ἀμπελίων. Ἀμπελῖνος. Ἀμπελίσκη. Ἀμπέλων.

-αμπελος. Χρυσ-άμπελος.

Ἀμυνο- zu ἀμύνω.

Ἀμύν-ανδρος. Ἀμυνό-μαχος.

Ἀμυνίας. Ἀμύνων.

Dazu: Ἀμυνομένη Schiffname. Ἀμύντας maked. Ἀμύντιχος. Ἀμύντωρ.

Ἀμφι- = ἀμφί um.

Ἀμφ-άλκης. Ἀμφ-ήνωρ. Ἀμφί-θεος. Ἀμφι-κλῆς. Ἀμφί-στρατος. (35).

Ἀμφίας. Ἄμφις. Ἄμφῖος. Ἀμφίων.

Ἀν-, Ἀ- negirt, = ἀν-, ἀ-.

Ἄ-βιος, Ἀ-βίατος. Ἀ-δάμας, Ἄ-δμητος. Ἀ-κάμας, Ἄ-κμητος. Ἀ-μύμων. Ἀ-ψεύδης. (70).

Ἀνα- = ἀνά.

Ἀγ-γενίδας. Ἀνα-κλῆς. Ἀνα-κρέων. Ἀν-δοκίδης. Ἄν-οχος. (10).

Ἄνυτος, Ἀνύτη zunächst zu ἀνύτω = ἀνύω, ἄνω.

Ἀνακ- zu Ἄνακες die Dioskuren, Ἀναξι- zu ἀνάσσω, -αναξ = ἄναξ.

Ἄνακος. Ἀνακαῖος. Ἀνακώ. Oder zu Ἀνα-?

Ἀναξ-αγόρας. Ἀνάξ-αρχος. Ἀναξί-δᾶμος. Ἀναξί-λαος. Ἀναξί-μανδρος. Ἀνάξ-ιππος. (24).

Ἄναξις. Ἀναξίων. Ἀναξῖνος. Ἀναξώ.

-αναξ. Ἀγορ-άναξ. Ἀρχε-άναξ. Δημῶναξ. Ἱππῶναξ. Λεῶναξ. Μανδρῶναξ. (45).

Gleichen Stammes Ἀνάκ-τωρ.

Ἀνδρο-, -ανωρ = -ηνωρ, -ανδρος zu ἀνήρ, ἀνδρός.

Ἀνδρ-άγαθος. Ἀνδρό-βιος. Ἀνδρο-κλῆς. Ἀνδρο-κράτης. Ἀνδρο-κύδης. Ἀνδρό-λαος. Ἀνδρο-μένης. Ἀνδρό-νικος. Ἀνδρο-πείθης. Ἀνδρό-τιμος. Ἀνδρό-χαρις. (30).

Ἀνδρέας. Ἀνδρίας. Ἀνδρεύς. Ἀνδρίων. Ἀνδρίσκος. Ἄνδρώ. Ἄνδρων.

-ανωρ. Ἀγαθ-άνωρ. Βι-άνωρ. Κλε-άνωρ. Κυδ-ήνωρ. Νικ-άνωρ. (57).

-ανδρος. Κλέ-ανδρος. Κράτ-ανδρος. Λέ-ανδρος. Μέν-ανδρος. Νίκ-ανδρος. Πείθ-ανδρος. Τίμ-ανδρος. Χαρί-ανδρος. (77).

Ἀνδρεύς mythisch, Ἀνδρικός sehr später Name.

Ἀνεμο-, -ανεμος zu ἄνεμος Wind, Windgott.

Ἀνεμ-οίτας, böotisch Ἀνεμ-ύτας. Ἀνεμο-κοῖται ein Geschlecht.

Ἀνεμώνιος äolisch.

-ανεμος. Παντ-άνεμος. Ποδ-άνεμος.

Ἀνθο-, -ανθης, -ανθος, Ἀνθεμο- zu ἄνθος, ἄνθη, ἄνθεμον.

Ἀνθο-κόμης. Ἄνθ-ιππος. Ἀνθο-φορίων.

Ἄνθος. Ἀνθέας. Ἀνθεία. Ἀνθία. Ἄνθις. Ἄνθυλλα. Ἀνθώ.

-ανθης. Ἐρι-άνθης. Εὐ-άνθης. Κλε-άνθης. Τιμ-άνθης. Ὑπερ-άνθης; daneben

-ανθος. Ἐρί-ανθος. Μέλ-ανθος. Νέ-ανθος. Φίλ-ανθος. Χρύσ-ανθος. (24). Φερ-άνθη vgl. Ἀνθο-φορίων.

Dazu Ἀνθοῦσα part. von ἀνθέω, Ἀνθηρά Schiffname (ἀνθηρός).

Ἀνθεμό-κριτος.

Ἀνθέμα. Ἀνθέμιος. Ἀνθεμίων. Ἀνθεμόνη. Ἀνθεμωνίδης.

Dazu Ἀνθεμοείσιος (von ἀνθεμό-εις).

Ἀντι- gegen, ἀντί.

Ἀντ-αλκίδας. Ἀντί-γονος. Ἀντί-λοχος. Ἀντί-οχος. Ἀντί-πατρος. (44).

Ἀντέας. Ἄντεια. Ἀντίας. Ἀντίων. Ἄντων.

Ἀνταῖος, Ἀνταίων Antäos zu ἀνταῖος widrig schliesst sich an.

-αντος in Εὐ-αντίδας. Θέ-αντος zu ἄντη? Ἀνταία Beiname von Göttinnen. — Ἄντασος Analogiebildung wie von ἀνταζω, vgl. Ἵππασος.

Ἀπο- ab, ἀπό.

Ἀπο-δήμιος. Ἄπ-οικος. Ἀπό-λαυστος. Ἀπο-ληξίας.

Ἀπολλο-, Ἀπολλωνο-, -απολλων Apollo, Ἀπόλλων.

Ἀπολλο-γένης. Ἀπολλό-δωρος. Ἀπολλό-θεμις. Ἀπολλο-κράτης. Ἀπολλο-φάνης. (6).

Ἀπόλλας. Ἀπολλώς. Ἀπόλλων. Ἀπολλωνίδης.

Ἀπελλᾶς. Ἀπελλῆς. Ἀπελλικῶν. Ἀπελλίς. Ἀπέλλιχος. Ἀπελλίων. Ἀπελλιανός.

Ἀπολλων-ικέτης. Ἀπολλωνό-δοτος.

-απολλων. Ὡρ-άπολλων.

Dazu adj. Ἀπολλώνιος. Ἀπολλωνιάδης. Ἀπολλωνιανός.

ἈΡ fügen in Ἀρσι-, -αρτης, -αρης = ηρης, -αρμενος, Ἁρμο-, -αρμος, Ἁρμοξι-, -αρμοστος, Ἀρτυ-, Ἀρτυσι-, vgl. ἀραρίσκω, ἄρμενος, ἁρμός, ἁρμόζω, ἀρτύω.

Ἀρσι-νόη, Ἀρσί-νοος. Ἄρσ-ιππος.

Ἀρσέας.

-αρτης in Πυλ-άρτης Hades, auch Mannsname bei Homer.

-αρης, -ηρης. Ἀμφ-ήρης, Ἀμφάριχος. Δᾶμ-άρης. Δικ-ήρης. Διώρης (Διο-αρης). Θε-άρης. (19).

-αρμενος in Δημ-άρμενος.

Ἄρμενος. Ἀρμενᾶς. Ἀρμενίδης.

Ἁρμό-διος? Ἁρμο-θόη. Ἁρμο-κύδης. Ἁρμό-νικος. Ἁρμό-ξενος.

Ἅρμων. Ἁρμονίδης.

-αρμος. Μεθ-άρμη. Παν-αρμώ. Ἱππαρμό-δωρος. Athene Βο-αρμία.

Ἁρμοξί-δαμος dorisch.

-αρμοστος in Ἐφ-άρμοστος.

Vgl. Ἁρμόστας (= ἁρμοστής).

Ἀρτύ-μαχος. Ἀρτυσί-λεως. Ἀρτυσί-τραγος (?).

Ἀρτύλας.

Dieser Sippe sind angefügt: Ἀραρώς ότος (= ἀραρώς). Ἄρθμιος (= ἄρθμιος), Ἀρθμιάδας. Ἄρμενος, Ἀρμενᾶς, Ἀρμενίδης (vgl. Δημ-άρμενος). Ἁρμόδιος = ἁρμόδιος? Ἁρμονία myth. = ἁρμονία. Ἁρμόστας.

Ἀρατο-, -αρατος, -αραος zu ἀρά, ἀρατός, ἀρητός.

Ἀρατο-γένης.

Ἄρατος, Ἄρητος. Ἀρήτη. Ἀρατάδης. Ἀράτιος. Ἀράτων.

-αρατος. Δημ-άρατος. Εὐ-άρατος. Ὀλυμπι-άρατος. Παιδ-άρητος. Πολυ-άρατος.

Ἄρατος.

-αραος in Ἀμφι-άραος wohl auch zu ἀρά, Ἀρά.

Ἀργι-, -αργης nicht bloss zur Wurzel ἀργ hell sein.

Ἀργι-λεωνίς. Ἀργί-λιπος Kyklop. Ἀργι-όπη. Vgl. Ἀργει-φόντης.

Ἄργος myth. Ἀργέας, Ἀργεάδαι. Ἀργᾶς. Ἀργαῖος. Ἀργῆς Kyklop. Ἀργώ.

-αργης. Στυμ-άργης. (Vgl. ληθ-αργός).

Ἀρεσι-, -αρεστος zu ἀρέσκω, ἀρέσω, ἀρεστός.

Ἀρέσ-ανδρος. Ἀρέσ-ιππος.

Ἀρέσας. Ἀρεσίας.

-αρεστος in Εὐ-άρεστος.

Angeschlossen Ἀρέσκων, Ἀρέσκουσα part. Ἀρέσ-τωρ. Ἀρεστορίδης.

Ἀρετα-, -αρετος zu ἀρετή.

Ἀρετα-φίλα vgl. Φιλ-αρέτα.

Ἀρέτης. Ἀρέτη. Ἀρεταῖος. Ἀρετάων. Ἀρετώ. Ἀρέτων.

-αρετος. Ἀμομφ-άρετος. Ἀριστ-αρέτη. Κλε-άρετος. Σωσ-αρέτα. Φιλ-αρέτα. (23).

Ἀρηγ helfen, ἀρήγω.

Ἀρηγεύς. Ἀρηξίων vgl. ἄρηξις.

Ἀρήγων part., Ἀρηγονίς zu ἀρηγών όνος.

Ἀρηϊ- zu Ἄρης, Ares; Schlacht.

Ἀρηΐ-θοος. Ἀρηΐ-λυκος. Ἀρηΐ-φιλος.

Ἄρευς. Ἀρήϊχος.

Ἀρήϊος, Ἄρειος, Ἀρεία, Ἀρείων, Ἀρίων adj. von Ἄρης, wie Ἀρητιάδης von Ἄρης g. Ἄρητος.

Ἀρι- = ἀρι-, steigert.

Ἀρι-άδνη. Ἀρί-γνωτος. Ἀρί-ζηλος. Ἀρί-σημος. Ἀρί-φρων. (16).

Ἄρις. Ἀῤῥίας. Ἄῤῥων.

Ἀρκε-, -αρκης, Ἀρκεσι- zu ἀρκέω, ἀρκέσω.

Ἀρκε-φῶν.

Ἀρκέας. Ἄρκυλος. Ἀρκέων.

-αρκης. Θε-άρκης. Ξεν-άρκης. Παν-άρκης. Παντ-άρκης. Ποδ-άρκης.

Ἀρκεσί-δημος. Ἀρκεσί-λαος.

Ἄρκεσος. Ἀρκεσίων. Ἀρκείσιος.

Ἄρκετος. Ἀρκέτων.

Dazu Ἀρκέσας g. σαντος part. aor.

Ἀρνο- zu ἀρήν, ἀρνός Widder.

Ἀρνο-κλῆς.

Ἀρνίας. Ἀρνίσκος. Ἄρνων. — Ἀρναῖος = Ἶρος bei Homer.

Εὐ-άρνη Nereide.

Ἁρπαλο-, Ἁρπα- zu ἅρπη, ἁρπάζω, ἁρπαλέος.

Ἁρπά-λυκος (für Ἁρπαλο-λυκος).

Ἅρπαλος. Ἁρπαλίων. Ἁρπαλεύς. — Ἁρπάδης.

Angeschlossen Ἅρπαξ (Plautus) = ἅρπαξ.

Ἀρτεμι-, Ἀρτεμο- zu Ἄρτεμις, Ἄρταμις Artemis.

Ἀρτεμ-αγόρας. Ἀρτεμ-άγορος. Ἀρτεμί-δωρος. Ἀρτεμό-κλεα.

Ἄρτεμις f. Ἀρτεμᾶς. Ἀρτέμιος. Ἀρτεμίων. Ἀρτεμώ. Ἀρτέμων. Ἀρτάμων.

Dazu adj. Ἀρταμίτιος = Ἀρτεμίσιος. Ἀρτεμισία.

Ἀρχε-, -αρχος, Ἀρξι-, von ἄρχω.

Ἀρχ-άγαθος. Ἀρχε-άναξ. Ἀρχέ-βουλος. Ἀρχέ-δημος. Ἀρχέ-λαος. Ἀρχέ-νεως. Ἀρχέ-νικος. Ἀρχέ-πολις. Ἀρχε-πτόλεμος. Ἄρχ-ερμος. Ἀρχέ-στρατος. Ἀρχέ-τιμος. Ἄρχ-ιππος. Ἀρχι-κλῆς. (33).

Ἄρχης, Ἄρχας. Ἀρχέας. Ἀρχίας. Ἄρχιος. Ἀρχίων. Ἀρχῖνος. Ἀρχύλος. Ἀρχώ. Ἄρχων. Ἀρχώνδας.

-αρχος. Ἀγάθ-αρχος. Ἀνάξ-αρχος. Βούλ-αρχος. Δήμ-αρχος. Ἕρμ-αρχος. Ἵππ-αρχος. Κλέ-αρχος. Λέ-αρχος. Ναύαρχος. Νίκ-αρχος. Πολέμ-αρχος. Πολί-αρχος. Στράτ-αρχος. Τίμ-αρχος. (64).

Ἄρξ-ιππος. Ἀρξι-λαΐδας.

Ἀρχή später Frauenname, wohl Abstract, ἀρχή. Ἀρχομενίδης zum part. praes. act. Ἀρχιτέας ist schlecht bezeugt.

Ἀσκληπιο-, Ἀσκλαπιο- Asklepios.

Ἀσκλαπιο-γένης. Ἀσκληπιό-δοτος. Ἀσκληπιό-δωρος. Ἀσκληπιο-κλείδης.

Ἀσκληπᾶς. Ἀσκληπίας. Ἀσκλαπίχιος. Ἀσκλαπίων. Ἀσκλάπων.

Aber Ἀσκληπιάδης, Ἀσκληπιάς patron., was auch Ἀσκλαπίων sein kann. Ἀσκληπιακός spät.

Ἀστερ-, -αστριος zu ἀστήρ, ἄστρον.

Ἀστερ-όδεια. Ἀστερ-όπη. Ἀστερ-οπαῖος.

Ἀστήρ έρος. Ἀστερίων. Ἀστρεύς. Ἀστρίς.

Ἀστέριος, Ἀστερία. Ἀστραῖος, Ἀστραία wohl adj. = ἀστέριος, ἀστραῖος.

-αστριος in Φιλ-άστριος.

Ἀστυ- zu ἄστυ Stadt.

Ἀστυ-άναξ. Ἀστυ-κλῆς. Ἀστυ-κρέων. Ἀστύ-νομος. Ἀστύφιλος. (20).

Ἀστέας. Ἄστυλλος. Ἄστων. — Ἀστεῖος kann adj. = ἀστεῖος sein.

Ἀσωπο- zu Ἀσωπός, Asopos.

Ἀσωπό-δωρος. Ἀσωπο-κλῆς. Ἀσωπό-λαος.

Ἀσώπιχος. Ἀσωπώ.

Dazu adj. Ἀσώπιος.

Αὐγο-, *-αυγης* zu *αὐγή* Strahl.
Vgl. *αὐγ-ωπός*.
Αὔγη. *Αὐγαῖος*. *Αὐγείας*, *Αὐγέας*. *Αὐγώ*.
Vgl. *Τηλ-αύγης*.

Αὐξι- zu *αὔξω* mehren.
Αὐξί-δημος. *Αὐξί-θεμις*.
Αὐξώ. *Αὔξων*. — Angeschlossen *Αὔξι-μος* (= *αὔξιμος*).
Αὔξησις, *Αὐξησία* wie von *Αὐξησι-*.
Angeschlossen *Αὐξάνων*, *Αὐξάνουσα* part. praes. *Αὔξητος* part. und *Αὔξιμος* = *αὔξιμος*.

Αὐλο-, *-αυλος* zu *αὐλή* Hof.
Αὐλο-σθένης.
Αὐλίσκος. *Αὖλις*. *Αὔλων*.
-αυλος. *Ἄγρ-αυλος*. *Δί-αυλος*. *Κώμ-αυλος*. *Μεσ-αύλιος*. *Φίλ-αυλος*.
In *Κέρ-αυλος* (*κέρας* Horn) und *Τριηρ-αύλης* *αὐλός* Flöte.

Αὐτο- zu *αὐτός* selbst.
Αὔτ-ανδρος. *Αὐτό-βουλος*. *Αὐτο-κράτης*. *Αὐτο-λέων*. *Αὐτό-λυκος*. (25).
Αὐτέας. *Αὐτίας*.

Ἀφροδιτο-, *-αφροδιτος* zu *Ἀφροδίτη*.
Ἀφρόδιτος. *Ἀφροδᾶς*. *Ἀφροδώ*.
-αφροδιτος. *Ἐπ-αφρόδιτος* (*Ἐπαφρᾶς*, *Ἐπαφρίων*, *Ἐπαφρώ*). *Ἑρμ-αφρόδιτος*.
Zu *Ἐπ-αφρώ* vgl. *Ἀφρώ* = *Ἀφρο-γένεια*.
Dazu adj. *Ἀφροδίσιος*, *Ἀφροδισία*. *Ἀφροδισιανός*.

Βαθυ-, *Βενθεσι-* zu *βαθύς*, *βένθος*.
Βάθ-ιππος. *Βαθυ-κλῆς*. *Βαθυ-κόμης*. *Βαθύ-λαος*, *Βάθυλλος*.
Βάθυς. *Βαθύας*. *Βαθύλος*. *Βάθων*.
Βενθεσι-κύμη Nereide.

Βαιτο- zu *βαίτη* Fellrock.
Βαιτύλος. *Βαίτων* Sklavennamen? vgl. *βαιτο-φόρος*.

Βακο- böot. = *Βακχο-*, *Βάκχος*.
Βακ-ήνωρ.
Βάκις. *Βάκων*. *Βακύλα* = *Βάκχις*. *Βάκχων*. *Βακχύλα*.
Βάκχις. *Βακχύλος*. *Βακχυλίδης*. *Βακχυλᾶς*. *Βάκχων*.

Dazu *Βακεύτας* böotisch = *βακχευτής* und *Βάκχιος*, *Βακχεῖος* adj. = *βάκχιος*, *βακχεῖος*.

Vgl. *Σαλα-βακχώ*.

-βατης schreitend, besteigend = *-βάτης* zu *βαίνω*.

Εὐρυ-βάτης. *Ἱππο-βάτας*. *Ναυ-βάτης*. *Παραι-βάτης*. *Στρατο-βάτης*. (9).

Βιο-, *-βιος*, *-βιατος*, *Βιοτο-*, *Βιτο-* zu *βίος* Leben, *βία* Gewalt, *βιατός* bezwungen und *βιοτή* Leben.

Βι-άνωρ. *Βιό-δαμος*. *Βιό-λας*. *Βιο-τέλης*. *Βίππος* (= *Βι-ιππος*). (6).

Βίος. *Βιάδας*. *Βιώ*. *Βίων*. *Βιωνίδας*.

-βιος. *Ἀνδρό-βιος*. *Ἀριστό-βιος*, *Ἀρίστο-βις*. *Λαο-βίη*. *Κλέο-βις*. *Πολύ-βιος*. (39).

-βιατος. *Ἀ-βίατος* neben *Ἄ-βιος* vgl. *Νά-βις* (*νη-βιος*).

Βιοτο-, *Βιτο-*, *Βιττο-* in

Βίοτος, böot. *Βίοττος*. *Βιότη*. *Βιότις* Euböa. *Βίττιον*. *Βιτίας*. *Βιττίων*. *Βίτιννα*. *Βίτυς*. *Βιτώ*. *Βιττώ*. *Βίτων*.

-βιοτος in *Εὐ-βίοτος* neben *Εὔ-βιος*.

An die Gruppe *Βιο-* schliesst sich *Βίας* g. *Βίαντος*.

Βλεπε-, *Βλεψι-* blickend, zu *βλέπω*.

Βλέπυρος (*Βλεπε-πυρος*).

Βλεπαῖος. *Βλέπιος*.

Βλεψί-δημος.

Βλέψος. *Βλεψίας*. *Βλεψιάδαι*.

Βοη- zu *βοή* Ruf.

Βόη-θος. *Βοη-θοίδης*.

Βόα. *Βόων* s. *Βου-*.

Vgl. *Ὀρσι-βόη* Amazone, *Ὑψι-βόας* Frosch, gemachte Namen.

-βολος zu *βάλλω*; auch *-βαλος*.

Ἄ-βολος, *Ἀ-βόλητος*. *Ἐπή-βολος*. *Ἰχθύ-βολος*. *Ναύ-βολος*. *Ὑπέρ-βολος*. (10).

Βού-βαλος. *Ἰνί-βαλος*. *Οἴ-βαλος*.

Vgl. *Παρα-βάλλων*.

Βου-, *-βος*, *-βοια*, *-βουτης* zu *βοῦς*, *βούτης*.

Βού-γελος. *Βού-θηρος*. *Βού-κολος*. *Βού-μυκος*. *Βού-παλος*. (13).

Βόα. Βοία. Βοΐδης. Βοίδας. Βοΐσκος. Βοιώ. Βόων. Βοίων.

-βος, -βοιος. Εὔ-βοιος. Κλεό-βοια vgl. *Βου-κλείδης. Περί-βοια. Πόλυ-βος. Σθενέ-βοια.* (13).

-βουτης in *Ἐτεο-βουτάδαι. Βουτάδαι.*

Angeschlossen: *Βουκίων* von *βοῦκος. Βούτης, Βοώτης* = *βούτης, βοώτης*, davon *Βουτακίδης. Βουταλίων.*

Βουλα-, Βουλη-, -βουλος zu *βουλή.*

Βουλ-αγόρας. Βουλα-κλῆς. Βούλ-αρχος. Βουλή-κριτος. Βουλά-θεμις. (7).

Βουλίας. Βοῦλις. Βουλίς. Βούλων. — *Βουλεύς.*

-βουλος. Ἀριστό-βουλος. Ἀρχέ-βουλος. Θρασύ-βουλος. Κλεό-βουλος. Κριτό-βουλος. (33).

Dazu *Βουλευτῖνος. Βουλήτη.* (?)

Βρασι- wohl zu *βράττω.*

Βρασί-λας.

Βρασίδας.

Βραχυ- kurz, *βραχύς.*

Βραχᾶς. Βραχῖνος. Βράχυλλος. Βραχύλλης. Βραχυλλίδης.

Βρι-, Βριθυ-, Βρισι- zu *βρι, βριθύς, βρίθω.*

Βρίαχος (*Βρι-ιαχος*) Satyr. *Βρι-άκας.*

Vgl. *Βριάρεως* zu *βριαρός. Βριμίας, Βριμώ* zu *βριμός.*

Βριθ-αγόρας.

Βριθώ.

Βρῖσα. Βρισεύς, Βρισηΐς. Βρίσων.

Βριτό-μαρτις, Göttin.

Βρομο-, -βρομος zu *βρόμος, βρέμω.*

Βρόμ-ερος vgl. *Ἕρμ-ερος.*

Βρόμος. — *Βρόμιος, Βρομία* adj.

-βρομος in *Ἔμ-βρομος.*

Aber *Βρέμων, Βρέμουσα* part. praes. von *βρέμω.*

-βροτος zu *βροτός* Sterblicher, Mensch; alt *-μορτος.*

Ἀγέ-μβροτος. Ἀρχέ-μβροτος. Κλεό-μβροτος. Στησί-μβροτος. Φιλό-μβροτος. (20).

-μορτος in *Ἀγέ-μορτος* und *Χαρί-μορτος.*

-βωτης, -βοτης weilend, *βωτής, βοτής, βόσκω*; vgl. *βωτιάνειρα.*

Εὐ-βώτης. Λεω-βώτης. Οἰ-βώτας. Πολυ-βώτης. Συ-βότας. (9).
-*βοσκος* in *Χοιρό-βοσκος.*
-*βοτος* in *Κλεύ-βοτος. Χαιρέ-βοτος.*

Γαμο-, -*γαμος* Hochzeit, *γάμος.*
Γαμο-χαίρων.
Γάμος.
-*γαμος* in *Εὐ-γάμιος. Εὐ-γάμων, Εὐ-γάμμων.*

Γανυ-, -*γανεια* zu *γάνυμαι, γάνος.*
Γανυ-μήδης. Γανύ-κτωρ.
-*γανεια* in *Εὐρυ-γάνεια.*

Γαστρο- zu *γαστήρ.*
Γαστρο-δώρη.
Γάστρων.

-*γειτος*, -*γειτων* zu *γείτων* Nachbar.
Ἀριστό-γειτος. Διό-γειτος. Θεό-γειτος. Καλλί-γειτος.
Ἀριστο-γείτων. Διο-γείτων. Θεο-γείτων. Καλλι-γείτων. Φιλο-γείτων. (10).
Γείτων.

Γελα-, -*γελος*, *Γληνο-* zu *γελάω, γαλήνη, γλῆνος, γελανής.*
Γελ-άνωρ. Γέλ-αρχος.
Γελέας. Γελίας. Γελλίας. Γελλώ. Γέλων. — Γίλλος.
Angeschlossen sind *Γέλως. Γέλοιος. Γελάσιμος. Γελανίων* vgl. *γέλως, γελοῖος, γελάσιμος, γελάνης.*
-*γελος* in *Βού-γελος* vgl. *βου-γάϊος.*
Zu *γλήνη, γλῆνος.*
Γλῆνος. Γλῆνις. Γληνίς. Γληνεύς. Γληνώ.

ΓΕΝ zeugen in *Γνησι-*, -*γνητος*, -*γενης*, -*γνις*, -*γονος.*
Γνησί-θεος. Γνησί-οχος. Γνήσ-ιππος.
Γνήσιος.
-*γνητος. Δημό-γνητος. Διό-γνητος. Ἡρό-γνητος. Θεό-γνητος* vgl. *Γνησί-θεος.*
-*γενης. Ἀντι-γένης. Διο-γένης. Θεα-γένης. Πλουτο-γένης. Σω-γένης.* (66).
-*γνις* in *Δίο-γνις* und *Θέο-γνις.*
-*γονος. Ἀντί-γονος. Θεό-γονος. Λαό-γονος. Τηλέ-γονος. Ὑψί-γονος.* (15).
Angeschlossen sind: *Γενέθλιος. Γενέσιος. Γενετυλλίς* (Göttin). *Γενναῖος. Γεννάδιος.*

Mit *Γενέτωρ* vgl. *Ἐγ-γενέτωρ* und *Εὐ-γενέτωρ*.

Γερα-, *-γερων* zu *γεραιός*, *γέρων*.

Γερ-άνωρ.

Γέρης τος. *Γρᾶς*. *Γρίος*. *Γρῖνος*. *Γρύλλος*. *Γρυλλίων*.

-γερων in *Δαμο-γέρων*.

Γέρων g. *Γέροντος*. *Γεροντιάδης*. *Γερόντιος*.

Dazu auch *Γραῖα* myth. (*γραῖος*).

Γλαυκο- zu *γλαυκός* hell.

Γλαύκ-ιππος. *Γλαυκο-θέα*. *Γλαυκο-νόμη*. *Γλαυκ-ῶπις*.

Γλαῦκος. *Γλαύκη* *Γλαυκίας*. *Γλαυκίων*. *Γλαυκώ*. *Γλαύκων*.

Dazu *Γλαυκέτης*, wie *Ἀλκέτας*.

Γλυκυ- zu *γλυκύς* süss.

Γλύκ-ερος, vgl. *Ἕρμ-ερος*, *Βρόμ-ερος*.

Γλύκος. *Γλύκη*. *Γλυκεία*. *Γλυκία*. *Γλυκῖνος*. *Γλύκιννα*. *Γλύκων*.

Gleichen Stammes *Γλευκίτης* (*γλεῦκος* Most).

Γναθο- zu *γνάθος*, Kinnbacke.

Γνάθις. *Γνάθιος*. *Γναθώ*. *Γνάθων*. *Γνάθαινα*.

Γνωσι-, *-γνωτος*, *-γνωστος* zu *γίγνωσκω*, *γνωτός*, *γνωστός*.

Γνωσί-δημος. *Γνωσί-δικος*. *Γνωσί-λαος*. *Γνώσ-ιππος*.

Γνωσίας. *Γνῶσις*.

-γνωτος, *-γνωστος*. *Ἀρί-γνωτος*. *Διό-γνωτος*, *Διό-γνωστος*. *Θεό-γνωστος*. *Παντά-γνωτος*. *Πολύ-γνωτος*. (7).

Γνῶτος. *Γνώστη*.

Angeschlossen *Γνώμη* (*γνώμη*) und *Γνώριμος* (*γνώριμος*).

Γοργο- zu *γοργός*.

Γόργ-ιππος. *Γόργ-οινος*. *Γοργο-λέων*. *Γοργο-σθένης*. *Γοργ-ώπας*. (6).

Γόργος. *Γόργη*. *Γοργίων*. *Γοργίας*. *Γοργύλος*. *Γοργώ*. *Γόργων*. — *Γόργυθος*. *Γοργυθίων* vgl. *Μίκυθος*.

Γόργασος gebildet wie *Ἵππασος*.

Γυλο- rund, vgl. *γυλιός*, *γαυλός*, *γογγύλος*.

Γύλ-ιππος.

Γύλις. *Γύλλις*. *Γυλίδας*. *Γύλων*.

Gleichen Stammes *Γαυλίτης* (*γαῦλος*) und *Γόγγυλος* (*γογγύλος* rund) alter Name.

Zu *γῦρος* rund:

Γυρίδας. *Γυριννώ*. — *Γύρτιος*. *Γυρτιάδης*.

Δα-, *Δαϊ-*, *Δηϊ-*, *-δαιος*, *-δαϊος* zu *δαΐ* dat., *δήϊος*.
Δά-οχος. *Δα-οίτης*, *Δη-οίτης*.
Δᾶος. *Δάης*. *Δαΐνης*. *Δαΐσκος*. *Δαῦλος*. *Δάων*.
-δαιος. *Ἀρί-δαιος*, *Ἐρί-δαιος*. *Θρασύ-δαιος*. *Κλεό-δαιος* vgl. *Δαϊ-κλῆς*.
Δαϊ-κλῆς. *Δαΐ-λοχος*. *Δαΐ-μαχος*. *Δαϊ-μένης*. *Δαΐ-φρων*. (8).
Δαΐσκος.
-δαϊος. *Μενε-δάϊος* vgl. *Δαϊ-μένης*.
Δηϊ-κόων. *Δηΐ-λοχος*. *Δηΐ-μαχος*. *Δηΐ-οχος* vgl. *Δά-οχος*. *Δηΐ-φοβος*. (20).
Δήϊος. *Δηϊώ*. *Δηΐων*. *Δηϊονεύς*.
Δαι-, *δαίομαι*, *δαίς*.
Δαῖτος. *Δαίτας*. *Δαίτης*. *Δαιτώνδας*.
Παν-δαίτης. (*Ἰσο-δαίτης*).
Δαίτης. *Δαίτωρ*.
ΔΑΜ bändigen in *Δαμάσι-*, *-δαμας*, *Δαμνα-*, *-δαμος*, *Δμασι-*, *-δμητος*.
Δαμασ-ήνωρ. *Δαμάσι-κλος*. *Δαμασί-λας*. *Δαμάσ-ιππος*. *Δαμασί-στρατος*. (8).
Δάμασος. *Δαμασήν*. *Δαμασίας*. *Δαμάσιον*.
-δαμας, *αντος*. *Ἀνδρο-δάμας*. *Δημο-δάμας*. *Ἱππο-δάμας*. *Κλεο-δάμας*. *Λαο-δάμας*. (24).
Δάμας g. *Δάμαντος*.
Δμασ-αγόρας.
-δμητος in *Ἄ-δμητος*.
Δαμν-αγόρας. *Δάμν-ιππος*.
Δαμνεύς myth. *Δαμνώ*. — *Δαμνασυλλίς* vgl. *Δαμασι-*.
-δαμνος in *Εὐρύ-δαμνος*. *-δαμος* in *Ἀμφί-δαμος*. *Ἀστυ-δάμεια*. *Ἡρό-δαμος*. *Ἱππό-δαμος*, *Ἱππο-δάμεια*. *Λαο-δάμεια*. (10).
Angeschlossen: *Δαμάστης*. *Δαμάστωρ*, *Δαμαστορίδης*. *Δάμας* g. *Δάμαντος*. *Δμήτωρ*, *Δμήτειρα*. *Δαμναμενεύς*.
Δαφνο- zu *δάφνη* Lorbeer.
Δαφν-αγόρας.
Δάφνος, *Δάφνη*. *Δάφνης*. *Δάφνις*. *Δάφνων*.
Δαφναῖος wohl adj. zu *δάφνη*, *Δάφνη*.
Vgl. *Ἐπι-δαφνίς*.

Δεινο-, *Δεισι-* zu *δι*, *δει* fürchten, *δεινός*, *δεισι-δαίμων*.
Δείν-αρχος. *Δεινο-κράτης*. *Δεινό-μαχος*. *Δεινό-στρατος*. *Δειν-ώπας*. (12).
Δεινίας. *Δεινιάδης*. *Δεῖνις*. *Δεινίχα*. *Δεινώ*. *Δείνων*. *Δεινάκων*.
Δεισ-ήνωρ (= *δεισήνωρ* Aeschylos).
Gleichen Stammes *Δείμας αντος* myth. und *Ἀ-δείμαντος* (*δειμαίνω*).

ΔΕΚ annehmen in *Δεκε-*, *-δοκος*, *Δεξι-*, *-δεκτης*, *-δεκτος*, *-δοκιμος*, *Δοξι-*, *-δοξος*.
Δεκ-άμνιχος. (*Δεκέ-λεια* Ort vgl. *Λαό-δοκος*).
-δοκος. *Ἀλκί-δοκος*. *Ἀν-δοκίδης*. *Λαό-δοκος*. *Ὁδοί-δοκος*. *Πάν-δοκος*. (13).
Δέξ-ανδρος. *Δεξί-θεος*. *Δεξί-λαος*. *Δεξι-ναύτας*. *Δεξί-φιλος*. (13).
Δεξίας. *Δεξώ*. *Δέξων*. *Δεξώνδας*.
-δεκτης. *Θεο-δέκτης* vgl. *Δεξί-θεος*. *Πολυ-δέκτης*.
-δεκτος in *Πρόσ-δεκτος*. *Εὐ-πρός-δεκτος*.
Δεκτίων.
Δόξ-ανδρος.
Δόξα. *Δοξαῖος*.
-δοκιμος. *Εὐ-δόκιμος*.
Δόκιμος.
-δοξος. *Εὔ-δοξος*. *Ἱερό-δοξος*. *Κλεο-δόξη*. *Παρά-δοξος*. *Φιλό-δοξος*.
Angeschlossen: *Δέγμενος* part. pf. *Δεξαμενός* part. aor. *Δεκτίων*. *Δόκιμος* (= *δόκιμος*).

Δεξιο-, *Δεξι-*, *δεξιός*, dexter.
Δεξιό-νικος. *Δέξ-ιππος*. *Δεξι-φάνης*. *Δεξι-φῶν*. *Δεξί-οχος*.
Δέξιος. *Δεξιάδης*. *Δεξιανός*. *Δεξίων*.
-δεξιος in *Ἀμφι-δέξιος*.

ΔΕΡΚ blicken, *δέρκομαι*, *δέδορκα*, *ἔδρακον* in *Δερκε-*, *-δερκης*, *Δορκ-*, *-δορκας*, *Δρακ-*.
Δέρκ-ιππος.
Δερκύλος. *Δερκυλίδας*. — *Δερκέτης* vgl. *Γλαυκέτης*. — *Δερξίας*.
-δερκης in *Εὐ-δέρκης*.

Δόρκος. Δορκεύς. Δόρκις. Δορκία, Δόρκιον. Δορκίων. Δορκώ. Δόρκων. Δορκάς im N. Test. = hebr. Tabitha „die Rehe" Luther.

-δορκας in Λυκο-δόρκας.

Δράκης, τος. Δράκιος. Δράκυλλος. Δράκων, ωνος. Δρακοντ- = δρακόντ- part. aor. mit Anklang an Δρακοντο- w. s. Vgl. Athene δράκ-αυλος.

Der Anklang von Δορκ an δόρξ Reh, und von Δρακ an δράκων Drache vielleicht ursprünglich bloss zufällig.

Δη-, Δᾱ-, in Δημήτηρ.

Δη-μήτηρ, Δα-μάτηρ.

Δηώ Demeter. Δηωΐνη, Δηωΐς, Δηιώνη ihre Tochter.

Δημήτριος, Δημῆτρις, Δημητρία, Δημήτριον; Δαμάτριος, Δαματρία, Δαμάτριχος böot. adj. zu Δημήτηρ.

Δηλο, Δαλο- zu δῆλος, Δῆλος.

Δηλό-δοτος. Δηλ-όπτιχος.

Δήλιος, Δηλιάδης, Δηλιάς wird besser adjectivisch aufgefasst.

Δάλιος. Δαλίων.

-δηλος. Ἀρί-δηλος. Διά-δηλος. Ἔκ-δηλος. Εὔ-δηλος. Πυθό-δηλος.

Δημο-, Δαμο-, -δημος, -δαμος = δῆμος, δᾶμος.

Δήμ-αγνος. Δημ-άριστος. Δήμ-αρχος. Δημο-κλῆς. Δημο-κράτης. Δημό-κριτος. Δαμο-μένης. Δημό-νικος. Δαμό-ξενος. Δημό-στρατος. Δημό-τιμος. Δημοῦχος. Δημό-φιλος. Δημό-χαρις. Δημῶναξ. (54).

Δῆμος. Δημέας. Δημᾶς. Δημῆς. Δημάδης. Δαμέων. Δαμήν. Δαμίας. Δάμιος. Δᾶμις. Δαμίων. Δαμῖνος. Δαμίσκος. Δημύλος. Δημυλᾶς. Δημώ. Δήμων. Δαμώνη. Δημωνᾶς. Δημωνίδης.

Ἁγνό-δημος. Ἀναξί-δαμος. Ἀριστό-δημος. Ἀρχέ-δημος. Ἐχέ-δημος. Κλεό-δημος. Κρατί-δημος. Κριτό-δημος. Μενέ-δημος. Νικό-δημος. Ξενό-δημος. Στρατό-δημος. Τιμό-δημος. Φιλό-δημος. Χαρί-δημος. (64).

Angeschlossen: Δαμότις, Δαμοτική späte Namen (δημότης, f. δημότις, δημοτικός).

Δηρι- zu δῆρις.

Δηρι-μάχεια, Δηρι-νόμη Amazonennamen.

Δηριάδης und Δηρώ mythisch.
Dazu Δηρί-της Name des Ares (δηρίομαι).

Δια- durch-, durchaus-, διά, = Ζα-.
Διά-δηλος. Δια-δρόμης. Διά-κριτος. Δια-πρέπης. Δια-φάνης. (14).
Δίαιος.
Ζά-κονος (= δια-κονος). Ζά-κορος. Ζά-λευκος. Ζήτης (Ζα-αητης). Ζῆθος (Ζα-ηθος).

Διαιτο- zu δίαιτα Leben.
Διαιτό-δημος.
Δίαιτος.
Εὐ-δίαιτος.

Διδυμο- doppelt, Zwilling, δίδυμος.
Διδύμ-αρχος.
Δίδυμος. Διδυμίας. Διδύμων. Διδυμάων.
Zur Gruppe Δι- Zwei- auch Δίας g. Δίαντος, Ἀ-διάντη, Δοίας g. Δοίαντος, Ἔν-δοιος (vgl. δοιός) und die späten Δευτέρα, Δευτέριος.

Δικο-, -δικος, Δικαιο- zu δίκη, δίκαιος.
Δικ-ήρης, Δικηρίδης.
Δικκώ. Δίκων. — Δικέτας wohl Δι-ικετας.
-δικος. Ἀναξί-δικος. Ἀρί-δικος. Ἰσό-δικος. Λαό-δικος. Φιλό-δικος. (51).
Δικαί-αρχος. Δικαιο-γένης. Δικαιο-κλῆς. Δικαιο-μένης. Δικαιό-πολις. (7).
Δίκαιος. Δικαιΐδης. Δικαιώ.
-δικαιος in Εὐ-δίκαιος.
Angeschlossen der späte Frauenname Δικαιοσύνη (= δικαιοσύνη Gerechtigkeit).

Διο-, Δῖο-, -διος, Ζηνο- zu Ζεύς g. Διός, δῖος, Ζήν, Ζάν.
Διϊ-τρέφης. Διό-γνητος. Διό-δωρος. Διό-πομπος. Διό-φιλος, Δί-φιλος. (33).
Δίσκος (Δι-ισκος). Δίυλλος. Δίων. Διώνη. Διώνδας.
Angeschlossen Δῖος adj. zu Διϝ, aus Δι-ιος.
-διος. Ἔν-διος. Εὔ-διος.
Δῖο-γένης.
Δῖος, zugleich adj. zu Ζεύς.
-δῖος. Παν-δία. Πανδίων.

Ζηνό-βιος. Ζηνό-δοτος. Ζηνο-κράτης. Ζηνο-φάνης. Ζηνό-φιλος. (11).

Ζηνέας. Ζηνᾶς. Ζῆνις. Ζηνίων. Ζήνων. Ζηνωνίδης.

Διονυσο-, Dionysos.

Διονύσ-αρχος. Διονυσό-δοτος. Διονυσό-δωρος. Διονυσο-κλῆς. Διονυσο-φάνης. (6).

Διονυσᾶς. Διονυσώ.

Dazu adj. Διονύσιος, Διονυσία. Διονυσιάδης böot. Διωνυσίχιος.

ΔΟ, ΔΩ geben in Δοσι-, Δωσι-, -δοτης, -δωτης, Δοτο-, Δωτο-, -δοτος, Δωρο-, -δωρος, -δωρητος, vgl. δότης, δοτός, δῶρον, δωρητός.

Δοσί-θεος. Δοσι-κλῆς.

Δοσιάδας.

-δοτης in Θεο-δότης = Δοσί-θεος. Προ-δότης.

Δόντας aus dem part. aor. δόντ-.

Δωσί-θεος.

Δωσιάδας. Δωσίδας. (Δώσων Beiname).

-δωτης in Θεο-δώτης.

Δοτάδας. Δοτιανός.

Δωτάδας. Δωτίς. Δωτώ.

-δοτος. Ἀντί-δοτος. Διό-δοτος. Ἡρό-δοτος. Ἰστρό-δοτος. Νυμφό-δοτος. (28).

Δωρ-ίππη. Δωρό-θεος. Δωρο-κλείδης.

Δῶρος. Δωρίδας. Δωριάς. Δωρίων. Δώριχος.

-δωρος. Ἀγαθό-δωρος. Θεό-δωρος vgl. Δωρό-θεος. Κλεό-δωρος vgl. Δωρο-κλείδης. Πυθό-δωρος. Στρυμό-δωρος. (75).

-δωρητος in Θεο-δώρητος. Φιλο-δώρητος neben Θεό-δωρος. Φιλό-δωρος.

Angeschlossen: Δώρημα später Frauenname = δώρημα.

Δολο- List, -δολος.

Δόλ-οψ Stamm- und Männername. Δολοπίων.

Δολίος. Δόλων.

Vgl. Ἀ-δόλιος.

Δορι-, Δορυ- zu δόρυ (δουρι-), Δρυ- zu δρῦς, δρυ-.

Δορί-μαχος (besser Δουρί-μαχος). Δόρυ-κλος. Δορί-λαος. Δορυ-μέδων. Δόρυ-σσος (aus Δορυ-σσοος). (7).

Δοῦρις. Δόριλλος.

Δρί-αλος. Δρύ-οψ.

Δρυάδης. Δρυώ. Δρύων.
-*δρυς* in *Καλαμό-δρυς.*
Angeschlossen *Δρύας* g. *Δρύαντος* und *Δρυάς άδος* Dryade.

Δρακοντο- zu *δράκων* Drache, vgl. *ΔΕΡΚ.*
Δρακοντο-γένης.
Δράκων τος. Δρακοντίδης. Δρακόντιος. Δρακοντώ.
-*δρακων* in *Λαχανο-δράκων.*

Δρομο-, -*δρομος*, -*δρομης* zu *δρόμος.*
Δρομο-κλῆς. Δρομο-κλείδης.
Δρομέας. Δρομεάδης. Δρόμιος. Δρομίσκος. Δρόμων.
-*δρομος. Δια-δρόμης. Ἱππό-δρομος. Λά-δρομος. Νικό-δρομος. Σίν-δρομος.* (7).
Angeschlossen *Δρομάς* = *δρομάς*, *Δρομεύς* = *δρομεύς.*

Δροσο-, -*δροσος* Thau, *δρόσος.*
Δρόσ-ερος vgl. *Ἕρμ-ερος.*
Δρόσος. Δροσίς. Δρόσιλλα. Δρόσυλλα.
-*δροσος* in *Πάν-δροσος.*

-*εγειρος* zu *ἐγείρω*, *ἐγρήγορα.*
Κυναί-γειρος.
Ἐγειρίχα.
Gleichen Stammes *Ἐγέρτιος. Ἔγρεμος* und das späte *Γρηγόριος. Γρηγορᾶς* (*γρήγορα* = *ἐγρήγορα*).

Εἰδο- zu *εἴδομαι*, *εἶδος* (*ἴσδα*, *ἴδμεν*).
Εἰδο-θέα myth.
Εἰδώ dieselbe.
-*ειδης. Εὐ-είδης. Πολυ-είδης.*
Εἰδομένη = *εἰδομένη*, part. zu *εἴδομαι.*
-*ειδυια* part. zu *οἶδα* in *Παντ-είδυια.*
Εἰδυῖα. Ἰδυῖα (vgl. Homer *ἰδυίῃσι πραπίδεσσι*).
-*ιδος* in *Πολύ-ϊδος.*
Vgl. *Ἴδας αντος. Ἴδμων, Ἰδμονίδης* (= *ἴδμων*).
Ἰδομενεύς. Ἰδρίας böot. zu *ἴδρις.*
-*ιστωρ. Ἐπ-ίστωρ. Συν-ίστωρ.* (*Πολυ-ίστωρ* Beiname).
Ἱστορίς mythisch, T. des Teiresias.

Εἰκ- zu *εἰκ ἔοικα*, *εἰκών*, *εἰκής*, *ἴκελος.*
Εἴκ-ανδρος.
-*εικης* in *Ἐπι-είκης.*

Gleichen Stammes Εἰκάσιος (εἰκάζω). Εἰκόνιος (εἰκών). Ἴκελος (ἴκελος).

Εἰρηνο- zu εἰρήνη.

Εἰρήν-ιππος. Εἰρηνό-δικος. Εἰρηνο-κλῆς.

Εἰράνα, Εἰρήνη. Ἴρανος böot. Εἰρήνιον. Εἰρανίδας, Εἰρηνίδας. Εἰρανίων, Εἰρηνίων.

Εἰρήνη im späteren Gebrauch ist das Abstract; Εἰρηναῖος adj.

Ἑκα- und Ἑκατη- in mythischen Namen, Ἑκατο- von Ἕκατος, Ἑκάτη.

Ἑκά-βη. Ἑκά-εργος, Ἑκα-έργη. Ἑκα-μήδη.

Ἕκας. Ἐκά-τερος. Ἑκάλη.

Ἑκατη-βόλος, Ἑκατη-βελέτης Apoll.

Ἕκατος Apoll, Ἑκάτη Hekate.

Ἑκατό-δωρος. Ἑκατο-κλῆς. Ἑκατ-ώνυμος.

Ἑκάτων.

Aber Ἑκαταῖος adj. zu Ἑκάτη.

Ἐλασι- treibend, von ἐλαύνω, ἐλάσω.

Ἐλάσ-ιππος.

Ἔλασος. Ἐλάσιοι.

Gleichen Stammes Ἔλατος. Ἐλάτης (Poseidon). Ἐλατίων (Schiffername). Ἐλατρεύς Phäake bei Homer. Ἐλάστωρ.

Ἐλαφο- Hirsch, ἔλαφος.

Ἐλαφό-στικτος.

Ἔλαφος. Ἐλάφων.

Der Hetärenname Ἐλάφιον schliesst sich an.

Ἑλικ- zu ἕλιξ, ἑλίσσω und Ἑλικών Helikon.

Ἑλίκ-ανδρος. Ἑλί-χρυσος.

Ἕλιξ. Ἑλικάων. Ἑλικίων. Ἑλικώ. Ἑλίκων.

Dazu: Ἑλικώνιος, Ἑλικωνιάς, Ἑλικωνίς adj. von Ἑλικών, mit Bezug auf die Musen, Ἑλικωνίαι.

Ἑλλανο-, Ἑλλα- zu Ἕλλην, Hellene.

Ἑλλά-νικος (Ἑλλανο-νικος). Ἑλλανο-κράτης. Ἑλλ-άνωρ (Ἑλλαν-ανωρ).

Ἕλλα, Ἕλλη myth.

Ἕλλην, Ἑλλανίς, Ἑλλάδιος späte Namen. — Vgl. Φιλ-έλλην Beiname.

Ἐλπι- (Ὀλπι-), Ἐλπιδη-, Ἐλπιδο-, -ελπις zu ἐλπίς, ἔλπω, ἔολπα (ὄλπις).

Ἐλπ-αγόρας. Ἐλπ-ήνωρ. Ἐλπι-δότη. Ἐλπί-νικος. Ἐλπιδή-φορος, Ἐλπιδό-φορος.

Ἐλπίας. Ἐλπίνης. Ἐλπιδώ. — Hierher auch Ὄλπις. Das späte Ἐλπίς = ἐλπίς; Ἐλπίδιος, Ἐλπιδία adj. zu Ἐλπίς Spes, angeschlossen sind ferner die Participien Ἐλπίζων, Ἐλπίζουσα, Ἔλπιστος.

-ελπις in Εὔ-ελπις, Εὐ-ελπίδης.

Ἐν- in, ἐν; davon Ἐμπεδο- und -εμπορος.

Ἐγ-κέλαδος. Ἐμ-μένης. Ἔμ-πεδος. Ἔν-νομος. Ἔν-τιμος. (20).

Ἐμπεδο-κλῆς. Ἐμπεδο-κράτης. Ἐμπεδό-τιμος.

Ἔμπεδος. Ἐμπεδίων. Ἐμπεδίας. Ἐμπεδώ. Ἐμπέδων.

Ἔμπορος.

Δι-έμπορος. Ἑλ-έμπορος. Κλε-έμπορος.

Ἐξ-, Ἐκ-, davon Ἐξ-ακεστο-.

Ἔκ-δηλος. Ἔκ-κριτος. Ἐκ-φάνης. Ἐξ-άκεστος, Ἐξ-ήκιστος. Ἔξ-οχος. (12).

Ἐξάδιος. Ἐξάκων.

Ἐξακεστο-κλῆς.

Ἐξάκεστος. Ἐξηκίας. Ἐξάκων.

Ἐπι-, ἐπί.

Ἐπ-άγαθος. Ἐπ-αμείνων, Ἐπαμεινώνδας. Ἐπ-αφρόδιτος. Ἐπι-μένης. Ἐπί-χαρμος. (75).

Ἐπέας.

ἘΡΑ lieben in Ἐρασι-, Ἐρατο-, -ηρατος, Ἐραστο-, -εραστος, -ερως, -ερος vgl. ἔραμαι, ἐρατός, ἐραστός, ἔρως, ἔρος.

Ἐρασι-κλῆς. Ἐρασί-ξενος. Ἐράσ-ιππος. Ἐρασι-σθένης. Ἐρασί-στρατος. (6).

Ἔρασος. Ἐρασία. Ἐράσιλλα. Ἐρασῖνος Fluss. Ἐρασινίδης.

Ἐρατο-κλῆς. Ἐρατο-κράτης. Ἐρατό-λαος. Ἐρατο-σθένης. Ἐρατ-ώνυμος. (6).

Ἔρατος. Ἐρατάν. Ἐράτυλλος. Ἐρατώ. Ἐράτων.

-ηρατος. Ἐπ-ήρατος. Νικ-ήρατος. Πολυ-ήρατος. Φιλήρατος.

Ἔραστος. Ἐράστων (zu Ἐραστο- = Ἐρατο-).

-εραστος. Ἐπ-έραστος. Ἀντ-εραστυλλίς.

-ερως. Ἀντ-έρως. Ἑρμ-έρως. Μουσ-έρως. Παντ-έρως. Συν-έρως. (11).

Ἔρως, als Mannsname vgl. *Παντ-έρως*.

-*ερος*. *Βρόμ-ερος*. *Γλύκ-ερος*. *Δρόσ-ερος*. *Ἕρμ-ερος* = *Ἑρμ-έρως*.

Ἐραννώ (richtige Koseform zu *Ἐραννο-* = *ἐραννός*). Angeschlossen *Ἐράσμιος* (= *ἐράσμιος*). *Ἐρασμονίδης* fingirt. *Ἔρως* Sklavenname „Liebesgott", *Ἐρώτιον* (= *Ἐρώτιον* Amorette), adj. *Ἐρώτιος*. *Ἐρωτίς* (= *ἐρωτίς* dem. Liebchen). *Ἐρωτική* (zu *ἐρωτικός*). *Ἐρωτίων*.

ΕΡΓ wirken in *Ἐργο-*, -*εργος*, -*οργος*, *Ἐρξι-* vgl. *ἔργον*, *ἔρδω* fut. *ἔρξω*.

Ἐργα-μένης. *Ἐργο-κλῆς*. *Ἐργο-τέλης*. *Ἐργό-φιλος*. *Ἐργο-χάρης*. (7).

Ἐργέας. *Ἐργίας* *Ἐργίαιος*. *Ἐργῖνος*.

-*εργος*, -*οργος*. *Εὔ-εργος*. *Λυκό-οργος*, *Λυκοῦργος*. *Μνησί-εργος*. *Πραξί-εργος*. *Φιλοῦργος* vgl. *Ἐργό-φιλος*. (8).

Ἐργάσιλος und *Ἐργασίων* fingirt, wie von *Ἐργασι-* zu *ἐργάζομαι*.

Ἕρξ-ανδρος. *Ἐρξι-κλείδης*. *Ἐρξι-μένης*.

Ἐρξίας. *Ἐρξίων*.

-*ερξις*. *Δί-ερξις*.

Angeschlossen: *Ὄργη* (vgl. *Λυκό-οργος*). *Ὄργιλος* Dionysos (*ὄργια*). *Ὀργιλώ*. *Ὀργίαλος*.

Ἐρι- verstärkt, *ἐρι-*, Vgl. *Ἀρι-*.

Ἐρι-άνθης. *Ἐρι-θάρσης*. *Ἐρί-μναστος*. *Ἐρί-τιμος*. *Ἐρι-χθόνιος* mythisch. (15).

Ἑρμησι-, *Ἑρμο-*, -*ερμος* zu *Ἑρμείας*, *Ἑρμῆς* gen. auch *Ἕρμητος*.

Ἑρμήσ-ανδρος. *Ἑρμησι-άναξ*. *Ἑρμησι-κράτης*. *Ἑρμησί-λαος*. *Ἑρμησί-λοχος*.

Ἑρμησιανός.

Ἕρμ-αρχος. *Ἑρμά-φιλος*, *Ἑρμό-φιλος*. *Ἑρμ-έρως*, *Ἕρμ-ερος*. *Ἑρμό-δωρος*. *Ἑρμῶναξ*. (28).

Ἑρμείας. *Ἑρμέας*. *Ἑρμᾶς*. *Ἑρμῆς*. *Ἑρμίας*. *Ἑρμαδίων*. *Ἑρμῖνος*. *Ἑρμιόνη*. *Ἑρμύλος*. *Ἕρμων*.

-*ερμος*. *Ἄρχ-ερμος* = *Ἕρμ-αρχος*. *Μελήσ-ερμος*. *Μίμν-ερμος*. *Πύθ-ερμος*. *Χρύσ-ερμος*.

Dazu adj. *Ἑρμαῖος*. *Ἑρμαΐς*. *Ἑρμαΐσκος*. *Ἑρμάϊχος*. *Ἑρμαίων*. *Ἑρμαιώνδας*.

Ἐρητυ-, *Ἐρυ-*, *Ἐρυσι-*, *Ἐρυξι-* zu *ἐρητύω*, *ἐρύω*, *ἐρύκω*.

Ἐρητυ-μένης.

Ἐρί-λαος Homer.
Ἐρυσί-χθων mythisch.
Ἐρυσίχη mythisch.
Ἐρυξί-μαχος.
Ἐρυξίας. Ἔρυξις. Ἐρυξώ.
Angeschlossen: *Ἐρύμας αντος* Homer. *Ἔρυμος. Ἐρυμνεύς. Ἐρύμνης. Ἐρύμνων* vgl. *ἔρυμα* Schutz, *ἐρυμνός* geschützt. — *Ἐρύκιος* wohl vom Orte *Ἔρυξ.*

Ἑστιο-, Ἱστιο-, -εστιος zu *Ἑστία, Ἱστίη* Hestia, *ἑστία* Herd.
Ἑστιό-δωρος. Ἑστιοῦχος. Ἱστί-αρχος.
Ἱστᾶς. Ἱστιώ.
Ἐφ-έστιος. Ἰφ-ιστιάδαι.
Daran schliesst sich adj. *Ἑστιαῖος* (auch Stammname), *Ἱστιαῖος.*

Ἐτεο- und *Ἐτυμο-* zu *ἐτεός, ἔτυμος.*
Ἐτέ-ανδρος. Ἐτέ-αρχος. Ἐτεο-κλῆς. Ἐτεό-νικος. Ἐτεό-φιλος. (7).
Ἐτεωνεύς (Homer).
Ἐτυμο-κλῆς.
Ἔτυμος. Ἐτύμων. Ἐτυμώνδας.

Εὐ-, davon *Εὐδαιμο-, Εὐφρα-* zu *εὖ, εὐδαίμων, εὔφρων.*
Εὐ-αγόρας. Εὐ-δαίμων, Εὐδαιμονίδας. Εὐ-ήμερος. Εὔ-πολις. Εὔ-φρων. (80).
Εὐᾶς. Εὐαίων. Εὔων.
Εὐδαιμο-κλῆς. Εὐδαιμο-τέλης.
Εὔδαιμος. Εὐδαιμάκων.
Εὐφρα-γένης. Εὐφρ-αγόρας. Εὐφρ-αίνετος. Εὐφρ-άνασσα. Εὐφρ-άνωρ.
Εὐφρέας. Εὐφραῖος. Εὔφριλλος. Εὐφρωνίδης.

Εὐθυ- zu *εὐθύς.*
Εὐθυ-γένης. Εὐθυ-κλῆς. Εὐθύ-κριτος. Εὐθυ-μένης. Εὐθύ-φρων. (11).
Εὖθυς. Εὐθίας.

Εὑρησι- zu *εὑρίσκω, εὑρήσω.*
Εὑρησί-βιος. Εὑρήσ-ιππος.
Εὕρεσις.

Εὐρυ- zu *εὐρύς.*
Εὐρυ-βιάδας. Εὐρυ-δίκη. Εὐρύ-λοχος. Εὐρύ-πυλος. Εὐρυ-πῶν. (23).

Εὐρυάδης. — Dazu *Εὔρυ-τος* und *Εὔρυ-μος.*

Εὐχ-, *-ευχης*, *Εὐξι-*, *-ευκτος* zu *εὔχομαι*, *εὐχή.*

Εὐχ-ήνωρ. Εὐχ-ανδρίδας.

Εὔχη. Εὐχίδας. Εὐχωνίδας.

Δι-εύχης. Δι-ευχίδας.

Εὐξί-θεος. Εὐξί-στρατος.

Εὐξώ.

-ευκτος in *Πολύ-ευκτος.*

Εὔκτος. Εὐκτᾶς. Εὐκταῖος.

Ἐχε-, *-οχος*, *Ἰσχε-*, *Ἰσχυρο-* zu *ἔχω*, *ἴσχω*, *ἰσχύς*, *ἰσχυρός.*

Ἐχέ-δημος. Ἐχε-κλῆς. Ἐχε-κράτης. Ἐχέ-λαος. Ἐχέ-τιμος. (22).

Ἐχίας. Ἔχυλλος. Ἐχύλος. Ἐχείων. — Dazu *Ἔχεμος. Ἐχέμων. Ἔχε-τος.* — Angelehnt *Ἕκ-τωρ.*

-οχος. Ἀντί-οχος. Δημοῦχος vgl. *Ἐχέ-δημος. Ἔξ-οχος. Κλέ-οχος* vgl. *Ἐχε-κλῆς. Μητί-οχος. Τιμοῦχος* vgl. *Ἐχέτιμος.* (26).

Ἰσχ-αγόρας. Ἴσχ-ανδρος. Ἰσχέ-νοος. Ἰσχέ-πολις. Ἰσχόλαος. Ἰσχό-μαχος.

Ἴσχυς. Ἴσχυλλος. Ἰσχύλος.

Angelehnt *Ἰσχάς* Hetärenname, doppeldeutig.

Ἰσχύρας. Ἰσχυρίας. Ἰσχυρίων. Ἰσχύρων Koseformen zu *Ἰσχυρο-*.

Σχησί-πολις auf Thasos vgl. *Σχήσιος* Fluss, *Σχησία* Stadt auf Samos.

Ζευξι-, *Ζυγο-*, *-ζυγης*, *-ζυγος* zu *ζεύγνυμι ζεύξω ἐζύγην ζυγόν.*

Ζευξί-δαμος. Ζευξί-θεος. Ζευξί-μαχος. Ζεύξ-ιππος.

Ζευξίας. Ζευξιάδης. Ζεῦξις. Ζευξίδας. Ζευξώ.

Ζυγό-στρατος sehr spät.

-ζυγης Βου-ζύγης. -ζυγος Ἑρμό-ζυγος.

Ζηλο-, *-ζηλος* zu *ζῆλος* Eifer, Neid.

Ζήλ-αρχος. — *Ζηλά-τυπος* spät.

Ζῆλος. Ζήλη. Ζήλιος. Ζηλώ. — *Ζηλί-της* wie *Θερσί-της.*

-ζηλος. Ἀρί-ζηλος. Ἐπί-ζηλος. Πολύ-ζηλος.

Oder *Ζηλο-* ursprünglich = *Δηλο-*?

Ζω-, *Ζωσι-* zu *ζώω* = *ζάω* lebe, *ζωός* lebendig, *ζωή* Leben.

Ζω-αγόρας. Ζώ-ανδρος. Ζώ-βιος. Ζώ-ιππος. Ζώ-κυπρος. Ζώ-πυρος.

Ζωΐς. Ζῳδίχα. Ζωΐλος.

Der späte Frauenname Ζωή Abstract = ζωή Leben.

Ζώ-της. Ζώτιχος. Ζώτικος = ζωτικός.

Ζώσ-ιππος.

Ζωσᾶς. Ζωσάριον.

Ζώσι-μος = ζώσιμος vitalis. Ζωσιμίων. Ζωσιμιανός. Ζωσιμώ.

Ἡλιο-, Ἡλο- zu ἥλιος, Ἥλιος.

Ἡλι-άναξ. Ἡλιό-δωρος. Ἡλιο-θάλης und Ἡλο-θάλης. Ἡλιο-κλῆς. Ἡλιο-φῶν. (7).

Ἡλίων. — Ἡλιάδης, Ἡλιάς patron. von Ἥλιος.

Μουσ-ήλιος. — Auch in Εὐρύ-ηλος. Κύδρ-ηλος. Φαί-ηλος?

Ἡμερο- Tag, ἡμέρα, Ἡμέρα.

Vollnamen fehlen.

Ἥμερος. Ἡμερίς. Ἡμέρων; auch Ἥμων. Vgl. Ἀμερίας maked.

-ημερος. Ἀγαθ-ήμερος. Εὐ-άμερος, Εὐ-ήμερος. Καλ-ήμερος.

Ἡρα-, Ἡρο- Hera, davon Ἡρακλεο- Herakles.

Ἡρ-αγόρας. Ἡρα-κλῆς. Ἡρά-κλειτος. Ἡρό-δοτος. Ἡρό-στρατος. Ἡρῶναξ. (23).

Ἡρέας. Ἡρᾶς. Ἥριλλος. Ἥριννα. Ἧρυς. Ἥρυλλος. Ἥρων. Ἡρώνδας. Ἡράκων. Ἡράκαινα. — Ἥρυλλος und Ἡράκων besonders für Ἡρα-κλῆς.

Adj. zu Ἥρα: Ἥραιος, davon: Ἡραΐς. Ἡραΐσκος. Ἡραίων. Ἡρῴδης, Ἡρώδης und Ἡρωΐσκος zu ἥρως (wohl = Ἡρακλῆς).

Ἡρακλ-άμμων. Ἡρακλεό-δωρος.

Ἡρακλέας. Ἡρακλᾶς. Ἡρακλέων.

Adj. zu Ἡρακλῆς: Ἡρακλείδης. Ἡρακλειδαῖος und Ἡράκλειος.

Ἡφαιστο- Hephaistos.

Ἡφαιστό-δημος. Ἡφαιστό-δωρος. Ἡφαιστό-πολις.

Ἡφαιστᾶς.

Θαλ- blühen in Θαλι-, -θάλης, Θαλλο- vgl. θάλλω, θαλλός.

Θαλ-αρχίς. Θαλί-αρχος. Θαλι-μβροτίδας. Θάλ-ιππος vgl. Ἱππο-θάλης.

Θαλέας. Θάλεια. Θαλέα. Θαλῆς. Θαλήτας. Θαλίος. Θάλων. Θαλωνίδας.

Θαλλ-έλαιος.

Θάλλος. Θαλλίας. Θαλλώ. Θάλλων.
-θαλης. Εὐ-θάλης. Ἡλιο-θάλης. Ἱππο-θάλης vgl. Θάλιππος. Καλλι θάλης. Παν-θάλης. — Ἀμφι-θάλιος.
-θαλλος. Εὔ-θαλλος.

Θαλασσο- zu θάλασσα, Θάλασσα.
Θαλασσ-έρως.
Θάλασσος. Θάλασσα.
Aber Θαλάσσιος adj. = θαλάσσιος.

ΘΑΡΣ wagen, muthig sein in Θαρσυ-, Θαῤῥυ-, Θρασυ-, Θερσι- und -θερσης, vgl. θαρσέω, θρασύς, θέρσος.
Θαρσ-αγόρας. Θαρσί-πολις. Θαρσυ-δίκας. Θαρσύ-μαχος. Θαρσυ-πτόλεμος.
Θάρσυς. Θαρσύτας. Θαρσέας. Θαρσίας. Θαρσύλος. Θαρσώ. Θάρσων.
Θαῤῥύ-πας, Θαρύπας, Θάρυπος. Θαῤῥελείδης.
Θάῤῥηξ. Θάρυξ. Θαρυκίδας. Θαῤῥίας. Θαῤῥίκων. maked. Δάῤῥων.
Θράσ-ιππος. Θρασυ-άνωρ. Θρασύ-βουλος. Θρασυ-λέων. Θρασύ-μαχος. (18).
Θράσυς. Θρασύας. Θρασύλος. Θρασείας. Θρασέας. Θρασίος. Θράσις. Θρασώ. Θράσων. Θρασώνδας. Θρασωνίδης. Θρασώνιος.
Θρασύν-αλος (vgl. hom. θάρσυνος).
Θαρσύνων. Θρασύνων.
Θερσ-αγόρας. Θέρσ-ανδρος. Θερσί-λοχος. Θέρσ-ιππος vgl. Ἱππο-θέρσης.
Θέρσης. Θέρσις f. Θερσίος. Θερσίλος. Θερσίων und Θερσίτης, vgl. Θαρσύτας.
-θερσης. Ἁλι-θέρσης. Ἐπι-θέρσης. Ἱππο-θέρσης vgl. Θέρσ-ιππος. Λυκο-θέρσης. Φιλο-θέρσης. (7).

Θεμιστο-, -θεμις, Θεσμο- zu θέμις, Θέμις, θεσμός Satzung.
Θεμιστ-αγόρας. Θεμιστο-γένης. Θεμιστό-δαμος. Θεμιστοκλῆς vgl. Κλείθεμις. Θεμιστο-κράτης. (7).
Θεμίστα. Θεμιστέας. Θεμιστᾶς. Θεμιστῆς. Θεμιστεύς. Θεμιστείδης. Θεμιστώ.
Θεμίστιος später Name, adjectivisch.
Angelehnt Θέμισος. Θεμισίων. Θεμίσων.
-θεμις. Ἁγνό-θεμις. Ἀναξί-θεμις. Ἀρί-θεμις. Ζηνό-θεμις. Κλεί-θεμις vgl. Θεμιστο-κλῆς. (26).

Θεσμό-πολις. Θεσμο-φάνης.

Θεο-, -θεος, davon *Θεοδο-* und *Θεοδωρο-* Gottgegeben, zu *θεός*.
Θεα-γένης. Θεό-γνητος. (*Θέο-γνις*). *Θεο-δέκτης. Θεο-δότης. Θεό-δωρος. Θεό-τιμος. Θεό-φιλος. Θού-μαντις.* (85).
Θᾶς. Θαΐς. Θαϊανός. Θεαῖος. Θειαῖος. Θίς f. *Θέων. Θίων. Θεωνᾶς. Θεώνδας. Θεωνίδας. Θεωνίων.*
-θεος. Γνησί-θεος. Δεξί-θεος. Δοσί-θεος. Δωρό-θεος. Μαντί-θεος. Τιμό-θεος. Φιλό-θεος. (34).
Θεία myth. ist adj. vgl. *θεῖος*.
Θεόδ-ιππος, Θούδ-ιππος.
Θουδᾶς. Θουδῆς gilt auch für *Θεόδοτος. Θουδιάδης.*
Θεοδωρο-μήδης.
Θεοδώριχος.

Θερμο- zu *θερμός* warm.
Θέρμ-ανδρος. Vgl. *Ἐπί-θερμος.*
Θέρμων.
Gleichen Stammes die späten *Θερίδας. Θέρινος. Θεριναῖος. Θερίτης* (fingirt). (*θέρος, θερινός*).

Θεστο- zu *θέσσασθαι, θεστός*, gleichen Stammes mit *Θεο-*.
Θεστο-κλῆς.
Θέστιος. Θεστιάδης. Θέστυλλος. Θέστυλις. Θέστων.
Gleichen Stammes *Θείας* g. *Θείαντος*, mythisch.

Θηβα-, Θηβη- zu *Θήβη, Θῆβαι* Theben.
Θήβα-γένης, Θηβη-γένης. Θηβ-αγόρας.
Θήβα, Θήβη Heroine. *Θείβιχος.*

Θηλυ- weiblich, *θῆλυς*.
Θηλυ-μίτρης.
Θῆλος. Θήλυκος. (*θηλυκός*).

Θηρα-, Θηραι-, Θηρι-, Θηρο-, -θηρας, -θηρος zu *θήρα* Jagd, *θήρ, θηρίον* Thier, Unthier.
Θηρα-μένης. Θηραι-φόνη. Θηρι-κλῆς. Θηρ-ιππίδας, spart. *Σήρ-ιππος. Θηρο-κράτης.* (11).
Θήρας. Θηρεύς. Θῆρις. Θηρικίων. Θηρώ. Θήρων.
-θηρας. Βου-θήρας. Παν-θήρας.
-θηρος. Ἀριστό-θηρος. Βού-θηρος. Εὔ-θηρος. Πάν-θηρος (*Πάν-θηρ*). *Φιλό-θηρος.*

Θοινο- zu *θοίνη* Schmaus.
Θύν-αρχος böot.
Θοῖνος. Θοινίων. Θοινίας. Θοίνων.

-θοινος. Εὔ-θοινος. Μενέ-θοινος. Σαμό-θοινος.

Θρεψι-, -τρεφης, -τροφος zu τρέφω, θρέψω, τροφή.

Θρέψ-ιππος mythisch.

Angelehnt Θρέπτος. Θρέπτη. Θρεπτίων (θρεπτός).

-τρεφης. Διϊ-τρέφης. Διο-τρέφης. Ἐπι-τρέφης. Ἑρμο-τρέφης. Ζηνο-τρεφίδης.

Τρεφώνιος böotisch = Τροφώνιος Gottesname.

-τροφος. Λεω-τροφίδης. Σύν-τροφος.

Τροφᾶς. Τροφίδης. Τρόφιλος. Τροφώνιος Gottheit, davon Τροφωνιάδες.

Angelehnt Τρόφιμος (= τρόφιμος). Τροφιμᾶς. Τροφιμιάς. Τροφιμίων. Τροφιμιανός.

ΘΥ stürmen, erregt sein in Θυο-, Θυνο-, Θυσι-, -θυια, Θυμο-, -θυμος, -θοος, Θουρι-, Θαυμο- vgl. θύω, θύνω, θυμός, θοός, θούριος, θαῦμα.

Θυῆς. Θυίων. Θύων. Θυώνη. Θυωνεύς. Θυώνιχος.

Θύαμις wie Λύγδαμις. — Θῦνος. Θυνίων. Θύνων.

Θυσία. Θύσων.

-θυια in Καλλί-θυια. Ὠρεί-θυια.

Daran schliesst sich Θυέσ-της.

Θυμ-ήδης. Θυμό-δωρος. Θυμο-κλῆς. Θυμό-σοφος. Θυμο-τέλης. Θυμο-χάρης.

Θῦμος. Θυμίλος. Θυμώνδας

-θυμος. Δαμασί-θυμος. Εὔ-θυμος. Μεγά-θυμος. Πρί-θυμος. — Ἐπι-θύμητος.

-θοος, -θος. Ἀλκά-θοος. Βόη-θος. Ἱππό-θοος. Πειρί-θοος. Πρό-θοος, Προθο-ήνωρ. (20).

Θόας g. Θόαντος (wie Δάμας zu -δαμος).

-θοων in Ἱππο-θόων.

Θόων.

Θουρί-μαχος.

Θοῦρος. Θουρώ.

Θαυμ-άρετα.

Θαύμιον. Θαυμάριον. — Θαυμασίας.

Angeschlossen Θαύμας g. Θαύμαντος mythisch; Θαύμαστος, Θαυμάστα = θαυμαστός. Θαύμακος ist Eponym von Θαυμακαί, einer Stadt.

Θυρα- Thür, θύρα.

Θύρωρος (Θυρα-ορος).

Θυρία. Θυρίων.

Vgl. Μελάν-θυρος (θύρα auch Schild).

Θυρσο-, Thyrsos, θύρσος.

Θυρσό-κομος.

Θύρσος. Θύρσις.

Ἰ*Α*Ν-, Ἰ*Α*- zu ἰαίνω, ἰάομαι in Ἰασι-, Ἰᾱσι-, Ἰατρο-, -ιατρος vgl. ἰατρός Arzt, Ἰατρός = Asklepios.

Ἴασος. (-υ) Ἰάσιος. Ἰασίων. Ἰασίδης. Ἰασεύς von ἰαίνω.

Ἰᾱσι-κλῆς. Ἰασί-λαος. Ἰασί-μαχος.

Ἰασώ. Ἰάσων, Ἰήσων.

Ἰατρό-δωρος. Ἰατρο-κλῆς. Ἰητρ-αγόρης.

Ἴατρος.

-ιατρος. Ἀρχ-ίατρος. Ἐπ-ίατρος.

Angeschlossen: Ἰατάδας.

Ἱερο-, Ἱαρο- zu ἱερός (frisch, kräftig) heilig, gleichen Stammes mit Ἰασι-, Ἰατρο-, Ἰο-.

Ἱερό-θεος. Ἱερ-οίτας. Ἱερο-σῶν. Ἱερο-φάνης. Ἱερώνυμος. (15).

Ἵερος. Ἵερυς. Ἱερώ. Ἱέρων. Ἱερωνίδης. Ἱαρώνδας. Ἱαρώνιος.

-ιερος. Ἀρχ-ίαρος. Δεξ-ίερος. Καλλ-ίερος.

Ἰθυ-, Ἰθα-, Ἰθαι- zu ἰθύς.

Ἰθυ-κλῆς. Ἰθυ-κράτης. Ἰθύ-κριτος. Ἰθα-γένης. Ἰθαι-μένης.

Ἴθας. Ἰθύλος. Ἴθων.

Ἰ*Κ*, Ἱ*Κ* kommen, besonders als Schutzflehender, in Ἰξι-, -ικέτης.

Ἰξίας. Ἰξίων. — Angeschlossen Ἴξιμος.

-ικετης. Ἀπολλων-ικέτης. Δικέτας Theben (Δι-ικετας). Ἰσμειν-ικέτας. Ματρ-ικέτας.

Ἱκέτας. Ἰκετάων. Ἱκέσιος.

Ἱλαρο- heiter, ἱλαρός.

Ἱλαρο-κλῆς.

Ἵλαρος. Ἱλάριον. Ἱλαρίδας. Ἱλαρίων.

Ἱμερο- zu ἵμερος, Ἵμερος.

Ἱμερο-φῶν.

Ἵμερος. Ἱμέριος.

Angeschlossen Ἵμερτος, Ἱμέρτη (= ἱμερτός). Ἱμεραῖος der Himeräer.

Ἰνο-, Ἰνι- zu ἴς, g. ἰνός; ἰνίον.
Ἰνί-βαλος. Ἰνι-κόττας. Ἰνό-φιλος. Ἴνωψ.
Ἰνώ.
Vgl. Πατρό-ϊνος.
Ἰο- gleichen Stammes mit Ἰασι-, Ἰατρο-, Ἱερο-.
Ἴ-αιρα. Ἰ-άνασσα. Ἰ-άνειρα. Ἰ-άνθη. Ἰο-βάτης. Ἰο-δάμα. Ἰο-καλλίς. Ἰο-κάστη. Ἰο-κλῆς. Ἰό-κριτος. Ἰό-λαος. Ἰ-όπη. Ἰο-φῶν. — Ἰό-φορος spät.
Ἰάδης. Ἰαΐς. Ἰώ. Ἴων. Ἰωνίδαι.
Ἱππο-, -ιππος Pferd, Reiterei, ἵππος.
Ἱππ-άλκης. Ἵππ-αρχος. Ἱππο-δάμας. Ἱππό-δαμος. Ἱππο-θάλης. Ἱππο-θέρσης. Ἱππο-κλῆς. Ἱππο-κράτης. Ἱππό-λυτος. Ἱππο-μένης. Ἱππό-νικος. Ἱππό-ξενος. Ἱππο-σθένης. Ἱππό-στρατος. Ἱππῶναξ. (40).
Ἵππος, Ἵππη. Ἱππαῖος. Ἵππακος. Ἱππίας. Ἵππις. Ἱππίων. Ἱππίτας. Ἵππυς. Ἵππυλλος. Ἱππώ. Ἵππων.
Angeschlossen: Ἵππασος (ἱππάζομαι). Ἱππότης, Ἱππο-τάδης (ἱππότης). Ἱππεύς (ἱππεύς).
-ιππος. Ἀνάξ-ιππος. Ἄλκ-ιππος. Ἄρχ-ιππος. Δαμάσ-ιππος. Δάμν-ιππος. Θάλ-ιππος. Θέρσ-ιππος. Κλέ-ιππος. Κράτ-ιππος. Λύσ-ιππος. Μέν-ιππος. Νίκ-ιππος. Ξέν-ιππος. Σθέν-ιππος. Στράτ-ιππος. (122).
Ἰσθμιο- zu Ἴσθμια.
Ἰσθμιό-νικος.
Ἴσθμος. Ἴσθμιος, Ἰσθμιάδης, Ἰσθμιάς (auch adj.) Ἰσθμώ.
Ἰσι- zu Ἶσις Isis.
Ἰσι-γένης. Ἰσί-δοτος. Ἰσι-κλῆς. Ἰσι-κράτης. Ἰσί-τυχος. (8).
Ἶσις f. Ἰσιάς. Ἰσίων.
Ἰσμηνο-, Ἰσμεινο- Ismenos.
Ἰσμηνό-δωρος. Ἰσμηνο-τέλης. — Ἰσμειν-ικέτας.
Ἴσμηνος. Ἰσμήνη. Ἰσμηνίας. Ἰσμηνία. Ἰσμήνιχος.
Ἰσο- gleich, ἶσος.
Ἰσ-αγόρας. Ἴσ-ανδρος. Ἰσό-δημος. Ἰσο-κράτης. Ἰσό-πολις. (15).
Ἶσος. Ἰσέας. Ἰσῆς. Ἰσίας. Ἰσάδας. Ἰσίδας. Ἰσαῖος. Ἰσαίων.
-ισος in Παντ-ίση.
Angeschlossen Ἰσότης Frauenname (ἰσότης Gleichheit.)

Ἰστρο- zu Ἴστρος Donau.
Ἰστρό-δοτος.
Ἴστρος. Ἴστρων.

Ἰφι- zu ἶφι, ἴφιος.
Ἰφι-άνασσα. Ἰφι-γένεια. Ἰφι-κλῆς. Ἰφι-κράτης. Ἰφι-μέδων. (10).
Ἶφις m. f. Ἰφεύς. Ἰφιάδης. Ἰφίων. — Ἴφι-τος.
Angeschlossen Ἰφθίμη (Homer).

Ἰχθυ- Fisch, ἰχθύς.
Ἰχθύ-βολος.
Ἰχθύας. Ἰχθύων.

Ἰωξι- vgl. ἴωξις.
Ἰωξ-ίππη vgl. Διωξ-ίππη.
Ἰωξίδαι, Ahnherr Ἴωξος.

Κα- (Καο-, Κεω-).
Κά-ανθος. Κα-γένης.
Καϊάδας. Καῖνος. Κάων. — Κεῖος. Κεάδας. Κεάδης (Homer). Κίων g. Κίωνος (vgl. Θίων = Θέων).
Vgl. Ναυσι-κάα. Πολυ-κάων.
Κεῖος kann auch = Κεῖος Einwohner von Κέως sein.

ΚΑΔ καίνυμαι, κέκασμαι in Καιν-, Κασσι-, Καστι-, -καστος, -καδμος = κοσμος, -καστωρ.
Καινέας. Καινεύς, Καινείδης. Καινίας. Καινίς. Καίνων.
Κάσ-αμβος. Κάσσ-ανδρος. Κασσι-έπεια. Κασσι-όπη. Κασσι-φόνη. Καστι-άνειρα.
Κάσιος, Κάσσιος wohl zu Κασσιο-.
-καστος. Ἄ-καστος. Ἐπι-κάστη. Ἰο-κάστη. Μηδεσι-κάστη. Παγ-κάστη. Πολυ-κάστη.
-καδμος = κοσμος. Εὔ-καδμος = Εὔ-κοσμος. Θεό-κοσμος. Ὀρί-καδμος.
Κάδμος. (Καδμεία. Καδμείων). Κάσμος. Κόσμος. Κοσμία. Κοσμίων. Κοσμιανός. Κάδμιλος. Κασμύλος.
-καστωρ. Περι-κάστωρ.
Κάστωρ.

Καϊκο- vom Flusse Κάϊκος.
Καϊκο-σθένης.
Κάϊκος. Καϊκᾶς. Καϊκίς.

Καιρο- rechte Zeit, *καιρός*, *Καιρός*.
Καιρο-γένης.
Καῖρος. *Καιράνιος*.
Adj. *Καίριος*.
-*καιρος*. *Ἔγ-καιρος*. *Εὔ-καιρος*. *Καλό-καιρος*.

Καλαμο- zu *κάλαμος*.
Καλαμό-δρυς.
Κάλαμις. *Καλαμίσκος*. *Καλάμων*.

Καλλι-, -*καλλις*, *Καλλιστο-*, *Καλο-* zu *καλλι-*, *κάλλιστος*, *καλός*.
Κάλλ-αισχρος. *Καλλι-κλῆς*. *Καλλί-μαχος*. *Καλλί-νικος*. *Καλλί-χορος*. (56).
Καλλέας. *Κάλλας*. *Καλλίας*. *Κάλλις*. *Καλλεύς*. *Καλλικώ*. *Καλλίχα*. *Καλλιώ*. *Καλλίων*. *Καλλιώνδας*. *Καλλίνης*. *Καλλῖνος*. *Καλλώ*. *Κάλλων*. *Καλλωνίδης*.
-*καλλις*. *Ἀκα-καλλίς*. *Ἰο-καλλίς*.
Καλλιστ-αγόρας. *Καλλιστ-άνθη*. *Καλλιστο-γένης*. *Καλλιστό-μαχος*. *Καλλιστό-νικος*.
Κάλλιστος. *Καλλίστη*. *Καλλίστιον*. *Καλλιστίων*. *Καλλιστῖνος*. *Καλλιστίας*. *Καλλιστώ*. *Καλλίστων*.
Καλά-τυχος, *Καλό-τυχος*. *Καλ-ήμερος*. *Καλό-καιρος*. *Καλώνυμος*. (10).
Κάλας. *Καλάδης*. *Καλαῖος*. *Καλώνδας*. *Καλώνιος*.
-*καλος*. *Πάγ-καλος*. *Πέρ-καλος*. *Φιλό-καλος*.

Καπνο- zu *καπνός*.
Καπνο-φάνης.
Κάπνος. *Καπνίας* (Spottname).

Καρμο- vgl. *Κορμο-*.
Καρμ-άνωρ vgl. *Κορμο-σάκης*.
Κάρμη.

Καρνειο- zu *Καρνεῖος*, Apoll.
Καρνεό-δοτος. *Καρνεο-φῶν*.
Κάρνειος auch adj. *Κάρνις*. *Καρνέας*. *Καρνειάδας*, *Καρνεάδας*, *Καρνεάδης*.
Κάρνειος und *Καρνειάδης* lassen sich auch adjectivisch fassen.

Καρπο-, -*καρπος* Frucht, *καρπός*.
Καρπό-δοτος. *Καρπό-δωρος*. *Καρπο-κράτης*. *Καρπό-φορος*.

Κάρπος. Καρπίς. Καρπίων. Καρπώ. Κάρπων. Καρπωνῆς.

Angeschlossen *Κάρπιμος, Καρπίμη* = *κάρπιμος.*

-*καρπος. Ἐπί-καρπος. Εὔ-καρπος. Καλλί-καρπος. Πάγ-καρπος. Πολύ-καρπος.*

ΚΑΡΤ in *Καρτι-, Κρατι-, -κρατης, Κραται-, Καρτερο-* = *Κρατερο-, Κρεσ-, Κρατιστο-, Κρατησι-* vgl. *κράτος, καρτερός* = *κρατερός, κρείσσων, κράτιστος, κρατέω.*

Καρτι-δάμας. Καρτί-νικος vgl. *Νικο-κράτης. Κάρτ-ιππος. Καρτι-σθένης.*

Καρτίλιος. Καρτιλία.

Κράτ-ανδρος. Κρατί-δημος. Κρατί-λας. Κράτ-ιππος. Κρατι-σθένης.

Κρατέας. Κρατεία. Κρατεύας maked. *Κράτης τος. Κράτις. Κρατίδας. Κρατιεύς. Κρατῖνος. Κράτυλλος. Κρατύλος. Κρατώ. Κράτων.*

καρτης = *κρατης* nur in *Σω-κάρτης* neben *Σω-κράτης.*

-*κρατης. Ἀνδρο-κράτης. Δημο-κράτης. Ἱππο-κράτης. Λα-κράτης, Λεω-κράτης. Νικο-κράτης. Σθενο-κράτης.* (88).

Κραταί-γονος. Κραται-μένης vgl. *Μενε-κράτης.*

Κραταίας. Κραταΐς Homer.

Καρτερό-μαχος.

Κάρτερος, maked. *Κράτερος. Καρτέρων.*

Κρεσ-φόντης.

Κρεσσίδης. Κρείσσων.

Κρατίστ-αρχος. Κρατιστο-τέλης. Κρατιστῶναξ.

Κράτιστος. Κρατίστα. Κρατιστώ.

Κρατησ-αγόρας. Κρατησί-κλῆς. Κρατησί-λοχος. Κρατησί-πολις. Κρατήσ-ιππος.

Κρατήσιος. Κρατήσιον. — Vgl. *Ἀ-κράτητος.*

Angelehnt *Κρατύνων* (*κρατύνω*) und *Κρατοῦσα* Schiffname (*κρατέω*).

Κατα- nieder, *κατά.*

Κατά-καλις. Κατα-καλώ. Κατα-κάλων. Κατά-κομος. Κατα-κύλας. Κατ-ήφων. Κατ-ώρης. — *Καθ-ήκων. Κα-φάτιος.*

Κατέας. Κάτιλλος.

Κασσιο-, Κασιο- von *Ζεὺς Κάσιος.*

Κασσιό-δωρος.

Κάσσιος. Κάσιος.

Κελε-, *-κολος*, *Κελευσι-* zu *κέλομαι*, *κέλλω*, *κελεύω*.

Κέλλος. Κελέης. Κέλλας. Κελίων. Κέλων.

Dazu *Κέλης τος* vgl. *κέλης*.

-κολος in *Βού-κολος. Εὔ-κολος. Θεή-κολος. Θεό-κολος.*

Κελευσ-άνωρ.

Κέλευσος.

Dazu *Κελεύτωρ.*

Κερδο- zu *κέρδος* Gewinn.

Κερδ-ώνυμος. Κερδ-ίμμας vgl. *Ἴμμας.*

Κερδώ. Κέρδων.

-κερδης in *Ἐπι-κέρδης.*

Angeschlossen *Κέρδας* g. *Κέρδαντος* (*κερδαίνω*).

Κερκο- zu *κέρκος.*

Κερκό-βολος. Κερκό-νικος. (*Κέρκ-ωψ* mythisch).

Κερκίδας. Κερκίς. Κέρκιος. Κερκίων. Κερκῖνος. Κερκύλος.

-κηδης zu *κῆδος* Sorge, *κήδομαι*, *κεδνός.*

Κήδων. Κηδωνίδης.

-κηδης. Δημο-κήδης. Δα-κήδης, Δεω-κήδης. Φιλο-κήδης.

Κηδέστης.

Angelehnt *Κέδνιος* (*κεδνός*).

Κηφισο-, *Καφεισο-* Kephissos.

Κηφισό-βουλος. Κηφισο-γένης. Κηφισό-δωρος. Κηφισο-κράτης. Καφισό-τιμος. (8).

Κάφισος. Καφεισίας, Καφισίας. Κηφισεύς. Κηφισώ (Muse).

Dazu adj. *Κηφίσιος. Κηφισιάδης, Καφισιάδας. Κηφισίων, Καφισίων.*

Κικ- zu *κῖκυς* Kraft.

Κίκ-ερμος.

Κίκιος. Κίκις. Κικῖνος.

Κιλλο- zu *κιλλός* Esel?

Κιλλ-άκτωρ. Κιλλι-κόων.

Κίλλος. Κίλλας. Κίλλης. Κιλλεύς. Κίλλων. Vgl. *Κελε-.*

Κισσο-, *Κιττο-* zu *κισσός*, *κιττός* Epheu.

Κισσο-δέτας, Κισσο-κόμης, Κισσο-χαίτης Dionysos.

Κίσσος Dionysos. *Κίσσος, Κίττος* Name. *Κισσεύς. Κισσῆς. Κισσέας.* — *Κίσσαμις.*

Κλονο- Getümmel, *κλόνος.*

Κλόν-ηγος.

Κλόνος. Κλονίος. Κλονίη. Κλονᾶς.

ΚΛΥ hören in *-κλυμενος, Κλυτο-, -κλυτος, Κλεο-, -κλεης, -κλης, Κλεινο-, Κλειτο-, -κλειτος, Κλεισι-* vgl. *κλύω, κλυτός, κλέος, κλείω, κλεινός, κλειτός.*

-κλυμενος. Ἐτεο-κλυμένη. Θεο-κλύμενος. Περι-κλύμενος.

Κλύμενος. Κλυμένη.

Κλυται-μνήστρα. Κλυτο-μήδης. Κλυτό-νηος. Κλυτο-σθένης. Κλυτ-ώνυμος. (7).

Κλύτος. Κλύτα. Κλυτίδης. Κλυτίος. Κλυτία. Κλυτιάδης. Κλυτώ.

-κλυτος. Ἀγά-κλυτος. Θεό-κλυτος. Περί-κλυτος. Τηλε-κλυτος.

Κλε-άναξ. Κλέ-ανδρος. Κλε-άριστος. Κλέ-αρχος. Κλεί-θεμις. Κλεί-σοφος. Κλεό-βοια. Κλεό-βουλος. Κλεό-δημος. Κλεό-δωρος. Κλεό-κριτος. Κλεο-κύδης. Κλεό-μαντις. Κλεο-μένης. Κλεο-μήτρα. Κλεό-νικος. Κλεό-ξενος. Κλεό-πατρος. Κλεο-πτόλεμος. Κλεό-στρατος. Κλεό-τιμος. Κλεο-φίλη. Κλεό-φορος. Κλεο-χάρης. Κλέ-οχος. Κλεύ-μανδρος. Κλε-ώνυμος. (70).

Κλέας, Κλείας. Κλέεια, Κλέα, Κλέη. Κλεάδας, Κλεάδης, Κλευάδης, Κλείδας. Κλεΐς, Κλαΐς. Κλεΰλος. Κλειώ, Κλεώ. Κλέων. Κλεώνδας. Κλεωνίδης. Κλεωνᾶς. Κλεωναῖος.

-κλῆς. Ἀναξι-κλῆς. Ἀνδρο-κλῆς. Ἀριστο-κλῆς. Ἀρχι-κλῆς. Βου-κλείδης. Βουλα-κλῆς. Δημο-κλῆς. Δωρο-κλείδης. Ἐχε-κλῆς. Θεμιστο-κλῆς. Κριτο-κλῆς. Κυδο-κλῆς. Μανδρο-κλῆς. Μαντι-κλῆς. Μενε-κλῆς. Μητρο-κλῆς. Νικο-κλῆς. Ξενο-κλῆς. Ὀνομα-κλῆς. Πατρο-κλῆς. Πολεμο-κλῆς. Σοφο-κλῆς. Στρατο-κλῆς. Τιμο-κλῆς. Φιλο-κλῆς. Φερε-κλῆς. Χαρι-κλῆς. (155).

Die mächtigste Gruppe im ganzen System.

Κλειν-αγόρας. Κλείν-ιππος. Κλεινό-μαχος. Κλεινό-πατρος. Κλεινο-φάνης. (9).

Κλεῖνος. Κλείνη. Κλεινίας. Κλεῖνις. Κλεινιάδης. Κλεινώ. Κλείνων.

Κλειτ-αγόρας. Κλειτ-άνασσα. Κλειτ-αρέτη. Κλείτ-αρχος.
Κλεῖτος. Κλείτη. Κλείτας. Κλειτίας. Κλειτίων.
Κλειτώ. Κλείτων.
Κλῆτος. Κλήτα. Κλητέας. Κλητίας. Κλῆτις.
-κλειτος. Ἀριστό-κλειτος. Δημό-κλειτος. Ἡρά-κλειτος.
Θεό-κλειτος. Περί-κλειτος. Πολύ-κλειτος.
-κλητος. Ἐπί-κλητος. Πρευ-κλητία.
Κλεισι-δίκη. Κλεισί-θεμις. Κλεισι-μβροτίδας. Κλήσ-ιππος, Κλεισ-ιππίδας. Κλεισ-ώνυμος, Κλησ-ώνυμος.
Κλησίδης. Κλησώ. Κλήσων.

Κοθο- (zu *κοθώ* Schade?) in:
Κοθωκίδαι att. Demos.
Κόθος. Κοθίδης. Κοθίς. Κοθῖνος. Κόθων.

Κολο- zu *κόλος* gestutzt.
Κολ-ώτης. Κολωτίων.
Κόλλος. Κόλων.

Κομο-, *-κόμης*, *-κομος* Haar, *κόμη*.
Κόμ-αιθος, *Κομαιθώ.*
Κόμης. Κομάδης. Κομαῖος. Κόμων. Κομιτώ.
-κομης. Ἁβρο-κόμης. Ἀνθο-κόμης. Βαθυ-κόμης. Εὐθυ-κόμας. Λευκο-κόμας. Μελαγ-κόμας.
-κομος. Ἀκρό-κομος. Θυρσό-κομος. Καλλί-κομος. Κατά-κομος.
Angeschlossen *Κομάτας*, *Κομήτης* (= *κομήτης*) und *Κόμητος* (= lat. comâtus).

Κονο-, *Κοο-*, *-κοων* zu *κοννέω*, *κοέω* verstehen.
Κόνος. Κόννος. Κοννίδας. Κοννίος. Κόννις. Κοννᾶς.
Κονίλος. Κόννιχος. Κόνων. Κονωνεύς. Κονωνιανός.
— Vgl. *Ζά-κονος.*
Κοῖος mythisch. *Κόβων. Κόων* g. *Κόωνος* (Homer).
— Dazu auch *Κώης.*
-κοων. Δηϊ-κόων. Δημο-κόων. Ἱππο-κόων. Κιλλι-κόων.
Λαο-κόων. (7).

Κορα- zu *κόρη*, *Κόρη.*
Κόῤῥ-αγος, *Κόρ-αγος.*
Κοῤῥαῖος. Κόῤῥις.

Κοροι-, *Κορεσι-*, *-κορος* zu *κόρος*, *κορέννυμι.*
Κόροι-βος. Κορώ-βιος.

Κόρος. Κόρης. Κόριννος. Κορίννα. Κοριννώ. Κόριλλα. Κορίσκος. Κορίαννος gelten auch für Κορα-.

Κόρεσος. Κορεσῖνος.

-κορος. Ζά-κορος. Σύ-κορος. — Νεώ-κορος. — Ἐπί-κουρος.

Κορμο- zu κορμός Klotz? vgl. Καρμο-.

Κορμο-σάκης.

Κόρμος.

Κορυθ- Helm, Κορυ-, Κορυδ- Holm.

Κορυθ-αίολος.

Κόρυθος. — Κόρυδος. Κορυδεύς. Κορύδαλος. Κορύδων. — Κορύλος. Κορύλας.

Vgl. Διο-κορύστης. Ἱππο-κορύστης.

Κοτο-, Κοττο- zu κότος Groll, κόττος Kopf?

Κοττο-μένης.

Κόττος. Κοτῆς. Κοτίων. Κοττίων. Κοτώ. Κόττων. — Vgl. Ἰνι-κόττας.

Κρεω-, -κρεων = κρέων herrschend.

Κρεώ-φυλος.

Κρεῶνδαι.

-κρεων. Ἀνα-κρέων. Ἀστυ-κρέων. Μεγα-κρέων. Ποσειδο-κρέων. Ὑψι-κρέων. (13).

Κρέων, Κρέουσα mythisch.

Κραν-, Κρᾱ, Κρη- vollenden, zu κραίνω, ἐ-κρα-άνθην, κρή-ηνον.

Κραν-αίχμη.

Κρανίχα.

Angeschlossen Κράν-τας. Κράν-τωρ.

Κρηθέας. Κρηθεύς. Κρηθίς. Κρήθων. — Κρᾶθις Flussname.

ΚΡΙ scheiden, sondern in Κρινο-, -κρινης, Κριτο-, -κριτος, Κρισι-, vgl. κρίνω, κριτός.

Κριν-αγόρας. Κρίν-ιππος. Κρινό-βουλος. Κρινο-τέλης.

Κρῖνος. Κρινέας. Κρινᾶς. Κρῖνις. Κρινώ. Κρίνων.

-κρινης. Δημο-κρίνης. Θεο-κρίνης. Εὐ-κρίνης. Λα-κρίνης.

Κριτό-βουλος. Κριτό-δημος. Κριτο-κλῆς. Κριτό-λαος. Κριτό-φιλος. (8).

Κρίτος. Κριτίας. Κρίτυλλα. Κρίτων.

-κριτος. Βουλή-κριτος. Δημό-κριτος. Κλεό-κριτος. Λεώ-κριτος. Φιλό-κριτος. (40).

Κρῖσος. Κρισίας. Κρίσων. — *Κρίσαμις* vgl. *Λύγδαμις.*

Κροκο- zu *κρόκος*, Krokos.

Κροκο-δίκη. Vgl. *κροκό-πεπλος.*

Κρόκος. Κροκίων. Κροκίνας. Κροκύλος. Κρόκων.

Κρονο-, Kronos.

Κρον-άμμων.

Κρόνιος ist adj. zu *Κρόνος.*

Κροτο- zu *κρότος.*

Κρότ-ωπος.

Κρότος. Κρότων.

Angeschlossen *Κρόταλος.*

-*κροτος* in *Εὔ-κροτος.*

Κρυφ- zu *κρύφα*, *κρύπτω.*

Κρυφ-αίνετος.

Κρύφων.

ΚΤΗ in *Κτησι-*, -*κτητης*, -*κτητος*, -*κτημων*, -*κτωρ* vgl. *κτάομαι*, *κτήσομαι*, *κτητός*, *κτῆμα*, *κτέαρ.*

Κτήσ-αρχος, *Κτησί-αρχος. Κτησι-κλῆς. Κτησι-κράτης. Κτήσ-ιππος. Κτησι-φῶν.* (12).

Κτῆσος. Κτησίας. Κτησᾶς. Κτῆσις. Κτησιάδης. Κτησίων. Κτήσυλλα. Κτησώ. Κτήσων.

-*κτητης* in *Φιλο-κτήτης.*

-*κτητος. Ἐπί-κτητος. Πολύ-κτητος.*

-*κτημων. Εὐ-κτήμων. Πολυ-κτήμων.*

Κτήμων.

-*κτωρ. Γανύ-κτωρ. Πολύ-κτωρ.*

Κτέατος mythisch, vgl. *κτέαρ* g. *κτέατος. Κτῆτος.*

Κυανο- zu *Κυάνη* Quellnymphe.

Κυάν-ιππος.

Κυάνη Tochter des Kyanipp. *Κυανίς.*

Κυδι-, *Κυδο-*, -*κυδης*, *Κυδρο-* zu *κῦδος*, vgl. *κυδι-άνειρα*, *κυδρός.*

Κυδί-μαχος. Κυδ-ήνωρ. Κύδ-ιππος. Κυδο-κλῆς. Κυδο-σθένης. (6).

Κυδίας. Κῦδις. Κυδίλα. Κύδιλλα. Κύδων. — Angelehnt *Κύδιμος* (= *κύδιμος*).

-*κυδης. Ἀνδρο-κύδης* vgl. *Κυδ-ήνωρ. Θεο-κύδης. Κλεο-κύδης* vgl. *Κυδο-κλῆς. Ναυ-κύδης. Φερε-κύδης.* (16).

Κυδαίνων part. und *Κυδαντίδαι* zu *κυδαίνω*.
Κυδρ-αγόρα. *Κυδρο-γένης*. *Κυδρο-κλῆς*. *Κυδρό-λαος*.
Κῦδρος. *Κυδρίων*. — *Κυδρῆλος*.
Κυδνώ Koseform zu *Κυδνο-*, vgl. *κυδνός*.

Κυθ- bergend zu *κεύθω*.
Κυθ-ώνυμος.
Κυθηνᾶς Beiname.
-κυθος in *Μαμά-κυθος*.

Κυκλο- zu *κύκλος*.
Κυκλό-βολος (*Κύκλ-ωψ*. *Κυκλο-βόρος* Bach).
Κύκλος. *Κυκλεύς*. *Κυκλιάδας*. *Κύκλων*.

Κυλο-, *Κυλλο-* zu *κυλλός* krumm.
Κυλα-ράβης. *Κύλ-ιππος*. *Κυλλο-ποδίας*. *Κυλλο-ποδίων* Hephaistos.
Κύλλος. *Κύλλας*. *Κύλλης*. *Κυλλίας*. *Κυλλώ*. *Κύλων*. — *Κύλλαρος* myth. Pferd.

Κυμο-, *-κυμος* zu *κῦμα* Woge.
Κυματο-λήγη, *Κυμο-δόκη*, *Κυμο-θόη*, *Κυμο-πόλεια* Nereiden.
Κυμώ Nereide.
-κυμος. *Βενθεσι-κύμη* Nereide. *Φιλό-κυμος* und *Ἐγ-κύμων* fingirte Schiffernamen.
Κυμαῖος „der Kymäer" von *Κύμη*.

Κυνο-, *Κυναι-* zu *κύων* Hund.
Κύν-αγος. *Κυναί-γειρος*. *Κύν-αιθος*. *Κυν-όρτας*. *Κυνοῦλκος* (*ἕλκω*).
Κύνα. *Κύναξ*. *Κυνέας*. *Κύνης τος*. *Κυνίδαι*. *Κυνίσκος*. *Κύνων* (?).
-κυων in *Φιλο-κύων*.

Κυπρο-, *-κυπρος* Kypros, *Κύπρος*.
Κυπρ-άνωρ. *Κυπρο-γένεια* Aphrodite. *Κυπρό-θεμις*.
Κύπρις Aphrodite.
-κυπρος. *Ἀριστό-κυπρος*. *Ζώ-κυπρος*. *Πασί-κυπρος*. *Φιλό-κυπρος*.

Κωμο- Dorf, *κώμη*, oder zu *κῶμος* Gelag.
Κώμ-αρχος. *Κώμ-αυλος*.
Κῶμος. *Κωμᾶς*. *Κωμίας*. *Κώμων*.
-κωμος. *Ἐπί-κωμος*. *Φιλό-κωμος*.

Die späten, angelehnten Namen *Κωμάζων* (= κωμάζων), *Κωμάστης* (= κωμαστής) und *Κωμικός* (= κωμικός) weisen auf κῶμος.

Λαβρο- heftig, λαβρός.

Λαβρ-αγόρης Hesych, n. pr.? *Λαβρό-δαμος.*

Λάβρος. Λάβραξ. Λάβρων.

Angeschlossen *Λάβας. Λάβαξ.*

Λαγο- zu λαγώς Hase.

Λαγό-βιος.

Λάγιος. Λαγίσκα. Λάγων.

Dazu das späte *Λαγώδιος* (λαγώδιον Häschen).

Λαμο- zu λαμυρός.

Λαμ-ίππη.

Λάμος. Λάμιος. Λαμία Lamia. *Λαμίας. Λάμις. Λαμίσκος. Λαμώ. Λάμων.*

Λαμπε-, *-λαμπης*, *Λαμπετο-*, *Λαμπρο-* zu λάμπω, λαμπετάω, λαμπρός.

Λαμπυρίων (*Λαμπε-πυριων*). *Λαμπυρίς*, vgl. *Πυρι-λάμπης.*

Λάμπος. Λαμπίων. Λάμπιχος. Λαμπίας. Λάμπις. Λάμπων.

-λαμπης. Εὐ-λάμπιος. Πυρι-λάμπης vgl. *Λαμπυρίων.*

Λάμπετος. Λαμπέτης. Λαμπετίη. Λαμπετώ = *Λαμπιτώ. Λαμπιδώ. Λάμβδα. Λάβδα. Λάβδακος.*

Λαμπρο-κλῆς. Λαμπρό-μαχος. Λαμπρό-τυχος.

Λάμπρος. Λαμπρίας. Λαμπριάδας. Λάμπρων.

Späte Anlehnungen, zunächst an λαμπάς, sind *Λαμπάς, Λαμπάδιος, Λαμπαδία, Λαμπαδίων.*

Λαο-, *Λα-*, *Λεω-*, *-λαος*, *-λας*, *-λεως* zu λαός, λαοί.

Λᾶγος, Λα-αγίδης. Λέ-αγρος. Λά-ανδρος, Λέ-ανδρος. Λά-αρχος, Λέ-αρχος. Λα-κράτης. Λά-κριτος, Λεώ-κριτος. Λα-μένης. Λά-νασσα, Λεῶ-ναξ. Λαό-νικος. Λεω-πρέπης. Λα-σθένης, Λεω-σθένης. Λεώ-στρατος. Λά-τιμος. Λα-φείδης. Λά-φιλος, Λεώ-φιλος. Λα-χάρης, Λεω-χάρης. (50).

Λάδας. Λαΐδας. Λαΐς. Λαΐας. Λαίας. Λάϊος. Λάων. — *Ληΐς. Λήϊτος. Λεώς. Λεάδης. Λωΐς* (= *Λεωΐς*). *Λέων. Λεωνίδας. Λεωνίδης.*

-λαος, *-λας*, *-λεως. Ἀγέ-λαος. Ἀγρό-λας. Ἀναξί-λαος.*

Ἀνδρό-λαος. Ἀρχέ-λεως. Κρατί-λας. Κριτό-λαος. Μενέ-λαος. Νικό-λαος. Πρεπέ-λαος. Σθενέ-λας. Στρατό-λαος. Τιμό-λαος. Φειδό-λας. Φιλό-λαος. Χαρί-λας, Χαρί-λεως. (84).

Λεξι-, Λεσχο-, Λογο-, -λογος zu *λέγω, λέσχη, λόγος*.

Λεξι-φάνης.

Λεξίας.

Λεσχ-ηνόριος Apoll (von *Λεσχ-ηνωρ*).

Λέσχης.

-λεσχος. Ἄ-λεσχος.

Λογο-θέτης.

Λόγος.

-λογος. Διά-λογος. Εὔ-λογος. Φιλό-λογος. — *Παλαιό-λογος* byzant. Angelehnt die späten *Λογικός. Λογείδιος.*

Λεοντο-, -λεων Löwe, *λέων*.

Λεοντο-μένης. Λεοντο-μήδης. Λεοντό-φρων. Λεοντοῦχος.

Λεοντᾶς. Λεοντεαῖος. Λεοντεύς. Λεοντίδης. Λεον-τίων. Λεοντίσκος. Λεόντιχος. Λεοντώ.

-λεων. Αὐτο-λέων. Δηϊ-λέων. Θρασυ-λέων. Παντα-λέων. Τιμο-λέων. (13).

Λέων. Λέαινα. Λεοντίσκος.

Λεσβο- Lesbos, *Λέσβος*.

Λεσβό-θεμις. Λεσβο-κλῆς. Λεσβό-νικος. Λεσβῶναξ. Dazu *Λέσβιος, Λεσβία* adj.

Λευκο- licht, hell, *λευκός*.

Λευκ-άνωρ. Λεύκ-ασπις. Λεύκ-ιππος. Λευκό-λοφος. Λευκο-φάνης. (9).

Λεῦκος. Λευκαῖος. Λευκίνης. Λευκῖνος. Λεύκων. Λευκωνίδης.

-λευκος. Ζά-λευκος. Σέ-λευκος. (*Σελα-λευκος*).

Auf *λυγδο-* geht *Λύγδαμις* vgl. *Κέγχραμις, Κίσσαμις, Κρίσαμις.*

Λοχο-, -λοχος zu *λόχος*.

Λόχ-αγος, Λόχ-ηγος vgl. *Ἀγέ-λοχος, Ἡγέ-λοχος.*

Λόχος.

-λοχος. Ἀγέ-λοχος, Ἡγέ-λοχος. Ἀντί-λοχος. Θρασύ-λοχος. Ὀρσί-λοχος. Πρό-λοχος. (26).

Λυ-, Λυσι-, -λυτος zu *λύω*.

Λύ-ανδρος.

Λυαῖος Dionysos.

Λύσ-ανδρος. Λυσ-ανίας. Λυσί-θεος. Λυσί-μαχος. Λύσ-ιππος. (25).

Λῦσος. Λυσέας. Λυσίας. Λῦσις. Λυσιάδης. Λυσίδης. Λυσῖνος. Λύσιλλα. Λυσώ. Λύσων.

-λυτος. Ἀμφί-λυτος. Θεό-λυτος vgl. Λυσί-θεος. Ἱππό-λυτος vgl. Λύσ-ιππος. Μανδρό-λυτος. — Ἐπι-λυσαμενός.

Λυκο-, -λυκος Wolf, λύκος.

Λυκ-άμβης. Λυκο-θέρσης. Λυκοῦργος. Λυκ-όρτας. Λυκό-φρων. (18).

Λύκος. Λυκέας. Λυκᾶς. Λυκῆς. Λυκίας. Λύκις. Λυκίαδης. Λυκίδης. Λυκῖνος. Λύκιννα. Λυκίσκος. Λύκων. Λυκωνίδης.

-λυκος. Ἀρηΐ-λυκος. Αὐτό-λυκος. Ἐπί-λυκος. Οἰό-λυκος. Τιμό-λυκος. (8).

ΜΑ in Μαι-, Μαισι-, Μαμα-, -μαος, -μαιος, Μητι- und -μητις zu μέμαα, μαίομαι, μαιμάω, μῆτις.

Μαί-ανδρος Fluss. Μαία-θος, Μαι-θίων (vgl. Βόη-θος für -θοος).

Μάης. Μαῖα. Μαιάς. Μαιώ. Μαίων.

Μαῖσις. Μαίσων.

-μαος in Οἰνό-μαος. -μαιος in Εὔ-μαιος.

Ματαῖος. Ματίλλας. Ματάλας. Μάτων. Μάττων. Ματτώ (statt Μαστώ zu lesen).

Vgl. Αὐτο-μάτη. — Angelehnt Μάστωρ. Μάστειρα (vgl. μαστήρ Spürer).

Μαμά-κυθος (vgl. Κυθ-ώνυμος, später zur Bezeichnug eines Dümmlings gebraucht).

Μαμεύς. Μάμαλος. (Μαμμία). Vgl. Μαιμαλίδης bei Homer.

Μήτ-ανδρος. Μητι-άδουσα. Μητί-οχος, Μητίχος.

Μήτα. Μῆτις. Μητίχος. Μητίων.

-μητις. Εὔ-μητις, Εὐμητίων.

Μακρο-, Μακκο-, Μηκιο-, Μηκιστο- zu μακρός, μῆκος, μήκιστος.

Μακρό-βιος. Μακρο-πόλεμος. Μακρό-σειρις.

Μάκρος. Μακρίων. Μακρῖνος. Μακρώ. Μάκρων.

Μακο-, Μακκο- neben Μακρο-, wie Μικο-, Μικκο- neben Μικρο:

Μάκος. Μάκκος. Μάκης. Μακκώ.

Μηκιο-νίκη.

Μηκίνης. Μήκων.

Μηκιστό-φονος.

Μηκιστεύς. Μηκιστιάδης.

Μανδρο-, -μανδρος Hürde, μάνδρα.

Μανδρό-βουλος. Μανδρο-γένης. Μανδρο-κλῆς vgl. Κλεύ-μανδρος. Μανδρο-κράτης. Μανδρῶναξ vgl. Ἀναξί-μανδρος. (7).

Μάνδρος. Μάνδρης. Μάνδρων.

-μανδρος. Ἀναξί-μανδρος vgl. Μανδρῶναξ. Θεό-μανδρος. Κλεύ-μανδρος vgl. Μανδρο-κλῆς. Πυθό-μανδρος. Χαρί-μανδρος. (8).

Μαντι-, -μαντις Seher, μάντις.

Μαντί-θεος vgl. Θού-μαντις. Μαντι-κλῆς vgl. Κλεό-μαντις. Μαντί-νους.

Μάντις. Μαντίας. Μάντιος. Μαντώ.

-μαντις. Εὔ-μαντις. Θού-μαντις vgl. Μαντί-θεος. Κλεό-μαντις vgl. Μαντι-κλῆς. Λευκό-μαντις. Σώ-μαντις.

Μαχο-, -μαχος zu μάχη.

Μαχ-άρης, vielleicht fremd.

Angeschlossen: Μαχαίτας = Μαχάτας, Μαχάτης (von μαχάω desider.). Μαχετᾶς. Μαχεσίας.

-μαχος. Ἀνδρο-μάχη. Εὔ-μαχος. Θρασύ-μαχος. Λυσί-μαχος. Τηλέ-μαχος. (72).

Μάχα. Μαχίδας. Μάχων. Μαχώνιος. — Μαχάων Homer.

Μεγα-, Μεγαλο-, Μεγιστο- zu μέγας, μεγάλη, μέγιστος.

Μεγά-δωρος. Μεγά-θυμος. Μεγα-κλῆς. Μεγ-άριστος. Μεγα-σθένης. (12).

Μέγας g. Μέγα. Μέγης acc. Μέγην, Μέγητα. Μεγάτας. Μέγιλλος. Μέγυλλος. Μεγώ. Μέγων.

Angeschlossen Μεγέθιος, ganz spät, an μέγεθος. — Μεγά-τας wie Θερσί-της.

Μεγαλ-ήτωρ. Μεγαλό-βουλος. Μεγαλο-κλῆς. Μεγαλο-τέλης. Μεγαλ-ώνυμος. (8).

Μέγας g. Μεγάλου. Μέγαλος. Μέγαλλος. Μεγαλέας. Μεγαλίας.

Μεγιστό-δαμος. Μεγιστό-δωρος. Μεγιστο-κλῆς. Μεγιστό-νους.

Μέγιστος. Μεγίστη. Μεγιστᾶς. Μεγίστης. Μεγιστεύς. Μεγιστίας. Μεγιστίων. Μεγιστώ.

ΜΕΔ ermessen, walten in *-μεδης*, *-μεδων*, *Μηδο-*, *Μηδεσι-*, *-μηδης*, *-μηστωρ* zu *μέδω*, *μέδων*, *μῆδος*, *μήστωρ*.

-μεδης. Ἀνδρο-μέδα. Ἀριστο-μέδης. Ἰφι-μέδεια. Χαλκο-μέδη, *Χαλκο-μέδεια* neben *Χαλκο-μέδουσα*.

-μεδων. Ἀριστο-μέδων. Εὐρυ-μέδων. Ἰφι-μέδων. Λαο-μέδων. Χαλκο-μέδουσα. (22).

Μέδων. Μέδουσα. — Auch *Μέδιμνος* schliesst sich an.

Μηδο-κρίτη. Μηδεσι-κάστη.

Μήδα. Μήδη. Μήδας. Μήδεια. Μήδων.

-μηδης. Ἀγα-μήδης. Διο-μήδης. Θρασυ-μήδης. Λυκο-μήδης. Περι-μήδης. (34).

-μηστωρ. Ἀγα-μήστωρ. Εὐρυ-μηστορίδης. Θεο-μήστωρ. Λεω-μήστωρ. Πολυ-μήστωρ.

Μήστωρ. Μήστρα.

Μειδο- vgl. *φιλο-μμειδής*, *μειδιάω*.

Μειδ-ιππίδης. Μειδο-κλέης. Μειδό-κριτος.

Μειδίας. Μειδύλος. Μειδυλίδης. Μείδων. Μειδωνίδης.

Μελαν- zu *μέλας*, *μέλαινα*, *μέλαν*, *Μελαντο-* zu *μελαίνω*.

Μελαγ-κόμας. Μελάγ-κραιρα. Μελάμ-πους. Μέλανθος (*Μελαν-ανθος*). *Μελάν-ιππος.* (12).

Μέλας. Μέλαινα. Μείλανος. Μειλανίων. Μελανεύς. Μελανώ. Μελάτας. Μειλάτας. Μελάσιος.

Μέλας g. *Μέλαντος. Μελάντας. Μελάντης. Μελάντιος. Μελάντιχος.*

Μελε-, *Μελησι-* zu *μέλει*, *μέλω*, *μελήσω*.

Μελέ-αγρος. Μελέ-ιππος. Μελί-βοια. Μελί-δωρος.

Μελέας. Μελία. Μέλιννα. Μελιννώ. Μελίσκος. Μέλων.

Μέλης τος. Μέλητος. Μελητίδης.

Angeschlossen, zunächst zu *μελέτη*: *Μελέτη. Μελέτιος. Μελετίων. Μελέτων.*

Μελησ-αγόρας. Μελήσ-ανδρος. Μελήσ-ερμος. Μελήσ-ιππος.

Μελησίας. Μελησία.

Μελι-, *Μελιτ-* Honig, *Μελισσο-* Biene, zu *μέλι*, *μέλιτος* und *μέλισσα*.

Μελί-φθογγος. Μελί-χρως.

Μελίτη. Μελιτεύς. Μελίτεια. Μελίτιννος. Μελίτιννα. Μελιτώ. Μελίτων. Μελίκταινα. Μελιστίχη. Μελιστίων. Μελιστώ. — Dazu Βλίτωρ und Βλιστίχη vgl. βλίττω = μελιττω zeideln.

Μέλισσος. Μελίσσα. Μελίσσιον. Μελισσάριον. Μελισσεύς. Μελίσσων.

Vgl. Ἀγριο-μέλισσα Beiname des Hegesias.

ΜΕΝ in Μενε-, Μενεσι-, -μενης zu μένος, Μιμνο-, -μεμνων, Μνησι-, -μνηστος, -μνηστρα zu μιμνήσκω, μνήσομαι, μνηστός, μνηστήρ.

Μεν-άλκας. Μέν-ανδρος. Μενε-δάϊος. Μενέ-δημος. Μενεκλῆς. Μενε-κράτης. Μενέ-λαος. Μενέ-ξενος. Μενέ-τιμος. Μενέ-φιλος. Μενέ-χαρμος. Μέν-ιππος. (30).

Μενέας. Μεννέας. Μεννείας. Μένης εω ητος. Μενιος. Μενίδας. Μεννίδας. Μενίσκος. Μένυλλος. Μενυλλίδης. Μένων.

Angeschlossen: Μένετος. Μέν-της und Μέν-τωρ.

Μενέσ-αιχμος vgl. Μέν-αιχμος. Μενεσι-κράτης vgl. Μενε-κράτης. Μενέσ-ιππος vgl. Μέν-ιππος.

Angeschlossen sind Μενέσ-τας vgl. Μέν-της und Μενέσ-τωρ vgl Μέντωρ.

-μενης. Ἀλκα-μένης. Ἀνδρο-μένης. Δαϊ-μένης. Δαμο-μένης. Ἱππο-μένης. Κλεο-μένης. Κραται-μένης. Λα-μένης. Ξενο-μένης. Τιμο-μένης. Φιλο-μένης. Χαρμενίδης (Χαρμο-μενιδης). (58).

Μίμν-ερμος. Μιμνό-μαχος.

Μιμνῆς. Μίμνων.

-μεμνων. Ἀγα-μέμνων.

Μέμνων.

Μνησ-αγόρας. Μνησί-θεος. Μνησι-κλῆς. Μνησί-λοχος. Μνησί-φιλος. (25).

Μνῆσος. Μνησίδης. Μνησίων. Μνασέας. Μνησίας. Μνησιάδης. Μνησαῖος. Μνησεύς. Μνησίλα. Μνησιχίδης. Μνασύλος. Μνησώ. Μνήσων. — Μνήσι-μος.

-μνηστος. Ἀρί-μνηστος. Θεό-μνηστος. Κλεό-μναστος. Πολύ-μνηστος. Φιλό-μνηστος. (14).

-μνηστρα. Κλυται-μνήστρα. Ὑπερ-μνήστρα.

Μνήστηρ. Μνήστωρ. Μνήστρα.

-μνημων. Θεο-μνήμων. Ἱερο-μνήμων.
Μνήμων Beiname.

Μεσο- medius, μέσος.
Μέσ-ανδρος. Μεσ-αύλιος. Μεσο-μήδης.
Μέσος. Μέσης Wind. Μέσατος. Μέστος.

Μετα- = μετά.
Μετα-γένης. Μετ-άνειρα. Μέτ-οχος. Μετ-ώνυμος. — Μέθ-απος. Μεθ-άρμη. Μεθ-όδιος.
Μέτων. — Μέθυλλος.

Μηλο-, -μηλος zu μῆλα Kleinvieh.
Μηλό-βιος. Μηλό-βοσις.
Μηλώ. Μήλων.
-μηλος. Ἀρχί-μηλος. Εὔ-μηλος. Ἐχέ-μηλος. Πολύ-μηλος. Φιλό-μηλος. (12).

Μηνο- zu Μήν, Μήνη Mondgottheit.
Μηνο-γένης. Μηνό-δοτος. Μηνο-θέα. Μηνο-φῶν. Μηνο-χάρης. (13).
Μῆνος. Μηνᾶς. Μῆνις. Μηνίδης. Μηνίσκος. Μηνίχα.

Μητρο-, Ματρο- geht auf die Göttermutter.
Ματρ-ικέτας. Μητρό-δωρος. Μητρό-θεμις. Μητρο-κλῆς. Μητρῶναξ. (13).
Μῆτρος. Ματρέας. Μητρᾶς. Μᾶτρις. Μητρίχη. Μητρώ. Μήτρων.
-μητρα in Κλεο-μήτρα vgl. Μητρο-κλῆς.

Μικο-, Μικκο-, Μικρο- und Σμικο-, Σμικρο- zu μικκός, μικρός, σμικρός.
Μίκ-ιππος.
Μίκα. Μικίων. Μίκαλος. Μικαλίων. Μικίνας. Μικίνης. Μίκυθος. Μικυθίων. Μικύλος. Μικυλίων. Μίκων.
Μίκκος. Μίκκα. Μικκιάδης. Μικκίων. Μίκκιον. Μίκκαλος. Μικκαλίων. Μικκίνας. Μικκύλος. Μίκκων.
Σμίκυθος. Σμικυθίων. Σμίκων.
Μικρό-τρωξ fingirt.
Μῖκρος. Μικρίων. Μικρώ. Μίκρων.
Σμῖκρος. Σμίκρης. Σμικρίας. Σμικρίων. Σμικρίνης. Σμικρῖνος. Σμίκρων. Σμικρωνίδης.

Μιλο- und *Μιλτο-*.

Μίλος. Μίλλης. Μίλων.

Μίλτας. Μιλτίας. Μιλτιάδης. Μιλτώ.

Der Vollname *Μιλτο-κύθης* ist thrakisch.

Μισγο-, Μιξι- von *μίσγω, μίγνυμι, μίξω.*

Μισγό-λας. Μισγο-λαΐδας.

Μίσγων = *Μίργων.*

Μιξί-δημος. Μιξι-δημίδης.

Μιξίας. Μιξιάδης. Μίξων. Μιξωνίδης.

Μοιρα-, Μοιρο-, -μοιρος, Μορο-, -μορος zu *μοῖρα, Μοῖρα, μόρος.*

Μοιρα-γένης. Μοιρ-αγόρας. Μοιρό-δωρος. Μοιρο-κλῆς.

Μοιρέας. Μοῖρις. Μοιριάδης. Μοίριχος. Μοιρώ.

-μοιρος in *Ἀντί-μοιρος.*

Μόριχος (vgl. *Μοίριχος*). *Μορίχιος. Μοριχίδης.*

Μόρυς (vgl. *Ἵππυς, Ἵερυς*). *Μόρυχος. Μορυχίδης. Μορυχίων.*

-μορος. Ἀγαθό-μορος. Ἀρχέ-μορος.

Angelehnt *Μόρσιμος* (= *μόρσιμος*).

Μολο-, -μολος zu *μολεῖν.*

Μόλ-οβρος. Μόλ-ορχος. Μόλ-ουρος. Μολ-ώτας.

Μόλος. Μολλῆς. Μόλις. Μολιόνη = *Μολίνη*; *Μολίονε, Μολιονίδαι. Μολίων. Μόλυξ. Μόλυκος. Μόλυκκος. Μόλων.*

Vgl. *Μούλιος. Μῶλος. Μωλίων.*

-μολος. Ἀγχί-μολος. Ἀγχι-μόλιος. Πρατό-μολος.

Μολπο-, -μολπος zu *μολπή.*

Μολπ-αγόρας. Μολπό-θεμις.

Μόλπος. Μόλπη. Μολπία. Μολπίων. Μολπᾶς. Μόλπας. Μόλπις. Μολπεύς.

-μολπος. Εὔ-μολπος. — *Εὐ-μέλπης* Satyr.

Angelehnt *Μελπομένη* Muse. *Μελπομενός* spät.

Μουσο-, -μουσος Muse, *Μοῦσα.*

Μουσ-έρως. Μουσ-ήλιος.

Μοῦσος. Μούσας. Μοῦσις f. *Μουσίων. Μουσωνεύς. Μουσώνιος.*

Dazu *Μουσαῖος* adj. und *Μουσάριον* Hetärenname „kleine Muse“. Ganz spät *Μουσικός* = *μουσικός.*

-μουσος in *Εὔ-μουσος. Φιλό-μουσος.*

Μοψι- wohl zu *μαπεῖν*, *μάρπτω*.
Μόψ-οπος.
Μόψος. Vgl. *Μαρψίας*. *Μάρπη*. *Μάρπησσα*.

Μυιο- Fliege, *μυῖα*.
Μυί-αγρος (auch Götterbeiwort wie *Μυιώδης* = *μυιο-ειδης*).
Μυῖα. *Μυΐσκος*.

Μυε-, *Μυσκε-*, *Μυστα-* zu *μύω*, *μύστης*.
Μύ-ωψ.
Μῦς. *Μυΐσκος*. *Μύων*. *Μυωνίδης*.
Μύσκε-λλος, *Μύσκε-λος* (praes. *μυ-σκω*), vgl. *Ἔχε-λλος* = *Ἐχέ-λαος*.
Μύσκων.
Μυστ-αρχικός.
Μύστης (auch der Myste). *Μυσταλίδης*. *Μυστι-χίδης*.
Dazu *Μύστης*. *Μύστις*. *Μυστικός*. Auch *Μύσων* zu *Μυ-*.

Μυρο- Salbe, *μύρον*.
Μυρό-πνους. *Μυρ-ώπα*.
Μύρος. *Μυρῖνος*. *Μύριλλα*. *Μύρις*. *Μυρίσκος*. *Μυρώ*. *Μύρων*. *Μυρωνίδης*.

Μυρτι- und *Μυρσι-* Myrthe, *μυρτός*, *μυρτίς*, *μυῤῥίς*, *μυῤῥίνη*.
Μυρτι-πνόη. *Μυρτι-φῶν*.
Μύρτος. *Μύρτις*. *Μύρτιλος*. *Μυρτίχη*. *Μυρτώ*. *Μυρταρώ*. *Μυρταφώ*. *Μύρτων*.
Μυρσίνη. *Μυρσίλος*. *Μύρσων* = *Μόρσων*.

Ναυ-, *-νηος*, *-νεως*, *Ναυσι-*, *-ναύτης* zu *ναῦς*, *ναύτης*.
Ναύ-αρχος. *Ναυ-κλῆς*, *Νάο-κλος*. *Ναυ-κράτης*. *Ναυ-πῶν*. *Ναύ-στρατος*. (12).
Νάος vgl. *Νάο-κλος*. *Ναύ-της*.
-νηος, *-νεως*. *Ἀρχέ-νεως*. *Εὔ-νηος*. *Κλυτό-νηος*. *Σωσί-νεως*. *Φιλό-νεως*. (10).
Ναυσι-κάα. *Ναυσι-κλῆς*. *Ναυσι-κράτης*. *Ναυσι-κύδης*. *Ναυσί-στρατος*. (19).
Ναῦσος. *Ναυσίας*. *Ναύσων*.
-ναυτης. *Ἀριστο-ναύτης*. *Δεξι-ναύτας*. *Σω-ναύτης*. *Χαρι-ναύτης*.
Ναύτης. *Ναυτεύς* Phäake.

Νειλο- Nil, *Νεῖλος*.

Νειλ-άνθιος. *Νειλο-γένης*. *Νειλό-ξενος*.

Νεῖλος. *Νειλώ* Muse.

Νεο- neu, *νέος*, *Νεαρο-*, *νεαρός*.

Νέ-ανδρος. *Νέ-αρχος*. *Νεο-κλῆς*. *Νεο-πτόλεμος*. *Νεόφρων*. (16).

Νέα. *Νεαῖος*. *Νέων*. *Νεωνᾶς*.

Νεαρ-ίππη.

Νέαιρα.

Angeschlossen die späten: *Νεοττίς* = *Νοσσίς*, *Νόσσος*, *Νοσσύλος*, *Νοσσώ* zu *νεοττός* = *νεοσσός* das Junge. — Ganz spät *Νεώ-τερος*. *Νεώ-τατος* (= *νεώτερος*, *νεώτατος*).

Νη-, dorisch *Νᾱ-*, nicht.

Νά-βι-ς Sparta, vgl. *Ἄ-βιος*, *Ἀ-βίατος* und *Κλέο-βις*. *Νη-μέρτης* Nereide, *Να-μέρτης*, *Να-μερτίδας* Sparta. *Νηλεύς* (*Νη-αλευς* vgl. *Ἀλεύας*). *Νή-ριτος*. *Νήφων*, *Νηφαλίων*.

Νησο- Insel, *νῆσος*.

Νησο-κλῆς.

Νῆσος. *Νήσιος*. *Νησεύς*. *Νησώ* Nereide.

Angeschlossen *Νησαίη* Nereide (*νησαῖος*) und *Νησιώτης* (*νησιώτης*).

Vgl. *Τηλό-ννησος*.

Νικο-, *-νικος*, *Νικασι-*, *Νικησι-* zu *νίκη*, *Νίκη*, *νικάω*, *νικήσω*.

Νίκ-ανδρος. *Νικ-αρίστη*. *Νίκ-αρχος*. *Νίκ-ιππος*. *Νικόδημος*. *Νικο-κλῆς*. *Νικό-λαος*. *Νικό-στρατος*. *Νικο-τέλης*. *Νικό-φιλος*. (37).

Νικέας. *Νικᾶς*. *Νικάδας*. *Νικάϊος*. *Νικίας*. *Νικιάδης*. *Νῖκις*. *Νικεύς*. *Νικίδης*. *Νικίων*. *Νῖκυς*. *Νίκυλλος*. *Νικώ*. *Νίκων*. *Νικωνίδης*.

Νικίον, *Νικίδιον*, *Νικάριον* sind wohl als „Victoriola“ zu verstehen und *Νικαῖος* adj. wie *Μουσαῖος*.

-νικος. *Ἀνδρό-νικος*. *Ἀριστό-νικος*. *Ἀρχέ-νικος*. *Δημόνικος*. *Ἱππό-νικος*. *Κλεό-νικος*. *Λά-νικος*. *Στρατό-νικος*. *Τελέ-νικος*. *Φιλό-νικος*. (64).

Νικασ-αγόρας. *Νικασί-βουλος*. *Νικησί-δικος*. *Νικασί-μαχος*. *Νικασί-πολις*. (8).

Νίκασος. *Νικασίας*. *Νικησίας*. *Νικάσιος*. *Νικησίων*. *Νικάσιχος*. *Νικασύλος*. *Νικησώ*.

Angeschlossen sind der *Νικη*-Gruppe: *Νικάτας* = *Νικήτης*. (*Νικητικός*). *Νικάτωρ* = *Νικήτωρ* und die späten Frauennamen *Νικῶσα* part. und *Νίκημα* = *νίκημα* Abstract.

Vgl. *Ἀ-νίκητος*. *Δυσ-νίκητος*.

Νοθο- spurius, *νόθος*.

Νόθ-αρχος. *Νόθ-ιππος*. *Νοθο-κράτης*.

Νόθος. *Νόθων* (= *Μόθων*?).

Νομο- Gesetz, *νόμος*; *-νομος* von *νέμω*.

Νομο-κράτεια. *Νομ-ανδριανός*.

Νόμος, spät.

-νομος. *Ἀγορά-νομος*. *Ἀρχέ-νομος*. *Εὔ-νομος*. *Πρό-νομος*. *Φιλό-νομος*. (27).

Angeschlossen sind: *Νομαίη* (*νομαῖος*). *Νομεύς* (*νομεύς*). *Νόμιος* (*νόμιος*). *Νομίων*, alle zu *νόμος* Weide.

-νοος, *-νους* zu *νόος*, *νοῦς* Sinn.

Ἀλκί-νοος. *Ἀντί-νοος*. *Ἀρσι-νόη*. *Εὔ-νοος*. *Ἰσχέ-νοος*. *Μεγιστό-νους*. (33). *Συν-νοῶν*.

Angeschlossen: *Νοήμων* (= *νοήμων*) bei Homer, *Νόητος* spät, und der späte Frauenname *Νόημα* (= *νόημα*). Das späte *Νουν-έχιος* (*νοῦν ἔχειν*) ist ein verunglückter Versuch, eine Anlautgruppe *Νου-* zu schaffen.

Νυμφο- Nymphe, *Νύμφη*.

Νυμφ-αγόρας. *Νυμφ-έρως*. *Νυμφο-γένης*. *Νυμφό-δωρος*. *Νυμφο-κλῆς*. (6).

Νύμφος. *Νύμφη*. *Νύμφας*. *Νύμφιος*. *Νύμφις*. *Νυμφώ*. *Νύμφων*.

Νύμφη als Frauenname kann auch als „Nymphe" gedeutet werden, wie *Ἔρως*, *Πόθος*, *Σάτυρος*. — *Νυμφαῖος* ist adj. zu *Νύμφη*. — *Νυμφικός* und *Νυμφίδιος* ganz spät.

Νυσο- zu *Νῦσα*, *Νῦσσα* Heimath des Dionysos.

Νύσ-ανδρος, *Νύσσ-ανδρος*.

Νῦσος. *Νῦσα*. *Νύσας*.

-νυσος in *Διό-νυσος*, *Διώ-νυσος*.

Der Name *Νυσαῖος* ist adj. = *Νυσαῖος* nysäisch.

Ξανθο- zu *ξανθός*.

Ξανθι-κλῆς. *Ξάνθ-ιππος*.

Ξάνθος. Ξάνθη. Ξάνθιον. Ξανθάριον. Ξανθίδης. Ξανθίας. Ξάνθιος. Ξανθώ.

Daran schliesst sich wohl Ξοῦθος mythisch und später üblicher Name.

Ξενο-, -ξενος hospes, ξένος.

Ξεν-αρίστη. Ξέν-ιππος. Ξενό-δημος. Ξενο-κλῆς. Ξενο-μένης. Ξενο-πείθης. Ξενό-τιμος. Ξενό-φιλος. Ξενο-χάρης. (33).

Ξένος. Ξένη. Ξενέας. Ξεναῖος. Ξένυλλος. Ξενώ. Ξένων. Ξενάκων.

-ξενος. Ἀριστό-ξενος. Δαμό-ξενος. Ἱππό-ξενος. Κλεό-ξενος. Μενέ-ξενος. Πειθό-ξενος. Τιμό-ξενος. Φιλό-ξενος. Χαρί-ξενος. (28).

Angeschlossen das späte Ξενικός.

Ὀβριμο-, ὄβριμος.

Ὀβριμό θυμος Ares. Ὀβριμο-πάτρα Athene.

Ὄβριμος. Ὀβριμώ myth.

Vgl. Λε-όβριμος. Μόλ-οβρος.

Ὁδοι-, -οδος zu ὅδος Weg.

Ὁδοί-δοκος. Ὁδοι-τέλης.

Ὁδίος. — Ὁδίτης (= ὁδίτης) mythisch.

-οδος. Ἀγάθ-οδος. Εὔ-οδος. Ἐφ-ουδίων. Πρόσ-οδος.

Οἰκο-, -οικος zu οἶκος Haus.

Οἰκό-νομος. Οἰκό-στρατος. Οἰκ-ωφέλης.

Οἶκις. Οἰκεύς. Οἰκιάδης.

-οικος. Ἄγρ-οικος. Ἄπ-οικος. Ἔπ-οικος. Σόλ-οικος. Στασί-οικος. — Μεν-οικεύς.

Οἰνο-, -οινος Rebe, Wein, οἴνη, οἶνος.

Οἰνό-βιος. Οἰνό-μαος. Οἶν-οψ. Οἰνό-φιλος. Οἰνο-χάρης.

Οἶνος. Οἰνεύς. Οἰνίας. Οἶνις. Οἰνώ. Οἰνωνᾶς.

-οινος. Γόργ-οινος. — Θέ-οινος Bakchos.

Dazu Οἴναρος, vgl. οἴναρον Weinranke.

Οἰο-, Ὀϊ- zu ὄϊς Schaf.

Οἴ-αγρος. Οἴ-βαλος, Οἰό-βαλος. Οἰ-βώτας. Οἰ-κλῆς, Οἴο-κλος. Ὀΐ-κριτος. Ὀϊ-λεύς. Οἰό-λυκος.

Ὀάκων.

Οἰωνο- zu οἰωνός.

Οἰωνο-κλῆς.

Οἴωνος. Οἰώνιχος. Οἰωνεύς.

Ὀλυμπο- Olymp, Ὀλυμπιο- Olympier, Olympien.
Ὀλυμπο-γένης.
Ὄλυμπος. Ὀλυμπίσκος. Ὀλύμπιχος. Ὀλυμπᾶς.
Ὀλυμπι-άρατος. Ὀλυμπιό-δωρος. Ὀλυμπιό-νικος. Ὀλυμπιο-σθένης.
Ὀλύμπιος. Ὄλυμπις. Ὀλυμπιάδας. Ὀλυμπιάς. Ὀλυμπίων. Ὀλυμπᾶς. Ὀλυμπίσκος. Ὀλύμπιχος.
Ὀλύμπιος und Ὀλυμπιάδας lassen sich auch adj. fassen.
Ὀνησι-, Ὀνασι-, -ονητος zu ὀνίνημι, ὀνήσω, ὀνητός.
Ὀνήσ-ανδρος. Ὀνασι-κλῆς. Ὀνησί-στρατος. Ὀνησί-φιλος. Ὀνησί-χαρις. (19).
Ὄνησος. Ὀνησᾶς. Ὀνασίας. Ὀνησίων. Ὀνησίχα. Ὀνησύλος. Ὀνησώ. Ὀνάσων. Ὀνήσιμος (vgl. ὀνήσιμος). — Ὀνή-της. Ὀνή-τωρ.
-ονατος. Θε-όνατος. Λε-όνατος, Λεώ-νατος; Λεωνᾶς.
Ὄνητος. Ὀνάτιχος.
Ὀνο- Esel, ὄνος.
Ὄν-αγρος. Ὄν-αιθος. Ὄν-αινος.
Ὀνᾶς. Ὀνίδας.
Ὀνομα-, -ωνυμος zu ὄνομα Name.
Ὀνομά-δημος. Ὀνομα-κλῆς vgl. Κλε-ώνυμος. Ὀνομάκριτος. Ὀνόμ-ανδρος. Ὀνόμ-αρχος.
Ὀνόμας αντος und Ὀνομάντιος (zu ὀνομαίνω), Ὀνόμαστος, böot. Ὀνύμαστος (zu ὀνομάζω).
-ωνυμος. Ἀγαθ-ώνυμος. Ἐπ-ώνυμος. Ἱερ-ώνυμος. Κλε-ώνυμος. Κυθ-ώνυμος. (22).
Ὀξυ- scharf, ὀξύς.
Ὀξού-μαχος böot. Ὀξύ-θεμις.
Ὄξυλος.
Angeschlossen Ὀξύντης (von ὀξύνω).
Ὁπλο- Rüstzeug, Waffen, ὅπλον.
Ὁπλό-μαχος. Ὁπλό-νικος.
Ὁπλῆς. Ὁπλεύς. Ὅπλων.
Angeschlossen: Ὁπλό-τερος. Ὁπλίτης (Flussname).
-οπλος in Κρίτ-οπλος.
-οπος, -οψ, -οπτης, -οπιτης, -ωπας, -ωπος zu ὀπ sehen, -οπτης, ὠπ- (auch zu ὀπ Stimme).
Ἀντι-όπη. Κασσι-όπη = Κασσι-έπεια (ἔπος). Μόψ-οπος. Ῥοδ-όπη. Χάρ-οπος. (15).

Ἀστερ-όπη, Ἀστερ-οπαῖος. Παρθεν-όπη, Παρθεν-οπαῖος. Ῥοδ-όπη, Ῥοδ-οπαῖος.
Δόλ-οψ. Δρύ-οψ. Οἶν-οψ. Πέλ-οψ. Φαῖν-οψ. Χάρ-οψ.
Δηλ-όπτιχος. Ἐπ-όπτης. Ἱερ-όπτης.
Ὄπτης.
Δηϊ-οπίτης.
Ὀπίτης.
Γοργ-ώπας. Δειν-ώπας. Λυκ-ώπας. Ῥοδ-ῶπις.
Ἀγάθ-ωπος. Μελάν-ωπος. Φαιδρ-ωπίδης. — Λυκ-ωπεύς. Ἐπ-ωπεύς.
Ὦπας. Ὦπις. Ὤψ (Homer).

Ὀρεσ-, Ὀρο- zu ὄρος Berg.
Ὀρέσ-βιος. Ὀρο-χάρης.
Dazu Ὀρέσ-της. Ὄρειος myth. Ὀρειάς Oreade adj.

Ὀρθο-, ὀρθός.
Ὀρθ-αγόρας. Ὀρθό-βουλος. Ὀρθο-κλῆς. Ὀρθό-λαος. Ὀρθό-πολις. Ὀρθό-τιμος.
Ὄρθος. Ὀρθαῖος. Ὄρθων. — Makedonisch Ὄρδης. Ὀρδίων. Παντ-όρδανος.

-ορος, -ορατος zu ὅρος, ὁράω, ὁρατός.
Ἔφ-ορος. Θέωρος. Θύρωρος. Πρῶρος. Πύλωρος. Φροῦρος. — Ἀγ-όρατος.

Ὀρσι-, -ορτης, -ορμας, -ορμος zu ὄρνυμι, ὁρμή.
Ὀρσι-κράτης. Ὀρσί-λαος. Ὀρσί-λοχος, Ὀρτί-λοχος. Ὀρσί-μαχος. Ὄρσ-ιππος. (11).
Ὀρσέας. Ὄρσης. Ὀρσηΐς.
-ορτης. Κυν-όρτας. Λυκ-όρτας.
-ορμας, -ορμος. Εὐ-ορμίδης. Λυκ-όρμας. Τίτ-ορμος.
Angeschlossen Ὄρμενος. Ὀρνυμενός. Ὄρνυτος. Ὀρνυτίων.

Ὀφελο-, Ὀφελλο-, -ωφελης zu ὀφέλλω, ὄφελος.
Ὀφέλ-ανδρος. Ὀφελλο-κλείδας.
Ὀφέλας. Ὀφέλλας.
Angeschlossen Ὀφέλτης. Ὀφελέστης. Ὀφέλσιμος.
-ωφελης. Δαμ-ωφέλης. Εὐ-ωφελῖνος. Οἰκ-ωφέλης.
Ὠφέλης. Ὠφελίας. Ὠφελίων.

Ὀψι- spät, ὄψι.
Ὀψι-γένης.
Ὄψις. Ὀψιάδης. — Ὀψί-της.
Angeschlossen Ὄψι-μος (= ὄψιμος).

Παιδο- zu *παίς*, *παιδός* Kind.

Παιδ-άρητος. *Παιδ-έρως*. *Παίδ-ιππος*. *Παιδο-πολίτης*.

Παιδέας. *Παιδίνας*.

Angelehnt *Παίδικος* (*παιδικά*). *Παιδίσκη*; weiter noch (zu *παίζω*) *Παίζων*, *Παίζουσα* und *Παίγνιον* (= *παίγνιον* Spielzeug) Sklavenname.

Παλαμο-, *-παλαμος* zu *παλάμη*.

Παλαμήδης (*Παλαμο-μηδής*).

Παλαμάων.

-παλαμος. *Εὐ-πάλαμος*.

Παν-, *Παντα-*, *Πασι-* zu *πᾶς*, *παν-*, *πάντα*, *πᾶσι*.

Παγ-κλῆς. *Πάμ-μαχος*. *Παμ-φάης*. *Πάμ-φιλος*. *Πάν-αινος*. (35).

Πανέας. *Παναῖος*. — *Πανίτης*.

Πάντ-αινος. *Παντα-κλῆς*. *Παντα-λέων*. *Πάντ-ανδρος*. *Παντ-άρκης*. (18).

Παντίας. *Παντιάδης*. *Πάντας*. *Παντεύς*. *Παντίκα*. *Πάντων*. — *Παντίτης*.

Πασι-κλῆς. *Πασι-κράτης*. *Πασί-μαχος*. *Πασι-τέλης*. *Πασί-φιλος*. (21).

Πασέας. *Πάσας*. *Πασίας*. *Πάσης*. *Πασιάδας*. *Πασίδας*. *Πασίος*. *Πασίων*. *Πασῖνος*. *Πάσιχον*. *Πασώ*. *Πάσων*. *Πασάκων*.

Πανο- Pan, *Πάν*, g. *Πανός*.

Πανό-δωρος.

Πανᾶς.

Dazu *Πανίσκος* „Panchen“ und *Πανίδης* „Panide“.

Παρα-, *Παραι-*, *παρά*, *παραί*.

Παρα-βάτης, *Παραι-βάτης*. *Παρ-αγόρας*. *Παρα-μένων*, *Παρ-μένων*, *Παρ-μενίδης*. *Παρ-οίτας*. *Πάρ-φορος*.

Πάρις. *Πάρων*. *Πάῤῥων*.

Παρθενο-, *παρθένος* Jungfrau (Athene, Artemis).

Παρθενο-κλῆς. *Παρθενο-μένης*. *Παρθεν-όπη*. *Παρθεν-οπαῖος*.

Παρθένα. *Πάρθενις*.

Dazu *Παρθένιος*, *Παρθενικός* adj.

Πατρο-, *-πατρος* zu *πατήρ*, *Ζεὺς πατήρ*.

Πατρό-βιος. *Πατρό-δωρος*. *Πατρο-κλῆς*, *Πάτρο-κλος* vgl. *Κλεό-πατρος*. *Πατρό-φιλος*.

Πάτρα. Πατρέας. Πατρᾶς. Πατρίων. Πατρίσκος. Πατρώ. Πάτρων. Πατρώνδας.

-πατρος. Ἀντί-πατρος. Ἀριστο-πάτρα. Θεο-πάτρα. Κλει-νό-πατρος. Κλεό-πατρος. (7).

Παυσι- zu παύω, παύσω.

Παυσ-ανίας. Παυσί-μαχος. Παύσ-ιππος. Παυσί-στρατος. (7).

Παυσίας. Παυσιάδης. Παύσων. — Παυσίμα.

Πεδιο- zu πεδίον.

Πεδί-αρχος. Πεδιο-κλῆς. Πεδιο-κράτης.

Πεδιάδης. Πεδιεύς.

Vgl. Ἔμ-πεδος und Ποδ-.

Πειρι-, Περι-, -πειρης zu πεῖρας, πέρας Ziel (πέρα).

Πειρί-θοος, Περιθοῖδαι. Πείροος (Πειρι-ροος), Περοίδας.

Πείραιος. Πειρεύς. Περεύς. Πειρήν. Πειρήνη. Πειρώ = Πηρώ.

Angelehnt Πείρας αντος (vgl. περαίνω). Περάντας. Πείρασος myth. und Πέρατος mythisch (= πέρατος). Πέῤ-ῥα-μος äolisch = Πρίαμος.

-πειρης in Παμ-πείρης „Alles zum Ziel führend".

Πελο- zu πέλω, πέλομαι.

Πέλ-οψ. Πελοπίδας.

Πελίας. Πελλίας. Πελλῆς. Πέλιχος, Πέλλιχος. Πέλλων. Πελλώνιος.

Πενθεσι-, -πενθης zu πένθος.

Πενθεσί-λεια myth.

Πενθεύς. Πενθίλος, Πενθιλίδαι. Πενθύλος.

-πενθης in Μεγα-πένθης.

Περι-, περί.

Περί-ανδρος. Περι-κλῆς, Περ-κλείδης. Περι-κλύμενος. Περι-πόλτας. Περι-σθένης. (25).

Περεύς s. Πειρι-. Πέρων. — Πέρι-μος.

Περσε-, -περσης zu πέρθω.

Περσε-φόνη; Περσέ-φαττα, Περσέ-φασσα vgl. Φεῤῥέ-φαττα und Ἀντι-φάτης.

Πέρση. Πέρσης. Περσαῖος. Περσεύς. Περσῖνος.

-περσης in Λα-πέρσα die Dioskuren.

Wenn zu πέρθω, sind gleichen Stammes die mythischen Namen Πορθάων und Πορθεύς.

Πετρο- Stein, *Πετραιο-* zu Poseidon Petraios.

Πετρο-κόραξ.

Πέτριος. Πέτριχος. Πέτρων. Πετρωνᾶς.

Πετραιο-νίκα f.

Πετραῖος.

Πηνε- unbekannter Bedeutung.

Πηνέ-λεως Homer. *Πηνε-λόπη.*

Πηνειός Flussname.

ΠΙΘ in *Πειθο-*, *-πειθης*, *Πεισι-*, *Πιστο-*, *-πιστος* vgl. *πείθω*, *πείσω*, *πιστός*.

Πειθ-αγόρας. Πείθ-ανδρος vgl. *Ἀνδρο-πείθης. Πειθ-ήνιος. Πειθό-λαος. Πειθό-ξενος* vgl. *Ξενο-πείθης.* (7).

Πειθείας. Πειθίας. Πειθιάδας. Πειθῖνος. Πειθώ. Πείθων. Πειθώνδας.

-πειθης. Ἀνδρο-πείθης vgl. *Πείθ-ανδρος. Δημο-πείθης. Εὐ-πείθης. Ξενο-πείθης* vgl. *Πειθό-ξενος. Πολυ-πείθης.* (13).

Πεισ-ήνωρ. Πεισί-δᾶμος. Πεισι-κράτης. Πεισί-στρατος. Πεισι-τέλης. (13).

Πεισέας. Πεισίας. Πεισίων. Πείσων.

Πίστ-ανδρος. Πιστό-κληρος. Πιστο-κλῆς. Πιστό-ξενος. Πιστο-τέλης. (8).

Πίστος. Πίστα. Πιστίας. Πιστώ. Πίστων.

-πιστος. Ἄ-πιστος. Ἀξιό-πιστος. Θεό-πιστος.

Angeschlossen: *Πείθουσα*, *Πειθομένη*, *Πιθάνη*, *Πίθανον* (= *πιθανός*), *Πίστις εως* Abstract = Fides und *Πιστικός*, sämmtlich späte Namen.

Πλουτο- Reichthum, *πλοῦτος*.

Πλούτ-αρχος. Πλουτο-γένης. Πλουτο-κλῆς. (*Πλουτο-δοτήρ* Gott).

Πλοῦτος = *Πλουτο-δοτήρ. Πλουτίων. Πλουτιάδης. Πλουτεύς. Πλουτώ. Πλούτων.*

-πλουτος in *Λακκό-πλουτος* Beiname.

Angeschlossen *Πλούσιος* spät.

Πνυτο-, *Πινυτο-*, *-πνοος* zu *πνέω*, *πινυτός*, *πνόος*.

Πνυτ-αγόρας.

Πίνυτος. Πινύτη.

-πνοος. Ἡδυ-πνόη. Μυρό-πνους. Μυρτι-πνόη.

Ποδ-, *-πους* Fuss, *πούς*.
Ποδ-αλείριος. *Ποδ-άνεμος*. *Ποδ-άρης*. *Ποδ-άρκης*.
Ποδῆς. *Ποδίσκος*. *Πόδων*.
-πους, *-πος*. *Ἀγαθό-πους*. *Ἀκρό-πους*. *Καλό-πους*. *Μελάμ-πους*, *Μέλαμ-πος*. *Οἰδί-πους*, *Οἴδι-πος*. — *Καλη-ποδίη*. *Κυλλο-ποδίας*. *Λαισ-ποδίας*.

Ποια- Weide, *Ποιμεν-*, *-ποιμην* Hirt, *ποία*, *ποιμήν*.
Ποι-άνθης, böot. *Πύ-ανθος*.
Πόας.
Angeschlossen *Ποίας* g. *Ποίαντος*.
Ποίμ-ανδρος.
Ποίμην. *Ποιμενίδαι*. *Ποιμνίων*.
-ποιμην. *Φιλο-ποίμην*.

Πολεμο-, *-πολεμος*, *-πτολεμος* Krieg.
Πολεμα-γένης. *Πολέμ-αρχος* vgl. *Ἀρχε-πτόλεμος*. *Πολεμο-κλῆς* vgl. *Κλεο-πτόλεμος*. *Πολεμο-κράτης*. *Πολεμό-νικος*. (6).
Πόλεμος. *Πολέμων*. *Πολεμώνιος*. — *Πτολεμαῖος*.
Angeschlossen *Πολεμάτας*. *Πολεμίστας*.
-πολεμος, *-πτολεμος*. *Ἀγα-πτόλεμος*. *Ἀρχε-πτόλεμος*. *Εὐ-πόλεμος*. *Κλεο-πτόλεμος*. *Τλη-πόλεμος*. (16).

Πολι-, *-πολις*, *Πολιτα-*, *-πολιτης* zu *πόλις*, *πολίτης*.
Πολί-αγρος. *Πολί-ανθος*. *Πολί-αρχος* vgl. *Ἀρχέ-πολις*.
Πόλις. *Πτόλιχος*. *Πολέας*. — *Πολί-της*.
-πολις. *Ἀγησί-πολις*. *Ἀρχέ-πολις*. *Δικαιό-πολις*. *Εὔ-πολις*. *Σώ-πολις*. (22).
Πολίτ-αρχος.
Πολίτης.
-πολίτης. *Παιδο-πολίτης*. *Σαρνακο-πολίτης*.

Πολυ-, *Πολλο-*, *Πλειστο-* zu *πολύς*, *πολλο-*, *πλεῖστος*.
Πολύ-αινος. *Πολύ-βιος*. *Πολυ-ήρατος*. *Πολύ-κλειτος*. *Πολυ-κράτης*. (60).
Πόλυς. *Πολύας*. *Πολύα*. *Πολλύα*. *Πολύων*. — *Πολέας*.
Πολλο-φάνης vgl. *Πολύ-φαντος*.
Πόλλης. *Πόλλιος*. *Πόλλις*. *Πολλίδης*. *Πόλλιχος*.
Auch für *Πολυ-*.
Πλεισθένης (*Πλειστο-σθ-*). *Πλείστ-αινος*. *Πλείστ-αρχος*.
Πλειστο-άναξ, *Πλειστῶναξ*. *Πλειστό-ξενος*. (10).

Πλεῖστος. Πλειστίας. Πλειστώ. Πλείστων.

-πομπος zu πομπός, πομπή.

Ἀνδρό-πομπος. Θεό-πομπος. Διό-πομπος. Εὔ-πομπος. Κλεό-πομπος.

Πόμπος. Πόμπις. Πομπίδης. Πομπίσκος. Πομπύλος. — Πέμπελος aus Πεμπε-λαος?

Ποσειδο- zu Ποσειδῶν, Ποσίδης, Ποτίδας.

Ποσείδ-ιππος. Ποσειδο-κρέων. Ποσειδῶναξ. Ποσεί-δωρος (Ποσειδο-δωρος).

Ποσειδῆς. Ποσιδῆς. Ποτιδᾶς.

Zu Ποσείδωρος: Ποσῆς. Πόσις. Πόσσις. Πόσιλλα. Ποσίων.

Zu (Ποτι-δωρος): Πότος. Ποτίας. (Ποτίδας).

Adj. Ποσειδώνιος. Ποσιδήϊος.

Ποταμο- zu ποταμός, Ποταμός.

Ποταμό-δικος. Ποταμο-δώριος patron.

Πόταμος. Πόταμις. Ποτάμιλλα. Ποτάμων.

Πραξι-, -πρηγμων zu πράσσω, πράξω, πρᾶγμα.

Πραξ-αγόρας. Πράξ-ανδρος. Πραξι-κλῆς. Πραξί-λεως. Πραξι-τέλης. (15).

Πρᾶξος. Πραξέας. Πραξᾶς. Πραξίας. Πρᾶξις. Πραξιάδης. Πραξίδης. Πραξίων. Πρηξῖνος. Πραξώ. Πράξων. Πραξωνίδης. — Πράξιμος. Πραξίτας.

Angeschlossen das späte Πρακτικός (= πρακτικός).

-πρηγμων in Φιλο-πρήγμων.

Πρεπε-, -πρεπης zu πρέπω.

Πρεπέ-λαος vgl. Λεω-πρέπης.

Πρέπις.

-πρεπης. Δια-πρέπης. Ἐκ-πρέπης. Ἐμ-πρέπης. Εὐπρέπης. Λεω-πρέπης. Παμ-πρέπιος.

-πρεπων part. Ἐμ-πρέπων. Πολυ-πρέπων.

Πρέπων. Πρέπουσα.

-προπος. Εὔ-προπος. Θεό-προπος.

Πρόπις.

Πρευ-, Πραο- zu πραΰς, πρᾷος, πρευ-μενής.

Πρευ-γένης. Πρευ-κλητία. — Πρά-οχος.

Πρᾶος. Πραΰλος. Πράοχος. Πραῦχος.

Προ-, πρό, dazu Προ-θοο-, Πρατο-, Πρωτο- zu πρᾶτος, πρῶτος.

Πρό-δικος. Πρό-θοος. Προ-κλῆς, Πρό-κλος. Πρό-χορος. Πρῶναξ. (33).
Πρύλος.
Προθο-ήνωρ.
Προθώ. Προθόων.
Πραται-μένης. Πρατό-κλεια. Πρατό-λαος. Πρατό-μολος. Πρατό-νικος. Πρατο-φάνης.
Πρᾶτος. Πρᾶτις. Πρατίων. Πρατίνας. Πρατῖνος. Πράτιχος. Πρᾶτυς. Πρατύλος.
Πρωτο-κλῆς. Πρωτό-λαος. Πρωτο-μένης. Πρωτό-νικος. Πρωτο-φάνης. (11).
Πρῶτος. Πρωτέας. Πρῶτις. Πρωτίων. Πρωτεύς. Πρωτώ. Πρώτων.

Προτι-, Προς-, προτί, πρός.
Προτί-δημος. Πρόσ-δεκτος. Προσ-δοκίων. Προσ-ήνης. Πρόσ-λαος. Πρόσ-οδος. Πρόσ-φιλος.
Προτιάων.

Πτερε- zu πτέρον.
Πτερέ-λαος.
Πτερᾶς. Πτέρων.

Πυθο-, Πύθιο-.
Πυθ-άγγελος. Πυθ-αγόρας. Πύθ-ερμος. Πυθό-δωρος. Πυθῶναξ. (24).
Πυθέας. Πυθέης. Πυθᾶς. Πυθῆς. Πύθης. Πυθίας. Πῦθις. Πυθήν. Πυθίων. Πυθίνας. Πυθώ. Πύθων.
Πυθιο-νίκη.
-πυθος in Ἡρό-πυθος.
Adj. Πύθιος. Πυθιάδης. Πυθιάς. Πυθικός.

Πυλαι-, Πυλο-, -πυλος zu πύλη.
Πυλαι-μένης. Πυλ-άρτης. Πυλ-ήνωρ. Πυλ-οίτης. Πύλωρος.
Πύλαιος. Πυλαιεύς. Πυλῆς. Πύλων.
-πυλος. Δηΐ-πυλος. Ἔμ-πυλος. Εὐρύ-πυλος. Ἡγησι-πύλη. Ὑψι-πύλη. (9).

Πυρι-, -πυρος zu πῦρ, Πυρσο-, Πυῤῥο- zu πυῤῥός.
Πυρ-αίχμης. Πυρι-λάμπης vgl. Λαμπυρίων.
Πύρις. Πύρων.
-πυρος. Αἰγί-πυρος. Βλέπυρος (Βλεπε-πυρος). Δηΐ-πυρος. Ζώ-πυρος. Λαμπυρίων (Λαμπο-πυριων) vgl. Πυρι-λάμπης. Πύῤῥ-αιθος. Πύρσ-ανδρος. Πύῤῥ-ανδρος. Πυῤῥό-λοχος.

Πύῤῥος. Πυῤῥίδης. Πυῤῥᾶς. Πυῤῥαῖος. Πυῤῥίας. Πύῤῥακος. Πύῤῥιχος. Πυῤῥίνης. Πύῤῥιλος. Πύῤῥων. Πυῤῥωνίδης. Πύρσων.

Πυργο- zu *πύργος* Thurm.

Πυργό-θεμις. Πυργο-τέλης.

Πυργῆς. Πυργίων. Πυργώ. — *Πυργώ-της* (zu *πυργόω*?).

-πωλος zu *πῶλος* Fohlen.

Εὔ-πωλος. Ἐχέ-πωλος.

Aber *Πῶλος* = *πῶλος*.

Ῥαδαμο- zu *ῥαδαμός* Zweig, *Ῥαδο-* = *Ῥοδο-* zu *ῥόδον* Rose, auch *Ῥόδος* Rhodos.

Ῥαδάμ-ανθυς äol. *Βραδάμ-ανθυς. Ῥαδαμ-φῶν* vgl. *Ῥοδο-φῶν.*

Vgl. *Ῥαδάμας αντος.*

Ῥαδο-κλῆς = *Ῥοδο-κλῆς.*

Ῥάδινος. Ῥαδίνη (vgl. *ῥαδινός*).

Ῥοδ-άνθη vgl. *Ῥαδάμ-ανθυς. Ῥοδο-κλῆς. Ῥοδο-φῶν. Ῥοδο-χάρης. Ῥοδ-ῶπις.* (9).

Ῥόδον, Ῥόδιον „Rosa". *Ῥόδινος. Ῥοδίνη* vgl. *Ῥάδινος.* — *Ῥοδίων. Ῥοδώ. Ῥόδων.*

-ρροδος in *Πεισί-ῤῥοδος* geht auf Rhodos. — *Ῥόδιος* „der Rhodier".

Σακε-, -σακης Schild.

Σάκ-ανδρος.

Σακάδας. Σάκων. Σακωνίδης.

-σακης. Εὐρυ-σάκης. Κορμο-σάκης. Μεγαλο-σάκης.

Σαλα- zu *σάλος, σάλη, σαλεύω.*

Σάλ-αιθος Sparta. *Σαλα-βακχώ.*

Σάλλος. Σάλλιος. Σαλακία. Σαλάκων. — *Σάλαρος.*

Σαραπο-, Σεραπο-, -σεραπις zu Serapis.

Σαραπ-άμμων. Σαραπό-δωρος.

Σάραπις. Σαραπᾶς. Σεραπίας.

Dazu *Σεράπιος* adj. *Σεραπίων* patron.

-σεραπις in *Ἡλιο-σέραπις. Φιλο-σέραπις.*

Σελα- zu *σέλας* Glanz.

Σέλευκος (*Σελα-λευκος* vgl. *Ζά-λευκος*). *Σελ-ηπιάδης* Homer.

Σέλλος. Σέλλιος. Σελλίων. Σελληϊάδης. Σελεάδας.

Angeschlossen: *Σελάστας* Tegea. *Σέλαγος* Homer, vgl. *σελαγέω.*

-*σελος* in *Βού-σελος.*

Σημο-, *Σαμο-*, -*σημος*, -*σαμος* zu *σῆμα.*

Σημ-αγόρας. Σημ-άγγελος. Σήμ-ανδρος. Σάμ-ιππος. Σημωνακτίδης. (8).

Σῆμος. Σαμέας. Σαμίας. Σήμιος. Σάμιος. Σάμιχος. Σαμύλος. Σήμων.

-*σημος. Ἀρί-σημος. Ἐπί-σημος. Θεό-σαμος.*

Σθενε-, -*σθενης* zu *σθένος.*

Σθενέ-βοια. Σθενέ-λαος, Σθένε-λος vgl. *Λα-σθένης. Σθέν-ιππος* vgl. *Ἱππο-σθένης. Σθενο-κράτης* vgl. *Κρατι-σθένης.*

Σθένις. Σθέννις. Σθενίδης. Σθένιος. Σθενώ. Σθεινώ. Σθένων. Σθενωνίδης.

-*σθενης. Ἀνδρο-σθένης. Δημο-σθένης. Ἐρατο-σθένης. Ἱππο-σθένης. Κρατι-σθένης. Λαο-σθένης.* (50).

Δημοσθᾶς Koseform zu *Δημοσθένης.*

Σιμο- zu *σιμός.*

Σιμ-αίθα. Σιμ-άριστος.

Σῖμος. Σιμᾶς. Σιμίας. Σίμιχος. Σιμύλος. Σίμων. Σιμωνίδης. Σιμμέας. Σιμμίας. Σίμμις. Σίμμιχος.

Vgl. *Κολο-σίμηος.*

Σινο- zu *σίνομαι, σίνος.*

Σίν-αιθος. Σίν-ανδρος.

Σιννέας. Σίννας. Σίνις. Σίνων.

Dazu auch *Σίνδρων.* — Vgl. *Ἀ-σίνη* Stadtname.

Σκαμανδρο- Skamander.

Σκαμανδρο-δίκη. Σκαμανδρό-τιμος. Σκαμανδρό-φιλος. Σκαμανδρ-ώνυμος.

Σκάμανδρος. — Adj. *Σκαμάνδριος.*

-*σκαμανδρος* in *Ἡρο-σκάμανδρος.*

Σκοπο- zu *σκοπός, σκοπή.*

Σκοπ-άνωρ, Euböa.

Σκόπας. Σκοπάδαι. Σκόπιος. Σκοπιάδης.

Vgl. *Εὐ-σκοπίδης.*

Σολο- von *Σόλοι.*

Σόλ-οικος.

Σόλων.

Σοο- zu σόος Ansturm, σεύομαι, ἔσσυμαι.
Σόος. Σοΐδας. Σουΐδας. Σόων. — Σουσαρίων zu Σουσι-.
-σοος. Ἀλκι-σοΐδας. Δόρυ-σσος. Λάο-σσος, Λᾶ-σσος, Λᾶ-σος, Λᾶ-συς. — Auch Βου-σόα, Βου-σᾶς.
Daran schliesst sich Αὐτό-συτος und Συμενός alter Name (partic.).

Σοφο-, -σοφος = σοφός.
Σοφ-αίνετος. Σοφο-κλῆς vgl. Κλεί-σοφος.
Σόφος. Σόφιος. Σοφιάδης. Σοφῖνος. Σόφων. Σοφωνίδης.
Σοφία (= σοφία Weisheit) später Name.
-σοφος. Θυμό-σοφος. Κλεί-σοφος. Στρατό-σοφος. Χειρί-σοφος. — Παν-σόφιος und Φιλο-σοφία spät.

Σπευσι-, Σπουδο- zu σπεύδω, σπουδή.
Σπεύσ-ανδρος. Σπευσι-κράτης. Σπεύσ-ιππος.
Σπευσεάδης. Σπευσῖνος. Σπεύσων. Σπευσωνίδης.
Σπουδο-κράτης.
Σπουδίας. Σπουδίδης.
Der späte Frauenname Σπουδή = σπουδή, Abstract, Σπουδαῖος wohl adj. = σπουδαῖος.

Στεφη-, Στεφανη-, -στεφης, -στεφανος zu στέφος, στεφάνη.
Στεφή-φορος. Στεφανή-φορος. Στεφανη-φορία.
Στέφανος. Στεφανίων. Στεφανῖνος. Στεφανᾶς. Στεφανακίας.
-στεφης. Εὐ-στέφιος. Νικο-στέφης. -στεφανος in Φιλο-στέφανος.
Angeschlossen Στεφανοῦσα, Στεφανουμένη att. Schiffnamen.

Στησι-, Στασι- zu ἵστημι, στή-σω.
Στησ-αγόρας. Στήσ-ανδρος. Στησι-κλῆς. Στασί-οικος. Στησί-χορος. (14).
Στασέας. Στησίας. Στασίων. Στασῖνος. Στάσων.
Angeschlossen Στάσιμος (= στάσιμος) und Στησαμενός part. aor.

Στομο-, Στυμο- Mund, στόμα, äol. στύμα.
Στυμ-άργης.
Στομᾶς. Στόμας. Στόμιος. Στομίλος.
Vgl. Χρυσό-στομος Beiname.

Στρατο-, -στρατος zu στρατός.

Στράτ-αγος. Στράτ-αρχος. Στράτ-ιππος. Στρατό-δημος. Στρατο-κλῆς. Στρατό-λαος. Στρατό-νικος. Στρατο-φάνης. Στρατο-φῶν. (11).

Στράτιος. Στράττις. Στρατίων. Στρατῖνος. Στράτιχος. Στρατύλλα. Στρατώ. Στράτων. Στρατωνίδης. Στρατώνιος.

-στρατος. Ἀγέ-στρατος. Ἀρχέ-στρατος. Δημό-στρατος. Ἱππό-στρατος. Κλεό-στρατος. Λεώ-στρατος. Νικό-στρατος. Φανό-στρατος. (50).

Στρεψι- zu στρέφω, στρέψω, -στροφος zu στρόφος, Στραβο-, Στρομβο-, Στροιβο- zu στραβός, στρόμβος, στροιβός, στρόβος.

Στρεψ-ιππίδας.

Στρεψιάδης.

-στροφος. Ἀγά-στροφος. Ἐπί-στροφος. Εὔ-στροφος. Ἱππό-στροφος. Ναύ-στροφος.

Στροφίος. Στρόφακος.

Στράβαξ vgl. Ἀ-στράβακος. Στράβων.

Στρόμβος. Στρόμβιος. Στρόμβιχος. Στρομβιχίδης. Στρομβυλίων. Στροῖβος vgl. στροιβός. Στρυβήλη.

Angeschlossen Στραμμενός part. pf. pass. alter Name.

Στρυμο- zu Στρύμων Strymon.

Στρυμό-δωρος.

Στρῦμος. Στρύμων ωνος.

Dazu Στρυμόνιος adj. = Στρυμόνιος strymonisch.

Συ- Eber, Sau, σῦς.

Σύ-αγρος. Συ-βότας. Σύ-κορος.

Συλο- zu σῦλα.

Συλο-σῶν. Vgl. Ἄ-συλος.

Σῦλος. Σύλλος. Συλέα. Σύλας. Σύλλας. Συλεύς. Σύλλιος. Σύλιχος. Σύλλων.

Συν-, Ξυν-, Ξυνο- zu σύν, ξύν, ξυνός.

Σύμ-μαχος. Σύμ-φορος. Σύν-δρομος. Συν-έρως. Συν-ώνυμος. Σύσ-σιτος. (20).

Ξύν-ετον vgl. Σύν-ετος.

Ξυνο-φάνης.

Κοῖνος. Κοινώ.

Σφοδρο- zu σφοδρός heftig.

Σφοδρ-αγόρης, Thasos.

Σφοδρίας. Σφόδρις. Σφοδριάδης.

Σω-, Σαο-, Σοο-, Σωσι-, Σωτο-, -σῶν zu σῶς, σαώ-τερος, σώω, σώζω, σώσω, σω-τό-ς.

Σώ-ανδρος, Σῶ-νδρος. Σώ-βιος. Σω-κάρτης = Σω-κράτης. Σώ-πολις. Σώ-φρων (Σωφρονίσκος. Σωφρόνιχος. Σωφρόσυνος. Σωφροσύνη). (33).

Σῶς. Σῶος. Σωΐλος. — Σῶμις.

Σαο-ναϊάδας vgl. Σω-ναύτης. Σαο-λάϊχος. Σαύ-μειλος böot. = Σώ-μηλος.

Σάος. Σαΐς. Σαώ. Σάων. Σαώνδας. — Σαώ-τερος. Σαώτης. Σαῶτις.

Σόος. Σοΐδας. Σόων.

Σώσ-ανδρος. Σωσί-βιος. Σωσι-κράτης. Σωσί-πολις. Σωσί-φρων. (27).

Σῶσος. Σωσέας. Σωσᾶς. Σωσῆς. Σωσάδης. Σωσίας. Σώσιος. Σῶσις. Σωσιάδης. Σωσίων. Σωσῖνος. Σωσίχα. Σωσύλος. Σωσώ. Σώσων. — Σώσι-μος.

Zu Σω-το- part.; vgl. ἄ-σωτος:

Σωτέας. Σωτᾶς. Σώτας. Σωτάδας. Σωτάδης. Σώτακος. Σώταλος. Σώτυς. Σώτων.

Von Σωτήρ Götterbeiwort: Σωτηρᾶς. Σωτηρίδας. Σωτήριχος. Σωτήριος. Σωτηρίων.

Angeschlossen sind: Σώζων. Σώζουσα. Σωζομενός. Σωζομενή. — Σώσιμος. Σωσιμῖνος, — Σαώ-τερος. Σαώτης Götterbeiwort. Σαῶτις f.

-σων g. σωντος in Ἡρο-σῶν. Ἱερο-σῶν. Συλο-σῶν. Φιλο-σῶν.

Ταλαι-, -τλας, Τλη-, Τλησι- Τολμο- zu ταλα-, τλῆναι, τόλμα.

Ταλαι-μένης.

Ταλαός. Τάλως. Τάλος.

Ἄ-τλας αντος. Ἀ-ταλάντη.

Τλη-πόλεμος, dorisch Τλα-πόλεμος.

Τλησ-ήνωρ. Τλησι-μένης vgl. Ταλαι-μένης. Τλησί-μαχος.

Τλησίας. Τλήσων. Τλησωνίδης.

Angeschlossen: Τλημονίδας.

Τολμ-άριος. Τολμή-λεως.

Τολμίδης. Τολμαῖος. — Τόλμας g. αντος.

Εὔ-τόλμιος spät.

Ταυρο- zu ταῦρος Stier.

Ταυρο-σθένης. — *Ταυρό-μορφος* Dionysos. *Ταυρο-πόλα* Artemis.

Ταῦρος, auch Dionysos. *Ταυρέας. Ταυρίων. Ταυρῖνος. Ταυρίσκος. Ταυρώ* Artemis. *Ταύρων.*

Vgl. *Μινώ-ταυρος.*

Τελε-, *-τελης*, *Τελεσι-*, *Τελεστο-*, *Τελευτο-* zu *τέλος*, *τελέω*, *τελευτή.*

Τελέ-βουλος. Τηλέ-δημος vgl. *Δημο-τέλης. Τελέ-ιππος* vgl. *Ἱππο-τέλης. Τελέ-νικος* vgl. *Νικο-τέλης. Τελέ-στρατος.*

Τελέας. Τέλων. — *Τέλλος. Τέλλης. Τέλλην. Τελλίας. Τέλλις. Τέλλων.*

-τελης. Ἀκρο-τέλης. Ἀριστο-τέλης. Δημο-τέλης. Ἱππο-τέλης. Νικο-τέλης. Πραξι-τέλης. (43).

Τελέσ-αρχος. Τελεσι-κλῆς. Τελεσί-νικος. Τελέσ-ιππος. Τελεσί-στρατος. (9).

Τελεσίας. Τέλεσις. Τελέσιλλα. Τελέσων. Τελεσώνης.

Τελεστ-αγόρας vgl. *Τελεσ-ήγορος.*

Τελεστᾶς.

Angeschlossen sind: *Τελέστης. Τελέστωρ. Τελέσας αντος* part. aor.

Τελευτ-αγόρας.

Τελευτίας. Τελεύτας.

Vgl. *Ἀκρο-τελεύτιον* (Plautus) neben *Ἀκρο-τέλης.*

Τερπε-, *-τερπης*, *Τερψι-* zu *τέρπω.*

Τέρπ-ανδρος.

Τέρπης. Τέρπιος. Τερπιάδης. Τερπώ. — *Τέρπνος* = *τερπνός.*

-τερπης. Ἐπι-τέρπης. Εὐ-τέρπη. Φιλο-τέρπης.

Τερψι-θέα. Τερψι-κλῆς. Τερψι-κράτη. Τερψι-χόρα.

Τερψίας. Τέρψις. Τέρψιλλος. Τερψίων.

Τηλε-, *Τηλο-*, *Τηλυ-* zu *τῆλε*, *τηλο-*, *τῆλυ.*

Τηλέ-γονος. Τηλε-κλῆς. Τηλέ-μαχος. Τηλέ-νικος. Τήλε-φος. (15). *Τηλο-κλῆς. Τηλό-κριτος.*

Τηλέας. Τήλης. Τηλίνης. Τηλώνδης. — *Τήλε-μος.*

Τηλυ-κράτης.

Τῆλυς.

ΤΙ ehren in ***Τιμα-***, ***Τιμο-***, ***-τιμος***, ***Τιμησι-***, ***Τισι-***, ***Τιτο-***, ***-τιων*** zu ***τιμή***, ***τιμάω***, ***τίω***, ***τιτός.***

Τιμα-γένης. Τιμα-κλῆς. Τιμα-κράτης neben Τιμο-. Τιμ-αίνετος. Τίμ-ανδρος. Τιμ-άριστος. Τίμ-αρχος. Τιμό-δημος. Τιμό-θεος. Τιμο-κλῆς. Τιμό-λαος. Τιμο-μένης. Τιμό-ξενος. Τιμοῦχος. Τιμό-χαρις. (38).

Τιμέας. Τιμάδης. Τιμαῖος. Τιμώ. Τίμων. Τιμωνίδης. Τιμώνιος.

-τιμος. Αἰνησί-τιμος. Ἀνδρό-τιμος. Ἀριστό-τιμος. Ἀρχέ-τιμος. Δημό-τιμος. Ἐχέ-τιμος. Θεό-τιμος. Κλεό-τιμος. Λά-τιμος. Μενέ-τιμος. Ξενό-τιμος. Χαρι-τιμίδης. (38).

Τιμησ-αγόρας. Τιμήσ-αρχος. Τιμησί-δημος. Τιμησί-θεος. Τιμησι-κλῆς. (9).

Τιμησίας. Τιμήσιος. Τιμήσυλλα. Τιμασίων.

Τισ-αγόρας. Τίσ-ανδρος. Τίσ-αρχος. Τισι-κράτης. Τισί-μαχος. Τίσ-ιππος.

Τισίας. Τισίης. Τισιάδης. Τῖσις. Τίσων. Τισωνίδης.

Τίτ-ορμος vgl. Ἑρμο-τίων.

Τιτακίδαι. Τίτων.

-τιων. Ἀνδρο-τίων. Ἀρχε-τίων. Δημο-τίων. Ἑρμο-τίων. Πολυ-τίων. Σω-τίων. Daneben durchweg die entsprechenden Namen auf -τιμος.

Τισι- zu τίνω strafen, rächen (fällt lautlich mit Τισι- ehrend zusammen), nur mythisch.

Τισι-φόνη Erinye, darnach Τισί-φονος absichtlich gebildet.

Angeschlossen Τισαμενός myth. Sohn des Orestes.

Vgl. Ἀ-τισίδης.

Τρι- drei.

Τρι-άδελφος. Τρί-πυλος. — Τρι-όπας, Τρί-οψ. Τρι-πτόλεμος. — Τρισ-αύλης.

Τρίαξ. Τριακαδίων (von Τριακ-αδης). — Τρίακος Hundename. — Τρίκκας.

Τριτο- in mythischen Namen.

Τριτο-γένεια Athene. Τριτο-πάτορες.

Τριτώ Athene. Τρίτων. Τριτωνίς.

-τριτη in Ἀμφι-τρίτη.

Τυχο-, **-τυχος** zu τύχη, Τύχη, τυχεῖν.

Τύχ-ανδρος. Τυχ-άρετος. Τύχ-ιππος.

Τύχης. Τυχίος. Τυχιάδης. Τύχιλλα. Τύχων.

Dagegen das späte *Τύχη* = Fortuna, dazu *Τυχάριον* demin. *Τυχικός* = *τυχικός*. *Τύχιμος* vgl. *τυχιμαῖος*. — *Τυχαῖος* adj. zu *Τύχη*.

-*τυχος*. *Ἐπί-τυχος*. *Εὔ-τυχος*. *Ἰσί-τυχος*. *Καλό-τυχος*. *Λαμπρό-τυχος*. *Λεω-τυχίδης*. (9).

Mit *Τευξιμ-άρχη* (von Plautus schlecht gebildet) vgl. *Ἐπί-τευξις*.

Ὑβρ- zu *ὕβρις*.

Ὑβρ-αγόρας.

Ὑβρέας. *Ὑβρίας*. *Ὕβριλλος*. — *Ὕβρι-μος*.

Ὑπατο- zu *Ζεὺς Ὕπατος*.

Ὑπατό-δωρος.

Ὕπατος. *Ὑπάτης*.

Daran schliesst sich das späte adject. *Ὑπάτιος*. *Ὑπατία*.

Ὑπειρ-, *Ὑπερ-* über, *ὑπέρ*.

Ὑπείρ-οχος. *Ὑπερ-άνωρ*. *Ὑπερ-βάτας*. *Ὑπέρ-βολος*. *Ὑπερ-μένης*. (12).

Ὕπερος. *Ὑπέρης*. *Ὑπερείδης*. *Ὑπερίων*.

Ὑπο- unter, *ὑπό*.

Ὕπ-αρχος. *Ὑπο-βολίμαιος*. *Ὑπό-δικος*.

Ὕπιος.

Ὑψι- hoch, *ὕψι*.

Ὑψ-ήνωρ. *Ὑψι-κλῆς*. *Ὑψι-κράτης*. *Ὑψι-μέδων*. *Ὑψι-πύλη*. (8).

Ὑψαῖος. *Ὑψεύς*. *Ὕψις*. *Ὑψίων*. *Ὑψώ*. — *Ὕψι-μος*.

ΦΑ scheinen in (*Φαο-*) *Φω-*, -*φαης* zu *φάος*, *Φαιο-*, -*φαιος* vgl. *φαιός*, *Φαινο-*, *Φασι-*, -*φανης*, -*φαντος*, -*φων* zu *φαίνω*, *φα-άν-θην*, *Φανο-* zu *φανός*, *Φαλο-* zu *φαλός*, *Φαιδο-*, *Φαιδρο-* zu *φαίδ-ιμος*, *φαιδρός*.

Φώ-κριτος. *Φῶκρις* f. wie *Πρό-κρις* zu *Πρό-κριτος*.

Φάος. *Φαΰλος*. *Φαΰλλος*. *Φάων*.

Angeschlossen: *Φαέθων*. *Φαέθουσα* mythisch part. zu *φαέθω*. *Φάεννος*. *Φάεινος*. *Φαέννα*. *Φαεννίς*. *Φαεινίς*. *Φαεννώ* alle zu *φαεννός* = *φαεινός* (*φαεσ-νο-ς*).

Zu *φωτ-* *Φώτυος*. *Φώτιος*. *Φωτῖνος*.

-*φαης*. *Ἀγλαο-φαΐδας*. *Λα-φάης*. *Παμ-φάης*. *Πασι-φάη*. *Τηλε-φάη*.

Φαί-ανδρος.

Φαία myth. *Φαίακες* myth. *Φαῖσκος*. *Φαιώ* myth.

-φαιος. Λά-φαιος. Λυκά-φαιος. Πάμ-φαιος.
Φαιν-αγόρας. Φαιν-αρέτη. Φαίν-ιππος. Φαινο-κλῆς.
Φαινό-κριτος. Φαῖν-οψ.
Φαῖνος. Φαίναξ. Φαινέας. Φαῖνις. Φαίνιος. Φαινύλιος. Φαινώ. Φαίνων.
Angeschlossen: part. Φαινομενός. Φαινομενή.
Zu φαντό-ς, φαντάζομαι:
Φαντίας. Φάντων. — Φάντασος. Φαντασία. Φαντασίων.
Φασι-θέα. Φασί-μηλος.
Φάσις. Φασιάδης. Φάσων.
-φανης. Ἀριστο-φάνης. Ἐκ-φάνης. Θεο-φάνης. Κλεοφάνης. Λα-φάνης. Ξενο-φάνης. (50).
-φαντος. Ἀριστό-φαντος. Ἔκ-φαντος. Θεό-φαντος. Κλεόφαντος. Λεώ-φαντος. Ξενό-φαντος. (22). — Ἔκ-φας. Περί-φας. Πολύ-φας. Ὑπέρ-φας αντος neben -φαντος. Ἱερο-φάντης.
-φων. Ἀριστο-φῶν. Θεο-φῶν. Κλεο-φῶν. Λαο-φῶν. Ξενο-φῶν. (35). -φος in Ἄντι-φος neben Ἀντιφῶν. Τήλεφος neben Τηλε-φῶν. Ἔρι-φος. — Πάμ-φως.
Φαν-αγόρας. Φάν-ιππος. Φανο-κλῆς. Φανό-κριτος. Φανόπη. (15).
Φᾶνος. Φανείας. Φανᾶς. Φανίας. Φᾶνις. Φάνιος. Φανιάδης. Φανίων. Φάνης. Φανίσκος. Φάνυλλος. Φανώ.
Φάλ-ακρος, maked. Βάλ-ακρος. Φάλ-ανθος. Βάλ-αυχος maked.
Φαλέας. Φαλίας. Φάλιος. Φάλις. Φαλῖνος. Φάλων. — Φάλαικος. — Βαλεῖνος maked.
Φαιδρ-ωπίδης.
Φαῖδρος. Φαίδρα. Φαίδρων. — Φαίδων. Φαιδώνδας. — Φαίδι-μος = φαίδιμος.

ΦΛ sprechen, φημί, in Φημο-, -φημος, -φητης.
Φημο-νόη myth.
Φήμιος.
-φημος. Ἀγλαό-φαμος. Εὔ-φημος. Κλεό-φημος. Πολύφημος. Χαρί-φημος. (10).
-φητης. Περι-φήτης. Πολυ-φήτης.
Angelehnt Φαμενός myth., part.

Φειδο-, *-φειδης* zu *φείδομαι*.

Φειδέ-στρατος, *Φειδό-στρατος*. *Φείδ-ιππος*. *Φειδό-λαος* vgl. *Λα-φείδης*. *Φειδό-ξενος*.

Φειδίας. *Φειδιάδης*. *Φειδύλος*. *Φειδώ*. *Φείδων*. *Φειδωνίδης*.

-φειδης in *Θεο-φείδης*. *Λα-φείδης*. *Πολυ-φείδης*.

Angeschlossen *Φείδας* und *Ἀ-φείδας* g. *αντος*.

-φεν schlagen, tödten in *-φατης*, *-φασσα*, *-φονος*, *-φοντης*.

Ἀντι-φάτης. — *Περσέ-φαττα* = *Φεῤῥέ-φαττα*. — *Ἀντί-φονος*. *Αὐτό-φονος*. *Βού-φονος*. *Δηΐ-φονος*. *Περσε-φόνη*. (10). — *Ἀργει-φόντης*. *Βελλερο-φόντης*. *Δηΐ-φόντης*. *Κρεσ-φόντης*. *Λεω-φόντης*. *Λυκο-φόντης*. *Πολυ-φόντης*.

Φερε-, *-φορος*, *-οιτης* zu *φέρω*, *οἴσομαι*.

Φερ-άνθη. *Φερ-έγγυος*. *Φερε-κλῆς* vgl. *Κλεό-φορος*. *Φερε-κράτης*. *Φερε-κύδης*. (10).

Φερίας. *Φέρων*.

Angeschlossen *Φέρουσα* part. Nereide, *Φέριστος*, *Φέρτατος*.

-φορος. *Ἀνθο-φορίων*. *Βουλή-φορος*. *Καρπό-φορος*. *Κλεό-φορος*. *Σύμ-φορος*. (13).

-οιτης. *Δαμ-οίτας*. *Κλε-οίτας*. *Μεν-οίτης*. *Ξεν-οίτας*. *Φιλ-οίτης*. (20). *Μεν-οίτιος*. *Φιλ-οίτιος*.

Φιλο-, *-φιλος*, *Φιλτο-* = *Φιντο-*, *Φιλησι-*, *-φιλητος* zu *φίλος*, *φιλέω*.

Φιλ-αρέτη. *Φιλό-δημος*. *Φιλό-θεος*. *Φιλο-κλῆς*. *Φιλό-κριτος*. *Φιλό-λαος*. *Φιλο-μένης*. *Φιλό-μνηστος*. *Φιλό-νικος*. *Φιλό-ξενος*. *Φιλοῦργος*. *Φιλο-χάρης*. (93).

Φίλη. *Φιλέας*. *Φιλῆς*. *Φιλίας*. *Φίλις*. *Φιλάδης*. *Φιλιάδης*. *Φιλίδης*. *Φιλαῖος*. *Φιλίων*. *Φιλῖνος*. *Φιλίσκος*. *Φίλυς*. *Φιλύλλιος*. *Φιλυτώ*. *Φιλώ*. *Φίλων*. *Φιλωνίδης*. *Φιλωνᾶς*. *Φιλωναῖος*. *Φιλώνιχος*. *Φιλάκων*.

-φιλος. *Ἀρετα-φίλα*. *Δημό-φιλος*. *Ἐργό-φιλος*. *Θεό-φιλος*. *Κλεο-φίλη*. *Κριτό-φιλος*. *Λεώ-φιλος*. *Μενέ-φιλος*. *Μνησί-φιλος*. *Νικό-φιλος*. *Ξενό-φιλος*. *Χαιρέ-φιλος*. (45).

Angeschlossen *Φιλτέρα*. *Φιλωτέρα*. *Φίλιστος*. *Φιλιστίδης*. *Φιλιστίων*. *Φίλτατος*. *Φιλτάτη*. *Φιλτάτιος*. — *Φιλία* (= *φιλία*).

Von *Φιλτο-* = dor. *Φιντο-* part. pf. pass. von *φῖλαι*:

Φίλτη. *Φιλτέας*. *Φιλτῆς*. *Φιλτίας*. *Φίλτις*. *Φιλ-*

τιάδης. Φιλτίνας. Φίλτων. — Φιντίας. Φίντας Φίντιος. Φίντις. Φίντυς. Φιντύλος. Φιντώ. Φίντων.

Φιλησί-θεος.

Φιλήσιος.

Zu φιλέω: Φιλοῦσα. Φιλουμενός. Φιλουμενώ. — Φίλητος. Φιλήτη. — Φιλήμενος. Πεφιλημένη. — Φιλήτας. Φιλήτωρ. — Φιλήμων. Φιλημάτιον Hetäre.

Zu φιλόω: Φιλώτας. Φιλῶτις. Φιλωτάδης. Φιλώτιον. Φιλωτικός.

-φιλητος. Εὐ-φίλητος.

Φοιβο- zu Φοῖβος.

Φοιβ-άμμων. Φοιβο-τέλης.

Φοῖβος. Φοίβη. Φοῖβις. Φοιβιάδης.

Aber Φοιβίδας wohl patronym. adj.

-φορβος zu φέρβω.

Ἀνδρό-φορβος. Εὔ-φορβος. Θεό-φορβος. Ἱππο-φόρβας. Λεω-φορβίδης.

Φόρβος. Φόρβας αντος.

Φρασι-, -φραδης, -φρων zu φράζω, -φραδης, φρήν.

Φρασί-δημος. Φρασί-δοτος. Φρασι-κλῆς. Φρασί-λας. Φρασι-σθένης. (9).

Φρασίας. Φράσιος. Φράσις. Φράσων. — Φράσι-μος. Angeschlossen Φράδμων. Φράστωρ.

-φραδης. Ἀρι-φράδης. Ἐπι-φράδης. Εὐ-φράδης. Κλεο-φράδης. — Θεό-φραστος. Πρό-φρας. Πολυ-φράδμων.

Φράδμων.

-φρων. Ἀρί-φρων. Ἐπί-φρων. Εὔ-φρων. Κλεό-φρων. Λυκό-φρων. Σώ-φρων. (25).

Angeschlossen: Φρόνιος. Φρονικός. Φρόντις. Φρονίμη. Φρόνησις. Φρονήσιον vgl. φρόνις, φροντίς, φρόνιμος, φρόνησις.

Φρικο- zu φρίξ, φρίσσω.

Φρικό-δημος.

Φρικίας. Φρίκων.

Dazu Φρίξος, vgl. φριξό-θριξ.

Φρυνο- zu φρῦνος Kröte?

Vollnamen fehlen.

Φρῦνος. Φρύνη. Φρῦνις. Φρυνίων. Φρυνίσκος. Φρύνιχος. Φρυνιχίδης. Φρύνων. Φρυνώνδας.

Φυλο-, *-φυλος* zu *φῦλον*, *φυλή*.

Φύλ-αρχος. *Φυλο-δάμας*. *Φυλό-μαχος*. *Φυλο-μέδουσα*. *Φυλο-νόμη*.

Φύλα. *Φύλης*. *Φυλίς*. *Φυλώ*. — *Φυλεύς*. *Φύλας αντος*. — *Φύλλις*. *Φυλλίδας*. *Φυλλίων*.

-φυλος. *Ἐρί-φυλος*. *Ἐχέ-φυλος*. *Κρεώ-φυλος*. *Μενέ-φυλος*. *Χθονο-φύλη*.

Φυρο- zu *φύρω*.

Φυρό-μαχος.

Φυρῖνος. *Φύρσων*.

Gleichen Stammes *Πορφύριος*. *Πορφυρίων* und *Φρυνο-*.

Χαλκο- zu *χαλκός* Erz.

Χαλκ-ήνωρ. *Χαλκι-όπη*. *Χαλκο-μέδουσα*. *Χαλκο-σθένης*. *Χαλκώδων*.

Χάλκας. *Χαλκῖνος*. *Χάλκων*.

Vgl. *Πολύ-χαλκος* Beiname.

ΧΑΡ in *Χαιρε-*, *Χαιρησι-*, *Χαρ-*, *Χαρι-*, *-χαρης*, *-χαρις*, *Χαρσι-*, *-χαρτος* zu *χαίρω*, *χαιρήσω*, *ἐχάρην*, *χαρτός*; *Χαριτο-* zu *Χάρις* Charis; *Χαρισι-*, *-χαριστος* zu *χαρίζομαι*, *Χαρμο-*, *-χαρμος* zu *χαρμή* Kampflust, Kampf.

Χαιρέ-δημος. *Χαιρε-κλείδης*. *Χαιρέ-λεως*. *Χαιρέ-φιλος*. *Χαιρε-φῶν*. (12).

Χαῖρος. *Χαιρέας*. *Χαιρίας*. *Χαῖρις*. *Χαιρίων*. *Χαιρῖνος*. *Χαίρων*. *Χαιρώνδας*.

Χαιρησί-λεως.

Angeschlossen: *Χαίρουσα* part. *Χαιρήτης*. *Χαιρητάδης*. *Χαιρήτιος*.

Χάρ-οψ. *Χάρ-οπος*. *Χαρ-οπῖνος*.

Χαρέας. *Χάρεια*. *Χάρης*. *Χάρων*. *Χαρώνδας*. *Χαρώνδης*. — *Χάραξ*?

Der späte Name *Χαρά* wohl Abstract = *χαρά* Freude.

-χαρης. *Δημο-χάρης*. *Ἑρμο-χάρης*. *Κλεο-χάρης*. *Λεω-χάρης*. *Φιλο-χάρης*. (30).

Χαρί-ανδρος. *Χαρί-δημος*. *Χαρι-κλῆς*. *Χαρί-λαος*. *Χαρί-ξενος*. (15).

Χαρίας. *Χαριάδης*. *Χαρῖνος*. *Χαρινάδης*. *Χαρίων*.

-χαρις. *Ἀνδρό-χαρις*. *Δημό-χαρις*. *Ἑρμό-χαρις*. *Θεό-χαρις*. *Φιλό-χαρις*. (9).

Χαρσί-φιλος (lies *Χαρισί-φιλος*?).

-χαρτος in Λά-χαρτος neben Λα-χάρης.
Angeschlossen: Χαρά. Χάρτας. Χαρτάδης. Χαρτηρίς.
Χαριτ-αίνη. Χαριτο-βλέφαρος.
Χαριτῆς. Χαριταῖος. Χαριτώ. Χαρίτων.
Vgl. Αὐτό-χαρις.
Χαρίσ-ανδρος.
Χαρίσιος. Χαρισιάδης.
-χαριστος in Εὐ-χάριστος. Θεο-χάριστος.
Χαρίστιος. Χαριστίων. Χαριστώ. — Κεχαρισμενός (= κεχαρισμένος).
Χάρμ-ανδρος. Χαρμενίδης (Χαρμο-μενιδης). Χάρμ-ιππος.
Χαρμο-κράτης. Χαρμό-λαος.
Χάρμος. Χάρμης. Χαρμάδας. Χάρμις. Χαρμίδης.
Χαρμῖνος. Χαρμύλος. Χάρμων.
-χαρμος. Ἀντί-χαρμος. Ἐπί-χαρμος. Ἱππό-χαρμος. Μενέχαρμος. Πολύ-χαρμος. (6).
Vgl. Χάρμας g. Χάρμαντος. Χαρμαντίδης. — Χαρματίων zu χάρμα Freude.

Χειρι-, -χειρ, Χερσι- zu χείρ.
Χειρί-μαχος. Χειρί-σοφος.
Χειρέας. Χειρίας. Χείρων.
-χειρ in Εὔ-χειρ.
Χερσι-δάμας. Χερσι-κράτης. Χερσί-φρων.
Χερσίας. Χέρσις.

Χηνο- zu χήν Gans.
Χηνό-τροφος.
Χηνέας. Χηνεύς. Χηνίδας.

Χθονο-, -χθων nur mythisch.
Χθονο-φύλη.
Adj. Χθόνιος, Χθονία Götterbeiwort.
-χθων. Δαμασί-χθων. Ἐρι-χθόνιος. Ἐρυσί-χθων. Παλαίχθων.

Χιονο- Schnee, χιών.
Χιόν-ιππος.
Χίονος. Χιόνη. Χίονις. Χιόνιος patron. Χίων. Χιωνίδης.

Χοιρο-, χοῖρος.
Χοιρό-βοσκος.
Χοῖρος. Χοιρίνη. Χοιρίλος. Χοίρων.

Χορο-, -χορος zu χορός.

Χόρ-ηγος. Χορο-βάτης. Χορο-κλῆς. Χορο-νίκη.

Χορώ Nereide. — Χορίκιος byzant.

-χορος. Εὔ-χορος. Καλλί-χορος. Στησί-χορος. Τερψι-χόρα. Φιλό-χορος.

Χρηστο-, -χρηστος zu χρηστός.

Χρηστό-δημος.

Χρῆστος. Χρήστη. Χρηστίων. Χρηστῖνα. Χρηστώνη. Χρηστωνιανός. — Χρήσιμος.

-χροος, -χρους zu χροά (χρῶμα).

Εὔ-χρους. Μέλαγ-χρος. Μελί-χρως.

Χρωτάριον.

Εὐ-χρώμιος spät.

Χρῶμις. Χρωμιάδης. Χρωματίς.

Χρυσο-, -χρυσος zu χρυσός Gold.

Χρυσ-αγόρας. Χρύσ-ανθος. Χρύσ-ερμος. Χρύσ-ιππος. Χρυσο-σθένης. (16).

Χρῦσος. Χρύση. Χρύσης. Χρῦσις. Χρυσίων. Χρύσιλλα. Χρυσώ. Χρύσων.

-χρυσος. Ἑλί-χρυσος. Ἰσό-χρυσος. Καλλί-χρυσος. Πάγχρυσος. Πολύ-χρυσος.

Ὠκυ- zu ὠκύς schnell.

Ὠκύ-αλος. Ὠκύ-θοος. Ὠκυ-ῤῥόη.

Ὦκυλλος. Ὦκυτος.

Ὡρο-, Ὠρο- Horos.

Ὡρ-απόλλων. (Ὡραπίων). Ὠρι-γένης. Ὡρό-θεος.

Ὧρος, Ὦρος. Ὡρίων, Ὠρίων.

Anhang zu 1.

Verzeichniss derjenigen Vollnamen, die mit Umstellung der Compositionsglieder wieder Vollnamen ergeben.

Ἀγαθ-άνωρ — Ἀνδρ-άγαθος. Ἀγάθ-αρχος — Ἀρχ-άγαθος. Ἀγέλαος — Λᾶγος. Ἀγέ-λοχος = Ἡγέ-λοχος — Λόχ-αγος. Ἀγέστρατος = Ἡγέ-στρατος — Στράτ-αγος. Ἀγησί-λαος — Λαγέτας. Ἀγνό-δημος — Δήμ-αγνος. Ἀγορα-κλῆς — Κλε-αγόρας. Ἀγορ-άναξ — Ἀναξ-αγόρας. Ἀγόρ-ανδρος — Ἀνδρ-αγόρας. Ἀγρόλας — Λέ-αγρος. Αἴν-ιππος — Ἵππ-αινος. Ἀλκα-μένης — Μεν-άλκας. Ἄλκ-ιππος — Ἱππ-άλκης. Ἀναξ-αγόρας — Ἀγορ-άναξ. Ἀνάξ-αρχος — Ἀρχε-άναξ. Ἀναξί-δαμος — Δημῶναξ. Ἀναξι-κλῆς — Κλε-άναξ. Ἀναξί-λαος — Λεῶναξ. Ἀναξί-μανδρος — Μανδρῶναξ. Ἀνάξ-ιππος — Ἱππῶναξ. Ἀνδρ-άγαθος — Ἀγαθ-άνωρ. Ἀνδρ-αγόρας — Ἀγόρ-ανδρος. Ἀνδρό-βιος — Βιάνωρ. Ἀνδρο-κλῆς — Κλέ-ανδρος. Ἀνδρο-κράτης — Κράτ-ανδρος. Ἀνδρο-κύδης — Κυδ-ήνωρ. Ἀνδρό-λαος — Λέ-ανδρος. Ἀνδρο-μένης — Μέν-ανδρος. Ἀνδρό-νικος — Νίκ-ανδρος. Ἀνδρο-πείθης — Πείθ-ανδρος. Ἀνδρό-τιμος — Τίμ-ανδρος. Ἀνδρό-χαρις — Χαρί-ανδρος. Ἀνθο-φορίων — Φερ-άνθη. Ἀρεταφίλα — Φιλ-αρέτα. Ἀριστό-δημος — Δημ-άριστος. Ἀριστοκλῆς — Κλε-άριστος. Ἀριστό-νικος — Νικ-αρίστη. Ἀριστόξενος — Ξεν-αρίστη. Ἀριστό-τιμος — Τιμ-άριστος. Ἀρχ-άγαθος — Ἀγάθ-αρχος. Ἀρχε-άναξ vgl. *Ἀνάξ-αρχος. Ἀρχέ-βουλος — Βούλ-αρχος. Ἀρχέ-δημος — Δήμ-αρχος. Ἀρχέ-νεως — Ναύαρχος. Ἀρχέ-νικος — Νίκ-αρχος. Ἀρχέ-πολις — Πολί-αρχος. Ἀρχε-πτόλεμος — Πολέμ-αρχος. Ἄρχ-ερμος — Ἕρμ-αρχος. Ἀρχέ-στρατος — Στράτ-αρχος. Ἀρχέ-τιμος — Τίμ-αρχος. Ἄρχιππος — Ἵππ-αρχος. Ἀρχι-κλῆς — Κλέ-αρχος.*

Βι-άνωρ — Ἀνδρό-βιος. Βιό-λας — Λαο-βίη. Βου-κλείδης — Κλεό-βοια. Βούλ-αρχος — Ἀρχέ-βουλος. Βουλη-κλῆς — Κλεόβουλος. Βουλή-κριτος — Κριτό-βουλος.

Δαϊ-κλῆς — Κλεό-δαιος. Δαϊ-μένης — Μενε-δάϊος. Δάμν-ιππος — Ἱππό-δαμος. Δαμο-μένης — Μενέ-δημος. Δαμό-ξενος — Ξενό-δημος. Δεξί-θεος — Θεο-δέκτης. Δήμ-αγνος — Ἀγνόδημος. Δημ-άριστος — Ἀριστό-δημος. Δήμ-αρχος — Ἀρχέ-

δημος. Δημο-κλῆς — Κλεό-δημος. Δημο-κράτης — Κρατί-δημος. Δημό-κριτος — Κριτό-δημος. Δημό-νικος — Νικό-δημος. Δημό-στρατος — Στρατό-δημος. Δημό-τιμος — Τιμό-δημος. Δημοῦχος — Ἐχέ-δημος. Δημό-φιλος — Φιλό-δημος. Δημό-χαρις — Χαρί-δημος. Δημῶναξ — Ἀναξί-δημος. Δοσί-θεος — Θεο-δότης. Δωρό-θεος — Θεό-δωρος. Δωρο-κλείδης — Κλεό-δωρος.

Ἐργό-φιλος — Φιλοῦργος. Ἕρμ-αρχος — Ἄρχ-ερμος. Ἐχέ-δημος — Δημοῦχος. Ἐχε-κλῆς — Κλέ-οχος. Ἐχέ-τιμος — Τιμοῦχος. Θάλ-ιππος — Ἱππο-θάλης. Θεμιστο-κλῆς vgl. Κλεί-θεμις. Θεό-γνητος vgl. Γνησί-θεος. Θεο-δέκτης — Δεξί-θεος. Θεο-δότης, Θεο-δώτης — Δοσί-θεος, Δωσί-θεος. Θεό-δωρος — Δωρό-θεος. Θεό-τιμος — Τιμό-θεος. Θεό-φιλος — Φιλό-θεος. Θού-μαντις — Μαντί-θεος. Θέρσ-ιππος — Ἱππο-θέρσης. Ἵππ-αινος — Αἴν-ιππος. Ἱππ-άλκης — Ἄλκ-ιππος. Ἵππ-αρχος — Ἄρχ-ιππος. Ἱππο-δάμας, Ἱππό-δαμος vgl. Δαμάσ-ιππος, Δάμν-ιππος. Ἱππο-θάλης — Θάλ-ιππος. Ἱππο-θέρσης — Θέρσ-ιππος. Ἱππο-κλῆς — Κλέ-ιππος. Ἱππο-κράτης — Κράτ-ιππος. Ἱππό-λυτος vgl. Λύσ-ιππος. Ἱππο-μένης — Μέν-ιππος. Ἱππό-νικος — Νίκ-ιππος. Ἱππό-ξενος — Ξέν-ιππος. Ἱππο-σθένης — Σθέν-ιππος. Ἱππό-στρατος — Στράτ-ιππος. Ἱππῶναξ — Ἀνάξ-ιππος.

Κλε-άναξ — Ἀναξι-κλῆς. Κλέ-ανδρος — Ἀνδρο-κλῆς. Κλε-άριστος — Ἀριστο-κλῆς. Κλέ-αρχος — Ἀρχι-κλῆς. Κλεί-θεμις — Θεμιστο-κλῆς. Κλέ-ιππος — Ἱππο-κλῆς. Κλεί-σοφος — Σοφο-κλῆς. Κλεό-βοια — Βου-κλείδης. Κλεό-βουλος — Βουλα-κλῆς. Κλεό-δημος — Δημο-κλῆς. Κλεό-δωρος — Δωρο-κλείδης. Κλεό-κριτος — Κριτο-κλῆς. Κλεο-κύδης — Κυδο-κλῆς. Κλεό-μαντις — Μαντι-κλῆς. Κλεο-μένης — Μενε-κλῆς. Κλεο-μήτρα — Μητρο-κλῆς. Κλεό-νικος — Νικο-κλῆς. Κλεό-ξενος — Ξενο-κλῆς. Κλεό-πατρος — Πατρο-κλῆς. Κλεο-πτόλεμος — Πολεμο-κλῆς. Κλεό-στρατος — Στρατο-κλῆς. Κλεό-τιμος — Τιμο-κλῆς. Κλεο-φίλη — Φιλο-κλῆς. Κλεό-φορος — Φερε-κλῆς. Κλεο-χάρης vgl. Χαρι-κλῆς. Κλέ-οχος — Ἐχε-κλῆς. Κλεύ-μανδρος — Μανδρο-κλῆς. Κλε-ώνυμος — Ὀνομα-κλῆς. Κράτ-ανδρος — Ἀνδρο-κράτης. Κρατί-δημος — Δημο-κράτης. Κρατί-λας — Λα-κράτης. Κράτ-ιππος — Ἱππο-κράτης. Κρατι-σθένης — Σθενο-κράτης. Καρτί-νικος — Νικο-κράτης. Κριτό-βουλος — Βουλή-κριτος. Κριτό-δημος — Δημό-κριτος. Κριτο-κλῆς — Κλεό-κριτος.

Κριτό-λαος — Λεώ-κριτος. Κριτό-φιλος — Φιλό-κριτος. Κυδήνωρ — Ἀνδρο-κύδης. Κυδο-κλῆς — Κλεο-κύδης.

Λαμπυρίων vgl. *Πυρι-λάμπης. Λά-ανδρος, Λέ-ανδρος — Ἀνδρό-λαος. Λά-αρχος — Ἀρχέ-λαος. Λᾶγος, Λα-αγίδης — Ἀγέλαος. Λα-κράτης — Κρατί-λας. Λά-κριτος, Λεώ-κριτος — Κριτό-λαος. Λα-μένης, Λαο-μένης — Μενέ-λαος. Λάνασσα, Λεῶναξ — Ἀναξί-λαος. Λά-νικος, Λαό-νικος — Νικό-λαος. Λα-σθένης — Σθενέ-λας. Λα-στρατίδας — Στρατό-λας. Λάτιμος — Τιμό-λας. Λα-φείδης — Φειδό-λας. Λά-φιλος, Λεώφιλος — Φιλό-λαος. Λα-χάρης — Χαρί-λαος. Λέ-αγρος — Ἀγρό-λας. Λεω-πρέπης — Πρεπέ-λαος. Λόχ-αγος, Λόχ-ηγος — Ἀγέ-λοχος, Ἡγέ-λοχος. Λυσί-θεος* vgl. *Θεό-λυτος. Λύσιππος* vgl. *Ἱππό-λυτος.*

Μανδρο-κλῆς — Κλεύ-μανδρος. Μανδρῶναξ — Ἀναξί-μανδρος. Μαντί-θεος — Θού-μαντις. Μαντι-κλῆς — Κλεό-μαντις. Μενάλκας — Ἀλκα-μένης. Μέν-ανδρος — Ἀνδρο-μένης. Μενε-δάϊος — Δαϊ-μένης. Μενέ-δημος — Δαμο-μένης. Μενε-κλῆς — Κλεομένης. Μενε-κράτης vgl. *Κραται-μένης. Μενέ-λαος — Λα-μένης. Μενέ-ξενος — Ξενο-μένης. Μενέ-τιμος — Τιμο-μένης. Μενέφιλος — Φιλο-μένης. Μενέ-χαρμος — Χαρμενίδης. Μέν-ιππος — Ἱππο-μένης. Μητρο-κλῆς — Κλεο-μήτρα. Μνησί-θεος* vgl. *Θεό-μνηστος. Μνησι-κλῆς* vgl. *Κλεό-μναστος. Μνησί-φιλος* vgl. *Φιλό-μνηστος.*

Ναύ-αρχος — Ἀρχέ-νεως. Νίκ-ανδρος — Ἀνδρό-νικος. Νικαρίστη — Ἀριστό-νικος. Νίκ-αρχος — Ἀρχέ-νικος. Νίκ-ιππος. — Ἱππό-νικος. Νικό-δημος — Δημό-νικος. Νικο-κλῆς — Κλεόνικος. Νικό-λαος — Λά-νικος. Νικό-στρατος — Στρατό-νικος. Νικο-τέλης — Τελέ-νικος. Νικό-φιλος — Φιλό-νικος.

Ξεν-αρίστη — Ἀριστό-ξενος. Ξέν-ιππος — Ἱππό-ξενος. Ξενόδημος — Δαμό-ξενος. Ξενο-κλῆς — Κλεό-ξενος. Ξενο-μένης — Μενέ-ξενος. Ξενο-πείθης — Πειθό-ξενος. Ξενό-τιμος — Τιμόξενος. Ξενό-φιλος — Φιλό-ξενος. Ξενο-χάρης vgl. *Χαρί-ξενος.*

Ὀνομα-κλῆς vgl. *Κλε-ώνυμος.*

Πατρο-κλῆς — Κλεό-πατρος. Πείθ-ανδρος — Ἀνδρο-πείθης. Πειθό-ξενος — Ξενο-πείθης. Πολέμ-αρχος — Ἀρχε-πτόλεμος Πολεμο-κλῆς — Κλεο-πτόλεμος. Πολί-αρχος — Ἀρχέ-πολις. Πρεπέ-λαος — Λεω-πρέπης. Πυρι-λάμπης — Λαμπυρίων.

Σθενέ-λαος — Λα-σθένης. Σθέν-ιππος — Ἱππο-σθένης. Σθενο-κράτης — Κρατι-σθένης. Σοφο-κλῆς — Κλεί-σοφος. Στράτ-

αγος — *Ἀγέ-στρατος*. *Στράτ-αρχος* — *Ἀρχέ-στρατος*. *Στράτ-ιππος* — *Ἱππό-στρατος*. *Στρατό-δημος* — *Δημό-στρατος*. *Στρατο-κλῆς* — *Κλεό-στρατος*. *Στρατό-λαος* — *Λεώ-στρατος*. *Στρατό-νικος* — *Νικό-στρατος*. *Στρατο-φάνης* vgl. *Φανό-στρατος*. *Τελέ-δημος* — *Δημο-τέλης*. *Τελέ-ιππος* — *Ἱππο-τέλης*. *Τελέ-νικος* — *Νικο-τέλης*. *Τιμ-αίνετος* vgl. *Αἰνησί-τιμος*. *Τιμα-κλῆς* — *Κλεό-τιμος*. *Τίμ-ανδρος* — *Ἀνδρό-τιμος*. *Τιμά-ξενος* — *Ξενό-τιμος*. *Τιμ-άριστος* — *Ἀριστό-τιμος*. *Τίμ-αρχος* — *Ἀρχέ-τιμος*. *Τιμό-δημος* — *Δημό-τιμος*. *Τιμό-θεος* — *Θεό-τιμος*. *Τιμό-λαος* — *Λά-τιμος*. *Τιμο-μένης* — *Μενέ-τιμος*. *Τιμοῦχος* — *Ἐχέ-τιμος*. *Τιμό-χαρις* — *Χαρι-τιμίδης*. *Τίτ-ορμος* vgl. *Ἑρμο-τίων* (für *-τιτιων*).

Φανό-στρατος vgl. *Στρατο-φάνης*, *Στρατο-φῶν*. *Φανό-δημος* vgl. *Δημο-φάνης*, *Δημο-φῶν*. *Φανό-θεος* vgl. *Θεο-φάνης*, *Θεο-φῶν*. *Φανο-κλῆς* vgl. *Κλεο-φάνης*, *Κλεο-φῶν*. *Φειδό-λαος* — *Λα-φείδης*. *Φερ-άνθη* vgl. *Ἀνθο-φορίων*. *Φερε-κλῆς* — *Κλεό-φορος*. *Φιλ-αρέτη* — *Ἀρετα-φίλα*. *Φιλό-δημος* — *Δημό-φιλος*. *Φιλό-θεος* — *Θεό-φιλος*. *Φιλο-κλῆς* — *Κλεο-φίλη*. *Φιλό-κριτος* — *Κριτό-φιλος*. *Φιλό-λαος* — *Λεώ-φιλος*. *Φιλο-μένης* — *Μενέ-φιλος*. *Φιλό-μνηστος* vgl. *Μνησί-φιλος*. *Φιλό-νικος* — *Νικό-φιλος*. *Φιλό-νεως* vgl. *Ναυσί-φιλος*. *Φιλό-ξενος* — *Ξενό-φιλος*. *Φιλοῦργος* — *Ἐργό-φιλος*. *Φιλο-χάρης* vgl. *Χαιρέ-φιλὸς*.

Χαρί-ανδρος — *Ἀνδρό-χαρις*. *Χαρί-δημος* — *Δημό-χαρις*. *Χαρι-κλῆς* — *Κλεο-χάρης*. *Χαρί-λαος* — *Λα-χάρης*. *Χαρί-ξενος* — *Ξενο-χάρης*. *Χαρι-τιμίδης* — *Τιμό-χαρις*. *Χαρ-μενίδης* — *Μενέ-χαρμος*. *Χάρμ-ιππος* — *Ἱππό-χαρμος* (Hesych.).

2. Einige abgeleitete Namen.

a) Ausserhalb des Vollnamensystems.

Ἀβαντίδης von *Ἄβας* Heros, *Ἄβαντες* Abanten. — *Ἀδαμάντιος* von *Ἀδάμας* Heros. — *Ἀέθλιος* myth. von *ἄεθλοι* (= *Ὀλύμπια*). — *Αἰακίδης* von *Αἴακος*. — *Αἰγλάτωρ* Kyrene zu Apollo *Αἰγλήτης*. — *Αἰγιαλεύς* myth. von *Αἰγιαλός* = Achaja. — *Αἴγυπτος*. *Αἰγύπτιος*. *Αἰγυπτιάδης* von *Αἴγυπτος*. — *Αἰήτης* myth. von *Αἶα*. — *Αἰολίων* von *Αἴολος*. — *Ἀκταίων* von *Ἀκταῖος* Zeus, *Ἀκτή*. — *Ἄκτιος* von *Ἄκτιον*, *ἀκτή*. — *Ἄλεος* myth. zu *Ἀλέα* Athene. — *Ἀλκυονεύς*. *Ἀλκυονίς* zu *Ἀλκυόνη*, *ἀλκυών*. — *Ἀμυκλαῖος* zu *Ἀμυκλαί*. — *Ἀναστάσιος* christl. zu *ἀνάστασις* Auferstehung. — *Ἀπατούριος* zu *Ἀπατούρια* Fest. — *Ἀπίων* zu *Ἆπις* Apisstier. — *Ἀποστόλιος* christl. zu *ἀπόστολος* Apostel. — *Ἄπτερος* Kreta von *Ἄπτερα* Stadt auf Kreta. — *Ἀργουνίων* böot. von Aphrodite *Ἀργυννίς*, Heiligthum *Ἀργύννιον* in Böotien. — *Ἀρεθούσιος* von *Ἀρέθουσα* Quellnymphe. — *Ἀρκάδιος*. *Ἀρκαδίων*. *Ἀρκαδιώνδας* zu *Ἀρκάς*. — *Ἄττικος*, *Ἀτθίς* = *Ἀττικός*, *Ἀτθίς*. — *Αὐχένιος* = *Ἴσθμιος*. — *Ἀχαιός* = *Ἀχαιός* Achaios, Achaier. — *Ἀχιλλᾶς*. *Ἀχιλλείδης*. *Ἀχίλλιος* zu *Ἀχιλλεύς*. — *Ἀψυρτιανός* zu *Ἄψυρτος*.

Βάρβαρος = *βάρβαρος* — *Βατουσιάδης* local von (*Βατοῦς*) zu *βάτον* Dorn. — *Βίθυς*. *Βιθυνικός* zu *Βίθυς*, *Βιθυνός* Bithyne. — *Βισάλτης* = *Βισάλτης* Bisalte. — *Βοιωτός*. *Βοιώτιος* zu *Βοιωτός*. — *Βοσπόριχος* zu *Βόσπορος*. — *Βούριχος* zu *Βοῦρα* in Achaia.

Γενέθλιος zu *γενέθλιος* Götterbeiwort. — *Γενναῖος*. *Γεννάδιος* zu *Γενναΐδες θεαί*. — *Γεργίθιος* = *Γεργίθιος* Gergithier. — *Γέτης* Sklavenname = *Γέτης* Gete.

Δάης, *Δᾶος* Sklavenname, Davus, = *Δάης*, *Δᾶος* Dake. — *Δαιδαλίων*. *Δαιδαλίδης* von *Δαίδαλος*. — *Δαμάσκιος* von *Δαμασκός*. — *Δαμάτριος* = *Δημήτριος*. *Δαμάτριχος* zu *Δημήτηρ*. — *Διοσκουρίδης*, *Διοσκορίδης* zu *Διόσκουροι*. — *Δρεπάνιος* von *Δρέπανον* in Sicilien. — *Δωριεύς* = *Δωριεύς* Dorier.

Ἐάρινος von *Ἔαρ*. — *Ἑβδομίσκος* von *ἑβδόμη*. — *Εἰκάδιος*. *Εἰκαδικός* von *εἰκάς* der Zwanzigste. — *Ἐλεύθερος*. *Ἐλευθέριος*.

Ἐλευθερία. Ἐλευθερίς. Ἐλευθερίων zu Zeus *Ἐλευθερεύς, Ἐλευθεραί, Ἐλευθέρια* Fest. — *Ἐλευσίνιον* Sklavin zu *Ἐλευσίνια* Fest. — *Ἑλικώνιος. Ἑλικωνιάς* zu *Ἑλικών* vgl. *Ἑλίκ-ανδρος.* — *Ἑόρτιος. Ἑορτάσιος* zu *ἑορτή, ἑορτάζω.* — *Ἐρετριεύς* = *Ἐρετριεύς* Eretrier. — *Ἑρκίων* zu Zeus *Ἑρκεῖος.* — *Ἐρύκιος* von *Ἔρυξ* Eryx. — *Ἐρώτιος. Ἐρωτική. Ἐρωτίων* zu *Ἔρως, ἐρωτικός.* — *Ἑσπέριος* zu *Ἕσπερος.* — *Ἑταιρίων* zu *Ἑταιρεῖος* (Zeus). — *Εὐριπίδης* von *Εὔριπος.*

Ζαρηκιάδης von *Ζάρηξ* Stadt Lakoniens. — *Ζεφύριος. Ζεφυρῖνος. Ζεφυριανός* von *Ζέφυρος.* — *Ζωστήρ. Ζωστριανός* zu *Ζωστήριος, Ζώστριος* Apoll, verehrt am Cap *Ζωστήρ.*

Ἠπυτίδης von *ἠπύτα* = *κῆρυξ* = *Ἑρμῆς.* — *Ἡρῴδης. Ἡρωδιάς. Ἡρωδίων. Ἡρωΐσκος* von *Ἥρως* = *Ἡρακλῆς.*

Θαλυσιάδης von *Θαλύσια* Fest. — *Θάργηλος. Θαργήλιος* von *Θαργήλια* Fest. — *Θασία* zu *Θάσιος* Thasier. — *Θαύλων* zu *Θαύλια* Fest. — *Θεματῖτις* zu *θεματίτης ἀγών.* — *Θεοδαίσιος* zu *Θεοδαίσια* Fest. — *Θορικίων* vom Demos *Θόρικος.*

Ἰδαῖος, Ἰδαία von *Ἴδη.* — *Ἰδάλιος* von *Ἰδάλιον* Stadt auf Kypros. — *Ἰκμάλιος. Ἰκμαλίων* vgl. Zeus *Ἰκμαῖος.* — *Ἴμβριος* = *Ἴμβριος* Imbrier. — *Ἰρίων* von *Ἶρις* Iris. — *Ἰσολύμπιος* von *Ἰσολύμπια* Fest.

Καβείριος. Καβειρίχα von *Κάβειρος.* — *Κάλανδος. Καλανδίων* christl. von Calendae Weihnachten. — *Καρίων* Sklavenname von *Κάρ* Karier. — *Καρύστιος* von *Κάρυστος* auf Euböa. — *Καστορίων* von *Κάστωρ.* — *Καύκων* = *Καύκων* Kaukone. — *Κεῖος* = *Κεῖος* Keier (*Κέως*). — *Κηρυκίδης. Κηρυκίων* von *Κῆρυξ* = *Ἑρμῆς.* — *Κλαριεύς* von *Κλάριος* Apoll. — *Κληδόνιος* zu *Κληδών* personificirt = *κληδών.* — *Κνώσσος* zu *Κνῶσος* auf Kreta. — *Κρηναῖος. Κρῆνις. Κρηνιάδης. Κρηνίδης, Κρηνίς* zu *Κρήνη* Quellnymphe = *κρήνη.* — *Κρόβυζος* = *Κρόβυζος* der Krobyze. — *Κυμαῖος* zu *Κύμη* Kyme. — *Κυριακός* zu *Κύριος* = *Χριστός.*

Λακεδαιμόνιος. Λάκων. Λάκαινα = *Λακεδαιμόνιος, Λάκων* Lakedämonier, Lakone — *Λιβάνιος* von *Λίβανος* Libanon. — *Λίβυς* = *Λίβυς* Libyer. — *Λιμναῖος* von *Λιμνή.* — *Λίνδιος* = *Λίνδιος* Lindier von *Λίνδος* Rhodus. — *Λῦδος. Λύδιος, Λυδία. Λυδιάδης* zu *Λυδός, Λύδιος* Lyder, lydisch.

Μαιάνδριος, Μαιανδρία. Μαιανδρίδης von *Μαίανδρος* Mäander. — *Μάκαρ* = *θεῖος. Μακαρεύς. Μακάριος. Μακάρτατος.* —

Μαρδίων von *Μάρδος* Volksname. — *Μαχαιρεύς*. *Μαχαιρίων* von *μάχαιρα* Opfermesser. — *Μαχανίδας*. *Μηχανίων* von Athene *Μαχανῖτις*. — *Μεσσηνεύς*. *Μεσσηνίων* Sklavenname von *Μεσσήνιος*, *Μεσσήνη* (Helotenland).

Ναρκισσίων. *Ναρκισσιανός* von *Νάρκισσος* Narkiss. — *Ναρυκίδας* von *Νάρυξ* Stadt in Lokris. — *Νεκτάριος* von *Νέκταρ*. — *Νεμέσιος*. *Νεμεσίων*. *Νεμεσῖνος*. *Νεμεσιανός* von *Νέμεσις* Göttin. — *Νεομήνιος*, *Νουμήνιος* von *Νεομήνια* Fest. — *Νεστόριος* von *Νέστωρ*.

Ὀμβρίων zu *Ὄμβριος* Zeus. — *Ὀμφαλίων* vom *ἱερὸς ὄμφαλος γῆς*. — *Ὀπώρινος* von *Ὀπώρα*. — *Ὀπούντιος* = *Ὀπούντιος* Opuntier von *Ὀποῦς* Stadt in Lokris.

Παιάνιος zu *Παιάν*. — *Παιώνιος* zu *Παιών*. — *Παλαίστριος*. *Παλαιστρίτης*. *Παλαιστρίων* zu *Παλαίστρα*, *παλαίστρα*. — *Παλλάδιος* zu *Παλλάς* Athene. — *Παναθήναιος* zu *Παναθήναια* Fest. — *Παννύχιος*. *Παννυχίς* zu *Παννύχια* Fest. — *Πελάγιος*. *Πελαγία* zu *Πέλαγος* Meer. — *Πελαγόνιος* zu *Πελαγών* Volksname. — *Πελλάνας* Achaia zu *Πελλάνα* Stadt Achaias. — *Πεμπτίδης* zu *πέμπτη* der fünfte Tag. — *Πεντάδιος*. *Πενταδία* zu *πεντάς*. — *Περγασίδης* vgl. *Περγασή* att. Demos. — *Περιτᾶς* zu *Περίτιος* maked. Monat. — *Πρινητάδης* zu *Πρίνητον* Ort.

Ῥιανός local zu *Ῥίον*.

Σαρδίων zu *Σαρδώ* Sardinien. — *Σιδώνιος* zu *Σιδών* Sidon. — *Σκύθης* = *Σκύθης* Skythe. — *Σμίνθιος*. *Σμινθίνης* zu *Σμινθεύς* Apoll. — *Σμύρνος*. *Σμυρνίων* zu *Σμύρνα* Stadt. — *Σουνιάδης* von *Σούνιον* Sunion. — *Σταγείριος* von *Στάγειρα* Stadt. — *Σταυράκιος* christlich von *σταῦραξ* Kreuz. — *Σταδιεύς* von *Στάδιον*. — *Σύρος*. *Σύρα*. *Σύραινα*. *Συριανός*. *Σύριον*. *Συρίσκος*, *Συρίσκα* zu *Σύρος* Syrer.

Τημενίδης von *Τήμενος* Heraklide. — *Τερμόνιος* von *Τέρμων* Terminus. — *Τεταρτίων* von *τεταρτός* der vierte. — *Τετραδίων* von *τετράς* Vierzahl. — *Τηϊάδης* zu *Τήϊος* Teier, *Τέως* Teos. — *Τραλλίων* von *Τράλλεις* Stadt. — *Τριακαδίων* zu *τριακάς* letzter Monatstag. — *Τρῳάς* = *Τρῳάς* Troerin, troisch vgl. *Τρωΐλος*. — *Τυῤῥηνός* = *Τυῤῥηνός* Tyrrhener.

Φύτιος zu *Φύτιος* Götterbeiwort.

Χαλκιδεύς = *Χαλκιδεύς* Chalkidier. — *Χία* fem. zu *Χῖος* Chier von *Χίος* Chios.

Ψύλλος = *Ψύλλος* Psylle, Volk in Nordafrika.

b) Innerhalb des Vollnamensystems.

Ἀθήναιος vgl. *Ἀθηνό-δωρος.* — *Αἰαντίδης* vgl. *Αἰαντό-δωρος.* — *Ἀμμώνιος. Ἀμμωνιανός* vgl. *Φιλ-άμμων.* — *Ἀνθεμοείσιος* vgl. *Ἀνθεμό-κριτος*, oder zu *Ἀνθεμοῦς* Landschaft Makedoniens. — *Ἀνταῖος. Ἀνταίων* vgl *Ἀντί-γονος.* — *Ἀπολλώνιος. Ἀπολλωνιάδης. Ἀπολλωνιανός* vgl. *Ἀπολλό-δωρος.* — *Ἀρήϊος. Ἄρειος. Ἀρεία. Ἀρείων. Ἀρίων* vgl. *Ἀρηΐ-θοος*; *Ἀρητιάδης* von *Ἄρης* g. *τος.* — *Ἀρταμίτιος* = *Ἀρτεμίσιος. Ἀρτεμισία* vgl. *Ἀρτεμίδωρος.* — *Ἀσκληπιάδης. Ἀσκλαπίων. Ἀσκληπιακός* vgl. *Ἀσκληπιό-δωρος.* — *Ἀστέριος. Ἀστερία. Ἀστραῖος. Ἀστραία* vgl. *Ἀστεροπαῖος.* — *Ἀσώπιος* vgl. *Ἀσωπό-δωρος.* — *Ἀφροδίσιος. Ἀφροδισία. Ἀφροδισιανός* vgl. *Ἐπ-αφρόδιτος.*

Βακχεῖος. Βάκχιος vgl. *Βακχ-ήνωρ.*

Δήλιος. Δηλιάδης. Δάλιος. Δαλίων vgl. *Δηλό-δοτος.* — *Διονύσιος. Διονυσιάδης. Διωνυσίχιος* vgl. *Διονυσό-δωρος.* — *Δῖος* vgl. *Διό-δωρος, Δῖο-γένης.* — *Δρυαντίδης. Δρυαντιανός* zu *Δρύας* vgl. *Δρύ-οψ.*

Εἰρηναῖος vgl *Εἰρήν-ιππος.* — *Ἑκαταῖος* von *Ἑκάτη* vgl. *Ἑκατό-δωρος.* — *Ἕλλην. Ἑλλανίς. Ἑλλάδιος* vgl. *Ἑλλανο-κράτης.* — *Ἐλπίδιος. Ἐλπιδία* vgl. *Ἐλπ-ήνωρ, Ἐλπιδή-φορος.* — *Ἑρμαῖος. Ἑρμαΐς. Ἑρμαΐσκος. Ἑρμάϊχος. Ἑρμαίων. Ἑρμαιώνδας* von *Ἑρμῆς* vgl. *Ἑρμό-δωρος.* — *Ἑστιαῖος, Ἱστιαῖος* von *Ἑστία, Ἱστίη,* vgl. *Ἑστιό-δωρος.*

Ἥραιος. Ἡραΐς. Ἡραΐσκος. Ἡραίων von *Ἥρα,* vgl. *Ἡρά-κλειτος, Ἡρό-δωρος.* — *Ἡρακλείδης. Ἡρακλειδαῖος. Ἡράκλειος* vgl. *Ἡρακλεό-δωρος.* — *Ἡφαιστίων* vgl. *Ἡφαιστό-δωρος.*

Θεμίστιος vgl. *Θεμιστο-κλῆς.*

Ἰόεσσα Hetäre vgl. *Ἰο-φῶν.* — *Ἴσθμιος. Ἰσθμιάδης* vgl. *Ἰσθμιόνικος.*

Καίριος vgl. *Καιρο-γένης.* — *Κάρνειος. Καρνειάδης* vgl. *Καρνεόδοτος.* — *Κηφίσιος. Κηφισιάδης. Κηφισίων* vgl. *Κηφισό-δωρος.* — *Κρόνιος* vgl. *Κρον-άμμων.*

Λαμπάδιος. Λαμπαδίων von *λαμπάς* vgl. *Λαμπυρίων. Λαμπρο-κλῆς.* — *Λήϊτος* vgl. *Λαό-νικος.* — *Λέσβιος. Λεσβία* vgl. *Λεσβο-κλῆς.*

Μουσαῖος zu *Μοῦσα* vgl. *Μουσ-έρως.* — *Μυστικός* vgl. *Μυστ-αρχικός.*

Νησαίη Nereide vgl. *Νησο-κλῆς*. — *Νικαῖος* von *Νίκη* vgl. *Νικο-κλῆς*. — *Νυμφαῖος* von *Νύμφη* vgl. *Νυμφό-δωρος*. — *Νυσαῖος* vgl. *Νύσ-ανδρος*.

Ξενικός vgl. *Ξενο-φῶν*. *Ξένις*.

Ὀλύμπιος. *Ὀλυμπιάδας*. *Ὀλυμπιάς* vgl. *Ὀλυμπιό-δωρος*.

Πανίδης vgl. *Πανό-δωρος*. — *Παρθένιος*. *Παρθενικός* vgl. *Παρθενο-κλῆς*. — *Ποσειδώνιος*. *Ποσιδήιος* vgl. *Ποσείδ-ιππος*. — *Πύθιος*. *Πυθιάδης*. *Πυθιάς*. *Πυθικός* vgl. *Πυθό-δωρος*.

Σεράπιος. *Σεραπίων* vgl. *Σεραπό-δωρος*. — *Σκαμάνδριος* vgl. *Σκαμανδρό-φιλος*. — *Σπουδαῖος* vgl. *Σπουδο-κράτης*. — *Στρυμόνιος* vgl. *Στρυμό-δωρος*.

Τυχαῖος. *Τυχικός* vgl. *Τύχ-ανδρος*.

Ὑπάτιος. *Ὑπατία* vgl. *Ὑπατό-δωρος*.

Φοιβίδας vgl. *Φοιβο-τέλης*.

3. Einige übertragene Namen.

a) Ausserhalb des Vollnamensystems.

Ἀβροτόνιον Hetäre, *ἀβρότονον* Stabwurz. — *Ἀηδόνιον* Het. *ἀηδών* Nachtigall. — *Ἀθερίνη* Het. *ἀθερίνη* Grätenfisch. — *Αἰγύπτιος* = *αἰγυπιός* Geier. — *Αἰλουρᾶς* vgl. *αἴλουρος* Eichhorn. — *Ἀκτίς* vgl. *ἀκτίς* Strahl. — *Ἀλώπηξ. Ἀλώπεκος, ἀλώπηξ* Fuchs. — *Ἀμάρακος. Ἀμαρακίνη. Ἀμαρακίς* vgl. *ἀμάρακος*. — *Ἁρποκρᾶς. Ἁρποκρατίων* vgl. *Ἁρποκράτης* Gott des Schweigens. — *Ἀρωματίνη, ἄρωμα* Duft. — *Ἀτταγᾶς. Ἀτταγῖνος* vgl. *ἀτταγᾶς* Haselhuhn.

Βάραθρον Het. = *βάραθρον*. — *Βάτραχος. Βατραχίων, βάτραχος* Frosch. — *Βήρυλλος* „Beryll".

Γηθοσύνη vgl. *Ἁβροσύνη*. — *Γνώμη*.

Διόσκορος „Dioskur". — *Δόναξ. Δονάκη, δόναξ* Rohr. — *Δύναμις* = *δύναμις*.

Ἑρπυλλίς „Serpyll" Het.

Ἱέραξ = *ἱέραξ* Habicht, *Ἱεράκιος*. — *Ἰκτῖνος* „Weih". — *Ἴξαλος* vgl. *ἴξαλος αἴξ* Bergziege.

Κάνθαρος. Κανθαρίων zu *κάνθαρος* Käfer. — *Κάνων* = *κανών*. — *Κάπρος* „Eber". — *Καρκίνος* „Krebs". — *Κλάδος. Κλαδίων, κλάδος* Ruthe. — *Κλωνάριον* Het. *κλών* Schössling. — *Κόραξ* „Rabe". — *Κοσσύφη. Κόττυφος* „Amsel". — *Κότινος. Κοτίνα, κότινος* wilder Oelbaum. — *Κρῖος* „Widder". — *Κροκάλη* Het. *κροκάλη* Kies. — *Κρουμάτιον* Het. „Liedchen". — *Κυβερνήτης* zu *ἥρωες Κυβερνῆται* in Athen.

Λάθυρος Beiname „Platterbse". — *Λιβάς* Het. = *λιβάς* Tropfe. — *Λοπάδιον* Het. „Mäntelchen".

Μαγίδιον Het. *μαγίς* Instrument. — *Μαλαβαθρίνη* von *μαλάβαθρον* Gewürz. — *Μαργαρίς. Μαργαρίτης. Μαργαριτώ* „Perle". — *Μύρμηξ. Μυρμηκίδης. Μυρμίδας μύρμος, μύρμηξ* Ameise.

Ὀνύχιον „Onyx". — *Ὄρτυξ. Ὀρτύγης. Ὀρτυγίδης. Ὀρτύγων* „Wachtel".

Παλαίστρα = *Παλαίστρα* personificirt = *παλαίστρα*. — *Πανήγυρις* „Fest". — *Πάρδος. Πάρδαλος. Παρδάλιος. Παρδαλᾶς.*

Πάρδαξ vgl. *πάρδος, πάρδαλος* Pardel. — *Πάταικος*„ der Patäke", *Παταικίων.* — *Πελεκκάνιος.* — *Πέρδιξ. Περδίκκας* „Rebhuhn". — *Περιστερά. Περιστερίς* „Taube". — *Πηγή* = *Πηγή* Quellnymphe = *πηγή* Quelle. — *Πίτταχος* = *Φίτταχος* = *Ψίτταχος* „Psittich". — *Πόθος. Ποθίσκος. Ποθίων* = *Πόθος* person. = *πόθος*; angeschlossen *Ποθεῖνος. Ποθοῦσα. Ποθουμενός. Ποθήτος.* — *Πλαγγών. Πλαγγόνιον* Het. „Püppchen". — *Πόρτις* = *πόρτις* Färse. — *Πῶλος* = *πῶλος* Füllen, doch vgl. *Εὔ-πωλος.*

Σαπέρδιον Het. „Sardellchen". — *Σαρδόνυξ* „Sardonyx". — *Σάτυρος. Σατύρα. Σατύριος. Σατυρίων. Σατυρίσκος, Σατυρωνίδης;* zu *Σάτυρος* Satyr. — *Σειληνός* = *Σειληνός* Silen. — *Σηπία* Het. „Dintenfisch". — *Σίλλος* = *Σάτυρος. Σίλλαξ. Σιλλεύς.* — *Σισύμβριον* Het. „Kräutchen". — *Σκίραψ. Σκίραφος. Σκιραφίδας, σκίραφος* Fuchs. — *Σπίνθηρ. Σπίνθαρος* „Funke" = *Ζώ-πυρος.* — *Σταγόνιον* Het. „Tröpfchen". — *Στίλβη* „Glanz". — *Στοργή* „Liebe" vgl. *Φιλό-στοργος.* — *Στρούθιον* Het. „Spätzchen". *Στρουθίων. Στρουθᾶς. Στρούθων.*

Τιθύμαλλος fingirt, *τιθύμαλλος* Wolfsmilch. — *Τίτυρος* = *Σάτυρος.* — *Τραγίσκος* = *Σατυρίσκος, Τράγος* = *Σάτυρος* Satyr. — *Τροχίλος* „Zaunkönig".

Ὑακινθίς Het. „Hyacinthchen". — *Ὑγιεία* = *Ὑγιεία* personificirt = *ὑγιεία* Gesundheit; angelehnt *Ὑγιεῖνος. Ὑγιαίνων.*

Φιλύρα myth. = *φιλύρα* Linde. — *Φόβος* = *Φόβος* person. = *φόβος*, doch vgl. *Δηΐ-φοβος.*

Χελιδών. Χελιδόνιον Het. „Schwalbe". — *Χίμαρος* = *χίμαρος* Bergziege.

Ὠκίμιον Het. *ὤκιμον* Basilienkraut.

b) Innerhalb des Vollnamensystems.

Ἁβροσύνη vgl. *Ἁβρο-κλῆς.* — *Ἀγάπη. Ἀγάπημα* vgl. *Ἀγαπήνωρ.* — *Ἀστήρ* „Stern" vgl. *Ἀστερ-οπαῖος.* — *Γνώμη. Γνώριμος* vgl. *Γνωσί-δημος.*

Δικαιοσύνη vgl. *Δικαιό-πολις.* — *Δώρημα* vgl. *Δωρό-θεος. Θεό-δωρος.*

Εἰρήνη = *εἰρήνη*, vgl. *Εἰρηνο-κλῆς.* — *Ἐλάφιον* Het. vgl. *Ἐλαφόστικτος.* — *Ἐλπίς* „Spes" vgl. *Ἐλπ-ήνωρ.* — *Ἔρως. Ἐρώτιον. Ἐρωτίς* vgl. *Παντ-έρως, Συν-έρως.*

Ἵμερος = Ἵμερος personificirt = ἵμερος, vgl. Ἱμερο-φῶν. — Ἰσότης = ἰσότης, vgl. Ἰσο-κράτης.

Λαμπυρίς Het. „Glühwürmchen" vgl. Λαμπυρίων. Πυρι-λάμπης. — Λέων. Λέαινα. Λεοντίσκος vgl. Αὐτο-λέων. Παντα-λέων. — Λύκος. Λυκίσκος vgl. Λυκό-φρων. Αὐτό-λυκος. — Μέλισσα. Μελίσσιον. Μελισσάριον vgl. Μελί-φθογγος. — Μόλπη vgl. Μολπ-αγόρας. — Μουσάριον Het. vgl. Μουσ-έρως. — Μυῖα vgl. Μυί-αγρος. — Μύρτος vgl. Μυρτι-φῶν. — Νίκιον. Νικίδιον. Νικάριον „Victoriola" Het. Νίκημα vgl. Νικο-κλῆς. Κλεό-νικος. — Νύμφη vgl. Νυμφό-δωρος. Νύμφος.

Πανίσκος „Panchen" vgl. Πανό-δωρος. — Πίστις „Fides" vgl. Πίστ-ανδρος. — Πῶλος vgl. Εὔ-πωλος. Ἐχέ-πωλος. — Ῥόδον, Ῥόδιον vgl. Ῥοδο-κλῆς. — Σοφία = σοφία, vgl. Σοφο-κλῆς. Κλεί-σοφος. — Σπουδή = σπουδή, vgl. Σπουδο-κράτης.

Ταῦρος vgl. Ταυρο-σθένης. — Τύχη „Fortuna" vgl. Τύχ-ανδρος. Φάλαρις vgl. φαλαρίς Blesshuhn, Φάλ-ακρος. — Φιλία = φιλία, Φιλημάτιον Het. φίλημα Kuss vgl. Φιλό-θεος. Θεό-φιλος. — Φρύνη Het. „Kröte" vgl. Φρύνιχος. Φρύνων.

Χαρά = χαρά vgl. Χάρ-οψ. — Χοῖρος vgl. Χοιρό-βοσκος.

Berichtigungen und Zusätze.

S. 7. = 116 = 149 füge hinzu: *Αἴν-ιππος* (vgl. *Ἵππ-αινος*) der muthmassliche Vollname zu hom. *Αἰνείας*.

S. 8 = 151 (wo nachzutragen) lies:

Ἀλεγ-ηνορίδης.

Ἀλέκτωρ. *Ἀλεκτρύων*.

Οὐκ-αλέγων. *Πολλ-αλέγων* (danach S. 71 Z. 22—23 zu streichen).

S. 10 Z. 17 lies *Ἀ-δάμας*: *Ἄδαμις*. *Ἀδαμώ* und *Ἄ-δμητος* *Ἄδμων*.

S. 24 Z. 29 = 115 Z. 13 füge hinzu: *Διϝεί-θεμις*, kyprischer Name s. Curtius Studien VII, 244.

S. 24 Z. 21 = S. 131 Z. 24 füge hinzu: *Δοξό-πατρος*.

S. 27 Z. 5 = 169 Z. 24 lies: *Ἐλαφό-στικτος*: *Στίκτη* Hundename.

S. 27 Z. 17 = 169 Z. 30 lies: Angeschlossen *Ἕλιξος*.

S. 27 Z. 34 = lies: *Ἐμ-μένης*, *Ἐμμενίδαι*: *Ἰμμᾶς*. Auch S. XVI nachzutragen.

S. 30 Z. 30 = 172 Z. 4 nachzutragen: *Ἐρυξι-λαΐδας* Lakone bei Thukyd.

S. 31 hinter Z. 33 = 172 hinter Z. 26, einzuschalten:

Εὐ-ξενο- wohl befreundet.

Εὐξέν-ιππος.

Εὐξένων g. *ωνος*.

Εὐ-τυχο- glücklich.

Εὐτυχό-βουλος.

Εὐτυχᾶς. *Εὐτύχων*.

S. 32 Z. 16 = 172 Z. 29 füge hinzu *Εὐφρώ* (Hetäre bei Lucian).

S. 32 Z. 11 = 173 Z. 1 füge hinzu *Εὐρέας* Polyb. XXXI, 6, 1.

S. 32 Z. 25 = 126 lies *Ἐχε-μένης*: *Ἐχέμμων*.

S. 33 Z. 5 = 173 Z. 33 füge hinzu *Ζῆλυς* Kreter, Polyb. V, 79, 10.

S. 33 Z. 8 = 116 Z. 29 = 178 Z. 28 füge hinzu *Ζην-ικέτης* Cilicier bei Strabo.

S. 34 ist zu lesen:

Ἠπιό-δωρος.

Ἤπιος = Asklepios. *Ἠπιόνη* Gattin des Asklepios. *Ἀσκλ-ήπιος*: *Ἤπιος*. — Vgl. *Ἄλθ-ηπος. Σέλ-ηπος.*

S. 42 = 180 Z. 27 hinter *Κάσ-αμβος* u. s. w.

Κάσο-ς in *Κάσος* f. die Insel (= *Κασό-νησος*).

S. 43 Z. 9 = 182 Z. 35 ist der Name *Καφάτιος* zu streichen, der italisch, vielleicht etruskisch ist. Dafür füge hinzu:

Κατα-κλῶθες, die Parcen.

Κλῶθες. Κλωθώ eine der Parcen.

S. 43 Z. 16 = 183 Z. 11 lies *Κερδίμμας* (aus *Κερδι-μένης* wie *Ἴμμας* aus *Ἐμμένης*).

S. 43 Z. 23 = 102 Z. 15 füge hinzu *Κηφίσ-ανδρος* (Athener bei Isaeus).

S. 43 unten füge hinzu:

Κλαυσι-γέλως Hetärenname.

Κλαυσαμενός (ursprünglich wohl scherzhafter) Name.

S. 50: *Λα-μένης*, *Λεω-μέδων*: *Λέωμις.*

S. 53 Z. 11 ist jedenfalls *Μανδρο-ποίης* zu lesen. Der Name ist sehr spät, nach Analogie von *Νεω-ποίης* gebildet, *μάνδρα* christlich = Kloster, also *Μανδρο-ποίης* „Klosterbauer".

S. 54 Z. 32 = 193 Z. 33 einzuschalten: *Δημο-μέλης* (bei Demosth.). *Καλλι-μέλης.*

S. 62 Z. 18 = 98 Z. 22 füge hinzu: *Ξέν-αγος* Com.

S. 64 Z. 25 = 133 Z. 2 füge hinzu: *Ὀνασί-ϝοικος* kyprischer Name vgl. Curtius Studien VII, 258.

S. 65 Z. 10 = 201 Z. 33 füge hinzu *Ὁπλέας* (Paus.).

S. 66 Z. 15 lies:

Πάμ-μαχος. Παμ-μένης.

Πάμμων Homer.

S. 67 Z. 20 = 98 Z. 6 füge hinzu *Πασ-αγόρας* kyprischer Name bei Curtius, Studien VII, 244.

S. 70, hinter Z. 32 = 206 hinter Z. 6 füge hinzu:

Ποσσι-κράτης (vgl. *Χερσι-κράτης*).

Πόσσις (vgl. *Χέρσις*).

S. 105 unten = 158 Z. 22 ff. lies:
Ἐπ-αφρόδιτος: Ἐπαφρᾶς, Ἐπαφρίων, Ἐπαφρώ. Ἑρμ-αφρόδιτος.
Ἀφρόδιτος: Ἀφροδᾶς, Ἀφροδώ.

S. 106 hinter Z. 28 = 169 hinter Z. 6 lies: Βάτας. Βάτης. Βάτεια. Βατίς. Βάτων, Koseformen für die auf -βάτης ausgehenden Vollnamen.

S. 123 Z. 6 lies Λάλος. Λάλα. Λαλίς. — Λαλάγη.

S. 124 hinter Z. 17:
-λοφος Helmbusch.
Λευκό-λοφος.
Λοφίας. Λόφων.

S. 125 Z. 16 füge hinzu Ἑτοιμαρίδας (für Ἑτοιμο-μαρίδας).

S. 128 Z. 7 füge hinzu Νάπη. Ναπαῖος.

S. 130 hinter Z. 15 füge hinzu:
-ολκος zu ἕλκω.
Κυνοῦλκος.
Ὀλκίας. Βόλκων. — Ὅλκασος.

S. 131 Z. 21 füge hinzu: Πάππος. Παππίας. Πάππων.

S. 139 Z. 20 = 218 Z. 19 lies Φόρυλλος. Φόρων. Φορωνεύς.

S. 146 hinter Z. 4 füge hinzu Ἡγησίας. Ἄγησις. Ἡγησώ. Ἀγήσων vgl. S. 4.

S. 148 Z. 29 füge hinzu die Flussnamen Λάδων (= Λα-αδοντ) und Θερμώ-δων (= Θερμο-αδοντ).

Ebenda Z. 31 hinter Ἀσί-τιμος füge hinzu Ἀσ-ωπός Fluss.

S. 159 ist vor -βάτης die Gruppe Βασιλο- einzufügen, die sich auf S. 18 findet.

S. 161 füge hinzu:
Γαλαξ-αύρη Okeanine.
Γαλάξιος Apoll, davon Γαλαξί-δωρος.

S. 163 Z. 30 hinter Εὐρύ-δαμνος schalte ein Πολύ-δαμνα Homer.

S. 172 hinter Ἐτεο füge hinzu:
Ἑτοιμαρίδας (Ἑτοιμο-μ°, μάρη Hand). Ἑτοιμο-κλῆς, vgl. die Parasitennamen Ἑτοιμ-άριστος, Ἑτοιμό-κορος.
Ἑτοίμη.

S. 176 die Gruppe Θερμο- ist so zu gestalten:
Θέρμ-ανδρος. — Θερμώδων Fluss.
Θέρμων.
Ἐπί-θερμος.

S. 177 Z. 19 lies:

Καλλί-θυια. Ὠρεί-θυια.
Θυῖα.

S. 186 unter *Κραν-* füge hinzu: *Κρανίων* fingirt bei Lucian. *Εὐ-κράντη* Nereide (Hesiod.).

S. 188 Z. 34 füge hinzu *Ὀνασί-κυπρος. Στασί-κυπρος* kypr. Namen, s. Curtius, Studien VII, 241.

S. 192 hinter Z. 18 füge hinzu:

-μαρος, -μαρης zu *μάρη* Hand.
Ἀμφί-μαρος. Ἑτοιμαρίδας (*Ἑτοιμο-μ⁰*). *Εὐ-μάρης.*
Μάρος. Μάρης. Μάρις. Μαρίων. Μάρων. Μαρωνίς.

S. 202 Z. 33 hinter *Ὀφέλτης* füge hinzu: *Ὀφέλτιος.*

S. 207 hinter Z. 24: *Εὔ-πραξις.*

S. 209 ist der Name *Ῥαδαμφῶν* als barbarisch (skythisch) zu streichen.

S. 215 Z. 30 ist *Τριακαδίων* zu streichen; der Name gehört zu *τριακάς δος* letzter Monatstag, wie S. 229 Z. 31 richtig angegeben ist.

S. 216 Z. 18 füge hinzu *Ὑπείρων* bei Homer, Koseform zu *Ὑπείρ-οχος* bei Homer.

S. 217. Die Namen *Φαντίας. Φάντων* sind hinter Z. 17 einzufügen, als Koseformen zu den Vollnamen auf *-φαντος.*

S. 219 Z. 10 lies *Εὐ-φίλητος: Φίλητος. Φιλήτη.*

S. 222 hinter Z. 10 einzuschalten: *Εὔ-χρηστος. Πυθό-χρηστος.*

Ebenda hinter Z. 21:

Ψαῦμις (vgl. *Λέω-μις* = *Λεω-μέδων*, *Σῶ-μις* = *Σω-μένης*).
Ψάων.

Nach S. 227 Z. 15 ist S. 13 Z. 23 zu berichtigen.

Druckfehlerverzeichniss.

S. 4 Z. 23 v. o. lies *Ἀγύλλιος*.
„ 6 „ 21 lies *Ἀθηνίκων*.
„ 13 „ 4 „ *Ἀπελλίκων* vgl. *Ἀθηνίκων*.
„ 21 „ 37 streiche „Homer“ hinter *Δηϊονεύς*.
„ 35 „ 10 lies *Θαῤῥίας*.
„ 42 „ 20 „ *Καρμ-άνωρ*.
„ 53 „ 21 „ *Μανδρο-ποίης*.
„ 54 „ 10 „ *μειδιάω*.
„ 58 „ 23 „ *Μνάσυλλα*.
„ 59 „ 31 „ *Μυρτίλος*.
„ 64 „ 29 „ *Ὀνησίλος*.
„ 75 „ 20 „ *Πυρσο-*.
„ — „ 26 „ *Πυῤῥίλος*.
„ 78 „ — „ *Στράτυλλα*.
„ 79 „ 6 tilge „Homer“.
„ 89 „ 10 „ „patron.“
„ 91 „ 30 lies *Ἕρπυς*.
„ 93 „ 38 „ (*σπέος*).
„ 97 „ 33 „ *Κλε-αγόρας*.
„ 155 „ 9 „ *Ἀρμοξί-δαμος*.
„ 160 „ 38 „ weidend.
„ 170 „ 17 „ *Ἐξ-ήκεστος*.
„ 171 „ 16 „ *Ἐργασίλος*.
„ 212 „ 21 „ *Στράμμενος*.

Druck der Univers.-Buchdruckerei von E. A. Huth in Göttingen.

Neuester Verlag von **Vandenhoeck & Ruprecht** in Göttingen.

Die ehemalige Spracheinheit der Indogermanen Europas.

Eine sprachgeschichtliche Untersuchung
von
Dr. **August Fick.**

28 Bog. gr. 8. Preis 2 Thlr. 24 Sgr.

Vergleichendes Wörterbuch der Indogermanischen Sprachen

sprachgeschichtlich geordnet
von
Dr. **August Fick.**

Dritte umgearbeitete Auflage.

I. Bd. Der Wortschatz der indogerman. Grundsprache, der arischen und europäischen Spracheinheit. 53 Bog. gr. 8. 4 Thlr. 20 Sgr.

III. Bd. Wortschatz der german. Spracheinheit. 24 Bog. 2 Thlr. 10 Sgr.

Der II. Band, enthaltend den Wortschatz der Gräco-Italischen, der Slavo-Deutschen und der Slavo-Lettischen Spracheinheit, wird im Laufe des Winters 1874/5 erscheinen und ein Schlussheft die gesammten Indices bringen.

Lexicon lateinischer Wortformen

von
Gustav Koffmane.

13¼ Bog. gr. 8. Preis 1⅓ Thlr.

Rost's Deutsch-Griechisches Wörterbuch.

Neu bearbeitet
von
Dr. Friedrich Berger.

Zehnte, vielfach verbesserte Auflage.
66 Bog. Preis 3 Thlr.

Unter den deutsch-griechischen Wörterbüchern hat das von „Rost" stets als das beste gegolten und wird die so überraschend schnell nöthig gewordene zehnte Bearbeitung dafür zeugen, daß es nach wie vor den ersten Rang einnimmt, daneben aber noch durch seine Ausstattung (klaren Druck und schönes Papier) sich auszeichnet.

Haeusler.

Bayerische StaatsBibliothek

Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Fick, August,

Die griechischen Personennamen nach ihrer Bildung erklärt, mit den Namensystemen verwandter Sprachen verglichen und systematisch geordnet

Göttingen 1874

L.gr. 91 s

urn:nbn:de:bvb:12-bsb11186054-5